

สารบัญ

1. เล่ห์เต่า	นิทาน	ฟิลิปปินส์	1
2. แมงมุมแสนกล	"	อาฟริกา (ไนจีเรียเหนือ)	6
3. คำทำนาย	"	อินเดีย	10
4. คำทำนาย (ต่อ)	"	อินเดีย	15
5. คำทำนาย (ตอนจบ)	"	อินเดีย	20
6. เป้าจวนเลือกคู่	"	จีน	26
7. เป้าจวนเลือกคู่ (ตอนจบ)	"	จีน	31
8. แก๊งลโกง	"	พม่า	36
9. หนีไม่พ้น	"	มอโรคโค	40
10. หนีไม่พ้น (ต่อ)	"	มอโรคโค	45
11. หนีไม่พ้น (ตอนจบ)	"	มอโรคโค	49
12. ผู้หญิงในทองจันทร์	"	ชาวเขาฟิลิปปินส์	54
13. คนไม่รู้จักกลัว	"	ตุรกี	58
14. คนไม่รู้จักกลัว (ตอนจบ)	"	ตุรกี	62
15. คำขอบคุณ	"	ปัญจาบ (อินเดีย)	67
16. แหวนวิเศษ	"	ถิ่นเหนือ	71
17. แหวนวิเศษ (ต่อ)	"	ถิ่นเหนือ	76
18. แหวนวิเศษ (ตอนจบ)	"	ถิ่นเหนือ	81
19. โมวิเศษ	"	ตูนิเซีย	86
20. โมวิเศษ (ต่อ)	"	ตูนิเซีย	90
21. ถ้านางฟ้า	"	จีน	95
22. เรื่องพระเจ้าวิกรมมัทิตย์	"	อินเดีย	99
23. พระยายม	"	อินเดีย	103
24. กิรีธมาลา	"	อินเดีย	107
25. สุริยะจันทร์	"	กรีซ	112
26. พักผีสิง	"	อาฟริกา	116

27. กำเนิดศัตรป่า	นิทาน	ชาวเซาฟิลิปปินส์	120
28. โครานี	"	ปัญจาบ (อินเดีย)	123
29. โครานี (จบ)	"	ปัญจาบ (อินเดีย)	127
30. เจ้าหญิงไป๋	"	เตอร์ก	130
31. เจ้าหญิงไป๋ (จบ)	"	เตอร์ก	134
32. ผิดที่ใคร	"	พม่า	138
33. ที่ใครที่มัน	"	อินโดนีเซีย	141
34. ที่ใครที่มัน (ตอนจบ)	"	อินโดนีเซีย	145
35. บ้าแน่หรือ	"	อินเดีย	149
36. มุลลา นัสเรดิน	"	เตอร์ก	152
37. คนแปลกๆ	"	ธิเบต	155
38. ไททอง	"	ฟิลิปปินส์	158
39. แหวนวิเศษ	"	อาหรับ	161
40. แหวนวิเศษ (ต่อ)	"	อาหรับ	166
41. แหวนวิเศษ (ตอนจบ)	"	อาหรับ	170
42. ชาวตากับนางฟ้า	"	อัฟริกา	175
43. คนออกตัญญู	"	อินโดนีเซีย	180
44. ไก่ปั้นหยิกะลาราส	"	อินโดนีเซีย	182
45. ซาตากำหนด	"	ฟิลิปปินส์	186
46. แม่น้ำน้ำหอม	"	อินโดนีเซีย	191
47. หางเจ้านางช้าง	"	อาฟริกา (ฆานา)	195
48. แก้วสิบแก้ว	"	อินเดีย	199
49. หุ่นเงิน	"	จีน	203
50. คนเจ้าเล่ห์	"	อินโดนีเซีย	206
51. ผมหอง	"	จีน	209

นิทาน ฟิลิปปีนส์

บรรณ พันธุ์เมธ

เล่ห์เต่า

เต่าของฟิลิปปีนส์ออกจะเจ้าเล่ห์เจ้ากลหลักแหลมกว่าเต่าที่ไหนๆ ดังเจ้าเต่าตัวที่ไปขโมยชิงของบ้านกวนมัมบังที่เคยเล่าไปแล้วนั่นก็เรื่องหนึ่ง เรื่องที่แมกซิโม-ราโมสเล่าไว้ในนิทานเมื่อก่อนของฟิลิปปีนส์ก็มีชั้นเชิงไม่แพ้กัน คล้ายคลึงกับเรื่องของอินโดนีเซีย ที่ยกให้เป็นเรื่องแสดงเล่ห์กลของกระงะที่สามารถเอาชนะเสือได้ เต่าในเรื่องนี้ก็สามารถปราบได้ ดังเล่าว่า

แต่ก่อนลิงกับเต่าก็เคยเป็นเพื่อนดีต่อกัน ครั้นมามีเรื่องแย่งกล้วยกันอยู่ครั้งหนึ่ง ลิงโกรธ จับเต่าทุ้มลงไปในน้ำ หมายถึงให้เต่าจมน้ำตาย แต่ก็ปรากฏว่าเต่าโผล่มาหัวเราะเยาะลิง ลิงแค้นเต่าหนักหนาตั้งหน้าจะจับเต่าใหม่ให้ได้ แต่ว่าเต่ารู้ตัวก็อยู่แต่ในน้ำ ลิงจับปัญญจะจับเต่าได้ เผื่อแต่คอยหาโอกาสอยู่

แต่วันเต่าจะอยู่แต่ในน้ำตลอดเวลาได้อย่างไร ในเมื่อเต่าไม่ชอบอะไรยิ่งไปกว่าอากาศบริสุทธิ์กับแสงแดดอันอบอุ่น เพราะฉะนั้นเมื่อตลาดเลาตีแล้ว เห็นว่าขึ้นมาจากน้ำจะปลอดภัย เต่าก็แอบขึ้นมา แล้วมาซ่อนตัวอยู่ใต้พุ่มไม้ริมน้ำ

วันหนึ่งขณะที่เต่ากำลังนั่งสูดอากาศตอนเช้าอันเย็นชื่นได้ทันพริกที่มีเม็ดสีแดงเต็มต้น ลิงหวดพรตมาจากไหนไม่เห็นเห็น—ลิงตรงเข้ามาขย้ำคอเต่าไว้แล้วพูดว่า

“ในที่สุดข้าก็จับตัวเจ้าได้ เจ้าไม่มีวันหนีข้าไปได้หรอกที่นี่ เฝ้าหายใจเสียเป็นครั้งสุดท้าย ข้าจะเด็ดหัวเจ้าออกเสียเดี๋ยวนี้ละ ให้สมกับที่เจ้าโกหกข้า

บอกข้าว่าให้หุ้มเจ้าลงไปในน้ำ เจ้าจะจมน้ำตาย แต่แล้วเจ้าก็ไม่ตายกลับโผล่ขึ้นมาหัวเราะเยาะข้า เรียกข้าว่าอ้ายลิงหน้าโง่ นี่แน่ๆ ข้าจะเด็ดหัวเจ้าละ”

“ข้าไม่ใช่ละ” เต่าเคราะห์ร้ายตัวนั้นตอบเสียงหัวเราะ “ข้าไม่ใช่เต่าตัวที่เจ้าว่าหรอก นี่ข้ามาทำธุระของข้าต่างหาก”

“เจ้าเป็นคนละตัวจริงหรือ” ลิงถาม “ดังนั้นเจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่”

“มาเผื่อพริกนี่ไงละ” เต่าตอบ “ต้องระวังไม่ให้ใครมาขโมยพริกเม็ดแดงๆนี้ไป เดี่ยวแม่ข้าไม่มียารักษาตา”

“โอ๊ะ เราก็ตาเจ็บเหมือนกันนี่” ลิงคิดแล้วเลยออกคำสั่งแก่เต่าว่า “ไหนบอกมาซิว่าแม่เจ้าเอาพริกเม็ดแดงๆนี้ไปรักษาตาอย่างไร”

“ไร้แก่นิจเดียว” เต่าตอบ “แม่เจ้าเอาพริกเม็ดแดงๆเลือกเอาชนิดแดงจัดที่สุดเลยเหี่ยวนะ รย้เข้าที่นั่นนี่ตา แต่ว่าได้โปรดเถอะ ท่านถึงผู้มีใจเมตตาเด็ดหัวข้าไปให้ข้าตายเสียดีกว่า อย่าเอายาตาของแม่

เข้าไปเลย”

ยิ่งเท่าวิงวอนแสดงความ
สำคัญขอพรก็เช่นนั้น ลิงยิ่งอยาก
ได้ ไม่ฟังคำเตือน ปล่อยเต่าลงกับพื้น
แล้วก็เลือกเก็บพรักเม็ดแดงๆ เอา
มาขยี้ที่ตารอของตน และผลก็คือลิง
ปวดแสบปวดร้อนตาอยู่นานไม่น้อย
ทีเดียว เปิดเปลือกตาให้ตาขึ้นมาเดิน
บนบกได้อย่างเสรี ไม่ว่าจะไป
ข้างไหนจะสาหัส

ครั้งลิงค่อยๆ เล่าตาเจ็บลง
แล้ว ก็ไปเที่ยวหาเต่า ปากก็พริ้ว
ว่า “ข้าจะต้องสำมนัให้ได้ ข้าจะ
ต้องสำมนัให้ได้” ไม่ช้าก็มาเจอ
เต่ากำลังนอนเล่นอยู่ใต้ต้นไผ่ที่
โน้มกิ่งลงต่ำ ลิงตรงเข้าฉวยคอ
เต่าไว้อย่างฉะพุดว่า

“ไม่ว่าสักไรก็จับตัวเจ้าได้
แล้ว ข้าจะเอาหินทุ้มตัวเจ้าให้
แหลกเหลวทีเดียว เจ้าโกหกเรานัก
หนอยแฉะ ขอเราได้ว่า พรัก
เม็ดแดงรักชราจนใจได้ เอาขยี้ตา
เข้าเท่านั้น สวาทพบอดที่เดียว”

“ข้าไม่ใช่” เต่านั้นตอบ
เสียงกลางๆ ไม่สูงไม่ต่ำ “ข้ามาทำ
ธุระของข้าค้างหาก ข้าไม่ใช่เต่า
ตัวที่โกหกเจ้าหรอก”

(อ่านต่อหน้า 146)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๒๑
บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๔ พ.ย. - ๒๐ พ.ย. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“วิชัย” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายว่า เฉลียวฉลาด
สวย สง่า น่ารัก มีเสน่ห์ (พี่สาวชื่อวิภาวรรณ มารดาชื่อ
เพ็ญภา)

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

รวีจันทร์ - พระอาทิตย์ และ พระจันทร์
วীরรยา - (ออกเสียงวีนระยา) ที่เด่นยิ่ง
พันธุ์ระวี - สหายดวงอาทิตย์

“ศรีวรรณ” ต้องการชื่อที่มีอักษรพ้องและแม่ มีความหมายดี เก่ง
และแปลก แต่อย่าให้ยาวนัก (บิดาชื่อ ไพโรจน์)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ศิวินทรา - พระศิวะผู้เป็นใหญ่
ศิวัตรา - ที่โชคดี มีความรุ่งเรืองยิ่งกว่า
ศิริกร - พระจันทร์

“ฉลาด” ต้องการอักษร จ.ล.พ.ม. มีความหมายเป็นเดช เป็น
ที่รัก (เกิดวันตำรวจ มารดาชื่อพิศมัย)

ล.ใช้ไม่ได้

(อ่านต่อหน้า 146)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๓๔

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)
 เอกฉัต - ยินดีในสิ่งใดสิ่งเดียว
 เอกชนมา - (ออกเสียงเอกชนนะมา) มีกำเนิด
 อันเด่น
 อภิฉัต - ครอบคลุม

“นวลศรี” ต้องการอักษรรรค ก. นำ ตามด้วย
 วรรค ฎ. และ ต.

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)
 กิรณ - รัศมีแสงอาทิตย์ แสงจันทร์
 กรณดิษฐ์ - ลูกชายผู้ฉลาด ชำนาญ
 กฤตกร - (ออกเสียงกริดกอน) ชื่อพระศิวะ

“ประพันธ์” ต้องการอักษร พ. มีความหมายเหมาะ
 สำหรับผู้ชายที่มีความเป็นนักเลง ชอบความสวຍความ
 งาม

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)
 พงศ์ภพ - สืบเชื้อสายจากเผ่าพันธุ์ดี สกุลสูง
 พงศ์ภิราม - สวยงาม น่ายินดีในวงศ์สกุล
 พงศ์พระ - วีรบุรุษแห่งวงศ์สกุล

“สุนัย” ต้องการอักษร ม ส.ว. หรือ ม.ส.ช. ให้มี

๒-๓ พยางค์ (บิดาชื่อวิชาญ พี่ชายชื่อมนตรศน์)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)
 มฤณาลิ - (ออกเสียงมะรินาลิ) โยบัว
 มสฤณา - (ออกเสียงมัตสะรินา) เรียบ อ่อนนุ่ม
 อ่อนหวาน
 มฤชา - (ออกเสียงมะริชา) ความสะอาด บริสุทธิ์

“ปทุม” ต้องการอักษร ป. หรืออื่นๆก็ได้ ให้ฟัง
 ไพเราะ อ่อนหวาน สั้นๆ (บิดาชื่อประสาน)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)
 ปัทมกร - (ออกเสียงปัตตะมะกอน) มีงามดัง
 ดอกบัว
 ปณัสย์ - ชวนให้สรรเสริญ ชมเชย
 ศนันทิ - (ออกเสียงสะนะนัน) ยินดีในความ
 เจริญ สงบ

“พิมพ์ใจ” ต้องการอักษร พ. กับ ช. ให้มีความดี
 งามสมเป็นกุลสตรี

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)
 พลากร - เมฆ
 พงศ์พัชรา - เพชรแห่งวงศ์สกุล
 พิมพ์า - ผู้เกิดแต่คุณพิมพ์ □

เล่ห์เต่า - ต่อจากหน้า ๓๕

“อ้าว เจ้าไม่ใช่เต่าตัวนั้นดอกหรือ” ลิงถาม เจ็บอยู่จะไม่มีวันหายเลย”
 “แล้วเจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่” “โอ้ พวกเจ้าเจ็บตรงคอเหมือนกันนี่” ลิงคิด แล้ว

“เข้ามาเผ้าเตี้ยของพ่อข้านะซิ ตอนนั้นพ่อข้าไม่ เลยถามเต่าว่า “ไหนบอกมาซิว่า พ่อของเจ้าทำยังง
 อยู่ ถ้ามีใครมานอนบนเตี้ยพ่อข้าละก็ คอพ่อข้าที่ กับเตี้ยนั้นถึงได้รักษาคอเจ็บได้”

“ง่ายมาก” ตำตอบ “แหงนหน้าคุณนี่สิ
เห็นไหมว่ามีกิ่งสองกิ่งไขว้กันอยู่ ชัดร่งนั้นละ พอลม
พัดมาจะมีสีเขียวสลับสีกัน”

“เราไม่สนใจหรอกว่า มันจะมีสีเขียวสลับสีกัน
หรืออย่างอื่น” ลิงตอบ “เราต้องการยากรู้แต่เพียง
ว่า เติบโตของพ่อเร็วรักษาคอที่เจ็บได้อย่างไรเท่านั้น”

“นั่นแหละ” ตำพูด “การจะรักษาคอเจ็บนั้น
พ่อผมจำเป็นต้องไปนอน ตระหงำใต้ทั้งสองที่ไขว้กันนั้น
ต้องนอนอยู่อย่างนั้นจนกว่าลมจะพัดมาแรงๆ แต่ว่า
อย่าหักขา อย่าจะเอาฟันคุดมาเพื่อจะฆ่าให้ขาตายก็
เช็ดถูเถอะ อย่าไปนอนที่เตียงพ่อข้า เดี๋ยวคอพ่อข้าจะ
ไม่หายเจ็บ”

ลิงไม่สนใจคำห้ามปรามของตำ จิตจะพลอย
เผลอหลับทันที แล้วตัวเองก็เผลอไปนอนใต้ สองคอก
เข้าไปตรงที่กิ่งไม้สองกิ่งไขว้กัน แล้วก็รอกคอยจนกระทั่ง
ลมพัดมาโดยแรง ไม้ไม้ก็ส่ายหนีบคอลิงจนแทบจะขาด
ลิงเจ็บปวดไปหลายต่อหลายวัน เปิดโอกาสให้ตำได้
เดินเทปไปไหนมาไหนได้โดยเสรีตลอดกาล

ทันต่อมากคอของลิงก็หายเจ็บปวดลงแล้ว จึง
เที่ยวค้นหาตำปากก็พบว่า “ข้าต้องฆ่ามันให้ได้ ข้า
ต้องฆ่ามันให้ได้”

เช้าวันก็ได้พบตำสนใจในห้องนา ตำกำลังเผ้า
กองไฟมีหม้อใบใหญ่ใส่น้ำตั้งไฟอยู่ ลิงได้โอกาส
ตรงไปรื้อยาของตำพูดว่า “ตายเสียเถอะเจ้าตำ ข้าจะ
ดึงกระดูกของเจ้าออก แล้วจะฉีกเนื้อออกเป็นชิ้นๆ
ที่เดียว เจ้าทำข้าเสียเกือบตาย หนอย มาแนะนำให้ข้า
เอาคอเข้าไปไว้ในหว่างกิ่งไม้ คอข้าเกือบขาดแน่
เอ้า เตรียมตัวตายได้แล้ว”

19 ม.ค. 16

กำหนดเปิดเรียน

โรงเรียนธุรกิจนครหลวง

ช.น.

ณ เลขที่ 2069 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่

(อาคารแอนนา)

นครหลวง ฯ

จัดข้ออิงโปรดตอบ

โทร. 921118, 916234

อำนาจการโดย

ดร. สุจินต์ กังสุบุตร

“ข้าไม่ใช่เน” เค้าตอบเสียงแหลมเล็ก “ข้าไม่ใช่ตัวที่เจ้าว่าหрок
ข้ามาทำธุระของข้าต่างหาก”

“เจ้าไม่ใช่ตัวนั้นหрокหรือ” ลิงถาม “แล้วเจ้ามาทำอะไรอยู่
ที่นี่”

“ปู่ข้าให้มาเผ้าน้ำอาบ” เค้าตอบ “ถ้าใครมาเอาน้ำร้อนที่ปู่ข้า
จะเอาไปอาบไปเสียละก็ หลังปู่ข้าคงไม่หายปวดหрок”

“เอ๊ะ หลังข้าก็ปวดเหมือนกันนะ” ลิงคิด และถามเค้าว่า “ไหน
บอกไปซิว่าน้ำร้อนของปู่เจ้านะ รักษาโรคปวดหลังได้ยังไง”

“ไม่ยากหрок” เค้าตอบ “ก็โดดลงไปในหม้อน้ำร้อนเท่านั้น
แหละ พอโผล่ขึ้นมาจากหม้อนั้น ก็กลายเป็นเค้าคนละตัวไปเลย แต่ว่า
ท่านลึงเจ้าข้า ได้โปรยเมตตาเออะ จะฉีกเนื้อข้าเป็นชิ้นๆยังงี้ก็เชียว
เออะ อย่าเอาน้ำร้อนปู่ข้าไปอาบกั้แล้วกัน”

ลึงปล่อยเท้าลงกับพื้นแล้วพูดว่า “ข้าจะลงไปอาบน้ำร้อนนั้นเสีย
ยกมแล้วถึงจะมาฆ่าเจ้า อายาหนีละ ข้าไปอาบน้ำเดียวเดียว ถึงเจ้าจะ
หนีไปทางไหน ข้าก็ต้องวิ่งตามทัน เพราะผิ่ต้นข้าเร็วยิ่งกั้ลมพัด เค้า
อย่างเจ้าไม่มีวันหนีพ้นหрок”

พูดแล้วก็โดดลงไปในหม้อน้ำร้อนบนกองไฟนั้น เป็นอันแสดงให้
เห็นว่าลึงหน้าใจจริง แพ้ตัวเจอนไม่มีวันได้โผล่ขึ้นมาจากหม้อน้ำร้อน
นั้นได้ นับแต่นั้นมาเค้าก็เดินไปไหนมาไหนได้สะดวกสบายไม่ว่า
เวลาไหน □

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๕๕.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๔.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๔.๐๐ บาท	๑๙๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘
อาคารศรีวิเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๑๖๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
รวมคั้หรือเรียกไปรษณีย์ ระบบจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์รารคั้
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



ยภามาต บุความดี

บรรณ โอหาระชิบ ฉ่ายภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สี่ห่ แสงศรี เชื้อจีน ศรียาภ

นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังคั้

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริกา หนูนั้กคั้ สมบูรณ์ ธรรมพูน

ประทุม พัวคั้มะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคั้ณนั้ทน์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา ลิงหลทะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph. D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบรรณนั้

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรวรรณ กุณวิศาล

อุบล ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมลนั้ทน์

แพทย์หญิงอนงค์ ลีรัตนนั้

เสงี่ยม เผ่าทองสุ

จำนง รังสิกุล ร.บ.

ไอทอน อาฟริกา (ในจีเรียเหนือ)

บรรจบ พันธุเมธา

แมงมุมแสนกล

ถึงแมงมุมจะเป็นสัตว์เล็กไม่น่าจะมีความสำคัญอะไร แต่ก็ยังมีเรื่องราวพอที่คนจะจดจำเป็นนิทานเล่าต่อกันไปได้ ดังที่เคยเล่ามาบ้างแล้ว แต่ที่จะแสนกลอย่างแมงมุมของในจีเรียเหนือ ดังที่คลีติส อาร์นีออสเล่าไว้ในเทพนิยายอาฟริกา ที่จะเล่าต่อไปนี้ ยังไม่เห็นมีปรากฏในถิ่นไหน เรื่องเล่าว่า

วันหนึ่งแมงมุมตัวที่เล่าถึงนี้เกิดขัดสน ไม่มีอะไรเหลือติดมืออยู่เลย แมงมุมนั่งคิด คิดหาหนทางว่าทำอย่างไรถึงจะได้เบ๊มาโดยที่ตนลำบากน้อยที่สุด ไม่ช้าแมงมุมก็คิดออก จึงตรงไปหาแมวป่าพูดว่า

“ขอยืมเบ๊สักหมื่นเบ๊ไคโหม วันอังคารจะใช้ให้เวลา ๑๐ โมงเช้าตรง มาเอาที่บ้านนะ”

“ไคซี” แมวป่าตอบ “ถ้าแน่ใจว่าจะใช้คืนในวันอังคารแน่ละก็ตกลง ๑๐ โมงตรงจะไปเอาคืนนะ”

พอแมงมุมได้เบ๊จากแมวป่าแล้วก็เอาไปซ่อนไว้ใต้พื้นบ้าน แล้วก็ไปหาหมาพูดว่า

“ขอยืมเบ๊ห้าสักหมื่นเบ๊ไคโหม วันอังคาร ๑๐ โมง ๕ นาที มาเอาที่บ้าน ข้าจะใช้คืน”

หมาก็ให้แมงมุมนั่งตามจำนวนนั้น คดลงว่าจะไปเอาคืนตอน ๑๐ โมง ๕ นาทีที่บ้านแมงมุม แมงมุมก็เอาเบ๊ไปซ่อนไว้ใต้พื้นบ้านรวมกับเบ๊ของแมวป่า

ที่ขอยืมมา

เท่านั้นยังไม่พอ แมงมุมนั่งไปขี้นหมาป่าอีกหมื่นเบ๊ สัญญาให้ไปเอาคืนได้เวลา ๑๐ โมง ๑๐ นาที วันอังคาร ต่อมาก็ไปขี้นเบ๊จำนวนเท่ากันจากเสือตัว โดยสัญญาให้ไปเอาคืนในวันอังคารเวลา ๑๐ โมง ๑๕ นาที รายสุดท้ายที่แมงมุมไปขอยืมได้แก่สิงโต ซึ่งจะมาเอาเบ๊คืนเวลา ๑๐ โมง ๒๐ นาที วันอังคารเสร็จจรุระอันน่าเห็นใจน้อยแล้ว แมงมุมนั่งไปนอนพักอดนึกแสดงความยินดีแก่ตนเองไม่ได้ที่หลักแหลมคิดแผนการได้แยบยลในการที่จะทำให้ตนมั่งคั่งขึ้นมาทันใจ

ในที่สุดวันอังคารก็มาถึง แมงมุมนอนอยู่แล้วในบ้าน ครั้นถึงเวลา ๑๐ โมงตรง แมวป่าก็มาเคาะประตูเปิดเข้ามาข้างใน แมงมุมได้กล่าวต้อนรับอย่างสุภาพอ่อนน้อม ชวนคุยเรื่องดินฟ้าอากาศ เรื่องอาหารในห้องตลาดมีราคาแพงขึ้น จนกระทั่งแมวป่าชักโมโห ทวาดว่า “เอ้า ว่าไง ไหนละ เบ๊ที่เจ้าติดข้ายอยู่ ข้าไม่เห็นมีอะไรในบ้านของเจ้าที่จะใช้คืนแก่ข้าได้เลย”

นับเป็นเคราะห์ดีของแมงมุม ที่หมามาตรงเวลา มาเคาะประตูขณะนั้นเลยทีเดียว แมงมุมนั่งหันมาบอกแมวป่าว่า “เร็วเข้า ข้าได้ยินเสียงหมาอยู่ข้างนอก

เราไปซ่อนใต้หมอนน้ำ (ห้าด้วย
น้ำเต้าเปลือกแข็งใบใหญ่) โบนี
รออยู่จนกว่ามันจะไป”

แม่วีปไปทำตามคำของ
แมงมุม ขณะที่แมงมุมไปเปิด
ประตูรับหมาเข้ามา มาถึงหมาก็
คำรามที่เดียวว่า “อืม แมงมุม
เบ๊ยของข้าละ ข้าจะมาเอาคืนละ”

“โรว์ โรว์” แมงมุมแสนร้าย
ทำเสียงออก “ข้าไม่มีเบ๊ยเลยสัก
เบ๊ย แต่ว่าข้ามีแม่วอยู่ตัวหนึ่ง อยู่
ใต้หมอนน้ำใบนี้แหละ อยากกินก็ไป
กินซี เป็นการแลกเปลี่ยนกับเบ๊ย
ของท่าน”

พูดแล้วก็เขี่ยหมอนน้ำเปลือก
น้ำเต้าให้หายไป เห็นแม่วบ่า
หมอบตัวสั้นอยู่ข้างใต้ หมามาวิ่งรอก
ตรงเข้าไปตะปบแม่วบ่า และร่าย
ที่เดียวแม่วก็ตาย หมาก็จัดแจงกิน
แม่วเสีย กินไปได้เพียงครึ่งเดียว
ก็มีเสียงเคาะประตู “โรว์” แมงมุม
ร้องบอกหมา “ข้าได้ยินเสียงหมา
เข้าอยู่ข้างนอก มหวิ มาซ่อนใต้
หมอนน้ำใบนี้”

หมาจำต้องเข้าซ่อนอยู่ใต้
หมอนน้ำใบนั้น ขณะที่แมงมุมไป
เปิดประตูรับหมาบ่าเข้ามา มาถึงก็
(อ่านต่อหน้า 147)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อข้อ โปรดใช้บัตรในหนา ๑๑๙
บรรจบ พันธเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๒๐ พ.ย. - ๒๔ พ.ย. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับข้อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“รัชนีพร” ต้องการอักษร ก.จ.ส.ร.พ.ธ. มีความหมายดี ๆ เขียน
ง่าย เป็นชื่อแปลกและเก๋

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

รัชธานี - เมฆ
รัชนีพร - พระจันทร์
รัตนนิธิ - ทะเล

“อำพล” ต้องการอักษร อ. หรือ พ. ขอให้มีอักษรที่เป็นอุตสาหะ
อยู่ด้วย มีอักษร จ. อยู่ด้วยยิ่งดี ความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

อรรจนียา - (ออกเสียงอัศจรรย์) อันพึงเคารพบูชา ที่น่า
นับถือ
อจราพร - พรอันมั่นคง
อภิจินต์ - คิดคำนึง

“ชาญชัย” ต้องการอักษร ช.ร.ย. มีความหมายดี มีมงคล มี
อำนาจ คุณธรรม เป็นที่รัก ใช้สละสลวยได้หรือไม่ แปลว่าอะไร
ถ้าเขียน สลหาวิกา แปลได้ว่า ลูกสาวแห่งน้ำ ทริกาไม่มี
ความหมาย และ ท. ใช้ไม่ได้สำหรับวันเสาร์ (ต่อหน้า 146)

“ชลิดา” ต้องการอักษร ข.จ.พ.ร.ด. มีความหมายว่า ความเป็นผู้ชนะ ความเป็นหนึ่ง มีผู้มีความฉลาดหรือชื่ออื่นใดก็ได้ เกๆ ไม่จำกัดอักษรและความหมาย

ช.ด. ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

เอกประภุ - มีอำนาจเป็นหนึ่ง

ชยาสิส - เสียงให้ร้องแสดงชัยชนะ

ชัยภัญ - นักรบผู้มีชัย

“สายใจ-สายบัว” ต้องการชื่อที่มีคำจักร มีความหมายในเชิงอ่อนหวาน เกิด ๒.๐๔ น. คือนวันจันทร์ ถือเป็นวันจันทร์หรือวันอังคาร ชื่อบียจักรใช้ได้หรือไม่

ถือเป็นวันจันทร์ บียจักรจึงใช้ได้ อาจแก้ให้เป็น กมนจักร (กมน แปลว่าเป็นที่รัก) หทัยจักร หรือ ชญจักร (ชญ แปลว่า รู้ ออกเสียง ชะยะ)

“สายใจ-สายบัว” ต้องการชื่อที่คล้องกับพี่สาว ให้มีความหมายไปในเชิงเข้มแข็ง เกิดเวลาเช้า ๖.๒๐ ถือเป็นวันใหม่หรือไม่

เกิด ๖.๒๐ น. สว่างมากแล้ว ถือได้ว่าเป็นวันใหม่

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

กัรทันะ - ชื่อเสียง

อรรธชา - กำเนิดทรัพย์สมบัติ

อรรจกร - (ออกเสียงอรรถจะกอน) ที่ให้คำสรรเสริญหรือแสงเรืองรอง

“ชัชวาล” ต้องการอักษรชื่อพ่อชื่อแม่ (มารดาชื่อ สลักษณา)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ชัชลักษณ์ - ลักษณะอันรวดเร็ว

ชัชวาล - ที่ส่องแสงโชติช่วง

ชลวาลลี - ไม่เลือนจางในน้ำ ☐

แมงมุมแสนกล - ต่อจากหน้า ๓๕

หลวงเบี่ยของคนเช่นเดียวกัน แมงมุมนักกล่าวว่า

“พิไรเอ๊ย ข้าจะยากจนหาเงินสักเบี่ยเดียวก็ไม่มี แต่ว่าข้ามีหมาตัวอันอยู่ตัวหนึ่ง อยู่ใต้หมอน้านั้นแน่ะ ถ้าท่านยอมรับเป็นค่าชดใช้หนี้ของข้าติดอยู่ละก็เชิญกินได้ทันที”

พูดแล้วก็เขี่ยน้ำเต้าให้หงายขึ้น หมาในก็กระโจนไปยังหมอน้านั้น ขยี้จนเคยแล้วก็กินอย่างเอร็ดอร่อยจนเกือบจะอิ่มอยู่แล้ว ก็มีเสียงเคาะประตู แมงมุมนักร้องบอกหมาในอย่างเคยอีกว่า “เร็วเข้า เข้าไปซ่อนใต้หมอน้านั้นเร็ว ข้าได้ยินเสียงเสือดาวอยู่ตรงประตู ถ้าท่านอยู่แจ้งๆอย่างนี้ละก็ แผล็บเดียวก็หมด”

หมาป่ายินดีทำตามคำแนะนำของแมงมุม ขณะที่แมงมุมเปิดประตูรับเสือดาวเข้ามา เสือดาวทำงูมฟุดฟิดและ ทวงหนี้ทันที แมงมุมนักว่า

“โไร ท่านเสือดาว ข้าไม่มีเบี่ยหรอก เพราะข้ายากจน จะไปทำการงานอะไรก็ทำไม่ไหว แต่ข้ามีหมาป่าอยู่ตัวหนึ่ง คงช่วยให้ท่านมีอาหารเอร็ดอร่อยได้สักมื้อหรอก ท่านจะรับเอาไปแทนเบี่ยที่ข้าเป็นหนี้ท่านไหมละ”

เสือดาวรับอย่างเต็มใจ แต่พอกินหมาป่าได้ครึ่งเดียว ก็มีเสียงสิงโตมาเคาะประตู แมงมุมนักอาจชักชวนเสือดาวให้ซ่อนตัวใต้หมอน้าน้ำเปลี่ยนน้ำเต้า

นั้นได้ เพราะเสือดาวตัวใหญ่ และที่จริงเสือดาวก็ไม่กลัวสิงโต
เสือดาวทะโกนออกไปว่า "ไปเสียก่อนจนกว่าเราจะกินหมาบ้านนี้หมด"

"อ้าว สัตว์นี้ก็ต้องมาแบ่งกันบ้างซิ ไม่อย่างนั้นเป็นเดือดร้อน
เหียวนา"

พูดแล้วสิงโตก็พรวดพรวดเข้ามา และโจนเข้าใส่เสือดาว สัตว์
ทั้งสองจึงสู้กันอย่างดุเดือด ทั้งชวนกันตะคุะกัน ชัยกัน จิกเนื้อกัน
แมงมุมเห็นเช่นนั้น จึงลอบออกไปข้างนอก ไปเอาหมอนหนุนนอนอยู่เต็ม
ไปตั้งไว้

ขณะนั้นทั้งสิงโตและเสือดาวยังต่อสู้กันอย่างไม่ย่อท้อ สัตว์ทั้งสอง
เป็นคู่ต่อสู้ที่พอพิดยเหมือนกัน ต่างฝ่ายจึงฉวยไม่ยอมแพ้กันง่ายๆ
สู้กันพักแล้วพักเล่า ตาจะแฉะไม่ชนะกัน จนกระทั่งอ่อนเพลีย จน
เกือบจะสิ้นแรงไปด้วยกันทั้งสองฝ่าย แมงมุมจะสนใจก็ไปจัดแจงเอา
หมอนหนุนนั้นลงจากไฟ เทพพดลงไปยังร่างของสัตว์นั้น สัตว์ทั้งสอง
คืนพรวดเดียวก็ตายหมดทั้งสองตัว

แมงมุมจัดแจงปักกวาดบ้าน ช้องตลอดจนเสีซาทั้งแปดของตน
ด้วยความพึงพอใจ คิดถึงเบ๊เข้าห่อห่อละหมื่นเบี้ยที่ซ่อนอยู่ใต้พื้นบ้าน
จนหลับไปโดยไม่กลัวว่า เบ๊เหล่านั้นเป็นของใคร เจ้าของเบ๊เสีย
ทั้งเบ๊เบ๊ทั้งชีวิตด้วยอาสาก่อนนำสลัดใจเพียงใด □

อัตราค่าสมาชิกรายหนังสือพิมพ์สมัคร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๔๔.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๔.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๔.๐๐ บาท	๑๙๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิก โปรดขอรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘
อาคารกรรณสิน ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๙๑๓๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
หน้าฉบับหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สมัคร จำกัด เป็นได้รับ



อนงค์พรรณ คันธรส

หุ่น เกษจำรัส ฉายภาพ

หนังสือพิมพ์สมัคร

บริษัทการพิมพ์สมัคร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแดงศรี เว็ชชี ศรีอาภ
นิทรา วงศ์ทองธรรม โกสม กระจำรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองบรรณาธิการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูหนักกี สมบูรณ์ สรรพคุณ
ประทุม พัวทะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ อ.บ.ร.ม.

สุกัทร่า สิงหลกะ อ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์ โสม โรจนะบรรณานท์

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรพรรณ กุณวิศาล

อุบล คุรุสมงกุล อ.บ.

สมศรี สุกุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล อ.บ.

โน้ต อินเดีย

บรรณ พันธ์ุณ

คำทำนาย

นิทานเรื่องนี้มีหลายตอนที่คล้ายกับเรื่องอื่นๆของอินเดีย เช่น เรื่องรามายณะ ตอนพระธรรมามกวาง กับเรื่องพระรถเมรี ตอนฤๅษีแปลงสาร เฟล เอส บัค เล่าไว้ในหนังสือเทพนิยายแห่งตะวันออกว่าเป็นนิทานจากภาคตะวันออกของอินเดีย เรื่องเล่าว่า

ครั้นนั้น ไกลออกไปทางภาคตะวันออก ยังมีมหาราชองค์หนึ่งซึ่งโปรดพระนางสรีเป็นชีวิตจิตใจ จนถึงสร้างหิมะพุดหอดพระเนตรกว้างก็ติดตามไปแต่ลำพังโยมไม่มาถึงภัยอันตรายใดๆเลย บรรดาอำมาตย์ข้าราชการบริพารติดตามไปก็หาห็นไม่ ที่จริงเรื่องผจญภัยแต่ลำพังโยมที่โปรดปรานของพระองค์เป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นสิ่งที่พระองค์โปรดอีกอย่างหนึ่งนอกจากการล่าสัตว์ก็คือนั่งมองค้อนออกไปท่องเที่ยว พังควาชาวบ้านชาวเมือง พุดถึงพระองค์ พุดถึงอำมาตย์และเจ้าบ้านผ่านเมืองของพระองค์อย่างไรบ้าง เมื่อใดจะเสด็จออกไปข้างนอก เมื่อนั้นมักจะโปรดให้ประกาศว่า พระองค์ประจวบ เป็นที่รักกันเพียงพระองค์กับอัครมหาเสนาบดีเท่านั้น แล้วพระองค์ก็จะแต่งองค์เป็นพ่อค้าเร่ มีข้าวของราคาถูกลง บรรทุกหลังลาไปเที่ยวขายตามที่ต่างๆ

มีอยู่เพียงระยะเดียวที่พระองค์ทรงลืมการล่าสัตว์ และการท่องเที่ยวไปถึงวัน ระยะนั้นก็คือตอนที่มหา

รานีประสูติพระธิดาผู้ทรงโฉมงดงามน่ารัก มหาราชาทรงปลาบปลื้มยินดียิ่งนัก ถึงกับฉลองกันอย่างสนุกสนาน แต่หลังจากนั้นไม่นาน มหาราชาก็เสด็จออกล่าสัตว์อย่างเคยอีก มหาราชาก็เสด็จออกไปล่ากวางตรงสุดชายป่า ทันใดนั้นก็ปรากฏว่าหมาไล่เนื้อไปเจอกวางขาวแสนงามเข้าตัวหนึ่ง กวางตัวนั้นขาวปลอดไม่มีผิดหิมะ พอมหาราชทอดพระเนตรเห็นเข้าเท่านั้น ก็กระตุนม้าให้กระโจนตามกวางไปทันที เพราะคิดสินพระทัยในขณะนั้นทีเดียวว่าต้องจับกวางนั้นให้ได้ บริพารผู้แวดล้อมต่างพากันควมรับตามไปอย่างเต็มใจเต็มใจ แต่ว่าม้าทรงของมหาราชก็ทำเป็นเยียม ทั้งกวางนั้นก็วิ่งเร็ว ไม่ถึงชั่วโมงจึงเหลือแต่หมาล่าเนื้อไล่ตามกวางนั้นไป ทั้งบุคคลอื่นๆเสียไกลจนกระทั่งไม่เห็นตัวกัน แม้จะเสด็จไปเพียงพระองค์เดียว มหาราชาก็ได้ทรงย่อหัวเกรงกลัว คงควมม้าเรื่อยไป จนกระทั่งทรงสังเกตเห็นได้ว่า กำลังเสด็จเข้ามาในหุบเขา ล้อมรอบด้วยภูเขาใหญ่สูงทะมึน ม้านั้นเห็นน้อยหอบจนสาสน์ทุกอย่างก้าว

ขณะนั้นตะวันคล้อยไปมากจนใกล้จะตกอยู่แล้ว มหาราชาทรงยิงธนูไปดอกแล้วดอกเล่า แต่หาถูกตัวกวางแม้แต่สักดอกหนึ่งไม่ จนในที่สุดก็สิ้นแสงตะวัน ทุกแห่งมืดมิด กวางขาวตัวนั้นก็กลับสายดาหายไปด้วย

ถึงตอนนั้นน้ำเหนียวข้นแรง ก้าวขา
ไม่ไหวแล้ว หมาล็่เนื้อก็หอบอยู่
ข้างๆม้า มหาราชาทรงเหลียวดู
รอบๆก็หาเห็นสิ่งมีชีวิตหรือที่פק
อาศัยที่ไหนไม่ ดูแล้วออกจะห่อ
พระทัยไม่น้อย ถ้าหากได้กวางขาว
ตัวนั้นมา มหาราชาคงจะรู้สึก
เคียดรื้อนพระทัยมากเท่านั้น แต่เมื่อ
แก้ไขอะไรไม่ได้แล้วเช่นนั้น มหา
ราชาก็เสด็จลงจากหลังม้า แล้ว
จูงม้าพาลัดเลาะไปตามทางอัน
ขรุขระ ด้วยความหวังว่าอาจจะได้
พบกระท่อมของคนเลี้ยงแกะหรือไม่
อย่างน้อยได้พบม้าพที่พอพักอาศัย
ค้างคืนได้ก็ยังดี

เสด็จมาไม่นาน ก็ได้ยินเสียง
น้ำไหล จึงดำเนินตรงไปตามเสียง
นั้น และได้ทอดพระเนตรเห็น
ลำธาร ข้างลำธารมีคาบสผู้หนึ่งนั่ง
อยู่ คาบสชราหนวดยาวขาวผู้หนึ่ง
นั่งนิ่งเฉย แม้มหาราชจะเสด็จเข้า
ไปใกล้ ก็ไม่พูดจาไม่ขยับเขยื้อน
เฝ้าแต่หยิบใบไม้แห้งรอบๆตัวโยน
ลงไปในกระแสน้ำ

“ขอสานติจจะมีแก่ท่าน” มหา
ราชาทักขึ้น พร้อมทั้งคารวะ

“สานติจจะมีแก่ท่าน” คาบส
ตอบโดยไม่เผยหน้า ส่วนมือก็ยังคง
(อ่านต่อหน้า 146)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๔๗
บรรจบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๒๑ พ.ย. - ๑ ธ.ค. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“อุมา” อักษรไม่จำกัด มีความหมายเป็นสิริมงคล ชื่อทสสิมา
อยากทราบว่าจะแปลว่าอะไร

ทสสิมา แปลได้ว่าที่มีการสังเกตเห็น การตรวจตรา

“นันทา” ต้องการชื่อที่มีความหมายว่า ผู้มีความรู้ มีสติปัญญา
เฉลียวฉลาด ผู้เป็นใหญ่ ให้คล้องกับชื่อพี่ชาย วิทวัส

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

นัทธชนัน - ผูกพันกับผู้ที่กำหนด

พัฐวร - เด่นในความสามารถ

นัทนชัย - ชัยชนะในสงคราม

“เชอทอง” ต้องการให้มีความหมายว่าพระจันทร์ เพราะเกิด
วันลอยกระทง (มารดาชื่อวิไลวรรณ บิดาชื่ออุดม)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ศัสธร - พระจันทร์

จันทร์ดีวี - ความเป็นพระจันทร์

จันทร์กร - (ออกเสียงจันทร์กอน) รัชมีพระจันทร์

“อุบลวรรณ” ต้องการ ท. หรือ อ. นำหน้า มีความหมายดี
เป็นที่รัก เป็นสิริมงคล (บิดาชื่อทินกร) (อ่านต่อหน้า 146)

ข้อคิด - ต่อจากหน้า ๓๕

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)
 อาทิสกดิ์ - อำนาจเริ่มแรก
 อนุทัต - ยอมให้ อนุญาตให้
 ทินศ - พระอาทิตย์

“ผ่องพักตร์” ต้องการอักษร ป.ผ.พ.

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)
 ประณัยยา - เป็นที่รัก มีค่า
 เปรมภาว - ความรัก
 ปรียปราน - รักชีวิต

“จตุรณ” ต้องการอักษร จ.ณ.ส. หรือ ช. มีความ
 นานสำหรับเด็กผู้ชาย เช่น .ก่ง กล้าหาญ จะให้
 คล้องกับพี่ชายว่า ธนัย ก็ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)
 สัญชิต - ผู้ชนะ

จณัตว์ - ความมีชื่อเสียง
 ธนัสถ์ - อยู่ในทรัพย์สมบัติ มั่งมี

“กมลลา” ต้องการอักษร ก.ง.จ.ญ. หรืออื่นๆ มีความ
 หมายถึงคนดี หรืออะไรก็ได้ ให้คล้องกับชื่อพี่ว่าวรุฒม์

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)
 วริษฐา - ดีที่สุด ดีเยี่ยม
 วรายุ - ชีวิตอันประเสริฐ
 วรดา - ความประเสริฐ เลิศ เยี่ยม

“บังอร” ต้องการอักษร พ.บ. ให้มีความหมายเป็น
 สิริมงคล คล้องกับชื่อพี่ พี่ราย

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)
 ฬรากร - บ่อเกิดแห่งความกล้า
 ฬรันธร - ทรงไว้ซึ่งความกล้า
 ฬรบุรณ - เปี่ยมด้วยความกล้า □

คำทำนาย - ต่อจากหน้า ๓๕

โชนโชนไหม้แห้งลงไปไหนต่อไป
 มหาราชาทรงเผ่าคาบสท่าเช่นนั้นอยู่ครู่หนึ่ง ก็
 สังเกตได้ว่าคาบสโชนโชนไหม้ไปไหนที่ละโชน จึงจ้อง
 มองดูต่อไปอย่างตั้งใจ บางทีโชนไหม้ทั้งคู่ถูกน้ำพัดพา
 ไปตามน้ำอย่างรวดเร็ว แต่บางทีก็ถูกน้ำพาไปเพียง
 โชนเดียว ส่วนอีกโชนหนึ่งนั้นหมุนวนอย่างช้าๆ พักหนึ่ง
 แล้วก็ลอยย้อนกลับมาแทบเท้าของคาบส แต่บางทีโชน
 ไม้ทั้งคู่จะลอยอยู่ในน้ำวนนั้น ไม่อาจไหลออกไปยัง
 สายน้ำที่ไหลปราศในลำธารนั้นได้ เมื่อทรงสังเกต

เห็นว่าคาบสยังคงทำอย่างนั้นอยู่เรื่อยไป อตรนทนไม่
 ได้ มหาราชาก็ตรัสถามขึ้นว่า

“ท่านทำอะไรนะ”

คาบสทูลตอบว่า กำลังดูโชคชะตาของคน โชค
 ชะตาของคนทุกคนกำหนดมาเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ต้นมือ
 จะผืนอย่างไรก็ไม่สำเร็จ หน้อย่างไรก็ไม่พ้นพ้น
 ได้ฟังเช่นนั้น มหาราชาก็ทรงพระสรวล คริ๊วว่า
 “ที่จริงข้าก็ไม่ค่อยได้สนใจว่า โชคชะตาของข้า
 จะเป็นอย่างไร แต่ว่าก็อยากจะรู้โชคชะตาของลูกสาว

อยู่เหมือนกัน”

“บอกไม่ได้หรอกพะย่ะค่ะ” คาบสรีบทูล

“อ้าว ท่านไม่รู้หรืออย่างไร” มหาราชาทรงย้อนถาม

“บางที่รู้มากเกินไปก็กลัวจะฉลาดเสมอไป”

คาบสทุล

มหาราชาก็ไม่ทรงยอมให้คาบสปฏิเสธ ทรงคาดคั้นเกี่ยวเรื่องคาบสผู้นั้นอยู่ช้านาน จนกระทั่งคาบสต้องยอมทำนายให้ในที่สุด

“พระธิดามหาราช” คาบสทุล “จะต้องแต่งงานกับลูกธิดาของพระราชธิดาแห่งดินแดนทางภาคเหนือ ทาสผู้นี้เป็นหญิงยากจนชื่อปุระนะ รับรองว่าไม่มีทางเลี้ยงหรือหนีโซคราตานไปได้”

มหาราชาก็โกรธจนแทบคลั่ง แต่ว่าก็ทรงเหนียวอ่อน จะนั้นจึงได้แต่ทรงพระสรวล ตรัสว่า “หวังว่าอย่างไรเสียก็ต้องมีทางหนีหรือหลีกเลี่ยงโซคราตานี้ได้” แล้วก็ร้ออาศัยพักกับคาบสในคืนนั้น เมื่อคุณาสัตว์เลี้ยงทั้งสอง ผูกมาไว้เรียบร้อยแล้วก็เสวยอาหารเย็นเป็นโรตีสกับดัวแห้งๆ เสร็จแล้วก็ทอดพระองค์ลงบรรทม มีหมาไล่เหินนอนอยู่ปลายพระบาท มหาราชาก็พยายามจะบรรทมให้หลับ นึกถึงคำทำนายของคาบสแล้วอดพิโรธไม่ได้ ยิ่งคิดยิ่งกริ้ว กริ้วจนถึงกับขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน และประกาศว่าจะทรงยอมให้เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นไม่ได้ ดังนั้นเมื่อมหาราชาทรงตื่นบรรทมในตอนเช้า พระพักตร์จึงบูดบึ้งซีดเซียว เมื่อทรงไต่ถามถึงหนทางที่จะเดินทางกลับจากคาบสได้ตัวแล้ว มหาราชาก็ทรงขึ้นม้าเสด็จกลับ และก็หาทางกลับเข้าบ้านเข้าเมืองได้โดยไม่ยากนัก

เมื่อเสด็จถึงวัง มหาราชาก็ทรงร่างพระราชสาสนถึงพระราชธิดาแห่งดินแดนทางภาคเหนือ ขอซื้อทาสหญิงที่ชื่อปุระนะพร้อมด้วยบุตรชายลงท้าวว่าถ้าเป็นที่ตกลง จะทรงส่งคนไปรับตรงแม่น้ำที่กั้นพรมแดน มหาราชาทรงรอคอยตอบอยู่ ๕ วัน ด้วยความกระวนกระวายพระทัย ไม่เป็นอันกินอันนอน แต่ก็มิมีอาการพิโรธโกรธกริ้วอยู่ตลอดเวลา ครั้นถึงวันที่ ๖ คนของมหาราชาก็กลับมา พร้อมกับพระราชสาสน์ตอบซึ่งกล่าวว่าพระราชธิดาแห่งดินแดนภาคเหนือ จะไม่ขายทาสหญิงกับลูกชายนั้น แต่จะถวายให้เปล่าๆ

มหาราชาทรงปลาบปลื้มพระทัยอย่างยิ่ง โปรดให้หาอักษรมหาเสนาบดีเข้ามาเฝ้า ตรัสว่าพระองค์จะเสด็จออกไปท่องเที่ยว ให้หาข้ออ้างแทนให้ด้วย

บัตรขอ ชื่อดี ใน สตรีสาร

วันเกิด _____ จันทร ☐ พฤษศบดิ ☐
 อังการ ☐ ศุกร ☐
 (โปรดกา / ในช่อง) พุช ☐ เสาร์ ☐
 (เวลา.....น.) อาทศย์ ☐

เพศ หญิง ☐ ชาย ☐

อักษรที่ต้องการให้มีอยู่ในชื่อ คือ.....

ความหมายที่ต้องการ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ลงชื่อผู้ขอ.....

วันที่...../...../.....

(โปรดทวงฉบับคืน บรรจุซองดังไปที่ “สตรีสาร”)

ในการที่มหาราชาไม่เสด็จออก ต่อจากนั้นก็ทรงแต่งองค์อย่างคนถือ
พระราชนิพนธ์ธรรมดาฯ ขึ้นหลังอุฐที่ใส่เท้าเร็วที่สุดออกเดินทางไปยัง
ที่ที่จะเสด็จหาสหายผู้หนึ่งกับลูก เมื่อดังที่หมายก็เห็นคนของพระราชา
ผู้ใดคนใดคนหนึ่งก็หนีไปกับอุฐที่ชื่อปุระกับลูก มหาราชาทรงส่งพระ
ราชสาส์นตอบขอพระทัยไปพร้อมทั้งข้าวของเป็นบรรณาการสำหรับ
พระราชาที่บวรวิไลสวัสดิ์กับคนของพระราชาที่อยู่ในที่นั้นทั้งหมด มหา
ราชาทรงจับตัวหาสหายนั้นกับลูกขึ้นมาขึ้นบนหลังอุฐ แล้วก็ขึ้นอุฐไป
ยังทะเลทรายแห่งหนึ่ง

มหาราชาทรงอุฐมาทั้งวันทั้งคืน แพบะไม่ได้พักเลย จนกระทั่ง
มาถึงถ้ำแห่งหนึ่ง จึงปล่อยอุฐนั้นลง พาก้าวเข้าไปในถ้ำแล้วทรงชัก
พระแสงดาบออกมาฟันคออุฐนั้น จับเดี่ยวคอขาดกระเด็น เหตุเพราะ
เจ้าทนายของดาบผู้หนึ่งที่เคยทำให้มหาราชาพิโรธโกรธกริ้ว จน
กระทั่งพระทัยเหี้ยมเกรียม ประหารมัลลอันได้ด้วยพระหัตถ์เอง
แต่แม้กระนั้นพระทัยก็ไม่แข็งพอจะประหารเด็กน้อยนั้นได้ แต่ทรง
เชื่อว่าเด็กที่ราดนม ถูกทอดทิ้งในที่เปลี่ยวเปลี่ยวห่างไกลผู้คนอย่างนั้น
อย่างไรเสียไม่ช้าก็ตายไปเอง เมื่อดำริแล้วก็ตัดพระทัยปล่อยเด็กทั้ง
ไว้ในถ้ำ ส่วนพระสงฆ์เองทรงขึ้นหลังอุฐรับซื้ออย่างเร็วที่สุดที่จะเร็วได้
เสด็จกลับเข้าวัง (ยัง มี ต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสามัญ	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เดือนหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๔๔.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เดือนหนังสือ)	๘๔.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เดือนหนังสือ)	๑๔๔.๐๐ บาท	๑๕๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘
อาคารกรีกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๘๐๓๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ขนาดพิมพ์หรือเลิกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



สนธิยา นภาพรรณ

อนันต์ โยธาประเสริฐ ฉายภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สัทธ์ เสือแสงศรี เขียน คติสาร
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกลน กระจำวรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองบรรณาธิการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริดา หนูณักดิ์ สมบูรณ์ สรรพคุณ
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph. D.

ม.ร.ว. สว่างไสว โรจนะบรรณัท

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรพรรณ กุณวิศาล

อุบล คุรุสมกุล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริวานนท์

เสริญ เผือกทองสุข

จำนง วังสิกุล ร.บ.

โงทอน อินเดีย

บรรจบ พันธุเมธา

คำทำนาย (ต่อ)

คราวที่แล้วเรื่องเล่าถึงมหาราชผู้โปรด
ล่าสัตว์ วันหนึ่งเสด็จตามกวางไปโดยรวดเร็วจน
ข้ามราชวิหารตามเสด็จไม่ทัน มหาราชทรงตามกวาง
เข้าไปในหุบเขาแห่งหนึ่ง ได้พบสายสน้ำทำนายโชค
ชะตาคนด้วยโหรใบไม้แห้งลงไปแม่น้ำทีละคู้ๆ มหา
ราชทรงเห็นให้ตามล่าทำนายชะตาชีวิตของพระองค์
ครั้นตามล่าเห็นว่า เจ้าหญิงจะต้องแต่งงานกับลูก
ชายของเจ้าหญิง... นี่ซึ่งเป็นทาสพระมเหสีแห่งดิน
แดนทางภาคเหนือ มหาราชก็พิโรธทรงประกาศว่า
จะต้องหาหาเสียให้ได้ เมื่อเสด็จกลับถึงวัง จึงส่งคน
ถือสารไปขอซื้อทาสนั้นกับลูกสาวพระราชแห่งดินแดน
ทางภาคเหนือ พระราชาไม่ทรงราชย์กลับด้วยมา
โดยดี มหาราชทรงแต่งตั้งปลอมเป็นคนถือพระ
ราชสาร ชื่อบุตรไปย้งแม่น้ำนั้นพระมเหสี รับด้วยหญิง
นั้นกับลูกมา แล้วก็หาขึ้นหลังอุฐรับออกไปยังทะเล
ทราย เมื่อขึ้นถึงแห่งหนึ่ง ก็หาหญิงหาสกับลูกเข้าไป
แล้วก็รักพระแสงดาบออกฟันคอหญิงนั้นขาดกระเด็น
ส่วนเด็กน้อยนั้นทรงประหารไม่ลงจึงปล่อยไว้เช่นนั้น
เชื่อว่าไม่รักก็คงตายไปเอง เสรีจระ แล้วก็เสด็จกลับ
เข้าเมือง

ณหมู่บ้านเล็กๆแห่งหนึ่งในอาณาจักรของมหา
ราชองค์นี้ ยังมีแม่หม้ายผู้หนึ่ง ซึ่งชรามากแล้ว

ลูกเต้าก็ไม่มี ญาติพี่น้องที่ไหนก็ไม่มี จำต้องหาเลี้ยง
ตัวเองด้วยการรีดนมแพะขายเป็นส่วนใหญ่ แต่แกก็ยัง
ยากจนทั้งยังแก่เฒ่า ร่างกายก็อ่อนเปลี้ยไม่มีเรี่ยวแรง
ตัวแกเองก็ยังเป็นทุกข์ว่า ถ้าแกเกิดเจ็บไข้ไปเลี้ยงแพะ
ไม่ได้ แกจะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร ทุกเช้าแกจะไล่แพะ
ไปในทะเลทรายไปเล็มหญ้าตามแถบพุ่มไม้ที่ขึ้นอยู่ที่นั่น
พอตกเย็นแพะเหล่านั้นจะกลับมาบ้านเองให้แม่เฒ่าแก
รีดนมและรีดคอกอย่างแน่นหนาในตอนกลางคืน

เย็นวันหนึ่งแม่เฒ่าอดแปลกใจไม่ได้ที่เห็นแม่แพะ
ตัวที่ให้นมอย่างดีที่สุดกลับถึงบ้านนมแห้งไม่มีนมใน
เต้าสักหยด เห็นดังนั้นแม่เฒ่าก็คิดว่าคงจะมีเด็กชนๆ
ที่ไหนเล่นแกล้งแกแอบจับแพะไว้ตามทางแล้วก็ต้อนนม
แพะจากเต้าจนเกลี้ยง วันต่อๆมาก็เป็นเช่นนั้นอีก วัน
แล้ววันเล่า จนกระทั่งแม่เฒ่าตัดสินใจว่าจะต้องหาตัว
ชโมยผู้นี้ให้ได้ ดังนั้นในวันหนึ่งแม่เฒ่าจึงตามแพะไป
และคอยเฝ้าดูแพะตอนเล็มหญ้า ตกตอนบ่ายแม่เฒ่า
จึงได้สังเกตเห็นว่าแพะนมตัวนั้นแอบปลีคว์ออกจาก
ฝูง แม่เฒ่ารีบตามไปทันที ก็แลเห็นแม่แพะนั้นเดิน
หายเข้าไปในถ้ำห่างจากที่นั่นไปหน่อย เมื่อแม่เฒ่า
ตามไปติดๆก็ได้เห็นแม่แพะไปให้นมเด็กน้อย ที่มีแม่
นอนตายกลิ้งอยู่ข้างๆ แม่เฒ่าทั้งแปลกใจทั้งตกใจ แต่
ก็ตัดสินใจได้ในวินาทีนั้นเลยว่า เด็กน้อยนั้นแหละคือ

ลูกของแกในยามชรา เมื่อโตขึ้น ก็
คงจะอุปถัมภ์คำฐให้ความสะดวก
สบายแก่คนบ้าง แม่เฒ่าจึงอ้อมเด็ก
กลับบ้าน แล้วก็หาพลั่วมาขุดดิน
ฝังศพหญิงผู้เคราะห์ร้ายนั้นไว้ใน
ถ้ำนั่นเอง

เวลาล่วงไปเป็นเดือนเป็นปี
เด็กน้อยนั้นก็เติบโตเป็นหนุ่มซึ่ง
หึงกลัวหาญ รูปงามและรยัน
ขันแข็ง แม่เฒ่าตั้งชื่อให้ว่านุ
รโมเมต วันหนึ่งเมื่อนุรโมเมต
อายุ ๑๗ ปี กลับจากไร่เข้าบ้าน
ก็ไปแลเห็นลาแปลกตัวหนึ่งกำลัง
กินกะหล่ำไว้ในสวนของตน จึง
ฉวยไม้มาหวดลา ล้อออกไปพันสวน
เพื่อนบ้านเดินผ่านมาเห็นเข้าจึง
ร้องว่า

“อะไรกันนะ นุรโมเมต ล้อลาของ
พ่อค้าเราทำไม”

“ก็ลาพ่อค้ามากินกะหล่ำปลี
ของเรา ทำไมพ่อค้าไม่ดูแลให้ดีๆ
คราวหลังถ้ามาอีกจะเป็นได้ตัดหาง
กันทีเดียวละ” พูดแล้วก็เข้าบ้าน
ไป

เรื่องก็ปรากฏว่าเพื่อนบ้านผู้
นั้นมีนิสัยส่อเสียด เมื่อพบพ่อค้าเร
่นั้นในเขารายที่พักคนเดินทางตอน
เย็นวันนั้น ก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นใน
(อ่านต่อหน้า 146)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๔๗

บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๔ ธ.ค. - ๑๐ ธ.ค. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ปราณี” ต้องการอักษร ว.อ. มีความหมายเป็นที่รักของพ่อแม่
น่ารัก เป็นที่น่าสรรเสริญ ขอให้อักษร ว. นำหน้า
ว.ไร ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

อภิสิทธิ์ - ผูกพันไว้อย่างยิ่ง
อภิรักษ์ - สู้ฟ้า
อนุมาทย์ - ได้รับคำสรรเสริญติดต่อกันเป็นลำดับ

“กรรณิการ” ต้องการชื่อลูกแฝด มีความหมายเป็นศรี เดช
บริวาร (บิดาชื่อพิพิต)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

พิภาดา - ที่ส่องแสงสว่าง
ไพคุณฐ์ - ชื่อพระอินทร์ พระวิษณุ

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

พิภาณุ - ที่ส่องแสงเป็นประกาย
ไพณุกา - ผู้เล่นขลุ่ย

“ชนภรณ์” ต้องการอักษร ช. นำหน้า มีความหมายเป็นสิริมงคล
เจริญรุ่งเรือง เมตตากฤษฎา (พ่อชื่อชวลิต) (อ่านต่อหน้า 146)

ข้อสี่ - ต่อจากหน้า ๓๔

ชื่อนกเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)	เจริญ ร่ำรวย อิสระ ต้องการให้เป็นชื่อสั้นๆอ่านง่าย
ชนทยา - เมตตาแก่คน	ชื่อนกเกิดวันพุธกลางคืน (ชาย)
ชวลิน - ที่มีแสงโชติช่วง	สิทธ - สำเร็จ
ชวลัย - ที่ทำให้มีแสงโชติช่วง	สาริน - การทำให้สำเร็จ
	สาธนะ - การทำให้สำเร็จสมบูรณ์
“เพ็ญ” ต้องการชื่อที่มีความหมายดี เป็นที่รักของพ่อแม่ เป็นชื่อสั้นๆ	“จินตนา” ความหมายไม่จำกัด ขอให้คล้องกับชื่อพี่ว่า จัญจรา
ชื่อนกเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)	ชื่อนกเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)
ชนนิษฐ์ - (ออกเสียงชนะนิต) เป็นที่รักของผู้ให้กำเนิด	จัญจัน - ด้อยค่าอันเป็นที่น่ายินดี
กานต์ธิดา - ลูกสาวผู้เป็นที่รัก	จตุระ - จลลิต ชำนาญ พุดดีมีเมตตา
อวิดา - ได้รับการปกป้องคุ้มครองแล้ว	จาริตร - ความประพฤติดี นิสัย ชื่อเสียง
“กรทอง” ต้องการอักษร ก.ป.ร.	“ลาวัญย์” ต้องการให้มีความหมายว่าดี มีวาสนา มีโชค มีเกียรติ ชื่อเสียง พี่ชายชื่อศรวิษฐ์ และสุทธา
ชื่อนกเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)	ชื่อนกเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)
ปรีชาดี - เกิดมาเป็นที่รัก	สาริศ - ถือความมั่นคง เข้มแข็ง เป็นใหญ่
ปรีณา - เป็นที่น่าชื่นชมยินดี	สุครวัธ - มีชื่อเสียงยิ่ง
ปรีชากร - บ่อเกิดแห่งความรัก	สุโสลก - มีชื่อเสียงดี
“สิทธิชัย” ต้องการอักษร ส. มีความหมายว่าสำเร็จ	□ □

คำทำนาย - ต่อจากหน้า ๓๔

ตอนกลางคืนให้ฟัง ทั้งยังเสริมอีกว่า “เจ้าหนูมันยังพูดอีกนะว่าถ้าแลเข้ามาในสวนมันอีก มันจะหวดท่านเข้าไปด้วย แล้วก็จะตัดจมูกเสียด้วยฐานเป็นขโมย”

สองสามวันต่อมา เมื่อพ่อค้าเร่เดินทางออกจากที่นั่นไปแล้ว ก็ได้มีคนสองคนมายังหมู่บ้านนั้นมาสอบถามกันว่าใครเป็นผู้พูดจาขู่เข็ญว่าจะทำร้ายพ่อค้าเร่

พ่อค้าเร่กลัวถูกทำร้ายจึงไปฟ้องมหาราช และมหาราชโปรดให้ตนมาหาตัวไปเผ่า แม่คนของมหาราชจะได้เห็นจริงแล้วว่าลาของมหาราชเข้ามากินกะหล่ำปลีของนุร มโยเม็ด และนุรก็ได้ปฏิเสธว่าไม่เคยได้พูดจาขู่เข็ญผู้ใด แต่คนทั้งสองก็อ้างว่ามีโองการจากมหาราชให้มาเกาะกุมตัวไปเผ่า แม้แม่เผ่าจะร้องให้

ครวญ และนุจะประท้วงอย่างไรก็ตาม คนของ
มหาราชก็หาหังไม่ แต่ใครๆก็หาว่าพ่อค้าเร้นั้น
แท้ที่จริงก็ค่อมหาราชนั่นเอง

ฉะนั้นเมื่อมหาราชทอดพระเนตรเห็นนุ มีโฮเม็ด
จึงแสดงอาการโกรธเกรี้ยวตรัสประกาศว่าจะต้องลง
โทษเจ้าหนุ่มผู้นี้เป็นการสั่งสอนให้รู้ว่า แม้ชายนั้นจะ
เป็นเพียงพ่อค้าเร้นก็จะต้องได้รับความยุติธรรมและ
ได้รับการปกป้องคุ้มครองจากกฎหมาย ขณะห่มหา
ราชากำลังจะตรัสสั่งลงโทษสถานหนักแก่นุ ก็มีเสียง
รยบเร่ยอนในที่นั้น เพราะปรากฏว่าแม่เฒ่าร้องไห้โฮ
ออกมาและขอเข้าไปเฝ้ามหาราช มหาราชก็โปรด
ให้แม่เฒ่าพูดได้ตามใจ แม่เฒ่าจึงพรรณานาคความคิ
ของนุทั้งเสริมว่า “ข้าพระองค์มีชีวิตอยู่ได้ก็ด้วยเจ้า
คนนั้นแหละ ถ้าหากพระองค์จะเอามันไปขังคุก ข้า
พระองค์ก็คงต้องตายแน่ๆเลยพะคะ”

“มันเป็นอะไรกับแม่เฒ่า” มหาราชตรัสถาม

“เป็นลูกชายพะคะ” แม่เฒ่าทูล

“อะไรกัน” มหาราชตรัสด้วยความแปลก
พระทัย “แม่เฒ่าอายุมากตั้งเท่านั้นจะมีลูกชายรุ่นหนุ่ม
ขนาดนี้ได้อย่างไร”

เมื่อถูกซักเช่นนั้น แม่เฒ่าตกใจตัวสั่นงันกริบ
เล่าเรื่องถวายตั้งแต่ต้นว่า ตนไปพบเด็กน้อยนั้นที่ไหน
อย่างไร และได้เลี้ยงดูมาจนเติบโตอย่างไร สุดท้ายก็
ทูลขอภัยโทษแทนนุ

เป็นอันเรื่องเปิดเผยแจ่มแจ้งว่านุคือใคร มหา
ราชทรงมีพระพักตร์เขียวคล้ำและเหี้ยมเกรียม หง
พิไรทั้งแปดพระทัยเพราะคาดไม่ถึง ทำให้ถึงกับ
ทรงอึ้ง ในพระทัยอยากจะหาทางลงโทษเด็กผู้รอด

ตายนั้นให้หนักถึงตายเพื่อจะได้ไม่เกิดเหตุตั้งคำทำนาย
ของดาบส แต่นุก็ไม่ได้ทำผิดร้ายแรงสมควรจะได้รับ
โทษเช่นนั้น ขึ้นทำไปคนคงจะต้องหาว่าพระองค์เป็น
ทรราช ใครครวญไปมาแล้วมหาราชก็ไม่กล้ากระทำ
ในที่สุดก็ทรงคิดหาวิธีได้ทันใจจึงตรัสออกมาว่า

“จะให้ปล่อยมันพ้นโทษไปก็ได้แต่ต้องให้มันมา
เป็นทหารในกองทัพของข้า ข้าเองก็ต้องการคนอย่างนี้
บางทีการฝึกกระเบียบวินัยคงจะทำให้มันดีขึ้น”

แม้กระนั้นแม่เฒ่าก็ยังทูลวิงวอนต่อไปว่า ถ้าให้
นุไปเป็นทหารก็ร้ายพอๆกับติดคุก เพราะแม่เฒ่าจะ
อยู่โดยไม่มีลูกชายคอยช่วยเหลือได้อย่างไร ในที่สุด
พระราชาก็ต้องสั่งจ่ายเงินยังชีพให้แม่เฒ่า แม่เฒ่าจึง
สงบลงได้

บักรบอ ชื่อดี ใบ สตรีสาร

วันเกิด จันทร์ ☐ พฤหัสบดี ☐
 อังคาร ☐ ศุกร์ ☐
(โปรดกา / ในช่อง) พุธ ☐ เสาร์ ☐
 (เวลา.....น.) อาทิตย์ ☐

เพศ หญิง ☐ ชาย ☐

อักษรที่ต้องการให้มีอยู่ในชื่อ คือ.....

ความหมายที่ต้องการ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ลงชื่อผู้ขอ.....

วันที่...../...../.....

(โปรดกรอกบัตรนี้ บรรจุของส่งไปที่ “สตรีสาร”)

ฝ่ายนุรถึงจะต้องเป็นทหารก็ไม่รู้สึกเดือดร้อนอะไร กลับถือว่า
 ทัพของโชคดีเสียอีก และเมื่อเข้าเป็นทหารแล้ว นุรก็อดแปลกใจไม่ได้
 ชาติที่จริงยินดีมากกว่าที่เห็นว่าตนมักจะถูกเลือกให้ทำงานยากๆงาน
 เสี่ยงอันตรายอยู่เสมอ และแม้ว่าบางครั้งจะรอดพ้นอันตรายมาได้
 อย่างหวุดหวิด แต่อันตรายเหล่านั้นก็ยังเปิดโอกาสให้นุรได้แสดงความ
 กล้าหาญได้ปรากฏ ว่าถึงนิสัยใจคอ นุรเป็นคนอ่อนน้อมต่อมคน น้ำใจ
 กว้างขวาง จึงเป็นที่รักทั้งของนายทหารและเพื่อนฝูง ฉะนั้นนุรจึง
 ไม่สับสนปลงใจแก่ที่ไม่ช้าไม่นานตนได้รับเลือกเป็นทหารรักษาพระองค์
 ของมหाराชา ทหารไม่ว่ามหाराชหรือเลือกนุรให้ทำหน้าที่นี้ด้วยความ
 ความหวังว่านุรจะต้องตายในการสู้รบไม่ครั้งใดก็ครั้งหนึ่งและถึงจริงดังนี้
 นุรแทบจะตายให้สมหวังมหाराชาเสียตั้งหลายครั้งหลายหน ดังเช่น
 วันหนึ่งเริ่มมหाराชาเสด็จเสียบพระนคร นุรต้องตามเสด็จโดยใกล้ชิด
 เพื่ออารักขา ขณะที่กระบวนเคลื่อนไปนั้นได้มีคนถือกริชวิ่งออกมาจาก
 ครอบมุงตรงไปเข้ามหाराชา นุรพุ่งตัวเข้าขวางเลยถูกแทง เกราะหัตถ์ที่
 ชายคนนั้นขว้างขว้าง กริชเลยพลาดกระตุกหน้าอกไป แม้กระนั้น
 บาดแผลที่นุรถูกแทงก็ฉกรรจ์ไม่น้อย ดีแต่ยังหนุ่มแน่น ไม่ช้าก็หายดี
 เป็นปกติ มหाराชาจำต้องให้รางวัลความกล้าของนุรและทรงแต่งตั้ง
 ให้เป็นนายทหารคนสนิท (ยังมี ต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๒ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๕๕.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๔ เล่มหนังสือ)	๘๕.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๔๘ เล่มหนังสือ)	๑๕๕.๐๐ บาท	๑๙๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกไปรษณีย์มาอสังสำนักงาน ๔๘/๓๖-๓๘
 อาคารกรีกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๓๖๖
 สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
 ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน
 ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



สัญญาทิพย์ ชวัชวิเชียร

สมเพียร ฉลาดเลิศ ฉลาดภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เกื้อแผลงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัส
 นิศยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำวงศ์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริศา หนูณภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
 ประทุม พัวภะระ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ข.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ข.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ ข.บ. M.A.

บรรจบ พันธุเมธา ข.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์ โสม ไรชนะบรรณนัท

กนก สามเสน วิธ

แพทย์หญิงอรรพวรรณ คุณวิศาล

อุบล ธรรมมงคล ข.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ข.บ.

โน้ต อินเดีย

บรรจบ พันธุเมธา

คำทำนาย (ตอนจบ)

เรื่องที่เล่าไว้แต่ต้น เป็นเรื่องที่มหาราช
จะสืบคำทำนายโชคชะตาพระธิดา ที่มีคาบส
ทำนายไว้ว่าจะต้องเสกสมรสกับลูกชายของทาส
หญิงของพระราชินีแห่งดินแดนภาคเหนือที่ชื่อ
ปุณณะ มหาราชทรงทำทุกอย่างที่จะไม่ให้เหตุการณ์
เช่นนี้เกิดขึ้น เริ่มตั้งแต่ขอหรือทาสนั้นจากพระราช
ินีเมื่อพระราชินีถวายให้เปล่าก็ปลอมองค์ไปรับหญิงนั้น
กับลูก และไปยังตำหนักหนึ่งแห่ง เลิกลาย ประหาร
ปุณณะเสีย แล้วทั้งลูกชายของปุณณะไว้เช่นนั้น แต่เด็ก
นั้นก็โตมา เพราะแม่และของแม่หม้ายผู้หนึ่งไปส่ง
นมให้บุตรทุกวัน จนกระทั่งแม่หม้ายเจ้าของพระ
นั้นตรึงใจพบเข้า และได้นำเด็กนั้นมาเลี้ยงเป็นลูก
บุญธรรมให้ชื่อว่านุร มโยเมศ ครั้นเด็กโตขึ้นวันหนึ่ง
ได้เอาไม้ไผ่หวดลาที่เข้ามากินกะหล่ำปลีในสวนของ
คน เมื่อมีคนบอกว่า เป็นลาของพ่อค้าเร่ ก็ไม่หวาด
หวั่น ยังพูดต่อไปอีกว่า ถ้าเข้มาอีกจะตัดหางเสีย แต่
คนที่ได้ยิน กลับไปพูดเสียอย่างอื่นว่า นุรพูดซื่อ
ว่าจะฆ่าและตัดจมูกพ่อค้าในฐานขโมย ไม่นานนักก็
ได้มีคนมาเกาะลุมตัวนุรไปเฝ้ามหาราช มหาราชก็
เตรียมจะลงโทษสถานหนักฐานซื่อทรราชบุตรท่าน หอติ
แม่เฒ่าผู้อุปถัมภ์นุร มาร้องทุกข์ขอภัยโทษให้ลูกชาย
มหาราชทรงสงสัยว่าแม่เฒ่าชราออกอย่างนั้น เหตุใด

จึงมีลูกชายอายุยังน้อยเช่นนุร แม่เฒ่าก็เลยเล่าเรื่อง
ราวถวาย มหาราชจึงได้ทรงทราบว่านุรหาใช่ใครอื่น
ไม่ที่แท้คือลูกชายของปุณณะ ทาสหญิงที่ถูกประหารไป
แล้วนั่นเอง มหาราชหาหนทางจะทำอย่างไรให้นุรได้
รับโทษสถานหนักถึงตาย จึงจัดการให้นุรเป็นทหาร
ในกองทัพของพระองค์ และให้ทรงสรรหางานยากๆ ที่
เสี่ยงอันตรายให้นุรทำ แต่นุรก็สามารถทำได้สำเร็จ
รอดตายกลับมาทุกครั้ง จนในที่สุดได้เป็นทหารรักษา
พระองค์ แล้วก็เป็นนายทหารคนสนิทที่ต้องตาม
อารักขาใกล้ชิดตลอดเวลา และเคยถูกแทงเป็นบาดแผล
ฉกรรจ์ เพราะโดนเข้าขวางคนที่ถือกริชวิ่งเข้ามาจะ
แทงมหาราช

ชะตากรรมของนุรไม่ได้สิ้นสุดลงเพียงนั้น ยังมี
เหตุการณ์ร้ายๆบังเกิดขึ้นแก่นุรอีกครั้งแล้วครั้งเล่าโดย
เฉพาะเมื่อนุรเข้าเวรหรือต้องไปทำงานตามหน้าที่ เช่น
ขณะเดินทาง เคยถูกพวกโจรทำร้ายบ้าง ถูกหินก้อน
ใหญ่จากภูเขาลงมาจะทับบ้าง แม้ขณะเดินอยู่
ตามถนนในเมือง ก็เกือบจะถูกหินที่หล่นจากหลังคา
บ้านทับ แต่ก็รอดมาได้อย่างหวุดหวิด นุรรู้ว่าตน
คงต้องมีศัตรู แต่ก็มิได้รู้สึกเดือดร้อนอะไรมากนัก
ยิ่งรอดตายมาได้ทุกครั้งยิ่งรู้สึกสนุก

เป็นธรรมเนียมของวังมหาราชที่พวกนายทหาร

รักษาพระองค์ผู้อยู่เฝ้าจะได้กิน
อาหารจากห้องเครื่อง วันหนึ่ง
ขณะที่นรอยู่เฝ้า กำลังจะกินอาหาร
ที่ส่งกลิ่นหอมหวาน มีหมาน้ำยืนจุมก
น้ำลายไหลสออยู่ตรงประตูห้อง นร
เป็นคนใจดี เห็นเช่นนั้นจึงโยนเนื้อ
ให้หมาชั้นหนึ่ง หมาขยำเนื้อชั้น
นั้น แล้วรีบกลืนเข้าไปอย่างตะกละ
ตะกลาม และกำลังจะหันหลังออก
จากที่นั้นไป หมาเคราะห์ร้ายตัว
นั้นก็ล้มกลิ้ง ชาติใจตายทันที นร
ยืนอึ้งอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็หันมารวบ
อาหารที่เหลือ ห่ออย่างเรียบร้อย
เอาไปฝัง ส่งแต่จานเปล่าๆกลับไป
ยังห้องเครื่อง ซึ่งก็ได้ทำให้มหา
ราชาทรงชื่นเคืองพระทัยยิ่งนัก ที่
เห็นนร มีโฮเม็ดมายืนยิ้มเผล่อยู่
อย่างเคยในวันรุ่งขึ้น

ในที่สุดมหาราชาทรงตัดสิน
พระทัยว่าจะต้องจัดการขึ้นเด็ดขาด
จึงโปรดให้หานรมาเฝ้า เพื่อจะให้
ถือสารกลับไปให้เจ้าผู้ครองแคว้น
หนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลหูกันดาร มหา
ราชาตรัสว่า

“เตรียมตัวให้พร้อม แล้วออก
เดินทางพรุ่งนี้เช้าเลยทีเดียวนะ จะ
ออกเดินทางเมื่อไร เราจะมอบ
สารให้เจ้าไป” (อ่านต่อหน้า 145)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อข้อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๔๗
บรรจุบัตร พันธุมเมธา คอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๕ ธ.ค. - ๑๗ ธ.ค. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับข้อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“พัชรา” ต้องการอักษร พ. น. น. เป็นชื่อ ๓ พยางค์ ความ
หมายดีงาม อ่อนหวาน (บิดาชื่อพจน์ พี่ชายชื่อพล)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

พัทธินันท์ - หน้างามเหมือนดวงจันทร์
พัชรสุนดา - ลูกสาวผู้สามารถ ผู้มีอำนาจ
พัชรธิดา - มีทรัพย์

“วันชาติ” ต้องการอักษร ว. ก. น. และ ป. มีความหมายว่า สิ่งมี
ค่ายากจะหาอะไรเปรียบได้ เป็นสองพยางค์ไม่มีกวรรค์ ต้องการ
ชื่อนามสกุลด้วย ให้มีคำไชยหรือชัยนำหน้า ลงท้ายด้วยกุล

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

ปณรรณ - มีค่า
วโรดม - ประเสริฐสูงสุด
วเรศ - เป็นใหญ่เหนือพร ให้พรได้ตามปรารถนา
นามสกุล ชัยลักษณ์กุล - สกุลที่มีลักษณะแห่งชัยชนะ
ชัยรณพกุล - (รณพ ออกเสียงระนบ) สกุลที่
ยินดีในชัยชนะ

“วัลภา” อักษรไม่จำกัด ขอให้ความหมายดี ออกเสียงเพียง
๑ หรือ ๒ พยางค์ (อ่านต่อหน้า 145)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๓๔

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)
ไพฑูริย์ - ชื่อพระอินทร์ พระวิษณุ
ไพจิตร - ที่รู้แล้ว
ไพณพ - รสสุกที่ได้มาจากไม้ไผ่

คนเกิดวันศุกร์
ไม่มี ใช้ได้

“สมพร” อยากทราบคำแปลของ “เกศญา”
ถ้าเขียน เกศญา เป็นชื่อพระวิษณุ

“โยวเรศ” จิตรพจน์กับจิรภัก แปลว่าอะไร ต้องการ
ชื่อที่มีจิระนำหน้ากับชื่ออื่นที่ไม่มีคำจิระอีก ๒ ชื่อ
ก. ใช้ไม่ได้ จิรภักจึงใช้ไม่ได้

“ขวัญ” ต้องการตั้งชื่อว่าขวัญ ไม่ทราบว่าเขียนอย่าง
นี้ถูกหรือผิด มีความหมายอะไร
ถ้าเป็น วรุตม์ แปลว่า ประเสริฐสูงสุด

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)
จิรภัทร - เจริญยืนยาว
ยศเทพ - เทพผู้มีชื่อเสียง
ยศบุต - ผู้มีชื่อเสียง

“อุมพล” อักษรไม่จำกัดต้องการความหมายเกี่ยวกับ
ทะเล ฟิช เพราะพ่อแม่เป็นชาวทะเล

“กัลยา” เกศญาถามตามหมายว่าอะไร
เกศญา แปลว่า อยู่ในผม เหมาะแก่ผม

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)
อรรณวินทร์ - (ออกเสียงอันนะวิน) เจ้าทะเล
เป็นใหญ่เหนือทะเล

“รัตน” อยากทราบว่า รณส มีกาลกณหรือไม่สำหรับ

วรวิณฑ์ - เป็นใหญ่เหนือ น้ำ เหนือทะเล
ชลกานต์ - ผู้รักน้ำ ได้แก่ลม ☐

คำทำนาย - ต่อจากหน้า ๓๔

แคว้นน้อย โฉมขนาดที่ต้องเดินทางครั้ง ๔-๕ วัน
ภทังถึง เจ้าผู้ครองแคว้นเป็นคนสนิทที่จงรักภักดี
ของมหाराชา เป็นที่เชื่อแน่วใจได้ว่า ไม่ว่าส่งให้
ทำอะไร คนคนนั้นจะต้องทำ ทั้งยังจะปิดปากแน่น ไม่
มีสาเหตุให้เรื่องรั่วไหลไปถึงหูผู้อื่นได้ ภรรยาเจ้าผู้ครอง
แคว้นได้เลี้ยงดูเจ้าหญิงพระธิดามาตั้งแต่มหाराชาขึ้น
พระชนม์ แต่แรกเจ้าหญิงประทับอยู่ ณ แคว้นอื่นเพื่อ
รักษาสภาพ ภายหลังภรรยาเจ้าผู้ครองแคว้นได้
ขอร้องให้เจ้าหญิงประทับอยู่ด้วย ซึ่งเจ้าหญิงก็ทรงยินดี

ไปอยู่ด้วย และก็ได้ประทับที่บ้านเมืองนั้น เมื่อนูรได้
รับคำสั่งให้ถือสารมา

นุรปฏิบัติตามคำสั่งทุกประการ ได้เข้าเฝ้าแต่เข้า
ตรู่ในห้องส่วนพระองค์ เมื่อทูลให้ทรงทราบว่า ทุก
อย่างเตรียมพร้อมมีผ้าผืนที่ดีที่สุด อาหารอยู่ในถ้ำ
อาณ เงินอยู่ในไหที่ผูกไว้รอบเอน มหาราชาก็ทรงยื่น
สารลับที่ผูกไว้แน่นหนาให้ ทรงกำชับว่าให้ส่งให้กับ
มือเจ้าผู้ครองแคว้น หวังอย่าให้ใครเห็น นุรรับคำสั่งแล้ว
ก็รับสารมาใส่ไว้ในผ้าโพกหัวอย่างมิดชิด เรียบร้อย

แล้วก็โดดขึ้นหลังม้า เพียง ๔ นาทีก็ออกจากประตูเมืองไป

นุรคิดว่า ถ้าพยายามให้ถึงที่หมายได้เร็วเท่าไร เป็นดีเท่านั้น เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าอากาศจะร้อนสักเพียงใด นุรก็ไม่ชักช้า พยายามเดินทางตอนกลางคืนตลอดทั้งคืน แล้วก็พักในตอนกลางวันที่อากาศร้อนที่สุด นุรเดินทางอย่างนี้ เพียงเพียงวันที่สามก็มาถึงที่หมาย

นุรตรงไปยังปราสาทของเจ้าผู้ครอง ทหารเห็นนุรแต่งเครื่องแบบทหารรักษาพระองค์ก็ยอมให้เข้า แต่ว่าขณะนั้นเจ้าผู้ครองกำลังพักผ่อน ยังพบไม่ได้ต้องรอจนเย็น นุรทิ้งเหนื่อยทั้งหัว เนื้อตัวแข็งไปหมด จัดแจงส่งบั้งเทียนม้าให้คนรับใช้ แล้วก็เดินเข้าไปในสวนอันสวยงามที่มองเห็นจากนอกถนน นุรไปหาที่นั่งพักได้ร่มไม้ แล้วเลยเอนหลังบนพื้นหญ้า เสียงนกร้องตามกิ่งไม้ เสียงผึ้งหึ่งๆตอมดอกไม้ ทำให้นุรพึงเพลินจนไม่ซำกัหลับสนิท

ตามธรรมเนียมเวลาบ่ายๆอย่างนี้อากาศร้อนจัด เจ้าผู้ครองกับครอบครัวจะพากันพักผ่อนนอนหลับราวสองสามชั่วโมงทุกวัน คนอื่นๆในวังก็ทำเช่นเดียวกันนี้ มีก็แต่เจ้าหญิงพระธิดามหาราชองค์เดียวเท่านั้น ที่ชุกชนเหมือนเด็กสาวทั้งหลาย จึงไปรุดออกมาเที่ยวเล่นในสวนมากกว่าจะพักผ่อนบนเบาะอันอ่อนนุ่ม พี่ยิ่งกับสาวใช้พากันรู้สึกไม่เป็นสุขเลยเมื่อเจ้าหญิงไม่บรรทม พวกตนต้องหาเรื่องสนุกมาชวนคุยให้เพลิดเพลิน ทั้งๆที่ตาของตนแทบจะเบิกไม่ขึ้น ในที่สุดเจ้าหญิงต้องแกล้งทำเป็นหลับ พี่ยิ่งกับสาวใช้พากันคิดใจที่จะได้หลับตามไปด้วย ครั้นใครๆหลับหมดแล้ว เจ้าหญิงก็จะแอบย่องเสด็จออกมาข้างนอก วันนี้

เจ้าหญิงก็ทรงปฏิบัติเช่นเดียวกันนั้น

เจ้าหญิงเสด็จไปยังมูมสวนตรงที่โปรดนักหนา เพราะไม่มีใครแลเห็น แต่ในวันนั้นพอเลี้ยวหัวมุม ก็อดแปลกพระทัยไม่ได้ที่เห็นคนนอนหลับอยู่ใต้ต้นไม้ อารามรีบเจ้าหญิงเกือบจะก้าวพระบาทลงไปในร่างนั้น ตีแต่ยังไว้ทัน เจ้าหญิงทรงพิจารณาดูชายนั้น เห็นเป็นชายหนุ่ม ผิวคล้ำสกรปรกเพราะเดินทางมาไกล แต่งเครื่องแบบทหารรักษาพระองค์ ที่น่าแปลกก็คือเจ้าหญิงทอดพระเนตรเห็นมุมของสาร์นั้นโผล่ออกมาจากผ้าโพกหัว ด้วยความอยากรู้ประกอบกับความชุกชน เจ้าหญิงก็บังเกิดความอยากรู้ว่าในนั้นมีข้อความว่าอะไร เจ้าหญิงค่อยย่องเข้าไปดั่งมูมสารของมหาราชานี้ที่ละน้อยๆ จนกระทั่งแลเห็นตราประจำพระองค์มหาราชที่เจ้าหญิงทรงจำได้ดี เห็นเช่นนั้นเจ้าหญิงทรงชะงักกิดหนึ่ง ออกรู้สึกละอายพระทัยในสิ่งที่ทำเช่นนั้น แต่ความรู้สึกสนุกและอยากรู้อยากมากกว่า เพียงครู่เดียวสาร์ฉบับนั้นก็ได้อาศัยอยู่ในพระหัตถ์เจ้าหญิง เจ้าหญิงทรงทราบดีว่านายทหารผู้นี้จะถึงกับถูกประหารหากสาร์นั้นหายไประยะนั้นเมื่อทรงเปิดดูข้อความแล้วจะต้องสอกลับเข้าที่เดิมทันที เรื่องนี้มีใช้ทำได้ง่ายๆ เพราะครั้งที่ตีตราไว้ถูกความรอนิดแน่นต้องใช้ความพยายามจึงลอกออกได้ เมื่อทรงเปิดสาร์นั้นอ่าน ก็พบข้อความว่า

“จงคิดหัวผู้นำสาร์นี้มาทันที จงทำการลับไม่ต้องถามอะไรทั้งสิ้น”

เจ้าหญิงพระหัตถ์ขีด ทรงรู้สึกอับอายที่พระราชบิดาทรงทำเช่นนั้น ไม่ได้ พระองค์จะทรงยอมไม่ได้ที่จะให้ชายหนุ่มหน้าตาดีอย่างนี้ถูกตัดหัว แต่จะขัดขวางอย่างไรก็ยังไม่เห็นทาง เพื่อไม่ให้ใครล่วงรู้

เจ้าหญิงจึงรีบเสด็จกลับไปยังห้องบรรทม หยิบกระดาษ
มาร่างสารฉบับใหม่ มีข้อความว่า

“ จงจัดขบวนให้ผู้ที่ถือสารนี้แต่งงานกับเจ้าหญิง
ทันทีเป็นที่เปิดเผย ไม่ต้องถามอะไรทั้งสิ้น ”

เจ้าหญิงเห็นและครั้งจากสารฉบับเดิมมาคิดที่จะฉบับ
ใหม่โดยรีบร้อน จนไม่มีเวลาตรวจดูว่าฉบับใดเป็น
ฉบับเก่า ฉบับใดเป็นฉบับใหม่ ต่อจากนั้นก็ยกกลับ
ไปยังที่ซึ่งชายนั้นนอนอยู่ ลอดสวาทกลับเข้าไปในผ้า
โพกหัวสักระยะหนึ่ง เห็นนั้นก็เขินอายรีบร้อย เจ้าหญิงก็
รีบเสด็จกลับห้อง

กษัตริย์จะตื่นก็สายแล้ว เมื่อกล่าวหาว่าสารของ
มหาราชายะยังอยู่เรียบร้อย นูรก็ออกจากรบ
เตรียมตัวไปพบเจ้าผู้ครองแคว้น หอถูกเรียกตัวให้เข้า
ไปพบ นูรก็รีบยื่นสารนั้นจนถึงมือเจ้าผู้ครองตามคำสั่ง
เจ้าผู้ครองจะอ่านสารฉบับนี้ทันที แต่ในขณะนั้น
“ไม่ต้องถามอะไร” จึงไม่ยอมทำอะไรอันนอกจากที่
ไปตามสั่ง เจ้าผู้ครองนกดให้ตนไปเชิญภรรยาเข้ามา
และสั่งให้เตรียมทางคั่นเจ้าหญิงให้พร้อมที่จะ
แต่งงานได้ทันที

“อหะหะจริง” ภรรยาเจ้าผู้ครองร้องเอะอะ
“ท่านจะทำอะไรกันนะ”

“นี่เป็นคำสั่งจากมหาราช ไปทำตามทีบอก
ก็แล้วกัน ในสารนั้นมีคำว่า “ทันที” แล้ว “ไม่ต้อง
ถามอะไร” หีเสกสมรสของเจ้าหญิงต้องทำกันตอน
เย็นวันนี้แหละ”

แม้ภรรยาจะแย้งอย่างไร เจ้าผู้ครองก็ไม่ฟัง ถือ
ว่าคำสั่งต้องเป็นคำสั่ง ดังนั้นเจ้าหญิงจึงถูกเรียกตัวมา
รับทราบ เจ้าหญิงทำเป็นรับรู้อย่างลงมือสยบ ข้าง
นูรพอรู้ว่าถึงกับตะลึง แต่ก็ยินดีในเกียรติอันสูงส่งที่

คิดว่ามหาราชโปรดประทานให้ ข้างฝ่ายในปราสาท
ก็อลหม่านกันไปทั่ว เมื่อข่าวนี้แพร่ไปในเมือง ท้อง
เมืองก็อลหม่านเช่นเดียวกัน ทุกคนวิ่งกันวุ่นเพื่อจะ
หาทุกสิ่งให้เสร็จในทันที

เมื่อพิธีเสกสมรสสำเร็จลงแล้ว ก็ได้มีการกินเลี้ยง
ฉลองกันทั่วทั้งปราสาทและในค่ายทหาร แต่ละแห่ง
ตามไฟอย่างสวยงามรวมทั้งในสวนอันงดงามนั้นด้วย
คนในเมืองพากันโจษว่าช่างงามแปลกตาอาศัยจรรยาไม่
เคยได้พบได้เห็น และเชื่อว่าคงจะจดจำกันไปจนชั่วชีวิต

วันรุ่งขึ้นเจ้าผู้ครองแคว้นก็ได้รับส่งเจ้าสาวเจ้าสาว
กลับไปโดยเร็ว มีกองทหารม้าที่แต่งตัวอย่างหรูหรา
ติดตามไปด้วย ก่อนหน้านั้นก็ได้ส่งม้าเร็วนำหนังสือ
ไปถวายมหาราชให้ทรงทราบ พอมหาราชทอด
พระเนตรข้อความในหนังสือของเจ้าผู้ครองแคว้น

บัตรขอ บัตรใน สตรีสาร

วันเกิด จันทร์ ☐ พฤหัสบดี ☐
 อังคาร ☐ ศุกร์ ☐
(โปรดกา / ในช่อง) พุธ ☐ เสาร์ ☐
 (เวลา.....น.) อาทิตย์ ☐

เพศ หญิง ☐ ชาย ☐

อักษรที่ต้องการให้มีอยู่ในชื่อ คือ.....

ความหมายที่ต้องการ.....

.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ลงชื่อผู้ขอ.....

วันที่...../...../.....

(โปรดกรอกบัตรนี้ บรรจุของดังไปที่ “สตรีสาร”)

พระพักตร์ก็แดงก่ำจนคนทั้งหลายในที่นั้นคิดว่าเส้นโลหิตจะแตกเสียแล้ว ค้างก็อยากรู่ว่าข้อความในหนังสือที่ว่ากระไร มหาราชารีบเสด็จขึ้นทันที เมื่อเสด็จถึงห้องส่วนพระองค์ก็แสดงความพิโรธโกรธเกรี้ยวอย่างสุดขีดจนกระทั่งเหนื่อยอ่อน จึงได้สติ ค่อยๆคิดหาว่าควรจะทำอย่างไรดี

มหาราชาพิจารณาตุลาสารที่เจ้าผู้ครองแคว้นมาด้วยก็ทรงทราบได้ทันทีว่าเป็นลายพระหัตถ์เจ้าหญิงพระธิดาสุดทิวัก เมื่อเป็นเช่นนั้นจะทำอย่างไรได้ จะเอาไปตัดหัวเสียรี มหาราชาไม่เคยด่ารีเช่นนั้นเลย แต่พร้อมกันนั้นก็ไม่อยากให้ใครรู้ความจริง เพราะจะทำให้เป็นที่เย้ยหยันแก่คนทั้งปวงได้ ฉะนั้นเพื่อรักษาพระพักตร์ของพระองค์เอง มหาราชา ก็ทรงเห็นว่าเจียบเจียวฉลาดกว่า ให้คนทั้งหลายคิดว่างานแต่งงานนี้เกิดขึ้นด้วยคำริของพระองค์

ดังนั้นเมื่อขบวนบ่าวสาวมาถึง มหาราชาจึงทรงต้อนรับอย่างเป็นราชา และประทานแคว้นให้ลูกเขยครองแคว้นหนึ่ง ซึ่งนุร มโซเม็ดก็ได้แสดงความสามารถให้เห็นว่า เก่งกล้า สมควรกับตำแหน่งเจ้าผู้ครองแคว้น และเมื่อมหาราชาสิ้นพระชนม์ นุรก็ได้ครองบ้านเมืองทั้งหมด เป็นอันค้ำทำนายรองดาบสเป็นไปสมจริงเหลือที่ใครจะฝันโชคชะตาไปได้ แม้ต่อมามหาราชาจะทรงกระทำการมากมายหลายอย่าง เพื่อฝึกกันมิให้เจ้หญิงได้แต่งงานกับนุร มโซเม็ดก็ตาม แต่สุดท้ายก็หาสำเร็จไม่ □

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๔๔.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๔.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๔.๐๐ บาท	๑๙๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘ อาคารกรีกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท ราคาคือหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการ ไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



จันทร์เพ็ญ ทิวารี

อนันต์ โยธาประเสริฐ ถ่ายภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เลื่อนแสงศรี เขียน คีย์อักษร
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกลุม กระจำวรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริกา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวกะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ข.บ.
สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.
ม.ร.ว. ส่องก์โสภ โรจนะบุรานนท์
กนก สามเสน วิล
แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล
อุบล คุรุมนกุล อ.บ.
สมศรี สุขุมลันนันทน์
แพทย์หญิงชนงค์ สิริอานนท์
เสวีอม เหมทองสุข
จำนง วังสิกุล ข.บ.

นิทาน จีน

บรรณ พันธ์เมธ

๒ เบ้าฉวนเลือกคู่

คนในสมัยก่อนให้สิทธิผู้หญิงเลือกคู่เองได้ ไม่แค่นางรจนาเรื่องสังข์ทองที่เป็นขาคคน เรื่องหนึ่งของอินเคียเท่านั้น แต่เบ้าฉวนใน นิทานจีนเรื่องนี้ก็ได้เลือกคู่เอง และผลก็ คล้ายคลึงกับเรื่องเลือกคู่ของนิทานดินอื่นๆ ดังที่ เลสลีย์ บอนเน็ต เล่าไว้ในเทพนิยายจีน ดังนี้

เบ้าฉวนผู้เลือกคู่ได้เองนี้เป็นหญิงสาวที่สวยงามที่สุด ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีที่สุด เพราะเป็นลูกสาวจึงหลิ อันเป็นตำแหน่งเทียบเท่านายกรัฐมนตรี ด้วยเหตุที่ เบ้าฉวนทั้งสาวทั้งสวยทั้งมีวิชาความรู้ทั้งเป็นลูกเจ้า ใหญ่นายโตคงกลัวว่า จะทำให้มีผู้ชายที่มีตำแหน่งสูงๆ ครอบงำใหญ่โตมาสู่ขอมามากมาย จนทำให้จึงหลิผู้บิดา ล้าบากยากใจ ไม่รู้จะยกให้ใครดี เพราะด้วยกโห คนหนึ่ง อีกคนหนึ่งซึ่งต่างก็เป็นคนสำคัญเสมอกันจะ แค้นเคือง จะเป็นการเพาะศัตรูไปโดยใช้เหตุ จึงหลิ พยายามหาหนทางที่จะไม่ให้ต้องล้าบากยากยุ่งกันไป ทุกฝ่าย คิดใคร่ครวญอยู่นาน ในที่สุดจึงหลิก็คิดออก รับผิดชอบให้สร้างหอสูงขึ้นหลังหนึ่งในสวน ให้ตกแต่ง อย่างสวยงาม ประดับประดาด้วยดอกไม้ห้อยย้อย แล้วก็เรียกเบ้าฉวนเข้ามาสั่งว่า

“นี่นะเจ้า หวังนี้เจ้าจะต้องเลือกคู่ จงไป เตรียมตัวไว้ให้พร้อม”

เบ้าฉวนเบิกคามองบิดาอย่างตื่นเต้น ทั้งตกใจ และแปลกใจ อุทานออกมาว่า

“อะไรกัน จะให้ลูกไปทำกำกัณอย่างนั้นได้ อย่างไร”

“ต้องทำได้ ทุกอย่างเตรียมไว้เรียบร้อยหมด แล้ว เจ้าเพียงแต่ขึ้นไปยืนบนหอที่พ่อสร้างไว้ให้ใน สวน แล้วโยนลูกคลี่นี้ลงไป” พูดแล้วก็โยนลูกคลี่ที่ตก อย่างสวยงามด้วยด้าย ๕ สีให้ลูกสาว แล้วพูดต่อไปว่า “ใครที่อยากแต่งงานกับเจ้าก็จงมายืนคอยอยู่ในสวน และพยายามแย่งลูกคลี่ที่เจ้าจะโยนลงไปให้ได้ ใคร แย่งได้ ก็จะได้แต่งงานกับเจ้า จะได้ว่าแล้ววิ่งออกไป เสียที”

พูดจบก็โบกมือให้ลูกสาวออกไป เบ้าฉวนไม่รู้ จะแย่งบิดาได้อย่างไรอีก จำต้องรับคำสั่งด้วยหัวใจอัน วุ่นวาย เมื่อออกจากที่นั้น เบ้าฉวนก็เดินเรื่อยๆ เข้าไป ในสวนซึ่งมีกำแพงสูงกั้นไว้โดยรอบ เจียบสังเกตเหมาะ ที่จะนั่งใช้ความคิด แต่ขณะที่เบ้าฉวนเดินเข้าไปใน สวน คาเบ้าฉวนก็เหลือบไปเห็นชายหนุ่มผู้หนึ่งนอน หลับอยู่บนสนามหญ้า ดูจากเสื้อผ้าที่เก่าชาก็พอเดา ได้ว่าคงจะเป็นขอทาน แต่หน้าตาสะอาดสะอ้านและ เต็มผัดกับขอทานอื่นๆ เบ้าฉวนเห็นเช่นนั้นจึงรีบปลุก ขอทานนั้นให้ตื่นขึ้น ถามว่า



“นี่มาทำอะไรอยู่นะ”

“เห็น ประตูเปิดอยู่ ข้า
เหนื่อยเหลือเกิน ก็เลยเดินเข้ามา”
รอกทานนั้นตอบ อาการที่รอกทาน
พูดอย่างมั่นใจทำให้ข้าฉงนรู้สึกว่
ชายคนนั้นคงเกิดมาเขินคนใหญ่คน
โตแน่ทีเดียว เป้าฉวนพูดต่อไปว่า

“ทีนี้ นะ เข็มสวณ ของจิงหลี่
ถ้ามีใครมาพบเข้ข้าจะต้งถูกตัด
หัว” แต่ชายนั้นก็ตอบว่า “ข้าขอ
พักหายเหนื่อยเข้านั้น นึกหายแล้ว
จะไปเดี๋ยวนี้แหละ”

แต่พอได้เห็นหน้าตาทำทาง
ของรอกทานนั้น เป้าฉวนเกิดไม่
อยากให้ชายหนุ่มนั้น หนีออกจาก
สวนไปเสียแล้ว ได้หน่วงเหนี่ยว
ตัวเอาไว้นานพอจะบอกให้รู้ว่าจะมี
การจัดแจงให้ค.บ.ได้เลือกคู่ในวัน
รุ่งขึ้น ยิ่งพูดยิ่งมองหน้ารอกทาน
เป้าฉวนยิ่งชอบ รอกทานนั้นยังช้
จนถึงท้ายที่สุดเป้าฉวนถึงกับให้
ของชายนั้นไปซื้อเรือฉัฉี่มีราคา
อย่างพวกลูกเจ้าลูกนวยแต่่งกัน
และกำชับอย่างอายุก่อนที่ชายนั้น
จะออกไปว่า “แล้วมานะพรุ่งนี้ มา
ลองดู เพื่อจะโรคดี”

ในวันรุ่งขึ้นนั้น บรรดาชาย
หนุ่มยศศักดิ์สูงตระกูดี้จากหัว
(อ่านต่อหน้า 146)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อข้อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๔๗
บรรจุบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอข้อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๗ ธ.ค. - ๑๘ ธ.ค. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับข้อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“สมจิต” ต้องการอักษร ส.ป.พ.ค. มีความหมายเป็นสิริมงคล
เป็นที่รักของพ่อแม่ มีลักษณะเป็นชื่อผู้ร้ายแท้ๆ

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ศกุนิส - เจ้านก พญาครุฑ
กัณเศ - เจ้าแห่งท้องฟ้า
สุบติ - ปลาบปลื้ม ยินดียิ่ง

“ทัศนีย์” ต้องการชื่อให้คล้องกับชื่อพี่ชายว่า เทพปธาน
มนัสพันธ์ กวีภัก

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อรรจยา - (ออกเสียงอรรถจะยา) เป็นที่นับถือบูชา
อรรชา - (ออกเสียงอรรถชา) ที่มีสุขภาพดี
มสฤณา - (ออกเสียงมัสสะริณา) อ่อนนุ่ม เรียบ อ่อนโยน

“ศรีโสภาส” ต้องการชื่อที่มีความหมายดีๆ คล้องกับชื่อพี่ชาย
สหชาติ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

สหชนัน } การเกิดพร้อมกัน
สหชนม์ }
สหศักดิ์ - ที่พร้อมด้วยอำนาจ (อ่านต่อหน้า 145)

“รจิต” ความหมายและอักษรไม่จำกัด (บิดาชื่อ การวิก)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

กริษณ - การกระทำ ความสำเร็จผล
กวิศ - เจ้าแห่งกวี
กวิยส - จลาตยิ่งกว่า

“จิรภา” ต้องการอักษร ป.ธ. หรืออื่นๆ ให้มีความหมายเป็นสิริมงคล

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ปัญจกัทธิ - ประกอบด้วยลักษณะที่มีสิริมงคล ๕ ประการ

ปัญจิน - ประกอบด้วยองค์ ๕ ๕ เท่า
ธินาก - เจ้าแห่งปัญญาความฉลาด

“กรรณิการ” ต้องการอักษร ก. นำหน้า มีอักษร

เป็นศรี เศษ บริวาร อุตสาหะ และมูละ เป็นชื่อ ลูกแฝด

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

กุนทัศน์ - ชื่อแม่น้ำ
กนิน - ที่เขาวัว แก้วตา

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

กุนทินี - กอมะลิ
กนิตา - เป็นที่พึงพอใจแล้ว

“อร” อักษรไม่จำกัด มีความหมายเป็นหนึ่งในหมู่ คน อ่อนหวาน เป็นที่นิยมรักใคร่

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

เอกปริยา - เป็นที่รัก เป็นหนึ่ง
เอกภาว - กลายเป็นหนึ่ง
อภิระมณ - ที่น่ายินดี □

เบ้าจวนเลือกคู่ - ต่อจากหน้า ๓๔

สารทิศพากันมาชุมนุมอยู่ที่ใต้หอสูงนั้น ในขณะที่ เบ้าจวนกำลังยืนถือลูกกลี ๕ สีดูงามสง่าอยู่บนหอสูง เตรียมจะโยนลงไป และในชั่วพริบตาเดียว ก็มีเสียง ดังอื้ออึงอยู่ข้างล่าง เพราะลูกกลีของเบ้าจวนลอยลงมา และผู้คนทั้งหลายก็พากันวิ่งไล่ตามลูกกลีที่ตกลงมา และผู้คนที่เฝ้าคอยอยู่ ต่างก็กำลังหาที่พื้นหลางเบียด เสียดกันหลุมกันวุ่นวาย ด้วยสำคัญว่าลูกกลีตกลงตรง เค้าของคน แต่เมื่อเงยหน้าขึ้นเพียงแวบเดียว ก็ได้ เห็นผู้ชายแต่งตัวดีที่ยืนห่างออกไปหน่อยถือลูกกลี ๕ สี อยู่ในมือ รอทานผู้นั้นที่ชื่อเซี่ยะนั่นเองที่รับลูกกลี นั้นได้ คนเหล่านั้นร้องกันลั่นว่า “เอ๊ะ ลูกกลีมันไป

ทางนั้นได้อย่างไรนะ” แต่ไม่มีปัญหาอะไรอีก จึงหลีก จำต้องประกาศตามสัญญาว่าเซี่ยะก็เป็นผู้ที่จะได้ แต่งงานกับลูกสาวของตน แต่ครั้งนี้ชักใช้สอชวน ต่อไปให้รู้ว่าเป็นลูกเต้าเหล่าใครมาจากไหน ความก็ ปรากฏว่าเซี่ยะนี้แท้จริงคือขอทาน ถึงตอนนี้จึงหลีก โกรธเป็นพื้นเป็นไฟ จะไม่ยอมให้เซี่ยะแต่งงานกับ เบ้าจวน แต่เบ้าจวนว่า ทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะบิดา ได้ลั่นวาจาออกไปแล้ว ต้องรักษาดำยคำ แต่บิดาก็แย้ง ว่า เซี่ยะหลอกหลวง จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามสัญญา แต่เบ้าจวนตัดสินใจเด็ดเดี่ยวว่า “ลูกต้องแต่งงานกับเขา

ให้ได้” จึงหนีไม่มีทางใครจะจับตัวนางสาวได้ จึงได้
แต่ยื่นคำขาดว่า “เจ้าจะแต่งก็ตามใจ แต่ต้องออกจาก
บ้านไป แล้วไม่ต้องกลับมาให้เห็นหน้าอีก” จึงเป็น
อันเข้าจนยอมจากบ้านช่องอันใหญ่โต เสื้อผ้า
อาภรณ์อันหรูหรา และอาหารรสเลิศ ตลอดจนจาก
พ่อแม่ที่รักอย่างยิ่ง ไปอยู่ในกระต๊อบอันเย็นชื้นกับ
เชี้ยะ

ถึงแม้จะสาธยายเหตุใจอย่างไร เชี้ยะก็ได้แสดง
ให้เห็นเสมอว่าเชี้ยะคนฉลาดสามารถ ทั้งเข้มแข็งและ
กล้าหาญ ในคืนที่เชี้ยะอยู่มิมีน้ำป่าตัวหนึ่งซึ่งมีเท้าดี
เป็นเยี่ยม แต่ขาดและพวยศไม่มีใครจับได้ ทั้งรูปร่าง
ก็สูงใหญ่ผิดธรรมดา ขนคอมีสีแสดงามไม่ผิดเลือด
วันหนึ่งผู้คนแฉฉนั้นต่างพากันแตกตื่นและตื่นเต้นเป็น
ที่สุดที่เห็นเชี้ยะสามารถบังคับม้าตัวนี้ได้ ความสามารถ
ครั้งนักกับการที่เชี้ยะได้มีฝ่าเท้าพิเศษมาครอบครอง
ด้วย ทำให้ใครๆ รวมทั้งตัวเชี้ยะเองคิดว่าถ้าจะไป
สมัครเป็นทหารในกองทัพอันน่าจะทำได้ เมื่อปรึกษา
เข้าจน เชี้ยะนั้นก็ไมอาจขัดได้ที่จะให้สามไปหา
ชื่อเสียงและความรู้เรื่องในการเป็นทหาร แม้ว่าการ
จากกันอย่างไม่มีการสนทนาก็จะทำให้เศร้าโศกเสียใจ
ทุกข์ใจอย่างไรรู้ตาม

เชี้ยะขอให้เข้าจนกลับไปบ้านไปรอลูกะโทษแก่
บิดา เพราะไม่รู้ว่าอีกเดือนก็ปีตนจะได้กลับมา หรือ
บางทีอาจจะไม่ได้กลับมาเลยก็เป็นได้ ด้วยคำของเชี้ยะ
ทำให้เข้าจนอดร้องไห้ไม่ได้ แต่ใจก็ยังมั่นคงอยู่
อย่างเดิมว่า เมื่อออกจากบ้านแล้วเป็นไม่มีวันกลับไป
อีก ทั้งนั้นนอกจากจะไปกับสาม และจะเป็นเช่นนั้นได้
ก็ต่อเมื่อสามของคนได้มีความสำคัญเป็นใหญ่เป็นโต

ขึ้นมา เมื่อพูดอย่างไรๆ เข้าจนก็ไม่ยอมกลับบ้าน
เช่นนั้นแล้ว เชี้ยะก็จำต้องทิ้งเข้าจนไป

เชี้ยะมีมารนคอแดงรีบควบเข้าไป มุ่งไปยังที่ที่มี
กองทัพ มีการรบ แต่ว่าดวงของเชี้ยะในทางนี้คงไม่สุ
จะดี จึงเคราะห์ร้ายแต่เริ่มแรก คือไปตกอยู่ในกองทัพอ
ของนายพลชู่ กับนายพลเหว่ ผู้เป็นพี่ชายของเข้า
จน คนทั้งสองเห็นเชี้ยะก็จำได้และอดคันเคืองไม่ได้
ที่เชี้ยะนำความเสื่อมเสียมาสู่สกุลของพ่อตาตน และ
ความแค้นนี้ทำให้คนทั้งสองทารุณเชี้ยะทั้งร่างกายและ
จิตใจ ที่จริงแล้วเชี้ยะควรจะถูกลงโทษตายเสียด้วยซ้ำไป
ตามคำสั่งของจิงหลี่ ดังนั้นเชี้ยะจึงรู้สึกแปลกใจ
ไม่น้อยที่ไม่แต่จะถูกดูถูกดูหมิ่น แต่ยังถูกใช้ให้ทำงาน
ยากๆ งานที่ต้องใช้ความห้าวหาญจนกระทั่งเชี้ยะ▶

บัตรขอ ชื่อดี ใน สตรีสาร

วันเกิด จันทร ☐ พุทธศักราช ☐
 อังคาร ☐ ศักราช ☐
(โปรดกา ✓ ในช่อง) พุช ☐ เสาร์ ☐
 (เวลา.....น.) อาทิตย์ ☐

เพศ หญิง ☐ ชาย ☐

อักษรที่ต้องการให้มีอยู่ในชื่อ คือ.....

ความหมายที่ต้องการ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ลงชื่อผู้ขอ.....

วันที่...../...../.....

(โปรดกรอกบัตรนี้ บรรจุของส่งไปที่ “สตรีสาร”)

ชินกับการรอดตายขนาดเส้นผมเดียว ไม่ว่าเมื่อใดที่เขียะถูกส่งตัว
ออกไปกรุยทางสำรวจทางเพื่อความปลอดภัย เมื่อนั้นเป็นต้องถูก
กองทัพบกซุ่มทำร้าย และถ้าเมื่อใดเขียะถูกส่งไปลอบสังเกตุมิ
ประเทศบนยอดชะง่อนหิน เมื่อนั้นเป็นถูกซุ่มยิงเอาด้วยธนูเจียว
แขนเสียไปที่เดียว และถ้าเมื่อใดถูกส่งให้คุมกระบวนเสบียงอยู่ข้างหลัง
เพื่อนนั้นเป็นแน่ได้ว่า กระบวนนั้นจะต้องถูกซุ่มโจมตี แม้ว่าเขียะ
ผู้กล้าหาญจะรู้สึกสนุก แต่ก็อดคิดไม่ได้เลยว่า ถ้าเหตุการณ์เป็นเช่นนี้
บ่อย ๆ โอกาสจะมีชีวิตยืนยาวต่อไปคงจะมีน้อยเต็มที

และถ้อยคำจริงดังนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเขียะออกจากบ้านมา
ได้ไม่เกินสองปี ก็ได้มีข่าวถึงหญิงหลักกับภรรยาว่าเขียะถูกฆ่าตายเสีย
แล้ว พอได้ข่าวเช่นนั้น ภรรยาจึงหลักได้รับไปหาลูกสาวยังที่อยู่
เข้าครัวออกมาต้อนรับมารดาและคุกเข่าคำนับตามธรรมเนียม มารดา
เข้าครัวพยายามชักชวนลูกสาวให้กลับบ้าน ไปอยู่บ้านอย่างผาสุก
ดังเดิม เพราะถึงอย่างไรเขียะก็ตายไปแล้ว จะอยู่อย่างลำบากยากจน
ไปแต่ลำพังทำไม แต่เข้าครัวขอตรงต่อสามียิ่งนัก ฉะนั้นถึงแม้มารดา
จะพูดเล้าโลมอย่างไร เขียะก็ไม่ยอมกลับไป ทั้งแม่ทั้งลูกต่างก็
ร้องไห้ก่อนที่จะแยกจากกันไป (ยังมี ต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มาธิบดีสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๔๕.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๕.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๕.๐๐ บาท	๑๙๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๕
อาคารทวีศเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๑๙๐๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
รณานิเทศหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชการ
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



อมิตตา บุณนาค

สมเพียร จาคีเดช อำนวยการ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เรือจีน ศรีอาภรณ์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม ไกลุม กระจำวงศ์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองบริหาร

นางศรี ประภาศิริ

ปริศา หนูณภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
บรรทม พัวทะนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

น.ร.ว. ลอจกัสมิ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพณ กุณวิภาด

อุบล คุรุสมงกุล อ.บ.

สมศรี สุขุมลันนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จำนง วังสิกุล ร.บ.

นิทาน จีน

บรรณ พันธุเมธา

เป่าจวนเลือกคู่ (ตอนจบ)

เรื่องที่เล่าไว้คราวที่แล้วเล่าถึงการเลือกคู่ของเป่าจวน บิดาของเป่าจวนที่เป็นจิ้งหรีดหรือนายกรัฐมนตรี เห็นว่าจะยกเป่าจวนให้ใครคนใดคนหนึ่ง ย่อมจะทำให้คนอื่น ๆ โกรธ อาจพากันคิดเป็นศัตรูแก่คนก็ได้ จึงให้สร้างหอสูงให้เป่าจวนลูกสาวผู้ที่ยังสวยทั้งมีความรู้ดี ขึ้นไปเลือกคู่ด้วยวิธีโยนกลี ๔ สีลงมา ผู้ใดรับกลีนั้นได้ ผู้นั้นได้แต่งงานกับเป่าจวน และบังเอิญให้เป่าจวนไปพบขอทานหนุ่มชื่อเซี่ยเย่ นอนหลับอยู่ในสวน เกิดชอบใจจึงให้ทองเซี่ยเย่ไปซื้อเสื้อผ้า ๆ สวมใส่เข้าไปเสี่ยงโชค และกลีโชคดีรับลูกกลีได้ ก็ควรจะแต่งงานกับเป่าจวน แต่แรกจิ้งหรีดก็เต็มใจทำตามสัญญา แต่ภายหลังเมื่อสอบประวัติเซี่ยเย่แล้ว ปรากฏว่าเป็นขอทาน จิ้งหรีดโกรธเคืองนักหนาหาว่าเซี่ยเย่หลอกลวง จึงไม่ยอมให้แต่งงานกับลูกสาว แต่เป่าจวนไม่ยอมให้บิดาถ่วงใจ ทั้งยังยืนยันจะแต่งงานกับเซี่ยเย่ให้ได้ เมื่อเห็นลูกสาวยืนยันแรงจูงเช่นนั้น จิ้งหรีดไม่มีทางจะทำอย่างไรได้ นอกจากยื่นคำขาดว่า ถ้าเป่าจวนแต่งงานกับเซี่ยเย่ก็ต้องออกจากบ้านไป เป่าจวนก็ยินยอมทำตามนั้นและไปอยู่กระต๊อบขึ้นแฉะกับสามี ไม่ช้าสามีสามารถปราบม้าป่าที่ดุและหยศได้จึงคิดจะไปเป็นทหาร เป่าจวนไม่อาจทัดทานได้ และแม้จะไม่แน่ว่าสามีจะมีโอกาสกลับมาหรือไม่

จะได้กลับมาเมื่อไร เป่าจวนก็ไม่ยอมกลับบ้าน ยังคงอยู่กระต๊อบนั้นแต่ลำพัง ช่างเซี่ยเย่ก็เคราะห์ร้ายไปอยู่ในกองทัพรองนายพลที่เป็นพี่ชายของเป่าจวน ซึ่งได้รับคำสั่งจากจิ้งหรีดให้หาทางฆ่าเสีย เซี่ยเย่จึงอดแปลกใจไม่ได้ที่ถูกใช้ให้ทำงานที่ล้วนแต่ล่อแหลมคืออันตรายทั้งสิ้น ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นต่อไปคงหาทางรอดชีวิตไปได้อย่างไร ดังนั้นไม่เกิน ๒ ปีก็มีข่าวมาว่าเซี่ยเย่ถูกฆ่าตายเสียแล้ว มารดาของเป่าจวนรู้ข่าวจึงรีบมาบอกลูกสาวเพื่อจะชักชวนให้ไปอยู่ด้วยดั่งเก่า แต่เป่าจวนก็ไม่ยอมกลับ มารดาจึงต้องกลับไปด้วยความผิดหวัง

แต่ข่าวที่ว่าเซี่ยเย่ตายนั้นที่จริงเซี่ยเย่ก็ได้ตายจริงไม่ ใครๆตลอดจนคนที่หาทางประหารเซี่ยเย่หาได้รู้ไม่ เรื่องมีว่านายพลเหว่เมื่อพยายามจะให้เซี่ยเย่ตายด้วยวิธีต่างๆดั่งกล่าวแล้ว แต่เซี่ยเย่ก็ไม่ตาย จึงได้หาทางกำจัดเซี่ยเย่เป็นชั้นสุดท้าย ซึ่งเชื่อว่าอย่างไรเสียเป็นไม่มีทางรอด

วิธีของนายพลเหว่ก็คือทำเป็นรักใคร่เซี่ยเย่ ดึงกับเซี่ยเย่มากินเลี้ยงเป็นการให้เกียรติแก่เซี่ยเย่ที่ได้แสดงความกล้าหาญมาหลายต่อหลายครั้งแล้ว ในงานเลี้ยงนั้น ก็ได้มีการดื่มแสดงความยินดีครั้งแล้วครั้งเล่า จนกระทั่งเซี่ยเย่ดื่มกับเมาหลับไป นายพลเหว่ถือโอกาสนั้นจับเซี่ยเย่ผูกติดกับม้าชนคองอย่างแน่นหนา แล้ว

เอาแซ่หวนมาโดยแรง ให้มันคนคอง
แดงเผ่นไปข้างหน้า มุ่งไปยังค่าย
ของข้าศึกที่ตั้งเผชิญหน้าอยู่ตรง
หุบเขาคันตรงข้าม และเพื่อให้
แน่ใจว่าข้าศึกจะต้องตื่นขึ้นเตรียม
รับสถานการณ์ นายพลเหวก็ให้
ทหารม้าลี้ภัยออกไป

การขับไปอย่างนายพลเหว
ประสพพิพาทประการหนึ่ง คือขณะที่
ม้าคนคองแดงที่มีเชี้ยะผูกติดอยู่วิ่ง
ไปตรงหน้า ค่ายข้าศึกนับตั้งพันๆ
ค่าย เมื่อได้ยินเสียงม้าล่อ คิดว่า
ข้าศึกจะเตรียมตีค่าย จึงต่างก็ดับไฟ
ที่ลมไว้ระแวงมองที่ละค่าย ๆ แต่
ก็ไม่ปรากฏว่ามีข้าศึกยกมา คงมี
แต่ม้าคนคองแดงที่มีทหารผูกติดหลัง
อยู่วิ่งตรงมาแต่ตัวเดียว เมื่อเป็น
เช่นนั้นทหารข้าศึกจึงละเชี้ยะไว้
ไม่ได้ พยายามจับม้าได้แล้วก็แก้มัด
เชี้ยะออก พาตัวไปขังไว้เตรียม
จะตัดหัวศพที่พาลางพองจะเห็นตัว
กัน

แต่ชะตาเชี้ยะยังไม่ถึงขนาด จึง
ให้นักรบหญิงฝ่ายข้าศึกผู้นิยมความ
กล้าของเชี้ยะมานานแล้ว คิดอยาก
จะพบเชี้ยะ จึงส่งคนไปตามตัว
เชี้ยะมา ครั้นเห็นหน้าเชี้ยะถนัด
(อ่านต่อหน้า 146)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๔๗
บรรจบ พันธเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๔ ธ.ค. - ๒๒ ธ.ค. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ศรีโอภาส” อักษรและความหมายไม่จำกัด

หฤทศถ์ - ที่อยู่ใจ

หทัยพันธ์ - ผูกใจ

ชนกวนัน - ความปรารถนาของบิดา

“กัลยาณี” ต้องการชื่อที่คล้องกับชื่อพี่ชายว่า ธีรวิทย์ ชื่อนุจรี
ใช้ได้หรือไม่

ร ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ธัมมิ - ที่มีปัญญา ความฉลาด คงแก่เรียน

ธัญญา - ความรู้ สติปัญญา

ธนิกา - หญิงสาว

“เล็ก” อักษรและความหมายไม่จำกัด เป็นชื่อพยางค์เดียว

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

ธพ - เจ้านาย เจ้าของ

ลภัส - ทรัพย์สมบัติ

ศิป - รัศมี

“ชื่ออ่านไม่ออก” คานนท์ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันเสาร์
แปลว่าอะไร

ใช้ได้ อาจหมายถึงว่า ยินดีในคุณธรรม (ต่อหน้า 146)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๓๔

“แน่นน้อย” ต้องการอักษร น.อ.ย. ให้มีความหมาย อนิล - เทพแห่งลม

เหมาะ

ย. ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

นิตา - ประพฤติดี ทรัพย์สมบัติ

นิษณา - ฉลาด ชำนาญ

นพิษฐ - บัณฑิตเสวย

“ทศนัย” ต้องการอักษร บ. หรืออะไรก็ได้ที่เป็น

มงคล

บ. ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

อัครช - เกิดก่อน

อวิษฐ์ - รบอย่างยินดีที่สุด

“สุวิภาดา” ต้องการอักษร ก. มีความหมายว่า มีอำนาจ มีปัญญาเฉียบแหลม มั่งคั่ง

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

กฤษี - ที่มีอำนาจ เข้มแข็ง

กฤต - ฉลาด คงแก่เรียน

กฤติน - ผู้คล่องแคล่ว ฉลาด ชำนาญ

“ตติ” อักษรและความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ศาลิตา - ที่ส่องแสง ที่ได้รับคำสรรเสริญ

ศานิล - ใช้เป็นชื่อไม่มีความหมายเฉพาะ

สวิตรา - เหมือนพระอาทิตย์ ☐

เข้าฉวนเลือกคู่ - ต่อจากหน้า ๓๔

ก็ยังเกิดความรักใคร่พอใจ นักรบหญิงจึงยื่นคำขาดว่า เชียะจะต้องแต่งงานกับตนโดยไม่มีข้อแย้งขัด ถึงแม้ว่าเชียะจะยังคงระลึกถึงเข้าฉวนภรรยาของตนอยู่ตลอดเวลาเพียงไร ก็ไม่อาจจะหาทางหลีกเลี่ยงได้ ถ้าไม่แต่งงานก็จะต้องถูกตัดหัว ฉะนั้นเมื่อต้องเลือกระหว่างการแต่งงานกับการถูกตัดหัว ฉะนั้น เชียะก็ต้องเลือกการแต่งงาน

นักรบหญิงผู้นั้นเป็นเจ้าหญิงราชธิดา ฉะนั้น เชียะผู้เป็นสวามีจึงมีหวังได้ครองราชย์ถ้าหากพระราชสันพระชนม์ลง ชีวิตของเชียะในตอนนี้ จึง

นับว่าอุดมสมบูรณ์สุขสบายเปี่ยมด้วยความหวัง แม้ว่าภรรยาจะไม่ใช่เข้าฉวนคู่ทุกข์คู่ยากก็ตาม

ข้างฝ่ายเข้าฉวนก็ยังคงอยู่ในกระต๊อบนั้นเรื่อยมาแต่ผู้เดียว เข้าฉวนไม่ยอมเชื่อเลยว่า สามมีผู้กล่าวหาว่าเรื่องของตนจะตายจริง ถึงถูกใบไม้ผลัดละปี เข้าฉวนชอบสังเกตคนในที่นั้นดูหนาไปยั้งแดนไกล ณ ที่ที่ยังคงมีสงครามมีการสู้รบกันมาตลอดเวลา แล้วกลับมาซึ่งอยู่เดิมอีกครั้งหนึ่ง ความที่เหงาและว่าเหวทำให้เข้าฉวนชอบพูดกับนกเหล่านั้น เข้าฉวนเคยถามนกเหล่านั้นว่า เห็นสามมีของคนในแดนไกลนั้น

หรือไม่ และเคยบอกกันว่า “จะมีใครช่วยส่งข่าวของ
ข้าไปถึงเราได้บ้างไหม” แล้วก็ปรากฏว่าเช้าวันหนึ่ง
ในฤดูใบไม้ผลิอันนับเป็นครั้งที่ ๑๘ นับแต่เขียะจากไป
ขณะที่เป่าจวนหูคองข้างนี้ถามอย่างนี้ ก็ได้มีคนตัวเล็ก ๆ
[สีน้ำเงินสลับเหลือง] เหมือนจะก้มหัว รวากับจะยอมทำ
ตามคำขอร้องของเป่าจวน เป่าจวนหัวเราะออกมา
ด้วยความดีใจ พลางยื่นมือออกไป นกน้อยนั้นก็ถา
ลงมาเกาะที่ข้อมือของเป่าจวน แล้วก็หงนหน้ามองดู
[เป่าจวนตัวขาวตาอันใสแจ้ว] ครู่เดียวก็กระพือปีก
บินไปเกาะที่หัวไหล่เป่าจวนเอาหัวที่มีขนนุ่ม ๆ สีใสอยู่
ตรงข้างคอของเป่าจวน

เป่าจวนตื่นเต้นมาก รีบฉีกเสื้อออก แล้วเอานิ้ว
กระแทกกับแฉับแหลม ๆ จนเลือดออก เขาเลือดเขียน
ข้อความลงไปบนผ้า ขอให้เขียะรีบกลับมาโดยด่วน
ก่อนที่จะตาย พอสเสร็จเป่าจวนก็
เอาผ้าบรรจุลงในกระเป๋า ข้อนตัวนกขึ้นใส่มือ
แล้วก็ปล่อยไป นกบินสูงขึ้น ๆ จนแลเห็นเป็นจุดเล็กๆ
มุ่งตรงไปยังทิศกองทัพอันทั้งสองฝ่ายยังเผชิญหน้า
กันอยู่

ฝ่ายนกนั้นก็ได้บินตรงไปยังดินแดนที่เขียะอยู่
บัดนี้เขียะไม่ใช้พลทหารหนุ่มผู้ยากจนแล้ว แต่ได้กลายเป็น
นายพลผู้มีชื่อเสียง เป็นประธานองคมนตรีของ
พระราชวัง และวันหนึ่งเมื่อเขียะเลิกจากการประชุม
ก็ได้มายืนที่เฉลียงวังขึ้นชมกับดอกไม้ในสวนที่บ้าน
สระบัวในฤดูใบไม้ผลิ พลางคาก็เลื้อยไปเห็นนกน้อย
ตัวหนึ่ง แต่แรกเขียะก็ไม่ได้สังเกตเห็นชัด เหตุด้วย

ว่านกนั้นขนสลับปรกมอมแมมด้วยเส้นทางมาไกล แต่
นกมากกระพือปีกอยู่ตรงหน้าเหมือนจะให้เขียะสนใจ
และก็ได้ผล เขียะสังเกตเห็นผ้าที่ผูกขานกมา จึงได้
แก้ออก และก็ได้เห็นข้อความที่เป่าจวนเอาเลือด
เขียนมา

พออ่านจบ เขียะก็หัวใจร้อนรน หนอยู่ต่อไป
ไม่ได้ รีบวิ่งไปที่คอกม้า เผ่นขึ้นหลังม้าร่นคอแดง
ควบขับออกไป ผ่านทุ่งนาป่าเขาแม่น้ำลำห้วย มิได้
หยุดยั้ง จนกระทั่งมาถึงพรมแดน ก็ได้ประจันหน้า
กับเจ้าหญิงราชธิดา ที่ติดตามมาด้วยม้าเผือกดำกว่า
เพราะขณะนั้นม้าร่นคอแดงอายุมากแล้วม้าเผือกดำจะตก
เป็นธรรมดา พระพักตร์เจ้าหญิงบุบผาด้วยโศกะ

บัตรขอ ชื่อดี ใน สตรีสาร

วันเกิด จันทร์ ☐ พุธ ☐
 อังคาร ☐ ศุกร์ ☐
(โปรดกา / ในช่อง) พุธ ☐ เสาร์ ☐
 (เวลา.....น.) อาทิตย์ ☐

เพศ หญิง ☐ ชาย ☐

อักษรที่ต้องการให้มีอยู่ในชื่อ คือ.....

ความหมายที่ต้องการ.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ลงชื่อผู้ขอ.....

วันที่...../...../.....

(โปรดกรอกบัตรนี้ บรรจุของส่งไปที่ “สตรีสาร”)

เมื่อทรงทราบว่าเขียนคดีนี้ แต่เมื่อเขียนเล่าเรื่องราวของคนกับ
เป่าจวนให้ฟังโดยตลอด พร้อมทั้งหยิบผ้าที่เป่าจวนเขียนผูกขานก
มาให้ออกมาดูจากอกเสื้อ เจ้าหญิงทรงออกไป และเห็นใจเขียนกับ
เป่าจวนอย่างยิ่ง จึงปล่อยให้เขียนกลับไปหาเป่าจวนแต่โดยดี แล้ว
คนทั้งสองก็จากกัน เจ้าหญิงเสด็จกลับเข้าวัง ส่วนเขียนก็รีบมาตรงไป
ยังบ้านเข็ก

ขณะนั้นเป็นฤดูร้อน เป่าจวนชอบมานั่งหน้ากระต๊อบตอนเย็นๆ
สานตะกร้าหวดกระจ่าง ในท่ามกลางความเงียบสงบนั้นเอง เป่าจวนก็
ได้ยิ้มน้อยๆขึ้นมา มีที่ก้นสานตะกร้า ถึงกับชะงักค้าง ไม่ยอม
หยิบเขียน หน้าค้อมมีสีเลือดขึ้นเมื่อคิดว่า บางทีจะเป็นเสียงฝีเท้า
ของสามี ไม่ช้าเสียงฝีเท้าก็ใกล้เข้ามา จนในที่สุดก็มาหยุดอยู่ใกล้
กับตัวตนนั้น เป่าจวนเงยหน้าขึ้นดู แลเห็นม้าชนคองแดงก็จำได้ แต่ว่า
ผู้ชายที่ขี่ม้านั้น ไม่แน่ว่ามันจะเป็นสามีของตนหรือไม่ เพราะท่าทาง
ใหญ่โตมโหฬาร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็บ่งบอกอย่างเด่นชัดว่าเป็นคนสำคัญ
ไม่น้อย จนกระทั่งชายนั้นโคจรจากหลังม้ามาประคองคนให้ขึ้นขึ้น
เป่าจวนจึงแน่ใจว่า ผู้นั้นหาใช่ใครอื่นไม่ เขียนสามีของตนนั่นเอง
จึงเป็นอันว่าเขียนได้กลับมาไว้ชีวิตกับเป่าจวนต่อไป สมกับที่เป่าจวน
ได้อุทิศชีวิตออกมาเป็นคู่ □

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๔๔.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๔.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๔๔.๐๐ บาท	๑๕๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๔
อาคารกรรทศเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๑๔๑๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ราคาหนังสือหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



แสงอรุณ จิตต์ใจ

อนันต์ โยธาทะเรศวรย์ ดำเนินภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สัท เศรษฐศิริ เขียน ศรีอาภรณ์

นิตยา วงศ์ทองธรรม โกสม กระจำรังคัน

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริดา หนูณักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม

ประทุม พัวตะมะ

ทวีปวิชาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ข.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ข.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ ข.บ. M.A.

บรรจบ พันธุเมธา ข.บ. Ph. D.

น.ร.ว. สอนงค์ โสม โรจนะบรรณนธ์

กนก-สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรณพ กุณวิศาล

อุบล คุรุสมงกุล ข.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริธานนท์

เสวียม เม้าทองสุข

จำนง วัชรกุล ข.บ.

นิทาน พม่า

บรรณ พินธุเสนา

แก้กลโกง

นิทานพม่าเรื่องนี้เป็นนิทานธรรมศาสตร์
อย่างที่เคยเล่ามาแล้ว ซึ่งต้องให้เจ้าหญิง
ผู้เรืองปัญญาเป็นผู้ตัดสิน เรื่องจึงยุติลงได้
เรื่องเล่าว่า

ยังมีชายคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของเรือสินค้าเดิน
ขึ้นล่องตามลำน้ำอิรวดี เทียวหนึ่งๆเป็นเวลานานถึง
๒-๓ เดือน ลูกเรือที่ทำงานอยู่ในเรือจึงควรจะต้องได้
รับค่าจ้างคนละไม่น้อย แต่ชายผู้เป็นเจ้าของเรือหรือนายเรือ
นี้ออกจะเป็นคนละโมภโลภมาก จึงอดคิดถึง
ค่าจ้างจำนวนมากที่จะต้องจ่ายเมื่อเรือถึงท่าแล้วไม่ได้
เพราะไหนจะต้องจ่ายค่าอาหารเลี้ยงตลอดการเดินทาง
ไหนจะต้องเสียค่าจ้าง เพราะฉะนั้นพอถึงวันสุดท้าย
ของการเดินทางทุกเที่ยว นายเรือจึงมักจะหาอุบาย
อย่างใดอย่างหนึ่ง บางทีก็หาหนังกบลูกเรือเหล่านั้น
แล้วท้ายที่สุดนายเรือก็หาทางโกง จนกระทั่งเงินค่าจ้าง
ทั้งหมดตกเป็นของนายเรือไปเลย

ครั้นมาถึงการเดินทางเที่ยวหนึ่ง ซึ่งวันสุดท้าย
ของการเดินทางตกในเดือนมกราคม อากาศขณะนั้น
หนาวเย็นจนแทบจะเป็นน้ำแข็ง ขณะที่เรือหกลำจอด
อยู่ที่หมู่บ้านแห่งหนึ่ง นายเรือพูดกับลูกเรือว่า

“ข้าอยากทราบว่าจะมีลูกเรือของข้าคนไหนบ้างที่
แข็งแรงพอจะแช่อยู่ในน้ำตัวเปล่าๆ ได้ทั้งคืนจนตลอด

รุ่ง ถ้าใครทำได้ข้ายกเรือให้หมดเลย แต่ถ้าแช่อยู่ได้
ไม่ตลอดจนถึงรุ่งสางละก็ ข้าเป็นริบค่าจ้างหมดเทียว
นะ พวกอย่างนี้ยุติธรรมไหม ใครจะรับค่าทำของข้า
บ้าง”

ลูกเรือทุกคนล้วนแต่แข็งแรงกล้าสู้ ถ้าเป็นคน
อื่นทำเช่นนั้นก็คงจะมีคนยอมรับค่าทำ แต่นายเรือคนนั้น
ใครๆก็เตือนมาก่อนแล้วว่าชั้นเชิงสูง จึงไม่มีลูกเรือ
คนไหนยอมรับค่าทำ แต่เมื่อนายเรือเข้าหนักๆเข้า
ก็ได้มีลูกเรือคนหนึ่งซึ่งออกจะอวดดี เชื่อมือว่าชั้นเชิง
ของตนจะเหนือกว่าของนายเรือ ยอมรับค่าทำ เปลื้อง
เสื้อผ้าโดดลงน้ำไป น้ำเย็นจับหัวใจ ชายนั้นหนาวสั่น
จนฟันกระแทกกัน แต่ก็ยังแข็งแรงแช่อยู่ในน้ำจนกระทั่ง
ใกล้รุ่ง ก็ได้มีพวกชาวประมงที่อยู่ฝั่งตรงข้าม ลูกมา
ติดไฟที่หน้ากระท่อมเพื่อผิงไฟให้ได้รับความอบอุ่น
ก่อนจะออกหาปลา นายเรือเห็นเช่นนั้นก็ร้องออกมา
ว่า

“โอ๊ะ เจ้านี่ เจ้าโกงข้าแล้วละ เจ้าดีประโยชน์
จากไฟทำให้ตัวเจ้าอุ่นนี่ ไม่ได้การ ข้าต้องปรับเจ้า
เป็นแท้”

ลูกเรือก็เถียงว่า “โธ่ นาย ฝนมันมันอยู่ถึงคน
ละฝั่งน้ำ ห่างไปตั้งครึ่งไมล์ มันจะทำให้ข้าอุ่นได้
อย่างไร”

“ไฟอยู่ที่ไหนก็ต้องเป็นไฟ”
นายเรือเถียง “เพียงแต่เห็นก็ทำให้
อุ่นได้แล้ว ฉะนั้นเป็นอันว่าเจ้าแพ
ข้าจะรีบเงินค่าจ้างของเจ้าละ”

“ถ้าอย่างนั้นก็แล้วไป จะทำ
อย่างไรได้” ลูกเรือจำต้องยอม
ตามอย่างไม่มีทางจะขัดขึ้นหลักเสียง
ใด พูดแล้วก็หันมาจากหน้า แฉ่งตัว
แล้วก็นั่งพูดกับพวกลูกเรือด้วยกัน
ว่า “พวกเพื่อนๆ คงนึกว่า ข้ามัน
หน้าโง่งจนกระทั่งเสียเงินค่าจ้างไป
หมด แต่ว่าถึงแม้ข้าจะโง่งใน
เรื่องอื่นๆ แต่เรื่องอย่างคั้นหมูแล้ว
ข้ารับรองได้ว่าไม่มีใครเทียบ แม้แต่
นายเรือของเราที่โง่งฉลาดๆ แล้วก็
ตาม ไม่รู้วิธีอย่างคั้นหมูหรอก”

นายเรือกำลังปลานปลั้มยินดี
ว่าตัวชนะพนันรับเงินค่าจ้างของ
ลูกเรือคนนั้นได้ พอมารู้ว่าลูกเรือ
ผู้แพ้พนันพูดเป็นเชิงสบประมาท
ตบช่นนั้น ก็ไม่พอใจ พูดว่า “ข้า
เพิ่งจะชนะพนันเจ้ามาเดี๋ยวนี้เอง
นะ หนอย เจ้ายังจะบังอาจมาพูด
ว่า ข้าอย่างคั้นหมูไม่เป็น”

“นายอาจจะยังเนื้ออื่น ๆ
เป็น” ลูกเรือพูด “แต่สำหรับคั้น
หมูแล้ว ข้าเชื่อแน่นว่า นายอย่างไม่
เป็นหรอก”

(อ่านต่อหน้า 147)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๒๕
บรรจบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึง
สำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๒๓ ธ.ค. - ๓๐ ธ.ค. ๑๕) ส่วน
คำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ประกอบ” ต้องการอักษร ป. หรือ จ. นำ มีความหมายว่า
เจริญและสัมพันธ์กับชื่อพี่ชาย สุกวส (มารดาชื่อจิวลักษณ์)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ฉัทปณีย์ - เป็นที่สรรเสริญและยินดี

ฉันทวัฒน์ - เจริญด้วยการสรรเสริญ

ฉัตรพพน - (ออกเสียงฉัดปะพน) เทพแห่งลมเป็นที่พึ่ง

“เยาวนุช” อักษรไม่จำกัด มีความหมายไปทางสวยงามและ
ละอียดอ่อน เป็นชื่อทันสมัย เก๋ ไพเราะ

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สุธิดา - เหมือนน้ำทิพย์

ศุภานน - งดงาม

สุกคิมณิ - ไข่มุก

“อารีวรรณ” ต้องการอักษร อ.ส. ความหมายไม่จำกัด อารยา
แปลว่าอะไร

ถ้าถือ อ. เป็นสระ ไม่นิยมใช้กัน

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

สมพรทวี - (ออกเสียงสมพระวัด) ความยอดเยี่ยม

สมนันทน์ - (ออกเสียงสะมนน้น) ยินดีในความสงบ

สรลัตว์ - ความตรง ความซื่อตรง (อ่านต่อหน้า 147)

ข้อคิด - คอจากหน้า ๒๓

“กรุณา” ต้องการอักษร ก. หรือ พ. หรือ ส. มีความ เกิดวันจันทร์

หมายเป็นทวีรก เป็นสิริมงคล

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

กรภัทร - มีโชค มีสิริมงคลในการกระทำ
กฤตพร - พรที่ได้รับแล้ว
กานต์ชนก - ที่ให้เกิดความรัก

ถ้าไม่ถือเรื่องอักษรต้องห้าม ก็คงไม่เป็นไร

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

ชรัณ - การต่อสู้ที่มีชัย
รณชัย - รวดเร็วในการต่อสู้
รณสิทธิ์ชัย - ชัยชนะในการต่อสู้

“นฤ” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายดี ไพเราะ
เป็นชื่อสั้นๆ เกิดศั ๔ ค็นวันเสาร์ ถือเป็นวันเสาร์
หรืออาทิตย์

ถือเป็นวันเสาร์

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

นิศานต์ - เวลาฟ้าสาง
นิสารัตน์ - พระจันทร์
นิศจรา - ชื่อแม่น้ำแห่งหนึ่ง

“คุณฐิ” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายดี เป็น
มงคล ไพเราะ เรียกง่าย

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

ศารทวดี - ชื่อนางอัสรผู้หนึ่ง
วรัศมน - รุ่งงาม
ศุภรจิต - ได้รับการนับถือบูชาด้วยวิธีอันถูกต้อง

“รัตน์” ต้องการชื่อที่มี เอก เป็นลูกคนหัวปี

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

“บุญชู” ต้องการชื่อที่มีบุญนำหน้า มีความหมายว่า
ลึกลับ มหัศจรรย์ โลกโชน มี ๓ พยางค์ บิดาเป็นนัก
ปกครอง จะใช้คำว่า บุญชนะได้หรือไม่ สำหรับคน

เอกชยา - ชัยชนะเป็นเลิศ
เอกษา - เกิดมาเป็นหนึ่ง
เอกวรา - ประเสริฐเป็นหนึ่ง □

แก้กลโง - คอจากหน้า ๒๓

“ทำไมข้าจะยังไม่เป็น” นายเรือตะเบ็งเสียง
ออกมาด้วยความโกรธ “เฮละ เอาเป็นว่าข้ารับคำทำ
ของเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะทำพินัยอย่างไรก็ตาม”

“ข้ามีสินหมอยุ่ด้วยนะ เพิ่งไปซื้อมาจากตลาด
เมื่อวานนี้เอง ข้าจะให้นายเอาไปอย่าง ถ้านายทำได้
ละก็ ข้ายอมเป็นช้านายตลอด ๘ ปี แต่ถ้านายทำ
ไม่ได้ นายต้องยกเรือให้ข้าหมดนะ อย่างนี้ยุติธรรม
ดีแล้วมิใช่หรือ ถ้านายเห็นว่านายยังเขิน ก็รับคำ

ทำของข้าที่ว่ามานั้นซิ”

“ตกลง” นายเรือพูด ลูกเรือก็เอาสินหม้อออกมา
ให้ พู่ว่า “นี่ไงละ สินหม้อ เอาอย่างซินาย”

“ไฟอยู่ไหนล่ะ” นายเรือถาม

“อ้าว ก็ไฟที่เห็นอยู่ฉากข้างโน้นไงล่ะ” ลูกเรือ
ตอบ นายเรือก็ว่า “อะไรกันอยู่ห่างตั้งครึ่งไมล์อย่าง
นั้น จะยังได้อย่างไร”

“ไฟอยู่ที่ไหนก็ต้องเป็นไฟ มิใช่หรือนาย” ▶

ลูกเรือพูด " เชื่อก่อนว่าถ้าไฟนั้นร้อนพอจะทำให้ข้าที่แฉ่อยอยู่ในน้ำฟากข้างนั้นอุ่นได้ละก็ ก็เชื่อว่าต้องร้อนพอจะให้นายอย่างตื่นหนูได้ "

นายเรือจึงมอง ลูกเรือได้โอกาสจึงส่ายว่า " เห็นไหม เห็นไหม นายอย่างตื่นหนูไม่เป็น ชั่วขณะแล้ว เรือต้องเป็นของข้าละ "

แต่นายเรือนั้นนะรีรอแหม่งๆ ในที่สุดต้องไปหาผู้ใหญ่บ้านให้ตัดสิน ผู้ใหญ่บ้านก็ตัดสินว่า " โอ๊ย นี่มันหนักเหลือเกินนี่นา มีดยังอยู่ฟากข้างนี้จะไฟข้างตื่นหนูจากไฟฟากข้างโน้น มันจะเป็นไปได้อย่างไร เป็นอันพักไปเถอะ "

ลูกเรือได้ยินเช่นนั้น เห็นไม่เป็นธรรมแก่ตน ก็ไม่ยอม นำเรื่องไปขอให้เจ้าหญิงผู้วิเศษสัญญาเป็นผู้ตัดสิน เจ้าหญิงทรงตัดสินว่า

" พนันเหลือแหล่จริงไปไม่ได้มันมีจริงอยู่ เป็นต้นว่าพนันว่า พระอาทิตย์จะขึ้นหรือไม่พรั่งนี้ หรือไม้ก็ แพนน้ำจะไหลย้อนขึ้นหรือไม่ หน่ออย่างนี้จะใช้กฎหมายเข้ามาบังคับไม่ได้ การพนันครั้งที่ ๒ นี้ จะนับว่าเหลือแหล่กับได้ ถ้าหากพนันกันในเรื่องที่ตัดสินหมจะอย่างด้วยไฟ ที่อยู่ฟากข้างตรงข้ามได้หรือไม่ แต่ก็ต้องเอาถั่วพ่นทั้งสองครั้งมาพิจารณา ครั้งแรกนายเรือกล่าวหาว่า ลูกเรืออาศัยไฟฟากข้างโน้นทำให้ตัวอุ่น จึงปรับให้แพ้ และลูกเรือก็กลับมาทำให้ข้างตื่นหนูจากไฟฟากข้างโน้นบ้าง ถ้าไฟของฝั่งน้ำฟากข้างโน้นอย่างตื่นหนูให้ลูกไม่ได้ไฟก็ย่อมจะทำให้คนอยู่ในน้ำฟากข้างนั้นอุ่นไม่ได้เช่นเดียวกัน ฉะนั้นลูกเรือจึงพ่ายชนะพนัน ได้เรือไปทั้งหมด " □

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	นารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๔๔.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๔.๐๐ บาท	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๔๔.๐๐ บาท	๑๘๐.๐๐ บาท

ถ้าประสงค์เป็นสมาชิกไปรษณีย์บอกรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๔ อาคารวิทยเขต ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ราคาตีพิมพ์หรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



พรพิศ สาครวิจิตร

นางสาวสยาม พ.ศ. ๒๕๑๕

สมเพียร จาคิเกตุ ฉายาภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สี่หัด เลื่อนแสงศรี เรือจีน ศรีอาภรณ์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรังคัน

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรกิจ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริกา หนูณักดิ์ สมบูรณ์ พรพุดอม
ประทุม พัวกะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุกัฏฐา สิงห์ดะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph D.

ม.ร.ว. สว่างกมล โธมบรรณานนท์

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรพรรณ กุณวิศาล

อุบล คุรุมนก อ.บ.

สมศรี สุกมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริธานนท์

เสด็จม เฝ้าทองสุข

จำนง รัชกิจ อ.บ.

25/47

A. 3.16

40

โมทนา มอรรคโค

บรรณ พันธุเมธา

ไม่ว่าจะเป็นพรหมลิขิต หรือดวงชะตาถ้า
ไอ้สาหนะไว้วางใจเกิด ถึงจะหลีกหนีอย่างไรก็
ไม่พ้นวันนั้น คนโดยมากเชื่อกันเช่นนั้น จึงปรากฏ
มีสถานที่ทำนองนี้ทั่วไปแทบทุกท้องถิ่นที่นา
อันเคยเรื่องคำทำนายที่เพ่งเล็งไปเมื่อเร็ว ๆ นี้
ที่นา มอรรคโคเรื่องนี้ก็เป็นทำนองเดียวกัน
เรื่องเล่าว่า

ณ ที่ดินแห่งหนึ่ง ซึ่งส่วนหนึ่งได้กลายมาเป็น
ประเทศมอรรคโคปัจจุบันนี้ ยังมีพระราชองค์หนึ่ง
ทรงนามว่าอับราฮัม ราชินีอับราฮัมมีโอรสเพียงองค์
เดียว ซึ่งเป็นธรรมดาย่อมจะต้องเป็นที่ชื่นชมยินดี
ยิ่งนัก เมื่อโอรสประสูติใหม่ๆ ราชินีอับราฮัมได้โปรด
ให้โหรหลวงมาผูกดวงชะตาของพระโอรส พร้อมทั้ง
โปรดให้ทำนายว่าพระกุมารน้อยนี้จะแข็งแรงไหม
กล้าหาญไหม อายุจะยืนไหม จะตายอย่างไร จะได
ครองราชย์สืบต่อจากพระองค์หรือไม่

โหรหลวงได้คิดคำนวณโดยถนัดวัน ยิ่งคิดไปหน้า
ตาของโหรหลวงก็ยิ่งเคร่งขรึมลง จนต้องเปิดตำราเป็น
การใหญ่ด้วยคิดว่าคงจะคำนวณอะไรผิดพลาด และนั่ง
อยู่เช่นนั้นอีกนาน ไม่ยอมพูดจาว่าอะไร จนในที
สุดท้ายราชินีอับราฮัมทรงอดรนทนไม่ได้ ต้องตรัสถามออก
มาว่า

“เป็นอย่างไบบ้าง ท่านอาจารย์ ท่านจะทำนาย
ชะตาของข้าว่าอย่างไร”

“ไม่ทราบจะทำนายอย่างไรพะย่ะค่ะ เพราะเป็น
เรื่องร้าย พระองค์อย่าทรงทราบเลยจะดีกว่า”

“อ้าว ชะตาของลูกข้าจะไม่ให้ข้ารู้ได้อย่างไร”
พระราชินี “ถ้าหากจะมีอันตรายอย่างไร จะได้
ป้องกันทัน ขอให้รู้ก่อนเถอะว่าอันตรายนั้นคืออะไร
ไหนบอกมาสิ”

“พระโอรสจะถูกสิงโตกินพะย่ะค่ะ” โหรหลวงพูด
อีกๆ อีกๆ “และถ้าบังเอิญพระโอรสจะรอดพ้นอันตราย
นั้นมาได้ ก็เกิดเรื่องร้ายยิ่งกว่าอีกพะย่ะค่ะ”

“จะมีอะไรร้ายยิ่งกว่าถูกสิงโตกินอีกหรือท่าน
อาจารย์” พระราชินีสงสัยอย่างเคืองพระทัย โหรหลวง
นิ่งไม่ตอบ ไม่ว่าราชินีอับราฮัมจะทรงขู่เชิญ หรือ
ขอร้องอย่างไรก็ตาม จนในที่สุดโหรหลวงออกมาว่า

“ขอเดชะ ข้าพระองค์กลัว”

“กลัวอะไร”

“กลัวจะเดือดร้อนพะย่ะค่ะ ถ้าหากข้าพระองค์
จะพูดไปตามที่เห็นในดวงดาว”

“เอละ ข้าขอสาบานต่อหน้าพระอัลลาห์เจ้าว่า
เจ้าจะไม่ได้รับความเดือดร้อนแต่อย่างใด ไม่ว่าจะพูด
อะไรออกมา จะไม่มีอะไรระคายท่าน แม้แต่ระคายผม

สักเส้นก็ไม่มี”

“ถ้าอย่างนั้น” โทรหลวง
ถอนหายใจอย่างโล่งอก “ข้าพระ
องค์ขอทูลว่า พระโอรสของพระ
องค์จะรอดปากสิงโตมาได้ แต่แล้ว
จะกลับมาประหารพระองค์พะยะ
ค่ะ”

ทันใดที่คราวที่ราชาอิบราฮิม
จะทรงนั่งบัง พระองค์ทรงจ้อง
มองดูโทรหลวงอย่างกับไม่ได้ยิน
ถ้อยคำที่โทรหลวงทูล ต่อจากนั้น
ก็ชูพระหัตถ์ต่อสรวงสวรรค์เป็น
เชิงวิงวอน และยอมแพ้แก่โชค
ชะตาไปพร้อมกัน พระองค์ตรัส
ออกมาว่า “จะเป็นอย่างไรก็ตาม
ที่เดชะ รูล่วงหน้าอย่างนั้นแล้ว ข้าจะ
ต้องป้องกันอย่างสุดความสามารถ
เพื่อลูกข้าด้วย เพื่อตัวข้าด้วย แต่
ดวงดาวอาจจะผิดก็ได้ละ”

“จริงพะยะค่ะ ดวงดาวอาจ
จะผิด” โทรหลวงว่าตามไปด้วย
เพราะตัวเองก็ไม่ค่อยเชื่อนัก

วิธีที่ราชาอิบราฮิมจะเอาชนะ
ลิขิตของดวงดาวก็คือทรงเลือก
ภูเขาคัดแห่งหนึ่ง อยู่ไกลพระราช
วังหลายสิบลี้ ทั้งเป็นที่เปลี่ยว
ไม่ค่อยมีผู้คนไปมา สัตว์ร้ายก็ไม่
(อ่านต่อหน้า 150)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๕๐
บรรจุใบ พันธุมธา คอบคาลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒ ม.ค. - ๔ ม.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับข้อ
ไม่ได้เรื่องคาลำดับวันที่

“ลูกตาล” ต้องการข้อสั้นๆ เก่ และแปลก มีความหมายว่าเจริญ
มีทรัพย์ และมีเกียรติ ตั้งไว้แต่เดิมว่าเจริญใช้ได้หรือไม่ แปล
ว่าอะไร

เจริญ ใช้ได้แปลว่า เคลื่อนไหว ความคล่องแคล่วว่องไว
ความประพฤติ ความพยายาม

“สุวรรณา” ต้องการความหมายว่า มีสุขภาพดี, ปราศจากโรคภัย
เดิมชื่อ ‘สุวรรณา’ ต้องการเปลี่ยนใหม่เพราะไม่ชอบอักษรในชื่อนั้น

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

อรชัตว์ - ความมีสุขภาพดี

วาร์ตคา - ที่มีสุขภาพดี

นิรุช - ที่ปราศจากโรค สุขภาพดี

“ก. สาตรพันธ์” ต้องการอักษร ข.น. หรือ ข.ด. มีความหมาย
ว่างามสง่า มีเกียรติยศชื่อเสียง

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ชนากิตต์ - ชื่อเสียงในหมู่คน

ชุษฎี - ความรัก ความพึงพอใจ

ชิตมนัส - ระวังตนเอง (อ่านต่อหน้า 150)

ข้อสี่ - ต่อจากหน้า ๒๓

“สมพิศ” ต้องการอักษร อ. หรือ ว.ส. ลูกชายคน ครรภ์ผ่นเห็นพระอาทิตย์ดวงใหญ่ สว่างจ้า (อยากได้
 นรกชื่ออาทิตยา อยากให้เป็นชื่อคล้องกัน และคล้อง ชื่อสั้นๆ)
 กับชื่อบิดาด้วย

ส. ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

อนุชญา - ผู้ที่เกิดตามมา

อนันมา - ความเล็ก บาง ละเอียดย่อน

อนุตรา - สุภาพอ่อนโยน เล็กละเอียดย

“ชลลดา” ต้องการอักษร ช. ให้มีความหมายว่า
 เป็นที่รักใคร่แก่ผู้อื่น ให้เป็นสิริมงคลแก่ตนเอง วัน
 ศุกร์ ส. เป็นกาลกนิษฐ์หรือไม่

ใช้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ชัชชญา - รู้โดยรวดเร็ว

ชนิษฐา - เป็นที่รักที่ปรารถนาแก่คน

ชนาเนตร - ผู้นำชนทั้งปวง

“วิรวรรณ” อักษรไม่จำกัดขอให้มีเดชน่าหน้า มี
 ความหมายไปในทางผู้นำ ผู้เป็นใหญ่ เพราะคอนคัง

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ทินศ - พระอาทิตย์

เดชนิธิ - รุชมทรัพย์แห่งความรุ่งเรือง

ภานุศักดิ์ - อำนาจแห่งดวงอาทิตย์

“บุษกร” ต้องการอักษร บ.ร.จ. ต้องการให้คล้าย
 ชื่อพ่อ-แม่ หรือนามสกุล

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

บรรจติ - เป็นที่รู้จักคุ้นเคย

ประเนตร - ผู้นำ การนำ

เบญจนาถ - ที่พึ่งทั้งห้า

“ชลิตา” ต้องการชื่อที่ขึ้นต้นด้วย ช. ให้เป็นชื่อ
 แปลกๆ ยาว ๒-๓ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ชนมินิ - ผู้หญิง

ชนิมา - การเกิด เชื้อชาติ

ชุตี - ความเร็ว พลัง ❀

หน้าไม้พิน - ต่อจากหน้า ๒๓

ค้อยมีมาใกล้ เมื่อทรงเลือกที่ได้เหมาะพระทัยแล้ว
 ก็ทรงเจาะดำทำเป็นห้องต่างๆ ให้มีทางเข้าทางพินดิน
 แห่งเดียว และบนพินดินก็ปลูกต้นไม้พุ่มไม้จนกระทั่ง
 บังช่องทางนั้นได้มิด

ต่อจากนั้นก็ทรงตกแต่งห้องต่างๆ ในถ้ำนั้นเสีย

สวยงามและสุขสบายที่สุดที่จะทำได้ มีทั้งเบาะทั้งพรม
 มีตะเกียงน้ำมันที่ทำให้สว่างเหมือนกลางวัน ในครัวก็
 มีเสียบียงพองจะกินไปได้นานๆ แม้กระนั้นก็ยังมิของสดๆ
 ใหม่ ๆ ลำเลียงมาจากพระราชวัง เมื่อทุกสิ่งเรียบร้อย
 แล้ว ก็ทรงหย่อนพระโอรสน้อย ซึ่งยังทรงพระเยาว์

อยู่มาก ลงไปในถ้ำ ให้มีไฟเลี้ยงอยู่ด้วยคนหนึ่ง คนทั้งสองอยู่ด้วยกันเช่นนั้นนับเดือนนับปี แต่พระราชาก็เสด็จไปเยี่ยมอยู่เสมอเดือนละหน เมื่อเสด็จครั้งไร ก็จะต้องมีข้าราชการบริพารตลอดจนข้าทาส ตามเสด็จไปจนถึงปากถ้ำ แล้วจะหย่อนบันไดลงไป ให้ไฟเลี้ยงอุ่น เจ้าชายขึ้นมาข้างบน ราชอาภิราชมจะทรงเฝ้าหยอกพระโอรสเล่น พอสมควรแล้วก็จะเสด็จกลับ

เวลาล่วงไปจนพระโอรสทรงพำนักอยู่ ณ ที่นั้นได้ ๗ ปี ก็ได้เกิดเหตุขึ้น คือได้มีนักล่าสัตว์คนหนึ่งไปล้อมสิงโตหมายจะจับเอาให้ได้ แต่สิงโตเผ่นหนีไปได้ เมื่อถูกคนวิ่งไล่ตาม สิงโตเห็นจนตรอก จึงกระโจนลงไปในช่องที่จะลงไปยังที่ประทับของเจ้าชาย

สิงโตนอนนิ่งอยู่ครู่ใหญ่ เพราะกระโจนจากปากช่องลงมาเบื้องล่างสูงไม่ใช่เล่น ตั้งสับหรือสับสองฟุตทีเดียว พอไคสติประกอบกับหัวโหยอย่างเต็มที่ ทั้งยังอารมณ์ไม่ติดด้วย ทำให้สิงโตงุ่นง่าน เมื่อมองไปรอบๆ แลเห็นเจ้าชายของคณน้อย สิงโตก็โถมตัวลงไปบนเด็กน้อยที่กำลังตระหนกตกใจ แล้วก็ตะปบเพียงทีเดียว เจ้าชายก็ถึงแก่สลับ มีบาดแผลฉกรรจ์ที่หัวไหล่ ในขณะนั้นไฟเลี้ยงก็ได้หัวคว้างออกมา สิงโตก็เลยหันมาฆ่าไฟเลี้ยงแทน จนตายคาที่ ส่วนเจ้าชายนอนสลบอยู่ใกล้ๆ

ขณะที่ไฟเลี้ยงหัวคว้าง พวกล่าสัตว์กำลังคลานอยู่แถบพุ่มไม้เพื่อแกะรอยสิงโตที่อยู่รายรอบเขาก็หายไปในครันได้ยินเสียงเข้า ก็กำหนดรู้ได้ว่าเสียงมาจากทางไหน ไม่ช้าก็เห็นช่องที่จะลงไปในถ้ำ เมื่อกลับลง

ดูก็แลเห็นสิงโต คนเหล่านั้นจึงช่วยกันเอาก้อนหินทุ่มสิงโตจนกระทั่งตาย ต่อจากนั้นก็ทำบันไดไต่ลงไปในถ้ำเบื้องล่าง พอเห็นสิ่งต่างๆ งดงาม พวกล่าสัตว์ก็อดตื่นเต้นไม่ได้ที่แลเห็นห้องต่างๆ ประดับประดาสวยงาม มีเครื่องใช้ ไม้สอยดีๆ เหมาะสำหรับราชโอรสเท่านั้น ทั้งยังมีเสบียงที่จะกินได้เป็นเดือนหรือนานกว่านั้น ต่างคนจึงต่างแจกจ่ายเอาสิ่งต่างๆ ไปเท่าที่จะชอบเอาไปได้ ครั้นเมื่อจะออกจากที่นั่นไป คนเหล่านั้นแลเห็นเจ้าชายยังมีชีวิตอยู่ จึงอุ้มเจ้าชายเอาไปด้วย เอามาคกแต่งบาดแผล แล้วก็เลยเลี้ยงดูไว้ เป็นอันโอรสของราชอาภิราชม ได้เติบโตขึ้นมาท่ามกลางพรานล่าสัตว์แถบภูเขา

บัตรขอ บัตรใน สตรีสาร

วันเกิด ☐ จันทร์ ☐ พฤหัสบดี ☐
☐ อังคาร ☐ ศุกร์ ☐
 (โปรดกา / ในช่อง) พุธ ☐ เสาร์ ☐
 (เวลา.....น.) อาทิตย์ ☐

เพศ หญิง ☐ ชาย ☐

อักษรที่ต้องการให้มียอยู่ในชื่อ คือ.....

ความหมายที่ต้องการ.....

.....

รายละเอียดอื่นๆ.....

ลงชื่อหรือ.....

วันที่...../...../.....

(โปรดกรอกบัตรนี้ บรรจุของส่งไปที่ "สตรีสาร")

เจ้าชายทรงเรียนวิชาการขี่ม้า ล่าสัตว์ นอกจากการล่าสัตว์ พวกพรานเหล่านี้ก็หาใครสักคนไม่ที่จะคำนึงถึงเรื่องผิดถูกควรไม่ควร โดยเฉพาะเมื่อพวกกองเกวียนจะพอสัปดาห์มา เจอะสิ่งใดเป็นปล้นสิ่งนั้นไม่ว่าจะเป็นทอง เป็นเงิน เป็นอินทผลัม หรือผลไม้อื่นๆหรืออะไรก็ได้ที่จะเอากลับได้ เจ้าชายโอรรวาชออบราฮิมจึงเติบโตขึ้นมาในลักษณะนี้ คือแข็งแรง กล้าหาญ ฝอยคว้ามลอบธ อธิในหมู่พรานทรงเป็นพราน อยู่ในหมู่พวกปล้นก็เป็นพวกปล้น ไม่มีใครเคยคิดจะถามว่าเจ้าชายเป็นใคร เป็นลูกเต้าเหล่าใคร

อยู่มาวันหนึ่ง คอยเย็นจวนจะค่ำ ในขณะที่เจ้าชายมีพระชนม์มาร ๒๐ เจ้าชายพร้อมด้วยคณะผู้เผชิญโชคได้เข้าโจมตีกองเกวียนกองเกวียนนี้มีการคุ้มกันอย่างแน่นหนาเกินคาด จึงได้มีการต่อสู้กันยัยกุดเดือด เจ้าชายถูกอาวุธบาดเจ็บจนสิ้นสติไป ครั้นฟื้นขึ้นมาในวันรุ่งขึ้นก็ทรงพบว่า หักกองเกวียนทั้งพรรคพาพรรคพวกของพระองค์ต่างพากันหายไปหมด ไม่รู้ว่าหลบหนีไปหรือถูกจับตัวได้ เจ้าชายทรงยืนชันหยาบดั่งเหล็กกล้า ก็เห็นว่ามือสอพลอเข้าดำเขียวปวดเจ็บไปยัยมีเลือดไหลริน ๆ อกรรมจากแผลที่แขนซ้าย สัตว์ที่กระดุกไม่หัก เมื่อเจ็นตนเองไม่ได้รับบาดเจ็บมากมายนัก เจ้าชายก็ออกเดินกลับไปตามทางที่เดินมาเมื่อวันก่อน ด้วยหวังว่าจะตามพรรคพวกทัน (ยังมีต่อ)

อัตราค่าสหเบิกหนังสือพิมพ์สมัครสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เดือนหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เดือนหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เดือนหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกไม่ชอบกรับมาซึ่งสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘ อาคารศิริกตเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๕๐๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท ราคาคือหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์สมัครสาร จำกัด เป็นผู้รับ



กนกอร บุญมา

นางสาวไทย พ.ศ. ๒๕๑๕

สมเพียร จาคีเอก อำนวยการ

หนังสือพิมพ์สมัครสาร

บริษัทการพิมพ์สมัครสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแดงศรี เชื้อชื่น ศรีธำภ
นิศยาวงค์เที่ยงธรรม โกสม กระเจ้าวงรัตน
บรรณาธิการภาคพิเศษ
สุภา ลือศิริ

กองบรรณาธิการ

นางศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูณักดิ์ สมบูรณ์ สรรพคุณ
ประทุม พัทธมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.บ.
สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.
สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph D.
ม.ร.ว. สว่างไสว โรจนบรรณานนท์
กนก สามเสน วิด
แพทย์หญิงอรรณณ กุณวิศาล
อุบล คุรุสมงคล อ.บ.
สมศรี สุกมณีนันท์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริอานนท์
เสวียม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล ร.บ.

โอรส มอรรคโค

บรรณ พันธุเวช

หนีไม่พ้น (ต่อ)

อรราชที่แล้วเล่าถึงราชาอิบราฮิมที่มีโอรส
เพียงองค์เดียว แต่เมื่อโอรสทำนาว่า โอรส
จะถูกลิงโคกิน ถ้าไม่ถูกลิงกินจะต้องนำราชา
อิบราฮิมผู้บิดา ราชาอิบราฮิมก็เลยต้องหาทาง
หลีกเลี่ยงไม่ให้ต้องประสบเคราะห์กรรมเช่นนั้น
พระองค์ทรงนำโอรสไปเลี้ยงในถ้ำที่เจาะลึกลงไปใ
ภูเขาทำเป็นห้องที่ประทับ ซึ่งตกแต่งงดงาม มีอาหาร
เก็บไว้เป็นเสบียงได้นานนับเดือน แต่วันหนึ่งสิงโตถูก
ตามล่าตกใจกระโจนลงมาในถ้ำเบื้องล่างที่ลึกลงไปถึง
๑๐-๑๒ ฟุต สิงโตตะปบที่หัวโหล่ เจ้าชายโอรสราชา
อิบราฮิมชนขึ้นแผลฉกรรจ์ถึงกับสลบไป พี่เลี้ยงส่งเสียง
หวีดร้อง สิงโตจึงหันมามียาพิษเลี้ยงจนตายคาที่ แต่เสียง
ร้องนั้นทำให้พวกล่าสัตว์ได้พบช่องเปิดลงไปในถ้ำ
เมื่อกำลังจะดูก็แลเห็นสิงโต คนเหล่านั้นจึงเอาหินทุบสิงโต
จนตาย แล้วลงไปในถ้ำแลเห็นข้าวของเครื่องใช้สวยๆ
งามๆ ตั้งกองกองเอาไว้ ครั้นเห็นเจ้าชายสลบอยู่จึง
อุ้มมาควย นำมาดกแต่งบาดแผล แล้วก็เลยเลี้ยงไว้จน
เติบโต กลายเป็นพรานเมื่อออกล่าสัตว์ บางทีก็กลายเป็น
โจรปล้นพวกของเกวียนบรรทุกสินค้า และครั้ง
หนึ่งที่โจรตีกองเกวียน ได้เกิดต่อสู้กันอย่างดุเดือด
เจ้าชายได้รับบาดเจ็บสาหัสไป พอฟื้นขึ้นมาในวัน
รุ่งขึ้นก็ปรากฏว่าไม่เห็นใครเลยสักคนทั้งพวกปล้น

พวกถูกปล้น จึงลุกขึ้นตรวจดูบาดแผลเห็นไม่สาหัส
มาก จึงออกเดินทางกลับไปตามทางที่เดินมาแต่ก่อน
หวังว่าจะทันพรรคพวกบ้าง

เจ้าชายเสด็จไปได้ไม่ถึงไหนก็ได้พบนักค้นหา
สมบัติเข้าคนหนึ่ง คนพวกนี้เหมือนคนครึ่งม้าครึ่งดี
แต่คว้ามักจะพิเศษที่จะกำหนดรู้ว่าสมบัตินั้นซ่อนอยู่
ตรงไหน เขาถือการค้นสมบัติเป็นอาชีพ บางทีก็ค้น
หาให้ตัวเอง บางทีก็ค้นหาให้คนอื่นที่จ้างให้ทำ นับ
เป็นอาชีพที่มีอันตรายรอบข้าง เพราะจะต้องท่องเที่ยว
ไปในทะเลทราย ไปตามภูเขา เมื่อรู้แหล่งที่ซ่อนสมบัติ
แล้ว ก็ต้องซุกตัวลงไปดิน บางทีก็เลยหายไป
ถ้าได้ดินนั้น ไม่ได้กลับขึ้นมาอีก บางคนขึ้นมาได้ก็
เสียชีวิตไปเลย ชายนั้นถามเจ้าชายว่า

“นั่นเจ้าจะไปไหนนะ”

“เปล้าหрок ไม่รู้จะไปไหน” เจ้าชายคร่ำ

“ถ้าอย่างนั้น เจ้ามาจากไหนล่ะ” ชายนั้นถาม

ต่อไป

“มาจากไคคนะซี”

“อ้าว ถ้าฉันเจาก็เป็นพวกเดียวกับเรานะซี”

ชายนั้นพูดอย่างยินดีปรีดา

“มาเถอะ ตามเรามา เราจะไปซุกสมบัติไคดิน
ชนิดที่เจ้าจะไม่เคยนึกเคยฝันว่าจะได้เห็น”

เจ้าชายเสด็จตามขายนั่นไปที่
เต็นท์ที่อยู่ไม่ห่างจากที่นั้นนัก ได้
พักผ่อนอยู่หลายวันที่นั่น กินกันไป
บ้างคุยกันไปบ้างเป็นการพักผ่อน จน
เจ้าชายทรงมีผละกำลังดีเช่นเดิม
แล้วจึงได้ออกเดินทางไปยังภูเขาส่ง
ค้างคนต่างรีลาไปตามทางที่นักชด
คันสมบัตินั้นค้นเคยดี พอมาถึง
ยอดเขาแห่งหนึ่งต่างก็หยุด นักชด
คันสมบัติเอาหนังสือเล่มเล็กๆออก
มาอ่านอย่างดีถ้วนอีกครั้งหนึ่ง แล้ว
ก็เดินไปทางนั้นทางนี้จนกระทั่งแน่
ใจว่าได้พบตำแหน่งที่ต้องการแล้ว
จึงเอาน้ำออกมาบักลงไปในดิน
พลาบบอกแก่เจ้าชายว่า “ชด”

คนทั้งสองช่วยกันชดจนเป็น
หลุมใหญ่ลึกราว๖-๘ ฟุต จนเสียง
กระทบเข้ากับก้อนหินกลมหนาและ
หนักเหมือนลูกไม้ ครั้นผลึกก้อน
หินออกไปทางหนึ่ง ก็ปรากฏเป็น
ปากบ่อลึก นักชดคันสมบัติเอา
เชือกผูกเอาเจ้าชายไว้อย่างแน่น
หนา แล้วส่งเทียนไขให้เล่มหนึ่ง
จุดให้เสร็จ พลาบพูดว่า

“ข้าจะให้เจ้าลงไปบ่อนี้
แล้วจะส่งตะกร้าตามลงไปด้วย ถ้า
ข้าดูไม่ผิด เจ้าจะได้พบทองที่
ก้นบ่อ (อ่านต่อหน้า 151)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔
บรรจบ พันธุมธำ คอบตามล่าควันทับัตรขอซื้อมาส่งสำนักงาน
สครีสาร (วันที่ ๑๓ ม.ค. - ๑๗ ม.ค. ๒๕๑๖) ส่วนค่าตอบเกี่ยวกับข้อ
ไม่ได้เรื่องตามล่าควันทับัตร

“นุกูล” ต้องการอักษร น. ขอให้มีความเป็นมงคล
ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

นันทกร - ที่ให้ความยินดี
นันทรัตน์ - รัตนที่ให้ความยินดี
นภนัย - (ออกเสียงนบพะไน) นำไปสู่ฟ้า

“พวงเพ็ญ” ต้องการอักษร พ. นำ มีความหมายว่าเจริญก้าวหน้า
มีอำนาจวาสนา เป็นที่รัก อยากให้ชื่อหนึ่งมี พ. ทั้งสองพยางค์
อย่างชื่อผู้ขอ

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

พิรภาว - ความเป็นผู้กล้า มีอำนาจ เข้มแข็ง เด่น
พรปรีณัน - เป็นที่ยินดีเป็นเลิศ
พรพรรณิน - หญิงสวย มีผิวสวยเป็นเลิศ

“สุขเสมอ” ต้องการอักษรที่เป็นศรี บรืวาร อายุเดช อุดสาหะ
มีความหมายว่าเกียรติกษัตริย์ มั่งมี เยือกเย็น โชคดี ปฏิภาณแปลว่าอะไร
ใช้เป็นชื่อบุคคลได้หรือไม่

ปฏิภาณ แปลว่า รูปแทน รูปเปรียบ (อ่านต่อหน้า 149)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

- มนภัทร - มีสิริมงคลด้วยจิตใจ
มนวรรณ - เจริญด้วยจิตใจ
มนพร - (ออกเสียงมนนะพอน)ใจประเสริฐ

“บุญฤทธิ์” อักษรและความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

- วลา - เมฆ
วรดา - ความประเสริฐ
วรัตรา - (ออกเสียงวระรัตรา) ยอดเยี่ยม

“สมพร” ขออักษร ว กับ ส และ ๒ ชื่อ เพราะเป็นชื่อคู่แฝด รอให้คล้องกันด้วย เป็นชื่อเก๋ เรียกง่าย

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

- วงศ์วณ - การให้เกียรติแก่วงศ์สกุล
สววรรณ - วรรณของตนเอง

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

- วรรณวรัณ - ประเสริฐสุดในทางหนังสือด้อยคำ
สวณันท์ - ยินดีในตนเอง

“กลอยใจ” ต้องการอักษรที่เป็นศรีแก่เด็ก คล้องกับชื่อพี่ว่า คมสัน สรณีย์ และให้มีความหมายของชื่อบิดาร่วมด้วย (บิดาชื่อยุทธนาดี)

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

- ยุทธวีร์ - นักรบ วีรบุรุษในการรบ
ยุทธวัน - นักรบ
ยุวดี - เข้าวัย ❀

หน้าไม้พัน - ต่อจากหน้า ๒๕

มากมายชาวสกล กระจาดหรือมากกว่านั้น คงจะเป็นโศกนาฏกรรมมหาศาลสำหรับเราสองคน”

พูดแล้วชายนั้นก็จัดแจงรอยศวีเจ้าชายลงไปบ่อ เจ้าชายทรงใช้หัตถ์คลำไปตามผนังบ่ออันรูขรระออกสู่สิ่วพระหทัยไม่น้อยทีเดียว ธงคิที่บ่อนั้นแห้งเหี่ยวจึงยังติดอยู่ได้จนกระทั่งลงมาถึงก้นบ่อ ทำให้มองเห็นอะไรโอบอ้อม และก็ได้เห็นทองเป็นอันมากจริงดังที่นักค้นหาสมบัติบอก ทองกองอยู่ระเกะระกะเหมือนคังวูลูมเหยอย่างวิบๆลงมาจากปากบ่อเมื่อกระทบแสงเทียน ทองก็เป็นเงาวาบวิบ เห็นเช่นนั้นเจ้าชายก็ทรงอุทานออกมาว่า “เจอะแล้ว อยู่นี้ใจละทอง” สรุเสียงของพระองค์ดังก้องบ่อ ไม่ช้าก็มีตะกร้าไวลงมาบนพระเศียร เจ้าชายทรงโกยทองใส่ตะกร้าจนเต็มถึงรอบแล้วส่งตะกร้าขึ้นไป ทิศตะกร้าฯ หนึ่งก็

แล้ว สองก็แล้ว และต่อไปจนถึงสามสี่ห้า พอส่งทองตะกร้าที่ห้าขึ้นไป คราวนี้ไม่ช้าก็มีตะกร้าเปล่ากลับลงมา ทุกแห่งเงียบไปครู่หนึ่ง หันไตนั่นเองได้มีเสียงอะไรดังอยู่ข้างบนต่อจากนั้นเจ้าชายก็ทรงรู้สึกว่ารอบตัวมืดสนิท หินกลมเหมือนลูกไม้ก้อนนั้นเองถูกกลิ้งมาปิดปากบ่อ เทียนดวงนั้นก็พลอยดับวูบลงด้วย ทั้งนี้เป็นเจตนาของนักค้นหาสมบัติทั้งสี่ เพราะเมื่อได้ทอง ๕ ตะกร้าบรรพทุกหล้าสองตัวได้พอดีแล้วชายนั้นเห็นว่าเพียงพอแก่ความต้องการ และเพื่อไม่ต้องการให้เจ้าชายมาขอส่วนแบ่ง ชายนั้นก็ปิดปากบ่อเสียรีบออกเดินทางไปที่

เมื่อรู้ว่าตนถูกฝังทั้งเป็นอยู่ในบ่อนั้น เจ้าชายก็อดสลดคนหู่พระทัยไม่ได้ ทรงรำพึงว่า “ถ้าจะต้องมาถูกฝังทั้งเป็นอย่างนี้ ให้สิ่งใดกินเสียยังจะดีกว่า” ➤

แต่แล้วเจ้าชายก็ทรงนึกได้ว่า ชะตากรรมของแต่ละคนเป็นไปตาม พระประสงค์ของพระอัลล่าห์เจ้าเท่านั้น แต่ก็หาใครแม้แต่สักคนไม่ ที่รู้พระประสงค์ของพระองค์ เอาเถอะ ถ้าหากพระองค์ประสงค์ให้ เราตายเราก็จะตาย แต่ถ้าพระองค์ประสงค์จะให้เรายืน พระองค์คง จะหาทางออกให้แก่เราได้

ทรงนึกได้เช่นนั้นแล้ว เจ้าชายก็ทรงคุกเข่าลงในความมืด ทรง หันพระพักตร์ไปทางเมืองเมกกะ แล้วก็ทรงสวดมนต์อย่างที่สุด ดอนเพียงวัน เจ้าชายทรงเจียหูฟัง ไม่ช้าก็ทรงได้ยินเสียงแผ่วๆ เหมือนเสียงน้ำไหลอยู่ไกลๆ เจ้าชายทรงคลำทางไปทางเสียงที่ได้ยิน และก็ได้พบว่าตรงผนังบ่อตันหนึ่งมีรอยแตกในหิน รอยนั้นใหญ่พอจะ คลานผ่านไปได้ เสียงน้ำดังขึ้นๆ

เจ้าชายทรงคลานต่อมาจนกระทั่งมาถึงริมลำธารน้ำใต้ดินที่ไหล ลัดเลาะไปตามถ้ำต่างๆ ลึกลงไปในภูเขา น้ำในลำธารเย็นเฉียบไม่มีค ดน้ำแข็ง ทั้งยังดำ ซึ่งกำหนดไม่ได้ว่าลึกเพียงใด เจ้าชายตรัสออกมาว่า "เออละ ถ้าสิ่งนี้เป็นช่องทางที่พระอัลล่าห์ประทานให้ ข้าก็จะ รับเอา ถึงจะเป็นการเสี่ยงกับความตาย ก็ยังดีกว่าจะปล่อยให้ตัวเอง ตายแน่ๆ"

ครั้นแล้วเจ้าชายก็โจนลงไปในน้ำ ปล่อยให้ น้ำพัดพาไปตาม ยดการกรรม (ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกกับนายช่างสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘ อาคารทริศเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๐๑๖ สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางเบ็ดเสร็จรวมค่าอีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท หมายคือหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าใน นามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



กนิยา นภาพงษ์

อนวัณน์ อัสวชิน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สินี เตือนแสงศรี เขียนข่าวพิเศษ
นิตยา วงศ์เกียรติธรรม ไกลสม กระจำรังคัน

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองบรรณาธิการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริกา หนองภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สประภาคนันทน์ ร.บ.ร.น.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph. D.

ม.ร.ว. สว่างโกศล โรจนะบรรณนท์

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรรพวง คุณวิศาล

ยุบล ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จำนง วังสิกุล ร.บ.

โงทะน มอโรคโค

บรรณ พันธุเมธ

หนีไม่พ้น (ตอนจบ)

เมืองที่ยึดไว้คราวที่แล้ว คือโอรสของราชา
อินทรมิ ทราบว่าอินทรมิทรงนำไปเลี้ยงไว้ใน
ถ้ำ และถูกสิงโตที่พญายักษ์เฝ้าลงมาจากป่าช่อง
ตะขบเอาที่หัวไหล่จนสลบ ส่วนที่เหลือถูกขยา
จนตาย พวกพรานตามสิงโตมา ได้ยินเสียง
ร้องของนางที่เหลือ จึงตามเสียงไปถึงป่าช่อง
ที่จะเข้าไปในถ้ำ ได้แลเห็นสิงโต ก็เลยเอาหิน
ทุ่มใส่จึงตาย แล้วจึงไปกับชาวของในถ้ำนั้นถ้ำอัม
เจ้าชายมาประคบประหงมและเลี้ยงดูจนเติบโต ภายหลัง
เป็นพราน พวกพรานนั้น สุดแต่จะสั่งใดก็ไป
เอาสิ่งนั้น วันหนึ่งได้ไปปล้นกองเกวียนที่มีอาวุธกัน
เป็นขบวน จึงได้มีการต่อสู้กันอย่างดุเดือด เจ้าชาย
โอรสราชอินทรมิทรงได้รับบาดเจ็บจนถึงสิ้นสติ ครั้น
ทรงฟื้นขึ้นมาในวันรุ่งขึ้น ก็ไม่ได้พบผู้ใด จึงออกเดิน
ทางตามทางได้พบนักคนหา
สมบัติ และนักคนหาสมบัติได้ชวนให้ร่วมงานด้วย เมื่อ
ถึงที่ที่รู้แน่ชัดเป็นที่ซ่อนสมบัติ ชายนั่นก็ให้เจ้าชาย
ขุดดิน ขุดจนขุดลึกลงไปราว ๖-๗ ฟุต ก็พบก้อนหิน
กลมหนาหนา จึงช่วยกันกลิ้งไปทางหนึ่ง ก็ได้เห็น
ปากบ่อที่หินนั้นปิดอยู่ ชายนั่นให้เจ้าชายลงไปในบ่อ
เจ้าชายทรงเห็นทองอยู่กันบ่อ ก็ตะโกนบอกให้ราย
นั้นรู้ ชายนั่นหย่อนตะกร้าลงมา หอเจ้าชายเอาทอง

ใส่ตะกร้าขึ้นไปให้ถึงห้าตะกร้า ก็ไม่มีตะกร้าเปล่า
หย่อนลงมา หวังยังมีตลับเสียอีก เทียนก็ดับเพราะ
ปากบ่อถูกหินก้อนหนาหนานั้นปิดเสียแล้ว เจ้าชาย
ทรงสวดมนต์อ้อนวอนพระอัลล่าห์เจ้า ไม่ช้าก็ได้ยิน
เสียงน้ำและเมื่อคลำดูตามผนังบ่อ ก็ได้เจอรอยแตก
ข้างผนังบ่อ เมื่อคลานผ่านไปตามรอยแตกนั้น ก็ได้มา
ถึงริมลำธารน้ำใต้ดิน ที่น้ำเย็นไม่ผัดน้ำแข็ง น้ำก็
ดื่มได้จริง และจะเป็นการเสี่ยงอันตราย ไม่ว่ารู้ลักร
น้ำนั้นจะพาไปสู่ที่ใด เจ้าชายก็ตัดสินใจที่จะไปเฝ้า
ไปในน้ำ ปลดปล่อยให้น้ำพัดพาไปตามยถากรรม

เจ้าชายถูกน้ำพัดไปในความมืด ทุกแห่งมืดสนิท
จนไม่อาจเห็นสิ่งใดได้ ร่างเจ้าชายม้วนหายไปใ
กระแสน้ำบ้าง โผล่ขึ้นมาพ่นน้ำบ้าง จนในที่สุดก็
ปรากฏมีแสงพวยพุ่งเข้ามา ทำให้เจ้าชายทรงทราบได้
ว่าลำธารนั้นไหลทะลุภูเขาออกมาสู่หุบเขาอันโล่งโปร่ง
น้ำไหลติลลน เจ้าชายรีบว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง ถอดเสื้อผ้า
ออกผึ่งแดด แล้วก็พักผ่อนชื่นชมกับแสงตะวัน ต่อจาก
นั้นเจ้าชายก็เสด็จเลียบฝั่งน้ำเรื่อยไป เชื่อว่าไม่เร็วก็
ช้าคงจะต้องมาถึงหมู่บ้าน หรือเมืองที่พอจะหาอาหาร
กินได้ และก็เป็นอย่างนั้นจริง

เจ้าชายเสด็จมาถึงที่แห่งหนึ่ง ซึ่งมีคนกางเต็นท์
อยู่รวมกันไม่มากนัก ตอนแรกๆ คนเหล่านั้นไม่สู้จะ

ไว้ใจเจ้าชายนัก ได้แสดงความไม่
เอื้อเฟื้อ เห็นได้ชัดว่าไม่พอใจที่จะ
ต้อนรับคนแปลกหน้า ไม่อยาก
เห็นด้วยซ้ำไป จนกระทั่งเจ้าชาย
ตรัสเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้ฟังโดย
ตลอด จนถึงระอชวีก็ออกมาจาก
ภูเขานั้นมาได้โดยปลอดภัย คน
เหล่านั้นจึงยอมให้พักอยู่ด้วยและ
หาอาหารให้อิ่ม

ต่อจากนั้นเจ้าชายก็ค่อยๆ ได้
รับความสนิทสนมจากคนเหล่านั้น
และเจ้าชายก็ได้ทรงทราบว่าเหตุใด
คนเหล่านั้นจึงไม่ต้อนรับคนแปลก
หน้า ทั้งนั้นก็เพราะคนทั้งหมด
นั้น หากินโดยทะเลปล้นกองเกวียน
ที่เดินทางเข้าเมืองหรือออกจากเมือง
ใกล้ๆ กันนั้น อันเป็นเมืองใหญ่
เมืองหนึ่งในเขตอาณาจักร ของราชา
อิวาธิม แต่คนพวกนั้นก็ไม่ใช่พราณ
บ้าหรือโจรปล้นกองเกวียนเป็นครั้ง
คราว แต่เป็นชนมัจฉาโดยนิสัย
รู้สึกสนุกที่จะ ตีชิงฆ่าอันตรายหรือ
ความยากลำบาก ถึงแม้จะทำตัว
เป็นโจรปล้นกองเกวียน ก็ปล้น
เพื่อความสนุก เพื่อความตื่นเต้น
ยิ่งกว่าเพื่อรางวัลของเงินทอง เมื่อ
รู้เช่นนั้น เจ้าชายก็พอพระทัยและ
(อ่านต่อหน้า 149)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔
บรรจุบัตร พันธุมเมธา คอบคานลาคับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สมัคร (วันที่ ๑๔ ม.ค. - ๒๐ ม.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับข้อ
ไม่ได้เรื่องคานลาคับวันที่

“ปัญจมา” อยากทราบตัวอักษรที่ดีและสระที่ดีสำหรับคนเกิด
วันอังคาร เพราะจะตั้งชื่อเอง

อักษรที่ดีต้องห้ามสำหรับวันอังคารคือ ก ข ค ง นอกจากนี้
ก็น่าจะถือว่าใช้ได้ทั้งสิ้น

“ลำไย” ต้องการอักษรอน ษ ย ล ความหมายไม่จำกัด ขอให้
คล้องกับชื่อพี่ ชัยยุทธ

ช ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

- อนุตตรา - ดีที่สุด เข้มแข็ง หัวหน้า
- อนุธยานี - การแห่งสมาธิ ความรอบคอบระมัดระวัง
- อุทยา - ขึ้นอย่างคงอาหิตยขึ้น

“รสสุคนธ์” อักษรไม่จำกัด มีความหมายว่า อากาศหรือท้องฟ้า
หรืออื่นๆ ก็ได้ (ต้องการเปลี่ยนจากชื่อเดิม ชาติชาย)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

- อนันต์นภ - ท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด
- ทิพย์ - ท้องฟ้า สวรรค์
- สุวรรตม์ - ท้องฟ้า อากาศ (อ่านต่อหน้า 149)

ข้อสี่ - ต่อจากหน้า ๒๔

“นั่นหนา” ขอให้มีคำว่า จิต อยู่ด้วย ชื่อพันจิต
แปลว่าอะไร

พัน อาจแปลอย่างไทยๆได้ว่า ผูก จำนวน ๑,๐๐๐
พันจิต จึงควรหมายความว่าผูกพันใจ หรือจิต ๑,๐๐๐ ดวง
อย่างพันแสงว่า คือ แสงคงพัน

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

นัทธจิต - ใจที่ผูกพันไว้
อัญจิต - ที่ได้รับความเคารพนับถือและ
เกียรติยศ
มนัสจิต - คิดคำนึงในใจ

“ฉันทนา” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายเป็น
เศษ ศรี เป็นที่รัก เดิมชื่อสรุตัน ถ้าจะเปลี่ยนเป็น
นรตัวจะได้หรือไม่

ใช้ได้

“สุนทร” ต้องการอักษร ช.ศ. ให้มีความเป็นสิริมงคล
หรือจะเอาชื่อไปใช้ตั้งชื่อห้างร้านบริษัท หรือรถยนต์
เป็นต้นได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ชุษฎิศ - เจ้าแห่งความรักความพึงพอใจ
ชนาพัฒน์ - ความเจริญงอกงามแก่ปวงชน
ชัชชนิตย์ - รวดเร็วเสมอเป็นนิตย์

“ชนาธิป” ต้องการอักษร ช.ช. มีความหมายว่า
ฉลาด รุ่งเรือง (บิศาชอรนิต)

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

ธัชวัน - ความรวดเร็วแห่งปัญญา
ธรรเจตส์ - ใจเข้มแข็ง กล้าหาญ
ชุตีธร - ทรงไว้ซึ่งความโชติช่วง เรืองรอง

“วรวรรณ” ต้องการอักษร ว.ว. มีความหมายเป็น
คนดี มีสติปัญญา เฉลียวฉลาด น่ารัก ขอให้เป็นชื่อ
สั้นๆ มีชื่อพ่อแม่อยู่ด้วย (บิศาชอวาร)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อิสวรา - (ออกเสียงอิดสะวะรา) สามารถ
อวิกา - เพชร
เอกวรา - ประเสริฐเป็นหนึ่ง ♣

หน้าไม้พัน - ต่อจากหน้า ๒๔

โปรดคนเหล่านั้นทันที ทรงรำพึงว่า

“เห็นจะที่นี่นั่นเอง ที่พระอัลล้าห์เจ้าทรงพาเรา
มา เพราะฉะนั้นที่ตรงนั้นแหละเป็นที่ที่เราจะอยู่ต่อไป”

ต่อจากนั้นเจ้าชายก็เข้าเป็นพวกกับคนทั้งหมดนั้น
เวลาล่วงไปอีกไม่กี่เดือน คนในเมืองใกล้เคียงที่ถูกคน
พวกนี้ปล้น ได้ไปร้องเรียนต่อราชอาณานิคมว่า

“ขอได้โปรดเกิดพระเจ้าข้า ชีวิตของพวกข้า
พระองค์ลำบากยากแค้นเหลือจะทนแล้ว เพราะไม่ว่า

จะเป็นกองเกวียนกองใด ไม่มีที่จะมาถึงเมืองโดยไม่
ถูกปล้น ที่นอกเมืองไม่มีความปลอดภัยเลย พวกพ่อค้า
ก็ไม่ต้องซื้อต้องขายกัน เพราะสินค้าเข้ามาไม่ได้
อาหารการกินกำลังอดคักจะไม่พอกินกันอยู่แล้ว คน
จนก็ยิ่งเดือดร้อนเป็นทวีคูณพระเจ้าข้า”

ราชอาณานิคมจึงร้องร่ำอยู่ต่อไปอีกไม่ได้ ต้องจัด
การกำจัดโจรพวกนี้ให้สิ้นไป ดังนั้นเช้าวันหนึ่งราชา
อนิราธิมจึงทรงนำทัพออกไปนอกราชธานี และเดิน

ทางอย่างรวดเร็วผ่านไปตามหุบเขาที่โจรรักสนุกพวกนี้ผ่านกันอยู่ ราชอาบิราฮิมทรงจูโจมเข้าไปโดยคนเหล่านั้นไม่ทันรู้ตัว ทั้งสองฝ่ายต่างสู้กันอย่างห้าวหาญ ได้รับความเจ็บกันไปจำนวนไม่น้อย พวกโจรเสียหายอย่างหนัก กว่าจะสิ้นวันคนทั้งหมดก็ไม่ถูกฆ่าตายก็ถูกจับ

ในระหว่างนั้น เจ้าชายที่เพิ่งเข้ามาเป็นสมักรพรรคพวก วิรุณีสถกนุก้านคั่น และอยากจะแสดงฝีมือให้รู้ว่าพระองค์ทรงกล้าหาญไม่แพ้คนอื่น ๆ เมื่อทรงเห็นพระศพของชนถูกรุกหนัก จึงขึ้นสายธนู ยิงธนูผ่าเข้าไปในหมู่ทหารของราชอาบิราฮิม แต่ก็ให้บังเอิญเสียจริง ที่ลูกธนูนั้นได้พุ่งไปปักอกราชอาบิราฮิมพอดี ราชอาบิราฮิมรีบควม้มากลับเข้าเมือง เพราะทรงทราบด้วยพระองค์เองว่าบาดแผลนั้นจะร้ายเพียงไร

ราชอาบิราฮิมเสด็จลงจากหลังม้าด้วยความยากลำบาก เมื่อหมอหลวงถูกตามตัวมาดูพระอาการโดยด่วน หมอก็รู้ได้ชัดเช่นเดียวกับพระองค์ว่าแผลนั้นจะร้ายมาก

เวลาล่วงไปหลายวัน อาการของราชอาบิราฮิมก็ไม่มีทีเลวขึ้น ขรรคามาหลวงต่างลงความเห็นว่าเป็นพระราชของสมเด็จพระองค์นั้นจะคงสิ้นพระชนม์แน่ ไม่มีทางช่วยยื้องงอะไรได้ ราชอาบิราฮิมทรงทราบดี จึงโปรดให้หาโทรหลวงคนไหนมาขายข่าวแก่เจ้าชายราชโอรสเข้าเฝ้า ครัสตามว่า

“เมื่อหลายปีมาแล้ว ท่านเคยบอกว่า ลูกข้าได้รอดจากถูกสิงโตกิน ก็จะต้องฆ่าข้าใช้ไหม”

“ใช่พะย่ะค่ะ” โทรหลวงรับคำ

“ถ้าอย่างนั้นจำได้ไหมว่าเมื่อเราไปถึงถ้ำที่เจ้าชายท่านัก ในนั้นไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย นอกจากศพ

นางพี่เลี้ยงกับซากสิงโต”

“พะย่ะค่ะ”

“ถ้าลูกข้าบังเอิญรอดพ้นเขี้ยวเล็บสิงโตไปได้ก็คงคนนี้เองนะแหละที่มาฆ่าข้า แต่นั่นมันเป็นพวกโจรนี่ที่ฆ่าประหารข้า”

“ถ้าพระโอรสยังมีพระชนม์อยู่จริง โจรคนนี้จะ เป็นพระโอรสแน่” ดังนั้นราชอาบิราฮิมจึงโปรดให้หาโจรที่ถูกจับมาได้เข้ามาเฝ้าทุกคน แต่ก็ทรงจำไม่ได้ว่าคนใดเป็นเจ้าชายราชโอรส จึงครัสตามว่า

“พวกเจ้าคนไหนที่ยังธนูถูกฆ่า ข้าอยากรู้ชื่อ รู้สกุล รู้เผ่าของมัน”

ตอนแรกทุกคนพากันนิ่ง เพราะไม่อยากจะทรยศต่อเพื่อนใหม่ แต่ในที่สุดคนหนึ่งก็พูดออกมาว่า “ลูกธนูมาจากธนูของเจ้าหนุ่มคนนั้น ที่เพิ่งมาเข้าพวกกับเรา พวกเราไม่มีใครรู้หรือว่า เขาเป็นคนเผ่าไหน ใครเป็นพ่อเขา”

ราชอาบิราฮิมจึงหันพระพักตร์มาทางเจ้าชายครัสถามว่า “เจ้าชื่ออะไร เกิดที่ไหน เผ่าไหน พ่อเจ้าชื่ออะไร ปู่เจ้าด้วย”

“ไม่ทราบพะย่ะค่ะ” เจ้าชายทูล “รู้แต่ว่าคนเรียกข้าพระองค์ว่า ลูกชายอาบิราฮิม และเท่าที่พอจะจำได้ ข้าพระองค์จำได้ว่าเมื่อตอนเด็กๆ เคยอยู่ในถ้ำกับพี่เลี้ยง แล้ววันหนึ่งมีสิงโตกระโจนลงมาในถ้ำมาทำร้ายเราทั้งสองคน ข้าพระองค์ถูกตะปบที่หัวไหล่ ยังมีแผลเป็นอยู่”

แล้วเจ้าชายก็ทูลเรื่องราวนับแต่ที่พวกพรานเอาไปเลี้ยงไว้จนเติบโต และได้เผชิญภัยต่างๆ จนสุดท้ายได้มาเข้าพวกโจรดังที่เห็นอยู่นั้น เจ้าชายครัสลงท้ายว่า

“ขอได้โปรดปล่อยคนเหล่านี้ไปเกิดพะย่ะค่ะ”

เขาเป็นพวกที่กล้าหาญ และได้ทำร้ายพระองค์ ข้าพระองค์ต่างหาก
ที่ยังธนูไปถูกพระองค์เข้า

“ไหนถอดเสื้อให้ข้าดูไหล่ของเจ้าสิ” ราชอาบราฮัมตรัส

เจ้าชายจึงดึงฉลองพระองค์แบะให้เห็นหัวไหล่ ซึ่งถึงเวลาจะ
ล่วงไปตั้งหลายปี ผลเป็นก็ยังไม่เห็นเด่นชัดอยู่

“อนิจจา พระอัลล่าห์เจ้า” ราชอาบราฮัมทรงอุทานออกมา
“เจ้าคือลูกของพ่อฉันเอง”

ราชอาบราฮัมทรงปล่อยใจเหล่านั้นไปตามคำขอร้องของเจ้าชาย
และตรัสว่าจะไม่เอาชีวิตถ้าหากจะสาบานต่อคัมภีร์โกหร่านว่าจะไม่ปล้น
อีกต่อไป แล้วก็ตรัสเรียกมนตรีที่ปรึกษาทั้งหลายมาชุมนุมกันตรัสว่า

“พระอัลล่าห์เจ้า ทรงกำหนดไว้ในดวงดาวเรียบร้อยแล้ว ไม่ว่า
จะดีหรือชั่ว บัดนี้คำทำนายก็สมจริงแล้ว ลูกชายของข้าเองที่ทำร้ายข้า
โดยไม่รู้โอ้อ้อไหนอะไร ขอพระอัลล่าห์เจ้าจงทรงพระเจริญ ราช
บัลลังก์จะต้องตกไปเป็นของรัชทายาทที่มีสิทธิโดยชอบธรรม”

ราชอาบราฮัมทรงทอดพระโอรสผู้ยังไม่รู้เรื่องราว แล้วก็สวม
มงกุฎลงบนพระเศียรเจ้าชาย ราชอาบราฮัมทรงเอนองค์ลงพิงแขน
อย่างอ่อนพระทัย แต่ทรงแย้มสรวลอย่างพอพระทัย และยังไม่ทันที่
เจ้าชายจะทรงทอดตอบ ราชอาบราฮัมก็สิ้นพระชนม์ ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกไปรษณียบัตรมาลงสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘
อาคารกรีกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๐๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๑.๕๐ บาท
ขนาดพิมพ์หรือเลิกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



มาลี คำวงศ์

พูน เกษจำรัส อำนวยการ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สัน เสือแดงศรี เชื้อชื่น ศรีอาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริกา หนูหนักดี สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวกะนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทภา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์ โสม โรจนะบรรณัท

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรรพณ กุศลวิศาล

อุบล คุรุมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมลันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริวานนท์

เสถียร เผ่าทองศรี

จำนง วังสิกุล ร.บ.

นิทาน ชาวเขาฟิลิปปินส์

บรรณ พันธุเวช

ผู้หญิงในดวงจันทร์

นิทานเรื่องเกี่ยวกับดวงจันทร์มีด้วยกันหลายถิ่น ของพม่าเป็นตาแก่ดำขาว มีกระต่ายแก่ตัวหนึ่งนั่งกินแกลบอยู่ข้างๆ ของญี่ปุ่นเป็นนางฟ้าเหาะลงมาเที่ยวในเมืองมนุษย์ ถอดเสื้อชนนทังไว้ มีคนมาเห็นเข้าและยัดเสื้อไว้ นางจากดวงจันทร์อ่อนนวยขมเสื่อ สัญญาว่าจะเดินระบำให้ดู แต่จะต้องสวมเสื้อชนนทัง ชายนั้นก็คืนให้ หญิงสาวจึงเดินระบำให้ดูตามสัญญาแล้วก็ลอยขึ้นไปสู่ดวงจันทร์ นิทานของชาวเขาฟิลิปปินส์ออกจะคล้ายคลึงกันนี้ เรื่องเล่าว่า

ครั้งหนึ่ง ณ ตำบลแห่งหนึ่งที่มีชื่อว่ากะโคบาตัน ยังมีพ่อหม้ายคนหนึ่งชื่อกะตัน เป็นเศรษฐีมั่งมี มีหญิงสาวคนหนึ่งชื่ออานกวางใหญ่ มีรัศมีแสงมากมาย ทั้งยังมีแปลงผักอีกไม่น้อยด้วย อยู่มาวันหนึ่งกะตันอดแปลงใจไม่ได้ ที่เห็นว่าแปลงผักแปลงหนึ่ง กลายเป็นสระน้ำไปในทันใด และยิ่งดูก็ยิ่งสันทัดที่ถึงแม้ว่าสระนั้นจะไม่ลึกเท่าใดนัก แต่น้ำในสระเป็นสีครามใสสะอาดกับสีท้องฟ้า

คนในเขตนั้นบ้างก็คิดว่าเรื่องนี้จะหาเคราะห์ร้ายมาให้กะตัน แต่บางคนก็คิดว่าอาจจะทำให้กะตันโชคดียิ่งใหญ่เรื่องภรรยาที่เป็นอยู่ก็เป็นที่พอใจแล้ว กะตันเองก็ได้แต่จินตนาการไม่รู้ว่าสระน้ำประหลาดนั้น จะนำอะไรมาให้ตน

ตามธรรมดากระต่ายมักจะออกตรวจแปลงผักทุกเช้าตั้งแต่ห้าโมง และเช้าวันหนึ่งขณะที่กะตันตรวจแปลงผักที่กลายเป็นสระน้ำไป ยิ่งดูก็ยิ่งอยากรู้ว่า เป็นรอยเท้าใคร ดังนั้นตกกลางคืนกะตันจึงถือมีดคุ้ย

ตรงไปที่แปลงผัก ไปซ่อนตัวอยู่ข้างหลังกอผัก แอบดูอยู่ กระต่ายไม่ต้องรอคอยอยู่นาน เพราะไม่ช้าก็ได้ยินเสียงกระพือปีก พอมองผ่านช่องระหว่างใบผักดู กระต่ายก็เห็นผู้หญิงหลายต่อหลายคน แต่ละคนสวยที่สุดเท่าที่ได้เคยเห็นมา ผู้หญิงเหล่านั้นทำท่าจะถอดเสื้อออกเพื่อจะโจนลงไปในน้ำ กระต่ายสังเกตเห็นว่าที่เหล่านั้นแต่ละตัวมีปีกติดอยู่ด้วย

เมื่อเห็นเช่นนั้นกะตันก็อดใจไว้ไม่ไหว จึงเอื้อมมือไปยัดเสื้อหญิงคนที่อยู่ใกล้ตัวที่สุดไว้ หญิงนั้นร้องกรีดออกมา หญิงสาวคนอื่นๆ จึงพากันตกใจแตกตื่น ค้างรีบสวมเสื้อลงไปให้เรียบร้อย แล้วก็รีบบินหนีกันไปคนละทิศละทาง ทั้งเพื่อนผู้เคราะห์ร้ายไว้แต่ลำพัง หญิงผู้ถูกยัดตัวไว้ร้องลั่นว่า

"ปล่อยข้าไป ปล่อยข้าไป"

หญิงสาวร้องไปดั้นไป แต่กระต่ายก็ไม่ยอมปล่อย ยุคตัวหญิงสาวไว้แน่น หลงพูดว่า "นางต้องเป็นคนหนึ่งที่มาทำให้แปลงผักของข้ากลายเป็นสระน้ำไป"

คือ ข้าจะต้องจัดการลงโทษนาง
ข้าจะตัดหัวนางเสีย”

“ลองมาดูลูกข้าซิ” หญิง
นั้นพูดว่า “เรื่องร้ายๆจะต้องเกิดขึ้น
แก่ท่าน ทั้งไม่รู้หรือว่าข้าเป็น
น้องสาวเจ้าตะบิบทแห่งโลกสวรรค์”

จะเห็นด้วยคะคนกลัวคำขู่
หรืออย่างไรไม่แน่ แต่ปรากฏว่า
ตะบิบทไม่ได้ฆาตกรรมหญิงสาว กลับพา
หญิงสาวไปบ้านและแต่งงานด้วย
หญิงสาวนั้นนับเป็นเมียดี คนทั้ง
สองจึงได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข
มีลูกสาวคนหนึ่งชื่อว่า บุคัน

เวลาต่อมาหลายปีจนบุคัน
เติบโตพอจะช่วยแม่ทำงานบ้านได้
บ้าง วันหนึ่งขณะที่ตะบิบทไม่อยู่
บ้าน ภรรยาตะบิบทจะทำอาหาร
กลางวัน แต่เมื่ออกมีไม่พอ จึงให้
ลูกสาวไปขอมาจากยุง บุคันไปถึง
ก็ได้เลือกหัวขี้มาให้แม่ แต่ขณะที่
ที่เลือกอยู่นั้นเอง ตาก็เหลือบไปเห็น
เสือเข้าตัวหนึ่ง บุคันอดประหลาด
ใจไม่ได้ สันนิษฐานของแม่เสียสนิท
รีบวิ่งกลับไปบ้าน ไปบอกแม่ แม่
จึงมาที่ยุงนั้นด้วย พอแลเห็น แม่
ของบุคันก็จำได้ว่าเป็นเสือของตัว
ที่ตะบิบทได้พาเอาไปเก็บไว้เมื่อ
(อ่านต่อหน้า 151)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔
บรรจุบัตร พันธุมเมธา คอมพิวเตอร์วันที่ยังบัตรขอชื่อมาส่งสำนักงาน
สมัครสาร (วันที่ ๒๐ พ.ค. - ๒๙ พ.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับข้อ
ไม่ได้เรื่องตามลำดับวันที่

“อมรา” อักษรไม่จำกัด มีความหมายเป็นที่รัก มีเกียรติ
ชื่อเสียง กมลนัยน์แปลว่าอะไร

กมลนัยน์ แปลว่า ดวงมัจฉะดกบัว

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

เนตรนิภา - เหมือนดวงตา

กมนคนัย - (ออกเสียงกะมนตะโน) ลูกผู้หญิงน่ารัก เป็นที่
ปรารถนา

กนิณี - แก้วตา น่ารัก

“วรรณ” ต้องการชื่อคล้องกับชื่อพี่ ภรรยาคิดกับ กิจจา (บิดา
ชื่อจิตเสน)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

อาภาณ - ดั่งดวงเจ้าหาตัว

อาณพ - เมตตาแก่คนทั้งปวง

อาณิษฐ์ - ไม่ขยับเขยื้อน มั่นคง

“ป. ประภาพรรณ” ต้องการอักษร ก.ง.ข.ว. มีความหมายว่า
สมความปรารถนาของพ่อแม่ เป็นที่รักของพ่อแม่ (ต่อหน้า 151)

ข้อสี่ - ค่อจากหน้า ๒๕

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)
 ภาณคิธ - ที่ให้ความรัก ความปรารถนา
 ามนัทธ - (ออกเสียงกะมนัทธ) ที่ให้ตามความ
 ปรารถนา
 วรรตม์ - ประเสริฐสุด

“รัญชนัย” ต้องการอักษร ส.ศ. นำหน้า มีความ
 หมายเป็นสิริมงคล เดช อายุ บรवार เป็นที่รัก อยาก
 ให้คล้องกับชื่อพี่ศุภกร

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)
 ศุทธิ - จิตใจอันบริสุทธิ์
 ศักติเทพ - เทพผู้มีอำนาจ
 สุภญา - นักรบผู้ยิ่งใหญ่

“บัจอร” ต้องการอักษร พ.จ.บ.อ. ให้มีความหมาย
 เป็นสิริมงคล

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)
 พจนรรณ - (ออกเสียงพจนัน) ประโยชน์แห่ง
 คำพูด
 พันทิน - สรรเสริญ ให้เกียรติ
 พิเจตส์ - จลาต

“ไต้ยวง่วน” ต้องการอักษร ม. มีความหมายว่า มี
 ทรัพย์ อยู่ดีมีสุข

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)
 มนุราช - ชื่อท้าวकुเวร เจ้าแห่งทรัพย์
 มาติศ - เจ้าแห่งความรู้ที่กำหนดแน่นอน
 เมธพร - ประเสริฐด้วยปัญญา

“ศรีธร” อักษรและความหมายไม่จำกัด
 ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

วรดา - ความประเสริฐ
 วิชา - ฝน ฤดูฝน
 วราลี - พระจันทร์

“เฉลิมชัย” ต้องการอักษร ย.ร.ล.ว. นำ มีความ
 หมายว่าสำเร็จ เจริญรุ่งเรือง รอบรู้ จลาต (ขอวัน
 อักษร ต.ก.ท.ร.น.)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)
 วิชา - เป็นใหญ่เหนือพร สามารถให้พรได้
 วรายุ - ชีวิตอันประเสริฐ
 วริยส - ดีที่สุด เป็นที่รักที่สุด



ผู้หญิงในดวงจันทร์ - ค่อจากหน้า ๒๕

หลายปีมาแล้ว บิกก็ยังคงอยู่ที่เสือนั้น เห็นเช่นนั้น
 แม่ของบิกจึงเอาเสื้อกลับมาบ้าน

ครั้นกะตันกลับมาบ้านในตอนเย็น เมื่อได้ออก
 มาคอยรับที่หน้าประตู พุดพลาจร้องไห้ลงว่า “พี่ชาย
 ข้า เจ้าจะบิ๊ทนะ ได้มาบอกข้าว่าแม่ข้าเจ็บ อยากเห็น
 ข้า ข้าจะต้องกลับไปเยี่ยม”

“อะไรนะ” กะตันร้องลั่น “นี่นางจะทิ้งข้าไป
 หรือ”

“ข้าต้องไป จะเอาบิกไปด้วย”

“ถ้าอย่างนั้น ข้าก็เสียหังลูกหังเมีย” กะตันพูด

“ไม่เอาไปหังคว่หรง” เมียกะตันพูด “ข้าจะ
 เอาแต่ห่อนบนไปเท่านั้น ห่อนล่างจะหังไว้ที่นี้” ➡

“จะมีประโยชน์อะไรละ มีตัวเพียงครึ่งท่อนเท่านั้น รังแต่จะ
เข้าเหม็นเท่านั้นเอง” ค่ะต้นบ่นออกมา

“ไม่เน่าชื่อนะ ข้าจะเอายาทาไว้ พอกลับมาเมื่อไร ก็จะมาตัว
ท่อนบนมาต่อกับท่อนล่างอย่างเก่า แล้วคุณก็จะมีตัวเต็มตัว”

ตอนแรกคะตังยังไม่ทันนึกว่าเมียคนคิดจะกลับบ้านเพราะไปพบ
เสือของคนเช่า แต่ต่อมานึกเกลียดใจเรื่องนี้ จึงรีบวิ่งไปดูที่ยังก็ปรากฏ
ว่าเสือหายไปเสียแล้ว เป็นอันว่าเพราะเจอะเสือตัวนั้นเข้า เมียของคน
จึงจะทิ้งคนไป แต่คะตังก็ไม่อยากจากทั้งลูกทั้งเมีย จึงคิดว่าจะต้องรีบ
กลับไปช่วยเมียของคนไว้ จะไม่ยอมให้ไปทั้งสองคน

แต่ว่าเข้าไปเสียแล้ว เมื่อคะตังไปถึงบ้าน ก็เห็นว่าเมียของตนไป
เสียแล้ว เอาช่างท่อนล่างของบุคันไปด้วย คะตังเห็นตระหนกจนสุดขีด
วิ่งดลออกนอกบ้าน พยายามแหงนหน้ามองไปจนทั่วท้องฟ้า ก็หา
ไม่เห็นลูกเมียของตนไม่

ครั้นนั้นเอง เมื่อพระจันทร์ขึ้นในท้องฟ้า คะตังได้เห็นอะไร
แปลกใหม่ในดวงจันทร์นั้น ภาพในดวงจันทร์ที่คะตังเห็นเป็นภาพ
ผู้หญิงนั่งรอให้ มีลูกแก่ท่อนบนอยู่บนตัก

คะตังคิดว่า หญิงนั้นคือเมียของตนนั่นเอง ที่นางโศกเศร้าก็
เพราะนางไม่มีโอกาสได้กลับมายังโลกมนุษย์ มาอยู่กับสามีของตนได้อีก
และนางกำลังจะให้ลูกสาวคู่บ้านอันผาสุกในโลกมนุษย์ที่ตนได้ทั้งมา ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมาส่งสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๔
อาคารกรีกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๐๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
รวมค่าไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ตราค่าเงิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



ปรีดิตร วิชญ์เนติชัย

อนุวัฒน์ อัครวิวัฒน์ อัครภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุวรงค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สินธุ์ เสือเผด็ญศรี เรือจีน ศรียาชัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม ไก่สม กระจำวงศ์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูณภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวกะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาภะนันท์ อ.บ.ร.ม.

สุภัทรา ดิงหลกะ อ.บ.

สุภาพ วิเศษสุวรรณ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธมธรา อ.บ. Ph D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภณ วิจารณ์บรรณานท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรพรรณ กุณวิศาล

อุบล กรรณมถด อ.บ.

สมศรี สุขมณฑน

แพทย์หญิงอนงค์ สิริธานนท์

เสงี่ยม เม้าทองสุข

จำนง วังสิกุล อ.บ.

นิทาน ตูรกี

นิราศ พันธุเลิศ

คนไม่รู้จักกลัว

ตามธรรมดาคนทุกคนต้องรู้จักกลัว อะไรมีอะไรก็ต้องกลัวเข้าสักอย่าง เห็นจะมีก็แต่ชายหนุ่มที่แอนดรูว์ ลิง เล่าไว้ในเท่านั้นที่แปลกไม่เหมือนใคร คือไม่รู้จักกลัวอะไร เรื่องเล่าถึงชายหนุ่มคนนั้นอาศัยอยู่ในกระท่อมชายป่ากับมารดา กระท่อมหลังนี้อยู่โดดเดี่ยวและเปลี่ยวไม่มีเพื่อนบ้านหรือผู้คนอื่นอยู่บริเวณแถบนั้นเลย มารดาจึงต้องเอาตัวลูกชายไว้ใกล้ๆตลอดเวลา

เย็นวันหนึ่งในฤดูหนาว ขณะที่แม่ลูกนั่งอยู่ด้วยกัน ได้เกิดพายุใหญ่ ลมพายุพัดประทุเปิดออกหญิงผู้เป็นแม่ตกใจตัวสั่น เหลียวหน้าเหลียวหลังเหมือนอย่างกับกลัวว่าจะได้เห็นอะไรน่าสยองกลัวสักอย่างหนึ่งอยู่ข้างหลัง นางรีบบอกลูกชายว่า "ไปปีดประตูไป ลูก แม่กลัว"

"กลัวหรือจะแม่" ลูกชายถาม "แม่กลัวอะไรนะ"

"กลัวอะไรก็บอกไม่ถูกหรือกลัวลูก" แม่ตอบ "รู้แต่ว่ากลัวเท่านั้น วัลลูกรู้จักกลัวแล้วนะแหละถึงจะรู้ว่ากลัวอะไร"

"มันแปลกดีนะจะแม่" ชายหนุ่มพูด "ถ้าอย่างนั้นให้ลูกลองไปเที่ยวเสาะแสวงหาให้ทั่วโลกคิดว่าว่ามีอะไรบ้างที่จะทำให้ลูกรู้จักกลัวได้"

เช้าวันนั้นเอง ยังไม่ทันที่มารดาจะตื่น ชายหนุ่มนั้นก็ออกจากบ้านไป ทั้งมารดาและป้าเปลี่ยวไว้เบื้องหลัง

ชายหนุ่มเดินไปตั้งหลายชั่วโมง จึงถึงภูเข

ลูกหนึ่ง ซึ่งชายหนุ่มก็ตั้งหน้าตั้งตาได้ภูเขาลูกนั้น จนเกือบจะถึงยอด ตรงที่มีก้อนหินรูขรุขระก็ไต่เงาะไต่ไกรกลุ่มหนึ่งหน้าตาคล้าย นากลวกกำลังนั่งผิงไฟอยู่ ชายหนุ่มผู้ไม่รู้จักกลัว ทั้งหนาวทั้งเหนื่อย เห็นกองไฟลูกโหลงเช่นนั้นก็ดีใจ รีบตรงเข้าไปหักคนเหล่านั้นว่า "สวัสดีจะ อาวุธๆ" แล้วก็ซุกตัวเข้าไปประหว่างคนที่นั่งอยู่ เบียดเข้าไปจนชิดไฟ จนเท้าเกือบจะแห้งไปถูกดินพื้นเข้า

พวกโจรทั้งหมดหยุดคืบไปชั่วขณะ คางจ้องมองดูหนุ่มแปลกหน้าอย่างทั้ง ในที่สุดหัวหน้าโจรก็พูดขึ้นว่า

"ที่จริงไม่มีใครหรอก ที่จะหาญมาที่นี่ แม้จะเป็นกองเกวียนมีอาวุธครบมือก็ตาม อย่าว่าแต่คนเลยนะ มันก็ยังไม่กล้าข้ามเนินที่ของเราเลย แล้วเจ้าเป็นใครถึงได้กล้าหาญชาญชัยอย่างนี้"

"ข้าก็ไม่ใช่อะไรหรอก เป็นเพียงคนที่ทั้งแม่ทั้งบ้านมา เพราะอยากจะเสาะแสวงหาให้รู้จักเท่านั้นว่าความกลัวนั้นจะเป็นอย่างไร บางทีพวกลุงพวกอาอาจจะหาให้ข้ารู้ได้บ้างละมั้ง"

“พวกเรายูที่ไหน ความ
กลัวต้องอยู่ที่นั่น” หัวหน้าโจร
ตอบ

“ถ้าอย่างนั้นยูที่ไหนล่ะ”
ชายหนุ่มพูดแล้วหันหลังหนีไป
รอบๆ “ไม่แลเห็นเลย”

“เอ้า เหยยงอ๊กกับแบ้ง เนย
น้ำตาล ไปที่ป่าตัวตรงเชิงลาดนั้น
ไปผสมแบ้งกับเนยน้ำตาล ทำขนม
ผิงมาให้ดิ เราจะเอาไว้กินตอน
กลางคืน” หัวหน้าโจรบอก

หนุ่มเนยนั้นได้พักจนอุ่น
และหายเหนื่อยแล้ว จึงโคดลูกชิ้น
อย่างเร็วเร็ว เหยยงอ๊กยังยืน
แล้วก็วิ่งลงไปยืนบนเขาที่อยู่เชิงลาด
ลงไป พอดึงบันไดขึ้นไปเก็บผิงมา
ก่อไฟ เอาหม้อไปต้กน้ำมาจาก
ลำธารเล็กๆใกล้ๆนั้น รับประทาน
เนยกับน้ำตาลรสชาติดีกัน แล้วก็
เอาใส่หม้อ ผิงอยู่ไม่นานขนมก็สุก
ก็รีบตัก ชายหนุ่มหยิบหม้อลงจากร
บนหินหันไปดักไฟ หันโคนเนื้อ
ก็หยิบหม้อยื่นออกมาจากหลุมผิงศ
ก็หยิบหม้อยื่นออกมาจากหลุมผิงศ
สำหรับใช้ใหม่”

“อ้อ เจ้าคิดว่าเราจะเอาของ
คนเป็นมาให้คนตายอย่างเจ้ากิน
(อ่านต่อหน้า 151)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๓๔
บรรจุบ หินรุเมธา คอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาส่งสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๓๐ ม.ค. - ๔ ก.พ. ๒๕๐๖) ส่วนคำตอบจะส่งกลับชื่อ
ไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ธเนศ” ต้องการทราบความหมายของชื่อ ธนส
ธส แปลว่า ธนก็ได้ ชื่อพระศิวะก็ได้

“เกษม” ต้องการอักษร ก.ท.ศ. หรือ ก. มีความหมายว่าผู้ยิ่งใหญ่ ผู้มีความดี เกียรติ หรือเป็นที่รักยิ่ง เป็นชื่อ ๒ หรือ ๓ พยางค์
(บิดาชื่อทวิศักดิ์)

ก. ใช้ไม่ได้สำหรับวันอังคาร

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

ปิยะภักตร์ - มีสิริมงคลเป็นที่รัก
ศิวเทจ - เทพผู้เมตตา เป็นที่รัก มีสิริมงคล
ทรรศดา - (ออกเสียงทศสะดา) พระอาทิตย์ พระจันทร์

“วิจิตรวิ” ต้องการอักษร บ. และ ส. มีความหมายเป็นมงคล
เรียกง่าย ไพเราะ

ส. ใช้ไม่ได้สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

เบญจยชญ์ - การบูชา ๕ ประการ
บรรชนัย - (ออกเสียงบันชะไน) เมฆฝน เทพแห่งฝน
บรรยุด - มุกพัน (อ่านต่อหน้า 150)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

นิษฐา - ความมั่นคง ไม่หวั่นไหว ความคุ้นเคย
ชานาญ

นิชณา - จลาต ชานาญ

นุภา - ได้รับการสรรเสริญแล้ว

ส. ใช้ไม่ได้สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์ (สงสัยว่า
จะเกิดคืนวันเสาร์)

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

มนทายุ - วาเร้ง มีความสุข

นภัก - ดวงดาว

ธราพร - ชอบสายฝน

“เสาวณ” ต้องการอักษร ส. หรืออื่นๆ ความหมาย
ไม่จำกัด เป็นชื่อสั้นๆ เก๋ๆ บิดาชื่อสมพล

แก้ที่ผิด ‘เตียววัน’ โปรดทราบ มาดิศ ขอแก้เป็น
มาดิท แปลว่า ที่ให้ความรู้แน่นนอน ❀

คนไม่รู้จักกลัว - ต่อจากหน้า ๒๓

อย่างนั้นหรือ” ชายหนุ่มคอบปลงหัวเราะ แล้วก็เอ
ล้ามทัพพิทวดลงไปทีมนั้น ต่อจากนั้นก็หยิบขนมขึ้น
ชาไป ผีปากอย่างสนุกสนาน รณะที่ยื่นขนมส่งให้
หัวหน้าโจรนั่นเอง หัวหน้าโจรก็ได้ถามว่า “จะ
ต้องกลัวหรือยัง”

“ยังไม่เจอะเลย มีอะไรหรือ” ชายหนุ่มคอบ
ข้าไม่เห็นมีอะไร นอกจากมีมือใครก็ไม่รู้ยื่นออกมา
จากหลุมฝังศพ จะหาอะไรนะ แต่ข้าเอาทัพพิทวดเข้า
ให้ บอกว่าไม่ได้ทำให้กินนี่ แล้วมีอันนั้นก็หายไป
เอ้อเฮอ ฟิน่อนวิเศษจัง” พูดแล้วก็ทรุดตัวลงนั่ง
ข้างกองไฟ ไม่ได้สังเกตเลยว่า พวกโจรเหล่านั้นมองคุ
ดากันด้วยความสนใจ ในที่สุดโจรคนหนึ่งพูด
ขึ้นว่า

“ที่จริงก็ยังมีอีกอย่างหนึ่งนะ คือที่ภูเขาอีก
ด้านหนึ่งนั้นมีบ่อลึกอยู่บ่อหนึ่ง จงไปที่นั่นสิ บางที
อาจจะเจอะกับความกลัวตามทางก็ได้”

“ก็คืนนี้” ชายหนุ่มพูดแล้วก็ออกเดินทางไป
ทันที เมื่อเดินไปได้ไม่ช้าก็แลเห็นน้ำในบ่อเป็น
ประกายในท่ามกลางแสงจันทร์ ครั้นเดินเข้าไปใกล้

ก็แลเห็นมีชิงช้าอันหนึ่งแขวนอยู่สูง ที่ชิงช้านั้นมี
เด็กน้อยนั่งร้องไห้อยู่ เห็นเช่นนั้นแล้วชายหนุ่มอด
แปลกใจไม่ได้ ว่าช่างแปลกเหลือเกินที่มีคนมาผูกชิงช้า
ไว้ ณ ที่ตรงนั้น แล้วเด็กนั้นร้องไห้ทำไม

ชายหนุ่มเร่งฝีเท้าเข้าไปใกล้เด็กน้อย ทันใดนั้น
ก็ได้มีหญิงสาวคนหนึ่งวิ่งมาหยุดด้วยว่า

“ข้าอยากจะอุ้มน้องข้าลงจากชิงช้า แต่วามันสูง
เหลือเกิน เอื้อมไม่ถึง ถ้าท่านรีบไปยื่นตรงขอบบ่อ
และให้ข้าเหยียบบ่าท่าน ข้าคิดว่า คงจะเอื้อมถึง”

“ตกลง” ชายนั้นยอมให้หญิงสาวเหยียบบนบ่า
ตนด้วยความเต็มใจ แต่เมื่อเหยียบบ่าแล้วแทนที่จะ
เอื้อมมือไปอุ้มเด็ก ซึ่งขณะนี้อาจจะทำได้ โดยง่าย
หญิงสาวนั้นกลับเอาเท้าตกลงไปตรงชอกคอของ
ชายหนุ่ม จนชายนั้นคิดว่า ข้าอีกนิดเดียว ถ้าไม่ตาย
ด้วยหายใจไม่ออกก็คงตกบ่อตาย แต่ใครจะยอมตาย
ชายหนุ่มได้พยายามเหวี่ยงตัวหญิงสาวนั้นอย่างเต็ม
กำลังจนหญิงนั้นกระเด็นไปข้างหลัง พอตัวกระทบพื้น
กำลังข้างหนึ่งก็หลุดออกมาจากมือ ชายหนุ่มเห็น
เช่นนั้นจึงรีบไปฉวยมาเก็บไว้ ว่าฟังว่า

“ดีละ เราจะเก็บเอาไว้เป็นที่ระลึกถึงเรื่องราวประหลาดๆที่ได้เจอตั้งแต่ออกจากบ้านมา”

พอเจอน้ำขึ้น ทั้งเด็กทั้งหญิงสาวตลอดจนซึ่งเข้าได้หายไปหมดแล้ว ฟ้าสาปพอดี ชายหนุ่มเอากำไลใส่มือไป แล้วออกเดินทางต่อไปยังเมืองเล็กๆเมืองหนึ่ง ซึ่งอยู่ที่ราบเลขภูเขานั้นไป ชายหนุ่มเดินไปตามถนนใหญ่ในเมือง รู้สึกหิวข้าวหิวน้ำ ขณะเดินอยู่นั้นก็ได้มีชายคนหนึ่งตรงเข้ามาถามว่า “กำไลนั้นได้มาจากไหนละ” แล้วก็เอาข้อว่า “มันของข้านี่ละ” ชายหนุ่มตอบว่า “ใช่เมื่อไหร่ ของข้าข้างหาก”

“ไม่จริง เอามาให้ข้าเดี๋ยวนี้เถียวนะ ไม่อย่างนั้นเป็นได้เห็นดี”

“ถ้าอย่างนั้นไปหาตระลาการสิ ไปเล่าเรื่องของเราให้ท่านฟัง ถ้าหากตระลาการว่าเป็นของท่าน ท่านก็เอาไป แต่ถ้าตัดสินว่าเป็นของข้า ข้าต้องเอามา”

ชายนั้นก็ตกลง คนทั้งสองจึงไปหาตระลาการ ตระลาการฟังความทั้งสองข้างอย่างสนใจ ไม่ช้าก็ตัดสินว่า “ทั้งสองฝ่ายยังไม่ได้พิสูจน์ว่าใครเป็นเจ้าของอันแท้จริง มีสิทธิเป็นเจ้าของได้ ฉะนั้นตระลาการต้องเก็บไว้เอง จนกว่าจะมีใครคนใดคนหนึ่งไปหาอีกข้างหนึ่งมาเข้าคู่กันได้”

ไฉนเช่นนั้น คนทั้งสองมองดูตากัน อย่างจะถามว่า “เราจะไปหาอีกข้างหนึ่งได้ที่ไหน” แต่ก็เห็นว่าไม่มีประโยชน์ที่จะไปโต้เถียงกัน ในที่สุดต่างคนต่างก็หวนคืนบ้านบ้ตระกูลแล้วก็แยกกันไป (ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เดือนหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เดือนหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เดือนหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘ อาคารกรรทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๐๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท ราคาคือหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงินในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



สมเด็จพระเจ้าเอกเธอ เจ้าฟ้าดิเรกธ
เทพรัตนสุภา กิติวัฒนาคุณโสภาค
ภาพโดยพระมหากษัตริย์คุณอันเกล้าฯ
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
นาถ โปรดเกล้าฯ พระราชทาน
หนังสือพิมพ์สตรีสาร ณ กรุงเทพมหานคร
คล้ายวันประสูติ ๒ เมษายน ๒๕๐๖
พระชนมพรรษา ๑๔ พระชันษาบริบูรณ์
ขอถวายพระพร เพื่อทรงพระ
เกษมสำราญ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สินี เสือแสงศรี เขียนชิ้น ศรีอาภรณ์
นิตยา วงศ์เทืองธรรม โกสม กระจางรัตน์
บรรณาธิการภาคพิเศษ
สภา สือศิริ

กองบรรณาธิการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศนา หนูเหล็ก สมนันท์ สรรพคุณ
ประทุม พัทธนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ร.บ.ม.

สุกัธรา สิงห์กละ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

น.ร.ว. สอนงค์ โสม โรจนะบานนท์

กนก สามเสน วิธ

แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิเศษ

อุบล ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สกนดนนท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร แม่ทองสุก

จำนง วิสสิกุล ร.บ.

โน้ตดนตรี

บรรณ หนังสือนิยาย

คนไม่รู้จักกลัว (ตอนจบ)

เรื่องเล่าถึงชายหนุ่มผู้ไม่รู้จักกลัว และอยากรู้ว่าความกลัวเป็นอย่างไร จึงทิ้งแม่ทิ้งบ้านไปแสวงหา ตอนแรกไปพบพวกโจรฝังไฟอยู่เกือบถึงยอดเขา จึงเข้าไปรบกวนไฟด้วย และบอกว่าตนจะมาเสาะหาความกลัวว่าเป็นอย่างไร โจรก็บอกให้ไปทำขนมฝรั่งในป่าช้า พอฝังศพเสร็จก็ก็มีมือโผล่มาจากหลุมศพของชนมนั้นกิน คนไม่รู้จักกลัวเอาคำหัพพาทวมือนั้น มือก็หายไป แล้วพวกโจรก็แนะนำให้ไปที่ภูเขาค้างคาวหนึ่งซึ่งมีบ่อน้ำลึก มีชิงช้าแขวนอยู่สูง มีเด็กนั่งร้องไห้อยู่บนชิงช้า และมีหญิงสาวขอให้ไปยื่นขอบบ่อ ตนจะขอเหยียบบ่อเพื่อเอื้อมมือไปอุ้มเด็กลงมาจากชิงช้า ครั้นชายหนุ่มอนุญาตก็กลับเอาเท้ากดชอกคอของชายหนุ่มจนแทบจะหายใจไม่ออกหรือไม่ก็ตกบ่อตาย ชายหนุ่มสลัดหญิงสาวเหวี่ยงไปข้างหลังโดยแรง พอร่างหญิงสาวกระทบพื้น ก่าไลข้างหนึ่งก็หลุดออกมาจากมือ ชายหนุ่มรีบไปฉวยเอามาใส่มือไว้ ทั้งหญิงสาวและเด็กก็หายไป เด็กหนุ่มเดินทางต่อไปถึงเมืองเล็กๆเมืองหนึ่ง เกิดมีคนมาตุ้มก่าไลมือนั้นว่าเป็นของตน ได้มีการโต้เถียงกันจนถึงต้องไปหาพระลาการ ในที่สุดพระลาการตัดสินว่า เมื่อแต่ละคนยังหาหลักฐานมาพิสูจน์ไม่ได้ว่าตนเป็นเจ้าของก่าไลจริง ก่าไลนั้นก็จะต้องทิ้งไว้กับพระลาการ

แล้วต่างคนต่างไปหาก่าไลอีกข้างหนึ่งมา

คนทั้งสองมองดูตากันด้วยต่างก็หาว่าไม่ว่าจะไปหาก่าไลอีกข้างหนึ่งได้ที่ไหน แต่แม้กระนั้นก็ต้องเคารพพระลาการ แล้วก็ต่างแยกทางกันไป

ชายหนุ่มเดินตุนหัตถ์เหวี่ยงไปโดยไม่รู้ว่าไปทางไหน แต่ในที่สุดก็ปรากฏว่าเดินมาถึงชายทะเล ห้างขายหาไปไม่ไกลนัก มีเรือลำหนึ่งเกยหินโสโครกกำลังจมลงบนหาดฟ้าพวกลูกเรือพากันจับกลุ่มกัน หน้าซีดขาวราวกับศพ ส่งเสียงร้องเจี๊วจ้าว ชายหนุ่มเห็นเช่นนั้นจึงตะโกนถามไปว่า "กลัวกันนักหรือ" เสียงของชายหนุ่มดังไปตามเสียงคลื่น และก็มีเสียงร้องบอกมาว่า "ช่วยด้วย ช่วยด้วย พวกเรากำลังจะจมน้ำตาย"

ชายหนุ่มถอดเสื้อผ้าออก โคนน้ำว่ายตรงไปยังเรือลำนั้นซึ่งมีมือมากมายยื่นมาจับตัวเขาขึ้นไปบนเรือ พวกลูกเรือเหล่านั้นร้องบอกว่า "เรือโคลงไปโคลงมาไม่ช้าคงถูกตุ้มจมลงไปแล้ว ความตายอยู่แค่เอื้อม เรากลัวเหลือเกิน"

"เอาเชือกมาเส้นหนึ่ง" ชายหนุ่มร้องสั่ง พอได้เชือกแล้วก็เอาปลายเชือกข้างหนึ่งผูกเข้ากับเสาเรือ ส่วนอีกข้างหนึ่งผูกไว้กับเสากระโดง แล้วก็ดำลงไป

ชายหนุ่มคำลงไป คำลงไปจนกระทั่งทำสัมผัสกับพื้นห้องทะเล พอทำหยั่งถึงเด็กหนุ่มก็ตั้งตัวขึ้น มองครุ่นๆ ไม่ซำ้แลเห็นนาง เจอกหน้าตาปล้ำกษณชั่วร้ายนางหนึ่งกำลังชิงโช้ที่ผูกไว้กับห่วงตรงห้องเรือ แล้วก็ค่อยๆ ลากเรือลงไปได้น้ำ เห็นเช่นนั้นชายหนุ่มตรงเข้ารวบมือทั้งสองของนางเจือกและบังคับให้ทั้งสองนั้น หอบปล่อยโช้เรือก็ตั้งลำได้ตรง และหลุดจากหินโสโครกนั้น ชายหนุ่มแก้เชือกที่ผูกเอาไว้เองไว้ ออกเอามามัดนางเจือกไว้กับก้อนหิน เพื่อจะได้ไม่มาทำอะไรร้ายๆ อย่างนี้อีก ว่าลานั้นนางเจือกนั้นแล้ว ชายหนุ่มก็ว่ายกลับเข้าฝั่งตรงที่ตอคนเสื้อผ้ากองไว้

ชายหนุ่มรีบสวมเสื้อผ้าแล้วก็เดินต่อไปจนกระทั่งถึงสวนอันร่มรื่นสวยงามเข้าแห่งหนึ่ง มีธารน้ำเล็กๆ น้ำใสแจ้วไหลผ่าน วันนั้นอากาศร้อนจัด ชายหนุ่มเห็นคนเหนื่อยยั้งนัก จึงเดินเข้าประตูไป แล้วก็ไปนั่งหลบแดดอยู่ข้างพุ่มไม้ที่มีดอกออกหอมฟุ้งแดงเต็มต้น นั่งอยู่ไม่นานก็วิ่งกลับไป

ทันใดนั้นก็ได้มีเสียงกระซิบกึกและมีลมเย็นๆ พัดมา ทำให้ (อ่านต่อหน้า 149)

ชื่อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจชื่อชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๗ บรรจบ พันธุมเมธา คณคามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน สครีสาร (วันที่ ๙ ก.พ. - ๑๖ ก.พ. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ให้เรีองคามลำดับวันที่

“สายพิน” อักษรและความหมายไม่จำกัด ขอให้เป็นชื่อเก๋ๆ และคล้องกันเพราะเป็นชื่อลูกแฝด

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

นภนัย - นำไปสู่ท้องฟ้า

มนรวิษฐ์ - ทำให้ใจยินดี

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง),

นภวิญญู - ท้องฟ้ากว้าง

มนนัย - ควรแก่การสรรเสริญ

“แน่งน้อย” ต้องการอักษร ส.น. ให้คล้องกับชื่อพี่สุภรชัย

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ศุภนันธา - ชื่อเทวองค์หนึ่ง

ศุภิศา - เจ้าแห่งความงาม

ศุภานน - หน้าที่สวย

“อัจฉรา” ต้องการอักษร น.หรือ ร. ความหมายไม่จำกัดให้มีความน่ารักสมเป็นหญิง เป็นชื่อสั้นๆ ไพเราะ เรียกว่า (ต่อหน้า 149)

ข้อสี่ - ต่อจากหน้า ๒๗

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)	“เขาวภา” ต้องการอักษร น. นำหน้า นัตฐาใช้ได้
โรจมาน - ที่ส่องแสง เป็นที่น่ายินดี ฟังพอใจ	หรือไม่สำหรับคนเกิดวันพุธกลางวัน มีความหมายว่า
รุจิรา - ที่มีแสงแจ่มจ้า น่าเพลิดเพลินยินดี	อย่างไร
หลาน	ใช้ได้ แต่ควรเป็นนัฏฐา หมายถึงว่าตั้งอยู่ใน
รัตนิศ - เจ้าแห่งรัตนะ	ความรู้

“ชวนพิศ-อรุณ” ต้องการอักษร พ.อ. ขอให้มีความหมายว่า เป็นคนดี มีสิริมงคล มีความกล้าหาญ เป็นชื่อสั้น เรืองง่าย

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางวัน(ชาย)

พีรตัว - ความเป็นวีรบุรุษ

พีรคันส์ - สรรเสริญด้วยความกล้าหาญ

อภิวั - แวดล้อมด้วยวีรบุรุษ

“อรนุช” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายเกี่ยวกับให้มีความรู้ ทรัพย์สินสมบัติ สติปัญญา (เป็นคนแรก)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อรณัส - ตัวหนังสือ พยางค์ แม่น้ำ คลื่น

อรภัก - ที่เขาวัว

ชิษญาสน์ - ปรารถนาความรู้

“บง” ต้องการชื่อสั้นๆ กระชับ ให้ออกเสียงกับชื่อพี่สาว วรรณา คาสต์

“อรนุช” ขอให้มีความหมายเกี่ยวกับความรู้ ทรัพย์สินสมบัติ สติปัญญา (เป็นคนรอง)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

จนันชัย - การนำอันน่ายินดี

ชลัษทรัพย์ - ไร่รุก

นภัสวดี - ลม ที่เขาวัว

อนัญชนา - ท้องฟ้า

อมิตาภา - ความเรืองรองอย่างประมาณมิได้

ชญาณิณี - ปรารถนาความรู้



คนไม่รู้จักกลัว - ต่อจากหน้า ๒๗

ชายหนุ่มตกใจตื่น และค่อยๆ ผงกหัวขึ้นดูว่าเกิดอะไรขึ้น ก็ได้เห็นนกเขา ๓ ตัวกำลังเล่นน้ำกันในลำธาร เสียงไหลไปในน้ำอย่างสนุกสนานทำให้น้ำแตกกระจาย แล้วนกก็สะบัดขนเสียทีหนึ่ง แล้วกลับดำลงไปในน้ำ

ใหม่ตรงที่มีน้ำลึก พอไหลขึ้นมาจากน้ำคราวนี้ นกทั้งสามหาไร่นกเขาดังเก่าไม่ กลับกลายเป็นผู้หญิงสาวสวยไปแล้ว ผู้หญิงทั้งสามช่วยกันแบกโต๊ะมุกมาด้วยบนโต๊ะนี้ผู้หญิงสาวทั้งสามใช้เป็นที่วางถ้วยน้ำทำด้วย

หอยมุกสีเดียวกับสีชมพู แล้วหญิงสาวคนหนึ่งก็เทเหล้า
จากแก้วเจียรในใส่อวัยวะของตน ทำท่าจะยกขึ้นจกปาก
แต่ที่สาวคนหนึ่งห้ามไว้เสียก่อน ถามว่า

“นั่นน้องจะดื่มอวยพรให้ใครนะ”

“ให้คนที่เราทำขนมแล้วเอาทัพพีมาทวงมือน้อง
ตอนที่น้องยังนั่งจากหลุมศพมารอ ช่างเป็นคนที่ไม่
กลัวอะไรเลยนะ ผิดกับคนอื่นๆ” หญิงสาวผู้นั้นตอบ

“ว่าแต่พี่เอ๊ะ พี่จะดื่มอวยพรให้ใคร”

“ก็ให้คนที่ยอมให้พี่เหยียบบ่าเรตรงขอบบ่อนะ
เราเห็นว่าพี่เสียเงินที่สลับไปเป็นชั่วโมงๆทีเดียว”
หญิงสาวผู้พี่ตอบ แล้วหันมาถามน้องสาวอีกคนว่า
“แล้วน้องจะ น้องดื่มให้ใคร”

“ให้คนที่มาแย่งโชที่น้องผูกเรือไว้จนหลุดมือ
แล้วเขาก็ผูกของไว้กับก้อนหินนะซี”

พูดแล้วหญิงทั้งสองก็ยกถ้วยเหล้าดื่ม พอวางด้วย
ลง ชายหนุ่มผู้ที่หญิงสาวทั้งสองดื่มอวยพรให้ก็มา
ปรากฏกายอยู่ตรงหน้า แนะนำตัวเองว่า

“ข้าพเจ้าชื่อคนที่นางทั้งสองดื่มอวยพรให้ แต่
ว่าร้ายยากใจกว่าใครข้างที่เป็นคู่กับข้างที่ข้าเก็บได้จากที่
นางคนหนึ่งห้าหล่น มีคนเขาพยายามจะอ้างว่าเป็น
ของเขา จะแย่งเอาของข้าไป แต่ข้าไม่ยอมหรอก เลย
ต้องไปหาตระลาการด้วยกัน ตระลาการเก็บกำไลขาง
นั้นเอาไว้ บอกให้เรามาหาอีกข้างหนึ่งไปเข้าคู่ ถ้า
ใครหาได้ก็จะคืนให้ ข้าก็เที่ยวหาเรื่อยไป ที่โน่นที่นี้
จนกระทั่งได้มาถึงที่แปลกแห่งนี้”

“ถ้าอยากได้ก็มากับเราซิ” หญิงสาวชวนแล้วก็

พาชายหนุ่มเดินลงไปตามทางเข้าไปในห้องโถงซึ่งเปิด
ไปสู่ห้องต่างๆมากมายหลายห้อง แต่ละห้องประดับ
ประดาหรูหราสวยงาม ที่ห้องสุดท้าย บนหิ้งมีเพชรมี
ทองกองสุมกันอยู่ หญิงสาวผู้เป็นพี่สาวใหญ่ได้เอา
กำไลขางที่เป็นคู่กับข้างที่ตระลาการเก็บไว้ มาสวมมือ
ให้ชายหนุ่มนั้น พลาญพูดว่า

“ไปเถอะ เอาไปให้ตระลาการดู เราจะได้คืน
อีกข้างหนึ่งให้”

“ข้าจะไม่ลืมนางเลย” ชายหนุ่มพูด “แต่คงอีก
นานนะกว่าเราจะได้พบกัน เพราะข้าคงจะหยุดนั่งอยู่
ไม่ได้ จนกว่าข้าจะได้เจอความกลัว”

ในที่สุดชายหนุ่มก็ได้กำไลอีกข้างหนึ่งคืน
เรียบร้อยแล้วก็ได้เดินทางต่อไป แต่ถึงจะเดินไปถึง
ไหนอย่างไร ชายหนุ่มผู้นั้นก็ยังไม่รู้จักกลัว จนกระทั่ง
วันหนึ่งได้มาถึงเมืองใหญ่เมืองหนึ่ง ซึ่งตามถนนหน
ทางเต็มไปด้วยผู้คนจนแทบจะเดินผ่านไปไม่ได้ เมื่อ
อดทนเท่าไม่ได้ ชายหนุ่มจึงถามคนที่ยืนอยู่ข้างๆว่า
“คนมาชุมนุมกันทำไมมากมาย”

“พระราชาเมืองนี้สิ้นพระชนม์” ชายนั้นตอบ
“พระองค์ไม่มีโอรสสืบราชสมบัติ จึงต้องเลือกหาผู้สืบ
ราชสมบัติ หากเข้าเราจะปล่อยนกพิราบศักดิ์สิทธิ์ตัว
หนึ่งมาจากหอคอยตรงโน้น และถ้านกพิราบไปเกาะ
ใคร คนนั้นคือพระราชาของเรา อีกประเดี๋ยวนกพิราบ
ก็คงจะบินมาหรอก คอยดูดีแล้วกัน”

ดวงตาทั้งคู่จ้องจับอยู่ที่หอสูงซึ่งตั้งอยู่ตรงกลาง
เมือง และพอตะวันอยู่ตรงเหนือหอคอยพอดี ประตู

หอคอยก็เปิด นกพิราบสีขาว คือเป็นสีเทาอมชมพู สีเขียวอมฟ้า ก็บินออกมา นกบินจวดเจียนไปมา ในที่สุดก็มาจับที่หัวชายหนุ่มนั้น ทันใดนั้นเองก็ได้มีเสียงตะโกนกันอยู่อีกว่า “พระราชา พระราชา”

พอได้ยินด้วยคำเช่นนั้น ความคิดของชายหนุ่มก็แล่นไปยังบัลลังก์ แลเห็นตัวเองนั่งบนบัลลังก์ มีชีวิตอยู่ด้วยการพยายามช่วยคนจนให้มี ทำคนทุกข์ยากให้มีความสุข ทำคนชั่วให้เป็นคนดี แต่พออย่างไรก็ไม่เป็นผล ตัวเองอยากทำอะไรบ้างก็ทำไม่ได้ตั้งใจ พอลืมได้แค่ชายหนุ่มก็ร้องลั่นว่า “ไม่เป็น ข้าไม่เป็น” แล้วก็เอามือปิดหน้า แต่คนเหล่านั้นหาได้เอาใจใส่ไม่ คิดว่าชายหนุ่มตื่นตื่นกับความยิ่งใหญ่หรืออยู่ข้างหน้า เสียงคนเหล่านั้นร้องตะโกนขึ้นอีกว่า “ปล่อย นกพิราบมาอีก จะได้แน่ใจ” เมื่อนกพิราบตัวอื่นๆถูกปล่อยออกมา ก็มิใช่มาเกาะยังที่ที่นกพิราบตัวแรกเกาะ เสียงให้ร้องจึงดังยิ่งกว่าเก่าว่า “พระราชา พระราชา”

เป็นอันไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ ตอนนั้นเองที่ชายหนุ่มรู้สึกเขินวาบไปหัวตัว และเข้าใจได้ถึงความรู้สึกนั้นมีความหมายอย่างไร ทั้งนุกก็ดูเหมือนจะไถ่ยนชัดแจ้งแต่ลำพังตัวเองคนเดียวเป็นเสียงกระซิบว่า “นี่แหละคือความกลัวที่เจ้าแสงหามานานนักแล้ว” ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิก โปรดบอกรับมาส่งสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘ อาคารพิทักษ์เทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๐๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท ราคาคือหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชการในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



สุดสวาท สมโนชัย

รองนางสาวไทย พ.ศ. ๒๕๑๕

อนวัณณ์ อัครวิวัฒน์ ฉ่ำภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เตือนแดงศรี เชื้อชื่น ศรีอาภรณ์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังสรรค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองบรรณาธิการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริดา หนนงักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวชนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันทน์ ร.บ.ร.ม.

สุกัฏรา สิงห์ทอง ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สว่างโกสุม ไรนระบรรณนท์

ทนก สามแสน วิธ

แพทย์หญิงอรรณพ กุณวิศา

อุบล กรรณมงคล อ.บ.

สมศรี สุกมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริธานนท์

เสถียร เมฆทองสุข

จำนง รังสิกุล ร.บ.

นิทาน ปัญจาบ (อินเดีย)

บรรณ พันธุเมธา

คำ ขอบ คุณ

คนลึกลับ หุคคิ ทำดี มักจะเอาตัวรอดได้เสมอ ดังวาซีร์ (ที่เทียบเท่าอัครมหาเสนาบดี) ของพระราชารอคดาษมาได้ด้วยคำขอบคุณเพียงไม่กี่คำ เรื่องนี้แอนครูว์ ลัง เล่าไว้ว่า

ครั้งหนึ่งยังมีบ้านเมืองสองแห่งที่มีอาณาเขตติดต่อกัน เมืองหนึ่งเจ้าผู้ครองเป็นมหาราชผู้นับถือศาสนาฮินดู อีกเมืองหนึ่งมหาราชทรงนับถือศาสนาอิสลาม ดังนั้นจึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่ไม่อาจจะญาติกันได้ แต่เพื่อไม่ให้เกิดวิวาทบาดหมางกันบ่อยๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า มหาราชทั้งสองเมืองก็ได้ทรงประกาศห้ามผู้คน ไม่ว่าจะเป็นคนใหญ่โตที่สุดหรือคนต่ำต้อยที่สุด ข้ามเขตแดนกันไปมา มิฉะนั้นแล้วอาจจะถูกจับตัวและถูกลงโทษได้

เข้าวันหนึ่งมหาราชามุสลิมทรงปรึกษาราชการกับวาซีร์ (กล่าวว่าคือคำเดียวกับวิเชียร) อัครมหาเสนาบดีของพระองค์ ขณะนั้นเองมหาราชทรงหยิบมีดมาจะเสียมปากกาให้แหลม มีคนนั้นคนหนึ่งได้พลัดไปเฉือนเอาปลายนิ้วหายไปหน่อยหนึ่ง มหาราชทรงอุทานออกมา หังครัสเรียกวาซีร์ว่า

“โอ๊ย วาซีร์ ข่าเฉือนปลายนิ้วตัวเองเสียแล้ว”

“นำขอบคุณพะยะค่ะ ข้าวดี” วาซีร์ตอบ ซึ่งทำให้มหาราชกริ้วราวกับไฟไหม้ป่า ทรงแผดสุรเสียง

ดังสนั่นว่า “เจ้าคนทะลึ่ง หนอยแน่ เจ้ายืนค้ำในเคราะห์ของคนอื่น รวมทั้งของข้าด้วย ทหาร มาเอาตัวมันไป เอาไปรั้งไว้จนกว่าข้าจะมีเวลาลงโทษมันให้สาสม”

ทันใดนั้นทหารก็กรากมาลากตัววาซีร์ออกไปจากที่เฝ้า พาไปตามทางแคบๆ ซึ่งตรงไปยังคุก ขณะที่ประตูเปิดรับให้เข้าไป วาซีร์ได้ห่มผ้าเหมือนดังพุดอยู่ ในหมวดอันขาวสะอาด ดังพอกที่ทหารจะได้ยิน มหาราชตรัสถามว่า “เจ้านั้นมันพุดอะไรนะ”

“เขาพุดว่า ขอบคุณพระองค์พะยะค่ะ” ทหารตอบ

ถ้อยคำดังกล่าวทำให้มหาราชทั้งพิโรธทั้งงศร้อออกมาว่า

“เห็นที่มันจะเป็นบ้าไปแล้ว เคารพร้ายของคนอื่นก็ขอบคุณ ถึงคราวตัวเคราะห์ร้ายบ้างก็ขอบคุณ คงจะมีอะไรมาเปลี่ยนหัวคิดมันเป็นแน่แท้”

มหาราชโปรดวาซีร์ของพระองค์มาก ฉะนั้นถึงแม้แพทย์หลวงจะมาแต่งบาดแผลใส่ยาให้ จนระงับปวดไปแล้วก็ตาม แต่ในพระทัยของมหาราชยังไม่ทุเลาเจ็บ ทั้งเจ็บใจ น้อยใจ แล้วก็เลยพิโรธโกรธกริ้วใครต่อใครไปตลอดทั้งวัน จนไม่มีใครรอน้ำตัก

เช้าวันรุ่งขึ้น มหาราชทรงทนประทับอยู่ใน

พระราชวังต่อไปอีกไม่ได้ จึงโปรด
ให้คนผูกม้าจะออกไปล่าสัตว์ และ
ก็เป็นทีที่แปลกใจแก่ข้าราชการ
คือขณะที่คนเหล่านั้นต่างไปรับ
เตรียมตัวตามเสด็จ ก็กลับได้รับ
คำสั่งว่า ไม่ต้องตามเสด็จ มหา
ราชาจะเสด็จตามลำพังพระองค์
เดียว—คนเหล่านั้นเห็นท่าทางคุดัน
ของมหาราชแล้วก็จิตใจที่ไม่ต้อง
ตามเสด็จ

มหาราชทรงควบคุมขบวน
ท่องเที่ยวไปตามป่าตามทุ่งอย่าง
ปล่อยอารมณ์ จนกระทั่งหลงเข้า
ไปในเขตของมหาราชอีกเมือง
หนึ่งโดยไม่รู้ตัว ทันใดนั้นผู้คน
ที่ชุมนุมอยู่ตามพุ่มไม้ก็กรูกันเข้ามา
รายล้อมไว้ มหาราชไม่มีทางทำ
อย่างไรได้นอกจากยอมแพ้ คน
เหล่านั้นจึงจับตัวมัดเอาไปขังคุกไว้
มหาราชทรงนึกถึงวาชีรผู้เคราะห์
ร้ายขึ้นมวทันที ในขณะนั้นพระองค์
ก็กำลังประสบเคราะห์กรรมเช่น
เดียวกัน และทรงอยากจะรู้สึก
รอบคอบอย่างวาชีรบ้าง

คืนนั้นมหาราชเจ้าของดิน
ทรงหารือกับขุนนางข้าราชการว่า
จะจัดการอย่างไรกับศัตรูที่ตกเข้ามา
(อ่านต่อหน้า 151)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อข้อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๒๐
บรรจุใบ พันธุมธำ คอยตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาส่งสำนักงาน
สตวรรษ (วันที่ ๑๗ ก.พ. - ๒๗ ก.พ. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับข้อ
ไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“อารยา” ขอให้มืออักษร อ. นำหน้า ให้คล้องกับชื่อที่ อาทิตยา
อารจ เป็นชื่อ ๒ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ไม่นิยมใช้อักษร อ. เพราะไปถือเป็นสระ
หังที่ อ เป็นพยัญชนะก็ได้

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

รภัส - เข้มแข็ง มีอำนาจ ที่ส่องแสง

รณันธร - ทรงไว้ซึ่งความร่าเริงยินดี

รมร - ความงาม ความเรืองรอง

“สุมาลี” ต้องการอักษร พ. หรือ ส. ให้มีความหมายว่า ทพย์
สมบัติ ฉลาด ประพฤติดี ขอให้สระอยู่บนทุกตัวอักษร

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ศิศรี - ทำให้เย็น สดชื่น

พิริณี - ลูกสาวพระประชาบดี

วิชิศรี - เทวีแห่งชัยชนะ

“เพ็ญศรี” ต้องการชื่อที่มีอักษรชื่อพ่อแม่ พ.ช.ป.ศ. มีความ
หมายเป็นสิริมงคล ฉลาด เก่ง หรือเป็นที่รัก (ต่อหน้า 149)

“แสง” ให้ความหมายสัมพันธ์กับชื่อพ่อและแม่ (แสง-สมคิด) ทั้งหมายถึงฉลาด รอบรู้ มีคุณธรรม

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

สรวิณฑา - เป็นใหญ่เหนือสิ่งทั้งปวง

สมวณี - (ออกเสียงสม-วะณี) นำไปด้วยกัน

สามร - แวดล้อมด้วยเทพผู้อมตะ

“อมรวิทย์” ต้องการอักษร อ.ส.ศ.ป. ให้ความ

หมายว่าทรงความรู้ มีสติปัญญา มีความสุข ขอให้ เป็นชื่อแปลกๆ สามพยางค์ก็ได้

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ไม่นิยมใช้ อ.

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

สคมวัต - ที่มีอำนาจ เข้มแข็ง

สมัญพงศ์ - วงศ์แห่งชื่อเสียง

สรวรภัทร - (ออกเสียงสรวะพัค) เจริญ มีสิริมงคล

ทั้งปวง ❀

คำขอบคุณ - คอลจากหน้า ๒๗

อยู่ในเงื้อมมือคนแล้ว บรรดาพราหมณ์ถูกตามตัวมา ประชุมกัน และต่างก็เสนอแนะต่างๆจนมหาราชอาทบ จะเสียพระสติด้วยความพิโรธ ในที่สุดหัวหน้า พราหมณ์ปุโรหิตก็ทูลขึ้นว่า

“วันชัยมงคลพะยะค่ะ วันอัปมงคล พระเทวี พิโรธยิ่งนัก ทรงสั่งมาว่าพรุ่งนี้ให้ตัดหัวมหาราชองค์ นั้นถวายบูชาญ์ให้ได้”

“เอ้า ถ้าเช่นนั้นก็เป็นอันตกลงตามนั้น” มหา ราชครัส “ข้ามอบให้ท่านจัดการ”

ดังนั้นจึงต้องเตรียมการต่างๆกันอย่างอลหม่าน เพื่อให้เป็นงานใหญ่มหิหารฉลองพระเทวี งานต้อง ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนตะวันตกขึ้น มีทั้งผู้ถือธงเป็นร้อยๆ พวกตีกลองร้องเพลงมีเป็นร้อยๆเช่นเดียวกัน มี พราหมณ์อีกเป็นร้อยๆมาทำพิธี มหาราชทรงนั่ง กระสับกระส่าย ใครจะให้พิธีเสร็จเสียเร็วๆ ในที่สุด ก็ถึงเวลาทำพิธี มหาราชถูกพันธนาการและนำตัวไป ยังที่ที่จะต้องถูกบั่นพระคอ

พราหมณ์ปุโรหิตผู้เป็นหัวหน้าถือดาบอย่างสามขุม เข้ามา - แค่นั้นไฉนนักก็หยุดชะงัก เหตุด้วยคาเลือบ ไปเห็นผ้าพันแผลที่ปลายนิ้วมหาราชเข้า เมื่อเห็น

เช่นนั้นพราหมณ์ก็ทั้งคาบตรงเข้าไปกระชาหน้าพันแผล นั้นออก และแลเห็นปลายนิ้วของมหาราชหายไป หนึ่งหนึ่ง เห็นแล้วยังโกรธหนักขึ้น พราหมณ์พา มหาราชต่างเมืองมายังที่ที่มหาราชของตนประทับอยู่ พราหมณ์ร้องทูลว่า

“ดูซิพะยะค่ะ ดูซิ การบูชาญ์เสียหมด ปลาย นิ้วคนที่จะถูกบูชาญ์หายไป มิใช่ครบถ้วนอย่างนี้ บูชา ญ์ไม่ได้ เสียการหมด” พูดแล้วก็ร้องไห้ด้วยความ แค้นเคืองและสิ้นหวัง

แทนที่มหาราชจะเสียพระทัยตามไปด้วย กลับ ทรงรู้สึกโล่งพระทัย ครัสว่า

“ถ้าอย่างนั้นก็เป็นอย่างนั้นแล้วไป ถ้าเป็นคนอื่นข้า ก็ไม่สละจะเคียดริ้นอะไรนัก แต่นี้เป็นมหาราช มัน ก็ไม่ค้อยจะถูกนักหรือที่เอามหาราชมาบูชาญ์”

ครัสแล้วก็ทรงหยิบพระขรรค์เพชรมาตัดเชือกที่ มัดมหาราชออก และทรงนำมหาราชออกจากโบสถ์ ที่ทำพิธีกลับไปพระราชวัง เมื่อทรงจัดแจงให้มหาราช อาคันตุกะสงฆ์และเสวยเรียบร้อยแล้ว ก็ได้ถวาย ข้าวของเป็นบรรณาการไปเป็นอันมาก แล้วก็ยังไปส่ง เสด็จถึงชายเขตแดน ต่างคารวะว่าลากันแล้วก็อำลา

จากกันไป เป็นอันกฎเกณฑ์เดิมถูกล้มเลิกไปโดยปริยาย นับแต่นั้นมา
ประชาชนทั้งสองเมืองต่างก็ข้ามเขตแดนไปมาหาสู่กันได้ตามสบาย

เมื่อมหาราชเสด็จกลับถึงพระราชวังก็ได้โปรดให้ปล่อยวาชีรออก
จากที่คุมขัง และให้นำตัวเข้ามาเฝ้าทันที ครั้นวาชีรมาถึงมหาราชาก็
ทูลขึ้นว่า

“เป็นใจ วาชีร ท่านรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นแก่เราบ้าง”

“คนอยู่ในคุกจะทราบได้อย่างไรพะย่ะค่ะ” วาชีรทูลตอบ

มหาราชจึงตรัสเล่าให้ฟังโดยตลอด แล้วลงท้ายว่า

“เราตั้งใจไว้แล้วว่า เพื่อเป็นการตอบแทนการที่เราอดตายมาได้
เราจะปล่อยท่าน ยกโทษให้ท่าน แต่ท่านต้องบอกก่อนว่าทำไมถึง
ได้พูด ‘ขอบคุณ’ เมื่อมีคนเชื่อคนเรา”

“ข้าพระองค์พูดอย่างนั้นไม่ถูกหรือพะย่ะค่ะ ถ้าไม่เสียปลายนิ้วไป
บ้านนี้อาจจะเสียพระเกียรติก็ได้”

“ก็จริงละ” มหาราชตรัส “แต่เมื่อเราส่งท่านเข้าคุกทำไมท่าน
ต้องกล่าวคำขอบคุณเลย”

“ข้าพระองค์กล่าวคำขอบคุณก็เพราะพูดขอบคุณไว้เป็นคำเสมอ
แหละพะย่ะค่ะ และถ้าข้าพระองค์ได้รู้ล่วงหน้าว่า ถ้าไม่ถูกขังคุกก็คง
จะต้องคามเสด็จ แล้วก็คงถูกบั่นคอถวายพระเทวีแทนพระองค์เป็นแน่
ละก็ ข้าพระองค์จึงกล่าวคำขอบคุณให้ยิ่งกว่านั้นเสียอีก” ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	นารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกไปรษณียบัตรมาส่งสำนักงาน ๔๔/๓๖-๓๔
อาคารกรีกยุคไทย ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ โทร. ๔๐๔๐๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ค่าอีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบบส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชการ
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



ปรีศนา โลहनันท์

รองนางสาวไทย พ.ศ. ๒๕๑๕

อนันต์ โสชาประเสริฐ อำนวยการ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

ดีพี เอ็มแอลทีวี เซอร์จิน ศรีธำภ
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรังรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองบรรณาธิการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีศา หนูณภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประพนธ์ พัทธนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ข.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ข.บ.

สุภาพ วิเศษสุวรรณ ข.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา ข.บ. Ph.D.

น.ร.ว. ดอกคำใส โรจนบรรณานนท์

กนก สามเสน วิไล

แพทย์หญิงอรุณวรรณ กุศลวิศาล

อุบล กรรณมงคล ข.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริธำภ

เสงี่ยม เมฆทองสุข

จำนง รังสิกุล ข.บ.

นิทาน ถิ่นเหนือ

บรรจบ พันธุเมธา

แหวนวิเศษ

ถิ่นเหนือในพื้นที่จะหมายถึงถิ่นเหนือของยุโรป นิทานออกจะเดินทางได้ไกลกว่าชีวิตคนจริง นิทานตะวันออกจึงไปปะปนกับของตะวันตกได้ คงเรื่องที่แอนครูว์ ลัง เล่าไว้ต่อไปนี้

เรื่องเล่าว่าครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ยังมีสัตว์ร้ายตัวหนึ่ง ซึ่งมาจากทางเหนือ มาจับคนและสัตว์กินเป็นอาหาร จนกระทั่งที่แถบนั้นกลายเป็นที่ร้าง ถ้าไม่มีผู้ใดปราบเจ้าสัตว์ร้ายนั้นลงได้ละก็ น่ากลัวว่าจะไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆหลงเหลืออยู่เลย แต่หากคนปราบสัตว์ร้ายนี้ได้ยาก เพราะว่ามีรูปร่างมันใหญ่โต ตัวเหมือนวัว แต่ขาเหมือนนก ขาหน้าสั้น ขาหลังยาว หางเหมือนงู ตัวยาวถึง ๑๐ วา หัวทั้งตัวมีเกล็ดที่แข็งเหมือนหินหรือโลหะ ตาทั้งสองใหญ่ส่องแสงแวววาวนับแต่เวลากลางวัน มองดูไม่ผิดกับตะเกียงดวงใหญ่ ไม่ว่าใครถ้าเคราะห์ร้ายบังเอิญไปเจอตาเจ้าสัตว์ร้ายนี้เข้า จะต้องตะลึงงัน และตกเป็นเหยื่อของสัตว์ร้ายนั้นทันที ด้วยเหตุนี้เจ้าสัตว์ร้ายที่คนเรียกว่ามังกรยักษ์ เพราะรูปร่างมีเกล็ดคล้ายกัน จึงหาเหยื่อได้โดยสะดวก ไม่ต้องรบกวนเขื่อนจากที่มันนอนอยู่ด้วยซ้ำไป

พระราชารองบ้านเมืองแถบนั้นต่างพากันประกาศให้รางวัลอย่างงาม แก่คนที่สามารถปราบเจ้ามังกรยักษ์ตัวนี้ได้ ไม่ว่าจะด้วยอาวุธด้วยกำลัง หรือด้วยคาถา

อาคม มีคนพยายามลงสู้กับสัตว์ร้ายนี้หลายต่อหลายคน แต่ไร้ผล แม้แต่ว่าครั้งหนึ่งเกิดไฟไหม้ป่าที่มังกรยักษ์นั้นอาศัยอยู่ ป่าทั้งป่ามอดไหม้ไปหมด แต่ไฟก็มิได้ระคายตัวสัตว์ร้ายแม้แต่น้อย

คนมีปัญญาในย่านนั้นเชื่อกันว่า คนที่จะปราบมังกรยักษ์นี้ได้ต้องเป็นคนที่มีแหวนตราของกษัตริย์โซโลมอน เพราะที่แหวนตรานั้นมีอักขระลึกลับจารึกอยู่ คนที่ฉลาดสามารถแปลอักขระเหล่านั้นออก ก็จะมีวิธีที่จะประหารมังกรยักษ์ลงได้ เสียอย่างเดียวก็คือไม่มีใครรู้ว่าแหวนวงนั้นอยู่ที่ไหน

ยังมีชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งใจกล้าหาญหาญ คิดอยากจะทำภารกิจนี้ ซึ่งต้องเริ่มต้นด้วยเที่ยวหาแหวนวิเศษของกษัตริย์โซโลมอนก่อน ชายหนุ่มมุ่งหน้าไปทางตะวันออก เพราะรู้อยู่ว่าคนเก่งทางเวทมนตร์คาถาจะต้องมาจากทางตะวันออก เดินทางอยู่หลายปี ชายหนุ่มก็ได้มาเจอผู้เชี่ยวชาญที่เก่งทางเวทมนตร์คาถาและไสยศาสตร์เข้าคนหนึ่งจากตะวันออก จึงได้เข้าไปขอคำแนะนำ ผู้วิเศษได้แนะนำว่า

“มนุษย์ธรรมดาไม่มีใครช่วยได้หรอก มีก็แค่นกเท่านั้นที่จะช่วยได้ ถ้าเจ้ารู้ภาษานก อยู่กับข้าสักสองสามวันซิ ข้าจะช่วย”

“ขอบพระเดชพระคุณท่านอาจารย์” ชายหนุ่ม

ตอบ “แต่ถ้าข้าไม่มีอะไรจะตอบ
แทนความกรุณาของท่านอาจารย์
คราวนี้หรือ แต่ถ้าเรื่องทั้งหลาย
สำเร็จลง บางทีข้าอาจจะมีทางตอบ
แทนความลำบากของท่านอาจารย์
ได้บ้าง”

ผู้วิเศษไปเที่ยวหาสมุนไพร
ท่ามกลางแสงจันทร์ ได้มาแก้อย่าง
เอามาต้มยา และให้ชายหนุ่มกิน
ยานั้นวันละเก้าช้อนทุกวันเป็น
เวลาสามวัน พอกินยาครบตาม
กำหนด ชายหนุ่มก็รู้ภาษานก
ก่อนจะลาจากไป ผู้วิเศษได้บอก
แก่ชายหนุ่มว่า

“ถ้าเจ้าได้แหวนวเศษของ
กษัตริย์โซโลมอนแล้วเมื่อไรละก็
ต้องกลับมาหาข้านะ เพราะไม่มี
ใครในโลกหรือหอกที่จะอธิบายอักษร
ที่จารึกบนแหวนวงนั้นได้ นอกจาก
ข้า”

นับแต่นั้นมา ชายหนุ่มเดิน
ทางไปที่ใดก็มักจะรู้สึกว่ามีสมัค
พรรคพวกติดตามไปด้วยเสมอ ทั้ง
นี้เพราะรู้ภาษานก จึงได้คบเป็น
เพื่อน แต่เดินทางมาช้านานก็ยัง
ไม่ได้ข่าวเรื่องแหวน จนกระทั่ง
เย็นวันหนึ่ง ชายหนุ่มรู้สึกร้อน
(อ่านต่อหน้า 149)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๒๐
บรรจุใบ พันธุ์ไม้ม้า คอยตามล่าค้นวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒๔ ก.พ. - ๑๐ มี.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับข้อ
ไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ขไมพร” อักษรไม่จำกัด ให้มีความหมายว่า เก่ง กล้าหาญ
เป็นผู้ใหญ่ มีสิริมงคล ให้คล้องกับชื่อพี่สาว ชัยฐานัน

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

- ชัชพีร์ - ความกล้าแห่งนักรบ
- ชนนาก - เป็นที่พึ่งหรือเป็นใหญ่แห่งคนทั้งปวง
- ชาติศ - เป็นใหญ่ในสกุล

“สมศรี” ต้องการอักษร ส. ให้มีความหมายว่า อ่อนหวาน
สวยงาม ชื่อคนสนิย์แปลว่าอะไร ใช้ได้หรือไม่ พี่ชายชื่อสันตภาพ
ใช้ได้ แปลว่า อันพึงสรรเสริญ

“น้ำทิพย์” ต้องการชื่อคำเดียวสัก ๑ ชื่อและชื่ออื่นๆด้วย ให้มี
ความหมายเป็นสิริมงคล ความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

- นาภัส - ที่เกี่ยวกับฟ้า สวรรค์
- นิจิต - สักเกตแล้ว
- นิกรม - ปรารถนา

(อ่านต่อหน้า 149)

ข้อค - ต่อจากหน้า ๑๙

“กมล” ต้องการอักษร. ความหมายไม่จำกัด สุศมา - ชยัน รอบคอบ
(พี่สาวชื่อ รุยา) สุขุมณ - เมตตากรุณา

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

รดาพร - นักรบ เข้มขอด
รภัส - เข้มแข็ง มีอำนาจ
รวีช - ชื่อดาวพระเสาร์

“ชื่ออ่านไม่ออก” ต้องการอักษร จ.ส. หรือ ศ. มีความหมายว่า ดี งาม ฉลาด รอบรู้ ขอให้เป็นชื่อสั้นๆ พยางค์ และคำท้ายไม่มีตัวสะกด

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

“สุภาภรณ์” ต้องการอักษร บ.พ.ส.ภ. ความหมายไม่จำกัด ขอให้เป็นสรวิมล (บิดาชื่อบุญเพ็ง)

จิตา - เข้าใจ รู้ สังเกต
จินิตา - ความคิด ความตั้งใจ
จณินี - ที่มีชื่อเสียง

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

ภูริชา - หินพิภพ
ภาสวร - (ออกเสียงพาดสะวอน) ที่ส่องแสงสว่างกระจ่าง
ภาวิน - สามารถ ดี

“รังษี” ต้องการชื่อที่มีเดชนำหน้าตามด้วยมนตรี อดสาเห มูละ เป็นชื่อมงคลและก้าวหน้าในหน้าที่ราชการทหาร

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

“สุพิชา” อักษรและความหมายไม่จำกัด ขอให้เป็นความหมายดี พึงแก่

กฤศนุ - เทพผู้มีสายฟ้าเป็นอาวุธ ชื่อพระอัคนี พระวิษณุ

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สุนันท์ - มีเสียงเพราะ เป็นที่สขอารมณ์

คณดิถ - ที่ทำให้เป็นกลุ่มเป็นกองทัพบ
คณนันท - ยินดีด้วยคณะ ♣

แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๙

และเหนื่อยเพราะเดินทางมาไกล จึงนั่งพักที่ไคตันไม้แห่งหนึ่งเพื่อจะกินอาหาร เมื่อแหงนหน้าดูยอดไม้ นั้น ชายหนุ่มก็เห็นนกขนสวยสองตัวกำลังนั่งคุยกัน ตัวหนึ่งพูดว่า

ทางมาไกลแสนไกลเพื่อจะหาแหวนกษัตริย์โซโลมอน แต่ก็ไม่ยักเจอ”

“จะไปเจออะไร ยังไง ถ้าไม่ไปขอความช่วยเหลือนางแม่คนสวยนั้น” นกอีกตัวหนึ่งพูด “ถึงแหวนจะ

“ข้ารู้ว่าคุณเดินทางที่นั่นพักไคตันไม้ นั้น เดิน ไม่ได้อยู่ที่ตัวนาง นางก็รู้ว่าแหวนอยู่ที่ใคร”

“แต่จะไปเจอแม่มดนี้ได้ที่ไหนล่ะ” นกตัวแรก
ซัก “เดี๋ยววันนี้ พรุ่งนี้ไปเสียแล้ว ถ้าจับมดได้
ละก็ถึงจะหาตัวนางพบ”

“ก็จริงละ ใครจะไปรู้ว่าเดี๋ยวนี้นางอยู่ที่ไหน”
ตัวที่สองตอบ “แต่ภายในสามคืนนี้นางจะมาที่น้ำพุ
นี่นะ มาล้างหน้าอย่างที่เคยทำในคืนวันเพ็ญทุกเดือน
เพราะอย่างนี้นางถึงได้ดูสาวสวยอยู่ตลอดเวลา ไม่รู้จัก
ชก หน้าตาเนื้อตัวก็ไม่เหี่ยวแห้ง”

“ดังนั้นเราไปดุกกันไหม” นกตัวแรกชวน “น้ำพุ
ก็อยู่ไม่ไกลจากที่นี่นัก”

“ไปสิ” นกตัวที่สองตอบตกลง

ชายหนุ่มจึงตกลงใจจะตามนกทั้งสองไปยังน้ำพุ
เขาก็มีเรื่องที่เป็นห่วงอยู่สองเรื่องคือ หนึ่ง อาจจะหลับ
ไปตอนนกออกบิน กับสอง อาจจะจับตาคุณกไม่ทัน
เพราะนกอบินไป ตนเองบินไม่ได้ด้วยว่าไม่มีปีก ที่จริง
ชายหนุ่มก็เหนื่อยเกินกว่าจะนั่งเฝ้าจนตลอดทั้งคืน แม้
ฉะนั้นความเป็นห่วงกังวลก็ทำให้นอนหลับไม่สนิท
พอสว่างชายหนุ่มก็รีบแหงนหน้าขึ้นไปดูตรงยอดไม้ แล้ว
ก็อดใจไม่ได้ที่เห็นนกสองตัวยังนอนหลับเอาหัวซุก
ขี้ตออยู่บนยอดไม้นั้น ชายหนุ่มรีบกินอาหารแล้วก็คอย
เวลาให้นกออกบิน แต่นกก็ไม่ไปไหนเลยตลอดทั้งวัน
ได้แต่กระโดดไปกระโดดมาหาอาหารอยู่แถวๆนั้น แล้ว
ก็กลับไปเกาะคอนนอนยังที่เก่า วันรุ่งขึ้นก็เป็นเช่นนั้น
อีก จนกระทั่งเช้าวันที่สาม นกตัวหนึ่งจึงพูดขึ้นว่า
“วันนี้เราต้องออกเดินทางกันแล้วนะ ไปดูนางแม่มด
ล้างหน้าที่น้ำพุ”

นกทั้งสองยังเกาะคอนอยู่จนเที่ยง จึงได้บินไป

ทางทิศใต้ ชายหนุ่มใจเต้นแรงด้วยความตื่นเต้นกังวล
ตาก็คอยจับจ้องอยู่ที่นก จนกระทั่งนกไปเกาะที่ต้นไม้อีก
ต้นหนึ่ง ชายหนุ่มวิ่งตามนกไปจนหอบ นกบินหายจาก
อยู่อย่างนั้นถึงสามครั้ง จึงได้มาถึงที่โล่งแห่งหนึ่งใน
ป่า นกทั้งสองก็จับยอดไม้ต้นหนึ่งที่ชายป่า พอชาย
หนุ่มวิ่งมาทัน ก็แลเห็นบ่อน้ำพุใสแจ๋วอยู่กลางที่โล่ง
นั้น ชายหนุ่มจึงนั่งลงโคนไม้ที่นกสองตัวจับอยู่ เงยหน้า
พ่นนกคุยกัน นกตัวหนึ่งพูดว่า

“ตะวันยังไม่ตกดินเลย ต้องคอยจนกว่าพระจันทร์
ขึ้น นางแม่มดถึงจะมาถึงที่นี่ คิดใหม่ว่า นางแม่มด
จะแลเห็นพ่อหนุ่มที่นั่งอยู่โคนไม้นี้”

“ไม่มีอะไรจะรอดพ้นสายตาหญิงนั้นไปได้ อย่า
ว่าแต่พ่อหนุ่มนั่นเลย ว่าแต่พ่อหนุ่มนั้นจะมีสติพอหรือ
ไม่ที่จะเอาตัวรอดไม่ต้องเข้าไปพัวพันกับงานของนาง”

“คอยดูก็แล้วกัน” นกอีกตัวหนึ่งพูด “ดูว่าเขา
จะทำอย่างไรกัน”

แสงตะวันค่อยๆจางหายไป และเมื่อพระจันทร์
เต็มดวงค่อยๆฉายแสงไปทั่วทั้งป่า ชายหนุ่มก็ได้ยิน
เสียงสวสบบเบาๆ และเพียงครู่เดียวก็แลเห็นหญิงสาว
คนหนึ่งโผล่ออกมาจากป่า หญิงนั้นเยื้องกรายมาบน
พื้นหญ้าอย่างแผ่วเบา เขาเหมือนว่าเท้าไม่ได้สัมผัส
พื้น เห็นเช่นนั้นชายหนุ่มไม่ยอมละสายตาไปจากหญิง
สาวเลย เพราะตั้งแต่เกิดมายังไม่เคยเห็นใครสวยเท่า
ผู้หญิงคนนี้เลย หญิงนั้นไม่ได้สนใจอะไร เดินตรงไป
ยังน้ำพุ แหงนหน้าดูพระจันทร์เต็มดวงแล้ว ก็คุกเข่า
ลงล้างบ่อน้ำพุ เอนำล้างหน้า ๔ ครั้งแล้วก็หงนหน้า
ดูพระจันทร์ ต่อจากนั้นก็เดินวนรอบบ่อ ๔ ครั้ง

เดินไปก็ร้องเพลงไป ซึ่งมีความว่า ขอให้คนสวยงามไม่มีวันเสื่อมคลาย
ขอให้แก่น้ำขี้ตูดขี้เยี่ยว ขอให้ขี้ปลั่งปลั่งสดใสยิ่งๆขึ้นไป

เสร็จพิธีแล้ว หญิงสาวก็เช็ดหน้าจนแห้งด้วยผอบอันยาวสลายของ
ตน และขณะที่หญิงสาวจะสาธน์ทำถั่วออกเดินจากที่นั่นไปอยู่แล้ว ก็
บังเอิญให้นางเหลียวมายังต้นไม้ต้นนั้น และก็ได้เห็นชายหนุ่มลุกขึ้นยืน
คนหนึ่งอยู่ หญิงสาวพูดขึ้นว่า

“นี่ ท่านควรจะพูดอย่างหนักเพื่ยวนะที่มาดูข้า แต่เอาเถอะ
คุณข้าจะยกโทษให้ เพราะท่านเป็นคนแปลกหน้า ยังไม่รู้เรื่องราว
อะไร แต่ท่านต้องบอกตรงๆว่า ท่านเป็นใคร มาถึงที่นี่ได้อย่างไร
ในเมื่อยังไม่เคยมีมนุษย์เดินดินคนไหนเคยมาอย่างมาถึงเลย”

“ขอภัยข้าด้วยเถิด” ชายหนุ่มพูดอย่างร่นอบน้อม “ข้าเที่ยวไป
เที่ยวมาและได้มาที่นี่แล้วโดยบังเอิญ แลเห็นต้นไม้ต้นนี้เป็นที่เหมาะ
ก็เลยพักนอน ครั้นมาเดินมาถึง ข้าไม่ทราบจะทำอย่างไร ก็เลยนั่ง
นิ่งๆ คิดว่าคงไม่เป็นพิษภัยแก่ท่านแต่อย่างใด”

หญิงสาวถูกใจ จึงกล่าวขึ้นอย่างใจดีว่า “ดิฉันนั้นมาพักกับข้า
ได้หนุ่มหมอนบางทีจะสบายกว่าหนุ่มหน้าอื่น”

ชายหนุ่มล้งเล แต่ทันใดนั้นก็ไถ่ยืนนทพุดขึ้นว่า “ไปกับเราเถะ
รวมจ่อยาให้เลือดเซพขึ้นแล้วกัน ไม่เช่นนั้นท่านจะต้องขายวิญญาณให้
แก่เขา”
(อ่านต่อฉบับหน้า)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มรวมเสีย)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มรวมเสีย)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มรวมเสีย)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกไม่ว่าแบบกรับมาซึ่งสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘
อาคารพาณิชย์ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๔๑๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ขนาดครึ่งหรือครึ่งไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่า
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



พรพรรณ คัมไพโรจน์

สมเพียร จาคิเกตุ ฉายภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์	ผู้อำนวยการ
นิลวรรณ ปิ่นทอง	บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สัทธ เสือแสงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิตอา วงศ์เที่ยงธรรม ไกลสม กระจำวงศ์น

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวนลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูหนักดี สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวกะนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ธ.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ธ.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph. D.

ม.ร.ว. ส่องคำโสม โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพณ กุณวิศาล

ยุบล กรธมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมลันนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ธ.บ.

นิทาน ถิ่นเหนือ

บรรจบ พันธุเลขา

แหวนวิเศษ (ต่อ)

เรื่องที่เล่าไว้คราวที่แล้ว เล่าถึงเรื่องมังกรยักษ์ที่มาจับคนและสัตว์กินจนแทบจะไม่มีสิ่งมีชีวิตเหลืออยู่ในแถบนั้น แม้พระราชอาของบ้านเมืองใกล้เคียงกันนั้นจะให้รางวัลอย่างงาม ก็ไม่มีผู้ใดสามารถปราบมังกรยักษ์นั้นลงได้ ทั้งนี้ นอกจากคนที่มีความวิเศษของกษัตริย์โซโลมอนเท่านั้น และก็ยังมีชายหนุ่มคนหนึ่งมาเที่ยวเสาะหาแหวนวิเศษภาคตะวันออก แต่ก็ไม่พบ กลับได้พบผู้วิเศษซึ่งแนะนำให้ชายหนุ่มเริ่มงานด้วยความช่วยเหลือของนก และเพื่อจะรักษาคนผู้วิเศษก็ได้เอาสมุนไพรแก้อย่างมาดมยาให้ชายหนุ่มกิน ๓ วัน วันละ ๔ ครั้ง ซึ่งทำให้ชายหนุ่มรักษาคน และนกก็ได้ช่วยให้ได้ไปพบหญิงสาวแม่คนที่มาล้างหน้าที่น่าพิศวงหนึ่งในคืนเดือนหงาย เมื่อหญิงสาวได้ล้างหน้าและทำพิธีต่างๆเสร็จแล้ว ได้เหลียวมาเห็นชายหนุ่ม หญิงสาวก็คาดโทษไว้ แต่เมื่อชายหนุ่มขอโทษอย่างนอบน้อม หญิงสาวก็ได้ยกโทษให้พร้อมทั้งชวนให้ไปค้างที่บ้านคอนแรกชายหนุ่มก็ลี้เล แต่พอได้ยนนกบอกให้ไปเพียงแต่อย่าให้เลือดแก่หญิงสาวแม่คน เพราะจะทำให้ต้องขายวิญญาณของคนแก่แม่คน ชายหนุ่มก็เลยตกลงใจไปค้างบ้านหญิงสาว

คนทั้งสองเดินทางมาถึงสวนอันสวยงาม และ

กลางสวนนั้นมีบ้านอันหรูหรา มองดูแวววาวท่ามกลางแสงจันทร์ รวบรวมทำด้วยทองคำเงิน ภายในบ้านมีห้องที่ตกแต่งไว้หรูหรามากมายหลายห้อง ดูห้องนี้ก็ว่างามกว่าห้องที่แล้ว ทุกหนทุกแห่งมีเทียนจุดไว้บนเชิงเทียนทองนับเป็นร้อยๆดอก มองดูสุกสว่างราวกับกลางวัน ในที่สุดก็ได้มาถึงห้องหนึ่งซึ่งมีโต๊ะอยู่ตัวหนึ่งบนโต๊ะมีอาหารราคาแพงใส่จานเรียงรายอยู่ ที่โต๊ะมีเก้าอี้สองตัว ตัวหนึ่งเป็นเงิน อีกตัวหนึ่งเป็นทอง หญิงสาวนั่งลงบนเก้าอี้ทอง ส่วนเก้าอี้เงินให้ชายหนุ่มนั่ง มีผู้หญิงแต่งตัวด้วยชุดสีขาว เดินเสิร์ฟอาหารอย่างเจียบกริบ ไม่มีใครพูดอะไรเลยตลอดเวลาอาหาร ต่อจากนั้นหญิงสาวกับชายหนุ่มก็ได้สนทนากันอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน จนกระทั่งมีหญิงคนหนึ่งเข้ามาบอกว่าถึงเวลานอนแล้ว ชายหนุ่มจึงได้ไปนอนในห้องที่จัดเตรียมไว้ มีเตียงสวยงาม ที่นอนแพรยัดขนนกอันอ่อนนุ่ม ทำให้ชายหนุ่มนอนหลับอย่างผาสุก

เช้าวันรุ่งขึ้น หญิงสาวได้ถามชายหนุ่มว่ายินดีจะอยู่กับคนในบ้านอันหรูหรานี้ต่อไปหรือไม่ ชายหนุ่มนิ่งอึ้ง ไม่อาจตอบออกมาได้ทันที หญิงสาวได้พูดต่อไปว่า "ท่านคะ ว่าข้ายังคงสาวและสวยอยู่อย่างนี้ ไม่ได้อยู่ในอาณัติของใคร อยากทำอะไรก็ได้ดังใจ เพราะฉะนั้นข้าจึงไม่เคยคิดจะแต่งงานเลย แต่พอเห็น

ท่านเข้าท่านนั้น ข้าก็บังเกิดความคิด
อยากแต่งงานกับท่าน ถ้าท่านตกลง
เราจะแต่งงานกัน และอยู่ด้วยกัน
อย่างเจ้า เพราะเรามีทรัพย์สินสมบัติ
มหาศาล”

ทั้งที่ชายหนุ่มก็พึงพอใจข้อ
เสนองของหญิงสาวสวย แต่ก็อด
ระลึกรู้ถึงถ้อยคำของนกลไม่ได้
นกเรียกหญิงนั้นว่าแม่ผัว และคำ
เตือนใจของนกลยังค้างอยู่ในหู
ของชายหนุ่มอยู่ตลอดเวลา ในที่
สุดชายหนุ่มจึงกล่าวขึ้นว่า “อย่า
โกรธข้าเลยนะนาง ถ้าข้ายังตัด
สินใจกันไม่ได้ในเรื่องอันสำคัญ
นี้ ขอเวลาข้าคิดพิจารณาสักสอง
สามวันก่อนได้ไหม”

“ทำไมจะไม่ได้เล่า” หญิงสาว
ตอบ “นานเท่าไรก็ได้ตามใจท่าน
ปรึกษาใจของท่านดูให้ดีๆ”

เพื่อให้ชายหนุ่มได้ใช้เวลาที่
นั้นอย่างเพลิดเพลิน หญิงสาวก็ได้
พาชายหนุ่มไปเที่ยวดูทุกซอกทุกมุม
ของบ้านอันโอฬารของนาง ทั้งยัง
เอาทรัพย์สินสมบัติอันมีค่าทั้งหมดออก
มาอวดอีกด้วย ที่สำคัญเหนืออื่นใด
ก็คือหญิงสาวมีแหวนวิเศษ ของ
กษัตริย์โซโลมอน และไม่ว่าจะ
(อ่านต่อหน้า 150)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔
บรรจุใบ พันธุมเมธา คอยตามล่าค้นวันที่บัตรขอชื่อหาถึงสำนักงาน
สมัครสาร (วันที่ ๑๐ มี.ค. - ๒๐ มี.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบได้ชวกับชื่อ
ไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“โซ่วติ” ต้องการอักษร ก.ร.พ. มีความหมายเป็นที่รัก เป็นชื่อ
เรียกง่ายมี ๒ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

กรภา - รัศมีแสงจันทร์
กมร - เป็นที่ปรารถนา
กัลมลี - ความสว่างแจ่มจ้า ความเรืองรอง

“นิลัน” ต้องการอักษร น.พ.ร.ช. ให้มีความหมายเป็นชื่อดอกไม้
หรือเป็นสิริมงคล เป็นชื่อออกเสียงง่าย ไพเราะ ๓-๔ พยางค์
นิลันแปลว่าอะไร

นิลัน ไม่ทราบแปลว่าอะไร ถ้าเป็น นิลัม ก็แปลอย่างเดียวกับ
กับนิล ที่จริงก็ใช้ได้แล้วสำหรับคนเกิดวันอังคาร

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

นฤชยา - (ออกเสียงนะริดชะยา) ชนะคนทั้งปวง
นลินา - ดอกบัว
นวมลลี - ดอกมะลิ

“สุพิศ” ต้องการชื่อที่เกี่ยวกับทองคำหรือไฟ เป็นชื่ออ่านง่าย
๒ พยางค์ (อ่านต่อหน้า 150)

ข้อที่ - ต่อจากหน้า ๑๙

ข้อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)	ถือเป็นวันเสาร์
อนล - ไฟ เทพแห่งไฟ ปวัน - ไฟที่ถือว่าศักดิ์สิทธิ์ ตามไว้ประจำบ้าน หิรณิน - ที่ทำด้วยทอง ประดับทอง	ข้อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง) ปรีดา - ที่สำเร็จแล้ว เต็มบริบูรณ์แล้ว บุรจิต - สำเร็จบริบูรณ์ เป็นที่พึงพอใจตั้งใจ ภัทรคารา - เจริญรุ่งเรืองยิ่ง เป็นสุขยิ่ง
“ปฐม” ต้องการอักษร ส. ความหมายไม่จำกัด ข้อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย) สมราช - ปกครอง ครอบครอง สรุจ - (ออกเสียงสระจุด) ที่มีความยิ่งใหญ่ เรืองรอง สัสยา - คุณธรรม	“วันเพ็ญ” ต้องการ พ. หรือ ส.ก. นำหน้า มีความหมายว่าประพาศแต่ความดี มีใจสูง เป็นที่ระลึกสถาปนาพระบรมโอรสาธิราช ข้อคนเกิดวันพุธกลางวัน (หญิง) พินิตา - ที่ประพาศดี อบรมดีแล้ว สำเร็จสมบูรณ์ มนุตมา - สูงสุดที่ใจ พินธสา - พระจันทร์
“ศุ” ต้องการอักษร ส. ความหมายไม่จำกัด ยาว สั ๓-๔ พยางค์ ข้อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง) ชุษฎีมา - เป็นที่ต้อนรับที่สุด ชนัสถา - อยู่ระหว่างหมู่คน ชญานิน - ที่รู้ ฉลาด นักปราชญ์	“มรกต” ต้องการ บุญ นำหน้า มีความหมายดี มีจิตใจดี ถ้าไม่มีบุญ ขอให้ ๓ พยางค์ บุญ มีสระอุ น่าจะไม่เหมาะสำหรับวันจันทร์ ข้อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)
“ระพี” อักษรไม่จำกัด มีความหมายว่า เจริญรุ่งเรือง สมความปรารถนา เกิดขึ้นวันเสาร์ถือเป็นวันเสาร์หรืออาทิตย์	มนชวัส - รวดเร็วเหมือนความคิด มนชวล - ใจโหดชั่ว มนภพ - (ออกเสียงมนนะพบ) เกิดแต่ใจ ♣ ♣

แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๙

ปรารถนาสิ่งใด แหวนวิเศษนี้หามาให้ได้ทั้งสิ้น เสียวันหนึ่งหญิงสาวได้พาชายหนุ่มไปยังห้องลับอย่างเดียวก็เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดคงอยู่ตลอดไป ห้องหนึ่ง ซึ่งในนั้นมีหีบทองเล็กๆ ใบบนวางอยู่บนโต๊ะมันจะผ่านหายไปเหมือนลม ไม่เห็นร่องรอยอะไรไว้ เงิน หญิงสาวขึ้นไปหิบนั่นแล้วพูดว่า

เบื้องหลังด้วย “ของสิ่งนี้เป็น ทรัพย์สินมีค่ายิ่งยวดที่สุดของข้า

เพราะหาที่ไหนให้เหมือนอย่างนี้อีกไม่ได้แล้วในโลก
นี่ เป็นแหวนทองที่มีค่า ข้าจะให้ท่านเป็นของขวัญ
การแต่งงาน มันจะทำให้ท่านเป็นมนุษย์เดินดินที่มี
ความสุขที่สุด แต่ถ้าจะให้ความรักของเราเย็นอยู่ชั่ว
กาลปาวสาน ท่านต้องสละเลือดตรงนิ้วก้อยมือซ้ายของ
ท่านให้แก่ข้าสามหยดเพื่อแลกกับแหวนนี้นะ”

พอได้ยินเช่นนี้ชายหนุ่มเย็นวาบไปทั้งตัว นึก
ออกทันทีว่าวิญญาณของคนจะเข้าที่คับขันเสียแล้ว แต่
ก็พยายามซ่อนความรู้สึกไว้ และไม่ยอมตอบคำถาม
ตรงๆ กลับถามหญิงสาวถึงความสำคัญของแหวนนั้น
อย่างไม่สู้จะสนใจใยดีอะไรนัก หญิงสาวตอบว่า

“คนธรรมดาไม่สามารถจะเข้าใจอำนาจของแหวน
นี้ได้โดยตลอดหรอก เพราะไม่มีใครเข้าใจจักระ
หรือเครื่องหมายลึกลับที่จารึกไว้บนแหวนนั้น และแม้
ว่าข้าจะรู้เรื่องแหวนนี้เพียงครึ่งๆกลางๆ แต่ข้าก็ยังใช้
ได้ผลอย่างมหัศจรรย์ คือถ้าข้าสวมแหวนที่นิ้วก้อยมือ
ซ้าย ข้าจะบินได้เหมือนนก อยากบินไปไหนก็ไปได้
แต่ถ้าสวมที่นิ้วนางมือซ้ายละก็ข้าหายตัวได้เลย ใครๆ
ก็มองไม่เห็นข้า แต่ข้ามองเห็นเขาละ ครั้นสวมแหวน
ที่นิ้วกลางมือซ้ายข้าเป็นอยู่ยงคงกระพัน ไม่ว่าน้ำ ไฟ
หรืออาวุธแหลมคมใดๆก็แทงฟันข้าไม่เข้า แต่ถ้าสวม
ที่นิ้วชี้มือซ้ายละเป็นเนรมิตอะไรก็ได้ไม่ว่าจะเป็นบ้าน
หรือเป็นอะไรที่ปรารถนา อาจเสร็จได้ในหริบตาเดียว
สุดท้ายคือถ้าสวมไว้ที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายละก็ ข้าเป็น
แข็งแกร่งขนาดหลายกำแพงหุบก้อนหินให้แหลกไปได้
นอกจากนี้แหวนยังมีเครื่องหมายลึกลับอย่างที่ข้าว่าไม่มี

ใครเข้าใจ แหวนวงนี้เป็นของกษัตริย์โซโลมอนผู้เรือง
ปัญญาที่สุดในบรรดากษัตริย์ทั้งปวง ตลอดรัชสมัยของ
พระองค์ก็มีแต่คนเก่งๆที่ฉลาดหลักแหลมที่สุด อย่างที่
เทพดาถวายแด่กษัตริย์ผู้เรืองปัญญาเท่านั้น”

ไดยินสรรพคุณของแหวนนี้โดยตลอดแล้ว
ชายหนุ่มก็ตัดสินใจทันทีว่าจะต้องเอาแหวนมาเป็นของ
ตนให้ได้ แม้ว่าจะยังไม่ค่อยเชื่อในสรรพคุณเหล่านั้น
ทั้งหมดก็ตาม ชายหนุ่มอยากจะลองสวมดู แต่ก็ไม่
อยากรบกวนหญิงสาวตรงๆ หญิงสาวเปิดกล่องเอาแหวน
ให้ดูเพียงครึ่งเดียวก็เก็บกลับเข้ากล่อง สองสามวันต่อ
มาคนทั้งสองก็พูดกันถึงแหวนวิเศษนั้นอีก และ
ชายหนุ่มกล่าวว่า

“ข้าไม่คิดว่าแหวนวงนี้จะมีอำนาจอย่างที่ท่านพูด
เลย”

หญิงสาวจึงเปิดกล่องนั้นใหม่ เอาแหวนออกมา
สวมที่นิ้วนาง แหวนเป็นประกายวาววับไม่ผิดแสง
ตะวัน หริบตาเดียวนางก็หายวับไปกับตา และครู่ต่อ
มานางก็กลับมาอยู่ข้างๆชายหนุ่มอีก นางหัวเราะหลาง
ก่าแหวนไว้

“ให้ข้าลองดูบ้างซิ” ชายหนุ่มกล่าวขึ้น “จะ
ได้ผลมหัศจรรย์อย่างนั้นบ้างไหม”

หญิงสาวไม่ได้ระแวงสงสัยอะไรเลย ส่งแหวน
วิเศษให้ชายหนุ่มแต่โดยดี ชายหนุ่มแกล้งทำเป็นลืม
ไปแล้วว่าสวมแหวนนิ้วไหนที่จะทำให้อยู่ยงคงกระพัน

“นิ้วกลางมือซ้ายใจล่ะ” หญิงสาวพูดหลาง
หัวเราะ แล้วเอามือมาแทงชายหนุ่ม แม้ชายหนุ่ม

ก็ลองเอามัดเชือกตัวเอง แต่ก็ไม่เข้า หญิงสาวพาชายหนุ่มไปยังสนาม
ที่มีหินก้อนใหญ่ตั้งอยู่ก่อนหนึ่ง แล้วพูดว่า

“เฝ้า ลองสวมแหวนไว้ที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายนะ แล้วลองดูซิว่า
มีของท่านนั้นแข็งแรงเพียงใด”

ชายหนุ่มก็ทำตามและก็อดคิดค้นเค้นมหัศจรรย์ใจไม่ได้ว่าเพียงแค่
หุบลงไปทีเดียว ก็อดหนักก็แหลกเป็นจุณ ชายหนุ่มคิดว่าโชคมาถึงตัว
อย่างนี้ใครไม่เชื่อโอกาสก็ใจเต็มที่ หลาดไปครั้งนี้อาจไม่มีหวังได้พบอีก
ดังนั้นขณะที่สวมแหวนสองหัวเราะกัน ครั้นเค้นเมื่อเห็นก้อนหินแหลกไป
กับตา ชายหนุ่มก็ทำเป็นเอาแหวนมาสวมเล่นๆที่นิ้วหัวแม่มือซ้าย หญิง
สาวเห็นแล้วจึงพูดว่า

“ทีนี้ละ ท่านจะได้หายตัวได้ จนกว่าจะถอดแหวนออก”

แต่ชายหนุ่มหาได้คิดจะถอดออกไม่ ตรงกันข้ามกลับเดินออกมา
ห่าง ถอดแหวนมาสวมที่นิ้วก้อยซ้ายแล้วก็เลยเหาะได้ บินไปเรื่อยไป
เหมือนนก ครั้นเมื่อก่อนหญิงสาวเห็นชายหนุ่มเหาะได้ ก็ยังนึกว่า
ชายหนุ่มทำเล่นๆ จึงร้องว่า

“กลัมนมเออะ ตอนนีเห็นแล้วใช้ไหมว่าที่ข้าพุดนั้นจริง
เพียงไร” แต่ชายหนุ่มก็หาได้กลับมาไม่ ตอนนีเองหญิงสาวจึงได้รู้ว่า
คนถูกหลอก เสียค่าชายหนุ่มนั้นไปแล้ว หญิงสาวเสียใจอย่างเหลือเกิน
ที่ตนไวใจคนแปลกหน้าดังกับให้ลองสวมแหวนวิเศษ (ยังมี ต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๓๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๖๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๑๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘
อาคารครุฑเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๐๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบบจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่า
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



ภรินทร์ กรเพชร

อนุวัฒน์ อัครวิวัฒน์ อำนวยการ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สตี เสือแสงศรี เรือชั้น ตรีวิทย
นิตยา วงศ์ทองธรรม ไกลสม กระเจ้าวัน

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูหนักดี สมบูรณ์ สุรพอกม
ประทุม พัวทะนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph. D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบรรณานท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรณพ กุณวิศาล

อุบล คุรุมงคล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริวนานท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ร.บ.

โน้ตชน ถิ่นเหนือ

บรรจบ พันธุเมธา

แหวนวิเศษ (ตอนจบ)

คราวที่แล้วได้เล่าถึงชายหนุ่มที่พยายามแสวงหาแหวนวิเศษของกษัตริย์โซโลมอน เพื่อจะนำแหวนไปให้ผู้หญิงอ่านอักขระ อันอาจจะทำให้รู้วิธีทำลายมังกรยักษ์ และจะได้รับรางวัลอันมหาศาลจากกษัตริย์แถบนั้นหลายองค์ด้วยกัน ผู้วิเศษทำอาชีพขายขนมกินจนสามารถร่ำภาษานก และนกได้นำชายหนุ่มไปที่บ่อน้ำพุที่หญิงสาวแม่แม่มาล้างหน้าในถิ่นเดือนหงาย เมื่อหญิงสาวมาเห็นชายหนุ่ม หญิงสาวก็คาดโทษไว้ ครั้นชายหนุ่มขอโทษขอโพยอย่างนอบน้อม หญิงสาวก็หายโกรธชวนชายหนุ่มไปพักที่บ้าน พาไปคูห้องต่างๆ และข้าวของมีค่าทั้งหมด ในบรรดาของเหล่านั้นได้มีแหวนทองวงหนึ่งซึ่งปรากฏว่าเป็นแหวนวิเศษของกษัตริย์โซโลมอน มีอำนาจมหัศจรรย์ต่างๆ ชายหนุ่มขอแหวนจากหญิงสาวไปลองสวมใส่ พอใส่ที่นิ้วก็ย้วยชายหนุ่มก็เหาะได้ หญิงสาวเรียกอย่างไรก็ไม่ยอมกลับ หญิงสาวจึงรู้ว่าตนถูกต้มเสียแล้ว ไม่พอที่จะไว้ใจคนแปลกหน้าเลย

ชายหนุ่มเหาะไปๆโดยไม่หยุดพักที่ใดเลย จนกระทั่งมาถึงที่อยู่ของผู้วิเศษนั้น ผู้วิเศษก็อดดีใจเป็นที่สุดที่ได้สิ่งที่ตนปรารถนายากได้ และได้เริ่มงานแปลงอักขระลับที่แหวนนั้นในทันทีนั่นเอง แม้กระนั้น

ก็ยังต้องเสียเวลาถึง ๗ อาทิตย์กว่าผู้วิเศษจะแปลออก ต่อจากนั้นผู้วิเศษก็แนะวิธีที่จะปราบมังกรยักษ์ให้แก่ชายหนุ่ม ผู้วิเศษกล่าวว่า

“เจ้าต้องมีม้าเหล็กสักตัวนะ และตรงใต้ต้นม้านั้นทำเป็นล้อเล็กๆไว้ แล้วก็ต้องมีหอกอันหนึ่งยาวสัก ๒ วา ส่วนจะใช้อย่างไรนั้นแหวนวิเศษที่สวมไว้ที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายจะช่วยได้ หอกนี้ต้องหนาใหญ่ไม่มีผัดกับต้นไม้ใหญ่ๆทั้งต้น ปลายทั้งสองข้างเสียมให้คม ตรงกลางหอกต้องมีโซ่ที่แน่นหนาสองเส้นยาวเส้นละ ๑๐ วา พอหอกติดอยู่กับมังกรเพราะเจ้าจะต้องพุ่งหอกเข้าไปในปากมัน เจ้าต้องกระโดดลงจากหลังม้าโดยเร็ว แล้วรีบเอาโซ่ล่ามไว้กับหลักเหล็กอย่างหนาแน่นทีเดียวนะ ล่ามทั้งไว้ ๒-๓ วัน เจ้าสัควัวก็จะค่อยอ่อนแรง ลงจนเจ้าเข้าไปใกล้มันได้ ที่นี้เจ้าต้องเอาแหวนสวมไว้ที่นิ้วหัวแม่มือซ้าย ประหารมันเสียให้ตายไปที่เดียว แต่ต้องเอาแหวนสวมไว้ที่นิ้วนางซ้ายก่อนนะจนกว่าจะได้เข้าไปใกล้ตัวมัน เพื่อว่ามังกรจะได้ไม่เห็นตัวเจ้า ไม่อย่างนั้นมันจะเอาหางฟาดตาย อย่าลืมนะว่าเมื่อหอกอย่างสำเร็จเสร็จสิ้นลงแล้ว เจ้าต้องระวังอย่าทำแหวนหาย หรือให้ใครหลอกดวงเอาแหวนนี้ไปได้”

ชายหนุ่มแสดงความขอบคุณผู้วิเศษและสัญญาว่าถ้าสำเร็จจะนำรางวัลมาให้ แต่ผู้วิเศษกล่าวว่า

“ความรู้ความฉลาดที่เข้าได้จาก
แหวนวิเศษวงนี้ให้ประโยชน์แก่เจ้า
เหลือล้นจนเจ้าไม่ปรารถนารางวัล
อื่นใดอีก”

แล้วคนทั้งสองก็แยกจากกัน
ชายหนุ่มรีบเหาะกลับบ้าน พออยู่
บ้านได้ ๒-๓ อาทิตย์ ก็ได้ยินคน
โจษกันถึงเรื่องมังกรยักษ์ว่าอยู่ไม่
ไกลจากที่นี่ ไม่ช้าคงจะต้องมา
พระราชาเมื่อนั้นทรงประกาศจะ
ยกพระธิดาให้แก่คนที่ปราบยักษ์ได้
พร้อมทั้งจะยกอาณาจักรส่วนใหญ่
ให้ครอบครองด้วย ชายหนุ่มตรง
ไปเฝ้าพระราชาและทูลว่าตนขอ
อาสาปราบยักษ์ ถ้าหากพระราชา
จะทรงจัดหาสิ่งต่างๆที่จำเป็นต้อง
ใช้ให้ พระราชาก็ทรงรับจัดหาให้
ด้วยความเต็มพระทัย ทั้งหอกอัน
ใหญ่ น้ำเหล็ก และโซ่เหล็ก

เมื่อจัดทุกสิ่งเรียบร้อยแล้ว ก็
ปรากฏว่าน้ำเหล็กตัวนั้นหนักมาก
คนตั้งร้อยคนยังยกหรือทำให้ขยับ
เขยื้อนไม่ไหว ต้องชายหนุ่มนั้น
เองจึงจะทำได้เมื่อสวนแหวนวิเศษ
ไว้ ขณะนั้นมังกรยักษ์เข้ามาใกล้
จนดูเหมือนว่ากระโดดสักสองทีก็
จะถึงเขตพรมแดน ตอนแรก
(อ่านต่อหน้า 149)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ ไปรษณีย์บัตรในหน้า ๑๔๗
บรรจบ พันธุ์เมธา คอบตามลำดับวันที่ครบขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒๒ มี.ค. - ๔ เม.ย. ๒๕๑๖) ส่วนล่าตอบเกี่ยวกับชื่อ
ไม่ได้เรงตามลำดับวันที่

“รุ่งกานต์” ต้องการอักษร บ. และ ค. มีความหมายว่ามีอำนาจ
ยิ่งใหญ่ หรือปรีชาสามารถ (บิดาชื่อภักดิ์ มารดาชื่อเบญจมาศ ชื่อ
เล่น เอก เป็นมงคลหรือไม่)

ชื่อเล่นมักไม่ถือเรื่องอักษร มิฉะนั้นแล้ว ก็ต้องห้ามสำหรับ
คนเกิดวันอังคาร

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

ดิวิชัย - แสงสว่าง ความเรืองรอง
ดิชา - ทำให้แหลมคม อดทนด้วยความกล้าหาญมั่นคง
ดาวิชัย - สวรรค์ ทอง

“บงกช” ต้องการชื่อที่มีอักษรชื่อบิดามารดา ความหมายไม่จำกัด
(บิดาชื่อประคม มารดาชื่อบงกช)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

เบญจภา - รัชมีทั้งห้า
บุญจมา - ที่ห้า ที่มีความฉลาด
บุษญา - มั่งคั่ง เลี้ยงดูเป็นอย่างดี

“อนัญญา” ต้องการอักษร ว.น.อ. เป็นชื่อพยางค์เดียว ให้มี
ความหมายเป็นมงคล (อ่านต่อหน้า 148)

จึงใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สุมิตา - กำหนดไว้ดีแล้ว
 สุนนกา - ดอกไม้สวย
 สุเมนา - ถ้อยคำอันไพเราะ

“รจรงค์” อักษรและความหมายไม่จำกัด ชื่อสุพรรณ
 ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันศุกร์ แปลว่าอะไร
 สุพรรณ ร. ใช้ไม่ได้ แต่อาจเขียนเป็น สุนพันธ์
 ได้ แปลอย่างเดียวกัน คือ ที่มีทอง หรือมีผิวงาม

“สิริ” อักษรและความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

ศิริส - ผู้นำ
 สิริเทพ - อาทิตยเทพ
 สุริศ - ผู้เป็นใหญ่เหนือเทวดา

“สมาน” ต้องการชื่อลูกแฝด อักษร ส.อ. มีความ
 หมายถึง มีความรู้

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อภิชาติ - สวย จลาค กำเนิดดี
 อภิรา - แคล้วคล่องว่องไว

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อภิญา - จลาค สามารถ
 อภิยา - ที่สดชื่น ที่มีอำนาจ

“สุจริตพงษ์” ต้องการอักษร ส.

ส. ใช้ไม่ได้สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

พัทธจิต - มีความคิดอันมุ่งมั่น
 พลจักร - จักรแห่งอำนาจ
 พลจิต - อำนาจจิต



แหวนวิเศษ - ค่อจากหน้า ๒๗

ชายหนุ่มก็ยังคงจะทำอย่างไรกับมัจฉี จะร่นหลังมัน
 ไปดีไหม เพราะขึ้นขึ้นไปไม่ได้อย่างที่ผู้วิเศษสั่งมา
 แต่แล้วก็ปรากฏว่ามีเหยี่ยวตัวหนึ่งมาแนะนำให้โดยไม่
 คาดฝัน เหยี่ยวกล่าวว่า

“ขี้มันเถอะ แล้วเอาหอกไล่ไปตามดินเหมือน
 กับจะถ่อเรือขึ้นแหละ”

ชายหนุ่มก็ทำตามนั้น และก็รู้สึกว่ามันนั้นได้
 คล่อง มังกรเตรียมอัปปากกว้างพร้อมที่จะรุมเหยี่ยวที่
 เข้ามาใกล้ ชายหนุ่มโสมาเหล็กเข้าไปจนอีกไม่กี่ก้าว
 ก็จะถูกเหมือบ ชายหนุ่มตัวสั่นด้วยความกลัว เลือด
 ในกายตัวเย็นเฉียบ แต่ก็ยังมีความกล้าเหลืออยู่บ้าง

จึงรุมหอกในมือให้กระชับ แล้วพุ่งตรงเข้าไปใน
 ปากมังกรอย่างเต็มแรง แล้วก็รีบโดดลงจากหลังม้า
 อย่างรวดเร็วปานสายฟ้าแลบ ก่อนที่มังกรจะหุบปาก
 ชายหนุ่มรีบเอาโซ่เหล็กสองเส้นล่ามมังกรยักซ์ไว้กับ
 หลักที่ทำด้วยเหล็กขนาดใหญ่ที่หิมามีเตรียมไว้

มังกรยักซ์พยายามดิ้นรนต่อสู้กับความตายอยู่ถึง
 ๓ วัน ๓ คืน บิดตัวไปฟาดหางไป เสียงดังสนั่น
 กระเเทือนเลื่อนลั่นไปไกลเป็นสิบล้านไมล์ ไม่ผิดกับแผ่น
 ดินไหว ในที่สุดก็หมดแรงฟาดหาง ชายหนุ่มรีบโดด
 แหวนมาไล่หัวหัวแม่มือซ้าย แล้วยกก้อนหินใหญ่
 หนักที่คนดัง ๒๐ คนก็ยังยกหรือผลักดันไม่เขยื้อน

ห่มลงไปบนตัวมังกรยักษ์ ไม่ข้ามมังกรยักษ์ก็สิ้นฤทธิ์ นอนตายอยู่ตรงหน้านั้นเอง

ข่าวปราบมังกรยักษ์ได้สำเร็จได้แพร่ไปโดยรวดเร็ว เป็นที่ปิติยินดีแก่ผู้คนทั้งปวง และคนเหล่านั้นก็พากันยกย่องเชิดชูชายหนุ่มราวกับเป็นพระราชผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด และพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด และพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด เพราะพระธิดาเต็มพระทัยอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้นเพียง ๒-๓ วันต่อมา ก็ได้มีพิธีเสกสมรสอันหรูหราตระการการ มีการฉลองกันอย่างสนุกสนานตลอด ๔ สัปดาห์เต็ม เพราะพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด เมืองอื่นต่างก็มาขอขอบคุณชายหนุ่มที่ช่วยทำให้โลกพ้นจากศัตรูร้ายตัวนี้ด้วยกัน ด้วยเหตุที่ต่างพากันสนุกสนานว่าจริง ทุกคนจึงลืมนึกไปว่าควรจะมีสิ่งใดที่ควรระวังไว้บ้าง ครั้นนั้นไม่ช้าก็เหมือนไปทั้งเมือง อากาศเสียทำให้เกิดโรคระบาด ผู้คนตายนับเป็นร้อยๆ ลูกเขยพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด และชายหนุ่มผู้ได้เป็นลูกเขยพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด จึงได้เหาะไปหา

ฝ่ายหญิงสาวแม่คตตั้งแต่ถูกขโมยแหวนวิเศษไปก็มีโดยอมพักผ่อนไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน จนกว่าจะรู้ว่าแหวนอยู่ที่ไหน แต่ไม่ช้าก็รู้ได้โดยทางวิทยาอาคมของนางว่า เจ้าชายลูกเขยพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวด จำแลงร่างเป็นนกบินไปหาผู้วิเศษภาคตะวันออก นางจึงจำแลงร่างเป็นนกอินทรีย้อยคออยู่จนกระทั่งแลเห็นนกบินมาใกล้ พอเห็นก็จำได้ทันทีเพราะที่คอนกนั้นมีแหวนผูกไว้บนปากคอกอยู่ นางแม่คตในร่างนกอินทรีจึงโฉบเข้าไปใกล้เจ้าชาย แล้วก็ทั้งเอาปีกบินที่คอไป ไม่เห็นที่เจ้าชายจะป้องกันอย่างไรได้ นกอินทรีก็โฉบเอาเหยื่อของตนตกลงมาที่ดิน แล้วทั้งสองก็ได้

เผชิญหน้ากันอีกครั้งหนึ่งในร่างของตนเอง นางแม่คตคิดว่า

“เป็นใจ เจ้าชายร้าย เจ้าคตอยู่ในเงื้อมมือของข้าแล้ว ข้าเคยรักเจ้า แล้วเจ้าก็ตอบแทนข้าด้วยความคดในข้อใจในกระดูก ขโมยแหวนที่มีค่าที่สุดของข้าไป บัดนี้เจ้ายังหวังจะได้อยู่อย่างผาสุกฐานเป็นลูกเขยพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวดอะไรๆ มันก็กลับกลายเป็นหมดแล้ว ข้าจะแก้แค้นเจ้าให้สาสมกับความผิดของเจ้าละ”

“ขอโทษเถอะ ยกโทษให้ข้าด้วย” เจ้าชายตรัส “ข้ารู้ดีว่าข้าทำผิดอย่างมหันต์เพียงไร และขณะนี้ข้ารู้สึกผิดแล้ว”

“สายไปเสียแล้วละเจ้า” นางแม่คตตอบ “ถ้าข้าปล่อยเจ้าไป ใครๆ เขาคงหาว่าข้าใจแคบ ในเมื่อครั้งแรกเจ้าก็เหยียดหยามความรักของข้า และครั้งที่สองยังขโมยแหวนของข้าไป เจ้าจะต้องได้รับโทษครั้งนี้”

พูดแล้วนางแม่คตก็เอาแหวนสวมที่นิ้วหัวแม่มือซ้าย นิ้วชี้เจ้าชายหนีบรักแร้ไป คราวนี้นางแม่คตไม่ได้นำเจ้าชายไปไว้ยังที่อยู่อันงดงามนั้น แต่เอาไปขังไว้ในถ้ำแห่งหนึ่งลึกมาก แล้วก็เอาโซ่ล่ามมือและเท้าไว้ไม่มีทางที่จะหนีได้ นางแม่คตพูดว่า “อยู่ที่นี้ละ ข้าจะเอาอาหารมาให้กินทุกวันให้พอจะประทังชีวิตไปได้ ไม่ต้องตายด้วยความหิวโหย แต่ไม่ต้องหวังว่าจะหลุดออกไปเป็นอิสระอีก”

พูดจกกล่าวแล้วนางแม่คตก็ละไป ฝ่ายพระราชโอรสองค์หนึ่งของพระเจ้าราชาผู้เรืองอำนาจยิ่งยวดกับพระธิดาต่างก็พากันเฝ้าคอยเจ้าชายอยู่หลายสัปดาห์ด้วยความเป็นห่วง แต่ก็ไม่ได้ข่าว พระธิดาทรงฝันไปว่าเจ้าชายสวามีกำลังได้รับทุกข์เวทนา เจ้าหญิงจึงทูลพระราชโอรสให้เรียกพวกแม่คตหมอม้าทั้งหมดมาช่วย

กันค้นหาว่าเจ้าชายอยู่ที่ไหน จะรอดพ้นอันตรายมาได้อย่างไร ในที่สุดก็ได้มีผู้วิเศษจากพื้นดินมาเฝ้าพระราชา ผู้วิเศษนี้ค้นพบแล้วว่าลูกเขยพระราชาดูกขังอยู่ทางตะวันออก ดังนั้นพระราชาก็โปรดให้คนเดินทางไปเที่ยวหาผู้วิเศษคนที่อ่านอักขระบนแหวนวิเศษกษัตริย์โซโลมอน และโชคที่ไม่ซ้ำก็ได้พบผู้วิเศษนั้นว่าเก่งกว่าใครๆในโลก สืบอยู่ไม่นานก็รู้ว่าเจ้าชายถูกขังอยู่ที่ไหน ผู้วิเศษทูลพระราชาวา

“เจ้าชายถูกขังด้วยอำนาจวิद्याอาคม ไม่มีใครช่วยเจ้าชายได้ นอกจากข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงจะต้องไปเอง”

ผู้วิเศษออกเดินทางไปยังถ้ำที่เจ้าชายถูกขังอยู่นานเกือบ ๗ ปี พอเห็นผู้วิเศษเจ้าชายก็จำได้ทันที แต่ผู้วิเศษจำเจ้าชายไม่ได้เพราะเจ้าชายทรงผ่ายผอมไปมาก แต่จะอย่างไรก็ตามผู้วิเศษก็ให้อาณาจารย์อาคมคลายเครื่องพันธนาการให้เจ้าชาย และเฝ้าดูแลรักษาจนกระทั่งเจ้าชายทรงเป็นปกติ แร้งแรงสมบูรณ์พอจะเดินทางต่อไปได้

เมื่อเจ้าชายเสด็จถึงบ้านเมือง พระราชาก็สิ้นพระชนม์ เจ้าชายจึงได้ครองราชสมบัติสืบต่อมา ความทุกข์ทรมานของเจ้าชายก็ได้ยุติลง กลายเป็นความมั่งคั่ง สมบูรณ์ตลอดไปจนชั่วชีวิต แต่ก็ไม่มีโอกาสได้แหวนวิเศษของกษัตริย์โซโลมอนคืนมา และนับแต่นั้นมาก็ไม่มีมนุษย์คนใดได้มีโอกาสเห็นแหวนวงนี้อีกเลย ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๔ อาคารศรีทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๐๕๑๑๖ สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ตามอัตรา ๓.๕๐ บาท หมายหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชการเท่านั้น ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



จิตติมา ไทยานนท์

สมเพียร จาคิเกตุ ฉายภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เรือจีน ศรียาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรกิจ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริกา หนูหนักกี สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัททะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาตะนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรวรรณ คุณวิศาล

ยุบล คุรุมงคล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริวานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ร.บ.

นิทาน ตูนิเซีย

นิราศ พันธุเมธา

ไม้วิเศษ *Ali & the Cork Tree*

นิทานตูนิเซียเรื่องนทปเตอร์ลัมเล่าไว้เป็น
เรื่องทำนองเดียวกับเรื่องหม้อวิเศษ ตะแกรง
วิเศษ โต๊ะวิเศษ ของอินเคียที่เคยเล่าไปแล้ว
จนน่าสงสัยว่าใครเล่าก่อน ที่จริงเรื่องนี้นอกจากจะมีไม้วิเศษแล้วยังมีจานวิเศษ ไม้วิเศษ
อีกด้วย ดังเล่าว่า

ที่ชายป่าแห่งหนึ่งในตูนิเซียตะวันตก ยังมีชาย
คนหนึ่งชื่ออาลี หากินทางตัดฟันขายมาตั้งแต่หนุ่มจน
แก่ เมื่อยังหนุ่มอยู่อาลีแข็งแรง รื้อล่ำล้าสันทากิน
คล่องคือนั่ง ตัดฟันมาได้เท่าไรก็ขายได้หมด แต่มา
บัดนี้อาลีแก่เผาลง กว่าจะเดินไปถึงต้นไม้ต้นที่ใกล้ที่
สุดก็รู้สึกโกลสั่นโกลสั่น แล้วก็เหน็ดเหนื่อยจนหมดปัญญา
จะตัดกิ่งใหญ่ๆ ได้ อาลีจึงได้เตรานกิ่งเล็กๆ มัดเอากลับ
บ้านเท่าที่พอจะหอบไหววันละหอบเดียว ฟันเท่านั้น
จึงจะขายได้ราคาดีอย่างไรก็ไม่พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง
ของแกเองกับของเมีย เพราะฉะนั้นจึงมักจะต้องผจญ
กับความอดอยากหิวโหย และควมวิมหานวเนนอยู่เสมอ

วันหนึ่งในฤดูร้อน อาลีเข้าป่าไปอย่างเคย ค่อยๆ
เดินไปตลอดทางที่รื้อนระอุ ไม่มีเงาร่มที่ไหนเลย แดด
ส่องอาลีเต็มหน้า กว่าจะถึงชายป่าก็เหนื่อยจนต้องทิ้ง
ขวานลงนั่งพักที่ใต้ต้นไม้ พลาจว่าหิวว่า

“จะทำยังไงดีนะ หาฟันได้เพียงวันละคันสองคัน

อย่างนี้ไม่ช้าทั้งเราทั้งเมียคงจะต้องอดตายแน่ๆ”

อาลีถอนหายใจพลางหยิบขวานขึ้นมา แหง
หน้าคุดันไม้ต้นที่คนอาศัยนั่งพักนั้น เป็นต้นไม้กอก
สูงใหญ่ เพราะแก่ชรา กิ่งแต่ละกิ่งก็ยาวทั้งใหญ่ ราก
ก็ขึ้นมาพันดินแผ่ไปทั่ว อาลีเห็นเช่นนั้นก็แกว่งขวาน
ฟันไปที่กิ่งล่างๆ กิ่งหนึ่ง ทันใดนั้นอาลีก็ได้ยินเสียงดัง
มาจากต้นกอกว่า

“ช้าก่อน อาลี ทำไมเจ้าถึงมารุกรานต้นไม้แก่
อย่างเราด้วยล่ะ”

“ก็ต้องการไม้ไปทำฟืนนะซี” อาลีตอบตรงๆ
“ถ้าไม่มีฟืนไปขายเราก็ไม่มีอะไรจะกิน ทั้งเราทั้งเมีย
นะแหละ”

“ถ้าเจ้าต้องการเพียงอาหารเท่านั้นละก็” ต้น
กอกพูด “อย่ามาฟันกิ่งของเราให้มันเหนื่อยเลย เดิน
เวียนต้นของเราไปทางขวาเถอะ ตรงระหว่างรากสอง
รากนั้นมีรู เอมือถ่วงลงไปในรู จะเจออะไรเล็กๆ
สำหรับไม้แบ้ง เอาไปเถอะ เอาไปบ้าน เมื่อไรเจ้า
กับเมียต้องการอาหาร ก็บอกแก่ไม้เพียงว่า “ไม้ ไม้
ไม้ไป” แล้วเจ้าจะเห็นเองว่าจะเกิดอะไรขึ้น”

อาลีทำตามก็พบไม้จอมอยู่ในดินครึ่งหนึ่ง จึงหยิบ
ขึ้นมา เช็ดบิดโคลนดินออกแล้วก็รีบกลับบ้าน ตอน
แรกเมียอาลีมองดูไม่อย่างเหยียดยๆ พูดว่า “ไม้นี้จะ

เอาไปทำอะไรได้ ในเมื่อเราไม่มีอะไรจะให้มันไม่” แต่เมื่ออาลีอธิบายว่าเป็นไม่วิเศษ ยายเมียก็เกิดอยากลองชิมมาทีเดียว รีบไปหาหน้แะสะอาตุมาปูลงบนพื้น เอาไม่วิเศษมาวาง แล้วคนทั้งสองก็ร้องบอกไม่ว่า “ไม่ ไม่ ไม่ไป”

พุดยังไม่หันขาดคำ ไม่ที่ว่างเปล่านั้นก็เริ่มหม่น และมีแม้งขาวละเอียดสวยที่สุดเท่าที่เคยเห็นมาไหลออกมาเป็นทางๆ จนกระทั่งหน้แะทั้งผืนนั้นมีแม้งอยู่เต็ม แม้งมากมายเกินกว่าที่อาลีกับเมียจะกินให้หมดได้ในวันเดียว เย็นวันนั้นคนทั้งสองทำอาหารกินกันอย่างอิ่มหมีพีมัน และนับแต่วันนั้นมา คนทั้งสองก็ไม่เคยขาดแม้งที่จะทำอาหารเลย

เวลาล่วงไปเป็นเดือนๆ ยายเมียรองอาลีเกิดความเบื่อ บ่นกับอาลีว่า “ไม่วิเศษของเรานี้คุ้มกันกรรมดาเสียจริง ใครเห็นก็ไม่สนใจจะมอง ที่จริงมันควรจะทำด้วยเงินด้วยทองนะเนี่ย เพราะมันอุทิศทำให้เราเป็นสุข”

(อ่านต่อหน้า 151)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๓๑ บรรจบ พันธุเมธา คอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาส่งสำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๐ เม.ย. - ๑๗ เม.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบจะส่งกลับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ผณิ” ต้องการอักษร ผ ความหมายไม่จำกัด เป็นชื่อสั้นๆ เก๋ๆ ๒ หรือ ๓ พยางค์

ผ ใช้ไม่ได้สำหรับคนเกิดวันพุธกลางคืน

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

ณาศิส	-	ปรารถนาความรู้
ณิศรา	-	เป็นใหญ่ทางความรู้
อนุษฐา	-	ปกครอง ควบคุมดูแล

“ส่วน” ต้องการอักษร อ.

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

เอกอมร	-	เทพผู้เป็นหนึ่ง
อัศรภาค	-	ส่วนหน้า ส่วนเด่น
อภิชัย	-	ชัยชนะเด็ดขาด

“ลาวัญญ์” อักษรและความหมายไม่จำกัด เป็นชื่อ ๒ พยางค์ หรือพยางค์เดียว ฟังชื่อ รนัย ณัฏฐ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

ธม	-	พระจันทร์
นทัย	-	ที่เกี่ยวกับแม่น้ำ หรือสายน้ำไหล (ต่อหน้า 150)

“ประชุม” ต้องการชื่อที่มีความหมายดี มีทั้งเดช ศรี
มนตรี พังโพราะ (บิดาชื่อพิพจน์)

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

เปรมพันธ์ - เครื่องผูกพันแห่งความรัก
ปรีณัน - เป็นที่ยินดี พังพอใจ
ปรียคารา - เป็นที่รักยิ่งกว่า

“สิริ” อักษรและความหมายไม่จำกัด (พี่ชายชื่อ
กุลที่ไปกับกุลวรา บิดาชื่อเกียรติ)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

กุลกิตติ - เกียรติแห่งสกุล
กุลกร - ผู้ก่อสกุล
กุลเศรษฐ - ยอดแห่งสกุล ❀

โม่วิเศษ - ต่อจากหน้า ๒๕

“มันจะดูเป็นอย่างไรก็ช่างมันเป็นไร” อาลีพูด
“ไม่ทำด้วยเงินด้วยทองมันไม่ออกมาเป็นแบ้งให้เรา
ทุกวันอย่างนี้เมื่อไรละ”

แม้กระนั้นยายเมื่อยก็ยังบ่นรำพันต่อไปอีก “ถึงจะ
ไม่ใช่ทองทั้งตัว ให้เคื่อยมันเป็นทองก็ยังดีนะ เอาไป
ให้ช่างทองเขาทำให้ทีนะ ให้เขาเอาทองเปลี่ยนให้
แทนเคื่อยเหล็กอันเก่า”

อาลีสนใจ จำต้องทำตามที่ยายสั่ง หอบเอาโม้นั้น
ไปหาช่างทองของหมู่บ้านนั้น ชื่อมอว์ดาชาย มอว์ดา
ชายเป็นยิว เมื่อมองดูโม้นั้นพร้อมทั้งคำสั่งของอาลีให้
เปลี่ยนเคื่อยเหล็กเป็นเคื่อยทอง ก็อดนึกสะอึกใจไม่
ได้ และยังแปลกใจยิ่งขึ้นเมื่ออาลีสั่งคอนก่อนจะออก
จากร้านว่า

“เวลาทำอะไรกับโม้นี้ละก็ระวังนะ เพราะว่ามัน
มีค่า ระวังอย่าพูดคำโม้โม้ ออกมานะ”

พอลูกค้าให้หลังไปแล้วเท่านั้น มอว์ดาชายก็คิด
ว่า “คงต้องมีของวิเศษอะไรซ่อนอยู่ในโม้นี้ละมัง
เราจึงได้ห้ามไม่ให้พูดคำว่าโม้โม้ เคียวลองดูก็ได้”

แล้วก็จัดแจงเอาโม้วางลงบนโต๊ะ กระซิบว่า
“โม้ โม้” ยังไม่ทันราคาก็ได้มีแบ้งไหลออกมาจาก
โม้ เป็นแบ้งขาวสะอาด เห็นเช่นนั้นมอว์ดาชายร้อง

ออกมาว่า “โม้นี้ไม่ใช่ของธรรมดาๆจริงนะแหละ
เจ้าอาลีเป็นโม้มีวันได้กลับคืนไปหรือ”

ต่อจากนั้นก็เก็บกวาดแบ้ง ซ่อนโม้ไว้ แล้วไป
เที่ยวหาซื้อในตลาด ได้โม้มาอันหนึ่งรูปร่างและขนาด
เดียวกับโม้ของอาลี มอว์ดาชายจัดการเอาเคื่อยทอง
ใส่เข้าไปแทนเคื่อยเหล็ก พออาลีมารับของในวันรุ่งขึ้น
ก็ได้เอาโม้นั้นใหม่ไปโดยมิได้ชักใช้ไต่ถาม ยายเมื่อย
พอเห็นเข้าก็อดดีใจ ร้องออกมาว่า

“ดูสิ สวยกว่าเก่าตั้งเป็นกองเห็นใหม่ ทีนี้ละ
เราจะได้กินอาหารเย็นของเราได้อร่อยกว่าปกติ”

คืนนั้นคนทั้งสองก็เตรียมเอาหนังกะมาปูรองโม้
อย่างเคย แล้วก็ร้องว่า “โม้ โม้ โม้ไป” แต่เปล่า
ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไม่เท่าไรๆ ไม่ว่าจะโม้ไปทางไหน
สักกี่ตัว เขย่ากี่แล้ว กระซิบกระซาบกี่แล้ว ตะโกน
กี่แล้ว ทำร้ายสัพพัญญู แต่ก็ยังไม่มีการเกิดขึ้น
ความวิเศษของโม้หายไปแล้ว

หลังจากนั้นก็เป็นอย่างนั้นว่าคนทั้งสองไม่มีแบ้งกิน
คนทั้งสองต้องอดอยากหิวโหยคงเดิมอีก อาลีจำต้อง
ค่อยๆเดินเข้าไปในป่าไปหาฟืนอย่างเก่า ขณะที่อาลี
แกว่งขวานเงื้อขึ้นเหนือหัว เตรียมจะฟันกิ่งต้นก๊อก
กิ่งล่างๆกิ่งหนึ่ง ก่อนจะฟันอาลีก็พูดกับต้นก๊อกว่า

“ข้าต้องการพี่น้องแล้วนะต้นกอกเฒ่า ข้าต้องขอถึงของเจ้าสักสองสามกึ่ง เพราะไม่วีเศษที่เจ้าให้ไป มันไม่เห็นจะมีข้างออกมาอย่างเคยเลย ตอนนี้ข้ากับเมียกำลังจะอดตายอีกแล้ว”

“ข้าก่อนซี อาลี” ต้นกอกพูด “ไม่ต้องมาทำร้ายเราหรอก ถ้าหากว่าเจ้ากับเมียต้องการอาหารแค่พอกินเท่านั้นละก็ เดินเวียนต้นเราไปทางขวาแล้ววิ่งลงไปใต้ดินนั่นอีก เอาจานนวดโรตีสันมา แล้วเอาไปบ้าน อยากรกินอะไรก็สั่งเอาได้ เจ้าจานใบนี้จะหาให้เจ้ากิน ดีเสียกว่าไม่อีก”

อาลีขอบคุณต้นกอกแล้วก็ทำตามนั้น และได้พบจานนวดโรตีสันดินจอมอยู่ครึ่งหนึ่ง มองดูก็เหมือนจานที่ใช้ในนวดโรตีสันธรรมดาๆนี่เอง แต่อาลีรู้ดีว่ามันเป็นจานวิเศษ พอไปถึงบ้านก็รีบบอกเมีย พลังตามเมียว่า

“แกอยากกินอะไรละ ยาย กินนั่นนะ”

“โรตีสันไก่กับผักอร่อยๆปรุงด้วยพริกกับเครื่องเทศ” หันไฉนนั้นอาหารอย่างว่านั้นก็ปรากฏขึ้นในจานนวดโรตีสัน ไก่เหลืองเป็นทองมีกลิ่นพริกกับเครื่องเทศหอมหวานชวนกิน

เวลาล่วงไปเป็นเดือนๆ คนทั้งสองได้กินของเอร็ดอร่อยที่ช่วยกันคิดด้วยความยากลำบากว่าจะส่งอะไรให้จานนวดโรตีสันนั้นหาให้ บางทีก็ไก่บ้าง บางทีก็เป็ดบ้าง (เนื้อเสียบเหล็กปิ้งย่างเนื้อสะเต๊ะ แต่ทาน้ำพริกก่อนปิ้ง) บางทีก็ปลา แต่ทุกอย่างล้วนอร่อยๆทั้งนั้น

(ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดกรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๔ อาคารกริทธิเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๑๔๑๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ตามอัตราอีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
รณาดิหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงิน
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



เอมอร์ เล็กมัยชัย

พูน เกษจำรัส ดำเนินภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เรือจีน ศรียาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระเจ้าวงค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูหนัก สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวกะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สว่างค์โสม โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพณ คุณวิศาล

อุบล คุรุมงคล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จันทน์ วัชรกุล ร.บ.

โน้ตนา ตูนี่เซีย

บรรณ พันธุเมธา

โม่วิเศษ (ต่อ)

คราวที่แล้วได้กล่าวถึงอาลีคนตัดหินที่คิด
เห็นบทมาดั่งแต่หัวชนกัน แกร่นแก่บราดหิน
สลักไม้ไผ่ คัดได้เพียงวันละหอบก็ขายไม่พอ
กิน วันหนึ่งขณะที่จะตัดกิ่งไม้ก็อก ไม้ก็อกร้องห้าม
ไว้ และได้บอกอาลีให้ไปล้างเอาไม้ที่จมดินอยู่ในรู
ข้างรากไม้เอาไปบ้าน ไปถึงบ้านก็ให้พูดว่า "โม่วิ
เศษไป" เมื่ออาลีกับเมียคุยเช่นนั้นก็ปรากฏว่าได้มี
แม้จะขว้างของไหลออกมาจากโม่วิเศษนั้น เมียอาลีพอใจ
มาก แต่ไม่ซำกัเบื้อ อยากดกแต่งไม้โน้นให้ดูสวยงาม
พิสดารกว่าของธรรมดา จึงให้อาลีนำไปให้มอว์ดาชาย
ที่เป็นยิวเปลี่ยนเดือยเหล็กให้เป็นเดือยทอง อาลีเป็น
ทอมของจึงสั่งมอว์ดาชายว่า ระหว่างทำอย่าพูดคำว่า
"โม่วิเศษไป" หรือให้มอว์ดาชายอดแปลกใจไม่ได้
แล้วเลยลองพูดคำที่อาลีห้ามไว้ และก็ได้ผลจริงดังนี้
มอว์ดาชายจึงไปจัดการหาซื้อไม้ธรรมดาามาเปลี่ยนเดือย
ให้เป็นทองแทนไม้ของอาลี เมื่ออาลีได้ไม้กลับไปโม่วิ
เศษไม่อาจแรมมิอะไรให้ได้ ถึงจะพูดอย่างไรก็ไม่
ทำอะไรให้ จนอาลีไม่มีอะไรกินต้องกลับไปตัดกิ่ง
ใหม่ คืนก็อกก็ให้ไปล้างหยิบเอาจานนวดโรตริ้นมา
จากที่เดิม และว่าเป็นจานวิเศษอยากจะกินอะไรก็สั่ง
ได้ จานวิเศษที่ดูเหมือนจานธรรมดาทั่วไป ก็จะ
แรมมิอาหารให้ได้ตามสั่งทุกประการ เมื่ออาลีกลับไป

บ้านก็ไปบอกเมียให้กินมาว่าจะอยากกินอะไร และทั้ง
อาลีกับเมียก็ได้กินของอร่อยรสสมอยากทุกประการ

แต่ไม่ซำกัความหึงผยองเข้ามาจับหัวใจเมียของ
อาลีอีก แกล้วว่าจานนวดโรตริ้นวิเศษใบนี้คงดูสวยงาม
แปลกประหลาดมหัศจรรย์ที่สุดในโลก แต่นี่อะไรจาน
ใบนี้ช่างธรรมดาเสียเหลือเกิน แล้วเพื่อนบ้าน
ข้างเคียงจะรู้ได้อย่างไรว่าจานใบนี้มีค่าเพียงไร และ
เขาจะรู้ได้อย่างไรว่าบัดนี้ตนกับผิวของคนมั่งมีขึ้นมา
แล้ว ไม่ต้องขายพื้นเลี้ยงชีพอีกต่อไปแล้ว คิดดังนั้น
แล้วแกจึงสั่งอาลีว่า

"เอาจานใบนี้ไปหา มอว์ดาชายอีกเดะ บอกเขา
ให้เอาเงินเอาทองดกแต่งให้สวยงาม ตรงชอบจานเอา
ทองหุ้มด้วยนะ"

อาลีพยายามคิดคำนึงอย่างไรก็ไม่เป็นผล ในที่สุดก็
จำต้องยอมทำตาม อาลีเอาจานใบนั้นไปหา มอว์ดาชาย
อธิบายว่าเมียของตนต้องการให้ทำอะไรบ้าง และ
เพราะเป็นห่วงจาน ก่อนจะไป อาลีจึงสั่งมอว์-
ดาชายว่า "จะทำอะไรกับจานใบนี้ก็ตาม ระวังอย่าพูด
อะไรออกมาเลยนะ ที่สำคัญก็คืออย่าเผลอคิดอะไรที่
ทำนอยากกินเป็นพิเศษ แล้วพูดออกมาให้จานใบนี้
ได้ยินเป็นอันขาด"

ได้ยินอาลีพูดอย่างนั้น มอว์ดาชายก็รู้ได้ พออาลี

หันหลังให้ มอว์ดาชายก็รีบไปขัด
ประตู เอาจานวางบนโต๊ะแล้วพูด
ว่า "แหม อยากกินกะبابอย่างที่
ราเซลเคยทำให้ข้ากินตอนที่นางยังมีชีวิตอยู่จังเลย"

นั่นใจ กะبابอันโอชะ อย่าง
ที่ราเซลก็ทำได้ไม่ได้ไปกว่านั้น
ปรากฏอยู่ในงานวิเศษนั้นแล้ว ต่อ
จากนั้นมอว์ดาชายก็จัดแจงเอาจาน
นวดโรตีสองคนที่มองดูเหมือนกับ
จานของอาลีไม่มีผิด ออกมาจัดการ
ตกแต่งด้วยเงินด้วยทองจนดูเหมาะ
สำหรับสลด่านมากกว่า พอเสร็จก็
ส่งให้อาลี ทั้งอาลีทั้งเมียเห็นแล้วก็
ตื่นเต้นยินดี แต่ว่าเย็นวันนั้นเอง
ขณะที่คนทั้งสองตั้งใจจะทำโรตีสนิ
พิเศษใส่น้ำมันและจัดการส่งจาน
วิเศษ ก็ปรากฏว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น
ในวันนั้น และวันรุ่งขึ้น วันต่อมา
คนทั้งสองพยายามบอกงานวิเศษ
ต่าง ๆ นานา ทั้งชู ทั้งร้อง ทั้งเขย่า
ทั้งสั่น แต่จานก็ยังไม่ออก ก็งานนั้น
เป็นงานธรรมดาที่ตนเอง ฉะนั้นจึง
ไม่อาจเนรมิตสิ่งใดอย่างใจของสอง
ผัวเมียนั้นได้

อาลีก็ต้องกลับไปหาต้นถั่ว
ใหม่ ไปถึงก็บ่นว่าต้นถั่วเก่า "ของ
(อ่านต่อหน้า 150)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๘
บรรจุบัตร พันธุมธนา ทอดตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สมัครสาร (วันที่ ๒๐ เม.ย. - ๒๕ เม.ย. ๒๕๑๖) ส่วนค่าตอบแทนขอ
ไม่ได้เรื่องตามลำดับวันที่

"ประไพพรรณ" อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายดี ฟังแก่
เป็นชื่อ ๓ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

อภินภัส - สู้ท้องฟ้า
อภิญญา - รักยิ่ง
อริชา - เหนือกว่าด้วยกำเนิด

"สมหญิง" ต้องการอักษร ป. นำหน้า และมี ส. ด้วย ความ
หมายที่ดีและแก่

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

บุญยชา - เกิดด้วยบุญ คุณธรรม
บุญยศ - เกียรติอันสูงส่ง
บุญปสาร - น้ำทิพย์จากดอกไม้

"พัชร" ขึ้นต้นด้วยตัว อ. มีความหมายว่า น่ารัก สดชื่น แจ่มใส
หรืออะไรก็ได้ (ผิวสวยก็ได้)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

อัมภัสชา - ดอกบัว
อัมภฤณ - (ออกเสียงอำพะริน) ที่มีอำนาจ ยิ่งใหญ่
อภิสเนห์ - ความรัก ความปรารถนา (อ่านต่อหน้า 150)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๒๕

“จารุวรรณ” อักษรไม่จำกัด ขอให้มิเดช อายุ บริวาร ความหมายไม่จำกัด	ข้อคนเกิดวันพุธกลางวัน (ชาย) นิรภัย - มั่นคง แข็งแกร่ง
ข้อคนเกิดวันอังคาร (ชาย) จิตวัต - ช่างช่างานัญ มีใจเมตตา	นราพร - เป็นเลิศในหมู่ชน นภัยพัต - ที่มีเมฆหมอก
เจษฎ์จิต - ความคิดคล่องแคล่ว คิดมานะ พยายาม	“จ้านงค์” ต้องการอักษร พ.ภ.น. มีความหมาย ดี พังไฟเพราะ คล้องกับนามสกุล
จรรยณีน - ที่มีความคล่องแคล่ว	ข้อคนเกิดวันจันทร์(ชาย) ภวนันท์ - ยินดีในชีวิตความเป็นอยู่
“กลอจิตต์” ต้องการชื่อที่มีความหมายเป็นสิริมงคล ผู้ยิ่งใหญ่ เป็นที่รัก (บิดาชื่อบรมจบ)	ภวันดร - ระหว่างภพ ระหว่างเทพ ภวัต - ท่านผู้มีเกียรติ
ข้อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย) ปติวัฒน์ - เพิ่มพูนความรัก ความยินดี	“ผดาศิริ” ต้องการให้มีอักษรชื่อบิดามารดาอยู่ด้วย (บิดาชื่ออังกูร)
บุรชัย - ชัยชนะเหนือเมืองเหนือบ้อม ปราการ	ข้อคนเกิดวันพุธกลางวัน (ชาย) อนวิต - เจ้าใจแล้ว ได้รับแล้ว
บุญยชน - คนดี คนซื่อสัตย์	อดิษฐา - ที่อยู่เหนือกว่า ปกครอง
“รัชนีวรรณ” ความหมายไม่จำกัด อยากให้คล้อง กับชื่อพี่ชาย ‘นิรพงศ์’	อดิเศรษฐ์ - ดีที่สุด เค่นยอดเยี่ยม ❀

ไม่วิเศษ - ต่อจากหน้า ๒๕

วิเศษอะไรของเจ้าไม่เห็นคิดตรงไหนเลย วิเศษอยู่ได้
ไม่นานเลย ดุชิ-ตอนนี้จำนวิเศษไม่แรมมิอะไรให้เรา
อีกเลย ตอนนี้ยังเดือดร้อนเรื่องกินอยู่ยิ่งกว่าเก่าเสีย
อีก ในเมื่อได้กินของดีๆ เสียพักหนึ่งแล้ว”
“ข้าก่อน อาลี” เสียงต้นก้อกร้องห้าม เมื่อเห็น
อาลีแกว่งขวาน “โซ่คล้องของเจ้ายังไม่หมดหรอก เดี๋ยว
เวียนต้นของเราไปทางขวาก็ได้ ครบรูเฒ่นั้นแหละ
แล้วเอาไม่วิเศษขึ้นมา แล้วเอากลับไปบ้าน ไปดื่มน้ำ
ออกมานั่งจ้องไว้ทั้งเจ้าทั้งเมียมันแหละ แล้วก็พูดว่า
“ควับ ควับ”
ได้ยินเช่นนั้น อาลีดีใจอะไรเลย รีบไปจัดการ
เอาไม้คานที่ต้นก้อกบอด มองดูก็เป็นไม้ธรรมดาคำนี่เอง

แต่อาลีก็รู้ว่าต้องมีความวิเศษอยู่ในตัว จึงรีบเดินกลับบ้านอย่างรวดเร็วเท่าที่ขาอันชราจะเดินได้ พอถึงบ้านยังไม่ทันจะพียงไม้ไว้ที่ผนังให้เรียบร้อย และจึงอยู่ตามที่ตั้งก๊อกสั้วมา คนทั้งสองก็หลุดปากออกมาว่า “ควับ ควับ”

ต่อจากนั้นเกิดอะไรขึ้นนะหรือ เกินกว่าที่คนทั้งสองจะคาดฝัน คือไม่นานก็มีชีวิตขึ้นมาทันที แล้วก็หวดซ้ายขวาสองผัวเมียอย่างคึกคัก ศีรษะที่เมียที่ไม่ว่าจะเป็นพลังไหลแรงชา แม้อาลีกับเมียจะร้องว่า “พอที พอที” แต่ไม่นานก็หายหุคไม่ คนทั้งสองพยายามไปแอบที่ใต้โต๊ะบ้างเตียงบ้าง ช่างหีบเสื่อผ้าบ้าง แต่ก็ไม่มีผล ไม่ยังคงตามไปตีทุกหนทุกแห่ง กระหน่ำลงไป ๆ ที่เวลานี้ที่คนนั้นที่จนดูเหมือนว่าไม่วิเศษนั้นจะตีคนทั้งสองจนตาย

ในที่สุดอาลีได้สติร้องออกมาว่า “คอยเดี๋ยว คอยเดี๋ยว ข้าจะเอาเจ้าไปให้เจ้ายิวมอร์ดาชาย อย่างที่ข้าเคยเอาของวิเศษจากคนก๊อกลงไปให้ตกแต่ง” พอได้ยินเช่นนั้น ไมก็ล้มกลิ้งลงกับพื้น ใครแลเห็นก็ต้องคิดว่าเป็นไม้ธรรมดา

พอตั้งตัวได้อาลีก็หยิบไม้เดินไปหาโยกเขยอกไปหาช่างทองมอร์ดาชาย ส่งไม้วิเศษนั้นให้ พู่ว่า

“ข้าอยากเอาไม้นี้หาเงินและทอง เอาให้หูอย่างกับสลุค่านจะใช้ทีเดียวนะ” ช่างทองยิ้ม พลางนึกจนกว่าคราวนี้อาลีจะหาอะไรมาเพิ่มพูนทรัพย์สมบัติให้แก่คนอื่นอีก พร้อมกันนั้นก็เงี้ยวหูฟังอย่างคึกคักใจว่าอาลีจะส่งอะไรต่อไปอีก และมอร์ดาชายก็ไม่ผิดหวัง เพราะอาลีเตือนขึ้นว่า

“ต้องระวังอย่าไปจ้องไม้นี้เข้านะ หรือไม่ก็อย่าหุคอะไรกะมัน ที่สำคัญเหนืออื่นใดก็คืออย่าได้พูด “ควับ ควับ” เป็นอันขาด”

อาลีโยกเขยอกกลับไปไม่ทันไรมอร์ดาชายก็รีบเอาไม้ไปพียงฝา และจ้องคูลอยู่ แล้วก็ร้องออกมาว่า “ควับ ควับ” ทันใดนั้นไม้ก็ฟาดลงมา แล้วก็หวดซ้ายขวาสองผัวเมียอย่างไม่ปราณีเช่นเดียวกับที่หวดอาลีกับเมียนั้นทีเดียว มอร์ดาชายพยายามจะซ่อนตัวให้พ้นจากไม้วิเศษนั้น แต่ก็หาที่กำบังไม่ได้ ในที่สุดมอร์ดาชายก็หนีได้ จึงฉวยเอาไม้วิเศษกับจานวิเศษขึ้นมาถือไว้ คิดว่าบางทีของวิเศษสองอย่างนี้อาจจะช่วยให้พ้นจากไม้วิเศษนี้ได้ และก็จริงดังนั้น เพราะปรากฏว่ามอร์ดาชายถือของวิเศษสองอย่างนั้นไว้ ไมก็หยุดตี แต่พอเอวางลง ไม้นั้นก็กลับกระหน่ำตีลงไปใหม่

มอร์ดาชายไม่ใช่คนโง่อะไรนักเมื่อเห็นเช่นนั้นก็มาทวนคิดว่า “ถ้าเราเอาไม้วิเศษกับจานวิเศษไปคืนให้อาลีจะดีละมัง ไม้นี้ก็เอาคืนไปด้วย” คิดดังนั้นแล้วมอร์ดาชายก็หยิบเอาของวิเศษทั้งสามสิ่งนั้นเดินไปยังบ้านของอาลีที่อยู่ไกลถึงชายป่า ระหว่างทางมอร์ดาชายต้องเอาของเหล่านั้นวางลงข้างทางเพื่อพัก ก็ปรากฏว่า ในทันทีที่ไม้วิเศษกับจานวิเศษพ้นมือไปเท่านั้นละ ไม้วิเศษนั้นก็ออกฤทธิ์ใหม่ ค้างหน้าหวดมอร์ดาชายตรงหัวไหล่อย่างครุร้ายป่าเถื่อนจนกระทั่งมอร์ดาชายจำต้องหยิบไม้กับจานวิเศษนั้นขึ้น และเดินต่อไป

เมื่อมอร์ดาชายไปถึงบ้านอาลี ก็เห็นอาลีกับเมียกำลังนวดแขนขาที่ฟกช้ำดำเขียวกันอยู่ที่เดียว ▶

มอว์ดาชายจึงวางของสามสิ่งไว้บนพื้นตรงหน้าคนทั้งสอง ไม่ก็คงนั่งเฉย ไม่แผลงฤทธิ์แต่อย่างใด มอว์ดาชายพูดขึ้นว่า

“ข้าไม่ต้องการของวิเศษของท่านไว้อีกต่อไปแล้ว เอาไม่เคียดหองกับจานขอบทองที่ข้าทำให้นั้นคืนมากี่แล้วกัน”

อาลีก็หยิบมาคืนให้โดยดี มอว์ดาชายก็กลับไปยังร้านของตน ไม่รวยไม่จนไปกว่าตอนแรก

ฝ่ายอาลีกับเมียก็ได้แต่นั่งมองดูตากัน ในที่สุดอาลีก็ลุกขึ้นไปหยิบไม้ เอาไปเก็บไว้ในหีบใส่เสื้อผ้า เอาไว้เสียด้านหีบขนาดที่ไม่ให้ใครแลเห็นได้เลย แล้วก็เอาไม้วิเศษมาวางลงบนผนังกะแล้วพลาว่า “ไม่ ไม่ ไม่ไป” ทันใดนั้นแบ้งอันขาวม่อก็ไหลออกมาเต็มแผ่นผนัง ต่อจากนั้นก็เอาจานวิเศษมาวางลงบนโต๊ะ คนทั้งสองก็ขอโรตีสนิค พิเศษที่ทำด้วยน้ำผึ้ง ทันใดก็ได้โรตีสุกใหม่ๆ หอมหวานรสหวาน โอชะ

“เราต้องไม่พูดถึงเคียดหองหรือขอบทองอะไรอีกนะ” อาลีบอกเมีย “ไม่เอาแล้ว” เมียอาลีพูด และเขาก็ไม่เคยเอ่ยถึงเงินถึงทอง ประดับประดาไม้วิเศษกับจานวิเศษ หรืออยากได้อะไรอื่นอีกนอกจากไม้กับจานรูปร่างธรรมดาๆ คนทั้งสองก็ได้อยู่กันมาด้วยความสุข สมบูรณ์ และสันโดษสืบไปจนตลอดชีวิตของตน ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๘ อาคารกริทธิเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๙๑๑๖ สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท หมายตีหรือเรียกไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชกำหนด ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



อมิตตา บุณนาค

อนวัณน์ อัครวิวัฒน์ ถ่ายภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

ลีห์ เสือแสงศรี เรือขึ้น ตรีอักษร
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังคัน
บรรณาธิการภาคพิเศษ
สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูหนักกี สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัททะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ช.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ-ช.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph. D.
ม.ร.ว. สอาก์โสเม โรจนะบุรานนท์
กนก สามเสน วิล
แพทย์หญิงอรวรรณ กุณวิศาล
อุบล คุรุเมธกุล อ.บ.
สมศรี สุกมณีนันท์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสงี่ยม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล ช.บ.

โน้ตหนังสือ

บรรณ พันธุเวช

ตำนานฟ้า

เรื่องนี้มีคนเล่าและเล่าอย่างเชยชืด และไปคล้ายกับนิทานฝรั่งเรื่องริบแรนเวิร์กคัลด้วย จนกำหนดไม่ได้ว่าใครเล่าตามใคร หรือเรื่องบังเอิญมาพ้องกับเรื่อง เลสลีย์ บอนเน็ตเล่าเรื่องนี้ว่า

ยังมีเด็กสองคน เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน วันหนึ่งเด็กทั้งสองต่างถือดอกไม้คนละใบไปปักชำใต้ช้อนน้ำพุแห่งหนึ่ง อยู่ท่ามกลางกอหญ้า ทั้งนี้เพราะน้ำพุช้อนน้ำพุแห่งนั้นกล่าวกันว่ามีความเป็นพิเศษ

เมื่อไปถึงที่หมายแล้ว เด็กสองคนก็นั่งตักน้ำจนเต็มถัง แล้วก็วางถังไว้ พวกมันไปเดินเล่นเพราะตอนนั้นเป็นตอนเย็นฤดูร้อน ดินฟ้าอากาศดีสบาย ดอกไม้ป่ารอบตัวกับมันอยู่สะพรั่ง มันก็เพลิดเพลินอีกเล่า เสียงเสียงร้องเพลงบินไล่กัน ผีเสื้อสีส้มใหญ่เท่าฝ่ามือก็พากันโฉบไปโฉบมาตามดอกไม้พวกนั้นบ้างดอกไม้ขาว

เด็กสองคนรู้สึกเพลิดเพลิน เทียวเดินชมดอกไม้ในหญ้าเรื่อยไปตามประสาเด็กผู้ชาย เดินไปจนไกลเกินกว่าจะคิดเอาไว้ เริ่มเซื่องห้วยไปเรื่อยๆจนกระทั่งมาถึงถ้ำเจ้าแห่งหนึ่ง ตรงปากถ้ำมีก้อนหินใหญ่สองก้อน บนหินแต่ละก้อนมีผู้หญิงสาวสวยนั่งอยู่ ผู้หญิงทั้งสองกำลังเล่นหมากรุกกันอย่างคร่ำเคร่ง

เด็กทั้งสองเป็นเด็กที่ได้รับการอบรมมาดี แลเห็นเช่นนั้นก็ไม่กล้าทำเสียงอะอะ เกรงว่าจะไปรบกวนผู้เล่นทั้งสอง จึงได้แต่ยืนดูอยู่เฉยๆ

ที่ตรงหน้าหญิงสาวทั้งสอง มีกระต่ายขาวอยู่ตัวหนึ่ง ซึ่งกระโดดไปกระโดดมาอยู่ตลอดเวลา และที่น่าแปลกจนเด็กทั้งสองสังเกตได้ก็คือ ทุกครั้งที่กระต่ายกระโดด ดอกไม้ที่เห็นอยู่ตามหญ้าจะพากันบาน แต่พอกระต่ายหยุดตัวลงนั้น ดอกไม้ก็จะเหี่ยวเฉาแล้วก็ตายไป

ในที่สุดการเล่นหมากรุกของหญิงสาวทั้งสองก็ยุติลง ตอนนั้นเองหญิงสาวทั้งสองจึงได้สังเกตว่ามีเด็กสองคนยืนดูตนอยู่ หญิงสาวคนหนึ่งถามขึ้นว่า

“มายืนดูอยู่นานเท่าไรแล้ว”

“สักสองชั่วโมงเห็นจะได้ละมัง” เด็กคนหนึ่งตอบ

พอได้ยินเช่นนั้น หญิงสาวทั้งสองมีท่าเคร่งขรึม ครั้นเด็กคนโตพูดว่า

“เรามาานานแล้ว เห็นจะต้องกลับบ้านเสียที”

“อย่ากลับเลย” หญิงสาวห้ามไว้ “ถึงกลับไปก็คงไม่มีใครเขาจำได้แล้วละ อยู่ในด้ากับเราที่นี่เถอะ”

แต่เด็กทั้งสองไม่ยอมอยู่ ยืนยันจะกลับบ้านให้ได้ หญิงทั้งสองมีท่าไม่สบายใจ แต่ก็ใจไม่อาจจะ

ชักชวนอย่างไรต่อไปได้ จึงเอา
ไม้ไผ่มาขึ้นให้เด็กสองคน คนละ
อัน พลองพูดว่า

“ถ้าเจ้าเห็นบ้านของเจ้าไม่
น่าอยู่อยู่ไม่ได้ละก็ กลับมาที่นี่นะ
มาถึงแล้วละก็ เอาไม้ไผ่ขึ้นขึ้นไป
ก่อนหินนี้ ปากถ้ำก็จะเปิดรับเจ้า”

พูดแล้วหญิงสาวทั้งสองก็เก็บ
กระดานหมากรุกตัวหมากรุกเข้าไป
ในถ้ำ ทำหน้าเศร้าๆ พอลบตัว
หญิงสาว หินปากถ้ำก็เคลื่อนเข้า
หากันแน่นสนิทจนไม่แลเห็นปาก
ถ้ำ เด็กสองคนจึงไม่รู้ได้ว่าหญิง
สาวทั้งสองเห็นจะเป็นอันไปไม่ได้
นอกจากนางฟ้าที่สิงสถิตอยู่ในถ้ำ
นั้น

เด็กสองคนละจากถ้ำนางฟ้า
มาแล้ว ก็พากันเดินทางกลับไป
ยังบ่อน้ำพุ นั้น แต่นำแปลกเสียจริง
คืออะไรๆ เปลี่ยนแปลงไปหมด คือ
ตรงบ่อน้ำพุ นั้น แทนที่จะมีทุ่งหญ้า
มีดอกไม้บานสะพรั่งเต็มไปหมด
อย่างที่เห็นตอนแรก กลับกลายเป็น
เป็นต้นสนขึ้นอยู่รอบๆ บ่อน้ำพุ
เป็นกลุ่ม ล้วนเป็นต้นสนชราอายุ
หลายร้อยปี เด็กสองคนจนปัญญา
จะคิด จึงได้แต่เดินทางกลับไปยัง
หมู่บ้านของตน แต่ก็แปลกอีก
(อ่านต่อหน้า 151)

ข้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๒๔
บรรจุใบ พันธุมเมธา คณคณลักษ์วันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๓๐ เม.ย. - ๗ พ.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบแล้วจะส่งชื่อ
ไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“นางเขารั” ต้องการอักษร ว.ส.น. ความหมายไม่จำกัด ขอให้
เป็นชื่อ ๒-๓ พยางค์ เกิด ๔.๐๔ น. ถือเป็นวันศุกร์หรือวันเสาร์
ถ้ายังไม่สว่างพอจะนับเป็นวันศุกร์ แต่เพื่อไม่ให้เป็น
ปัญหาจะหาชื่อที่ใช้ได้ทั้งวันศุกร์และวันเสาร์ ถ้าเป็นวันศุกร์ไว้
ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์และวันเสาร์ (หญิง)

สุนิศจิต - (ออกเสียงสุนิศจิต) คงใจมั่นแล้ว

สุนิศา - ผู้นำดี

สุนิพัช - พุดดี

“เสาวณีย์” ต้องการ ก ชันตัน มีความหมายเกี่ยวกับสวยงาม
เจริญ และดี (ไม่ชอบชื่อกล้วยาณีย์)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

กุลภาว - เกิดในสกุลดี

กุลภา - แสงสว่างแห่งสกุล

กุลวรา - ผู้เลิศแห่งสกุล

“จุไร” ต้องการอักษร จ.ร.ค.ณ. มีความหมายว่า จลลาค
ประพุกิตติ เก่ง หรือมีความหมายเป็นสิริมงคล (ต่อหน้า 150)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

สุเชษฐ์ - ความมานะพยายามยิ่ง
 สุขยา - ชัยชนะยิ่งใหญ่
 สุวัรี - กล้าหาญยิ่งนัก

“พิมพ์” ต้องการชื่อที่คล้องกับชื่อพี่สาวว่า วรวิทย์

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (ชาย)

วรวิทย์ยศ - (ออกเสียงว่าวัดสะยศ) - มีชื่อเสียงตาม
 ปรารถนา
 วรวิจิต - (ออกเสียงว่าวัดจิต หรือวันจิต) - คิด

ทบทวน ตั้งใจมั่น

วชิษฐ์ - ที่พูดเพราะ

“สุนารี” ต้องการอักษร ม.ช.ย.ส.ล. มีความหมาย
 เป็นสิริมงคล ดี เก่ง ฉลาด สวยงาม ขอให้คล้องกับ

ชญาดาและมนสิชา

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

มาธูรยา - ความน่ารัก ความงาม มีเสน่ห์
 มนานุช - น้องผู้ช่างคิด
 มาธวรีย์ - เมตตากรุณา และอ่อนหวาน

ด้านางฟ้า - คอลจากหน้า ๑๙

ที่หมู่บ้านเก่าของคนหายไปไหนเสียแล้ว ตรงที่ที่เคย
 มีบ้านมีช่อง ตอนนั้นก็กลายเป็นเนินดินมีแต่หญ้าและ
 วัชพืชปกคลุมทั่วไปหมด

ที่บริเวณนั้นมีกระท่อมพังๆ อยู่หลังหนึ่ง ตรง
 นอกกระท่อม นั้น มีชายชราหนึ่งอยู่ด้วยกันสองคน เด็ก
 ทั้งสองจึงเดินตรงเข้าไปหา แล้วคำนับอย่างนอบน้อม
 ถามขึ้นว่า

“ท่านผู้เฒ่าทราบหรือไม่ว่า บ้านของเราสองคน
 นั้นหายไปไหน”

“บ้านใครกัน เจ้าเป็นใครละ” ชายชราคนหนึ่ง
 ตะคอกถามด้วยเสียงเคื่องๆ

“ข้าชื่อหลิวจวน” เด็กคนโตตอบ “แล้วนี่ลูกพี่
 ลูกน้องของข้าชื่อหยวนเจ้า เราอยู่ที่นั่นแหละอยู่ใน
 หลงซ่าน แต่บ้านเราหายไปไหนเสียแล้ว”

โตยี่นหลิวจวนพูดเช่นนั้น ชายชราอีกคนหนึ่ง
 หัวเราะออกมาอย่างน่าเกลียด แล้วร้องออกมาว่า

“หลิวจวนรี ยังหยวนเจ้าอีกคน นี่เจ้าเด็กเกเร

สองคนนี้จะมาล้อเราเล่นหรืออย่างไร”

“เจ้าไม่ควรทำอย่างนั้นนะ” ชายชราคนแรก
 กระซอกเสียงคุ มีอาการโกรธจนหนวดกระดิก “หลิว
 จวนกับหยวนเจ้านะเป็นบรรพบุรุษของเรา เราเป็น
 ลูกหลานของท่านสืบลงมาตั้ง ๘ ชั่ว”

เด็กทั้งสองที่มีชื่อว่า หลิวจวนกับหยวนเจ้า จึง
 เป็นไก่ตาแตก เป็นไปได้อย่างไร ที่เวลาสองชั่วโมงที่
 ตนยืนดูหญิงสาวที่ด้านางฟ้าเล่นหมากรุกกันนั้นจะ
 กลายเป็นเวลาครึ่งหลายร้อยปี เวลา ๘ ชั่วคนนั้นต้อง
 ไม่ต่ำกว่า ๔๐๐ ปี ฉะนั้นจะให้เชื่อเช่นนั้น ก็เห็นจะ
 เป็นไปไม่ได้ เด็กทั้งสองจึงยืนยันว่าตนชื่อหลิวจวนกับ
 หยวนเจ้านั้นๆ จนชายชราทั้งสองแฉกเสียงเอ็ดตะโร
 ออกมาด้วยความโมโห แล้วเลยร้องเรียกคนอื่นๆ ที่ยัง
 คงมีเหลือในหมู่บ้านนั้นมาเล่าเรื่องให้ฟัง คนเหล่านั้น
 ฟังแล้วก็พากันสาปแช่งหลิวจวนกับหยวนเจ้าในฐานะที่
 มากวนใจท่านผู้เฒ่าให้โมโห แล้วเลยช่วยกันทุบตี
 เด็กทั้งสอง และขับออกไปให้พ้นหมู่บ้าน

เป็นอันไม่มีทางที่จะทำให้คนในหมู่บ้านของคนเชื่อได้ว่า คนคือ
หลิวฉวนกับหยวนเจ้า เด็กทั้งสองไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหนดี นึกขึ้นมาได้
ถึงด้อยคำของหญิงสาวทั้งสองที่พูดแก่กันว่า ถ้าหากอยู่บ้านไม่ได้สัก
ให้กลับไปอยู่ด้วยกันที่ด้านางฟ้านั้น จึงชวนกันกลับไปยังด้านางฟ้า
แต่ทำไมอ้อที่หญิงสาวให้ไว้สำหรับขึ้นไปก็ก่อนหินเพื่อเปิดปากถ้ำนั้น
หายไปแล้ว ขณะที่วิ่งหนีพวกชาวบ้านเหล่านั้น จนนั้นถึงแม้ว่า
หลิวฉวนกับหยวนเจ้าจะหาทางกลับไปยังด้านางฟ้าได้ถูก แต่ก็
อาจจะเปิดปากถ้ำเข้าไปภายในได้ ถึงแม้จะหุบ จะต้อย หรือจะเกาะ
ไข้อย่างไร ก็ไม่มีช่องทางใดเปิดให้เห็นได้เลย เด็กทั้งสองทั้งผิดหวัง
ทั้งทุกข์ใจ อยู่ต่อไปได้ไม่นาน ก็เลยตายไป

ที่จริงเข่าทั้งสองอาจจะตายไปตั้ง ๔๐๐ ปีแล้วก็ได้ และที่
กระต่ายขาวกระโดดไปกระโดดมานั้น เป็นเครื่องหมายแห่งฤดูกาล
กระโดดที่หนึ่งก็เปลี่ยนไปฤดูหนึ่ง จากฤดูใบไม้ผลิไปเป็นฤดูร้อน จาก
ฤดูร้อนไปเป็นฤดูหนาว ถึงเด็กทั้งสองจะสังเกตเห็นว่ากระต่ายขาว
กระโดดขึ้นที่หนึ่ง ดอกไม้ก็บานที่หนึ่ง พอนั่งลงดอกไม้ก็เหี่ยวและตาย
ไป แต่เด็กทั้งสองก็หาว่าไม่ว่าการกระโดดของกระต่ายขาวเป็นเครื่อง
หมายบอกว่า เวลาและฤดูกาลได้ผ่านไปนานเท่าไรแล้ว เทพเบื้องบน
ทรงเห็นพระทัยในความเคราะห์ร้ายของเด็กทั้งสอง จึงได้สั่งให้หลิวฉวน
เป็นเทพเจ้าแห่งโชคดี และหยวนเจ้าเป็นแห่งเทพโชคร้าย เป็นการ
ชดเชยให้ ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๓๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๖๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๑๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน ๔๓/๓๖-๓๔
อาคารกรีฑาเขต ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๑๔๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีกเล่มละ ๓.๕๐ บาท
ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ๕ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่า
ในนามบริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ



คาริกา อวรรณ

อนุวัฒน์ อศวรวิวัฒน์ ดำเนินภาพ

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สัทธ์ เสือแสงศรี เรือร่น ศรียาภัส
นิตยา วงศ์เทืองธรรม โกศล กระจำรังสรรค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริดา หนูณภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพพยอม
ประทุม พัวทะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ช.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ช.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph. D.
ม.ร.ว. สว่างไสม ไรชนะบุรานนท์
ทนก สามเสน วิถ
แพทย์หญิงอวรรณ กุณวิศาล
อุบล กรรรมงคล อ.บ.
สมศรี สุขุมตันทน์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสงี่ยม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล ช.บ.

นิทานมหาชาต

บรรจบ พันธเมธา

เรื่องพระเจ้าวิกรมมัททีย์

(นิทานอินเดีย)

พระเจ้าวิกรมมัททีย์เป็นพระราชาผู้ยิ่งใหญ่แห่งแคว้นอุษเชน มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับพระองค์มากมาย แต่ละเรื่องล้วนแต่สนุกสนาน บางทีก็เกินจริงอย่างไม่น่าเชื่อ สมจะเป็นนิยายมากกว่าเรื่องจริง เรื่องที่ส่งกรเล่าไว้ในขุมนิทานอินเดีย ก็เป็นเรื่องหนึ่งในท่านองนั้น ดังเล่าว่า

ตามธรรมเนียมพระเจ้าวิกรมมัททีย์ (วิกรมมัทท) จะประทับในวังเพียงมีละ ๖ เกื่อนเท่านั้น ส่วนอีก ๖ เกื่อนจะเสด็จประพาสป่า และประทับค้างแรมอยู่ในป่านั้น ครึ่งหนึ่งของเวลาที่กำลังประทับอยู่ในป่ากับมหาดเล็กคนสนิทคนหนึ่งชื่อวนช (วะนะช) พระเจ้าวิกรมมัททีย์ทอดพระเนตรเห็นนกแก้วสองตัวจับอยู่บนต้นไม้ นกแก้วทั้งสองกำลังใช้ขนให้กันอย่างมีความสุข พระเจ้าวิกรมมัททีย์เองก็อยากมองดูด้วยความสนพระทัยไม่ได้

ทันใดนั้นเองนกแก้วตัวผู้ก็หล่นลงมาจากสายสุกรูของพราหมณ์คนหนึ่ง นกอีกตัวหนึ่งเห็นเช่นนั้น ก็ร้องออกมาดังลั่นจนพระเจ้าวิกรมมัททีย์ทรงสงสัยเป็นที่สุด พระองค์ตรัสแก่วนชว่า

“ข้าควรจะต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่งเพื่อให้เจ้านกทั้งสองตัวนี้มีความสุขขึ้นมาอย่างเมื่อก่อนอีก ข้าจะทำอย่างไรดี”

“ขอเถชะ พระองค์ข้ามีพระทัยเมตตาสัตว์ที่ได้ทุกข์เสียจริง” วนชทูล “ถ้าพระองค์มีพระประสงค์จะช่วยนกแก้วตัวเมียบนต้นไม้ นั้น ให้บรรเทาทุกข์ โศกเพียงกรุณาหนึ่งละก็ มีทางทำได้ง่ายนิดเดียวพะย่ะค่ะ”

“ทำอย่างไร ไหนบอกมาซิ”

“ก็พระองค์ทรงถอดกวิญญาณของพระองค์ไปเข้าร่างอื่นได้ ไม่ใช่หรือพะย่ะค่ะ” วนชทูล “ถ้าเช่นนั้นก็ทรงเข้าร่างนกแก้วที่ตายชั้พะย่ะค่ะ นกตัวนั้นจะได้ขึ้นร่างขึ้นมาชั่วคราว หลังจากนั้นแล้วค่อยเสด็จกลับคืนเข้าร่างของพระองค์”

“เข้าที่ เข้าที่จริงๆ” พระเจ้าวิกรมมัททีย์ตรัสถาม “ข้าจะได้ทำให้เนกแก้วเมียรับมีความสุขขึ้นมาใหม่ แม้ว่าจะเพียงชั่วครู่ชั่วยามก็ยังดี แล้วเจ้าต้องดูแลร่างของเราให้ดี ๆ นะ จนกว่าเราจะกลับมา”

พระเจ้าวิกรมมัททีย์ทรงทำอย่างนั้นจริงๆ พอทรงเข้าร่างนก นกก็กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมา ขึ้นไปร้องไปจับไม้เคียงคู่กับนกตัวเมีย ข้างฝ่ายวนชก็มีความสามารถที่จะถอดกวิญญาณของตนไปเข้าร่างอื่นได้เหมือนกัน ขณะที่นั่งเล่าร่างอันไม่ไหวติงของพระเจ้าวิกรมมัททีย์อยู่นั้น ความคิดหนึ่งก็แวบขึ้นมาในสมองว่า “ก็ทำไมไม่ถอดกวิญญาณไปเข้าร่างพระเจ้าแผ่นดินคนสุดท้ายหน่อยเล่า จะได้รู้ว่าเป็นพระเจ้าแผ่นดินนะรู้สึกอย่างไร”

คิดดังนั้นแล้ว วนชก็ไม่รอช้า ถอดกวิญญาณตนไปเข้าร่างพระราชาทันที ทันใดนั้นเองวนชก็เกิดความรู้สึกล้าพองว่า บัดนี้ตนคือพระราชาผู้ยิ่งใหญ่ขึ้นมาแล้ว และตนจะอยู่ในร่างนี้ไม่ได้ ถ้าไม่ทำตัวเป็นพระราชาริ๊งๆ วนชเป็นคนฉลาด รู้และทำได้ดีกว่าจักรพรรดิพระเจ้าวิกรมมัททีย์มีอะไรวันหนึ่งๆจะทรงทำอะไรบ้าง ฉะนั้นจึงจะยึดครองร่างพระ

เจ้าแผ่นดินผู้ยิ่งใหญ่ต่อไป ถ้าจะให้ก็เห็นจะต้องทำลายร่างของตนเองเสียด้วย พระเจ้าวิกรมมัททัยจะได้ไม่มีโอกาสมาเข้าร่างของตนได้อีก

กัณ्हนั้นวนสิจึงไปเที่ยวหาพินมาเนาร่างของตนเอง พอไฟก็ติดแล้วก็โชนร่างของตนเข้าไปในกองไฟ แล้ววนสิจึงกลับเข้ากรุงอุชเชน ภัททิ อัครมหาเสนาบดี—เห็นพระเจ้าวิกรมมัททัยเข้า ออกแปลกใจไม่ได้ ที่เสด็จกลับเร็วว่ากำหนดจนน่าสงสัย จึงไต่จับทนาย

พระราชาทวิปโลมนับว่าแสดงได้ดีมากด้วยเขาวนประวิภาณ แต่ภัททิก็ใช้จะยอมให้ทนายได้ง่ายๆ เพราะรู้สึกว่ามีอะไรเล็กๆน้อยๆที่เคยได้เห็นพระเจ้าวิกรมมัททัยทรงปฏิบัติ ราชทนายไปยิงจับทนายมากเท่าไร ก็ยังเห็นมีอะไรผิดแปลกไปมากเท่านั้น อัครทนายไม่ได้ ภัททิก็ต้องการความไปทูลพระราชนิเพื่อจะเตือนให้รู้ตัวล่วงหน้า พร้อมกันนั้นก็คอยคุมพระราชาทวิปโลม ไม่ยอมให้มีอิสระเสรีในวังมากนัก

— ก่อจากนั้น ภัททิก็สั่งคนไปสืบเรื่องราวทั่วไปหมดเพื่อจะหาเงื่อนงำในเรื่องนี้ให้ได้ ฝ่ายพระเจ้าวิกรมมัททัยทรงอยู่ในร่างนกแก้วนานพอควรแล้วก็ใคร่จะกลับเข้าสู่ร่างเดิมของพระองค์เมื่อบินมาอยู่ที่ถ้ำออกวิญญานเข้าสู่ร่างนก ก็ปรากฏว่าร่างของพระองค์หายไปเสียแล้ว วนสิจึงหายไปด้วย พระเจ้าวิกรมมัททัยในร่างนกทรงผึกหวังเป็นอย่างยิ่ง เผ้าแต่บินวนเวียนอยู่แถบนั้นด้วยความฉงนสงสัยว่าเกิดเหตุอะไรขึ้น

(อ่านต่อหน้า ๑๔๑)

ชี้อติ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดไขบัตรในหน้า ๑๐๑ บรรจบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๘ พ.ค.-๑๕ พ.ค. ๒๕๑๖) ส่วนลำดับเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“พวงชมพู” อยากทราบว่า วรุต หมายความว่าอย่างไร เขียนอย่างไร และถูกต้อง

ถ้าเขียน วรุตม์ แปลว่า ประเสริฐสูงสุด

“หญิง” ต้องการอักษร ส น พ มีความหมายเป็นมงคล เรียบร้อยและอ่อนหวาน

ส ใช้ไม่ได้สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง) :

นภินทร — เป็นใหญ่ในท้องฟ้า

นิพาดา — สงบ ปลอดภัย

นิรภญา — มั่นคง

“จอย” ต้องการอักษร ผ มีความหมายเป็นมงคล ผณี แปลว่าอะไร

ผ ใช้ไม่ได้สำหรับคนเกิดวันพุธกลางคืน ผณี แปลว่า อู

“อุณิต” ต้องการอักษร ร น ท ความหมายไม่จำกัด ขอให้เป็นผู้หญิง เป็นผู้หญิง และเป็นผู้ดี เป็นชื่อคำเป็น มีความหมายแปลได้

ที่จริงถ้าจะให้เป็นผู้ดีเป็นชื่อ อุณิศา ก็เป็นผู้ดีเป็นผู้หญิง ถ้าเขียน อุณิศา ก็แปลได้ว่า นำไปแล้ว ยกขึ้นแล้ว หรือ อุณิศา แปลว่า ยกสูงขึ้น สูง เก่ง ใหญ่ยิ่ง

“ไตรดา” ไตรดา แปลว่าอะไร ก็หรือไม่สำหรับคนเกิดวันอังคาร

ก็ ไตรดา แปลว่า สามเท่า กลุ่มที่มีจำนวนสาม (ต่อหน้า ๑๔๓)

นำชมเขยยัง และเป็นแนวใหม่แบบตะวันตก แต่เหตุการณ์นี้เป็น 'มุกกลับ' (Twist) ของนวนิยายที่จิตใจจะให้ผู้อ่านคาดไม่ถึงและทิ้งปมไว้ให้ถกเถียงกันต่อไป ซึ่งได้ผลคือทำให้ผู้อ่านงงงันผิดคาดในตอบจบ เมื่อนำมาฉายเสียแก่กันแล้ว ความตื่นเต้นประทับใจเหล่านั้นก็จางหายไปด้วย เพราะเป็นสิ่งที่เราคาดหมายไว้แล้ว

ด้วยเหตุนี้จึงน่าเห็นใจและชมเชยผู้ที่กล้าหาญนำนวนิยายมีชื่อมาสร้างเป็นภาพยนตร์อย่างยิ่ง เพราะจะต้องฟันฝ่าอุปสรรค และเสี่ยงต่ออันตรายนานาประการ หากต้องการให้หนังดีก็ต้อง 'ทรยศ' ต่อนวนิยายบ้าง เมื่อ 'ทรยศ' แล้ว ก็อาจจะล้มเหลวไม่ได้ผลดังคาดก็ได้ แต่ปัญหานั้นมิใช่จะทำไม่ได้ เพียงแต่ต้องใช้เวลาศึกษาให้นาน และละเอียดกว่าเดิม

ภาพยนตร์ยิ่งใหญ่ที่ได้ฉีกแปลงนวนิยายประเภท 'โนเบลไพรซ์' หรือ Best-Sellers สำเร็จมาแล้วมีมาก เช่น *ดร. ซิวโก* เมื่อมาเป็นภาพยนตร์กลับถูกตัดตอนให้กลายเป็นนิยายรัก ซามซังกินใจ แทนที่จะเป็นนวนิยายประวัติศาสตร์ ซึ่งแสดงปรัชญาชีวิตเกี่ยวกับคุณค่าของมนุษย์ใน

สังคมและในประวัติศาสตร์ที่เรากำหนดไม่ได้ ภาพยนตร์สามารถเรียกร้องน้ำตาด้วยเพลงหวานซึ่ง จากระประทับใจ และการแสดงยอดเยี่ยมของคาราเอกหลายคน ซึ่ง *พาสเตอร์เน็ค* เองอาจจะตกใจที่นวนิยายของตนกลายรูปไปถึงเพียงนั้น และดูไม่มีคุณค่าเท่าต้นฉบับ แต่ก็เป็นภาพยนตร์ที่ 'ขายดี' และได้รางวัลด้วยซ้ำไป

ถึงกล่าวแล้วการสร้างภาพยนตร์จึงได้เปรียบเสียเปรียบหลายประการเช่นนี้ หากวงการภาพยนตร์ไทยจะได้ผู้สร้างบทภาพยนตร์และผู้กำกับที่การแสวงหาที่มีความอดทนที่จะศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดต่างๆอย่างประณีต และใช้เวลานานพอ ก็จะสามารถสร้างภาพยนตร์ที่ยิ่งใหญ่ได้ไม่แพ้นวนิยาย

การนำนวนิยายมีชื่อมาสร้างเป็นภาพยนตร์ จึงเป็นการท้าทายความสามารถเป็นสองเท่า และเป็นการเสี่ยงอันตราย

แต่การสร้างสรรศิลป์ที่มุกคุณค่าดีเด่นใดบ้างที่ไม่เสี่ยงอันตรายและท้าทายโลก



บ๊วยไม่เอาชื้อ - ต่อจากหน้า ๙๘

คุณพ่ออาจจะเปรยขึ้นมว่า

"ดูซิ คนคนนี้เป็นชาวอิสลาม ลูกชาวนา เข้ามหาวิทยาลัยอยู่ที่วัด แต่ด้วยความมานะพยายาม เขาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ปริญญาโท ไปต่อปริญญาเอกเมืองนอก เวลานั้นมีตำแหน่งทางราชการใหญ่โตมาก ลูกมาถูปรเขาขึ้นหน้าตาเอางานเอาการก็จริง คนแบบนี้พ่อชอบ เขาน่าชมจริงๆนะ"

เราอาจจะไม่รู้จักคนที่เรานิยมเลยสักคน แต่การกล่าว

ชมเชยให้เด็กฟัง ก็ทำให้เด็กรู้ว่า คนที่เขานับถือเขาน่าชม

ภายในครอบครัว ถ้าเรากำลังคนต่างช่วยเหลือกัน และให้ลูกรับรู้ว่าเขาชอบอะไร ทำอย่างไร เขาจะช่วยบ้างก็ได้ เรานึกเสมอ

ให้เด็กได้ยินได้ฟังได้รู้เรื่องคนที่เขาคิดตนเองแก่ประโยชน์ของสังคม แล้วก็ไม่ต้องสงสัยจนเกินไป เพราะความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันปลูกฝังไม่ยากเลย ขอเพียงมีตัวอย่างที่ดีไว้ดูบ้างเท่านั้นเอง ♣

เรื่องพระเจ้าวิกรมมัททีย์ - ต่อจากหน้า ๑๐

แต่แล้วก็มองเห็นว่าไกลออกไปมีกองไฟลุกโชติช่วงอยู่ เมื่อเดินเข้าไปใกล้ จึงเห็นร่างของวนชีกาลังมอกไหม้อยู่ในกองไฟนั้น เพียงเท่านั้นเองพระเจ้าวิกรมมัททีย์ก็ทรงเข้าพระทัยได้ว่าวนชีกทรยศต่อพระองค์เสียแล้ว นับแต่นั้นต่อไป

พระองค์ก็จะต้องอยู่ในร่างนกแก้วเท่านั้น ไม่มีวันได้กลับคืนเข้าสู่ร่างเก่าของพระองค์ได้อีก

ต่อมาไม่นานก็ได้มีพราหมณ์คนหนึ่งจับนกแก้วตัวนั้นได้ จึงนำมาขายให้พ่อค้าคนหนึ่ง พ่อค้าพอใจมาก เพราะ→

นกแก้วทันทูได้ คืนวันหนึ่งพ่อค้าฝันไปว่า ตนได้ดูการ
แสดงระบำของอปรนชินางระบำผู้มีชื่อเสียง เมื่อตื่นขึ้นก็
ได้เล่าฝันให้ใคร่ทอไกรฟัง จนไม่ซำก็รู้ถึงหูของนางอปรนชิ
อปรนชิโกรธมากที่มีคนได้ดูการแสดงของนางโดยไม่ต้อง
เสียเงิน จึงเรียกค่าดูนั้นเป็นจำนวนถึง ๑๐๐ รูปี แต่พ่อค้า
ก็ไม่ยอมจ่าย นางจึงนำเรื่องไปฟ้องศาล พ่อค้าไม่รู้จะทำ
อย่างไร นกแก้วจึงแนะนำให้ว่า ให้ไปแก้คดีที่ศาล เอาเงิน
๑๐๐ รูปีไปด้วยพร้อมกับกระบอกเงินอีกบานหนึ่ง ถ้าหากนาง
อปรนชิร้องฟ้องต่อศาล ก็เอาเงินมาวางไว้ให้เห็นต่อหน้า
ผู้พิพากษา แล้วเอากระบอกทั้งไว้ข้างหลังเงินนั้นด้วย

พ่อค้าก็ทำตามคำแนะนำของนกทุกประการ เวลาไป
ศาลก็เอานกแก้วไปด้วย พอนางอปรนชิเห็นเงินที่พ่อค้า
เอามาวางไว้ ก็ยื่นมือมาจะหยิบ นกแก้วจึงร้องห้ามว่า “อย่า
นะ ที่นางเรียกค่าดูถึง ๑๐๐ เหยียญทั้งๆที่ท่านพ่อค้าดูในฝัน
นางก็ควรจะได้เงินไปเพียงเงาในกระบอกเท่านั้น”

ผู้พิพากษาก็เห็นด้วย และให้นางอปรนชิทำเช่นนั้น
นางอปรนชิทั้งโกรธทั้งอาย ก็ถูกเล่นแกล้งโดยนกเจ้าปัญญา
ไม่ช้าข่าวนกแก้วเจ้าปัญญาก็ถือกันไปทั่วจนถึงหูภคินี ภคินี
รีบไปทูลนกกนั้นทันที พอเห็นก็เชื่อได้ว่า นกนั้นไม่ใช่ใคร
อื่น พระเจ้าแผ่นดินของกนั้นเอง

ภคินีพานไปยังกรุงอุเชนโดยไม่รีรอ และนำไป
เก็บไว้ยังห้องลับแห่งหนึ่ง ทั้งนกกทั้งภคินีปรึกษากันอย่าง
เคร่งเครียดว่าทำอย่างไร จะได้รางวัลเดิมของพระเจ้าวิกร
มาทิตย์คืนมา

ในขณะนั้น วนชิยังไม่มีโอกาสได้พบพระราชินีของ
พระเจ้าวิกรมาทิตย์สักที เพราะจะเข้าไปพบครั้งไร พระ
ราชินีก็ทรงหาทางเลี้ยงเสียครั้งนั้น เป็นอย่างนี้อยู่เสมอมา
แต่แล้วอยู่ๆก็มีข่าวมาว่า พระราชินีไม่ยอมเฝ้าพระเจ้า
แผ่นดิน เพราะทรงเสียพระทัยที่นกแก้วทันทูไปรุดมาทูลลง

วนชิอยากจะหาทางทำให้พระราชินีโปรดและพอ
พระทัย จึงอาสาจะทำให้นกคืนชีวิตขึ้นมาให้ได้ พระราชินี
ก็ทรงยินดีให้ทำ วนชิจึงถอดวิญญาณของตนจากร่างพระ
เจ้าวิกรมาทิตย์เข้าสู่ร่างนกแก้ว บินตรงไปยังพระราชินี
พระเจ้าวิกรมาทิตย์ทรงคอยที่อยู่แล้ว จึงรีบออกจากร่างนก
แก้วเข้าร่างของพระองค์ ภคินีไปทูลพระราชินีว่า บัดนี้
ร่างพระเจ้าวิกรมาทิตย์เป็นพระองค์จริงๆแล้ว ทั้งสองพระ
องค์ต่างทรงชื่นชมยินดีที่ได้มาพบกันอีก ส่วนวนชิที่อยู่ใน
ร่างนกนั้นบินหนีไป และคงจะคงอยู่ในร่างนกนั้นต่อไป
อีกนานจนชั่วชีวิต สมกับกรรมที่ทำได้



ข้อดี - ต่อจากหน้า ๑๐

“สิริวรรณ” อักษรและความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

โสภษา - เกิดมางาม

โสธิดา - ทิพย์วิสุทธิ์แล้ว

สติกานต์ - มุกดาหาร ออกบัวขาวบานในเวลา
กลางคืน

ร ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

หงส์ปัทม - อานาจหรือเกียรติแห่งวงศ์สกุล

นโภษ - เกิดแก่ท้องฟ้า

นิษณาด - จลลดา ชำนาญ - คงแก่เรียน

“แป้ว” ต้องการอักษร ร ๕ มีความหมายเป็นใหญ่ใน
สกุล เป็นศรี ผู้มีน้ำใจดี มีความรู้ดี คล้องกับชื่อบิดา
นามาวรัตน์

“สิรินธร” ต้องการอักษร ส ไม่จำกัดความหมาย ชื่อ
สิรินธร ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันเสาร์ แปลว่าอะไร
ใช้ได้ แปลว่า ทรงไว้ซึ่งสิริ



หายตัวไปเลย ลูการู้เข้าก็ไม่รู้จะทุกข์ร้อนอะไรนัก เพราะมีธุระจะก้องกู แลยมกุมารลูกชายอยู่เต็มมือแล้ว

ลูกเลี้ยงลูกอย่างประคบประหงมจนลูกชายเลี้ยเล็กไปเลย คือทั้งเกียจคร้านทั้งไม่สนใจอะไร เมื่อโตขึ้นจึงกลายเป็นคนไม่ได้เรื่อง ไร้ค่า ใช้การไม่ได้ ครั้นเมื่อแม่ตายลง ยมกุมารเหลือตัวคนเดียว ความรู้อะไรก็ไม่มี จนปัญญาไม่รู้จะทำมาหากินอะไรจึงจะยังชีพอยู่ได้ ยมกุมารนึกถึงอาชีพของบิดาขึ้นมาได้ จึงเข้าไปค้นหาหาชนิดต่างๆ ที่บิดาทำไว้ เมื่อค้นพบแล้วก็เอาไปขาย พอได้เงินมาเลี้ยงชีพ

ตอนที่ยมกุมารชักกิดถึงบิดาบ่อยๆ อิดว่าบิดากำลังทำอะไรอยู่ที่ไหน คืนวันหนึ่ง พระยายมจึงมาเข้าฝันลูกชาย พูกว่า

“ลูกรัก เจ้าจะหากินทางเป็นหมอกี่ทำต่อไปได้ เจ้าจะอยู่ได้อย่างไร สมบายๆ ภัยอาชีพนี้นี้ แต่ว่าพึ่งคำพ่อนะว่า ถ้าเมื่อไรรับรักษาใช้รายไหนละก็มองไปทางหัวนอนให้ดีๆ ถ้าลูกเลิกไปแล้วเห็นพ่อนั่งอยู่ตรงนั้นละก็ ลูกอย่าไปรับรักษาเข้าเถียวนะ เพราะนั่นแสดงว่าคนไรนั้นจะต้องตายแน่ๆ แต่ว่าจะไม่มีใครเห็นพ่อหรอก จะมีแต่เจ้าคนเดียวที่จะเห็นพ่อได้ แต่ถ้าเมื่อไร เจ้าไม่เจอเห็นพ่อ เจ้าก็รับรักษาเขาเถอะ คนใช้ก็อย่าหาในไม่ช้า”

ยมกุมารตกใจตื่น รู้สึกว่าตนฝัน (อ่านต่อหน้า ๑๓๐)

ชื่อดี

ท่านผู้หลานที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๓๙ บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๕ พ.ค.-๒๓ พ.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“ฉลาด-สาขันธ์” อักษรและความหมายไม่จำกัด ขอให้เป็นชื่อแก่และไพเราะห์ (คนพี่)

ควรถือเป็นวันพฤหัสบดี ถ้าหากเกิดในวันพฤหัสบดี แม้จะเลข ๒๔.๐๐ น. ไปแล้วก็ตาม

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

สารัตถ์ - ความตรง ความซื่อตรง

สุขศ - มีชื่อเสียง

สุขุภ - ประกอบกันเข้าดี เหมาะเจาะ มีสิริมงคล

“สาขันธ์” อักษรและความหมายไม่จำกัด (คนน้อง)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สัจจิต - เห็นร่วมกัน เป็นเอกฉันท์

สุจิตดา - ความกตึก

สุภญา - ผู้คงแก่เรียน

“สรมนตรา” อักษรไม่จำกัด ความหมายดี ให้คล้องกับชื่อผู้ขอ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

สรวัน - ทรัพย์สมบัติ

ศสติกษมณ หรือศสติกษณ - (ออกเสียงสะสะลักสะมน หรือสะสะลัก) พระจันทร์

คันสนันท์ - ยินดีในคำสรรเสริญ

“รัชนี” ความหมายไม่จำกัด ขอเป็นชื่อสั้นๆ เก๋ๆ พี่ชายหรือทิดิน แปลว่าอะไร (อ่านต่อหน้า ๑๓๑)

— to desert : to abandon, to leave (ทอดทิ้งไป)

ex : Why did he *desert* me in my hour of need? (ทำไมพระเจ้าจึงทอดทิ้งฉันไป ในยาม
- ที่ฉันต้องการพระองค์เช่นนั้น)

The town had been *deserted* just before the enemy troops marched in. (คนทั้ง
- เมืองหนีไปหมดก่อนหน้าที่กองทหารข้าศึกจะเข้ามาถึง)

หมายเหตุ : การอธิบายเพลงนี้ ต้องทำอย่างกระตือรือร้นเหมือนเมื่อเจ้หวั่นของเนื้อเพลง เพราะมีจำนวนคำอธิบาย
มากมาย จึงไม่มีเนื้อที่จะอธิบายคำด้วยตัวอย่างได้เพียงพอ ♣

พระยายม - ต่อจากหน้า ๑๑

ประหลาด แต่ก็เชื่อคำบิดา ดังนั้นยมกุมารจึงยึดอาชีพหมอ
สือไป ทำยาร้อยพันแปดชนิดขาย รับรักษาโรคได้ทุกโรค
ไม่ว่าโรคอะไร แต่ก่อนจะรักษาก็ต้องมองไปทางหัวนอน
คนไข้ทุกครั้ง จนแน่ใจว่าไม่แลเห็นบิดาของตนแล้วจึงจะ
รักษาใช้ และก็ปรากฏว่าคนไข้ที่ยมกุมารรับรักษาหายทุก
รายไป จนผู้คนเลิกกันไปทั่ว และรู้กันโดยทั่วกันว่า ถ้า
คนไข้รายไหน ยมกุมารไม่รับรักษา คนไข้รายนั้นเป็นอัน
ถึงแก่วัง ล้มตายแน่

อยู่มาวันหนึ่ง ธิดาองค์เดียวของพระราชบิดาบ้านเมือง
นั้นเกิดประชวร หมอหลวงทั้งหลายไม่มีผู้ใดสามารถรักษา
เยียวยาได้ แม้จะเชิญหมอผู้เชี่ยวชาญทั่วบ้านทั่วเมือง ก็
ไม่มีใครรู้ว่าจะรักษาได้อย่างไร ขณะที่พระราชบิดาทรงวิตก
อย่างยิ่ง เกรงธิดาจะสิ้นพระชนม์ ก็ได้มีคนเฝ้าถึงชื่อหมอ
ยมกุมาร พระราชบิดาจึงโปรดให้คนไปรับมาดูแลอาการพระธิดา
ทันที

เมื่อยมกุมารไปถึงห้องบรรทมของพระธิดา ยมกุมาร
ก็มุ่งไปทางหัวนอน และทรงนั้นเอง พระยายมบิดาของ
คนเฝ้าอยู่แล้ว ยมกุมารขอให้ใครๆออกไปนอกห้องจนหมด
แล้วก็พูดกับบิดาว่า

“พ่อจ๋า ครั้งนี้นับเป็นโอกาสดียิ่งเยี่ยมยอดของลูก
ทีเดียวนะ ถ้าลูกรักษาศิทธาพระราชบิดาหายละก็ ลูกก็จะร่ำรวย
และมีชื่อเสียง เพราะฉะนั้นพ่อต้องไปเสียเป็นการช่วยลูก
พ่อไปเสียเถละ ปล่อกันเจ็บไว้ตามลำพัง”

“ไม่ได้หรอกลูก” พระยายมพูด “ขอพ่ออย่างอื่น

ดีกว่า ถึงอย่างไรพ่อก็ต้องเอาเจ้าหญิงพระธิดาไปให้
ได้ พระธิดาจะต้องสิ้นพระชนม์ โชคชะตาเป็นเช่นนั้น
ไม่มีใครอาจเปลี่ยนแปลงได้ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหรือเป็นพ่อ”

ยมกุมารเฝ้าแต่ขอร้องบิดาให้ไปเสียให้พ้นๆเพื่อจะได้
ช่วยชีวิตพระธิดาไว้ แต่พระยายมก็ไม่ยินยอม ยมกุมารก็
ยังไม่ละความเพียร เฝ้าอ้อนวอนบิดาท่อไป จนในที่สุด
พระยายมใจอ่อนยอมปล่อยอายุพระธิดาท่อไปอีก ๓ วัน แล้ว
ก็หายวับไป ยมกุมารเห็นเช่นนั้นก็ได้แก่นังคอกตก ทูลพระ
ราชว่า

“พระธิดาอาการหนักมากพะยะค่ะ ต้องพ้นสามวันไป
แล้ว จึงจะทุเลาได้แน่ว่าจะทุเลาหรือไม่”

ในระหว่างนั้น ยมกุมารจึงอยู่เฝ้าใช้ตลอดเวลา
อาการพระธิดายังเพียบลงๆเขยิบเขยื่อนองคค์ก็ไม่ได้ พระ
เนตรก็ลืมไม่ขึ้น ลูกชิตเขียวเหมือนศพ ไม่มีทางใดที่ยม
กุมารจะทำได้ ใต้แต่เฝ้าคอยให้บิดากลับมาอีก

ครั้นสามวันล่วงไปแล้ว พระยายมก็กลับมาตามนัด มี
ท่าทางเศร้าเสียใจ ได้แก้มองลูกด้วยความเวทนาที่ไม่อาจ
ช่วยอะไรได้ ยมกุมารเห็นพ่อแล้ว ก็เฝ้าแทนึกหาเส้นทางที่
จะเอาชีวิตเจ้าหญิงราชธิดาคืนมาให้ได้

ทันใดนั้นเอง ยมกุมารก็นึกอุบายขึ้นมาได้อย่างหนึ่ง
พอนึกได้แล้วก็ตกลงใจทำทันที ยมกุมารมองไปรอบๆแล้ว
พูดว่า

“แม่ ทำไมร่ำกันล่ะ มาเถละ พ่ออยู่นี่แล้ว”

พ่อได้ยินเสียงยมกุมารร้องเรียกแม่ พระยายมก็

หน้าซิก ทกใจจนไม่ยอมร้องร้อแม่แก้วินาทีเดียว จะเป็น
โชคโคโรนาอะไร ไม่รู้ละ เปิดหนีไปก่อนดีกว่า คิด
ถึงนั้นแล้วก็นอนหลับโลกมนุษย์กลับมโลกทันที

เวลาล่วงไปได้สามวัน เจ้าหญิงราชธิดาก็ฝันถึงพระ-
เนตรขึ้น ยมกุมารรู้ได้ทันทีว่าตนเป็นพ่อแล้ว ชีวิตเจ้าหญิง
ปลอดภัยแล้ว เพราะถึงอย่างไรภิกษุก็จะไม่กลับมาอีก

ยมกุมารจึงถวายยาไว้ให้เจ้าหญิงเสวย และให้คนนำความ
ไปทูลพระราชารว่า พระธิดาไม่เป็นอะไรแล้ว และก็จริง
ถึงนั้นพระธิดาทรงฟื้นขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ช้าก็หายเป็นปกติ
พระราชากับพระราชินีทรงบิณฑิยนิยงนัก ถึงกับยกเจ้าหญิง
ให้เสกสมรสกับยมกุมาร เป็นการตอบแทนบุญคุณ ยมกุมาร
จึงได้มีชีวิตอย่างมีความสุขอยู่กับเจ้าหญิงราชธิดาตลอดไป ❀

ข้อคิด - ต่อจากหน้า ๑๑

บทิน อาจหมายถึง เจ้าแห่งแม่น้ำ มหาสมุทร
ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

บทิชญ์ - รู้เกี่ยวกับกระแสน้ำ

บทัต - ชื่อพระอัครราช

บทธิ - การผูก ผูกพัน

บทยา - ที่มีอำนาจเข้มแข็ง

บทณ - ผู้นำ

“บททท” ต้องการอักษรหรืออักษรมารดา ความหมายไม่
จำกัด บิลาชื่อ สมโชค

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

บทธสม - (ออกเสียงนักษัตร) เหมือนเครื่องผูกพัน

บทธรส - (ออกเสียงนักษัตร) สรรในท้องฟ้า เมฆ

บทธสย - พืชผลที่เกิดขึ้นได้เป็นครั้งแรก

“สวติ” ต้องการ ส น ำ ข มีความหมายดี เก่งเพราะ
ความรู้ความสามารถของตนเอง ไม่เกิน ๒ พยางค์ ชื่อ
สวติ มีความหมายหรือไม่

สวติ ไม่มี แต่แต่งใหม่ได้เป็น สวติย์ - การ
ถวายน้ำส้อมแด่เทพเจ้า

“บทณ” ต้องการอักษรหรืออักษรมารดา ความหมายไม่
จำกัด บิลาชื่อ ก่าพล

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี

ไม่บอกว่าหญิงหรือชาย

บทโรตม์ - ที่เยี่ยมในหมู่คน

“เจริญ” ต้องการอักษรเป็นศรีหน้าหน้า มีความหมายว่า
เจริญ ก้าวหน้า เป็นที่รัก มีสิริมงคล เป็นชื่อเก่าและแปลก
ชื่ออักษรมารดามีอักษร จ และ พ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

บทกัร - มีสิริมงคลและความรู้

บทมัย - เป็นที่นับถือ

บทนท - (ออกเสียงนักษัตร) ใหม่เสมอ

อันตรายจากการใช้สเปรย์ - ต่อจากหน้า ๙๙

ก็จะถูกดูดซึมผ่านเยื่อหลอดลมเข้าไปตามกระแสโลหิต
แต่ถ้าหากเป็นพวกที่ถูกดูดซึมไม่ได้ก็จะถูกเซลล์ชนิดที่เรียกว่า
แมโครฟาจ (Macrophage) กินเข้าไป ซึ่งเป็นวิธีการของ
ร่างกายในการกำจัดสิ่งที่ไม่ต้องการออกไป หรือถ้าหาก
เม็ดเล็กๆเหล่านั้นใหญ่เกินกว่าที่แมโครฟาจจะกิน ก็จะถูก
เซลล์ ซึ่งมีขนตามพื้นผิวของหลอดลมพัดพาเอาสิ่งเหล่านั้น
ออกมาภายนอก ถ้าหากเม็ดเล็ก ขนาด ๐.๖-๑ ไมครอน ก็มี

ความสามารถที่จะเข้าไปได้ถึงถุงลม (Alveoli) พวกที่
ละลายน้ำได้ เช่นสารพวกโปรตีนก็จะถูกดูดซึมผ่านถุงลมเข้า
ไปในกระแสโลหิต แต่ถ้าเป็นสารที่ละลายไม่ได้ เช่น อยู่ใน
จำพวกไขมัน ร่างกายก็พยายามที่จะขับออกมาจากถุงลม
และทำให้เกิดปฏิกิริยาอื่นในบริเวณถุงลมนั้น ซึ่งถ้าเข้ามา
ถึงอยู่มากๆ ก็อาจทำให้เกิดโรคของปอดที่เรียกว่า
Pneumoconiosis อันทำให้ส่วนเนื้อที่ๆของปอดที่จะ→

นิทานพเนศวรชาติ

บรรจบ พันธุเมธา

กัณฐมาลา

(นิทานอินเดีย)

นิทานเรื่องวิษณูศาตรอน ดังกับ
สับเปลี่ยนลูกเอาสิ่งอันมาแทนนั้น มี
หลายต่อหลายเรื่อง ทั้งเรื่องเจ้าควาย
คำของไธยใหญ่ที่เคยเล่าไปแล้ว และ
นำแปลกที่นิทานของกรีกก็มีเรื่องเล่า
อย่างเดียวกับของอินเดีย ต่างกันเพียง
เรื่องปลีกย่อยบางตอนเท่านั้น คงจะ
เทียบให้เห็น เรื่องของอินเดียคงกร
เล่าไว้ในขุมนิทานอินเดีย ดังนี้

ครั้งหนึ่งยังมีพระราชอาชองค์หนึ่ง
ทรงปกครองบ้านเมืองด้วยความเอาใจ
ใส่ ถึงกับปลอมองค์ทองเที่ยวไปถาม
ที่ต่างๆ เพื่อจะได้ทรงทราบความเป็น
อยู่ของผู้คนพลเมืองของพระองค์ วัน
หนึ่งขณะที่พระองค์เสด็จผ่านบ้านหลัง
หนึ่ง พระองค์ทรงได้ยินเสียงผู้หญิง
คุยกันอยู่ข้างใน ผู้หญิงทั้งสามนั้นเป็น
พี่น้องกัน พี่คนโตพูดว่า

“พี่ละอยากแต่งงานกับคนทำ
กับข้าวของพระราชอาชเจ้าจริง พี่จะได้
กินอาหารอย่างอร่อยพิเศษทุกวันๆ”

“น้องก็อยากแต่งงานกับคนดูแลวัง
พระราชอาช” น้องสาวคนกลางพูดขึ้น

บ้าง “น้องจะได้แต่งงานสวยๆ มีห้องหับ
สวยงามอยู่”

ส่วนน้องสาวสุดท้องหนึ่งไม่พูดว่า
อะไร พี่ๆก็เข้าใจถามว่า

“น้องอยากอย่างไรทำไมไม่บอก
กันบ้าง”

น้องสาวสุดท้องก็ยังนิ่ง จนกระทั่ง
พี่สาวเข้าแล้วเข้าอีก จึงได้พูดออกมา
ว่า

“ถ้าทำได้ ข้าอยากจะแต่งงานกับ
พระราชอาช ข้าจะได้เป็นพระราชินีจะ
ได้ช่วยพระองค์ปกครองบ้านเมือง”

พระราชอาชทรงทราบเช่นนั้นแล้ว
ก็เสด็จกลับเข้าวัง วันรุ่งขึ้นวิเสทคน
ทำกับข้าวของหลวงกับเจ้าหน้าทีกรม
วัง ได้ตามเสด็จพระราชอาชพากันไปยัง
บ้านหญิงสาวทั้งสามนั้น และได้ไปสู่
ขอหญิงสาวสามบิราภรรยาของพี่น้องแต่ละ
คน แต่ว่าเมื่อเวลาล่วงไป พี่สาว
ทั้งสองเกิดความริษยาน้องสาวสุดท้องที่ได้
เป็นพระมเหสีมีหน้ามีตายิ่งกว่าใคร
เมื่อถึงเวลาที่พระมเหสีประสูติ พี่สาว

ทั้งสองก็ไปช่วยดูแล แต่เมื่อพระมเหสี
ประสูติโอรสออกมา พี่สาวทั้งสองก็
จัดแจงเอาลูกแมวมาสับเปลี่ยนวางไว้
แทนที่ แล้วเอาเด็กใส่หม้อดินลอยน้ำ
ไป พระราชาทรงชื่นพระทัยอย่างยิ่ง
ที่เกิดเหตุเช่นนี้ขึ้น พระมเหสีไม่ทรง
ทราบเหตุเกิดเพราะพี่สาวทั้งสอง ก็
เฝ้าแต่กันแสงคร่ำครวญ

ต่อมาเมื่อพระมเหสีประสูติโอรส
ออกมาอีกองค์หนึ่ง พี่สาวทั้งสองก็ทำ
เช่นนั้นอีก คราวนี้อานกุ่มหนึ่งมาสับ
เปลี่ยน แล้วเอาเด็กน้อยใส่หม้อลอย
น้ำไปเช่นเคย ทั้งพระราชอาชพระมเหสี
ออกเป็นทุกข์เดือดร้อน พระทัยไม่ได้ที่
เกิดเหตุแปลกประหลาดเป็นครั้งที่สอง
ครั้นพระมเหสีประสูติเป็นครั้งที่
สามเป็นธิดาหน้าตาน่ารัก พี่สาวทั้ง
สองก็เอาเด็กไปเสียอีก เอาตุ๊กตามา
วางไว้แทน แล้วก็เอาเด็กใส่หม้อลอย
น้ำไป เมื่อเป็นเช่นเดียวกันถึงสามครั้ง
สามคราว พระราชาก็ตกพระทัย สำคัญ
ว่าพระมเหสีเป็นแม่เมก จะปล่อยไว้
ต่อไปไม่ได้ ต้องกำจัดเสีย พระราชา
จึงจับได้พระมเหสีไป พระมเหสีต้อง
ไปอยู่ในกระท่อมชอมช่อแต่ลำพัง
และเกี่ยวข้องกับข้าวกินเหมือนชอทาน

ส่วนเด็กน้อยทั้งสามที่ถูกจับได้
หม้อลอยน้ำไปนั้นหาได้ตายไม่เพราะ
บังเอิญให้มีพราหมณ์ไปอาบน้ำอยู่ที่ริม
แม่น้ำ แลเห็นเข้า จึงเก็บหม้อมาเบ็ดดู
เห็นเด็กน้อยน่ารักอยู่ในนั้น จึงพา
กลับบ้าน บอกแก่เมียว่า

“คุณยาย พระผู้เป็นเจ้าประทาน
ลูกมาให้เราแล้ว เราต้องประคบ
ประหม่อมให้ดีๆนะ”

ด้วยเหตุที่พราหมณ์กับเมียไม่มีลูก
จึงเลี้ยงดูเด็กน้อยนั้นด้วยความรักใคร่
ตั้งชื่อให้ว่า อรุณ ครั้น ๒ ปีผ่านไป ก็
แลเห็นหม้ออีกใบหนึ่งลอยผ่านมา
อีก พราหมณ์เก็บมาดู แลเห็นเด็กน้อย
อยู่ในหม้อ เป็นเด็กผู้ชายน่ารักไม่ผิด
กับคนแรก พราหมณ์จึงเอากลับไปบ้าน
ด้วยความชื่นชมยินดี ตั้งชื่อให้ว่า พรุณ
เมียพราหมณ์พูดขึ้นว่า

“เราอยากจะได้ลูกสาวสักคนหนึ่ง”

อีกสองปีต่อมา พราหมณ์ก็ได้ลูก
สาวสมใจจากหม้อที่ลอยน้ำมาอย่าง
คราวที่แล้วๆ พราหมณ์รีบไปบอกเมีย
ว่า

“ยาย ที่อยากได้ลูกสาวนั้นนะ
สมใจแล้ว นี่ลูกสาวของแก”

สองหัวเมียรู้สึกปีติยินดีและมีความ
สุขที่สุดที่ได้ลูกสาวมาตามที่ปรารถนา
ลูกสาวคนนั้นตั้งชื่อให้ว่า กิรีดมาลา
พราหมณ์เป็นคนมั่งคั่งจึงสามารถให้
การศึกษาอบรมลูกทั้งสามได้โดยไม่
เกือกร้อน เด็กผู้ชายทั้งสองคนเติบโต
มาเป็นชายหนุ่มหน้าตาหล่อเหลา เด็ก
(อ่านต่อหน้า ๑๔๓)

ชี ช่อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๓๓
บรรจบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒๓ พ.ค.-๓๑ พ.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อ ไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“วิชช” อักษรไม่จำกัด ให้มีความหมายว่า เข้มแข็ง สดชื่น น่ารัก

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

วัชรก - (ออกเสียงวัชระบ) เหมือนเพชรหรือสายฟ้า

วัชรวิ - กล้าและแข็ง

วัชรสาร - แก่นเพชร

“แมรี” ต้องการอักษร ช ร ป ให้คล้องกับชื่อพี่ว่า วรัชชา ให้เป็นชื่อ
๒ พยางค์ ลงท้ายด้วย ชา

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

ชญาบุช - น้องผู้ฉลาด

ชวลิตา - เกิดมาโชติช่วง

ชนบชา - (ออกเสียงชนยะชา) เกิดด้วยความรัก

“นันทพันธุ์” อักษรไม่จำกัด ให้มีความหมายว่า เจริญ เป็นผู้นำของ
ตระกูล มีเกียรติ

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

หงส์เนตร - ผู้นำแห่งสกุล

นาชัส - ที่พึ่ง ความช่วยเหลือ

กิตตินัท - ผูกไว้ด้วยเกียรติ

“กาญจนา” ต้องการชื่อพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ ความหมายเป็น
สิริมงคล เป็นชื่อเก๋ (เดิมชื่อสมศักดิ์) (อ่านต่อหน้า ๑๔๓)

ข้อที่ - ต่อจากหน้า ๒๗

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ฉันทรา แปลได้ว่า ตั้งอยู่ในความรู้

กฤตชน - (ออกเสียงกริทธิชน) ที่มีผล กล้องแก้ว

กุนท์ - ชื่อทรัพย์สินสมบัติอย่างหนึ่งใน ๘ อย่างของ
ท้าวฤเว

เกิด - เรียกแล้ว เรียกแล้ว

“พรรณี” กองการอักษร นำหน้า ให้คล้องกับ อภิขญา
แต่อย่างลงท้ายด้วย ขา

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

มัญญา - การตกแต่งประดับประดา

มรรดา - ความหวาน ความอ่อนนุ่ม ความเพิกเพิน

มรดา - ความหวาน

“อารยา” กองการ ธ นำหน้าให้เขียนแล้วถูก เป็นชื่อ
หลายๆพยางค์ (บิคาชือธานี)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ธัญชนย์ - ที่ทำให้เกิดทรัพย์

ธนิชนก - ที่ทำให้เกิดโชคก็มีความสุข

ธรรณพ - (ออกเสียงทะนันท) หวังสมุทรแห่ง
ทรัพย์“พิเชษฐ” กองการชื่อแสดงว่ามีกบีน ทรหด ทรณะ
แข็งแกร่ง (พิชช นุชกมล นพกานต์ กมลณี)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

กัรณะ - ชื่อเสียง

กัรณร - ทรงไว้ซึ่งความกล้า

เกศณัย - ลูกที่ปรารถนา

“เขวภา” กองการอักษร ณ หรือ น นำหน้า ถ้าอยาก
ให้ออกเสียง นิดๆ การเขียนอย่างไรจึงจะแปลได้

กัณณมาลา - ต่อจากหน้า ๒๗

ผู้หญิงก็หน้าตาสะสวย ทั้งนัย่อมเป็นกั
ชินทาชื่นใจแก่พราหมณ์ผู้เมียยังนักวันเวลาล่วงไป พราหมณ์ทั้งสอง
ต่างชรราลงมากแล้ว ไม่ช้าก็ตายไปทั้ง
สองคน ปล่อยให้ลูกทั้งสามต้องดูแล
ตัวเองอยู่ตามลำพัง ก่อนอื่นพี่น้องหญิง
ชายทั้งสามเห็นว่าบ้านที่อยู่นั้นแม้จะ
ใหญ่โต แต่ก็ไม่ค่อยสบาย จึงจัดแจง
ปลูกเรือนใหม่ ให้ใหญ่โตโอ้อ่าไม่ผิด
พระราชวัง ประทับประคาศักดิ์
สวยงามมากมายหลายอย่าง ทั้งยังมี
สวนสวยงามล้อมรอบบ้านอีกด้วยวันหนึ่งได้มีสันยาตี พระใน
ศาสนาฮินดูผ่านมาทางนั้น อรุณ พรุณ
และกัณณมาลาได้จัดการต้อนรับเป็น
อย่างก็ด้วยความยกย่องการะ จน
สันยาตีรู้สึกพอใจเป็นอย่างยิ่ง
ถึงกับสรรเสริญชมเชยพี่น้องทั้งสาม
ทั้งยังชมบ้านชมสวนว่าสวยงามน่าดู
สันยาตีได้พูดขึ้นว่า“พวกเจ้ามีอะไรพร้อมทุกสิ่งทุก
อย่างแล้วที่นี่ แต่ว่าก็ยังขาดไปอีกสิ่ง
หนึ่ง”

เมื่อคนทั้งสามซึ่งกันถามว่า สิ่ง

นั้นคืออะไร สันยาตีก็ตอบว่า

“มีลูกคนหนึ่ง อยู่ห่างที่นี้ไป
บนยอดเขามีสันไม้ทองกันหนึ่ง และ
บนสันไม้นั้นมีนกแก้วอยู่สองตัว จง
ไปเอานกสองตัวนั้นมาเถอะ แล้วเจ้า
จะมีแต่ความสุขสงบ”พี่น้องทั้งสามตั้งใจฟังด้อยคำของ
สันยาตี ซึ่งได้พูดออกไปว่า “แต่จะไป
ที่ภูเขานั้นจนถึงกับเอานกแก้วมาให้ได้
นั้นจะต้องใช้ความกล้าเป็นอย่างยิ่ง
ทีเดียว เรื่องลำบากมีอยู่อีกอย่าง
หนึ่งก็คือ กอนท์ได้นกแก้วมาแล้ว ➡

และกำลังจะกินทางกลับมือ เจ้าต้อง
ระวังอย่าเหยียดหลังไปทำอะไร ถ้าขึ้น
ห้อยลงนั้นก็จะกลายเป็นก้อนหินไป
ทันทีทีเดียว”

“เราจะลองดู” พี่น้องทั้งสามพูด
“เราจะท้องพยายามเอาชนะกันแล้วมาให้
ดู”

สนยาตีจึงให้ลูกได้พรแล้วก็เดิน
ทางต่อไป อรุณจึงจะหาเดินทางไปเอา
นกแก้วที่ภูเขาทองที่สนยาตีกล่าวถึง
อรุณเป็นขึ้นไปบนเขาและได้ได้เห็น
ต้นไม้ทองมีนกแก้วสองตัวจับอยู่
อรุณเป็นต้นไม้ทองขึ้น ไปเอานกแก้ว
คู่หนึ่งมาได้ ในระหว่างที่กำลังเดินทาง
กลับนั้นเอง ก็ได้มีเสียงเรียกชื่ออรุณ
ขึ้นมาดังสนั่น อรุณเหยียดหลังไป
ทันทีนั้นอรุณก็กลายเป็นหินไปทันที
นกแก้วคู่นั้นก็บินกลับไปยังต้นไม้ทอง
ดังเดิม

เวลาล่วงไปหลายวัน อรุณก็ยัง
ไม่กลับมา พรุนจึงหาท้องไปตามเพื่อ
ดูว่าเกิดอะไรขึ้นแก่อรุณ และพรุนก็
ห้องประสมเคราะห์กรรมเช่นเดียวกับ
อรุณ กลายเป็นหินไปอีกก้อนหนึ่ง

กิริณมาลาอะพิชชยทั้งสองอยู่
หลายวัน แต่ก็ไม่มีแว่วว่าใครจะกลับ
มา ในที่สุดก็ต้องท้อใจไปเอง
กิริณมาลาแค้นตัวเป็นผู้ระอาออกเดิน
ทางไปยังภูเขาทองลูกนั้น กว่าจะถึงก็
ต้องเดินทางอยู่หลายวัน และเมื่อเป็น
ขึ้นไปถึงยอดก็ได้เห็นต้นไม้ทองกับ
นกแก้วสองตัวนั้น กิริณมาลาจึงจับ

นกแก้วมา และใส่เขาสงมาข้างเบื้องล่าง
ทันทีนั้น กิริณมาลาก็คือยืนเสียง

เรียกชื่อกันว่า “กิริณมาลา กิริณ-
มาลา” แต่กิริณมาลาก็ไม่ยอมเหยียด
หลังไปดู ทั้งนี้เพราะจดจำถ้อยคำของ
สนยาตีไว้ กิริณมาลารีบสาวเท้าเดิน
ต่อไป เสียงเรียกชื่อยังคงดังขึ้น
มาอีกว่า “กิริณมาลา กิริณมาลา
กลับมาก่อน” แต่กิริณมาลาไม่
ยอมหยุด ไม่สนใจเลยว่าเกิดอะไร
ขึ้นเบื้องหลังตน รีบเดินทางต่อไป
มีอีกสองคนก็ไปแน่นอน

ครั้นกิริณมาลาลงมาถึงตีนเขาก็
ได้พบสนยาตีนั่นยืนคอยอยู่ สนยาตี
เอ่ยปากชมว่า

“เจ้าเป็นผู้หญิงที่กล้าหาญที่สุด
ในโลก กิริณมาลา เจ้าได้ทำสิ่งที่คน
หนุ่มทั้งร้อยๆทำไม่ได้”

สนยาตีชี้ให้กิริณมาลาดูก้อนหิน
ที่ระกระระอยู่ข้างหลัง พลังบอก
กิริณมาลาว่า

“เอาหมอนี่มาบนครั้นไป แล้วเอา
หมอนี่ไปทิ้งที่ก้อนหินเหล่านั้นสิ”

กิริณมาลาทำตาม ก็ปรากฏว่า
ในพริบตาเดียวกันก้อนหินก็หายไป
กลายเป็นชายหนุ่มเป็นจำนวนร้อยๆ
ตรงเข้ามาโค้งคำนับกิริณมาลา แล
ละคนกล่าวขอบคุณกิริณมาลาที่ช่วย
ชุบชีวิตให้ ในบรรดาผู้ที่คืนร่างมา
เป็นคนที่ได้มีอรุณกับพรุนรวมอยู่
ด้วย แล้วคนทั้งสามก็ได้ลาสนยาตี
กลับบ้าน

เมื่อถึงบ้านก็ได้เอานกแก้วคู่นั้น
ใส่กรง นกแก้วก็เฝ้าและนำให้คน
ทั้งสามทำนันทนาการอยู่ตลอดเวลา
วันหนึ่งนกแก้วได้แนะนำให้ไปเอาตัว
ผู้หญิงยากจนที่อยู่ในกระท่อมชอมช่อ
นั้นมาเลี้ยงไว้ในบ้าน คนทั้งสามก็ได้
ไปเสาะหา จนกระทั่งพบที่อยู่ตามที่
นกบอก จึงได้พามาบ้าน

นกแก้วก็ได้แนะนำให้ไปว่า “คุณ
เขาให้ดูนะ ให้ดูเหมือนเขาเป็นแม่-
ที่เดียวละ” คนทั้งสามก็ทำตาม และ
หญิงนั้นก็ได้อยู่กับคนทั้งสามเหมือน
ดังว่าเป็นแม่แท้ๆทีเดียว

วันหนึ่งนกแก้วแนะนำให้คนทั้งสาม
เชิญพระราชามาเสวยกระยาหารที่บ้าน
ของคน และอธิบายโดยดีด้วยว่าควร
จะทำอาหารอะไร เอามาเสวยอย่างไร
ทั้งอรุณ พรุนและกิริณมาลาจึงงาน
เลี้ยงอย่างมโหฬาร เชิญแขกหรือ
สำคัญมาร่วมด้วยมากมาย

ครั้นถึงเวลาอาหาร กิริณมาลา
เชิญแขกเข้าไปในห้องอาหาร ที่มีกรง
นกแก้วแขวนอยู่ มีนกแก้วคอยเฝ้าดู
ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อถึงเวลานำ
อาหารมาถวาย กิริณมาลาจัดอาหาร
สำหรับพระราชาในถาดทอง ด้วยทอง
แต่พระราชาอดทนเห็นพระทัยไม่ได้
มีอาหารทุกอย่างล้วนแล้วแต่ก้อน
กรวดทั้งนั้น พระราชาเสวยอะไรไม่ได้
สักอย่าง ทำให้พิโรธที่สุด ผุดลุกขึ้น
จากที่ประทับ ทรงจ้องหน้าพี่น้องทั้งสาม
และเปล่งสุรเสียงว่า (ต่อหน้า ๑๔๖)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

สุนน ทิมมณี

อนิวรรณ เลี้ยวเหล็ก ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

ลีห์ เตือแมลงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิทยา วงศ์เที่ยงธรรม ไกลสม กระจำรังคัน

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพพยอม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ อ.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ อ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธุมธรา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอวรงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรรพวรรณ คุณวิศาล

ยุบล คุรุสมงคต อ.บ.

สมศรี สุขุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล อ.บ.

กัณณมาลา-ต่อจากหน้า ๑๔๔

“นี่เจ้าบังอาจอย่างไร ถึงได้ทำ
อย่างนี้ เจ้าหมิ่นประมาทข้าหรือ
อย่างไรถึงได้เอาก้อนกรวดมาให้ข้ากิน”

ยังไม่ทันที่จะมีใครตอบว่ากระไร
นกแก้วก็ถามขึ้นว่า

“ขอเคชะ ตอบคำถามของพวก
เราเสียก่อน เราจึงจะตอบคำถามของ
พระองค์”

พระราชาทรงแปลกพระทัยที่
นกแก้วพูดออกมาได้เช่นนั้นจึงตรัสว่า
“จะถามอะไร”

“ข้าขอถามว่า เป็นไปได้ไหมที่
พวกผู้หญิงจะออกลูกมาเป็นแมวเป็น
นกและเป็นตุ๊กตา”

คำถามของนกแก้วทำให้พระ-
ราชาระลึกถึงเรื่องราวต่างๆมาได้โดย
ฉับพลัน ตรัสว่า “เป็นไปไม่ได้หรอก
แต่ว่าเรื่องเป็นอย่างไรรองเล่าให้เรา
ฟังซิ”

นกแก้วก็เล่ายุทธเรื่องราวต่างๆ
ถวาย ลงท้ายทูลว่า “นี่แหละโอรส
ธิดาของพระองค์ อรุณ พรุณ กับ
กัณณมาลา” พระราชาทรงบีติ

ปลาบปลื้มเป็นล้นพ้นที่ได้พบโอรส
ธิดาเกิดโตสวยงามเช่นนั้น ทนไฉน
ก็ระลึกถึงพระมเหสีจึงตรัสถามว่า
“แล้วเมียเราจะไปอยู่ที่ไหน”

นกแก้วก็ทูลว่า “ก็อยู่กับโอรส
ธิดาซิพะยะค่ะ” กราวนทั้งอรุณ พรุณ
กับกัณณมาลา ต่างก็แปลกใจไม่แพ้
พระราชาก็ได้ทูลถามว่า หญิงที่อยู่กับ
ตนนั้นก็แท้คือมารดาของตนนั่นเอง
พระราชาก็โปรดให้พระมเหสีกับ
โอรสธิดากลับไปอยู่ด้วยกัน และก็ได้อ
อยู่ด้วยกันด้วยความผาสุกตลอดไป ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิก โปรดบอกกับมาซึ่งสำนักงาน
๕๓/๓๖-๓๘ อาคารศรีวิเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๔๙๑๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท หมายคือหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

26 / 11

๒๔ ม.๗. ๒๖.

นิทานสามสาว

บรรจบ พันธุเมธา

สุริยะจันทร์ (นิทานกรีก)

นิทานกรีกเรื่องนี้คล้ายกับนิทานอินเดียเรื่องกัณฐกะ ที่เล่าไปคราวที่แล้ว สารสำคัญของเรื่องคล้ายกันมากจนน่าสนเท่ห์ว่า ใครเล่าถามใคร หรือได้กันเข้ามาจากที่ใดด้วยกัน เรื่องของอินเดียนั้นเป็นเรื่องพิศาวะยาน้องสาวถึงกับเอาลูกใส่หม้อลอยน้ำไป แล้วเอาลูกแมว นก กับตุ๊กตามาสืบเปลี่ยน แต่ของกรีก เป็นเรื่องแม่ผู้วิद्याลูกสะใภ้ถึงกับให้หม้อคำแหย่ทำลายเด็กน้อยนั้นเสีย ด้วยเหตุที่เรื่องคล้ายกันมาก จึงจะเล่าแก่ตอนที่ต่างกันพอเป็นที่น่าสนใจ เรื่องตอนต้นต่างกันอยู่บ้าง แม้จะเริ่มเรื่องด้วยพี่น้องสามสาวด้วยกัน ของกรีกเล่าว่า

มีพี่น้องสามสาวหาเงินทางทำไหมพรม พี่สาวคนโตก็เกลียวไหมพรม คนกลางสาวคนเล็กก็เลือกเส้นมาตีเกลียว ส่วนน้องสาวคนสุดท้ายก็ดักไหมพรมเป็นผืนผ้า วันหนึ่งพระราชามิเมืองนั้นเกิดออกคำสั่งไม่ให้ผู้ใดจุดไฟในเวลากลางวัน หากใครขึ้นทำเป็นต้องถูก

ปรับเป็นทอง หญิงสาวทั้งสามจำต้องทำงานทั้งกลางวันกลางคืน จึงคิดหาวิธีที่จะจุดไฟไม่ให้ผู้ใดเห็น น้องสาวสุดท้องได้แนะนำให้เอาแก้วใส่น้ำมันไปตั้งในถังข้างหน้าฝน แล้วจุดไฟทำงานในนั้น ชาวบ้านก็แกล้งเห็นเข้าจนได้ จึงนำความไปแจ้งแก่ตำรวจยามของพระราชากำรวจจะปรับหญิงสาว หญิงสาวจึงพูดกันต่อหน้าตำรวจนั้น พี่สาวโตพูดว่าทนอย่าได้เป็นะเหลืพระราชาเหลือเกิน ทนจะมีลูกเป็นทวงอาทิภัยตัวจันทรดาวยทีเดียว น้องสาวคนหนึ่งก็อยากได้แต่งงานกับคนทำกับข้าวของพระราชาทนจะทำขนมให้กิน ให้ขนมอันเกลียวเลี้ยงคนได้ทั้งกองทัพบทเดียว ส่วนน้องสาวสุดท้องก็อยากแต่งงานกับสารพัดคนขึ้นรถพระราชาทนจะดิถีเข้มขั้ให้แหววาวเหมือนสายฟ้าแลบทีเดียว

ตำรวจยามเห็นหญิงทั้งสามพูดอะไรแปลกๆ จึงนำความไปทูลพระราชาราชาก็ทรงเห็นแปลก

จึงจัดการให้เป็นไปตามปรารถนาของหญิงทั้งสาม และพี่สาวคนโตก็ได้เป็นพระมเหสีพระราชาก็ก็คิดปรารถนาไว้ และการที่พระราชานำหญิงธรรมดาสามัญมาแต่งตั้งเป็นพระมเหสีเช่นนั้นเอง ทำให้พระมารดาไม่พอพระทัยอย่างยิ่ง สุดท้ายก็ถึงกับคิดทำลายลูกอันเกิดแก่ลูกสะใภ้ผู้ต่ำศักดิ์ โดยให้เงินหม้อคำแหย่ทั้งพันปอนด์ให้เอาเด็กไปฆ่าเสีย แล้วเอาลูกหมามาสืบเปลี่ยนไว้แทน คราวที่สองเอาลูกแมวมาแทน แต่หม้อคำแหย่ก็หาได้ฆ่าเด็กไม่ กลับเอาใส่หีบไปทิ้งไว้ในพงหญ้าชาน้ำ และชายหาปลาแลเห็นเข้า จึงเอาหีบกลับไปบ้าน เปิดดูเห็นเป็นเด็กก็เลี้ยงไว้ เพราะตนไม่มีลูก และก็ได้เกิดโดยทำนองนี้มาถึงสองครั้ง คราวแรกเป็นเด็กชาย เมื่อเปิดหีบก็เห็นเป็นแสงสว่างแจ่มจ้าเหมือนดวงอาทิตย์ จึงเรียกชื่อว่าสุริยะ (ที่เรียกชื่อนี้ก็เพราะคงจะคุ้นหูคนไทย มากกว่าชื่อฝรั่ง) คราวต่อไปเป็นเด็กหญิง จึงให้ชื่อคู่กันว่า จันทร

พระราชายังเฝ้ายามให้ต้องไปทัพเสียทั้งสองคราว เมื่อกลับมาทรงทราบเรื่อง ก็อดเสียพระทัยไม่ได้ ครั้งแรก

ยังพอทนได้ แต่พอถึงครึ่งหลังทนไม่ไหว ถึงกับจัดการเอาแก้วพระมหาดำใส่ท่อน้ำโสโครก ยาปากท่อนั้นเสียเลย ข้างซ้ายหาลากกับเมียอยู่ได้ไม่กี่ปี เด็กทั้งสองอายุเพียง ๘-๘ ขวบเท่านั้น ซ้ายหาลากกับเมียก็ตายไป ปลอญเด็กสองคนให้ดูแลตัวเองตามลำพัง แต่ก่อนตายซ้ายหาลากได้ให้ลูกม้าแก่สุริยะไว้ เพื่อใช้ไปไหนมาไหนเวลาจันทร์ทอการ

วันหนึ่งพระราชาเสด็จผ่านมาทางบ้านเด็กสองคน และเห็นความน่ารักของเด็กทั้งสองก็พอพระทัย ถึงกับโปรดให้ไปร่วมโต๊ะเสวยด้วยในวันอาทิตย์ที่จะมาถึง แล้วก็นำความไปเล่าแก่พระมารดา ความริษยาของแม่ผัวลูกขุนขึ้นมามาก นึกได้ทันทีว่าเด็กที่กินใช้ให้หมอกำเยไปประหารแท้จริงหาได้ตายไม่ ฉะนั้นจึงต้องหาวิธีอื่นต่อไป วันรุ่งขึ้นจึงได้ไปที่บ้านของสุริยะกับจันทร์ และได้พบกับจันทร์ที่อยู่เพียงคนเดียว จึงได้สอบถามว่าสุริยะรักน้องสาวหรือไม่ เมื่อจันทร์ยืนยันว่าพี่ชายรักตนอย่างยิ่ง หญิงผู้เป็นยาก็ได้แนะนำให้น้องจันทร์ให้ทำเป็นเจ็บ และขอให้พี่ชายไปหาน้ำอมฤตมาให้ จันทร์ก็ทำตาม

สุริยะจำต้องไปหาน้ำอมฤตมารักษาน้อง ได้ชิมมันนั้นไปจนกระทั่งมาถึงบ้านแห่งหนึ่ง หญิงสาวในบ้านนั้นได้แนะนำให้ไปยังภูเขาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีช่องเขาเปิดเปิดได้ กอนโคที่ช่องเขา (อ่านต่อหน้า ๑๔๔)

ช่อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๓
บรรจบ พันธุเมธา ตอบคำถามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๘ มิ.ย. - ๘ มิ.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“เทา” ต้องการอักษร ท ศ ความหมายไม่จำกัด

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

- ทฤศย์ - (ออกเสียงทริส) สวย เป็นที่น่ายินดี
ทรรศสม - (ออกเสียงทักสม) เหมือนพระจันทร์ข้างขึ้นอ่อนๆ
ทศต์คันย์ - ลูกสาวที่ได้รับเกียรติ

“ปรีพพร” ต้องการอักษร พ ร ป มีความหมายคล่องแคล่วว่องไว
(บิดาชื่อไพโรจน์ พี่ชายชื่อพากร)
ร ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

- พิภักษณะ - ฉลาด ชำนาญ รุ่งเรือง
พิภุต - ใหญ่ยิ่ง มีอำนาจ
พิภักจิต - (ออกเสียงพิภักจิก) ฉลาด ลงแก่เรียน

“มาลี” ต้องการชื่อที่มีความหมายว่างามพร้อม มีอำนาจ เป็นชื่อสั้นๆ
ไม่เกิน ๓ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

- มัชฌม - ใหญ่ยิ่ง
มัชฌรย์ - ประทับด้วยช่อดอกไม้
มัชฌรัตน์ - รักนะอันสูงส่ง

“กุลวลี” ชื่อนี้ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันศุกร์ ถ้าใช้ไม่ได้ขอให้
หาให้ใหม่ด้วย
ใช้ไม่ได้ (อ่านต่อหน้า ๑๔๔)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๒๗

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

กุนที - กอ กอกมะลิ
กุนจารี - เข้มแข็ง มีอำนาจ
กุนดา - ชื่อดาวอังคาร

อุสิรา - ชื่อรากไม้หอมชนิดหนึ่ง

“สมวรรณ” ต้องการอักษร ส ว หรือ จ มีความหมายเป็นที่รักหรืออะไรก็ได้ ขอให้ มี ๒-๓ พยางค์ อ่านง่าย

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

“อนันต์” ต้องการชื่อที่มีความหมายไปทางสวยงาม
อ่อนหวาน พ้องกับชื่อพ่อและแม่ (สุกรรมา)

สลับนันทิ - ยินดีในคุณธรรม
สวรัย - มีคุณสมบัติยอดเยี่ยม
สวรรณ - (ออกเสียงสวรรณะ) ที่มีสันนิษฐาน
ที่พึงพรรณนา

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

อนินทิตา - ไม่เป็นที่ติฉินนินทา
อนาทนี - ที่คงอยู่ชั่วกาลปาวสาน ชื่อพระเป็นเจ้า
อุษณิษา - มงกุฏ

“ศรวรรณ” ต้องการอักษร ป ช ศ ว อ มีความหมายว่าฉลาด เป็นที่รัก มีความสามารถ เป็นชื่อสั้นๆ ไม่เกิน ๒ พยางค์

“อนันต์” เป็นชื่อของน้อง ขอให้พ้องกับชื่อพี่หรือพ่อและแม่

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อณิมา - ฤทธิ์อำนาจอย่างหนึ่งที่ทำให้ตัวเล็กได้เท่า
อณู
อณวิศรา - เจ้าแห่งความเล็ก

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

สมกุช - เติบโตให้ความสุข
สมิษฐ์ - กล้องแก้วที่สุก
สมวัต - สงบ เย็น



สุริยะจันทร์ - ต่อจากหน้า ๒๗

เปิดให้ควมมาขึ้นเข้าไป เอาชวคักหน้า
อมฤตมาให้เต็ม และรอจนช่องเขา
เปิดอีกครึ่งก็ให้รีบออกมา เอน้า
มาให้คน สุริยะทำได้ตามนั้น หญิงสาว
ก็แบ่งน้ำอมฤตเอามาประพรมจันทร์
วันต่อมา ย่าของจันทร์ก็มาทูล
เห็นจันทร์อายุอยู่เป็นปกติจึงแนะอีก
ให้จันทร์ขอให้สุริยะไปหาแกมโอมอายุ
วัฒนะมาให้ สุริยะก็ต้องทำตามคำ
ขอร้องของน้องสาวอีก และก็ได้ไป
ขอความช่วยเหลือหญิงสาวนั้น หญิง

สาวบอกว่า
“แกมโอมนั้นอยู่ในกระท่อม มี
มังกรเฝ้ารอบบ้านถึง ๔๐ ตัว ต้อง
ทำกินเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในกระท่อม
พอได้โอกาสก็ทำที่ว่าจะกัดแกมโอม
นั้น แกมโอมจะร้องออกมาว่า “ถูกกัด
แล้ว” เจ้าต้องเฉยไว้ พอเอื้อมมือไป
กัดอีก แกมโอมจะไม่ร้อง เจ้าจึงกัดเอา
มาทันที แล้วเอามาให้ข้า”
สุริยะก็ทำตาม พอแกมโอมร้องออก
มาว่า “ถูกกัดแล้ว” มังกรทั้ง ๔๐ ก็

ได้ลุกขึ้นมองไปรอบๆ แต่ไม่เห็น
อะไร สุริยะก็ทำท่าจะกัดอีก แกมโอม
ก็ร้องออกมาอีก มังกรไม่เห็นอะไร
จึงทูลเอาว่า “อย่าร้องไปหน่อยเลยนะ
ไม่อย่างนั้นข้าจะกัดเจ้าออกไปชั้นๆ
๔๐ ชั้น”
สุริยะเห็นเช่นนั้น จึงเอื้อมมือไป
กัด แกมโอมก็ไม่ร้อง เลยกัดแกมโอม
นั้นเอาไปได้ เอาไปให้หญิงสาว หญิง
สาวก็กัดแบ่งมาให้จันทร์ส่วนหนึ่ง
(อ่านต่อหน้า ๑๔๖)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

ปรางค์ สมวิรัตน์ชัย

พน เลขจารัส

ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เตือนแผงศรี เชื้อชื่น ศรียาชัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสุม กระจำรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูนุกก็ สมบูรณ์ สรรพอุดม

ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ อ.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ อ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสม โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล

ยุบล คุรุสมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล อ.บ.

สุริยะจันทร์-ต่อจากหน้า ๑๔๔

วันรุ่งขึ้น อำมาตย์มาตุลาอีก เห็น
คำแนะนำทั้งสองครั้งไม่เป็นผล จึง
แนะนำต่อไปว่า

“จงบอกพี่นางว่า ชักลัว ไป
หามังกร ๔๐ ตัวมาเผ้าบ้านเถอะ ไม่
เช่นนั้นจะมีคนมาลักเอาตัวข้าไป”

เมื่อสุริยะไปขอความช่วยเหลือ
หญิงสาว หญิงสาวก็ให้เส้นผมไปและ
ถักเส้นผมนั้น มังกรทั้ง ๔๐ ตัวก็ได้อ
ยอมมาเป็นข้าช่วงใช้ สุริยะได้นำมังกร
นั้นมาเผ้าบ้าน เมื่ออำมาตย์มาในวัน
ต่อมา จึงเกือบจะถูกมังกรเหล่านั้นฆ่า

เสียแล้ว ย่าของสุริยะจันทร์ทำให้
เด็กทั้งสองไปกินข้าวที่ในวังให้ได้ใน
วันอาทิตย์รุ่งขึ้น

ถึงเวลาจะเข้าไปในวัง ก็ปรากฏ
ว่าหญิงสาวนั้นได้ร่วมไปถวายและหญิง
สาวได้เอาลูกหมาลูกแมวใส่ถุงไปถวาย
อย่างละตัว ถึงเวลากินอาหาร หญิงสาว
ก็ปล่อยหมาแมวทั้งสองไปบ้านเพื่อนอยู่
ใกล้ๆจานอาหาร ของสุริยะกับจันทร์
และหมาแมวเห็นอาหารในจานก็ตรง
เข้าไปกิน พออาหารถึงปาก ทั้งลูก
หมาลูกแมวก็ล้มลงขาดใจตาย เป็นอัน
รู้ว่า อาหารนั้นถูกลอบใส่ยาพิษ

หญิงสาวจึงทูลเล่าเรื่องถวายพระ
ราชาโดยตลอด จนกระทั่งถึงพระมเหสี
ที่ถูกฝังอยู่ในท่อน้ำใต้โคกรก พระราชา
ทรงทราบเรื่องแล้วถึงกับประหลาดพระ
วาโย หญิงสาวแนะนำให้ไปเปิดท่อน้ำ
กระบอกพระมเหสีมาให้เด็กทั้งสองจับ
พระราชาก็โปรดให้เป็นไปตามนั้น ก็
ปรากฏว่าพระมเหสียังทรงมีชีวิตอยู่
ทั้งพ่อแม่ลูกต่างก็พากันยินดีที่ได้มาพบ
กัน และได้อยู่ด้วยกันอย่างผาสุก ส่วน
แม่ผัวตัววิยาที่ถูกลงโทษไปตามความ
ผิดของตน



อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมาซึ่งสำนักงาน
๘๓/๓๖-๓๘ อาคารตรีทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๙๙๓๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีก
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจำนวนเงิน
๘ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานหยาหยาชาติ

บรรจบ พันธุเมธา

ฟักผีสิง (นิทานอาฟริกา)

นิทานเรื่องนี้มาจากไนจีเรียเหนือ แอทลัน อารันอต เล่าไว้ใน เทพนิยายอาฟริกาว่า

เย็นวันหนึ่งหญิงคนหนึ่งเดินกลับจากนาจะกลับบ้าน มีลูกสาวตัวเล็กๆ ชื่อ ฟุไรรา เดินตามมาด้วย ฟุไรราเป็นเด็กสวยน่ารัก แล้วก็ ร่าเริง ขณะตามหลังแม่มาก็วิ่งบ้างกระโดดบ้าง ทันใดนั้นเองเด็กน้อยก็หยุดชะงัก ร้องบอกแม่ว่า

“แม่ แม่จำ หยุตก่อน” แล้ว ฟุไรราก็ชี้มือไปที่กอหญ้าข้างทาง หยุตก่อนไปว่า “ตรงนั้นมีฟักเล็กๆ อยู่ลูกหนึ่ง แม่เก็บให้หนูที”

หญิงผู้เป็นแม่ได้ยินเสียงร้องเรียก ก็เดินย้อนกลับมา แล้วแหวกพงหญ้า ก็แลเห็นมีต้นฟักขึ้นอยู่ และมีลูกจริงอย่างฟุไรราว่า แม่พูดว่า “เก้งนี้ ที่ แลเห็น แต่ว่าลูกเล็กนี้แม่ยังไม่เก็บ หรอก รอเอาไว้มักหน่อย มันจะโต กว่านี้อีกมาก พอกินกันหลายๆ คน แม่จะเก็บลูกโตๆ กันนั้นไปก่อน”

ได้ยินเช่นนั้น หนูน้อยฟุไรรา ก็ไม่พอใจ ร้องให้ออกมาทวงคืนผลางพูดว่า “หนูจะเอาฟักลูกเล็ก หนูจะเอา ฟักลูกเล็ก” แต่แม่ก็หาฟังไม่ ตกฟัก

ลูกใหญ่ได้แล้วก็เอาใส่กระจากทูนหัว มีอีกกว่าแสนฟุไรราลากไป ปากก็พูดว่า

“มันยังไม่ทันจะโตเต็มที่เลย ไป เก็บมันทำไม รอไปอีกสองสาม อาทิตย์เถอะ จะไปเก็บเอามาให้”

เด็กน้อยก็ไม่ยอมหยุตรองให้ เดิน พลังร้องให้พลงจนถึงบ้าน ครั้นถึง เวลากินอาหารเย็น ใครๆ ในบ้านพากันมานั่งรอบหม้อใบใหญ่ เอามือ ล้วงลงไปหยิบอาหาร ฟุไรราไม่ยอม กิน พ่อจึงถามแม่ว่า

“ฟุไรรามันเป็นอะไรไป”

“มันไปเห็นฟักลูกเล็กๆ ลูกหนึ่ง อยู่ในพงหญ้าข้างทาง” แม่เล่าให้พ่อ ฟัง “จะให้ข้าเก็บให้ ข้าไม่เก็บ เห็น

ลูกมันยังเล็กนัก มันก็เลยโกรธ”

พ่อฟุไรราเป็นคนใจอ่อน ตามใจ ลูก จึงพูดขึ้นว่า

“เอาเถอะ ไว้พรุ่งนี้เช้าถึงค่อย เอา แม่เขาจะไปเก็บให้”

ฟุไรราหยุตรองให้ทันที ลงมือ กินอาหารแล้วก็ไปนอน เช้าวันรุ่งขึ้น ก็รีบตื่นแต่เช้าตรู่ แล้วก็กวณแม่ไม่ หยุคหย่อนจนกระทั่งแม่ต้องไปเก็บ ฟักให้ ขณะมาตามทาง ฟุไรราคิดว่า “คงยังไม่มีใครเห็นแล้วก็ตามักเอาไป เสียก่อนหรือคะ”

แล้วก็โรคคิตที่ยังไม่มีใครเห็น ฟักลูกเล็กยังอยู่ที่เก่า แม่เอามือคอกมา ลัก พอก้มลงเก็บและกลังจะยื่นส่งให้ ฟุไรรา ฟักลูกนั้นก็กลังไปจากมือ แล้วก็กลังไปกลังมาอยู่รอบๆ ทำจนใน ที่สุดก็ไปแอบอยู่หลังเด็กน้อย ครั้น เด็กน้อยก้าวเท้าเดินไปหาแม่ ฟักลูก นั้นก็ตามไปบ้าง ฟุไรราก็เลยออกวิ่ง พักนั้นก็กลังตามไปคิตๆ เมื่อถึงลำธาร เล็กๆ แห่งหนึ่ง ฟุไรราโคกข้ามไปได้ พักนั้นก็โคกข้ามไปบ้าง ฟุไรราร้อง บอกแม่ที่รีบเดินจำตามมาว่า

“แม่ หนู หนูฟักลูกเล็กของหนูสิ

ต้องเป็นพัทวิเศษแน่ๆเลย หนูก็ใจจ้
ที่แม่เก็บให้”

กลอกทางที่เดินมาบ้าน พักลุก
นั้นก็กลับตามไปด้วย พ่อแม่เอื้อมมือ
จะมาจับ มันก็หลุดรอดมือไป แล้วก็
กลิ้งของมันไปเองจนกระทั่งถึงบ้าน
ฟูไรราตึกก็ใจยังนึก หัวเราะว่าเข้า
ไปในบ้าน แล้วร้องเรียกใครต่อใคร
ในบริเวณนั้นว่า “มาซิ มาดูพัทวิเศษ
ของหนู มันตามหนูมาได้จนถึงบ้าน
นะ”

ได้ยินเสียงเรียกเช่นนั้น คนใน
หมู่บ้านก็วิ่งกรูกันออกมาจากกระท่อม
มาดูว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ไม่ว่าใครลอง
เอามือยื่นไปจะจับพัทลูกนั้นก็ปรากฏ
ว่าพัทนั้นไม่ยอมให้จับ เอี้ยวตัวบิดไป
ทางนี้ทางนั้นจนไม่มีใครหยิบขึ้นมา
จากพื้นได้ พ่อของฟูไรรามองดูพัท
ลูกนั้นด้วยความทกใจ เพราะรู้ว่า
พัทวิเศษของฟูไรราแท้จริงหาใช่พัท
แท้ไม่ แต่เป็นผีจำแลงร่างมาในรูป
พัท ออกนึกเสียใจว่าไม่ควรทามาใจลูก
และบอกเมียให้ไปศึกษาให้ลูกสาวเลย

ทันใดนั้นพัทลูกนั้นก็พุดออกมา
ว่า “ข้าต้องกินเนื้อนะ ฟูไรรา ข้าต้อง
กินเนื้อ” พุดพดางก็กลิ้งไปรอบๆ
ฟูไรรา แล้วก็กัดเท้าฟูไรรา ฟูไรรา
ร้องลั่น และพ่อของฟูไรราก็รู้ว่า
ผีในลูกลูกนั้นกำลังจะแสดงฤทธิ์ จึง
ต้องศึกษาทางช่วยลูกสาวของตน พ่อ
ร้องบอกฟูไรราว่า “ไปทีก็อกแกะเร็ว
ฟูไรรา เจ้าพัทนั้นมันจะตามลูกไปเอง”
(อ่านต่อหน้า ๑๔๔)

ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๙
บรรจบ พันธุเมธา ตามตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๗ มิ.ย. - ๑๑ มิ.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“ผู้ไม่มันใจตัวเอง” อักษรไม่จำกัด ให้มีความหมายเป็นสิริมงคลแก่ตัว
เป็นชื่อ ๒ พยางค์ แปลกและเรียกง่าย

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

อนุชญา - ปกครอง ควบคุมดูแล
อรรจยา - ได้รับเกียรติ เป็นที่นับถือ
อรุษา - พระอาทิตย์

“อุบล” อักษรไม่จำกัด ขอให้ความหมายว่าคอกบฏ

ถ้าที่มีความหมายว่าคอกบฏใช้ได้สำหรับคนเกิดวันจันทร์ ได้แก่
บงกช สัตบงกช ชลัช ชลหวัช

“ศัลยา” จะเปลี่ยนเป็นโสรยา จะดีหรือไม่ แปลว่าอะไร ถ้าใช้ไม่ได้
ขอให้ทั้งให้ใหม่ด้วย

ศ ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

อลิปรียา - บัวแดง
อรรธยา - มั่งมี ฉลาด
อรรษา - เป็นที่รัก เมกตากาธุรา

“วาสนา” ต้องการอักษร อ ว ร ส น ความหมายไม่จำกัด ขอให้ต้นแก้ว
และกลองกับชื่อที่ ส ร ว ฒิ สุทธิมัย อุไรวาส อยากให้อักษรชื่อบิคาอยู่ด้วย
(บิคาชื่อ อรุณ) (อ่านต่อหน้า ๑๔๓)

“สาวตรี” ท้องการอักษร ส น ำ ช ตาม มีความหมายว่า
ก็เด่น ้วยความสามารถของตนเอง เป็นชื่อเกี ๒ พยางค์

กวินทร์ - เจ้าแห่งกวี

กฤติน - (ออกเสียงกฤตติน) จลลล ชำนาญ คงแ
เรียน

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

สวัญชัย - ชัยชนะของตัวเอง

สฤณชัย - (ออกเสียงสะรินชัย) ใช้เป็นชื่อ ไม่มีความ
หมายเฉพาะ

สุรชน - เผ่าเทวคา

“วสันต์” ท้องการอักษร ว ร พ น ส เป็นชื่อ เกี อ่านง่าย
๒-๓ พยางค์ มีความหมายว่า มีโชค เป็นมิตรกับทุกคน
ชื่อเดิมใช้ได้หรือไม่สำหรับวันอาทิตย์

ส ใช้ไม่ได้

“เอียว” ท้องการอักษร ก ให้ความหมายเป็นสิริมงคล มี
โชคชัยในทุกอย่าง

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

วโรดม - ประเสริฐสุด

วิรัช - ที่มีความกล้า ความมีอำนาจ

วฤต - (ออกเสียงวะริท) เป็นที่รัก ทรัพย์สินสมบัติ ♣

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (ชาย)

กลินท์ - พระอาทิตย์

หักผีสิง - ต่อจากหน้า ๒๓

เก็กน้อยรีบวิ่งไปหลังบ้านที่มีคอก
แกะ ฟุโรราวิ่งเข้าไปในคอก มีฟัก
กลิ้งตามไปกึกๆ พอเข้าไปในคอกได้
ฟักนั้นก็ตรงเข้าข่มขู่แกะกลิ้งเข้าไป
ทั้งตัวเลย ฟักกินแกะเข้าไปทีละตัวๆ
จนกระทั่งแกะหมดคอก ในระหว่างนั้น
ฟุโรราวิ่งกลับมาหาพ่อ และทันใด
นั้นเองฟักก็มาปรากฏตัวอยู่ที่เท้าของ
ฟุโรราอีก ฟักร้องว่า “ข้าต้องกินเนื้อ
นะ ฟุโรรา ข้าต้องกินเนื้อ” แล้วก็ตะ
ขอเท้าฟุโรรา พ่อของฟุโรราก็ร้อง
บอกฟุโรราว่า

“วิ่งไปที่คอกวัวสิ ฟุโรรา ฟักมัน
จะได้ตามลงไป”

ฟุโรราวิ่งไปทางหน้าบ้านที่เป็น
คอกวัวซึ่งล้อม ัวด้วยไม้หนามแน่น

หนา พอฟุโรราวิ่งเข้าไปในคอก ฟัก
ก็ตามไปกึกๆ แล้วก็ตรงเข้าข่มขู่วัวกิน
ทั้งตัวทีละตัวๆ จนหมดคอก

ถึงตอนนั้นคนในหมู่บ้านต่างก็
ตกใจ เพราะรู้ดีแล้วว่าฟักนี้เป็นฟัก
ผีสิง หาใช่ฟักธรรมดาไม่ คนเหล่านั้น
จึงพากันวิ่งหนี แต่ฟุโรราตัวเล็ก ซาก
สั้น วิ่งไม่ได้เร็วเท่าเขา ดังนั้นเมื่อฟัก
กินวัวจนหมดแล้ว ก็หันกลับมาหา
ฟุโรราอีก ฟักร้องออกมาว่า

“ข้าต้องกินเนื้อ ฟุโรรา ข้าต้อง
กินเนื้อ” ฟักวิ่งไปพลางก็ตะหนิง
ของฟุโรราไปพลาง พ่อจึงร้องบอก
ฟุโรราว่า

“วิ่งไปที่คอกคอก ฟุโรรา ฟักจะ
ได้ตามลงไป”

ที่จริงพ่อของฟุโรราพูดไปแล้วก็
ออกเสียไม่ได้ เพราะอูฐเป็นสมบัติ
อันมีค่าที่สุดและมีราคาที่สูงของคน

ฟุโรราวิ่งไปทางตะวันตกของ
หมู่บ้านที่เป็นคอกอูฐ ฟักก็ตามไป
อย่างรวดเร็ว และไม่ช้าก็เข้าไปขย้ำ
อูฐในคอกกินทีละตัวๆ จนหมดไปทั้งคอก
อีก ฟุโรราวิ่งกลับไปหาพ่อ แต่ยังไม่
ทันจะถึงก็ ฟักก็ตามมาถึงตัวอีกแล้ว
และตรงเข้าตะหนิงเขาของฟุโรรา
แล้วร้องว่า

“ข้าต้องกินเนื้อ ฟุโรรา ข้าต้อง
กินเนื้อ”

“ไม่มีเนื้อเหลืออีกแล้ว” ฟุโรรา
ตอบ “ก็เจ้ากินมันจนหมดแล้ว”

(อ่านต่อหน้า ๑๔๖)

นิทานนิทานชาดิต

บรรอบ พันธเมธา

กำเนิดสัตว์ป่า (นิทานชาวเขาฟิลิปปินส์)

ชาวเขาฟิลิปปินส์เชื่อว่าสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าปัจจุบันนี้ แต่ดั้งเดิมก็คือสัตว์บ้านหรือสัตว์เลี้ยงนี้เอง ดังที่ลอเรนซ์ แอล วิลสันเล่าไว้ในนิทานอันภูเขาฟิลิปปินส์ว่า

ครั้งหนึ่งยังมีพี่น้องสองคน คนหนึ่งเป็นผู้ชาย อีกคนหนึ่งเป็นผู้หญิง ผู้ชายเป็นพี่ ผู้หญิงเป็นน้อง เด็กทั้งสองกำพร้าพ่อแม่ ไม่มีใครเลี้ยงดู ต้องเที่ยวหาใส่ปากใส่ท้องเอาเอง และก็มีกะหาได้ไม่พอกินอยู่เสมอ

วันหนึ่งมีเพื่อนบ้านผู้มั่งคั่งจัดงานเลี้ยง เด็กทั้งสองก็ไปในงานเลี้ยงนั้นด้วยเพื่อหาอะไรกิน แต่คนที่เห็นเมื่อแจก ไม่ยอมให้แม่แก่สักชิ้น ได้แต่เอาน้ำมันจากนั้นนั้นทาปากให้เท่านั้น เด็กสองพี่น้องต้องกลับบ้านมือเปล่า ทั้งหิวโหย ทั้งผิดหวัง ทั้งอับอาย

ด้วยเหตุนี้เอง เมื่อมีคนอื่นชวนให้ไปในงานเลี้ยงที่จัดขึ้นอีกแห่งหนึ่ง เด็กทั้งสองจึงไม่ยอมไป กลับชวนกันไปตกปลาเสียดิบ และเพื่อให้กลับเลี้ยงคนทรีในงานเลี้ยงนั้น พี่น้องทั้งสองก็กะเบี่ยงเสียงร้องเพลงให้คงที่ สุดเท่าที่จะมีแรงกะเบี่ยงได้

เมื่อเด็กทั้งสองมาถึงแม่น้ำ ก็เหวี่ยงแหลงไปในแม่น้ำนั้น แล้วก็ถอยมายืนคอยอยู่ ทันทีนั้นเอง พี่น้องทั้งสองก็ตกตะลึงคาถ้ำที่เห็น ผู้หญิงสาวสวยคนหนึ่งนั่งอยู่บนก้อนหิน มีผมยาวสยายลงมาคลุมร่างตลอดถึงก้อนหินที่นั่งอยู่นั้นด้วย เด็กทั้งสองนึกรู้ได้ทันทีว่า ผู้หญิงนั้นต้องเป็นนางเงือกแน่ๆ เมื่อนึกเช่นนั้น ก็ตกใจไม่ได้ คิดจะวิ่งหนี แต่ก็ปรากฏว่าวิ่งไม่ได้ก้าวขาไม่ออก เท้าตรึงอยู่กับที่ เมื่อไ้ยินหญิงสาวนั้นพูดขึ้นว่า

“มานี่เถอะ. ออกจากลัวข้าไปเลย

ข้าไม่ทำอะไรเจ้าหรือ”

เด็กสองคนยืนนิ่งอยู่อย่างนั้น ครู่หนึ่ง ไม่กล้าแม้แต่จะเหลียวตาขึ้นดู แต่เด็กผู้ชายออกจะกล้ากว่าน้อง จึงก้าวออกไปหาหญิงสาวสวยนั้น ส่วนน้องสาวยืนแอบอยู่ข้างหลังพี่ หญิงสาวพูดว่า

“ทำไมเจ้าพี่น้องจึงไม่ไปงานเลี้ยงกับเราล่ะ”

“ไม่มีประโยชน์อะไรหรอก”

“เจ้าพูดอย่างนี้ หมายความว่าอะไร” หญิงสาวถาม

“ก็ไม่เคยได้กินกะเขาสักทีนะซี ไล่แต่ปากมันเพราะเขาเอาน้ำมันทาให้เท่านั้น ต้องกลับบ้านทั้งที่หิวโหยอยู่อย่างนั้น”

หญิงสาวสงสารเด็กสองพี่น้อง ยิ่งนัก จึงบอกเด็กทั้งสองว่า

“นับแต่บัดนี้ต่อไป เจ้ากับน้องไม่ต้องออกหากินหิวโหยอีกแล้ว ยิ่งกว่านั้น เจ้ายังจะเป็นคนจัดงานเลี้ยงเพื่อนบ้านเสียเองอีกด้วย”

“โอ้ เราออกจนอย่างนี้ เราจะ

ไปทำงานเลี้ยงไก่อย่างไร” เด็กผู้หญิง

“เจ้าจะไม่จนอีกต่อไปแล้ว ถ้า
หากเจ้าทำตามพี่สาวบอก” หญิงสาวพูด

“เราจะทำอะไรล่ะ” เด็ก
ผู้ชายรับถามอย่างกระตือรือร้น

“คำลงไปในแม่น้ำนี่สิ คำลงไป
ให้เด็กที่สุขเที่ยวนะ” หญิงสาวพูด

“โอ้โฮ จะได้จนน้ำตายเป็นไร”
เด็กทั้งสองแย้งออกมาพร้อมกัน

“ไม่จนหรอกนะ รับรองให้ก็ได้”

เมื่อหญิงสาวยืนยันแข็งขันเช่นนั้น
เด็กทั้งสองก็ยินยอมทำตาม เด็กผู้หญิง
คำลงไปก่อน ไม่จนน้ำตายจริงอย่าง
หญิงสาวว่า มีหน้าซำเมื่อโผล่ขึ้นมา
จากน้ำ ก็ยังแปลกใจหนักขึ้นที่แต่เห็น
ว่าผมของนางมีผมทองทึบเต็มไปหมด

นางสาวเห็นพี่ชายเป็นเช่นนั้น ก็
เฉยใจกล้า คำลงไปบ้าง และเมื่อโผล่
ขึ้นมา ยังมีทองคำผมมามากกว่าของ
พี่ชายอีก เพราะผมยาวกว่า

“จริงอย่างข้าว่าไหมล่ะ” หญิงสาว
พูด “ก่อนหน้านี้ทั้งสองก็รวยแล้ว พอ
จะซื้ออะไรก็ได้ตามใจชอบแล้ว ต่อ
จากนั้นจะเลี้ยงใครสักกี่ครั้งก็หนักทำ
ได้”

เด็กทั้งสองชอบคุณหญิงสาวสวย
นั้นแล้ว ก็กลับบ้านมาตามทางก็ได้
พบคนรู้จัก จึงเอาทองออกอวดคน
เหล่านั้น คนเหล่านั้นพูดว่า

“ไซ้ทองเมื่อไรล่ะ โยนทิ้งไป
เถอะ”

คนพูดไม่ได้พูดเปล่า ฉวยทอง
(อ่านต่อหน้า ๑๔๖)

ช่อต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๗
บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๔ มิ.ย. - ๓๑ มิ.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“สมเกียรติ” อักษรไม่จำกัด มีความหมายเป็นสิริมงคล เก่ง ทนสมัย
และไพเราะ มีสองพยางค์

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

สุชาติ - รวดเร็วยิ่ง
สุชาติ - ส่องแสง แจ่มจ้า
สุชุต - ส่องแสงโชติช่วง

“จำลอง” อักษรไม่จำกัด มีความหมายว่าคง เป็นคุณทั้ง เสียงทั้ง ชื่อ
กัมปนาท ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันศุกร์
ใช้ได้และดีแล้วด้วย

“สุชาติ-ศิริมา” ถ้อยการอักษร ศ ส เป็นชื่อดีและเก๋

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สุชญา - (ออกเสียงสุกชะยา) ความรู้ดี
ศศิษฐา - ที่มีอำนาจที่สุด
सानี - ที่ได้รับ

“พรรณี” ถ้อยการชื่อที่มีความหมายว่าผู้ใจดี

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

สุทยา - มีความเมตตากรุณา
สุจิตตา - มีจิตใจดี ความกตัญญู
สุทัตตา - ให้แล้วเป็นอย่างดี (อ่านต่อหน้า ๑๒๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

สุภรณ์ พลสยาม

อนันต์ โยธาทะเรฐิ์ ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เชื้อชื่น ศรียาภย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำวงศ์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูนุกกิติ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ อ.บ.ร.ม.-
สุภัทรา สิงหลกะ อ.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.
ม.ร.ว. สอนงค์โสภน โรจนบุรานนท์
กนก สามเสน วิล
แพทย์หญิงอรรณณ คุณวิศาล
ยุบล ธรรมมงคล อ.บ.
สมศรี สุกมตนันท์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสวียม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล อ.บ.

กำเนิดสัตว์บ้า - ต่อจากหน้า ๒๑

จากมือเด็กทั้งสองขว้างเข้าไปในพง
หญ้าเสียอีกด้วย เด็กทั้งสองต้องเสีย
เวลาอยู่นานกว่าจะควานหาทองในพง
หญ้านั้นพบเมื่อมาถึงหมู่บ้านที่อยู่ สองพี่น้อง
ก็ตรงไปยังบ้านผู้มียันจะกินที่สุดคน
หนึ่งในหมู่บ้านนั้น ชายนั้นถามว่า

“เจ้าต้องการอะไร”

“ขำมิทอง” เด็กผู้พิทุท “อยาก
จะเอามาแลกกับสัตว์เลี้ยงของท่าน”“ได้ซิ” ชายนั้นตอบด้วยความ
เต็มใจ แล้วก็สั่งให้คนจับสัตว์เหล่านั้น

ให้เด็กทั้งสองไปให้มากที่สุดที่จะมาก

ได้ ให้คุ้มกับราคาทองของเด็กสอง
พี่น้องพี่น้องสองคนพากันกลับบ้านด้วยความ
สุขใจ พอถึงบ้านก็ขอให้คน
แถบนั้นช่วยกันสร้างคอกสัตว์ให้ คน
เหล่านั้นก็ถามว่า

“ทำไปทำไมกัน”

“ไว้ขังสัตว์ที่เราซื้อมานะซี” เด็ก
ผู้พิทุทบิยา “แต่ต้องให้ใหญ่สักหน่อย
เพราะเราซื้อมามากด้วยกัน”ไม่มีใครเชื่อเด็กทั้งสองนั้นเลย
ต่างถามกันและกันว่า

“เด็กยากจนออกโซอย่างนี้จะไป

ซื้อสัตว์มากมายได้อย่างไร”

ทั้งๆที่ไม่เชื่อและออกขบขันไม่ได้

ในความขบขันของเด็กน้อยนั้น แท้คน
เหล่านั้นก็ยังช่วยทำให้ แต่สร้างคอก
ให้เล็กนิกเดียว ทั้งยังสร้างอย่างหยาบๆ
อีกด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อเด็กทั้งสอง
ก้อนสัตว์เป็นจำนวนมากเช่นนั้นเข้า
คอก สัตว์เหล่านั้นเบียดเสียดกันเข้าไป
คอกก็เลยพัง จึงเป็นโอกาสดีให้สัตว์
เหล่านั้นวิ่งข้ามรั้วคอก เผลอเข้าป่าไป
สัตว์บ้านเหล่านั้นก็เลยกลายเป็นสัตว์
ป่าไปนับแต่นั้นมา ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาซึ่งสำนักงาน

๕๓/๓๖-๓๕ อาคารศรีวิเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๑๔๑๖๖สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจำนวน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานมหาชาต

บรรอบ พันธุเมธา

โคราณี นิตานปัญจาบ (อินเดีย)

ผู้หญิงผมหอมทำให้มีเรื่องเล่าได้ต่างๆมากมายหลายเรื่องมาแล้ว โคราณีในเรื่องนี้ก็ผมหอม และก็เป็นที่เหตุให้เกิดเป็นเรื่องดังที่เล่าว่า

ครั้งหนึ่งในเมืองเมืองหนึ่งของอินเดีย ยังมีคนขายเครื่องหอมคนหนึ่ง ซึ่งมีลูกสาวอยู่คนหนึ่งสวยมาก ชื่อว่าโคราณี โคราณีมีเพื่อนสนิทเป็นนางอัปสร ทั้งโคราณีและนางอัปสรต่างเป็นที่โปรดปรานของพระอินทร์ ทั้งนี้เพราะทั้งสองร้องเพลงได้ไพเราะ เต้นระบำได้คล่องแคล่วสวยงาม ไม่มีใครในแผ่นดินเทียบเท่าทั้งความงามความสามารถ

นอกจากความงามอื่นๆแล้ว โคราณีก็ยังมีความงามที่ลึกในใจ เพราะว่าละออยกลิ่นเหมือนไหมทอง แล้วก็ยังหอมชื่นไม่ติดกับกุหลาบสด ผมโคราณีหนาทั้งยังไวยาวจนหนัก ตัวเองแทบจะทนไม่ไหว จึงก้มก้มเสียบ้าง แล้วก็เอาใบไม้มาห่อผมปอยหนึ่ง

ล่อน้ำไปในแม่น้ำที่ไหลผ่านบ้านของนาง

เหตุก็เกิดขึ้นคือบังเอิญให้โอรสมหาราชองค์หนึ่งเสด็จประพาสป่าล่าสัตว์และได้เสด็จลงไปแม่น้ำนั้นเพื่อจะซักน้ำมาสวย ก็พอกับไม้ที่ห่อผมโคราณีล่อน้ำมาใกล้ เจ้าชายราชโอรสทรงแปลกพระทัยและออกอยากรู้ไม่ได้ว่ามีอะไรอยู่ในนั้น จึงคว้าห่อนั้นขึ้นมาจากน้ำ และเบิกร่องออกดู ก็ทอดพระเนตรเห็นผมปอยนั้นของโคราณีมีสีทองเป็นเงามองดูเหมือนไหม ทั้งยังมีกลิ่นหอมระรวยอีกด้วย

ครั้นเจ้าชายเสด็จกลับวังในเย็นวันนั้น ก็ทรงมีอากรเสวยสรวลเย็บเหงา จนมหาราชทรงสังเกตได้ และเกรงโอรสจะประชวร จึงตรัสถามเรื่องราว เจ้าชายจึงนำปอยผมนั้นออกมาจากอกเสื้อ และทูลว่า

“ทอดพระเนตรผมนี้ซิพะยะค่ะ มีใครที่มีผมอย่างนี้บ้าง ถ้าลูกไม่ได้แต่งงานกับผู้หญิงเจ้าของผมนี้ละก็ ลูกต้องท้อแท้ทุกทีเลย”

ทรงทราบเช่นนั้น มหาราชาก็โปรดให้ผู้คนเดินทางไปทั่วราชอาณาจักรเพื่อเสาะหาผู้หญิงผมหอมที่มีผมราวกับไหมทอง ในที่สุดก็รู้ได้ว่าผู้หญิงเจ้าของผมนั้นเป็นลูกสาวคนขายเครื่องหอม และชาวที่เจ้าชายทรงมีพระประสงค์จะเสกสมรสกับผู้หญิงเจ้าของผมหอมที่เสาะหาได้นั้น ได้ระบือไปไกลจนรู้ถึงหูโคราณี โคราณีจึงพูดแก้ปึกว่า

“ถ้าผมนั้นเป็นของลูก และมหาราชจะโปรดให้ลูกแต่งงานกับเจ้าชายจริงๆแล้ว ลูกก็จำต้องทำตามพระประสงค์ แต่พ่อก็ต้องทูลพระองค์ว่าเมื่อแต่งงานแล้วลูกจะอยู่ในวังแต่ตอนกลางคืนเท่านั้น ในตอนกลางวันลูกจะต้องอยู่ที่บ้านเก่าของเรา”

ชายชราผู้ส่งลูกสาวพูดแล้วองไม่ได้ แต่ก็ไม่ว่าอะไร เพราะรู้ว่าลูกสาวเก่งและฉลาดกว่าตน ดังนั้นเมื่อเป็นที่ยืนยันว่าเจ้าของผมหอมคือโคราณี มหาราชก็โปรดให้บิดาของโคราณีเข้าเฝ้า เมื่อบิดาโคราณีเข้าเฝ้า มหาราชาก็ได้ถามหวัค่านับจนจกพื้นสามครั้งแล้วจึงทูลว่า

“ขอพระ ข้าพระองค์กับลูกสาว
จะทำตามพระประสงค์ แต่ลูกสาว
ข้าพระองค์ขอเพียงว่า เมื่อแต่งงาน
แล้วจะขออยู่ในวังแต่ก่อนกลางวันเท่า
นั้น ส่วนตอนกลางคืนจะขอกลับ
บ้าน”

มหาราชามีได้ทรงกักกันประการ
ใด แม้จะทรงรู้สึกว่าเป็นคำขอร้องที่
แปลกไม่น้อย แต่ก็ไม่อยากจะทรง
ยุ่งเกี่ยวกับ ยกให้เป็นเรื่องของเจ้าชาย
ราชโอรส เมื่อแต่งงานแล้ว หญิงสาว
อาจจะเบื่อกับที่จะต้องกลับไปบ้านเที่ยว
ไปเที่ยวมากได้ งานพิธีเสกสมรสจัด
ขึ้นเป็นการริบถ้วนสมพระทัยเจ้าชาย
และถึงแม้เจ้าชายจะทรงทราบว่า
ไกรานีขอกลับบ้านในตอนกลางคืน
เจ้าชายก็ยังสยบพระทัยว่ายังทรงมี
โอกาสได้พுகจาปราศรัยกับนางได้ใน
ตอนกลางวัน แต่แล้วเจ้าชายก็ทรง
ผิดหวังอย่างยิ่งที่ไกรานีไม่พுகอะไร
เลย วันทั้งวันก็ไม่ทำอะไร ได้แต่นั่ง
กอดเข้าซบหน้าอกกับเขา แม้เจ้าชาย
จะคร่ำครวญอย่างไร จะทรงชวนพูก
ด้วยอย่างไร ไกรานีก็ไม่ตอบแต่สัก
คำ ครั้นตกเย็นก็จะมีคนหาพาไป
ยังบ้านบิดา ตกตอนเช้าราวรุ่งสาง
คนหาหนั้นก็จะพานางกลับเข้าวัง
และเมื่อถึงที่ประทับเจ้าชาย ไกรานีก็
ไม่แสดงความสนใจเจ้าชายสวามีแม้แต่น้อย
ไม่แสดงว่าไต่ยืนเสียงหรือเห็น
องค์เจ้าชายด้วยซ้ำไป

(อ่านต่อหน้า ๑๔๔)

ช้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจช้อดี โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๙
บรรจบ พันธุเมธา คอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒๑ มิ.ย. - ๓๐ มิ.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับช้อดีไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“ประชุม” ต้องการอักษรที่เป็นเลข ตรี มนตรี ขอให้เขียนชื่อแก่
ไพเราะ เป็นสิริมงคล (นิกาสือพิพัฒน์)

ช้อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

พิทิตา - รู้แล้ว เข้าใจแล้ว

พิภาวรี - ที่ต้องแสงแจ่มจ้า

พิชดา - ท้องฟ้า สวรรค์

“วนิดา” ชื่อวนิดดาแปลว่าอะไร ใช้ได้หรือไม่

อาจแปลได้ว่า ความปรารถนา

“น้ำอ้อย” ประทับพรใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันพฤหัสบดี แปลว่า
อะไร ถ้าใช้ไม่ได้ช่วยหาให้ใหม่ด้วย

ใช้ได้ อาจจะหมายความว่า ที่มีแบบหรือภาพข้างหน้าได้ละมั่ง

“เทียมแซ” ต้องการอักษร ท ข ว ศ มีความหมายว่า สวยงาม อ่อน
หวาน ฉลาด เป็นที่รัก เป็นคนดี ชื่อทิพย์วดีใช้ได้หรือไม่ สำหรับ
คนเกิดวันจันทร์ มีความหมายว่าอย่างไร

ถ้าไม่ถือเรื่องสระ จะใช้ก็คงไม่เป็นไร แต่ถ้าต้องใจจะแก้ไขให้เป็น
ทรรศนั้ว (ออกเสียงทักสะวอน) กุญแจเล็ก หรือ ทรรศนรรจ์ (ออก
เสียงทักสะนัน) นับถือความรู้ความเข้าใจ ก็คงได้

“อำไพ-สมทรง” ขอเป็นช้อคำเกิด ความหมายและอักษรไม่
จำกัด (อ่านต่อหน้า ๑๔๔)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๑๑

ข้อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

วรมน - คีตีสถิต วิเศษสุด

ฤช - (รอกเสียงรัก) เจริญรุ่งเรือง เพิ่มพูน

อิชม์ - ชื่อคามเทพ ฤชใบไม้ผลิ

อรรณ - กลิ่น ล้ำธาร

“ปริญญา” ท้องการ สำนัหน้า มีความหมายว่าเป็นลูก
คนแรกของพ่อแม่ ยอดปรารถนาของพ่อแม่ ศูนย์รวมแห่ง
ความรัก (บิคาชื่อสมพงศ์)

“ศิริพร” ความหมายและอักษรไม่จำกัด

ข้อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

ข้อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

สมบัติ - รักด้วยกัน

โรจน - (ออกเสียงโรจนมา) เป็นที่น่ายินดี น้า

สณชัย - มุ่งมั่นเพื่อชื่อเสียง

พิงพอง ภูมิเมืองแจ่มจ้า

สัชชัย - เกรียมตัวพร้อม

วิชัย - ดอกบัวแดง



โครน - ต่อจากหน้า ๑๑

เจ้าชายทรงออกท่นต่อเหตุการณ์
มหัศจรรย์อย่างยิ่ง จนกระทั่งในวัน

หนึ่ง เจ้าชายทรงเหลืออดเหลือทน แต่
ไม่ท้อถอยจะทำอย่างไร จึงเสด็จเข้าไป

ในอุทยาน มีท่าทางเกิดวสันตพระทัย
ไม่เป็นสุข คนดูแลอุทยานชรามาก

แล้ว ได้ทำงานหน้าตึกนี้มาทั้งแก่
พระชนกของมหาราช เมื่อเห็น

เจ้าชายเสด็จมาทำทางเช่นนั้น ก็วิ่ง
มาคำนับทูลถามว่า

“เป็นอะไรไปเจ้าชาย ทำไมจึง
ทรงเสด็จมาอย่างนั้น”

“เศรษฐี เพราะอะไรละ” เจ้าชาย
ทวิต “เพราะข้ามีเมียสวยน่ารักอยู่กับ

สาว แก่นางไม่พูกกับข้าเลย ข้าไม่รู้
จะทำอย่างไรแล้ว พอกกกลางคืนก็ยิ่ง

กลับไปบ้านเสียอีก ครั้นกลับมาตอน
เช้าก็มานั่งนั่งอยู่กับก้อนหิน ไม่พูก

ไม่จา พุคควธอย่าง ไรๆ ก็ ไม่ตอบ
สักคำ”

ชายชราอินหนึ่งก็อยู่สักครู่หนึ่ง
แล้วก็โยนของกลับไปยังกระท่อมท

อยู่ ครู่หนึ่งก็ออกมาใกล้มาเฝ้าเจ้าชาย
ถือห่อกระดาษเล็กๆ มาด้วย ๕-๖ ห่อ

แล้วก็ถวายเจ้าชาย พลางพูดว่า

“พรุ่งนี้ตอนที่พระราชาของพระ
องค์จะออกจากวัง พระองค์นำผมนี้อ

หนึ่งมาไปรยลงที่พระองค์ให้ทั่ว แล้ว
จะไม่มีใครเห็นร่างของพระองค์ พ้น

จากหน้าพระองค์ก็ไม่ทราบจะช่วยได้
อย่างไรอีก หวังว่าทุกอย่างคงจะเป็น

ไปด้วยดี”

เจ้าชายทรงขอบใจชายชราคน
ดูแลอุทยาน แล้วก็ซ่อนห่อเหล่านั้นไว้

ในผ้าโพกพระเศียร ในคืนวันรุ่งขึ้น
เมื่อโครนขึ้นคำนามกลับ ไปบ้าน

เจ้าชายก็รับเอาผมนที่ชายชราให้ไปรย
ลงตามตัว และจริงอย่างชายชราว่า

ไม่มีใครได้เห็นพระองค์เลย เจ้าชาย
รีบเสด็จตามคำนามของโครนไปจน

ทันกัน และได้เสด็จไปข้างๆ คำนาม
นั้น จนกระทั่งถึงบ้านของโครน

เมื่อคำนามคำนามวางคำนาม
ลง โครนก็เอาผ้าคลุมหน้าอย่างมิดชิด

รีบลงจากคำนามเดินเข้าไปในบ้าน
เจ้าชายก็เสด็จตามไปด้วย เมื่อถึงประตู

ชั้นที่หนึ่ง โครนก็เปลี่ยนผ้าคลุมหน้า
ออกชั้นหนึ่ง ครั้นเดินไปจนสุดหนทาง

ถึงประตูชั้นที่สอง โครนก็เปลี่ยนผ้า
คลุมหน้าออกอีกชั้นหนึ่ง

เมื่อขึ้นบันไดไปถึงประตูที่จะเปิด
เข้าไปสู่ห้องที่พวกผู้หญิงอยู่ โครนก็

เปลี่ยนผ้าคลุมหน้าออกหมด แล้วก็ทรง
(อ่านต่อหน้า ๑๒๖)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

อโนมา ผลารักษ์

อนันต์ โยธาทะเลวิรุณ ดำเนินการ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

นิลวรรณ ปิ่นทอง

ผู้อำนวยการ

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรัตน์
บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูณักดิ์ สมบูรณ์ สรรพคุณ
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภณ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิด

แพทย์หญิงอรวรรณ คุณวิมล

ยุบล กรธมมงคล อ.บ.

สมศรี สุกุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ร.บ.

ไตรานี - ต่อจากหน้า ๑๑

ไปยังห้องของตน ที่ในห้องนั้นมีอ่าง
ใหญ่สองใบ ใบหนึ่งใส่น้ำดอกไม้มเทศ
(คือน้ำกุหลาบ) ส่วนอีกใบหนึ่งใส่น้ำ
ธรรมชา โครานีใช้น้ำในอ่างทั้งสอง
นี้ชำระร่างกาย แล้วก็เรียกอาหารมา
กิน ชาวใช้ก็นำนมเปรี้ยวมาให้ด้วย
หนึ่ง โครานีรับๆกิน พอเสร็จก็ไป
แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าห่อด้วยกันเงิน แล้ว
ก็เอาไข่มุกมาประดับตัว บนหัว
ประดับด้วยดอกกุหลาบ

โครานีแต่งตัวเต็มทีเรียบร้อยแล้ว
ก็ขึ้นนั่งบนเตียงมีม่านไหมแพรบังโดย

รอบ แล้วก็ออกคำสั่งว่า

“ไปเถะ ทั้งวิเศษ ไปยังวังที่
ประทับของพระอินทร์”

ทันใดนั้น ทั้งวิเศษก็เหาะลอยขึ้น
มุ่งไปสู่ฟ้า ขณะที่ทั้งวิเศษขยับจะลอย
ขึ้นนั่นเอง เจ้าชายก็ทรงโอดเจ้าเกาะ
ซาทั้ง เลยได้ลอยลี้วขึ้นฟ้าไปกับโครานี
ด้วย ทั้งวิเศษลอยไปได้ครู่หนึ่งก็มา
ถึงที่อยู่ของนางอัปสร ซึ่งแต่งตัวสวย
ไม่แพ้โครานียืนคอยอยู่ที่ธรณีประทุ
เมื่อนางอัปสรเห็นทั้งวิเศษหยุดที่หน้า
ประทุ ก็ร้องขึ้นด้วยความแปลกใจ

“เอ๊ะ ทำไมวันนี้ทั้งวิเศษได้ถึง

ลอยเปะปะอย่างนี้ละ น่าสงสัยจริง

โครานีเธอบอกเจ้าชายหรือ ทั้งถึงได้
ลอยไม่ตรง”

โครานีก็ยืนยันว่า “เปล่า ไม่ได้
บอกหรือ รู้ วันหนึ่งๆยังไม่เคยพุก
กับเขาสักคำ” แต่โครานีก็นึกไม่ถึงว่า
ที่ทั้งวิเศษลอยอย่างนี้เพราะชาววังหนึ่ง
ของทั้งวิเศษมีอะไรหนักๆดวงอยู่ นาง
อัปสรก็ทำท้าววยสงสัยอยู่ แต่ไม่พูด
ว่าอะไรต่อไปอีก ทั้งนั้นก็ลอยลี้วขึ้น
มีเจ้าชายเกาะที่ขาข้างหนึ่งอยู่อย่าง
เดิม จนกระทั่งไม่ช้าทั้งวิเศษก็มาถึง
วังของพระอินทร์ (ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิก โปรดบอกกับนางสำนักงาน
๔๓/๒๖-๓๕ อาคารวิเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๕๑๓๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารธนชาตไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๘ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นทวี

นิทานมหาชาต

บรรจบ พันธเมธา

โคราณี (จบ) นิทานปัญจาบ (อินเดีย)

คราวที่แล้วเรื่องเล่าถึงโคราณี หญิงสาวสวยและมีผมสวยทั้ง หนาทั้งยาว ทั้งยังหอมอีกด้วย เมื่อผมนั้นขาวมาก หนาแน่นก็ ไม่ไหวโคราณีจึงตัดออกบ้าง และ เอาใบไม้ห่อผมปอยหนึ่งลอมไป ในแม่น้ำ เจ้าชายโอรสมหาราชฯ เสด็จล่าสัตว์ เมื่อจะวกน้ำในแม่น้ำ เสรย เจ้าชายก็ทรงเห็นใบไม้ที่ลอม นั้นมา และก็ได้ออกพระเนตรเห็นผม หอมและสวยเหมือนไหมทองของโคราณี เจ้าชายจึงทูลมหาราชฯว่าจะต้องแก่ง งานกับหญิงเจ้าของผมนี้ให้ได้ มห าราชฯก็โปรดให้คนเดินทางไปทั่ว อาณาจักรเพื่อเสาะหาเจ้าของผผม และ ก็ได้รู้ว่าเป็นของโคราณี โคราณี ก็ยอมแต่งงาน แต่มีเงื่อนไขว่า ตกกลางคืนจะต้องกลับบ้าน และ เมื่อแต่งงานแล้วก็ทำเช่นนั้น ทั้ง ในตอนกลางคืนยังไม่ยอมพูดจากับ เจ้าชายอีกด้วย เจ้าชายทรงกลุ้มพระทัย จึงเสด็จไปในอุทยาน ราชวรคณ ทำสวนทราบเรื่องเข้าจึงไปนำยามา

ถวายเจ้าชาย ให้เอาไปรยลงบนร่าง แล้วจะทำให้ไม่มีใครเห็นร่าง ในตอน ค่ำวันรุ่งขึ้น เจ้าชายก็ทรงทำตามนั้น และปรากฏว่าไม่มีใครเห็นองค์เจ้าชาย เจ้าชายจึงรีบเสด็จตามกานหาที่พา โคราณีกลับไปบ้านจนทัน และได้ เสด็จเข้าไปในบ้านโดยไม่มีใครเห็น เจ้าชายทรงเห็นชายาแต่งกายงดงาม แล้วก็นั่งบนเตียงวิเศษ สั่งให้ลอมไป เจ้าชายก็เกาะขาทั้งนั้นลอมไปด้วย เมื่อถึงที่อยู่ของนางอัปสรผู้สหาย นาง อัปสรเห็นลอมเปะปะไม่ตรงทาง อย่างเคย ก็นึกอะไร ก็คิดว่าโคราณี คงเอาเรื่องไปเล่าให้เจ้าชายฟัง แต่ โคราณีก็ยืนยันแข็งขันว่าไม่ได้ทำเช่น นั้น แล้วก็ไม่ได้อธิบายเลยว่ามีอะไร ผิดปกติก็นึกขึ้นที่ตัววิเศษ ก็จึงลอม เหยิงไปเหมือนมีอะไรหนกๆถ่วงอยู่ แต่ในที่ลอมก็ถ่วงนั้นก็ลอมลอมไปสู่วังที่ ประทับของพระอินทร์

ตลอดทั้งคืนนั้นที่วังของพระอินทร์ ก็ได้มีเหล่าสทริรวมทั้งสทริทั้งสอง ขันบริวและเกณระบำถวายพระอินทร์

เข้าจ้งหระกับวิณา (พิน) วิเศษที่มีเสียง ดังเป็นทำนองโต้เองโดยไม่มีใครเล่น เจ้าชายทรงจ้องมองทุกสิ่งทุกอย่างด้วย ความคันพระทัย จนกระทั่งใกล้ตาง พระอินทร์จึงไปกพระหัตถ์ให้หยุด หญิงสาวทั้งสองก็ขึ้นทวงวิเศษเดินทาง กลับ เจ้าชายรีบเกาะขาทั้งนั้นมาด้วย ทันที เมืองส่งนางอัปสรผู้สหายแล้ว ทั้ง ก็พาโคราณีกับเจ้าชายมายังบ้าน ขณะ ที่โคราณีเดินเข้าบ้านไป เจ้าชายก็ เสด็จกลับวัง และพอแก้วพันธเมธา ประคองบรกรรมร่างก็ปรากฏเห็นได้ ความปกติ เจ้าชายทรงเอนองค์ลงบน ที่ประทับ รอคอยโคราณี

ครั้นโคราณีมาถึง ก็มานั่งทำที่ เกยหน้าอย่างเคย ก็ออกเข้าชบหน้า ลงกับเขา เวียงไม่ได้ยินเสียงใดๆเลย ทันใดนั้น ก็มีเสียงเจ้าชายทำลายความ เวียงขึ้นว่า

“เมื่อคืนนี้ข้าฝันแปลก ฝันถึง นางตลอดทั้งคืน นางจะฟังหรือไม่ฟัง ก็ตามใจ ข้าจะเล่าให้ฟังก็แล้วกัน”

โคราณีทำท่าเหมือนว่าไม่สนใจ ไม่ได้ยินถ้อยคำของเจ้าชาย ถึงแม้ เจ้าชายจะเล่าโดยละเอียดถึงเรื่องราวที่ ได้รู้ได้เห็นมา ไม่ได้ขาดตกบกพร่อง

แม้แต่สักตอน ถึงตอนที่เจ้าชายทรง
สรรเสริญการขับร้องของโครานีว่า
ไพเราะ สดเสียงเจ้าชายสันเล็กน้อย
โครานีก็ได้แต่เหลือบตามองนิทหนึ่ง
ไม่พูดอะไรเช่นเคย ทั้งๆที่ในใจเต็ม
ไปด้วยความสนเท่ห์ว่า “ผีนะไรกัน
ผีนไ้เหมือนจริงอย่างนั้น เจ้าชายรู้
ไ้ได้อย่างไรในผืนว่าเราพูดอะไร ทำ
อะไร” แต่แม้กระนั้นโครานีก็ไม่ยอม
พูดอะไร ได้แต่เหลือบดูเจ้าชายอีก
ครั้งหนึ่ง แล้วก็นั่งนิ่งเยียบอยู่อย่างนั้น
ตลอดวันอย่างเคย

ครั้นตกค่ำ โครานีก็ปฏิบัติเช่น
เคย เจ้าชายก็ติดตามไปกัวยอีกเช่น
คินก่อน คินนี้โครานีร้องเพลงเพราะ
กว่าเมื่อคินเสียอีก เช้าวันรุ่งขึ้นเจ้าชาย
ก็เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตอนกลางคืน
ไ้โดยละเอียด ไม่มีตกหล่นอีก ครั้น
เจ้าชายทรงจบลง คราวนี้โครานีจึง
หันไปหาเจ้าชาย พยายามพูดว่า

“เจ้าชายทรงฝันไป หรือไ้เสด็จ
ไปทีนั้นจริงๆ”

“ไปเองจริงๆนะซี” เจ้าชายทรี

“พระองค์ทรงถามข้าพระองค์ไป
ทำไม” โครานีทูลถาม

“ก็รักนางนะซี อยู่ใกล้ๆนางมัน
เป็นความสุขนี่นา”

ถึงตอนนั้น ทาโครานีก็ประหลาดใจ
แต่ก็ยังไมยอมพูดอะไรอีก ได้แต่นั่ง
เยียบค่อไปอีกตลอดทั้งวัน ครั้นตก
เย็น ขณะที่จะก้าวขึ้นนั่งบนกานหาม
โครานีก็ทูลเจ้าชายว่า

(อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจข้อนี้ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๒๗
บรรจุบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑ ก.ค. - ๕ ก.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบที่ชวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“สมคิด” ต้องการอักษร จ น ความหมายไม่จำกัด บิดาชื่อแจ่ม มารดา
ชื่อหนู

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

จันทร์ — ยินดีในพระจันทร์

จันทร์ชนก — ทะเล

จันทร์นภัส — ท้องฟ้ากับพระจันทร์

“ชัชวาลย์” ต้องการอักษร ฎ ฏ ฐ ฑ มีความหมายผู้รอบรู้ ความงาม
ขอให้สั้นและเก๋

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ฐิตวีนี — รู้แล้วอย่างมั่นคง

มณฑิลา — ประทับประภาแล้ว

ปฐิสสดา — (ออกเสียงปะกิสสะดา) ช่างคิด ช่างจำ

“สุพานี” อักษรไม่จำกัด ขอให้เก๋ ไพเราะ หรือคล้องกับพี่ชื่อ วรท
วันและเวลาเกิดใน U.S.A.

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ทิพัธ — สวรรค์

ทิพิชา — เกิกแก่สวรรค์

-อาทิษฎา — กล่าวแล้ว แนะนำแล้ว

(อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

“ถ้าพระองค์ทรงมีความรักจริง
อย่างที่ควร ก็อย่าตามข้าพระองค์ไป
ในคืนวันนี้”

เจ้าชายก็ทรงทำตามคำของโครานี
ไม่ได้เสด็จไปกับนางด้วย ก่อนค่ำวัน
นั้นท้าววิเศษโอรสโอรสเกลลงจนโครานี
กับสหายแพะหนึ่งไม่คิด จนในที่สุด

๑๓๖

นางอัปสรก็ได้ร้องออกมาว่า

“ท้าววิเศษโอรสอย่างนี้เป็นเพราะ
เหตุผลอย่างเดียวกับท่านนั้น เธอพบกับ
เจ้าชายแล้วใช่ไหมล่ะ”

“ใช่ พวกแล้ว พวกแล้วละ” โครานี
พูดเท่านั้นแล้วก็ไม่พูดอะไรอีก

คืนวันนั้นโครานีขับร้องอย่าง

ยอเยียมมหัศจรรย์ จนกระทั่ง
พระอินทร์ประทานโอกาสให้โครานี
ขอสิ่งที่ปรารถนาได้ตามชอบใจ ก่อน
แรกโครานีหนึ่ง ไม่กล้าขอ จนกระทั่ง
พระองค์ทรงคาดคั้น โครานีจึงพูดว่า
“ข้าพระองค์ขอประทานวิเศษ
พิเศษเพคะ” (อ่านต่อหน้า ๑๔๖)

129

สมเด็จย่า จาติเกตุ

สาธิตา

ประทุม พัทธมะ

จำนง รังสิกุล ธ.บ.

โครานี - ต่อจากหน้า ๑๑

คำพูดของโครานีทำให้พระอินทร์
ทรงอึ้ง ทั้งเสียพระทัยที่ไม่ควรจะบอก
โอรสไปเยี่ยมสหายตามเช่นนี้ แต่เมื่อ
เห็นว่าพระอินทร์ก็ทรงให้ พระอินทร์
จำต้องยั้งไว้เสียให้โครานีอย่างไม่
เต็มพระทัยเลย แล้วตรัสว่า

“อย่าไปนี้เจ้าเองไม่มาที่นี้เสียหรอก
เพราะละม้ายได้ขอของมีค่ามากจากท่านนี้
ไปแล้ว เจ้าจะมายืนคืออะไรของ
เล็ก ๆ น้อย ๆ”

โครานีเห็นท้าวถวายความเคารพ

โดยไม่ได้ทูลอะไรอีก ท้าววิเศษ

ได้แล้วก็รีบออกไปพร้อมกับนางอัปสร
ไปขึ้นท้าววิเศษ ครั้นนี้ก็ยังโอรสยิ่ง
กว่าทุกครั้ง ขณะที่ยังลงสู่พื้นดิน

เมื่อโครานีมาถึงวังในคืนเช้า
ได้ทูลถามเจ้าชายว่า

“เมื่อคืนนี้พระองค์ทรงฝันอีกหรือ
เปล่าเพคะ”

เจ้าชายทรงพระสรวลอย่างยินดี
มีความสุข ที่โครานีพูดออกมา
เอง เจ้าชายตรัสว่า

“เปล่าหรอก แต่กำลังจะฝันอยู่

เกี่ยวอย่างไรละ ไม่ได้ฝันถึงอีก
หรอก แก่ฉันถึงอนาคต”

ในวันนั้น โครานีก็นั่งเงียบอย่าง
เคย แต่เมื่อเจ้าชายตรัสด้วยโครานีก็
ทูลตอบทุกครั้ง ครั้นตกเย็นถึงเวลา
จะกลับบ้าน โครานีก็ยังเฉยอยู่ เมื่อ
เจ้าชายตรัสถามว่า “จะไม่ไปบ้านหรือ
โครานี” เจ้าชายก็ได้คำตอบที่น่า
ยินดีว่า นางจะไม่จากเจ้าชายอีกต่อไป
แล้ว ไม่มีใครรู้ว่า เป็นเพราะอะไร
ความบันเทิงแก่พระอินทร์เสร็จสิ้นลง
หรือเจ้าชายชนะหัวใจนางได้ในที่สุด

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สมัคร

			ผู้ประสงค์เป็นสมาชิก โปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน	
	ฉบับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์	๔๓/๔๖-๓๔	อาคารตรีศกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท	กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๕๓๐๖	
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท	สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์	
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท	เล่มละ ๑.๕๐ บาท ราคาคือหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน	
			๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์	
			สมัคร จ่ากั เป็นผู้รับ	

๑๓๘

130

นิทานมหาเศรษฐี

บรรจบ พันธุเมธา

เจ้าหญิงใบ้ (นิทานเตอรกี)

นิทานเรื่องนี้จะเป็นที่รวมนิทานเรื่องต่างๆไว้หลายเรื่องด้วยกัน นับตั้งแต่มีการปล่อยปลาที่จับได้ และปลาก็เกิดบุญรู้คุณกลายมาเป็น คนช่วยเหลือเรื่องต่างๆ มีการเล่นนิทานซ้อนนิทานจนทำให้เจ้าหญิง ผู้เป็นใบ้พูดตัดสินปัญหาออกมาได้ แต่เจ้าหญิงก็ยังไม่ใช่หายเป็นใบ้ จนกระทั่งท้ายที่สุด เรื่องเล่าว่า

นานมาแล้วยังมีพระราชองค์ หนึ่งซึ่งโปรดเสวยปลาซึ่งนัก ถึงกับมี คนหาปลาส่วนพระองค์ที่จะต้องหา ปลาสดถวายทุกวัน หาปลาสดถวาย ครั้งหนึ่งก็ได้เงินไปทีหนึ่ง วันหนึ่ง ชายหาปลาคนหนึ่งออกไปหาปลากับลูก ชายแต่ได้ทอดแหไปหลายทอดหลายครั้ง ไม่ได้ปลาติดมาสักตัว รู้สึกหนักเหนื่อย จึงมานั่งพักที่ชายหาด ลูกชายก็เลย สองทอดแหกลับไป พ่อเหวี่ยงแหไป ครั้งเดียวก็ได้ปลาติดมา เป็นปลาสวย อย่างไม่มีที่เปรียบ ลูกชายรีบเอาไป อวดพ่อ ช้างพ่อเห็นเช่นนั้นก็นึกไปถึง ว่า ถ้าได้ปลาตัวนี้ไปถวายพระราชฯ คำจ้างหาปลาจะได้เพิ่มกว่าปกติเป็นแน่ จึงรีบนำความไปทูลพระราชฯ ก่อน ไปได้ร้องบอกลูกชายว่า

“กูปลาไว้ให้คินะอย่าขายที่ไป โหนด้วย จนกว่าพ่อจะกลับมา”

ลูกชายก็ทำตามคำพ่อ และนั่ง จ้องกูปลาอยู่ตลอดเวลา ทันใดนั้น เด็กหนุ่มก็รู้สึกว่ปลานั้นอ้าปากแล้วก็ หุบปากลงเหมือนกับจะขอร้องให้ปล่อย คนไป ปลาทำอยู่อย่างนั้นเป็นเวลา นานจนเด็กหนุ่มอดสงสัยไม่ได้ก็เลย อุ้มปลาไปปล่อยลงน้ำ

ไม่ช้าพระราชากับอัศวินหา- เสนาบดีและข้าราชการบริวารได้พากันมา ยังชายหาดนั้น เพื่อจะมากูปลาสวย ประหลาดมหัศจรรย์ ครั้นมาถึงก็ ปรากฏว่าไม่มีปลานั้นเสียแล้ว คนหา ปลาตามลูกชายด้วยความเสียกายปลา เป็นอย่างยิ่ง ลูกชายก็ตอบว่า

“พ่อพ่อให้หลงไปได้หน่อย ปลา

ก็ขอให้ลูกปล่อยมันไป มันทำปากอ้า แล้วก็หุบ หนแล้วหนเล่าจนลูกทนอยู่ ไม่ได้ สงสารมันเหลือเกิน ก็เลย ปล่อยลงน้ำไป”

คนหาปลาโกรธจนแทบเป็นบ้า หวุดหุดชวยเสียสละแรงเกิด เด็กหนุ่ม ได้แต่ร้องไห้ วิ่งหนีไปตามชายหาด วิ่งไปๆเหนื่อยเข้าก็เลยนั่งลงบนก้อน หิน แล้วร้องไห้ต่อไปอีก

ทันใดนั้นก็ได้มีชายชราคนหนึ่ง ปรากฏตัวขึ้นต่อหน้า ถามว่า “ร้องไห้ทำไมนะ เจ้าหนู ใคร ทำอะไรให้”

เด็กหนุ่มเล่าพลางร้องไห้พลาง ชายชราเห็นจึงพูดขึ้นว่า

“นี่แน่ะ เจ้าลูกชาย ช้านี่จะกำลัง ท่องเที่ยวหาโชคกลาง ไปกับข้าเถอะ พ่อเราหาเงินได้บ้างแล้ว เราจึงค่อย กลับ กลับมาครองหินก้อนนี้ละ มา แบ่งผลประโยชน์ที่เราหามาได้ ไม่ว่า จะเป็นอะไรเราต้องแบ่งคนละครึ่ง เท่าๆกัน ทำอย่างนี้เจ้าว่าดีไหม ลอง บอกมาซิ”

“ดีจ๊ะ” เด็กหนุ่มตอบ

ดังนั้นคนทั้งสองจึงออกเดินทาง

ไปด้วยกัน หนทางไกลแสนไกล แต่ ทั้งชายชราทั้งเด็กหนุ่มต่างก็มีไถ่ยื้อต่อกัน เดินทางเรื่อยไปจนกระทั่งวันหนึ่งก็ได้มาถึงเมืองเมืองหนึ่ง ซึ่งไม่มีทั้งร้านกาแฟ ร้านขายเนื้อ เห็นเช่นนั้นคนทั้งสองก็เห็นพ้องกันว่า ที่อย่างนี้แหละเป็นที่ที่ตนเสาะหา แล้วคนทั้งสองก็เริ่มงาน คือชายชราเปิดร้านกาแฟ เด็กหนุ่มเปิดร้านขายเนื้อ เพียงเวลาไม่นานร้านของคนทั้งสองก็เจริญรุ่งเรือง ผู้คนพลเมืองในเมืองนั้นต่างพอใจยินดีพากันมาอุดหนุน ฉะนั้นคนทั้งสองไม่ต้องเสียเวลานานเลยในการที่จะหาเงินสะสมเงินจนมั่งคั่ง

อันว่าคนอีกจาริยาไม่ยากให้ใครได้คิมีอยู่ทุกหนแห่ง ดังนั้นไม่ช้าก็ได้มีคนไปร้องฟ้องต่อพระราชาหาว่าคนทั้งสองขโมยข้าวของของท่นพระราชาจึงโปรดให้คนมาหาตัวเด็กหนุ่มไป แต่ขณะที่เตรียมตัวจะไป เด็กหนุ่มได้ถามชายชราว่าจะให้ทูลพระราชาว่าอะไร ชายชราก็สอนเด็กหนุ่มให้พูดว่า

“ข้าพระองค์จะทราบได้อย่างไรไปเอาด้วยทองเหลืองมาก็แล้วกัน ให้ด้วยนั้นมันทูลพระองค์เอง”

“ส่วนตัวเจ้านั้น” ชายชราสอนต่อไป “เฉยไว้อย่าพูดอะไรเลย”

“ก็ละ ข้าจะทำตามนี้ทุกอย่าง”

แล้วก็ไปเฝ้าพระราชา ฝ่ายพระราชาองค์นั้นมีธิดาอยู่องค์หนึ่งซึ่งทรงโฉมงามที่สุด เสียอย่างเกียวกือ (อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอซื้อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔ บรรจบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอซื้อมาถึงสำนักงาน สตรีสาร (วันที่ ๙ ก.ค. - ๑๔ ก.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับข้อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“กาญจนา” ต้องการอักษร ช และ น เป็นชื่อสั้นๆ และเก๋ น ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ชลลดา - ลายในน้ำ เส้นที่เขียนลงบนน้ำ

ชัยชนา - ที่ส่องแสงระยิบระยับ

โชษยา - เป็นที่น่ายินดี

“อรรณ” ต้องการชื่อที่เป็นสิริมงคล มีอำนาจ มียศ และมีความก้าวหน้าตลอดไป (บิดาชื่อจำเนียร)

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

วรรณัญ - (ออกเสียงวันทิด) เจริญ รุ่งเรืองก้าวหน้า

ทะวณ - อำนาจ ความเข้มแข็ง

พลวรัย - ความเข้มแข็งกับความกล้าเอียงวีรบุรุษ

“มานิดา” ต้องการอักษร ท ต อ ธ น ณ ญ ฐ ฒ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ณทัต - ให้แล้วซึ่งความรู้

ฐวัศม์ - รักมีจันทร์

ชนนัท - ยินดีในทรัพย์

“อรุณ” อักษรไม่จำกัด มีความหมายเป็นที่รัก สมปรารถนา (อ่านต่อหน้า ๑๓๖) ฟีสาวชื่อธนพร

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๓๑

ข้อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

- ปณัต - (ออกเสียงปรินท์) ทำให้สมปรารถนาแล้ว
 วรรณ - (ออกเสียงทันคอน) คุณธรรม
 วรรณ - มีอำนาจ เข้มแข็ง

“อดิเทพ” ขอชื่อที่มีค่า อดิ หรือ อดิ อยู่หน้า ความ
 หมายถึงไม่จำกัด

ข้อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

- อดิทัต - ให้แล้วอย่างเลิศล้ำ
 อดิทัปปย์ - สว่างกระจ่างอย่างยิ่ง
 อดิทธิ - เป็นอิสระ มีความสุข

“สุริ” ต้องการอักษร ส ว ให้มีความหมายดี พังไฟระ

ข้อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

- สุจิตา - ความสะอาดบริสุทธิ์ ความซื่อสัตย์
 สิธขนา - คนที่มีความสำเร็จ
 สจิตตา - มีจิตใจ

“วลัย” ยอยากได้ชื่อที่ขึ้นต้นด้วย ว คนเกิดวันเสาร์

เวลา ๑.๓๐ ถึงเป็นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์
 ถือเป็นวันเสาร์

ข้อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

- วรรณา - (ออกเสียงวันกะนา) การดำเนินชีวิต ความสำเร็จ
 วรรณ - การดำรงชีพ
 วรรณมา - คีทส์ในบรรดาเทพที่เรียกว่าวส

“สม” ต้องการชื่อที่มีความหมายว่า อายุนาน สุขภาพ
 สมบูรณ์ เพราะเกิดมาไม่ค่อยแข็งแรง

ข้อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

- สวัสดิชนก - (ออกเสียงสะวะชะชนก) ทำให้เกิดความ
 อยู่ดี สุขภาพสมบูรณ์
 กัลยวัต - ที่มีสุขภาพดี แข็งแรง ฉลาด
 สยัศวัด - โชคช่วงดี



เจ้าหญิงไข - ต่อจากหน้า ๓๑

เป็นไข นับเป็นความทุกข์ โทมนัสอย่าง
 เหลือเกินแก่ผู้เป็นบิดา ถึงกับได้
 ปฏิญาณไว้ว่าจะยกลูกสาวให้แต่งงาน
 ด้วยตัวเอง ถ้าหากผู้ใดจะทำให้

เด็กหนุ่มก็ตอบว่า “ข้าแต่
 พระราชา ข้าพระองค์จะทราบได้
 อย่างไร ขอได้โปรดให้เอาถ้วยทอง
 เหลืองมาเถะ ด้วยนั้นจะรู้เอง”

ทองเหลืองมา และควรวัว

“พูกซิ เจ้าถ้วยทองเหลือง” ด้วย
 ก็พูกออกมาเป็นเรื่องราวถวายพระราชา
 ว่า

เจ้าหญิงผู้เป็นธิดาสามารถพูกได้
 ครั้นเมื่อเด็กหนุ่มมาเฝ้าเรียบร้อยแล้ว
 พระราชาก็ตรัสว่า

“ถ้วยทองเหลืองจะพูกได้อย่างไร”
 พระราชาตรัส
 “ถ้าพระองค์ทรงสั่งให้พูก มันก็
 พูกได้พะยะค่ะ”

“ครั้งหนึ่งยังมีคนสี่คนเดินทางไป
 ด้วยกัน คนหนึ่งเป็นช่างไม้ คนหนึ่ง
 เป็นช่างตัดเสื้อ คนหนึ่งเป็นช่างทอง
 และอีกคนหนึ่งเป็นมุลตาผู้รู้ทาง

“เจ้ามารโมจ้าวของคนที่เรา
 ทำไม”

พระราชาจึง โปรดให้คนหาด้วย

(อ่านต่อหน้า ๑๓๔)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

ร้านี่ สำราญจิตต์

บัญชา เคนฟ้า

ฉายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

นิลวรรณ ปิ่นทอง

ผู้อำนวยการ

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สิทธิ์ เสือแผงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริศา หนูหนักดี สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาตะนันท์ อ.บ.ร.ม.-
สุภัทรา สิงหลกะ อ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิธ

แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล

ยุบด ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมตันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล อ.บ.

เจ้าหญิงไข้อยู่ - ต่อจากหน้า ๑๓๖

ศาสนาอิสลาม ขณะที่เดินทางมาถึง
ป่าทึบแห่งหนึ่งก็พอกำลัง คนทั้งสี่จึง
ตกลงกันว่าจะต้องผลักดันนอนผลัดกัน
เผ่ายาม ช่างไม้กลัวจะวิ่งจึงไปตากไม้
มาสลักเป็นรูปคน พอเสร็จก็พอกำลัง
ยามของตน จึงเอาตุ๊กตารูปคนนั้นคืน
ไว้

ครั้นถึงคราวที่ช่างก็ผลักตุ๊กตาขึ้น
มาเผ่ายาม แลเห็นตุ๊กตานั้นเข้าก็เลย
จัดแจงตักเย็บเสื้อผ้าให้ตุ๊กตานั้นสวม
ใส่ มีผ้าเช็ดหน้าโพกผมไว้ด้วย เสร็จ
แล้วก็กลับไปนอน และช่างทองผู้เผ่า

ยามสามก็ตื่นมาเผ่ายามต่อไป และก็
ได้มาเห็นตุ๊กตาตัวนั้นมีเสื้อผ้าสวมแล้ว
แต่ยังไม่มีการประกอบ จึงทำท่าโล
ทอง สายรักเฮอร์ทอง ตลอดจนเครื่อง
ประดับผมเป็นทอง ทำเสร็จก็พอกำลัง
ยามสาม มุดลาภก็ตื่นขึ้นมาเผ่ายาม ก็
ได้เห็นตุ๊กตาแต่งตัวสวยงามด้วยเสื้อผ้า
เครื่องประดับ ทั้งอยู่ใกล้ๆมองผาๆ
เหมือนคนผู้หญิง แต่กระดุกกระดิก
ไม่ได้เพราะไม่มีวิญญาณ

ขณะนั้นเป็นเวลาใกล้จะสว่างอยู่
แล้ว มุดลาภก็แจ้งกับสวทมนตร์ให้พระ
ทามประเพณีเสียก่อน พอเสร็จแล้วก็

เลยสวทมนตร์อธิษฐานขอให้ตุ๊กตา
ผู้หญิงนั้นมีชีวิตขึ้นมา สหายทั้งสาม
พอได้ยินเสียงสวทมนตร์อธิษฐานเช่นนั้นก็
เลยร่วมสวดไปด้วย แต่ไม่ช้าทุกคน
ก็พากันปิดยีนถืออย่างยั้งที่ค่าสว
ทมนตร์เป็นผล เพราะปรากฏว่า
ตุ๊กตาที่ทำด้วยไม้สลักเป็นผู้หญิงนั้น
มีชีวิตขึ้นมาได้ กลายเป็นหญิงสาว
สวย คราวนี้ก็ให้เกิดเป็นปัญหาว่า
ใครจะได้เป็นเจ้าของหญิงสาวสวยนี้
และมีสิทธิจะได้แต่งงานด้วยให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย

(ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน

๕๓/๒๖-๒๕ อาคารตรีศกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๕๕๑๒๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ตามอัตรา
เล่มละ ๕.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบบชำระเงิน
๓ ทำการไปรษณีย์รายค่าเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานมหาเศรษฐี

บรรจบ พันธุเมธา

เจ้าหญิงใบ้ (จบ) นิทานเตอรกี

เรื่องที่เล่าไว้คราวที่แล้ว กล่าวถึงลูกคนหาปลาของพระราชาเมืองหนึ่ง ทอศแหได้ปลาสดแปลกตัวหนึ่ง คนหาปลาผู้หวั่นรีบไปทูลพระราชาเพื่อจะให้ได้อำนาจหาปลาเพิ่มขึ้น แต่เมื่อพระราชากับบริพารมาถึงที่นั้นก็ปรากฏว่าลูกชายคนหาปลาได้ปล่อยปลาลงน้ำเสียแล้ว เพราะเห็นปลาทำปากอ้าๆ หุบๆ อยู่หลายครั้ง เหมือนจะขอร้องให้ปล่อย ก็ออกสงสารไม่ได้ พ่อไกรธลูกชายเป็นที่สุดเลยหวดลูกเสียจนลูกต้องวิ่งหนีไปนั่งร้องไห้อยู่ที่ก้อนหิน และก็ปรากฏมีชายชรามาชวนให้ไปเผชิญโชคด้วยกัน สัญญากันว่าเมื่อได้เงินมากพอแล้ว ก็จะกลับมาช่วยกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อแบ่งผลประโยชน์ที่ช่วยหากินมาได้ คนทั้งสองเดินทางไปถึงเมืองเมืองหนึ่งก็เลยไปเปิดร้านขายเนื้อกับชายกาแฟผู้คนมาอุดหนุนกันมากมาย จนกระทั่ง

รวยกันขึ้นในเวลาไม่นานนัก และก็เป็นที่ร่ำรวยของคนที่นี่ด้วย ได้มีคนไปทูลร้องฟ้องพระราชาว่าคนทั้งสองขโมยของของชน พระราชาจึงโปรดให้คนไปคุมตัวเด็กหนุ่ม และเด็กหนุ่มก็พูดตามที่ชายชราสอนไปว่า ขอให้เอาถ้วยทองเหลืองมาเพื่อให้ถ้วยนั้นพูดแทน และถ้วยใบนั้นก็พูดเล่าเรื่องที่เป็นปริศนาว่าคนลี้ภัยเดินทางไปในป่าที่บีบต้องผลัดกันเผ้ายาม คนเผ้ายามคนหนึ่งช่างไม้ได้ตกไม้มาสลักเป็นตุ๊กตา รูปผู้หญิง เมื่อคนที่สองซึ่งเป็นช่างตัดเสื้อตื่นขึ้นมาเปลี่ยนยามเห็นตุ๊กตาอยู่ใกล้ๆ ยังไม่มีเสื้อผ้าใส่จึงก้มหยิบเสื้อผ้าให้ ครั้นคนที่สองไปนอน คนที่สามเป็นช่างทองตื่นขึ้นมาเห็นตุ๊กตายังไม่มีเครื่องประดับ จึงทำสายรัดคอเป็นทอง กำไลทอง เครื่องประดับผมทอง ตกแต่งให้ตุ๊กตานั่น เมื่อคนที่สี่ที่เป็นผู้รู้ทางศาสนาติดตามตื่นขึ้นมาเห็นตุ๊กตา รูปผู้หญิงแต่งตัวสวยงามยังกระดุกกระดิกไม่ได้เพราะไม่มีวิญญาณ

เมื่อสาวกมนตร์ไหว้พระทอนเข้าเพราะใกล้จะสาบอยู่แล้ว เสร็จเรียบร้อยแล้วก็เลยสวดอธิษฐานขอให้ตุ๊กตานั่นมีชีวิตขึ้นมา สหายอีกสามคนก็ร่วมสวดด้วย ตุ๊กตาก็ก็น่ามีชีวิตขึ้นมาจริงๆ ก็เลยเป็นปัญหาว่าผู้หญิงตุ๊กตานี้จะเป็นของใคร ใครจะมีสิทธิได้แต่งงานกับผู้หญิงนี้

ถ้วยทองเหลืองเล่าเรื่องมาถึงตอนนั้นแล้วก็หยุด พระราชากับพระธิดาและนางกำนัลอยู่ในที่นั้นด้วยเมื่อได้ฟังเรื่องราวที่ถ้วยทองเหลืองเล่าโดยตลอดแล้วก็ให้ความเห็นต่างกันไป นางกำนัลคนหนึ่งกล่าวว่า

“มุลตาต้องเป็นผู้มีสิทธิได้แต่งงานกับผู้หญิงนี้ เพราะเป็นผู้ทำให้มีชีวิตขึ้นมา ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะยังคงเป็นตุ๊กตาไม่อยู่อย่างถาวรนั้นเอง”

“ไม่จริง” เสียงพระธิดาคร่ำครวญมา “ช่างไม้ช่างหากล่เป็นคนมีสิทธิจะได้แต่งงานกับผู้หญิง”

ครั้นเพียงนั้นแล้วเจ้าหญิงก็ไม่คร่ำครวญอีก แม้กระนั้นพระราชาก็ทรงอินทรี จึงโปรดให้อภัยเด็กหนุ่มนั้น ครั้นคร่ำครวญว่า

“ไปเถอะ เจ้าจะไปไหนไปทำอะไรก็ได้แล้ว”

เด็กหนุ่มจึงทูลลากลับไปทำมาหากินของคนต่อไป คราวนี้หาเงินสะสมไว้ได้มากกว่าเก่าเสียอีก เวลาว่างไปได้ไม่นาน ก็มีคนไปร้องฟ้องต่อพระราชาก็ เด็กหนุ่มก็ถูกคุมตัวไปเฝ้าพระราชาก็ ก่อนไปเด็กหนุ่มก็ได้ขอคำแนะนำจากชายชราอย่างเกยชายชราก็ได้แนะว่า

“ทูลพระราชว่า ‘ข้าพระองค์จะทราบได้อย่างไร ครัสตามเที่ยงให้เที่ยงพูดเถอะ’”

เด็กหนุ่มก็รับคำว่าจะทำตามนั้น ครั้นเมื่อเด็กหนุ่มไปเฝ้าพระราชาก็พระราชาทูลถามว่า

“ทำไมเจ้ามาขโมยของของคนของข้า”

“ข้าพระองค์จะพูดอะไรได้ ให้เที่ยงพูดแทนก็แล้วกัน”

“โอ๊ะ เที่ยงจะพูดได้อย่างไร”
พระราชาทูล

“เที่ยงจะพูดได้สักแต่พระองค์จะทรงสั่งหะยะคะ”

พระราชาก็โปรดให้มหาดเล็กยกเตียงเข้ามา เมื่อสั่งให้เที่ยงพูด เที่ยงก็พูดเล่าเรื่องราว

“ครั้งหนึ่งยังมีพี่น้องสองคน คนพี่แต่งงานแล้ว แต่คนน้องยังไม่ได้แต่งงาน คนพี่พร้อมด้วยภรรยาและน้องชายได้ออกเดินทางท่องเที่ยวไปจนกระทั่งเหนื่อยอ่อน จึงได้หยุดพัก
(อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ชื่อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๕ บรรจบ พันธุเมธา คอลัมน์ลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๙ ก.ค. - ๑๙ ก.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“น้อย” ขอชื่อสองพยางค์ อ่านง่าย เก๋ เป็นชื่อผู้ใหญ่

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

นรมย์ - (ออกเสียงนระไม) ทำให้ยินดี

นัยน์นัยน์ - เป็นที่ชื่นตา

นภทร - เจริญก็มีสุข

“ศรีสุดา” ต้องการชื่อที่มีอำนาจ มีเกียรติ มีความก้าวหน้า

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

ศักยตม์ - (ออกเสียงสักยค) ที่สามารถที่สุด

สกร - (ออกเสียงสะกอน) ที่มีอำนาจ เข้มแข็ง

ศสย - เป็นที่สรรเสริญ เป็นที่ปรารถนา ยอดเยี่ยม

“ไชยั้ง” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายน่ารัก กล้าหาญ เป็นชื่อคอกไม้แบบเย็นๆ ไม่เกิน ๓ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ศิสุกนธ์ - คอกมะลิซ้อน

นลินธัม - เหมือนคอกบัว

กุนท์ลดา - มะลิเลื้อย

“ไชอู” อักษรไม่จำกัด มีความหมายว่า กล้าในสิ่งที่ดี สมสक्ति เป็นชื่อเรียบๆ ไม่เกิน ๓ พยางค์
(อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร
บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ
นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ อ.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ อ.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธุมธา อ.บ. Ph.D.
ม.ร.ว. สว่างไสม วิจารณ์บูรณานนท์
กนก สามเสน วิล
แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล
ยุบล กรธมมงคล อ.บ.
สมศรี สุกุมตน์นันท์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสวียม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล อ.บ.

ภาพปก

ปริศนา โลหะหนัก

บัญชา เคนฟ้า ถ่ายภาพ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือเผลงศรี เชื้อชื่น ศรียาภอ
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรังคัน
บรรณาธิการภาคพิเศษ
สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปรีดา หนูนุกก็ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวทะมะ

เจ้าหญิงไข้อยู่ - ต่อจากหน้า ๑๓๖

ยุติธรรมดี ไม่มีใครไปกินสิทธิของใคร"

เมื่อแบ่งเรียบร้อยแล้ว เด็กหนุ่ม
ก็จะอำลาชายชราจากไป แต่ชายชรา
ท้วงขึ้นว่า

"อ้าว แล้วผู้หญิงคนนั้นล่ะ ยังไม่
ได้แบ่งเลย"

"เอ๊ะ จะแบ่งได้อย่างไรล่ะ" เด็ก
หนุ่มร้องเอะอะ

"ต้องได้ซิเนะ ก็เราตกลงกันแล้ว
นี่ว่าไม่ว่าอะไรต้องแบ่งคนละครึ่ง
ทั้งนั้น เจ้าต้องแบ่งมา ถ้าเจ้าไม่แบ่ง
ข้าจะแบ่งเอง"

พูดแล้ว ชายชราก็เอามือคืบหน้า
ออกมา แล้วผลักเจ้าหญิงให้นอนลง
บนดิน เอามือจ่อเข้าที่คอหอย เห็น
เช่นนั้นเจ้าหญิงร้องกรีดออกมาด้วยความ
ตกใจกลัวอย่างสุดซึ้ง จนकु
เหมือนเสียงร้องนั้นจะทำให้ก้อนหิน
ภูเขาต้นตะเอนไปด้วยกันหมด พอ
สิ้นเสียงร้องก็ได้มีงูใหญ่ตัวดำมาเหมือน
พุ่งปราดออกมาจากโพรงรูของเจ้าหญิง
แล้วก็เลื้อยหายไป ชายชราก็ทั้งมืดลง
กับพื้นแล้วก็หันไปทางเด็กหนุ่มพูดว่า
"กููก้าตัวนั้นซิ เห็นไหมนั้นละ
เป็นตัวคันเหี้ยทำให้เจ้าหญิงทรงเป็นไข"

ละ ที่ข้าทำทำจะฆ่าแบ่งองค์เจ้าหญิง
ออกเป็นสองส่วนก็เพื่อจะกำจัดเจ้า
ร้าย ทำให้มันออกมาจากตัวเจ้าหญิง
เท่านั้น ต่อจากนี้เจ้าก็เอาของทั้งหมด
นี้ไปเถอะ ทั้งทรัพย์สินสมบัติเงินทองและ
ผู้หญิง ข้ายกให้หมดเพราะข้าหาใช้
ใครอื่นไม่ ก็ปลาทูที่เจ้าช่วยชีวิตไว้
เมื่อครั้งนั้นนั่นเอง"

พูดแล้ว ก็หายวับไปเช่นเดียวกับ
ที่อยู่ๆก็ปรากฏร่างขึ้นมา เด็กหนุ่ม
ลุกคนหาปลาจึงพาเจ้าหญิงผู้เป็น
ภรรยากลับไปอยู่บ้านของตนด้วยความ
ผาสุกชั่วชีวิต ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	รายปีที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน
๓๓/๓๖-๓๘ อาคารตรีศกเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๔๔๑๖๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๕.๕๐ บาท ราคาคัดหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้นำ

นิทานนิทานชาดิต

บรรจบ พันธุเมธา

ผิดที่ใคร (นิทานพม่า)

นิทานเรื่องนี้เป็นนิทาน
ธรรมศาสตร์ที่แสดงการตัดสินใจ
ของเจ้าหญิงผู้เรื่องปัญญา เรื่อง
เล่าว่า

วันหนึ่งชายคนหนึ่งซึ่งมีอาชีพที่
ฝังไผ่แลเห็นวังผิงวังใหญ่อยู่บนต้นไม้
จึงจัดแจงยกไฟ รมควันให้ผิงหนีไป
แล้วตนเองก็ปีนขึ้นไปบนต้นไม้
ก่อนนั้นผิงยังทั้งวังไปไม่หมด บางตัว
ก็โกรธตรงเข้าต่อย คนที่ผิงกว่าจะ
ปีนขึ้นไปถึงก็เหน็ดเหนื่อยตาลาย ทั้ง
ยังถูกผิงต่อยอีกด้วย พอจะเอื้อมมือ
ไปดึงวังผิง ก็เลยพลาก เสียหลักหล่น
ลงมา แต่ยังไม่ทันจะถึงพื้นก็ยังมีมือขวา
คว้ากิ่งไม้ไว้ได้ จึงไม่หล่นลงมา
ถึงพื้น

คนที่ผิงพยายามทั้งหลายครั้งที่จะ
ปีนขึ้นไปบนกิ่งไม้ นั้น แต่ทำไม่ถนัด
ด้วยมือขวาข้างเดียว คนที่ผิงจะปล่อย
มือหรือก็กลัวเป็นอันตราย เพราะกิ่ง
ไม้ที่ตนเกาะอยู่นั้นสูงกว่าพื้นมีใช้น้อย
หมกปัญญาจะช่วยตัวเองอย่างไรได้

คนที่ผิงก็เลยร้องให้คนอื่นช่วย ขณะนั้น
เองก็ได้มีความรู้ซึ่งข้างผ่านมา เมื่อ
เห็นคนที่ผิงเกาะกิ่งไม้ห้อยท้องแต่งเช่น
นั้น ก็เลยหยุดข้างตรงข้างใต้ แล้วยืน
บนหลังช้าง ชูขอข้างขึ้น พร้อมทั้งพูด
ว่า

“อย่าตกใจไปเลยเพื่อน โกลตวั
ลงมากตามขอข้างของเรานี้ก็แล้วกัน
เราจะถือไว้ให้ แล้วก็เหยียบลงมาบน
บ่าเราก่อนจะโคกลงไปบนหลังช้าง”

คนที่ผิงได้ยินเช่นนั้น ก็ตั้งใจเป็น
อย่างยิ่ง เอื้อมมือซ้ายลงมาจูงขอข้าง
ไว้ แต่ว่าขณะนั้นเองข้างก็เกิดออก
เคิน ความรู้ซึ่งผู้ถือขอข้างยืนอยู่บน
หลังช้าง ก็เลยโหนโคงเอนอยู่กลาง
อากาศ ความรู้ซึ่งร้องบอกคนที่ผิงว่า

“อีกขอข้างไว้แน่นๆนะเพื่อน
มือขวาก็ถือกิ่งไม้ไว้ด้วย ทนเอา
หน่อย เกียวคงจะมีใครมาช่วยเรา”

เวลาล่วงไปครู่ใหญ่ๆ คนที่ผิงก็
ร้องตอบมาว่า

“มือเรากล้าเก็บทนแล้วละ เพื่อน
เอ๋ย เราจะปล่อยขอข้างละ”

“เฮ้ย อย่าทำบ้าๆอย่างนั้นนะ”

ความรู้ซึ่งร้องออกมาด้วยความไม่
พอใจ “ที่เราตกอยู่ในอาการลำบากอย่างนี้
ก็เพราะเราจะช่วยเจ้าให้พ้นทุกข์พ้น
ลำบาก แล้วเจ้ายังจะถือเอาตัวรอด
ปล่อยให้เราเป็นอันตราย”

ขณะที่คนทั้งสองทู่เถียงกันอยู่
นั้นเอง ก็ได้มีชายหนุ่ม ๔ คนที่ไป
เที่ยวบ๋าล่าสัตว์เดินมาถึงที่นั่นพอดี
เมื่อเห็นคนสองคนห้อยโหนอยู่กลาง
อากาศเช่นนั้น ชายคนหนึ่งก็ดอกล่อ
ที่พุ่งออก แล้วตนเองพร้อมกับเพื่อน
อีก ๓ คนก็ช่วยกันถือโครงนั้นคนละมุม
ร้องบอกให้คนทั้งสองโคกลงมาบนผ้า
โครงนั้น

คนทั้งสองก็ตั้งใจรับโคกลงมาทันที
แต่ว่าคนแต่ละคนตัวหนัก ไม่ใช่เล่น
ทั้งยังมีทั้งสองคน น้ำหนักตัวของคน
ทั้งสองนั้นทำให้ชายหนุ่มทั้งสองที่
นำหนักไม่ไหว พอร่างความรู้ซึ่งกับ
คนที่ผิงหล่นลงมาในผ้าโครง หัวคน
ทั้งสองก็พุ่งเข้าหาหัวคนทั้งสอง เลยเป็น
อันหัวคนหกคนชนกันเสียงสนั่นจนถึง
แก่ปากเจ็บไปคามๆกัน ต้องไปหา
หมอให้ตกแก่งบาดแผลให้ กราวนั้นก็

เกิดปัญหาว่า ใครจะเป็นคนเสียเงินกำหนดครั้งนี้

ชายหนุ่มทั้งสี่ที่กล่าวมาข้างต้นกับคนที่ฝั่งทองเสียจึงจะถูก เพราะพวกเขาได้รับปากเงินเพราะมาช่วยคนทั้งสองนี้โดยแท้ ข้างความข้างที่ว่า คนที่ฝั่งนั้นแหละควรจะเป็นคนออกเงินกำหนดครั้งนี้เพียงคนเดียว เพราะตัวเขาเองได้รับความลำบากก็เพราะมาช่วยคนที่ฝั่ง คนที่ฝั่งที่ว่า

“ที่จริงข้าก็ไม่อยากจะเป็นคนออกสัญญาหรอก แต่ว่าข้าก็ไม่ควรจะต้องเป็นคนออกเงินกำหนด ในเมื่อพวกท่านมาช่วยข้าด้วยความมีน้ำใจที่มีมนุษยธรรมโดยไม่มีใครบังคับขอร้อง”

เมื่อต่างฝ่ายต่างอ้างเหตุผลเช่นนี้ ไม่มีทางจะตกลงกันได้ คนทั้งหกจึงต้องไปหาเจ้าหญิงผู้เรืองปัญญาตัดสินความให้ เจ้าหญิงตัดสินดังนี้คือ

“จริงอยู่ที่ชายหนุ่มทั้งสี่ได้ช่วยคนทั้งสองที่ห้อยโหนอยู่กลางอากาศด้วยมนุษยธรรม ไม่มีใครบังคับขอร้อง แต่ผู้มาช่วยนั้นก็หาจำเป็นจะต้องรับค่าใช้จ่ายหาใช่อย่างใดไม่ แต่ถ้าหากอีกแง่หนึ่ง ใครก็จะช่วยใครก็ต้องระมัดระวังเสียก่อนว่า การช่วยนั้นจะทำให้เขาพ้นภัย อย่างความข้างที่ช่วยเขาหรือข้างอื่นให้คนที่ฝั่งอีกวันนั้น ควรจะต้องแน่ใจเสียก่อนว่าข้างจะถ่วงยืนนิ่งอยู่กับที่ ไม่เดินผละไป คนที่ฝั่งก็ตระหนักว่าไม่เกิดประโยชน์ (อ่านต่อหน้า ๑๒๑)

ชี้อดี

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔ บรรจบ พันธุเมธา คอบคามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงานสตรีสาร (วันที่ ๑๙ ก.ค. - ๒๑ ก.ค. ๒๕๐๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“รัตนา” เกิดเกิดวันศุกร์ เวลา ๒๔.๓๐ น. ถือเป็นวันศุกร์หรือวันเสาร์ ถือว่าเกิดวันศุกร์

“ชินสุตา” ต้องการอักษร ส น หรือ ค มีความหมายเป็นเกียรติ เป็นศรี เป็นทรัพย์ให้พ่อแม่ (บรรลุแล้วทุกอย่าง) พี่สาว ๒ คนชื่อ สุกธนา ชยลักษณ์

ก ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

เศรษฐกร - (ออกเสียงเสกตะกอน) ดีกว่า เข้มกว่า

สารลย์ - ความซื่อตรง

สธนต์ - ความมีทรัพย์

“เอื้องฟ้า” อักษรไม่จำกัด มีความหมายว่า นำมาซึ่งความสำเร็จ สมประสงค์ทุกสิ่ง และเป็นความพอใจสูงสุดของพ่อแม่

สงสัยว่าจะเป็นรายเดียวกับข้างต้น เพราะเกิดวันเดียวกัน เวลาเดียวกัน โปรดดูข้างต้น

“เกตุแก้ว” ต้องการชื่อที่มี ส น ามี ศ และ ร ด้วย มีความหมายว่า ผู้เป็นที่รัก มีความเชื่อมั่นตนเอง มีความยินดีในตน เป็นที่หนึ่งขอให้เปลี่ยนชื่อแปลกไม่ซ้ำ

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

สวัชดา - นำด้วยตนเอง

สวสธ - ตั้งอยู่ได้ด้วยตนเอง ไร้ใจตนเอง อิสระ

อาทษา - แรก ทั้งกัน เข้มมียอก (อ่านต่อหน้า ๑๒๑)

นะ” เขาใช้ริมฝีปากเม้มริมโบหูขวา
ของแม่ไว้

“ไม่” เสียงของแม่อ่อนลง

“ทั้งต้นชีวิตใหม่กับผม ผม
รับรองว่าคุณจะไม่ผิดหวัง คุณจะมีทั้ง
ลูกและหัวและอาจจะมียุคใหม่อีก”

“ไม่มีชีวิตใหม่”

“หรือว่าคุณจะรอนานมันสิน ไป
กรุงเทพฯ ไปหาเขา แทนที่จะได้ไหม
กินชาติที่ลับจะกองเอาตัวไปให้เขา
แล้วมีเขาก็จะมาแหกอกเอา คุณต้อง
การอย่างนั้นใช่ไหม”

เขาพูดเสียงเกือบทวาก แม่ร้อง
ตอบเสียงกึ่งพอกัน

“ไม่เกิดขาด”

“โน้มนะไม่ นึกไม่ แล้วจะเอา

อะไร ชักกะกายอยู่ที่โมกขาวนี่ ปล่อย
ให้ชีวิตเจตาคายเหมือนคันไม้ชากน้ำ
อย่างนั้นหรือ”

วงแขนของเขาคลายลง แม่กิน
หลุกออกมาได้ แม่ไม่ยอมต่อล้อต่อ
เถียงมองหน้าเขาดีก วิ่งออกจากห้อง
นั้นชั้นบันไดไปชั้นบน เขาห้องนอน

ปิดประตูลงกลอนและกระโดดขึ้นเตียง
ร้องไห้จนสาแก่ใจ

เสียงเคาะประตูดังหลายครั้ง

“ไปให้พินนะ ไม่อยากเห็นหน้า”

“คุณกำไล อย่าคิดสั้นๆ แพร
เขาร้องไห้แล้ว กลัวแม่จะฆ่าตัวตาย”

“ฉันไม่ตายง่าย ๆ หรือ” แม่
ตะโกนตอบด้วยความโกรธ

“ก็แล้ว ไม่งั้นลูกมันจะร้องไห้

ฉีกที่ใคร - ต่อจากหน้า ๒๗

เสียก็ขอว่า อย่างไรเสียข้างจะขึ้นนั่ง
อยู่ยั้งยืนยงไม่ได้ ส่วนชายหนุ่มทั้งสี่ก็
เขลาซื่อที่ไม่นึกกว่าโสรั้งเพียงแค
นั้นจะรับน้ำหนักคนถึงสองคนได้
อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงเป็นอันว่าทุก

คนมีผิด จึงควรจะต้องช่วยกันออกเงิน
ค่าหมอมามากบ้างน้อยบ้างตามความ
บกพร่องของตน

คนที่ผิดเป็นทัวตันเหตุ เท่ากับ
เป็นรากของฉาวพิพาทนี้ต้องเสียเงิน

กาย ผมเข้าไปได้ไหม เบิกประตู”

“ไปให้พิน”

“ผมไม่ปล้ำคุณหรอกหน้า เรามา
พูดกันดีกว่า ฟรุ้งนี้จะไปกรุงเทพฯ
หรือเปล่า คินนี้จะให้ผมนอนที่ไหน”

“จะไปนอนตรงไหนก็ถามใจซี
ถามแพร ให้เขาจัดการชื้อะ ไปให้
พินนะ อย่ามาทวงใจ”

เสียงเขาเดินจากไปพร้อมกับเสียง
หัวเราะเบาๆ

“คนบ้า” แม่ตะโกนไล่เสียงผีเท่า
นั้นไป เสียงหัวเราะของเขาดังขึ้นกว่า
เดิมประสานกับเสียงหัวเราะของแพร
ลูกแม่หนอ ช่างทำได้ เข้าข้าง
คนอื่นได้ลงคอ

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๒๗

“ไตรคา” ท้องการชื่อที่มีอักษร ต จ ต มีความหมายเป็น
ไปในทางดี หมายความว่าลูกผู้หญิง หญิงสาวน่ารัก หรือความ
หมายเก๋ๆไม่จำกั เป็นชื่อสั้นๆกะทัดรัด

ข้อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

จารุดา - ความงาม ความน่ารัก

จารุตมา - เป็นที่รักที่สุด สวยที่สุด

จิตศรัยา - เป็นที่น่าพิศวง

“ไตรคา” ท้องการอักษร จ ต ค ร ชื่อ จิรดา แปลว่า
อะไร หรือผู้หญิงไม่มีศรีใช้ได้หรือไม่

จิรดา แปลว่า ความยืนยาว

“คาราไล” คำนี้แปลว่าอะไรได้บ้าง ถ้าแปลว่าคอกบัว
อยากทราบราคาค่า หรือที่ว่ามีทำไมจึงแปลเช่นนั้น

— ตระราไล ภาษาชาวแปลว่า คอกบัว

นิทานนิทานชาด

บรรจบ พันธุเมธา

ทีไกรทีไกร (นิทานอินโดนีเซีย)

คนทั้งหมู่บ้านรู้จักปะตู คือ เป็นคนขยันขันแข็งแล้วก็ชื่อ แต่ว่าคงจะเชื่อด้วยจึงได้มีชื่อว่า ตู ปึงเบาหมายว่า โง่ ทุม ทุบ (ปะ เป็นคำเรียกพ่อ) แต่ทว่า ปะตู เชื่อจริงอย่างซื่อหรือไม่ มีเรื่องเล่าซึ่งที่มารู้กาเร็ด อาลี บาชาห์ นำมาเล่าต่อดังนี้

วันหนึ่ง เมียของปะตูบอกกับผัว ว่าอยากจะขายเกอร์เบา (ควาย) แล้ว เลยส่งว่า “พรุ่งนี้เช้าเอาเกอร์เบา ไปขายที่ตลาดนะ ต้องขายให้ได้ ๒๕๐ รูเปีย อย่าให้ขาดแม้แต่เซนต์เดียว” ปะตูก็พยักหน้ารับคำ เพราะรู้ว่าเมีย ของตนเป็นคนที่ไม่ยอมให้ใครแย่งชัก อะไรได้

ปะตูกับมะตูไม่รู้หรือทว่าใน ระหว่างที่ทุกคนนั้น ปะตูคนเกเรใน หมู่บ้านนั้นแอบฟังเรื่องราวใดยิน ทลอกว่า มะตูส่งปะตูอย่างไรเรื่อง ขายควาย พอได้ยินเช่นนั้นมะตูก็

คิดแผน การได้กลอดปลอดไปรัง ก็นั้นจึงรีบไปตามหาตัวสมัครพรรค พวก อันได้แก่ปะโจเกลกับปะโจและ ให้มาร่วมมือตามแผนการนั้น

เช้าวันรุ่งขึ้นมะตูปลุกผัวแต่มีก ปะตูจำต้องลุกขึ้น และจัดแจงพา เกอร์เบาออกเดินทางไปตามตลาด อากาศ ตอนเช้ามีหนาวเย็นจนปะตูถึงกับ สั่น ทางกระหม่อม ปะตูบ่นพึมพำ ออกมาว่า

“ไม่รู้เรื่องอะไรของมะแกที่ มา เกี่ยวเชิญให้เราต้องออกจากบ้านไป ตลาดตั้งแต่เช้ามีอย่างนี้ อะไรก็ยังไม่ได้กิน กาแฟสักถ้วยก็ยังไม่ได้ดื่ม เกี่ยวเถอะ พอขายเกอร์เบาได้ละจะกิน จะดื่มเสียให้เต็มอิมทีเดียว”

ปะตูเดินไปยังไม่ทันถึงไหนก็ได้ พบกับปะนู ปะนูพูดว่า

“สวัสดิ์ ปะตู ไปไหนนะตั้งแต่ ทรุ่ยอย่างนี้”

“ไปตลาด” ปะตูพูดหัวนๆ

“ไปขายเกอร์เบา”

“เกอร์เบาหรือ” ปะนูพูดทวน

แล้วก็ยื่นตัว “เกอร์เบาที่ไหนกัน”

“ก็นี่ไงละ” ปะตูตอบ ออกรู้สึก โกรธขึ้นมาแล้ว “เกอร์เบาตัวทั้งใหญ่ แค่นี้แกยังไม่เห็นอีกหรือ”

ปะนูทำเป็นสำรวจตรวจตรา เกอร์เบาอย่างพิถีพิถะระหัดจนทั่ว แล้ว แล้วก็ยกควายเจ้าตัวใหญ่ บ้อเรื่อนั้นทั้งตัวทลอกหาง เท่านั้น ยังไม่พอ ยังกล่าลงไปถึงขาแต่ละข้าง อีกด้วย เสร็จแล้วก็หัวเราะออกมาถึง ดัน

“ฮะ ฮะ ฮะ ไร้อัย แกนี่สมชื่อตู เหลือเกิน นี่หรือที่แกเรียกเกอร์เบา ก็มันกำบัง (แพะ) ต่างหาก เออ แล้ว แกกะไว้ว่าจะขายสักเท่าไรวะ ที่จริง แกไม่ต้องไปถึงตลาดก็ได้ ขายให้ข้า ก็แล้วกัน ข้าให้ ๕๐ รูเปียสำหรับกำบัง ตัวนี้”

ปะตูไม่ยอมพูดด้วย จูงควายเดิน หนีไปพลางบ่นพึมพำว่า

“อัยบ้า อัยคนบ้า มาเรียก เกอร์เบาของเราว่ากำบัง มันคงคิดว่า เราใจจะตกหลุมของมันง่ายอย่างนี้”

พอเดินต่อไปได้อีกหน่อย ปะตู ก็เจอปะโจเกล ปะโจเกลทักทายเป็น อันดี แล้วก็ถามว่า

“นี่จะเอากำบิงไปไหนนะ ปะ”

“ไม่ใช่กำบิงนะ เกอร์เบาทำง
หาก” ปะทงพูอย่างซัดเคื่อง

“นี่หรือเกอร์เบา” ปะโจเกล
ทำเป็นแปลกใจ แล้วก็ทำอย่างเดียว
กับปะบุง คือเอามือยื่นไปคลำสั้วตัว
นั้น พลังก็ทำเสียงแบ๊ แบ๊ เบืออย่าง
เสียงแพะไปก๊วย ในที่สุดก็ถามขึ้นว่า
“จะกิกรากาเท่าไรกันนี้”

“สองร้อยห้าสิบรูเบีย”

“อะไรกัน กำบิงตัวนี้นะหรือตั้ง
๒๕๐” ปะโจเกลอุทาน แล้วพูดต่อ
ไปว่า “กำบิงตัวเล็กๆแค่นี้ทำไมถึง
แพงนักเล่า”

“แกว่านี่หรือกำบิง” ปะทงพู
เคยเป็นคนเฉยๆ คราวนี้แทบจะระงับ
โทสะไว้ไม่ไหว “แกเรียกสั้วตัวโต
ทั้งแค่นี้ว่ากำบิงหรือ ทำไมแกไม่ใช้
นัยน์ตาดูเสียก่อนพูดอะไรออกมา”

“เดอะ เดอะ แกจะเรียกอะไรก็
ตามใจแก” ปะโจเกลพูด “จะเป็น
เกอร์เบา กำบิง หรือขายะห์ (ช้าง)
อะไรก็แล้วแต่ ว่าแกว่าเจ้าสั้วตัวนี้
ถึงอย่างไรก็ขายได้ไม่เกิน ๔๐ รูเบีย
แกไม่ต้องลำบากไปถึงตลาดหรือ
ขายให้ซำก็แล้วกัน ซำให้ ๔๐ รูเบีย”

ปะทงพูไม่ยอมตอบว่าอะไร ทั้งๆ
ที่ออกจะรู้สึกหงุดหงิด แล้วก็ให้ฉงน
สนทนที่ขึ้นมาบ้างแล้วว่าเจ้าสั้วตัวนี้มี
อะไรกันแน่ เกอร์เบาหรือกำบิง ถ้า
ไม่ใช่กำบิง ทำไมถึงจะได้มีคนพูด
ตรงกันถึงสองคน ปะทงพูเอามือคอบหลัง
(อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ช่อติ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอซื้อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔
บรรจบ พันธุเมธา คอบคณาคำฉบับวันที่บัตรขอซื้อมาถึงสำนักงาน
สครีสาร (วันที่ ๒๐ ก.ค. - ๓๐ ก.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“เพชร” ต้องการอักษร ร ร พ ต ม ขอให้เขียนง่าย อ่านง่าย เก่ มี
โชค แข็งแกร่งเหมือนเพชร ชื่อ สุทธิพร ใช้ได้หรือไม่
ท ช ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

วัชรธัม - เหมือนเพชร

วรากร - (ออกเสียงวระน) เพชร

วัชรภ - (ออกเสียงวัชรระบ) เหมือนเพชร

“รสสุคนธ์” ต้องการอักษร ส มีความหมายเป็นที่รักของบิดามารดา
หรือเจตนิยฉลาก อยากให้คล้องกับชื่อพี่ อาทิตยา

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สมชญา - (ออกเสียงสมชะยา) ชื่อเสียง

สมญา - (ออกเสียงสะมนชา) ให้เกียรติ นับถือบูชา

สาภินันท์ - ด้วยความยินดียิ่ง

“สุวิมล” ต้องการอักษร ข ว ย ร ล มีความหมายไม่จำกัด แต่ขอให้
มีความหมายไปทางงาม ไม่ยาวนาน แค่ง (บิดาชื่อชยยันต์)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

ชวบุคต์ - ที่มีความรวดเร็ว

ชวัส - รวดเร็ว

ชชาติส - การให้ร้องแสดงความมีชัย (อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

สนทนาพาที - ต่อจากหน้า ๓๘

เรียกว่าชิลีคอนคาเน่ (Chili con carne) คือปรุงด้วยเนื้อสัตว์บด รสคล้ายๆพะแนงหรือผัดพริก บรรจุกระป๋องขายเพียงสามบาทกว่า ผมก็ซื้อมาลองกินดูแล้ว รู้สึกว่าจะถูกปาก ไทยดีกว่าปรุงแบบเม็กซิกันขนานแท้เสียอีก

และหวานอย่างใดได้บ้าง ถ้าทำผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการควรจะกรุณาแนะนำบอกคำรับไว้ให้ทดลองทำกันดูก็น่าจะทำให้ด้วยแล้วเมื่อดังกล่าวมาชวนกินของชาวเขาแพร่หลายไปได้เร็วยิ่งขึ้น (หมายเหตุ ถั่วแดงชาวเขาจากโคร

ราชานูเคราะห์ หาซื้อได้ที่ร้านสหกรณ์บางลำพู ถุงละ ๑๑ บาท (น้ำหนัก ๐.๕ ก.ก.) มีคำปรับปรุงอาหาร ๒ ชนิดด้วยถั่วแดงรวมทั้ง Chili con carne แดงไว้ในซองด้วย เสียขายที่เป็นแต่ภาษาอังกฤษ ยังไม่ได้แปลเป็นไทย-บ.ก.) ❀

ถั่วแดงเหมาะที่จะใช้ทำอาหารการ การหลวงพัฒนาชาวเขาในพระบรม-

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๑๗

“จำเนียร” ต้องการอักษร จ อ ร เป็นชื่อที่เป็นมงคลแก่ตัวเด็ก และแก่ด้วย (ขอให้เป็น ถ ชันหน้า)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ภคณา - กลุ่มดาว
ภคจันทร์ - พระจันทร์
ภาสจันทร์ - รักษมีพระจันทร์

ให้คล้องกับชื่อที่ว่า ชญวร์ด้วย ให้มีความหมายดี มีสุขภาพแข็งแรง หรือฉลาด

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ชญาศักดิ์ - อำนาจแห่งความรู้ความฉลาด
ชญานิน - ที่ฉลาด มีปัญญา ความรู้
ชญาองค์ - องค์แห่งความรู้

“บรรจง” ขอให้เป็นชื่อแปลกๆ เป็นที่รักของพ่อแม่หรือลูกบุรุษของพ่อแม่ หรือสุกแก่จะทั้งให้

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

ชนิกานต์ - เป็นที่รักของแม่
อานันทิยา - เป็นที่เพลิดเพลินยินดี
อานันทยา - ที่ให้รางวัลไม่มีที่สิ้นสุด ความสุขในอนาคต

“วันดี” ต้องการอักษร ว น ด ช ต ให้มีความหมายไปทางก้านเจริญ ก้าวหน้า เข้มแข็ง มีอำนาจ เกิดวันอาทิตย์ เวลา ๐.๔๘ น. ถือว่าเป็นวันอาทิตย์หรือวันจันทร์

ถือว่าเกิดเป็นวันอาทิตย์

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

วาชิน - ที่กล้าหาญ เข้มแข็งสมชาย
วาชยุ - (ออกเสียงวาชะยุ) กล้องแก้วว่องไว รวดเร็ว ชยันต์แข็งแรง

“ชาดา” ต้องการอักษร ช น าด าด าด เป็น ชัย ยิงดี ยาก

วันันท์ - ร่ำรวย ยินดี ❀

ที่ใครที่ใคร - ต่อจากหน้า ๑๗

สัตว์ตัวนั้น แล้วก็มีมองดูอย่างทั้งอกทั้งใจ แล้วก็รำพึงว่า

“โอ นีมันเกอร์เบาทางหากละเกอร์เบาเน่ๆเลย เจ้าสองคนนั้นมัน

จะมาทำไม ถึงได้พูดอย่างนั้น”

ปิ๋งูเดินต่อไป แต่คำถามนั้นมันก็กลับมากวนใจอีก เกอร์เบาหรือกำบิง กำบิงหรือเกอร์เบา ขณะที่

ปิ๋งูเดินลงนกลงอยู่นั่นเอง ก็ต้องสะกิดด้วยมีเสียงทักขึ้นว่า

“สวัสดี ปิ๋งู ออกมาแต่กรุที่เกียจะไปไหนนะ” (ต่อหน้า ๑๓๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร
บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

ประกายคำ วังนทรา

บัญชี ค่าเช่า ถ่ายภาพ

สร้างกั เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ
นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สิทธิ์ เสือเผดถศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิทยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ
สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูหนัก สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทภา สุประภาชนะนันท์ ธ.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ธ.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธุมธธา อ.บ. Ph.D.
ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์
กนก สามเสน วิล
แพทย์หญิงอรรพวรรณ คุณวิศาล
ยุบล คุรุมนกมล อ.บ.
สมศรี สุขกุลนันท์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสวียม เค้าทองสุข
จำนง รังสิกุล ธ.บ.

ที่ใครที่ใคร - ต่อจากหน้า ๑๓๖

ปะทุงเหวี่ยงไปถูรอบตัว ก็เห็นว่าเจ้าของเตียงนั้นคือปะโจละ จึงทอสนั ๆ ว่า “ไปตลาด” ปะโจละก็ลุกขึ้นว่า

“กำบิงตัวนั้นแจะขายเท่าไรนะ”

ถึงตอนนั้นปะทุงชักตกใจขึ้นมาจริงๆ จ้องมองปะโจละ แล้วก็กลับมามองเกอร์เบาของตัว ใจก็ให้สงสัยเป็นนักเป็นหนา รำพึงขึ้นว่า

“มะแจะเรียกว่า เกอร์เบา แต่ทำไมคนอื่นเขาเรียกกำบิงนะ” แล้วก็ทอ

ปะโจละว่า

“๒๕๐ รูเบีย”

“อะไรกัน” ปะโจละทำเป็นร้องเสียงหลง “แพงเกินไป ๕๐ ละก็ดีละ ถ้า ๕๐ ตกลง ข้าเอาไวเเอง”

ปะทุงรู้สึกงงกัน ปะโจละเห็นเป็นค่อจิงทำท่าจะเดินไป พลงพูดว่า “ว่าไงปะ จะขายหรือไม่ขาย ถ้าไม่ขาย ข้าจะไปตลาดซื้อกำบิงที่ตลาดก็ได้ ลูกกว่านี้เสียอีก”

“โอ ถ้าเห็นจะเป็นกำบิงแน่ๆ ที่เกีย” ปะทุงรำพึงกับตัวเอง “มะแจะเล่นตลกกับเราเสียแล้วละ มาเรียก

กำบิงว่าเกอร์เบา”

คิดถึง นั้นแล้วปะทุงก็เรียกปะโจละว่า

“ปะโจละ กลับมาก่อน”

“เรื่องอะไรกันล่ะ” ปะโจละถาม

“เฮ้” ปะทุงพูดอย่างไม่ค่อยแน่ใจนัก “เอาไปเถอะ เอากำบิงตัวนี้ไป”

ปะโจละควักเงินออกมานับและสั่งให้ปะทุง ๕๐ รูเบียเป็นค่าเกอร์เบาหรือควายตัวนั้น แล้วคนทั้งสองก็แยกทางกันไป

(ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร			ผู้ประสงค์เป็นสมาชิก โปรดมอบรับมายังสำนักงาน	
	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์	๘๓/๓๖-๓๘ อาคารศรียศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๑๔๐๓๖	
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท	สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์นอก เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน ๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์ สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ	
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท		
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท		

นิทานพื้นบ้านชาวลี

บรรจบ พันธุเมธา

ที่ใครที่ใคร (ตอนจบ) นิทานอินโดนีเซีย

เรื่องที่ได้เล่าไว้คราวที่แล้วเป็น เรื่องของปิ๋นงูที่คิดจะเช่ๆ ได้ ออกเมืงใช้ไม้เขาควางที่เขาเรียก เกอร์เบาไปขายที่ตลาด ต้องให้ ได้ราคา ๒๕๐ รูปีโดยไม่ให้ขาด แม้แต่เขาควางก็ด้วย ในขณะนั้นปิ๋นงู คนเกเรประมาทหมู่บ้านแอบได้ยินเข้า จึงคิดแผนการที่มีปิ๋นงู ได้ไปตาม ปิ๋นงูเกล็ดปิ๋นงูและสมุนสองคนให้ มาร่วมด้วย เพื่อเห็นปิ๋นงูจูงควายไป ขาย ปิ๋นงูก็เข้ามาทัก และเรียกควาย หรือเกอร์เบาเป็นกำบัง คือ แปะ แล้วเลยเสนอราคาให้ ๕๐ รูปี ปิ๋นงู นักเก็งที่มีคตตนาเรียกควายของตน เป็นแปะ ชื้อมาได้พบปิ๋นงูเกอ ปิ๋นงูเกอก็เรียกควายนั้นว่าแปะอีก และให้ราคา ๕๐ รูปี ปิ๋นงูโกรธไม่ ยอมพุกด้วย ครั้นเดินต่อไปก็ไปเจอ ปิ๋นงูและ ปิ๋นงูและเรียกเกอร์เบา ควายนั้นเป็นกำบังอีก และให้ราคา ๕๐ รูปี ปิ๋นงูที่จนอยู่แล้วทั้งแก่ ครั่งที่ ปิ๋นงูเรียกเกอร์เบาเป็นกำบัง เมื่อมาถูกยักอีกถึงสองครั้ง ทั้งที่คน

เรียกเป็นคนละคนกัน ความสงสัยไม่ แน่ใจแต่แรกก็เลยกลายเป็นความ มั่นใจ ในที่สุดก็เลยยอมขายเกอร์เบา ตัวนั้นให้แก่ปิ๋นงูละไปเป็นเงิน ๕๐ รูปี แล้วก็แยกทางกันไป

ปิ๋นงูกลับไปบ้าน เมื่อเห็นกลับ มาหัวเปล่าไม่มีควายมาด้วย นึกก็ใจ ว่า "อย่างไรเสียก็ต้องขายควายได้ ถึง ได้กลับมาเร็วนัก คงรวกกันละคราว นี้" ก็นั้นมะงูจึงต้อนรับรับสั้วหัว เป็นอย่างดีและถามหัวถึงเรื่องขาย ควาย ปิ๋นงูก็ตอบว่า

"ก็ขายได้แล้วนะซี ขายทั้งแก่งัง ไปไม่ทันถึงตลาดเลย นี่เงินละเงิน เอา เอาไปซี"

มะงูรับเงินมานับ แล้วก็ถาม ขึ้นอย่างแปลกใจว่า

"เฮะ นี่มัน ๕๐ เท่านั้น ที่เหลือ อีก ๒๐๐ ไปไหนเสียล่ะ ข้าบอกว่า ต้องขายให้ได้ ๒๕๐ นะ ลกกว่านั้น เซ็นต์เดียวก็ไม่ได้"

"๕๐ รูปีก็ถูกแล้วล่ะ ข้าได้ มาทั้งหมดเท่านั้นแหละ"

"๕๐ เท่านั้นเองหรือ" มะงูผูก แลยออกมา "เกอร์เบาตัวใหญ่ๆามๆ อย่างนี้นะหรือขายไป ๕๐ รูปี"

"โคโรบอกว่าเกอร์เบาเล่า กำบัง ค่างหาก" ปิ๋นงูเถียง

มะงูเดินตรงไปที่ประตู มีอช้าย เท้าสะเอว มีขวาวยแทงเหล็กมาถือ ไว้ ปากก็ส่งเสียงเปรี้ยวๆทำทอหัวด้วย ความแค้นอย่างสุดแสน มะงูว่า

"นี่แกเป็นบ้าไปแล้วหรือ หือ อายก็ตั้งเท่านี้ หัวก็จนสองผมอย่างนี้ แล้ว แกกูไม่ออกหรือว่าเกอร์เบา (ควาย) กับกำบัง (แปะ) นะมันค่าง กันอย่างไร แกกลับไปคลกเคียวนี้ ที่เคียวนะ ไปเอาอีกสองร้อยรูปีคืน มาให้ได้ ถ้าไม่ได้มาละก็อย่าเข้ามา โกลบ้านนี้เป็นอันขาด ข้าเป็นฟาก ด้วยเหล็กท่อนนี้ให้หัวเหล็กและเคียว ที่ เคียว" พุกแล้วก็แกว่งเหล็กท่อนนั้น และควากว่า "ไป ไปเถยวัน"

ปิ๋นงูจำต้องเผ่นออกจากบ้าน เคนมากตามทางที่จะไปตลาด ปิ๋นงู ออกค่าตัวเองไม่ได้ที่ปล่อยให้ปิ๋นงูและ ต้มเอาเสียสูง ยิ่งคิดก็ยิ่งแค้น "ต้อง แก่แค้นเจ้าพวกต้มมนุษย์พวกนั้นให้ ได้" ปิ๋นงูบอกตัวเองอย่างนั้น แก่

ว่าจะแก้แค้นอย่างไรละ ป๊ะกุงก็ไป
กิดมาอยู่กรุหนึ่ง ก็กิดออก จึงเก็นก่อ
ไปจนถึงตลาดก้วยหัวโจนบักยีนก็

มาถึงตลาดปะกุงก็แวะที่ร้านขาย
ของเล็กๆ (ทำเป็นเพิง เขาเรียก วารุง
หรือวาโรง) สองร้านก้วยกัน แล้วก็
แวะที่ร้านขายบุหรืหรือร้านหนึ่ง เอา
เงินมอบให้คนขายของแต่ละร้านไว้
ล่วงหน้า พร้อมกับสั่งว่า

“เดี๋ยวข้าจะมาแวะใหม่ จะพา
เพื่อนมาด้วย ถ้าเขาจะกินอะไรอยาก
ให้อะไรช่วยหยิบให้เขาจัดหาให้เขา
ด้วย และถ้าพวกท่านเห็นข้าพักษ์หน้า
แล้วก็สั้นพริ้ง-พริ้ง (ปองแปง หรือ
กระตังอย่างหนึ่งทำด้วยเปลือกหอยมี
ตุ้มสองข้าง เวลาหมุนตุ้มจะแกว่ง
กระทบกับเปลือกหอยมีเสียงดังเช่น
นั้น) อย่างนี้ละก็ ช่วยบอกทีว่า เงิน
จ่ายให้แล้ว”

ต่อจากนั้นไม่นาน ป๊ะกุงก็ได้พบ
ปะบู้กับสมุนทั้งสองสมดังตั้งใจ คน
ทั้งสามกำลังกรึกกรืนเค็มที่เพราะเอา
เกอร์เมาของปะกุงไปขายได้ ๒๕๐
รูเบี๊ ได้กำไรมาง่ายๆ ๒๐๐ รูเบี๊
พอเจอปะกุง ป๊ะกุงก็ตรงเข้าทักทาย
เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทั้งยังเชื่อ
เชิญคนทั้งสามให้มากินอะไรกันใน
ร้านขายอาหารใกล้ๆ นั้นอีกด้วย ป๊ะกุง
พูดว่า

“เชิญ เชิญ เชิญมากินข้าวกัน
วันนี้ข้าเลี้ยงเอง ข้าได้เงินจากขาย
กำบิง หลายสิบ”

(อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ช้อด

ท่านผู้อ่านที่สนใจช้อด โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๗
บรรจุบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอช้อดมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๑.๑๑. - ๑๑.๑๑. ๒๕๑๖) ส่วนคำขอเกี่ยวกับช้อดไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“บุญขวิ” ต้องการอักษร บ ข ว จ มีความหมายเป็นมงคล เก่ง สั้น
จ ช ไร้มืด

ช้อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

- บุรพา - เป็นที่พึงพอใจ
- บุณขาริน - ที่มีลักษณะหรือเครื่องหมาย
- บุญขกฤต - กระทำการอันเป็นคุณธรรม

“มนูรี” ต้องการอักษร ม หรือ ป มีความหมายว่าหญิงที่พร้อมด้วย
ความดี

ช้อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

- มนนัศา - ที่เลือกแล้ว เป็นที่ยอมรับแล้ว
- มนนัชัย - (ขอกเฉียงมนนนะ) ได้รับคำสรรเสริญ
- มนนัพิน - ฉลาด ร่าเริง เอาใจได้

“ประไพพรรณ” ต้องการช้อคนเกิดวันจันทร์ มีความหมายเป็นสิริมงคล
เจริญรุ่งเรือง สมปรารถนาในชีวิต

ช้อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

- ทักษบศ - มีชื่อเสียงในทางฉลาด สามารถ ชำนาญ
- กฤตวิชัย - ที่สามารถในการกระทำสิ่งต่างๆ ที่สำเร็จผลในการกระทำ
หลายประการ

ฉกรวิศ - ที่เป็นเลิศในความรู้ (อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

“อนงค์” ความหมายไม่จำกัด ขอให้มียกขรรค์ชื่อพ่อแม่
อยู่ด้วย คือ อ และ ว

ว ไร้มได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

อนงค์นัธ - ชุมทรัพย์อันมีค่าหาประมาณมิได้

อนนันท - ผูกชีวิต

อัครพงศ์ - วงศ์อันมีค่า

“วรรณดี” อักษรไม่จำกัด ต้องการความหมายว่า อำนาง
เกียรติ ก้าวหน้า บิคาชื่อสุชาติ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

วรรต - คีเยี่ยม ดีกว่า

วันนัย - มีค่า

สวรัช - ประกอบด้วยคุณลักษณะยอดเยี่ยม



ทีไรทีไร - ต่อจากหน้า ๒๗

คนทั้งสามมิได้เฉลียวใจแม้แต่น้อย พอปะกุงออกมาปากเซอู๋ก็เดินตามเข้าไปในร้านอาหารทันที แล้วก็จกแจงสั่งอาหาร สั่งเครื่องคิมมากินจนเต็มอิ่ม ปะกุงจึงเรียกคนขายอาหารมาถามราคา คนขายบอกว่า “๑๕ รูเบีย” ปะกุงก็พยักหน้าแล้วก็เอาฝักริง-ฝักริงออกมาสั้น คนขายเห็นเช่นนั้นก็พูดว่า “เงินจ่ายให้แล้ว”

ปะกุงก็ออกจากร้านอาหารนั้น มีปะบุซุ ปะโจเกล กับปะโจละเดินตามมาด้วย คนทั้งสามต่างเดินหันหน้าหันหลังด้วยความแปลกใจ ปะกุงก็พาคนทั้งสามมาที่ร้านขายบุหรี แล้วก็ซื้อบุหรี๔ซองแจกคนเหล่านั้นคนละซองและเช่นเดียวกับร้านขายอาหาร ปะกุงก็พยักหน้าแล้วก็เอาฝักริง-ฝักริงออกมาสั้น คนขายบุหรีก็พูดว่า “เงินจ่ายให้แล้ว”

ถึงตอนนั้นคนทั้งสามยังแปลกใจยิ่งขึ้น เมื่อเดินต่อไปอีก ปะกุงก็แวะร้านอาหารอีกร้านหนึ่ง แล้วก็สั่งอาหารและเครื่องคิมมาเลี้ยงคนทั้งสาม

อีก กินเสร็จพอคนขายมาเก็บเงิน ก็ทำอย่างเก่าอีก คือพยักหน้าแล้วก็สั้นฝักริง-ฝักริง คนขายก็บอกว่า “เงินจ่ายให้แล้ว”

ปะบุซุทนสงสัยต่อไปไม่ไหวจึงถามขึ้นว่า “ปะกุง ทำไมเวลาเราไปกินอะไร ซื้ออะไรถึงไม่ต้องจ่ายเงินให้เขาเล่า”

“โอ๊ะ นั่นมันเป็นเรื่องลับ” ปะกุงพูดซ้ำๆ “แต่ถ้าพวกแกจะไม่บอกให้ใครรู้ บางทีข้าจะบอกให้”

คนทั้งสามก็สับสนบานว่ารู้อแล้วจะไม่บอกใคร ปะกุงจึงพูดอย่างไว้วางใจว่า “อย่างนี้ไงละ คือข้าได้ฝักริง-ฝักริงนี้มาจากพ่อข้า เป็นปูซากา (มรดก) ที่พ่อข้าให้ไว้ เป็นซองแปลกอยู่หน่อยนะที่ไม่ว่าใครมีไว้ ไปซื้ออะไรไม่ต้องจ่ายเงินให้เขาหรอก พอคนขายได้ยินเสียงฝักริง-ฝักริงนี้แล้วก็เป็นอย่างนี้ว่าเงินจ่ายให้แล้ว”

ปะบุซุสนใจในของแปลกสิ่งนั้นจนออกนอกหน้า ทั้งยังแสดงให้เห็นด้วยว่าอยากได้ของสิ่งนี้เหลือเกิน ปะบุซุ

พูดว่า

“ปะกุง ข้าจะให้แก ๒๐๐ รูเบียสำหรับฝักริง-ฝักริงนี้”

“โอ๊ะ ไม่ได้ ไม่ได้” ปะกุงร้องเสียงหลง “ข้าซื้อขายไม่ได้ เพราะมันเป็นมรดกของพ่อข้าให้ไว้ นั่นนะอย่างหนึ่ง ส่วนอีกอย่างหนึ่งนั่นนะ คิคคุซิวถ้าขายไปแล้ว ข้าจะสูญเสียเงินไปทั้งเท่าไร”

“นี่แหละ ปะกุง” ปะบุซุพูด “ถ้าแกขายให้ข้าแล้ว ข้าจะคิดถึงแกอยู่เรื่อยละ ข้าจะส่งของมาให้แกทุกวันเลย”

“ถ้าแกทำได้อย่างนั้นมันก็ดีนะซี” ปะกุงทำเสียงอ่อนลงอย่างลงใจ แล้วพูดต่อไปว่า “ถ้าข้าขายให้แกแล้วรับปากนะว่าแกจะไม่ไปบอกใคร แม้แต่เมียของข้า ถ้าอยากได้จริงๆก็เอาเงินมา ๒๕๐ รูเบีย”

ปะบุซุควักเงินมาจ่ายให้ปะกุง โทษไม่ลงใจแม้สักนิด ที่จริงก็เป็นเงินค่าขายเกอร์เบาที่หลอกต้มปะกุง (อ่านต่อหน้า ๑๔๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

รัช ภูมิตระกูล

หุ่น เกษจำรัส

ถ่ายภาพ

ตรวจแก้ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิกยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังสรรค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริศา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ธ.บ.ร.ม.

สุภัตรา สิงหลกะ ธ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอาดโกสุม โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพวง คุณวิศาล

ยุบล คุรุมนกุล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสียม เผ่าทองสุข

จำนง วังสิกุล ธ.บ.

ที่ใครที่ไหน - ต่อจากหน้า ๑๓๖

มาได้มันเอง ปะกุกได้รับเงินแล้วก็
ยื่นสิริง-สิริงส่งให้ด้วยหัวใจเบิกบาน
เป็นสุข

พอปะกุกให้หลังไปแล้ว ปะโจละ
ปะโจเกลกับปะบุซุกก็เอาสิริง-สิริงมา
พินิจพิจารณา ดูๆไปมันก็เหมือน
สิริง-สิริงของเด็กเล่นนั่นเอง ไม่เห็น
มีอะไรตรงไหนแสดงว่าเป็นของวิเศษ
เลย แต่ว่าถ้าไม่ลองก็คงไม่รู้ คนทั้ง
สามจึงจัดแจงเอาไปทดลองตามร้าน
อาหาร เมื่อไปถึงร้านอาหารแห่งหนึ่ง
ก็สั่งข้าวส่งกับข้าวอร่อยๆทั้ง ๑๒ อย่าง

มากินกันอย่างอิ่มหนำสำราญ พอกิน
อิ่มปะบุซุกก็เรียกคนขายมาถามราคา
คนขายบอกว่า "๒๐ รูเปีย" ปะบุซุก
พยักหน้าแล้วก็ควักเอาสิริง-สิริง
วิเศษออกมาส่งอย่างที่เห็น ปะกุกทำ
แต่คนขายไม่ยกพูดว่าอะไรสักคำ

ปะบุซุกกับพวกก็ลุกขึ้นยืนและเดิน
ไปที่ประตูร้าน เจ้าของร้านก็ร้องออก
ไปว่า "เดี๋ยวก่อน เงินอยู่ไหนล่ะ ยัง
ไม่ได้จ่ายเลย"

ปะบุซุกก็ตอบด้วยการพยักหน้า
แล้วก็ยื่นสิริง-สิริง เจ้าของร้านโมโห
เกิดก็เห็นปะบุซุกทำอะไรพิลึกๆอย่าง

นั้น ร้องทวาดออกมาว่า

"เงิน เงินยังไม่ให้"

ปะบุซุกก็ยื่นสิริง-สิริงให้แรง
ขึ้น หวังจะให้เจ้าของร้านได้ยินถนัดๆ
แต่ยังสั่นแรง สิริง-สิริงยังถนัดขึ้น
เท่าไร เจ้าของร้านก็ยังโมโหมากขึ้น
เท่านั้น ฉวยได้ท่อนเหล็กวิ่งไล่ตาม
หวนคนทั้งสามนั้น พลากร้องว่า
"อ้ายบ้า อ้ายพวกโง่บัดซบ จะเอา
เสียงสิริง-สิริงมาจ่ายเป็นค่าอาหาร
อย่างนั้นรี ออกไป ไปให้พ้น" แล้ว
ก็หวดซ้ายบ้ายขวาจนคนทั้งสามฟกซำ
คำเดียวไปทั่วทุกคน ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน

๔๓/๓๖-๓๘ อาคารศิริกิตติเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๑๕๑๖๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางเบ็ดเสร็จรวมค่า
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานมหาชาต

บรรจบ พันธุเมธา

บำแนหรือ (นิทานอินเดีย)

นิทานเรื่องนี้ กล่าวว่าเป็น เรื่องของคนบำแนแห่งนครนาถใน แคว้นเกรลา (อินเดียใต้) เมื่อ หลายร้อยปีมาแล้ว สักการเล่าไว้ใน ขุมนิทานอินเดียว่า

ครั้งหนึ่งยังมีชายคนหนึ่ง ซึ่งใครๆ เข้าใจว่าเป็นบำแนอยู่ที่นครนาถในแคว้น เกรลา อยากจะเลี้ยงเพื่อนฝูงในวัน เกิด จึงได้เชิญใครต่อใครมากินเลี้ยง ที่บ้านของตน ด้วยเหตุที่แขกที่เชิญมา มีจำนวนมากมาย ชายนั้นก็ออกไป เทียวหาซื้อข้าวซื้อผักและสิ่งอื่นๆ สำหรับการเลี้ยง ทั้งยังออกไปหาคน มาทำกับข้าวอีกหลายคน

นอกจากนี้ที่สำคัญก็คือน้องมีหม้อ ใหญ่ๆ มีกะทะใหญ่ๆ หลายๆ ใบจึงจะพอ ทำกับข้าวและพอใส่กับข้าวเหล่านั้น เลี้ยงแขกได้ แต่ทว่าเองมีหม้อมีกะทะไม่ พอ จึงต้องไปเที่ยวขอยืมหม้อและ กะทะจากชาวบ้าน. กว่าจะได้พอแก่ ความต้องการก็ต้องเหนื่อยยากไม่น้อย

ทีเดียว แต่แล้วในที่สุดกับข้าวก็ สำเร็จออกมา และได้เลี้ยงแขกกัน อย่างมีโฬาร บรรดาแขกกินกันอย่าง อิ่มหน่ำสำราญไปตามๆ กัน

แม้ว่างานเลี้ยงจะเสร็จไปตั้งหลาย วันแล้ว แต่ชายนั้นก็ยังไม่คิดจะกิน หม้อคั้นกะทะที่ยืมมาให้เจ้าของ ชาว บ้านผู้เป็นเจ้าของหม้อเจ้าของกะทะ ต่างก็พากันไปทวงของของตนคืน ชาย นั้นก็รับรองแก่เจ้าของหม้อเจ้าของ กะทะว่าของเหล่านั้นยังอยู่เรียบร้อย แล้วตนจะคืนให้โดยไม่ชักช้าอีกต่อไป

ครั้นเวลาล่วงไปได้สองวัน ชาย นั้นก็จัดแจงนำหม้อและกะทะไปคืน เจ้าของทุกๆ ราย และพร้อมกับหม้อ กะทะใหญ่ๆ นั้น ชายนั้นแถมหม้อใบ เล็กๆ ไปด้วยอีกใบหนึ่งทุกรายไป เมื่อ ใครๆ พากันถามว่าทำไมต้องทำอย่าง นั้นด้วย ก็ได้รับคำอธิบายว่า

“ข้าเฝ้าหม้อกะทะเหล่านั้นเก็บไว้ในห้องเก็บของ และห้องเก็บของนี้มี อาถรรพณ์อะไรก็ไม่รู้ ไม่ว่าอะไรตก

เข้าไปอยู่ในนั้น กลายเป็นของมีชีวิต ขึ้นมาหมด พอข้าเข้าไปในห้องเก็บ ของนั้นในวันหนึ่ง ก็ได้เห็นหม้อกะทะ เหล่านั้นร้องเพลงเต้นระบำกันอย่าง สนุกสนาน ข้าไม่อยากเข้าไปกวน จึง ปิดประตูไว้อย่างเก่า นี่แหละทำไม ถึงได้ส่งหม้อกะทะคืนให้เจ้าของข้าไป”

“ครั้นต่อมาข้าเห็นนานพอควร แล้ว ก็เลยไปเปิดห้องเก็บของนั้นดู ใหม่ ก็ได้เห็นว่า หม้อแต่ละใบเกิด ออกลูกมาหม้อละใบๆ แต่ว่าหม้อพวก นั้นไม่ใช่ของข้า หม้อลูกเล็กๆ นั้นก็ เลยเป็นอันไม่ใช่ของข้า ข้าต้องเอามา ยกให้เจ้าของหม้อเขา”

ถึงแม้ว่าเรื่องของชายนั้นจะฟังดู สมเป็นเรื่องของคนบำแนจริงๆ แต่พวก เจ้าของหม้อก็ยังทึ่งใจที่ได้หม้อลูกเล็กๆ แถมมาอีกคนละลูก

เวลาล่วงไปอีกหลายเดือน คนบำแน แห่งนครนาถนั้นก็เกิดอยากจะทำบุญ วันทายของบิดาคนขึ้นมามาก และจะ ต้องเลี้ยงคนอีกมากมายเช่นเคย จำต้อง ไปเที่ยวยืมหม้อมีกะทะใครต่อใคร มาอีกมากมายหลายสิบใบอีก พวกเจ้า

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

อัจฉราวรรณ โชติพานิช

อนันต์ โยธาทะเลวิจิตร ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการสัท เสือแผงศรี เชื้อชื่น ศรียาภย
นิกาย วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังคัน**บรรณาธิการภาคพิเศษ**

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริดา หนูนุกติ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ**ที่ปรึกษาทางวิชาการ**

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ธ.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ธ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ ธ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา ธ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสม โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพวง คุณวิศาล

ยุบล ธรรมมงคล ธ.บ.

สมศรี สุกุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ธ.บ.

บ้านหรือ - ต่อจากหน้า ๑๕“ไม่รู้ซี” ชายนั้นตอบหน้าตา
เฉยเมื่อเห็นว่าชายนั้นไม่ยอมคืนหม้อ
ก็กะทะให้พวกตนจริงแล้ว ก็พากัน
ไปฟ้องศาล เมื่อผู้พิพากษาเห็นชาย
นั้นมาปรากฏในศาลตามหมายเรียกตัว
แล้ว ก็กล่าวว่า“ท่านลูกฟ้องฐานฉ้อโกงข้าวของ
ของคนเหล่านั้น ข้าของบังคับให้ท่าน
คืนของเหล่านั้นให้เจ้าของเขาไป”“ข้าแต่ท่านผู้พิพากษา” ชายนั้น
กล่าว “ข้าว่าข้าไม่มีหนี้ ห้องเก็บของของข้ามันเมื่อถูกรรพณ์จริง ๆ ไม่ว่า
อะไรตกเข้าไปอยู่ในนั้น เป็นมีชีวิต
ขึ้นมาทั้งหมด ตอนแรกข้าเอาหม้อ
เอากะทะเก็บไว้ ก็ปรากฏว่าหม้อเหลา
นั้นออกลูกมาเป็นหม้อใบเล็ก ๆ ทุกใบ
ไป พวกเจ้าของหม้อที่พากันมาฟ้อง
ศาลว่าข้าฉ้อโกงของของเขาคงก็ได้
หม้อใบเล็ก ๆ นั้นไปด้วยความพอลอก
พอใจ แต่ละคนก็ยืนยันว่าหม้อใบเล็ก
เป็นลูกของหม้อใบใหญ่จริง และก็ต้อง
เป็นของเขาคง”“อ้อ” ผู้พิพากษาอุทานและฟัง
อย่างตั้งใจ“ครั้นมาครั้ง ข้าก็ได้เก็บของไว้
ในห้องเก็บของอย่างเดิมอีก และก็ได้อ
ปรากฏเหตุหน้าศาลใจขึ้น ก็หม้อและ
กะทะทั้งหมดพากันหายไปสิ้นไม่มีเหลือ
แม้แต่สักใบเดียว แล้วจะให้ข้าทำ
อย่างไร ถ้าท่านยอมรับว่าหม้อเกิดได้
ออกลูกได้ ก็ต้องยอมรับว่าหม้อก็ตาย
ได้”ผู้พิพากษาฟังเหตุผลของคนบ้าน
แห่งนรนาถแล้วก็เห็นว่า พอฟังขึ้น
จึงยกฟ้องปล่อยตัวชายนั้นไป จึงเป็น
ที่น่าสงสัยว่าที่คนเหล่านั้นเรียกชายนั้น
ว่าคนบ้านนั้นบ้านหรือ ♣**อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร**

	มาร์บัทสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน

๔๓/๒๖-๓๔ อาคารศรีศุภเทษ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๑๑๓๖สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งชำระเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าใน นามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานภาษาชาต

บรรจบ พันธุเมธา

มุลลา นัสเรดิน (นิทานเตอรกี)

มุลลา หมายถึง ผู้รู้ทางศาสนาอิสลาม นัสเรดินเป็นชื่อ เรียกเต็มๆ ว่า นัสเรดิน โฮยา ถ้าดูประวัติของมุลลา นัสเรดิน โฮยาแล้ว จะเห็นว่าท่านผู้นี้ (เรียกสั้นๆว่ามุลลา ก็มี โฮยา ก็มี) เป็นผู้รู้ฉลาดหลักแหลม แต่แกล้งทำเป็นโง่ๆ มีเรื่องราวเล่าไว้เกี่ยวกับมุลลามากมาย บางเรื่องก็ดูเป็นเรื่องชวนขันธรรมดา บางเรื่องก็เป็นเรื่องเขาเจ้าใหญ่ นายโต ~~ซึ่งหนังสือนี้จะได้อีกในตอนที่ ๒ เรื่องราวอิหร่านยังเล่าเรื่องของมุลลาเหมือนกันว่าเป็นอนของคณ~~

เรื่องที่เล่าเกี่ยวกับมุลลาอันน่า สนใจมีดังต่อไปนี้

เรื่องหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่อง ของชาวอินเดียใต้ที่เล่าไปคราวที่แล้ว คือมุลลาขี่มอและกะทะของคนอื่น มา แล้วคืนมอและกะทะไปให้อีก คนละใบ อ้างว่ามอและกะทะออกลูก เป็นมอและกะทะใบเล็กออกมา ถึงแม้เจ้าของ มอและกะทะรู้สึกแปลกใจไม่ค่อยจะเชื่อ แต่ก็ยังก็ใจรับเอาหม้อใบเล็กไป ต่อมา มุลลาก็อขี่มอและกะทะจากคนเหล่านั้นอีก แล้วก็ไม่ยอมคืน (แต่ไม่ปรากฏใน เรื่องว่าเอาไปขายอย่างคนอินเดียใต้ใน เรื่องคราวที่แล้ว) เมื่อเจ้าของมาทวง คืน ก็บอกหน้าตาเฉยว่า หม้อเหล่านั้

นั้นขายหมดแล้ว ครั้นเจ้าของร้อง อะอะว่าเรื่องเช่นนั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ มุลลาตอบว่า

“แปลกรจริง ที่หม้อออกลูกละก็ เชื้อ เพราะต่างคนต่างได้หม้อใบเล็ก แลมาไร่ไหมละ ที่หม้อพวกนั้นมัน เกิดตายขึ้นมา กลับไม่เชื่อ”

อีกเรื่องหนึ่งก็ไปตรงกับเรื่องของ อะบูนะวัสทางอาฟริกา เป็นเรื่องที่ มุลลาสอนประชาชน (เช่นเดียวกับที่ อะบูนะวัสได้รับคำสั่งให้ไปสอนหนังสือ แทนครูอื่น ๓ วัน) เมื่อมุลลาขึ้นไป ยืนบนเวทีเตรียมจะสอน มุลลาก็ดาม ผู้ฟังเหล่านั้นว่า

“ท่านทั้งหลาย ท่านรู้ไหมว่า ข้าพเจ้ากำลังจะสอนท่านด้วยเรื่อง อะไร”

“ไม่ทราบ” ผู้ฟังร้องออกมาเป็น เสียงเดียว

“ก็ละ ถ้าพวกท่านไม่รู้ก็แล้วไป ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะไปบอกท่านทำไม”

พูดแล้วก็ลงจากเวทีไป

วันรุ่งขึ้นมุลลา ก็ไปสอนประชาชน เหล่านั้นอีก พอขึ้นเวที ก็พูดว่า

“ท่านทั้งหลาย ท่านรู้ไหมว่า ข้าพเจ้ากำลังจะสอนท่านด้วยเรื่อง อะไร”

คราวนี้คนเหล่านั้นรีบตอบเป็น เสียงเดียวว่า “ทราบ” เพราะเกรงว่า ถ้าตอบไม่ทราบ มุลลา ก็จะลงเวทีไป เสียอีก แต่มุลลา เมื่อได้ยินคนตอบ ว่า “ทราบ” กลับตอบว่า

“ก็ละ ถ้าพวกท่านทั้งหลายรู้กัน แล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่จำเป็นต้องสอนอะไร ท่านอีก”

พูดแล้ว มุลลา ก็ลงจากเวทีไป

ครั้นถึงวันที่สาม บรรดาผู้มาร่วม คำสั่งสอนจากมุลลา ก็ประชุมหารือกัน ในที่สุดก็ตกลงกันว่า เพื่อไม่ให้มุลลา

ช้อด

ทุกอย่างสองวันทีแล้วอีก ก็แบ่งกัน
เป็นสองพวก พวกหนึ่งจะตอบว่า
ทราบ อีกพวกหนึ่งจะตอบว่า ไม่ทราบ
หากว่ามุลลาตามเช่นเมื่อวานนี้อีก
กรีนเมื่อมุลลาตามเช่นนั้นอีกจริงๆ คน
เหล่านั้นก็ตอบกันแข็งแะว่า “ทราบ”
บ้าง “ไม่ทราบ” บ้าง มุลลาก็กล่าวว่า
“ก็ละ ถ้าเช่นนั้นคนที่รู้จริงสอน
คนที่ไม่รู้”

พูดแล้วก็ออกจากที่นั่นไป

ครั้งหนึ่ง เล่ากันว่าเพื่อนบ้านของ
มุลลาหมาหุลลา ซึ่งกำลังยืนอยู่นอก
ประตูบ้าน ชายนั้นพูดว่า

“นี่แน่ะ ท่านมุลลา ข้าจะทอไป
ที่โรงสี อยากขอยืมลาของท่านไปใช้
สักหน่อย”

มุลลาไม่ถูกใจ ไม่อยากให้อืม
จึงพูดว่า

“ลาไม่ได้อยู่ที่นี้หรอก”

ทันใดนั้นเอง ลาเจ้ากรรมก็เกิด
ส่งเสียงร้องลั่น ก็ออกมาจากคอก
ชายเพื่อนบ้านรู้สึกแปลกใจ ก็อุทาน
ออกมาว่า

“เอ๊ะ ท่านมุลลา ท่านได้ยืม
เสียงนั้นไหม ไหนท่านว่าลาไม่ได้อยู่
ที่นี่ล่ะ แล้วมันอะไรร้องออกมาดัง
ลั่น ท่านมุลลา นำแปลกไหม”

“เจ้าสิ แปลกคน” มุลลาพูด
อย่างซัดเคือง “ข้าแน่หัวหงอกแล้ว
บอกเจ้า หนอยกลับไม่เชื่อ ไปเชื่อ
สัตว์อย่างเจ้าละนั่น ไป ไปให้พ้น
บ้านข้าก็เถียว”

ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง เล่าถึงตอนที่
มุลลาเจ็บ (อ่านต่อหน้า ๑๓๗)

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๓๔
บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๔ ค.ค. - ๒๒ ค.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“จุไร” อักษรไม่จำกัด แต่ขอให้ม้อักษรที่เป็นเลข มนตรี อุทสาหะ
อยู่ในชื่อ อยากให้เป็นชื่อพยางค์เดียว

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

จรรกฤตย์ - (ออกเสียงจันกริก) การสรรเสริญ ความรุ่งเรือง
วัฐ - มีอำนาจ สามารถ
สัชชัย - เกรียมแล้ว จักไว้พร้อมแล้ว

“สุพัทธา” ต้องการอักษร ข หรืออื่นๆ มีความหมายว่า ติ จลาค เป็น
ใหญ่ รุ่งเรือง (ชื่อปกา ธวัชชัย)

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

ธวัชวัน - รวดเร็วในทางปัญญา และความรู้ความฉลาด
ธพร - คนฉลาด
ธนัย - โชคดี มีสุข มีคุณธรรม

“กระดังงา” อักษรไม่จำกัด มีความหมายว่า จลาค ลักษณะดีมีมงคล
อายุยืน มีอำนาจ (ไม่ต้องคล้องชื่อพ่อแม่ก็ได้)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ธนิกา - มั่งมี มีคุณธรรม
นิตา - ผู้นำ การนำ
มัชมน - ความยิ่งใหญ่

“ปู้” ฐาทร แปลว่าอะไร ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันพฤหัสบดี
ใช้ได้ อาจแปลได้ว่า การเลือก ผู้ตั้งอยู่ในความรู้ (ต่อหน้า ๑๓๖)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร
บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

ศรีสุพรรณิ สุนพิบูลย์

หุ่น เกษจำรัส ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ
นิลวรรณ ปิ่นทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ
สีห์ เตือนแผงศรี เชื้อชื่น ศรีอาภรณ์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรังสรรค์
บรรณาธิการภาคพิเศษ
สุภา ลือศิริ

กองธุรการ
นวลศรี ประภาศิริ
ปรีดา หนูหนัก สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวคะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ
นันทกา สุประภาชนะนันท์ ร.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A
บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph.D.
ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรงเรียนบูรณนที
กนก สามเสน วิทยาลัย
แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล
ยุบล กรธมนกุล อ.บ.
สมศรี สุกมณีนันท์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสงี่ยม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล ร.บ.

มุลลา นัสเรดิน - ต่อจากหน้า ๑๘

อาการระแวกมากจนตัวมุลลาเองก็คิดว่า
คงต้องตายแน่ๆ มุลลาจึงพูดแก่
ภรรยาว่า

“มานะซิ นาง ช่วยไปแต่งตัว
ให้สวยๆทีเถอะ เลือกสวมชุดที่สวยงาม
สักทีเถอะนะ แล้วก็ประทับประคองให้
เต็มทีเลยทีเดียวนะ ข้าอยากเห็นนางดู
สวยเหมือนพระจันทร์ แต่งแล้วก็มีมา
นั่งใกล้ๆข้า”

“อะไรกัน” ภรรยาของมุลลาแย้ง “ที่
จริงจะให้ข้าทำอะไรก่อน ข้าก็พร้อม
จะทำให้ทีละขั้น แต่ว่าจะให้แต่งตัว
สวยๆก่อนนั้นจะดีหรือ ในเมื่อท่าน

ก็เจ็บป่วยบอกอย่างนี้ ข้าคิดว่าข้าทำ
ไม่ได้หรอก ไม่ได้ ข้าทำไม่ได้ อะไร
นะทำให้ท่านนึกอะไรพิลึกๆอย่างนี้”

มุลลาก็ยังยืนยันความคิดเดิมขอ
ตน ทั้งพูดอย่างเอจจริงเอจจริงว่า
“ไปทำตามทีข้าบอก นาง ข้า
อยากให้นางดูสวยเหมือนดอกไม้
สัก”

ภรรยาของมุลลาก็หงุดหงิดขึ้นมาบ้าง
จึงพูดอย่างเถียงๆว่า

“ไม่ได้ ไม่ได้เป็นอันขาด ข้าไม่
ยอมทำ ถ้าข้าทำอย่างนั้น ก็เหมือน
ว่าข้าเห็นอาการเจ็บไข้ของท่านเป็น
เรื่องสนุก จะนินย้อมาขอให้ข้าทำ

อะไรพิลึกอย่างนี้อีก”

มุลลาก็ถอนหายใจยาว แล้ว
อธิบายว่า

“ฟังให้ทีนะ นาง ไม่เข้าใจ
หรอกว่า ข้าให้ทำอย่างนั้นเพราะอะไร
นางไม่รู้เลยจริงๆแหละว่าข้าคิดอย่างไร
ความคิดของข้ามีอย่างนั้นนะ คือข้ารู้สึกว่า
ข้าใกล้จะตายอยู่ทุกขณะ อัศจรรย์
เทพแห่งความตายก็กำลังมาวนเวียน
อยู่ใกล้ๆนี่แล้ว ทั้งใจจะมาเอาชีวิตข้า
ให้ได้ ข้าก็เลยคิดว่า ถ้านางแต่งตัว
สวยๆ พออัศจรรย์แลเห็นนางเข้า
บ้างที่อาจจะเปลี่ยนใจ แทนที่จะมาเอา
ข้าไป กลับเอานางไปแทนก็เป็นได้”

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน

๔๓/๒๖-๑๔ อาคารศรีศุภผล ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๔๔๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีก
เล่มละ ๑.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งชำระเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานมหาชาต

บรรจบ พันธเมธา

คนแปลกๆ (นิทานธูป)

นิทานธูปเรื่องนี้เป็นเรื่องคนที่ลึกลับแปลกๆ ทำอะไรๆ
แปลกๆ จะว่าไงก็ไ้ จะว่าบ้าก็บ้า เรื่องเล่าว่า

ครั้งหนึ่งยังมีชายคนหนึ่งขึ้นไปบนต้นไม้ ขณะที่นั่งอยู่บนกิ่ง
ไม้ก็ขอดของต้นไม้เอง ชายนั้นก็เอาขวานที่ติดมือไปด้วยขึ้นกิ่ง
ไม้ที่ตนนั่งอยู่นั้น ขณะนั้นก็ได้มีชายอีกคนหนึ่งเดินผ่านมาเห็นเข้า
เห็นชายคนนั้นกำลังเอาขวานขึ้นกิ่งไม้ที่ตนนั่งอยู่ ก็ร้องออกไปว่า

“นั่นทำอะไรละ เพื่อน ประเดี๋ยว
ก็ไ้ตกต้นไม้ลงมาหรอก”

ต่อจากนั้นไม่นาน ชายที่กำลัง
ใช้ขวานฟันกิ่งไม้ที่ตนนั่งอยู่ ก็หันถึง
ไม้กิ่งนั้นราวสององศาจากนั้น ร่างชายนั้น
ก็หล่นปลงลงมาถึง เพราะหัดที่ไม่ได้
รับปากเจ้าประเดี๋ยวไร

เมื่อเห็นเช่นนั้น ชายที่ตกต้นไม้
มา ก็คิดว่า

“คนที่กะโหลกหัวบอกเรา เห็นที่
จะเป็นหมอก ไม่เช่นนั้นทำไมเราพูด
ถูกละ ว่าเราจะตกต้นไม้ แล้วเราก็ตก
จริงๆ”

ก็ถึงนั้นแล้ว ชายนั้นก็รีบวิ่งตาม
ชายคนที่ร้องบอกไป พอทันก็ถาม
ว่า

“นี่แหละเพื่อน ช่วยบอกเราที
ว่า เมื่อไรเราจะตาย”

ชายคนที่ถูกถามออกแปลกใจไม่
ได้ คิดว่า

“เจ้านี่มันช่างโง่จริง”

ก็คิดว่าจึงร้องตอบไปว่า “กันเียน
เมื่อไรละก็เป็นกายเมื่อนั้นแหละ”

ชายผู้แสนเขลาที่จำไว้ อยู่มาวัน
หนึ่ง ชายคนนั้นเกิดไปนั่งหลับมีกบ
แม่นหินที่บนหลัง หินนั้นขึ้น กันก็เลย
พลอยเียนขึ้นไปด้วย พอชายนั้นคลา
กันก็รู้สึกว่ากันของคนเียน ก็คิดว่า

“เราเห็นจะตายไปแล้วละมัง”

แล้วก็ออกจากที่นั่น กลับไปบ้าน
เมื่อไปถึงบ้าน ก็รีบไปบอกลูกและเมีย
ว่า

“ข้านี้ะตายไปแล้วนะ”

ทั้งลูกและเมียพากันถามว่า

“รู้ได้อย่างไรนะว่าตายไปแล้ว”

“ก็กันขวานเียนนะซี” ชายนั้น

ตอบ ว่าแล้วก็ฉวยจอบทรงไปยังที่
แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ต่ำ จัดการขุดหลุม
ลึกจนถึงคอ พอขุดเสร็จก็ก้าวเข้าไป
ในหลุม แล้วนั่งลง เหลือแต่หัวและ
หน้าโผล่ขึ้นมาให้คนเห็น

หลังจากนั้นต่อมา ก็ได้มีคนเดิน
ทางหลายคนหลงทางมาถึงที่แถบนั้น
เมื่อเห็นคนนั่งในหลุมโผล่ให้เห็นแต่
หัว ก็ร้องถามว่า

“เพื่อนเอ๋ย ทางจะไปในเมืองไป
ทางไหนละ”

“ครั้งหนึ่งเมื่อครั้งที่ข้ายังไม่ตาย”
ชายที่อยู่ในหลุมตอบ “หนทางเดินนี้
แหละเป็นทางไปในเมือง แต่ก่อนนี้
ข้าตายไปแล้ว ข้าไม่รู้หรือว่าทาง
เดินไหนเป็นทางไปในเมือง”

คนเดินทางเหล่านั้นได้ยินด้วยคำ
อันแสนแปลกเช่นนั้น ก็ออกจะตกใจ
คิดว่าชายในหลุมเป็นศพที่สำแดงฤทธิ์
ลุกขึ้นมา จึงช่วยกันเอาก้อนหินระดม
ขว้างไปที่ชายนั้น จนกระทั่งชายนั้น
ตายไปจริงๆ

ช้อด

อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องของคนสองคนที่คบกันเป็นเพื่อนสนิท เพราะต่างก็ที่มาที่เปรียบมิได้ด้วยกัน คนหนึ่งอายุมากกว่า ชื่อกะโท อีกคนหนึ่งอายุน้อยกว่า ชื่อโกะเก คนทั้งสองอยู่ร่วมกันมานานแล้ว ไม่ว่าเสื้อผ้าข้าวปลาอาหารใดๆ ใครหามาได้ ก็จะต้องแบ่งปันกันกินกันใช้

วันหนึ่งคนทั้งสองไปเดินเล่นกันในสวนสาธารณะ ขณะที่เดินกันไปตามทาง กะโทสหายคนอายุมากก็พูดขึ้นว่า

“นี่แหละ โกะเก ถ้าเราสองคนจะเงินสัก ๓ รูบ์ก็สบายไปเลยสินะ”

“จริงซี” โกะเกรับคำ “แต่ถ้าเราจะแบ่งกันอย่างไรล่ะ”

“โอ้ ง่ายๆ” กะโทพูด “ก็อย่างนี้ไงละ รูบ์หนึ่งเป็นของกัน รูบ์หนึ่งเป็นของแก แล้วก็อีกรูบ์หนึ่งก็เป็นของกัน”

“อ้าว ถ้าอย่างนั้น แกก็ไ้สองกันได้เพียงรูบ์เดียวแหละซี” โกะเกแย้ง

“ไม่ใช่ซี” กะโทแย้งขึ้นบ้าง “เราต่างคนต่างไ้คนละรูบ์เดียวเท่านั้น เพราะว่ารูบ์หนึ่งเป็นของกัน รูบ์หนึ่งเป็นของแก และอีกรูบ์หนึ่งเป็นของกัน”

“มันก็อย่างเท่านั้นอีกแหละ นี่ คือ แกไ้สอง กันไ้หนึ่ง ทำอย่างนั้นมันจะถูกที่ไหน” โกะเกร้องลั่น กะโทก็เอื้กะโรขึ้นมาบ้าง ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมเสียเปรียบกัน จนกระทั่งถึงกับวางมวยกันขึ้น (อ่านต่อหน้า ๑๒๑)

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔

บรรจบ พันธุเมธา ตอนตามล่าควีนที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒๓ ธ.ค. - ๒๔ ธ.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรื่องตามล่าควีนที่

“นิบา” ต้องการชื่อที่มี ๗ นักษัตร มีความหมายเป็นสิริมงคล จดลาค
แข็งแรง ชยากร ใช้ไ้หรือไม่

ชกับ ร ใช้ไ้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ชญาณิน - จดลาค มีความรู้ มีสติปัญญา

ชญาณเทพ - เทพแห่งความรู้

ชตฤณ - (ออกเสียงชะทริน) ใช้เป็นชื่อไม่มีความหมายเฉพาะ

“ชุตินา” ต้องการอักษรและความหมายที่เป็นมงคล เป็นชื่อเก๋ สั้น ไม่
ซ้ำใคร (ชอนามสกุลด้วย)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

ชนัสสา - อยู่ในระหว่างหมู่ชน

อักษิน - คล่องแคล่ว ว่องไว

อัญจิลา - ได้รับความนับถือ และเกียรติ

นามสกุล วิถีศกุล - สกุลอันมั่นคง

ฉฉฉฉ - วงศ์แห่งความมีชื่อเสียง

“ระดี” ต้องการอักษร ร ร มีความหมายเป็นที่รักของพ่อแม่หรืออื่นใด
ก็ไ้ที่เป็นสิริมงคล ต้องการชื่อเก๋ๆ สั้นๆ มีสำเนียงคล้ายแขก

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ปรีชชยา - ที่รักของแม่

ปชาริ - เป็นที่รัก น่ารัก

วรชาติ - พระจันทร์

(อ่านต่อหน้า ๑๑๔)

นิทานพื้นบ้านชาตินิ

บรรจบ พันธุเมธา

ไ้ทอง (นิทานฟิลิปปินส์)

เรื่องนี้เป็นเรื่องของคนขี้เกียจจนแม้แต่ทองยังไม่อยากหยิบ
แต่ก็ยังโง่คั่งมั่งมีจนมาจนได้ ดังที่แมกซีโม ราโมสเล่าไว้ใน
นิยายพื้นเมืองฟิลิปปินส์ว่า

ครั้งหนึ่งยังมีคนสองคนหัวเมื่อยตั้งบ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำ หัวชื่อ
อันคง เมียชื่อคาเมว อันคงเป็นคนขี้เกียจอย่างหาตัวจับยาก การที่
อันคงไม่ชอบทำอะไรแม้แต่จะทำมาหากิน ทำให้คาเมวต้องค้าว่าหัว
คนไม่เว้นแต่ละวัน

วันหนึ่งคาเมวพูดว่า “นี่กา แก
มันช่างขี้เกียจจะไยอย่างนี้ แกไม่อยาก
ทำงานเสียเลย นอนอยู่กับบ้านทั้งวันๆ
ทำอยู่อย่างเดียวคือคอยว่าชาวบ้านเขา
จะให้อะไรกิน แกไม่อาชเราบ้างหรือ
อย่างไร แม่น้ำก็อยู่ตรงนี้เอง ทำไม
ไม่ไปจับปลามากินเล่า”

“ที่จริงฉันจะไม่เคยบอกชาวบ้าน
ให้มาให้อะไรฉันเลยนะ” อันคงแย้ง
“ถ้าจะให้เรากินเรื่อยไปไทยเราไม่
ได้ออกปลากรอบเขา มันก็ไม่ใช่ความ
ผิดของหัวไมไ่หรือยาย”

ถนบ้านใกล้เรือนเคียงของอันคง
ใจก็เช่นนั้นจริงๆ เมื่อเห็นอันคงเกียจ
กว่านั้นไม่ยอมทำมาหากิน ก็มักจะเอา

อาหารมาให้กินเสมอๆ คาเมวได้ยิน
อันคงพูดอย่างนั้นยิ่งโมโหหนักขึ้น ถ้า
อันคงไม่ซนปากปาก จนกระทั่งอันคงทน
ไม่ไหว ต้องพูดขึ้นในที่สุดว่า

“โอเออะ โอเออะ ข้าจะไป
แม่น้ำไปหาปลาทำกับข้าวกินค่า
วันนี้”

ตอนนั้นคำมากแล้ว อันคงต้อง
ถือตะเกียงไปส่องทาง มีช่องก็มือไป
ใส่ปลาด้วย

มาตามทาง อันคงผ่านต้นมะม่วง
สองต้น ที่ใต้ต้นมะม่วงแต่ละต้นนั้น
มีโถดินวางอยู่ต้นละใบ อันคงเห็น
เช่นนั้นก็วิ่งไปคุ้ยโถใบแรก ก็เห็นว่า
มีทองอยู่เต็มโถ ครั้นวิ่งไปคุ้ยอีกโถ

หนึ่งก็ปรากฏว่ามีทองอยู่เต็มโถเช่น
เดียวกัน อันคงเห็นทองทั้งสองโถแล้ว
ก็หาได้สนใจอย่างใดไม่ พุ่กับตัวเอง
ว่า

“เรามาที่นี่มาหาปลา เพราะ
ฉะนั้นก็ต้องจับปลา ไม่อย่างนั้นยาย
ก็จะไม่มีอะไรกินค่าวันนี้”

แล้วก็เลยออกจากที่นั่นตรงไปตก
ปลาที่แม่น้ำ โชคดีได้ปลามากมายจน
เต็มข้อง อันคงก็คิดว่า

“พอกินวันนี้แล้วละ กลับก็คิดว่า”
คิดถึงนั้นแล้วก็เดินกลับ ซากลับ
ผ่านต้นมะม่วงสองต้นนั้น อันคงก็แะ
คุ้ยทองในหมอนั้นอยู่ครู่หนึ่ง แต่ก็ไม่ได้
แตะต้องทองนั้นแต่อย่างใด ครั้น
ถึงบ้านอันคงก็เล่าให้คาเมวฟังถึงเรื่อง
ทองในโถใต้ต้นมะม่วงทั้งสองนั้น
คาเมวก็ถามว่า

“แล้วแกทำไมไม่เอาทองมาบ้าง
ล่ะ กา ถ้าเรามีทองแะจะได้ไม่ต้องไป
หาปลาที่แม่น้ำนั้น และถ้าเราได้ทอง
มาทั้งหมดนั้น เราก็จะได้มีเงินซื้อ
กับเขาม้าง แต่แกนี่ช่างขี้เกียจอะไร
เลย แม้แต่จะหยิบเอามาสุกกั่ก็มีหนึ่ง
ก็ยังไม่ทำ”

ชี้อดี

ขณะที่คาเมาเอ็กกะไวอยู่นั้น เพื่อนบ้านสองคนหรืออันนกับอะบ็อง ได้ยินเข้ารู้เรื่องไหทองทั้งสองไหนั้น โดยตลอด จึงชวนกันไปเอาทองที่ได้กันมะม่วงตามที่อันนบอกกับเมีย คนทั้งสองเตรียมเชือกกับไม้ไผ่ดำไต่ไป ค้ำยเพื่อจะได้หาบไหนั้นกลับบ้าน

อันนกับอะบ็องเดินกันไปไม่นาน ก็มาถึงกันมะม่วงทั้งสองกันนั้น ไหทองที่อันนว่าก็ยังงอยู่ทีนั้น อันนก็ใจรีบเอามือล้วงลงไปไนไห ไบหนึ่ง และอะบ็องก็เอามือล้วงลงไป ไบอีกไบหนึ่ง ไหทั้งสองนั้นมีอะไรอยู่เต็มจริงอย่างอันนบอก แต่ว่าไม่ยักไช่ทอง กลายเป็นชีควายไปเสียฉิบ คนทั้งสองหัวเสียเป็นอย่างยิ่ง ทั้งขยแหยง ทั้งผึกหัว รีบวิ่งไปล้างมือที่แม่น้ำ เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรจึงจะสมแก่น

“ต้องแก้เผือกเจ้าอันนให้ได้”

อันนพูด

“แก้เผือกอย่างไรละ” อะบ็องถาม

“ก็เอาไหสองใบนี้ไปที่บ้านอันน มันนะซี” อันนอธิบาย “ไปถึงก็เอาไปเทที่ลานบ้านมัน”

แล้วคนทั้งสองก็ทำตามนั้นโดยไม่รีรอ จักแจงเอาเชือกที่ผูกไหไว้แน่น ทำเป็นห่วงสวมเข้ากับลำไม้ไผ่ แล้วอันนกับอะบ็องก็ช่วยกันหามไหทั้งสองนั้นไป ไม่ช้าก็มาถึงบ้านอันน ตอนนั้นอันนกับคาเมากำลังนอนหลับสนิท ชันนงรีบไปเอาเสื่อเก่าๆ ที่บ้านของคนมา ใต้เสื่อมาก็ปลูงที่ (อ่านต่อหน้า ๑๖๐)

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๕

บรรจบ พันธุมเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน สตรีสาร (วันที่ ๓๐ ส.ค. - ๔ ก.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้เรียงตามลำดับวันที่

“สมใจ” ต้องการอักษร ส ความหมายไม่จำกัด ขอให้น่าฟัง และให้มีเสียงเข้ากับนามสกุล (ชื่อเดิมคล้ายชื่อผู้หญิง จึงอยากจะเปลี่ยนใหม่)

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

ศิวัญญ์ - รุ่งที่ให้โชคก็มีมงคล

ศณูสวัสดิ์ - (ออกเสียงสนระวัน) ส่งแสงโชติช่วง

สุขชาติ - มีชื่อเสียงยิ่ง

“อรุณี” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายเป็นมงคล ฉลาด รุ่งเรือง ก้าวหน้า คล้องกับชื่อพ่อแม่ (ประสพ-อรุณี)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

อรรธยา - ที่สำเร็จแล้ว ได้รับแล้ว

ปวิตรี - การทำให้บริสุทธิ์ สะอาด

บัสยา - (ออกเสียงบักสะยา) ความเข้าใจอันถูกต้อง

“กมลทิพย์” ต้องการอักษร อ ท ก มีความหมายว่านักปราชญ์ ยอดเยี่ยม น่ารัก เป็นที่ปรารถนา มีความสุข ถึงงาม เป็นชื่อลูกแฝด (บิดาชื่อ อนุศักดิ์)

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

อดิگانต์ - เป็นที่รักอย่างยิ่ง

อธิณี - ยกชั้นเหนือระดับธรรมดา

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

อดิกลุย์ - สืบมาจากสกุลอันดียิ่ง

อริษา - เกิดมาเป็นใหญ่

(อ่านต่อหน้า ๑๓๔)

ในเวลาใกล้ ๔ โมงครึ่งเช่นนี้ เรวก็กลับถึงบ้านของเธอแล้ว ถ้า วิวัฒน์จะขับรถเร็วกว่าปกติสักหน่อยก็ คงจะไปถึงบ้านของเธอได้ในเวลาไม่ ช้านัก หลังจากนั้น ถ้าเขาจะกลับถึง บ้านของเขาเองหลังเวลาอาหารเย็นสัก เล็กน้อยก็คงไม่เป็นที่น่าแปลกอะไร เพราะทั้งพินพาและนุชเริ่มเคยชินกับ คำอธิบายของเขาเกี่ยวกับกิจการงาน ต่างๆ ที่กว่าจะกระทำสำเร็จก็ต่อเมื่อ ล่วงเลยเวลาราชการไปแล้ว นอกจากนี้ การที่เขาจะกลับถึงบ้านในเวลาค่อนข้าง ตึกของบางวัน พร้อมกับคำอธิบาย ว่าเนื่องมาจากการเลี้ยง หรือการ สังสนทนพิเศษที่มักจะเกิดขึ้นก่อนข้าง บ่อยๆ ก็มีได้ทำให้พินพาแสดงปฏิกิริยา อันใดให้วิวัฒน์ต้องระหัดระเหว เพียง แต่ความรู้สึกดังกล่าวจะเกิดขึ้นแก่ จิตใจของวิวัฒน์เองเป็นบางครั้งบาง คราว อันเกิดจากการตระหนักที่ว่า

พินพานั้นรักเท่าๆกับเขาวัวด้วยความ เป็นจริงนั้น สิ่งใดกำลังเกิดขึ้น

ในขณะที่วิวัฒน์กำลังขังใจอยู่ว่า เขาจะรีบเดินทางไปหาเรวก็หรือไม่นั้น เขาก็ได้ยินเสียงเกาะประตูกระຈก แล้วร่างของมัลลิกาปรากฏขึ้น เธอ กล่าวว่

“อาจารย์คะ คุณพินพามาคะ”

วิวัฒน์ขมวดคิ้ว แล้วลุกขึ้นจาก โต๊ะทำงานทันที

ตลอดระยะเวลาที่วิวัฒน์รับราชการ เป็นอาจารย์อยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ พินพาภรรยาของเขาจะมาหาถึงคณะ หรือจะโทรศัพท์ติดต่อมาอย่างเขานับได้ น้อยครั้งที่สุด

ในครั้งนั้นวิวัฒน์เริ่มสะกิดใจใน ความผิดสังเกตทันที โดยที่ยังแต่ไม่ เห็นเหตุและผลอันใดในการมาของเธอ

พินพานั่งรอเขาอยู่บนเก้าอี้ตัวที่ ชัยศักดิ์เพิ่งลุกจากไป โปหน้าของเธอ

ไทม์ - ต่อจากหน้า ๑๕

ลานบ้านของอันคง แล้วก็ช่วยกันกับ อะบิองเทษควายในโหลงบนตึก หมก ทั้งสองโหลแล้วก็ออกจากที่นั่น ไปโดย ไม่ได้เหลียวกลับมาก่ออีกเลย

ต่อมาไม่นานอันคงก็ตกใจตื่นลุก ออกมาที่ลานบ้าน ก็ได้เห็นทองกอง อยู่เต็มเตือเก่าๆคินนั้น อันคงไม่รู้เลย ว่าทองคั้นแหละคือทองที่คินเห็นอยู่ใน โหลได้คั้นมะม่วงแถมแม่น้ำโกลบ้านคิน และเป็นทองที่อันคงกับอะบิองเห็น

เป็นชัควาย อุตุล้าห์หมาโหลสองโหลนั้น มาส่งให้อันคงถึงบ้านนั้นเอง

อันคงรีบเข้าไปปลุกเมียมาทูลทอง แล้วคินทั้งสองก็ขึ้นชมกับทองที่มาอยู่ ในบ้านคิน โดยไม่รู้ว่ได้มาอย่างไร คาเมาถามผัวว่

“เราจะทำอย่างไรกันก็กับทอง ทั้งหมคนี่ละ คา”

“ก็เอาไปลงทุนอะไรสักอย่างซี”
อันคงตอบ

งามแฉล้ม เธอลุกขึ้นยืนแล้วยิ้มอย่าง สดชื่น เมื่อเห็นวิวัฒน์เดินตามมัลลิกา ออกมา

“บังเอิญมาธุระแถวนี้คะ” เธอ อธิบายด้วยน้ำเสียงแจ่มใส “เห็นได้ เวลาราชการเลิกพอดีเลยแฉมา เพื่อ วิวัฒน์จะกลับบ้านตอนนี้จะได้ชอชก ไปด้วยเลย แต่ถ้ามีธุระจะต้องไปไหน ก็ไม่เป็นไรนะคะ พินพกลับมาได้”

“ไม่เป็นไร ผม...กำลังจะกลับ บ้านอยู่แล้ว”

วิวัฒน์ตอบภรรยาทันที อารมณ์ เริ่มขุ่นมัวโดยไม่รู้ตัว

“ขอเวลาเก็บโต๊ะสักครู่ พินพ่นั่ง คุยกับอาจารย์มัลลิกาไปก่อนนะ”

วิวัฒน์ผลุนผลันกลับเข้าไปในห้อง พินพาทรุดตัวลงนั่งก้มก้ม ยิ้มอย่าง อ่อนหวานกับมัลลิกา แล้วกวากสายตา ไปรอบๆห้องอย่างสบายอารมณ์ (อ่าน ต่อ ฉบับ หน้า)

คนทั้งสองก็เลยค้าขายอะไรเล็กๆ น้อยๆไปก่อน กันไม่ให้ชาวบ้านพา กันสงสัยว่าร่ำรวยขึ้นมาได้อย่างไร แต่ในไม่ช้ากิจการของอันคงกับคาเมาก็เจริญขึ้นๆ อันคงจึงพูดกับเมียว่

“นี่แน่ะ ยาย แกเชื่อไหมว่คาเม เรานะ ลงว่ชะเกาะต้องสูงส่ง ถึงไกร จะทำให้กตกทำอะไรๆก็ไม่ม้วน สำเร็จ มันจะต้องสูงส่งขึ้นมาจนได้ นั้นแหละ” ♣

นิทานพื้นบ้านชาตินิ

บรรจบ พันธุเมธา

แหวนวิเศษ (นิทานอาหรับ)

เรื่องแหวนวิเศษ มีเล่ากันหลายสำนวนด้วยกัน ความวิเศษของแหวนแต่ละต่าง ๆ กัน เรื่องนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งปีเตอร์ ลัม เล่าว่า

กวันหนึ่ง พระราชาแห่งแดนภูเขาคำลึงบรรทมหลับสนิท ได้ทอดพระเนตรเห็นปีศาจคนหนึ่งเฝ้าพระสุบิน ปีศาจคนนั้นทูลว่า

“ราชชะ พรงนี้เข้า ก่อนที่ พระอาทิตย์จะขึ้นก็ ขอพระองค์จง ทรงม้าและควมขับไปทางทิศใต้ ผ่าน ไปทางช่องแคบซอกภูเขา และทรงที่ ภูเขาสูงชันนั้นจะมีถ้ำหลายแห่งด้วยกัน ถ้ำมีหอยกุดระไหน ไม่ยอมเดินต่อไป ละก็ พระองค์จงซุกที่ทรงนั้นจนกว่า จะเจอธารน้ำเย็น”

“แล้วไงละ” พระราชาตรัสถาม ทั้งๆที่ยังทรงหัวงวยอยู่

“ทางใต้ดินนั้นจะเปิดไปสู่ถ้ำโล่ง แห่งหนึ่ง ซึ่งมีสมบัติเป็นอันมากซ่อน อยู่ กลางถ้ำนั้นจะมีรูปปั้น และที่นิ้ว รูปปั้นนั้นมีแหวนสวมอยู่ ถ้าพระองค์ ไปแตะต้องเข้าเมื่อใด รูปปั้นนั้นจะ ร้องลั่นทีเดียว แค่อย่าไปสนพระทัย และอย่ากลัวด้วย พยายามถอดแหวน

นั้นออก แล้วเอามาสวมนิ้วพระองค์ ไว้”

“แหวนนั้นวิเศษยังงี้” พระราชา ตรัสถามต่อไป

“ถ้าพระองค์สวมแหวนนี้ไว้ คราบใด พระองค์จะปลดออกพ้นกาย ทั้งปวง และถ้าพระองค์ถอดแหวน ออกเมื่อใด ก็จะมีปรากฏว่ามีปีศาจเมื่อ นั้น ปีศาจนั้นจะมากอดรับคำสั่งไม่ว่าจะ ตั้งให้ทำอะไร และถ้าเมื่อใดพระองค์ ทรงสวมแหวนวิเศษนี้ไว้ เมื่อนั้น พระองค์จะหายตัวได้”

เมื่อคืนบรรทม พระราชาทรง ระลึกนึกถึงข้อความที่ปีศาจคนนั้น บอกให้ในความฝัน ทรงนึกไปอีก บ้างเกิดความกลัว เกรงว่าถ้าทรงปฏิบัติ ตามนั้นจะต้องตกอยู่ในเงื้อมมือของ

ภูตผีปีศาจ ดังนั้นในวันรุ่งขึ้นจึงมิได้ เสด็จไปตามที่มีปีศาจบอก ตกกลางคืน วันนั้นปีศาจคนนั้นก็มาปรากฏในความ ฝัน และบอกอย่างเดียวกันนั้นอีก แต่ พระองค์ก็มิได้ทำตาม ครั้นถึงคืน วันที่ตามปีศาจก็มาบอกในความฝัน เช่นเดียวกันอีก คราวนี้ พระราชา ทรงแนพระทัยว่าต้องเป็นพระกรุณา ของพระอัลลาห์แน่ๆที่จะประทาน แหวนวิเศษแก่พระองค์ จึงก็ตัดสินใจ ไปยังภูเขาคำลึงที่มีปีศาจคนนั้น บอก

พระราชาทรงขับม้ามาถึงช่องแคบ ทรงซอกเขา ที่ภูเขาแต่ละข้างสูงชันก็ ได้ทอดพระเนตรเห็นถ้ำอยู่ทั้งสองข้าง ทรงนึกเองมามีหอยกุดระไหนที่ ทำ อย่างไรก็ยังไม่ยอมเดินต่อไปอีก พระราชาทรงรำพึงว่า

“เห็นจะเป็นทรงนี้แน่” แล้วก็ ทรงซุกดินทรงที่ม้าหยุดนั้น และไม่ช้า ก็ได้พบประตู เมื่อเปิดประตูออกก็ เห็นมีบันไดลง ไปข้างล่างซึ่งมีคมิค พระราชาทรงจุดเทียนที่นำไปด้วย แล้วเสด็จลงบันไดเดินไปตามทางใต้ ดิน ซึ่งมีเปิดออกไปสู่ถ้ำใหญ่ลึกเข้าไป ในภูเขา

พระราชาทอพระเนตรเห็นทอง
รอบๆองค์ทอแสงเป็นเงาวับวาวอยู่ใน
แสงเทียน แต่พระองค์มิได้สนพระทัย
เสด็จตรงไปยังรูปปั้นที่ทำด้วยทอง
เหลือง ขนาดใหญ่เท่าคนจริง มือของ
รูปปั้นนั้นข้างหนึ่งถือคานทองเหลือง
ส่วนอีกข้างหนึ่งที่ยื่นไปทางปากถ้ำนั้น
มีแหวนทองสวมอยู่ที่นิ้ว พระราชา
ทรงทำพระทัยกล้า ทำตามที่มีศาส
บอก ก็ทรงไปดึงแหวนจากนิ้วของ
รูปปั้นนั้น

ทันใดนั้นก็เสียงร้องออกมาดัง
ลั่น รวากับว่ารูปปั้นนั้นเป็นคนจริงๆ
เสียงร้องที่ดังมาจากโลหะดังก้อง
สะท้อนไปทั่วทั้งถ้ำ ไม่ผิดกับคนทั้ง
กองที่พากันไล่ไล่โห่ร้อง พระราชา
ตกพระทัยไม่น้อย แต่แข็งพระทัยจับ
แหวนนั้นถึงจนหลุดจากนิ้วรูปปั้น
ครั้นพระองค์สวมใส่แหวนนั้นไว้ที่นิ้ว
ของพระองค์เรียบร้อยแล้ว เสียงนั้นก็
เงียบหายไป ส่วนรูปปั้นก็แตกทำลาย
ลงก่อก่น้ำก่อกา จนไม่มีอะไรทรงรูป
ให้เห็น นอกวากกองเศษทองเหลือง

พระราชาทรงเลิกทอดหนือออกมา
นอกถ้ำผิงนั้นโดยรวดเร็ว ครั้นเสด็จ
ออกมาพ้นถ้ำ ก็ทรงทอดแหวนออกมา
กำไว้ ทันใดนั้นก็มียักษ์ร่างคำสูงใหญ่
ปรากฏร่างให้เห็น พูกว่า “ข้าคือโสมน
จะให้ทำอะไรไปรคส่งมา”

“ชนทรพัสสมบัติในด้านนั้น เจ้า
ไปไว้ในท้องพระคลังของเรา”

พระราชาครัสส่ง

(อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ ไปรคใช้บัตรในหน้า ๙๙

บรรจบ พันธุเมธา คอบตามลาคับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๔ ก.ย. - ๑๕ ก.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลาคับวันที่

“ภาวณิ” ต้องการอักษร ภ ม มีความหมายก็ งาม ฉลาด

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

ภานมัย - ล้วนแล้วด้วยรักมี

ภุณิ - กล่องแก้ว ไม่หยุคนึง

ภรมา - ทอง

“ชุตินา” ขอนามสกุลอีก ๓ นามสกุล

ถ้าทำให้การวทได้ดัง ๒ นามสกุลยังไม่ถูกใจ ก็เห็นจะต้องหาจาก
แหล่งอื่นต่อไป เพื่อจะได้ไม่ซ้ำเก่า

“นาคยา” ชื่อ คัทธยา หรือ สุณิสา ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันศุกร์
คัทธยา ใช้ไม่ได้ สุณิสา ใช้ได้ แปลว่า ลูกสะใภ้

“ชัชวาลย์” ต้องการอักษร ช ช มีความหมายว่า สุขุม เปื่องปราก
เป็นสิริมงคล หรือเป็นที่รักของพ่อแม่ อยากให้คล้องกับชื่อพี่ชายสุทธิชัย

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดีกลางคืน (ชาย)

สิทธิขญาณ - (ออกเสียงสิทธิระยา) ความรู้อันนำมาซึ่งความสำเร็จ

สุชนัย - กำเนก

สุรชน - เทพโดยกำเนิด

“ประภาทิพย์” ต้องการอักษร ป ท ว มีความหมายเป็นที่รักสมเป็น
ผู้หญิง เป็นน้องสาว พี่ชายชื่อวิฑิตกร (อ่านต่อหน้า ๑๑๖)

ได้ว่าราคายังก็หนึ่งสี่บาท—สี่บาทเท่านั้นเอง จะเป็นลมก็สี่บาทนั้นร้านเอามาใส่น้ำชา (น้ำก็อกหรือน้ำประปาใส่น้ำชาจีนแก้ว ๒ หยดก็พอหนึ่งถ้วย) ขายได้ถึงร้อยกว่าถ้วย ก็คิดว่าคงดีอยู่อย่างนี้ ร้อยถ้วยก็ร้อยสตัง หรือยี่สิบห้าบาท นี่ก็เป็นเรื่องของร้านอาหารจะขายกันอีกทางหนึ่ง

สงสัยกันทุนน้ำแข็งบนกองบั้งก็ละสองบาท ก็น้ำหรรยก เพราะน้ำแข็งคอกตามร้านทุกวันนี้น้ำหนึ่งบาทกิน ก็สละก็เขยวนอกนั้นถ้าไม่หีบทั้งไปมีหัวเป็นอหิวาต์น้ำ (ใครเป็นเจ้าหน้าทีควบคุมเจ้าชา ช่วยกรุณาของบั้งไว้หรือไม่) น้ำแข็งคอกทุกวันนี้สกปรกอย่าบอกใคร เหมือนแอน้ำ (น้ำ) เจ้าพระยามาทำไม่ผิดเลย)

เรื่องลูกจันทน์ทำให้เกิดข้อข้องใจได้ก็หลายอย่าง แต่ใครจะได้อะไรบ้างหรือไม่จากเท่าที่เสนอมานี้ข้าพเจ้าไม่ทราบ

บอกได้แต่ว่าตัวข้าพเจ้าเองนั้นไม่ขอคิดอะไรเลย เพราะทุกวันนี้เท่าที่เห็นๆอยู่ด้วยกันไม่ทันต้องคิดก็เพลียแล้ว

ความจริงควรจะจบได้ เพราะเพลียแล้วอย่างว่า แต่คงจะจบไม่สมบูรณ์แน่ถ้าเรื่องนี้ยังไม่ทันได้บอกท่านทั้งหลายว่า ลูกจันทน์ตามสี่หนอนั้นเวลานี้ก็โตอายุยี่สิบกว่าๆ บางคนแต่งงานมีลูกแล้ว (ข้าพเจ้าอยู่บ้านข้าพเจ้าเจ็ดปี ออกมากรี๊ดเกร็ดอีกเจ็ดปี) และเมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมบ้านครั้งใดก็ต้องสะท้อนถอนใจเพราะรถทุกตัวเบียดกันนั้นหายไปแต่มีกิ้งกือมาแทนหลายคัน ยิ่งกว่านั้นยังมีรถญี่ปุ่นใหม่เอี่ยมคันใหญ่สี่ล้อจอดนอนสำหรับคุณอาที่อาศัยทั้งสามสี่ และลูกเมียรวมทั้งอาม้าและอาเถี่ยของพวกคุณหนูๆลูกจันทน์น้ำแข็งเหล่านี้ได้รับเที่ยวชมวิวในประเทศไทย อีกอย่างน้อยหนึ่งคัน! ❀

ปริทัศน์ - ต่อจากหน้า ๕

กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีจังหวัดที่ถูกเลือกเพื่อสำรวจการเปลี่ยนแปลงของประชากรในทุกภาคประมาณ ๓๐ จังหวัด ภาคนั้นจะรวมทั้งการสำรวจแรงงาน จำนวนประชากรและลักษณะของประชากร ในทุกครัวเรือนของเขตแ่งนบต่างๆ เช่น จำนวนผู้ที่อยู่ในครัวเรือน เพศ อายุ วัน เดือน ปีเกิด และสถานภาพการสมรส เป็นต้น การงานนั้นกำหนดดำเนินการระหว่างเดือนมิถุนายน—สิงหาคม ๒๕๑๑ และหลังจากการแ่งนบแล้ว ดำรงซ้ำ

เป็นรอบๆ รวม ๔ รอบ การสำรวจซ้ำในแต่ละรอบ จะสำรวจละเอียดเกี่ยวกับการเกิด การตาย และการย้ายเข้าหรือย้ายออกที่เกิดขึ้นระหว่างรอบการสำรวจ จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้รับมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของประชากรว่ามีแนวโน้มไปในลักษณะใด

การสำรวจการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากร เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติจะจัดทำในปีงบประมาณ

๒๕๑๑ โดยขยายขอบข่ายการสำรวจแรงงาน ให้ครอบคลุมไปถึงการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากร เพราะปัญหาการอพยพเคลื่อนย้ายมีส่วนสัมพันธ์กับงานอาชีพ เช่น ในกรณีที่มีผู้อพยพจากต่างจังหวัดเข้ามาประกอบอาชีพในเขตกรุงเทพมหานครว่ามาจากไหน จะทำให้ทราบว่าผู้อพยพเคลื่อนย้ายจากท้องที่หนึ่งไปยังอีกท้องที่หนึ่งมากน้อยเท่าใด และในลักษณะใด โดยจะเพิ่มคำถามไว้ใน การสำรวจแรงงาน ❀

แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๔

“ข้าจะทำตามสั่ง” ปีศาจไม้มุนกล่าวแล้วก็หายวับไป

ต่อจากนั้นพระราชาก็ทรงลงอมแหวนนั้นไว้ พระวรกายของพระองค์ก็ไม่แลเห็น พระองค์ทรงลงยันพระหัตถ์ออก แต่พระองค์เองก็ไม่ทรงแลเห็น เมื่อทอดพระเนตรดู

พระบาทก็ไม่ทรงแลเห็นพระบาทของพระองค์เอง เมื่อทรงทอดพระเนตรพระทัยว่า แหวนนี้วิเศษจริงตามที่ปีศาจบอก พระองค์ก็ทรงสวมแหวนนั้นไว้ดังเดิม และก็ทรงขึ้นม้า เสกกลับวัง

พระราชาทรงเก็บเรื่องแหวน

วิเศษนั้นไว้เป็นความลับ แม้แต่โอรสทั้งสามพระองค์ก็ไม่ทรงทราบ ข้าพเจ้านานๆก็ทรงนำมาใช้ประโยชน์เสียครั้งหนึ่ง ครั้นเวลาล่วงไปอีกหลายปี พระราชาทรงรู้แน่ว่าพระองค์คงจะไม่มีพระชนม์ยืนยาวไปอีกนานสักเท่าไร จึงตรัสเรียกโอรสทั้งสามเข้ามา→

ทีละองค์ และทรงแกไอรสองค์ใหญ่
ว่า

“ลูกจะได้ครองราชย์สืบแทนพ่อ
และสมบัติอื่นๆลูกจะได้ครึ่งหนึ่ง”

ส่วนไอรสองค์กลาง พระราชา
ทรงแทว่า

“ลูกจะได้ทรัพย์สินสมบัติอีกครึ่ง
หนึ่งของพ่อ”

ไอรสองค์ของพระองค์ทรงยินดี
เป็นอย่างยิ่งที่ได้รับมรดกเช่นนั้น คง
เหลือแก่เจ้าชายอาลี ไอรสองค์สุดท้าย
ที่ไม่มีส่วนในทรัพย์สินสมบัติใดๆของ
พระราชาเลย เจ้าชายอาลีจึงเสด็จไป
เฝ้าพระราชาทูลถามว่า

“พระบิดาทรงลืมเสียแล้วหรือ
พะย่ะค่ะว่า พระองค์ทรงมีลูกชายสาม
คน พระองค์ทรงแบ่งสมบัติให้ลูกชาย
สองคนเท่านั้น”

“พ่อไม่ลืมหรอก ลูก ส่วนที่ลูก
จะได้นั้นมีค่ายิ่งกว่าอาณาจักรของพ่อ
เสียอีก ถึงแม้ว่าพ่อจะรักพี่ทั้งสองของ
ลูก แต่พ่อก็รักลูกยิ่งกว่าใคร แต่เรื่อง
นี้ลูกต้องรักษาไว้เป็นความลับตลอดไป
เถียวนะ พ่อกลัวว่ามันจะเป็นอันตราย
แก่ชีวิตของลูก”

แล้วพระราชาที่ประทานแหวน
ให้เจ้าชายอาลี พร้อมทั้งอธิบายวิธีใช้
กับความวิเศษของแหวนนั้นด้วย ต่อ
จากนั้นไม่นานพระราชาที่สิ้นพระชนม์
ไอรสองค์ใหญ่ ได้ขึ้นครองราชย์ และ
ทุกอย่างก็ดำเนินไปโดยเรียบร้อย
เจ้าชายทั้งสามทรงดำเนินชีวิตไปด้วย
ความสงบสุข ไม่มีใครมีกิจการ

ในทรัพย์สินมรดกของใคร เจ้าชาย
อาลีถึงแม้จะเคยทดลองความวิเศษ
ของแหวนนั้น แต่ก็ไม่ค่อยได้ใช้
ประโยชน์อะไรนัก ทั้งนี้เพราะเจ้าชาย
อาลีทรงพอพระทัยชีวิตง่ายๆ และไม่
ทรงปรารถนาทรัพย์สินสมบัติอะไรมา
มากนัก

อยู่มาวันหนึ่ง เจ้าชายอาลีทรง
แปลกพระทัยที่เห็น พระราชาองค์ใหม่
ทรงมีอาการท้อหรืออ่อนแอ ไม่เป็น
อันเสวยสิ่งใด ได้แก่ถอนพระทัยอยู่
เนืองๆ เจ้าชายอาลีจึงทูลถามว่า

“มีอะไรทำให้พระองค์ไม่สบาย
พระทัยหรือ เป็นพระราชาเนียยาก
ลำบากนักหรือพะย่ะค่ะ”

“ลำบากซี” พระราชาองค์ใหม่
ทูล “ที่ลำบากก็เพราะกลัวว่าจะเกิด
อันตรายแก่อาณาจักรของเรา”

“อัน ตรายจากอะไรพะย่ะค่ะ”
เจ้าชายอาลีทูลถาม

“อันตรายจากภายนอกนะซี”
พระราชาทูล “ถึงที่นั่นก็คงรู้อยู่
แล้วว่ามีกษัตริย์ถือศาสนาคริสต์ที่
ครองดินแดนติดต่อกับเรา ยกกองทัพ
มีผู้คนทั้งหลายพันมารุกรานอาณาจักร
ของเราทางบ้านเหนือ กษัตริย์องค์นั้น
เหมือนจะโปรกอำนาจและชัยชนะ จะ
ไม่ยอมให้อะไรมาขวางทางได้เลย”

เจ้าชายอาลีทรงพระสรวลทูลว่า
“โอ้ เรื่องเท่านั้น ขอเวลาข้าพระองค์
เพียงสิบนาทีก่อนนั้น ข้าพระองค์จะพา
ท้าวภักษัตริย์นั้นมาถวาย จะจงจำ
มาด้วย”

ทูลแล้วก็เสด็จไปยังที่ประทับของ
พระองค์ ถอดแหวนนั้นออกจากนิ้ว
บิศาจไม้มุนก็ปรากฏว้างขึ้น เจ้าชาย
อาลีจึงส่งให้ไปพาทักษัตริย์คริสเตียน
องค์นั้นมาที่วัง ให้จงจำมาด้วย
พริบตาเดียวไม้มุนก็ไปพาท้าวภักษัตริย์
นั้นมาถึงวัง เจ้าชายอาลีพาทักษัตริย์
คริสเตียนไปยังท้องพระโรง ทรง
บังคับให้ภักษัตริย์นั้นคุกเข่าลงตรงหน้า
พระราชา พระราชาเองก็ง่วงๆอยู่ พอ
ทรงทราบว่าจะอะไรเป็นอะไรแล้ว ก็
ทรงแทเสลของพระองค์ว่า

“คนของเราไม่เคยทำร้ายอะไร
พระองค์เลย และพระองค์ก็รักทรงมี
อาณาจักรอันมหาศาลอยู่แล้ว เหตุไฉน
จึงมารุกรานอาณาจักรของเราเล่า”

“ก็เราเจรูได้ทุกอย่างอะไรละ ว่า
พระองค์มีของวิเศษคุ้มครอง มีเจ้า
บิศาจคนนั้นเป็น ทาสผู้ซื่อสัตย์”
กษัตริย์คริสเตียนทรงตอบเสียงๆ ไม่
ทรงคำถาม ต่อจากนั้นก็ทูลขอภัย
และให้สัตย์ปฏิญาณว่าถ้าได้รับการ
ปลดปล่อยละก็จะยอมเป็นข้าที่เถิด

“พระองค์เป็นอิสระแล้ว” พระ
ราชาทูลด้วยท่าทางอันยิ่งใหญ่ พลง
สั่งให้ทาสถอดโซ่ตรวนที่จองจำกษัตริย์
นั้นออก แต่ไม่มีใครถอดออกถึงแม้
จะใช้ดาบฟันก็ยังไม่ออก กษัตริย์
คริสเตียนจึงทูลว่า

“เห็นจะต้องให้ผู้ที่เขาของจำเรา
เป็นผู้ถอดละมั้ง” ดังนั้นเจ้าชายอาลี
จึงเสด็จเข้าไปใช้พระหัตถ์แกะที่โซ่
ตรวนนั้น (อ่านต่อหน้า ๑๖๕)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

สุดเจ็ลยว รอคบุญธรรม

สีห์ เสือเผลงศรี

ฉายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือเผลงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรัตน์
บรรณาธิการภาคพิเศษ
สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวชนะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ธ.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ธ.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์ โสม ไชยนาถ

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล

อุบล กรธมมงคล อ.บ.

สมศรี สุกุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ธ.บ.

แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๓๖

ใช้ทรวนก็หลกและหายไป พระราชา
จึงตรัสแก่ภักษัตรีคริสเตียนว่า

“พระองค์เป็นอิสระแล้ว เสก
กลับไปได้”

“ข้าพระองค์จะกลับไปได้อย่างไร”
ภักษัตรีคริสเตียนทรงคำนึง “พระ
องค์ไม่ทรงทราบหรือว่า ถึงแม้จะ
มีผ้าผืนที่สัก ก็จะต้องเดินทางถึง
สามเดือน กว่าถึงบ้านเมืองของข้า
พระองค์ กว่าถึงบ้านเมือง
ผู้คนคงนึกว่าข้าพระองค์ตายแล้ว และ
คงจะหาภักษัตรีองค์ใหม่มาครองราชย์

เรียบร้อยแล้ว”

พระราชาริงหันมาทางเจ้าชายอาลี
ตรัสว่า “น้องพาเรามา น้องเห็นที่จะ
ท้องไปส่งเขาแล้วละ”

เจ้าชายอาลีจึงพาภักษัตรีผู้
เคราะห์ร้ายไปยังที่ประทับของพระองค์
ทรงดอกแหวนออกจากนิ้ว ไม่นานก็มา
ปรากฏ เจ้าชายอาลีจึงสั่งให้พาภักษัตรี
คริสเตียนกลับไปยังพระราชวัง ถึง
ตอนนี้เชษฐาทั้งสองของเจ้าชายอาลี
ทรงทราบแล้วว่าอนาคตของเขามีเรื่อง
วิเศษที่มีอำนาจวิเศษเกินกว่าสิ่งใดๆ
อันพึงจะฝันถึง เชษฐาทั้งสองของ

เจ้าชายอาลีทรงวิตกว่าถ้าเจ้าชายจะ
อยากได้ราชบัลลังก์ อยากได้ทรัพย์-
สมบัติ หรือสิ่งใดๆในโลกนี้ก็จะยอมจะ
ทำได้ พระราชาจึงตรัสแก่อนุชาองค์
กลางว่า

“เราต้องรู้ความลับให้ได้ว่าอาลี
มีของอะไรวิเศษอย่างไร”

“ไว้ธุระข้าพระองค์เดี๋ยวก่อน”
เจ้าชายองค์กลางทูล “แต่ก่อนอื่นเรา
มาจัดงานเลี้ยงใหญ่กันคืนนี้ก่อนเถอะ
พะยะค่ะ ให้ผู้คนพลเมืองได้ฉลอง
การฟื้นฟูกรุงเก่าและคุกคามจาก
กองทัพภักษัตรีคริสเตียน” (ยังมีต่อ)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เดือนหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เดือนหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เดือนหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน

๓๓/๓๖-๓๘ อาคารสตรีศรเทศ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๐๘๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์

เดือนละ ๑.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบบชำระเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้มี

นิทานมหาชาต

บรรจบ พันธุเมธา

แหวนวิเศษ นิทานอาหรับ (ต่อ)

คราวที่แล้วเล่าถึงแหวนวิเศษ ที่พระราชทานได้มาจากการบอกเล่าของข้าจกคนหนึ่งในความฝัน ถ้าใครสวมใส่แหวนนี้ไว้ที่นิ้วเป็นอันว่า คู่สมรสจะมีความสุขกันตลอดไป ถ้าลูกออก จะมิมีไข้ไขไม่มุนมาปรากฏร่าง และ ถ้าสวมไว้ในปาก ก็จะทำให้หายใจได้ เมื่อใกล้จะสิ้นพระชนม์ พระราชาก็ ประทานแหวนนี้แก่เจ้าชายอาลี โอรส องค์สุดท้าย ส่วนเจ้าชายองค์ใหญ่นั้น ได้ราชสมบัติกับทรัพย์สมบัติครึ่งหนึ่ง และเจ้าชายองค์กลางก็ได้ทรัพย์สมบัติ อีกครึ่งหนึ่ง เมื่อเจ้าชายองค์ใหญ่ขึ้น ครองราชย์ หลังจากทีพระราชผู้บิดา สิ้นพระชนม์แล้ว ก็บังเกิดความทุกข์ กังวลที่อาณาจักรถูกกษัตริย์คริสเตียน ยกกองทัพมารุกราน เจ้าชายอาลีจึง ทรงรับอาสาจะไปพาตัวมาให้ได้ใน ๑๐ นาที และได้ทรงถอดแหวนออก เพื่อเรียกปีศาจไมมุน เมื่อไมมุนทราบ ความประสงค์ก็จัดแจงไปพาภคินี คริสเตียนมาตามสั่ง มีใช้ครวญจองจำ

มาด้วย กษัตริย์คริสเตียนทรงขอให้พระ ราชายปล่อยไป จะยอมเป็นข้า พระราชา ก็ทรงยอมปล่อยไป และให้ทาสมาแก้ ไข แกะไขไม่มีใครแก้ออก เจ้าชายอาลี ต้องแก้เอง และต้องมีหน้าที่ไปส่งถึง บ้านเมือง พระราชากับเจ้าชายองค์ กลางจึงทรงทราบในคราวนี้เองว่า เจ้า ชายอาลีทรงมีของวิเศษ ทำให้พระ ราชากับเจ้าชายองค์กลางทรงหวาด วิกเป็นอันมาก เกรงว่าถ้าเจ้าชาย อาลีอยากได้ราชสมบัติหรือทรัพย์สมบัติ อื่นใดก็อาจจะได้โดยง่าย ชันแรกจึง ต้องรู้เสียก่อนว่า เจ้าชายอาลีมีของดี อะไร และวิเศษอย่างไร

เจ้าชายองค์กลางทรงรับธุระใน เรื่องนี้ แต่ก่อนอื่นต้องจัดงานเลี้ยง ราชบุตร จลอง การพนัน จากถูกศัตรู รุกรานเสียก่อน ในคืนวันนั้นเอง ก็ได้มีงานเลี้ยงอย่างมโหฬารภายใน พระราชวัง มีงานเรื่องเป็นแถวสำหรับ คน ๕๐๐ คน มีกะหันทั้งคว่างบน งานข้าวที่เหลืองด้วยหญ้าฝรั่น มีใบ

องุ่น มีพริก มะเขียยัดใส่ถ้วยเนื้อ ต่างๆชนิด แต่ก็ยังมีไก่กับน้ำจิ้มรส อร่อย สำหรับใช้จิ้มขนมปัง ยังขาด ของอีกอย่างเดียวเท่านั้น

“น้ำเสียดายนะ” เจ้าชายองค์ กลางทรงรำพึง “ถ้าเราได้มะนาวอย่าง ที่ปลูกในแบกแตกละก็ เนื้อเหล่านั้น จะมีรสดีขึ้นอีกไม่น้อยทีเดียว”

“จะหาให้เอง” เจ้าชายอาลีทูล และไม่ทันคิดถึงอะไร เจ้าชายอาลีทรง ถอดแหวนออก ไมมุนก็ปรากฏร่าง ขึ้น เจ้าชายอาลีตรัสว่า “ไปหามะนาว อย่างดีที่สุดที่ปลูกในแบกแตกมาให้เรา สักโหลหนึ่ง” เพียงพริบตาเดียวมะนาว ก็วางก็มาปรากฏอยู่บนโต๊ะ พระราชา ทรงสพพระเนตรกับเจ้าชายอนูชาองค์ กลาง

ตกก็คืนวันนั้น เมื่อบรรดาแขก เหยื่อกลับกันไปหมดแล้ว ทั้งสององค์ ก็ทรงกระซิบกระซาบปรึกษารื้อกัน เรื่องที่จะกำจัดเจ้าชายอาลีและยึดเอา แหวนวิเศษนั้นไว้เสียเอง แต่บุญดี นางสาวใช้คนหนึ่งซึ่งเคยเป็นแม่นม ของเจ้าชายอาลีไปแอบได้ยินเข้า จึง

รีบไปทูลเจ้าชายอาลีว่า กำลังจะมี
อันตราย

“ถ้าเป็นอย่างนั้น ข้าก็เห็นจะต้อง
ทั้งบ้านทั้งพี่ชายไป ไปท่องเที่ยวโลก
ส่วนอื่นๆก็กว่า” เจ้าชายอาลีครัสแล้ว
ก็ทรงถอดแหวนออก ไม่นานก็ปรากฏ
สว่างขึ้น เจ้าชายครัสว่า

“บอกข้ามาซิ ไม่นาน ว่าบ้านเมือง
ไหนสวยที่สุดในโลก”

“เกาะการบูร ในทะเลแดงซี
พะยะค่ะ”

“แล้วใครละเป็นผู้หญิงสวยที่สุดใน
โลก”

“เจ้าหญิงฟาติมา รัชทายาทย์ผู้
ครองเกาะการบูรพะยะค่ะ ผิวเจ้าหญิง
ขาว พระโอษฐ์แดง พระเกศดำ”
ไม้มุนพรรณนา

“ดังนั้น พาเราไปเกาะการบูร”
เจ้าชายครัสสั่ง

ไม้มุนก็พาเจ้าชายข้ามเขา ข้าม
ทะเลทรายตะวันออก มาตามฝั่งทะเล
ไม่ช้าก็ถึงเกาะการบูร เกาะนั้นเหมือน
สวน มีแต่ต้นไม้ดอกไม้ มีกลิ่นการบูร
กลิ่นเครื่องเทศหอมฟุ้งไปทั่ว น้ำทะเล
สีครามซัดสาดชายฝั่งอยู่รอบเกาะ บน
เกาะนั้นมีเมืองเมืองหนึ่ง เห็นแต่บ้าน
สีขาวๆดูสว่างจ้าในแสงอาทิตย์ และ
นอกเมืองนั้นมีวังใหญ่มีกำแพงล้อม
รอบ

เมื่อเห็นเช่นนั้น เจ้าชายอาลีก็
ทรงถอดแหวนออกอมไว้ แล้วก็เสด็จ
มุ่งตรงไปยังวังนั้น เจ้าชายอาลีเสด็จ
เข้าไปในวังและท่องเที่ยวไปในสวน
(อ่านต่อหน้า ๑๖๖)

ชอติ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๔

บรรจบ พันธุเมธา . ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๔ ก.ย. - ๒๑ ก.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“ชอติ” ต้องการอักษร ก น ำ ช จ ต ตาม ความหมายไม่จำกัด ถ้าไม่
ได้ ช จ ต ตาม ไม่ต้องก็ได้

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

กลินท์ - พระอาทิตย์

อมร - เป็นที่ปรารถนา สวยงาม

กฤษณา - เป็นใหญ่ในสกุล

“พรณี” ขอให้มียาคุน้ำและธาคุดินเพื่อให้เยือกเย็นและหนักแน่น

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

อภินันต์ - (ออกเสียงอะพินันท์) ความมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง

ขฤตวดี - (ออกเสียงทริทวดี) ผู้มีความตั้งใจมั่น

ศีศิรา - ความเยือกเย็น

“ไพศาล” ความหมายและอักษรไม่จำกัด (เดิมชื่อกลุฑิ แต่ไม่ชอบ)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

สิรสา - ผู้นำ หัวหน้า

พินยดา - (ออกเสียงพินยะกา) ความประพฤติดี

วิสุภา - ส่องแสงแจ่มจ้า สวยงาม

“นิตยา” ต้องการชื่อที่มีอักษร ก น หรือ น ก มีความหมายว่าดี งาม
หรืออื่นๆที่มีมงคล (มีคำชื่อกำเนิง) (อ่านต่อหน้า ๑๐๕)

“นพเก้า” ชื่อ บุศรินทร์ ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวัน
อังคาร ถ้าไม่ได้ขอชื่อใหม่ที่เป็นชื่อวันชาติ
ใช้ได้

“วไล” ต้องการอักษร ว หรือ ล มีความหมายว่า
ฉลาด น่ารัก เป็นศรีสกุล (พ่อชื่อวิบูลย์)
ว กับ ล ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

“จิร” ต้องการ อ ขึ้นหน้า ตาม ให้มีความหมายดี มี
สิริมงคล นิโรค มีความสุขพร้อม ชื่อเอกราชหรือไม่
ก็ได้แล้ว

พิภาดา - ที่ต้องแต่ง สวยกระจ่าง
นิปัดตัว - ความฉลาด ชำนาญ
พิทิดา - เรียนรู้แล้ว เข้าใจแล้ว ❀

แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๔

จนในที่สุดก็ได้พบเจ้าหญิงฟาคิมานัง
อยู่ข้างสะพานน้ำกับหญิงข้างเย็บปักถักร้อย
หนึ่ง ชื่อชวลวาท ทอดพระเนตรเห็น
เจ้าหญิงฟาคิมานังแล้ว เจ้าชายอาลีทรง
รับว่าเจ้าหญิงเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดเท่า
ที่เคยเห็นมา

วันรุ่งขึ้นเจ้าชายอาลีทรงแต่งองค์
อย่างเจ้าชาย ขบวนม้าศึกขบวนงามสง่า
เสด็จไปยังวังพระราชาแห่งเกาะการบูร
และทรงแนะนำพระองค์เองว่าเป็นเจ้า
ชายมาจากแคว้นไกล และทูลพระราชา
ว่า

“ข้าพระองค์มาเพื่อขออภิเษกกับ
เจ้าหญิงราชธิดา”

พระราชทรงพระสรวล คริคร่า
“มีผู้คนมากมาย ทั้งเจ้าชายทั้ง
พ่อครัววานิช ขอออกจนพระราชาไม่
พอ แต่เจ้าหญิงเป็นคนเอาใจยาก เจ้า
หญิงทั้งสี่ก็ปฏิเสธว่าจะไม่ยอมแต่ง
งานกับใคร นอกจากคนที่เอามาจาก
จากแบกแคก มะม่วงจากแม่น้ำไนล์
และอินทผลัมจากเมคินา ในฤดูเดียว
กันมาถวายให้ได้”

“ง่ายมาก” เจ้าชายอาลีทูล

“พรุ่งนี้เจ้าหญิงจะทรงได้มะนาว มะม่วง
และอินทผลัมทั้งประสงค์”

เช้าวันรุ่งขึ้น เจ้าชายอาลีเสด็จมา
เผ้าอีกครั้งหนึ่ง มีทาสตามมาด้วยสาม
คน แต่ละคนมีถาดเงินใบใหญ่ทูนหัว
มาด้วย ในถาดใบหนึ่งมีมะนาวจาก
แบกแคก อีกใบหนึ่งมีมะม่วงจาก
แม่น้ำไนล์ และใบที่สามมีอินทผลัม
จากเมคินา พระราชาทรงพอพระทัย
มากโปรดให้จัดงานอภิเษกในวันนั้น
เลยทีเดียว และโปรดให้เลี้ยงผู้คน
พลเมืองทั้งเกาะถึงสามวัน แล้วประกาศ
แก่ทั้งเจ้าชายอาลีเป็นวีรชายาห์ แก่
เจ้าหญิงฟาคิมานังโรจนพระเนตรเขียว
บีด พระโอรสที่เกลียดชังก็ซัดถั่ว
เจ้าหญิงไม่ปรารถนาจะอภิเษกกับ
ผู้ชายคนใดเลย ออกลี้ภัยตั้งเงื่อนไขอัน
แสนยากถึงสามประการ แต่คนก็ยังทำ
ได้สำเร็จด้วยอำนาจของวิเศษ เจ้า
หญิงจึงปฏิเสธใจไว้ว่าจะต้องค้นหา
ความจริงให้ได้ว่าของวิเศษนั้นเป็น
อะไร แล้วจะขโมยเอามาไว้เป็นของ
คนเดียว

ดังนั้นเจ้าหญิงจึงเผ้าหาโอกาสทุก

เวลา ทุกนาที และเพียรหาเรื่องยากๆ
ให้เจ้าชายทรงหามาให้โดยไม่หยุด
หย่อน เป็นก้นว่าให้หาของอร่อยๆจาก
ทั่วโลกมาให้ หามาจากอาหรับ หา
ผ้าไหมจากกามัสกัส และไข่มุกจาก
อินเดีย เจ้าชายอาลีก็ทรงหามาให้ได้
ทุกอย่าง แต่เวลาจะทรงทอดแหวน
เพื่อเรียกไม้มุนมาใช้ เจ้าชายอาลีทรง
ระวังทุกครั้งที่จะทอดแหวนในห้องส่วน
พระองค์ และปิดประตูห้องโดยมิดชิด
แน่นหนา แก่วันหนึ่งเจ้าชายเผลอไม่
ได้ปิดประตูให้แน่นหนาอย่างเคย เจ้า
หญิงฟาคิมานังทรงเปิดออกได้ และลอบ
เข้าไปเห็นเจ้าชายอาลีทรงทอดแหวน
ออกมากำไว้ และก็ได้เห็นว่าเกิดอะไร
ขึ้นในตอนต่อมา คืนวันนั้นเอง เจ้า
หญิงก็เผ้าคอยจนกระทั่งเจ้าชายอาลี
บรรทมหลับสนิท เจ้าหญิงจึงได้ทอด
แหวนวิเศษนั้นออกจากนิ้วของเจ้าชาย
และเอามากำไว้ ทันใดนั้นไม้เท้าไม้มุน
ก็ปรากฏร่างขึ้นต่อหน้า เจ้าหญิงทรง
สั่งว่า

“พาผู้ชายคนนั้นไป เขามาจากไหน
ก็พาเขาไปไว้ที่นั่น” (ต่อหน้า ๑๑๔)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

คมขำ ฉิมสุข

สีห์ เสือเผลงศรี

ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือเผลงศรี เรือขึ้น ศรียาภ
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรงค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูหนักดี สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ธ.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ธ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วัฒน

แพทย์หญิงอรรพวง คุณวิศาล

ยุบล คุรุมงคล อ.บ.

สมศรี สุขมณีนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสวียม เผ่าทองสุข

จำนง วังสิกุล ธ.บ.

แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๓๖

ไม้มุนไฉนเสียงเจ้าหญิงที่แสดงความชิงชังเจ้าชายสวามี ก็ออกจะดังเลเพราะขณะนี้ไม้มุนออกจะคุ้นกับเจ้าชาย ก็พอใจเจ้าชายฐานเป็นนายของตน แต่ว่าไม้มุนตกอยู่ในอำนาจแหวนวิเศษ ถึงจะพอใจเจ้าชายอย่างไร ก็ช่วยเหลือไม่ได้ ต้องทำตามคำสั่งผู้ถือแหวนไว้ในมือ ดังนั้นไม้มุนจึงต้องพาเจ้าชายข้ามทะเล ข้ามภูเขาคะวันออก แล้วก็ข้ามทะเลทรายกลับมาถึงบ้านเมืองเดิมของเจ้าชายอาลี

เจ้าชายทรงคืนบรรทม และลืม

พระเนตรขึ้นด้วยความแปลกพระทัย ที่เห็นพระองค์เองมาบรรทมอยู่ในวังพระราชอาสน์เป็นที่ประทับเดิมของพระองค์ และแหวนวิเศษหายไปจากนิ้วพระองค์เสียแล้ว พระราชากับเจ้าชายองค์กลางทรงต้อนรับอนุชาสุดท้องด้วยความเต็มพระทัย เพราะต่างก็สำนึกพระองค์ว่าทำผิดอย่างมหันต์ที่คิดจะประหารอนุชาของพระองค์ เศรษฐีทั้งสองพระองค์ของเจ้าชายอาลีทรงขอรับรองให้เจ้าชายอาลีประทับในวังนั้นเหมือนอย่างแต่ก่อน พระราชาครั้นว่า

“อยู่ที่นี้เดะหนึ่ง ลืมเกาะการบูร กับแหวนวิเศษเสีย บ้านเมืองกับทรัพย์สินสมบัติของเรามีมากมายพอจะแบ่งกันได้พอทั้งสามคน” -

แต่เจ้าชายอาลีหาฟังไม่ เจ้าชายอาลีทูลพระราชอาวาสว่า

“แต่ข้าพระองค์ต้องเอาแหวนวิเศษกลับคืนมาให้จงได้ เพราะมันเป็นมรดกของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะปล่อยให้แหวนนั้นตกอยู่ในมือเจ้าหญิงฟ้ากามา ผู้ร้ายกาจพอกับสวายนั่นไม่ได้”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมายังสำนักงาน
๘๓/๑๖-๑๘ อาคารศิริทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๘๘๐๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์อีก
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานพเนจรชาตรี

บรรจบ พันธุเมธา

แหวนวิเศษ นิทานอาหรับ (ตอนจบ)

เรื่องที่เล่าไปแล้ว ได้เล่าถึงเจ้าชายอาลีได้แหวนวิเศษเป็นมรดกจากพระราชบิดา แหวนวิเศษนี้ถ้าอมจะหายตัวได้ ถ้าถอดออกถือไว้จะมีปีศาจไม้มุนมารรับคำสั่งไปทำให้สำเร็จในพริบตา เมื่อเจ้าชายองค์ใหญ่ได้ครองราชย์สืบต่อจากพระราชบิดาที่สิ้นพระชนม์ไปแล้ว ทรงทุกข์กังวลเพราะกษัตริย์คริสตศาสนิกกองทัพมารุกรานเจ้าชายอาลีก็ทรงดอดแหวนออก และสั่งไม้มุนให้ไปนำกษัตริย์นั้นมาพร้อมด้วยเครื่องทองคำ และเมื่อกษัตริย์นั้นยอมเป็นข้าขอให้ปล่อยตนไป พระราชองค์ใหม่ก็ทรงสั่งให้หาสดอกไซ้หวานออก แต่ไม่มีใครถอดออก แต่พอเจ้าชายอาลีแตะที่ไซ้หวานนั้น ไซ้หวานก็หล่นและหายไป ทั้งพระราชบิดากับเจ้าชายองค์กลางทรงปลงพระทัยและเชื่อว่าเจ้าชายต้องมีของวิเศษ แต่จะเป็นอะไร และวิเศษอย่างไร ต้อง

ค้นคว้าต่อไป และในคืนวันนั้นเอง พระราชาก็โปรดให้จัดงานเลี้ยงใหญ่ มีอาหารหรรหมากมาย แต่เจ้าชายองค์กลางทรงปรารภว่า ถ้าได้มะนาวอย่างดีจากแบกแดดมาปรุงรส รสอาหารเนื้อสัตว์ต่างๆนั้น จะมีรสดีพิเศษ เจ้าชายอาลีก็ทรงจัดหาให้ถึงประสงค์ แต่เวลาที่ทรงเรียกไม้มุนมาใช้ เจ้าชายอาลีก็ทรงหกล้มไม่ได้เข้าไปในห้องที่ประทับของพระองค์ เจ้าชายทรงดอดแหวนออกณที่นั้นเอง และพริบตาเดียวไม้มุนก็นำมะนาวจากแบกแดดมาถวาย พระราชากับเจ้าชายองค์กลางจึงได้รู้ความลับของเจ้าชายอาลีว่าสามารถบันดาลให้มีสิ่งต่างๆ ได้ก็ด้วยแหวนวิเศษนั่นเอง ทั้งสององค์ทรงหารือกันเพื่อจะกำจัดเจ้าชายอาลี จะได้ยึดแหวนไว้เป็นของตน บังเอิญแม่นมเจ้าชายอาลีแอบได้ยินเข้า นำความมาทูลเจ้าชาย เจ้าชายจึงเสด็จออกจากวัง เมื่อทรงเรียกไม้มุนมาถามว่าเมืองใดสวยที่สุด

ผู้หญิงที่โหนดสวยที่สุด และไม้มุนบอกว่าคือเกาะการบูร และเจ้าหญิงฟาติมาราชธิดาพระราชานั่งเกาะการบูร เจ้าชายก็โปรดให้ไม้มุนพาไป ณ ที่นั้นเมื่อเข้าเฝ้าพระราชบิดาทูลต่อเจ้าหญิงพระราชาก็ทรงบอกเงื่อนไขที่เจ้าหญิงต้องไปหามะนาวจากแบกแดด มะม่วงจากแม่น้ำไนล์กับอินทผลัมจากเมดิเตอร์เรเนียนให้ได้ เจ้าชายก็ทรงหาให้ได้ในวันรุ่งขึ้น ทำให้เจ้าหญิงต้องเข้าพิธีเสกสมรสกับเจ้าชาย ทั้งที่เจ้าหญิงไม่ทรงปรารถนาจะสมรสกับผู้ชายคนใดเลย และวันหนึ่งเมื่อเจ้าหญิงทรงแอบเห็นเจ้าชายดอดแหวนออกมา เมื่อเรียกไม้มุนมาใช้ เจ้าหญิงจึงขโมยดอดแหวนจากนิ้วเจ้าชายอาลีขณะบรรทมหลับสนิท แล้วสั่งไม้มุนให้พาเจ้าชายอาลีกลับไปยังที่ประทับเดิม ไม้มุนจำต้องทำตาม เมื่อเจ้าชายอาลีทรงคืนบรรทมและเห็นแหวนหายไป ก็ทรงมุ่งมั่นจะติดตามไปเอาแหวนคืนมาให้ได้ แม้ว่าพระราชบิดากับเจ้าชายองค์กลางจะทราบทั้งสองจะต้อนรับรับ

อย่างดี และทรงขอร้องให้อยู่ที่บ้าน
เมืองนั้นต่อไปก็ตาม

เจ้าชายทรงกระเตรียมม้ากับทอง
ถุงหนึ่ง แล้วออกเดินทางไปโดยทันที
เจ้าชายทรงเดินทางถึงสามเดือนจึงได้
เสด็จมาถึงมณฑล แล้วก็ทรงหาเรือ
เดินทางต่อไปอีก ๓ เดือนจึงได้มา
ถึงกองมณฑลและทะเลแดง มาถึง
กองมณฑล เจ้าชายอาลีก็ทรงให้ข่าว
จากคณะกรรมการว่า เจ้าหญิงฟาติมาทรง
ประสูติพระราชกุมารเสียแล้ว แล้ว
ก็เสด็จขึ้นครองราชย์เสียเอง ยิ่งกว่า
นั้นเจ้าหญิงฟาติมายัง ไม่ยอมให้ผู้ชาย
คนไหน เข้าบ้านเมืองของตนเองอีก
ด้วย ไม่ว่าเรือลำไหนมาแวะที่นั่น
เป็นเหตุกันทุกลำไป เพื่อค้นหาคน
ต่างถิ่น เจ้าชายอาลีทรงทราบคิดว่า
เจ้าหญิงฟาติมาคิดว่าพระองค์จะกลับ
มา จึงต้องกันเรือทุกลำ

เจ้าชายทรงติดต่อกับกัปตันเรือ
ค้าเครื่องเทศลำหนึ่งที่จะไปยังเกาะ
การบูร และทรงมอบทองที่เหลือให้
ทั้งหมดยก เพื่อขอเดินทางไปในเรือ
ด้วย เจ้าชายอาลีทรงปลอมองค์เป็น
ผู้หญิง มีผ้าคลุมทั้งตัว เจาะไว้แต่ทรง
ลูกตา เมื่อขึ้นฝั่งจึงไม่เป็นที่สังเกต
เจ้าชายเสด็จปะปนไปกับผู้หญิงคน
อื่นๆและก็ไปหาที่พักในเมือง

อยู่ไม่นานเจ้าชายก็ทรงทราบว่า
ผู้คนพลเมืองพากันรังรังเจ้าผู้ครอง
องค์ใหม่ ทั้งนี้เพราะเจ้าหญิงฟาติมา
(อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๔
บรรจบ พันธุเมธา คอบ/ตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๒๐ ก.ย. - ๒๖ ก.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“นวลจันทร์” ต้องการอักษร น ว ท จ หรืออื่นใดก็ได้ ให้มีความ
หมายเป็นสิริมงคลของพ่อแม่ และมีสิริมงคล เป็นลูกคนสุดท้าย
จ ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางวัน (ชาย)

ทินนาถ - เจ้าแห่งของกำนัล คนใจกว้างขวาง

ทินพล - พระอาทิตย์

นิวัธ - โหม่ที่สุก อ่อนวัยที่สุด

“นวลจันทร์” ต้องการอักษร น ว ท จ เป็นชื่อมีสิริมงคล เก่ง และ
ต้นๆ มีความหมายดี ไพเราะ เดิมชื่อกัญญ์ญ์ อยากรู้เปลี่ยนใหม่เพราะ
ชื่อไร

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

นวลจันทร์ - พระจันทร์ข้างขึ้นอ่อนๆ

นรมย์ - ทำให้อินดี สนุกสนาน

ทัศนันท์ - ความยินดีในการทำงานอันนำมาซึ่งความสำเร็จ

“สัมพันธ์” อักษรอะไรก็ได้ ขอให้เป็นชื่อพยางค์เดียว มีความหมาย
ว่า เก่ง ฉลาด อุดม เวลาเกิด ๑๐.๐๖ ค่ำพฤหัสบดี ทางราชการถือว่า
เป็นวันศุกร์

สำหรับชื่อก็คงถือเป็นวันพฤหัสบดี

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

โสธ - ทน อุตุน

ไวษณีย์ - (ออกเสียงไวชะยา) ที่มีความรู้ยิ่ง

วิจิษฐ์ - สว่าง กระฉ่าง ฉลาด หล็กแหลม (ต่อหน้า ๑๓๕)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๑๙

“ฤดีมล” อักษรและความหมายไม่จำกัด ขอให้คล้องกับ สุกท้อง หรือคอกบัว อุณากันท์ แปลว่าอะไร

ชื่อต้นสกลโย

อุณณา แปลว่า ขนหว่างคิ้ว กนทุท แปลว่า หัวพิช

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

สิริณา - เวลากลางวัน

อวัธ - เกิดที่หลังสุด สุกท้อง

สิริมณี - มณีประดับศีรษะ หัวหน้า

นลินา - คอกบัว

สัทธยา - (ออกเสียงสัทธชะยา) รัศมีธรรมหรือศีลธรรม

กวัธยา - คอกบัว

“สัมพันธ” อักษรไม่จำกัด ขอให้เป็นชื่อพยางค์เดียว มีความหมายว่า เจริญผลลาค สามารถ เข้มแข็ง ขอให้ชื่อคล้องกับนามสกุลด้วย

“เคือนิจิต” ต้องการชื่อคล้องกับชื่อพ่อแม่ (เคือนิจิต-กิลป์ชัย) มีความหมายเป็นสิริมงคล กล่าวหาญ มีเกียรติ มีความก้าวหน้า

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางวัน (ชาย)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

อิทธิ - อำนาจ

ตรีศักดิ์ - อำนาจทั้งสาม

อิทธิ - เจ้าผู้คุ้มครอง พระอาทิตย์

ตรีธวิน - (ออกเสียงตรีธสะวิน) รวดเร็ว กล่าวหาญ

อาศิต - การให้พร ความปรารถนา

วิบุรุษ

ตรุตร - (ออกเสียงทะรุก) ที่ให้ชัยชนะ มีอำนาจเหนือ

“นุจรี” ต้องการอักษร น อ ก ข มีความหมายว่า ลูก



แหวนวิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๙

ทั้งโลกเหี้ยมทั้งฟุ่มเฟือย เจ้าหญิงทรง
ประหาอำมาตย์ที่ซื่อสัตย์ของพระ
มิกาเสียเกือบหมด จนเดี๋ยวนี้ไม่มีใคร
กล้าออกปากพูดเล่าสิ่งใด ไม่ว่าจะ
เกิดเรื่องเลวร้ายอย่างไรก็ตาม ในเกาะ
การบูร ผู้คนเลิกยิ้มกันไปแล้ว ต่าง
คนต่างจะกระซิบกระซาบพุกกัน กว๊าย
กลัวว่าจะมีคน ไดยิน

วันหนึ่งขณะที่เจ้าชายอาลีทรงยืน
อยู่ข้างประตูวัง เจ้าชายทอกพระเนกร
เห็นเชลวาวนิงข้างเข็บบักของเจ้าหญิง

ฟาติมา เจ้าชายทรงลงท้อใจกล้า
เดินตามไป พอเดินห่างวังพันสายตา
คน เจ้าชายก็ไปกระตุกผ้าคลุมตัวของ
เชลวา และทรงทักขึ้นว่า

“สวัสดิ์ นาง ข้าคือเจ้าชายอาลี
สวามีเจ้าหญิงฟาติมา”

“อัย พระอัลล่าห์ช่วย” เชลวา
อุทานออกมาด้วยปีติยินดี “พระองค์
เสด็จกลับมาแล้ว นับเป็นการดีอย่าง
ยิ่งเพคะ เพราะขณะนี้บ้านเมืองไม่มี
ความสุขเลย”

“นางจะช่วยข้าได้ไหมเล่า”

เจ้าชายทรีถาม

“ได้เพคะ”

“ถ้าอย่างนั้นนางต้องทำตามที่
ข้าสั่งนะ คือต่อไปนี้ไม่ว่าจะอยู่ในห้อง
ที่ประทับของเจ้าหญิงเวลาใด นาง
ต้องแกล้งทำเป็นเจ็บนะ เจ็บจน
กระดิกกระเดี้ยไม่ได้ ใต้แท่นนอนบน
กึ่งในห้องของเจ้าหญิงเท่านั้น เมื่อ
เจ้าหญิงทรงให้หาหมอมา หมอถามก็
บอกหมอว่าเจ็บเหลือเกิน ถ้าไม่ได้→

มะนาวสดๆ จากแบกแคทมาละก็ เป็น
ไม่มีวันหาย แล้วคอยดูก็แล้วกันว่า
เกิดอะไรขึ้น แล้วมาบอกข้านะ”

เชลวารีบคำแล้วก็กลับไปยังวัง
แล้วก็ได้เห็นเจ้าหญิงประทับอยู่ในห้อง
จึงไปนั่งลงแทบเท้าเจ้าหญิง แกล้ง
หยิบงานเย็บปักถักร้อยมาทำ ทันใดนั้นก็
ทำเอามีความสุขใจ ร้องออกมาดังลั่น
ว่าเจ้บเลือนเกิน เจ้าหญิงตกพระทัย
จึงจับเชลวารีบให้นอนลงบนเตียงของ
เจ้าหญิง แล้วไปรุดให้หาหมอลาง
มาโดยด่วน

หมอลางมาถึงก็จับข้อมือ แกะที่
หิ้ว แล้วก็เคาะตีหัวใจแล้วพูดว่า “ก็
ไม่เห็นมีอะไร” และหันมาถามเชลวา
ว่า “เจ้บอะไรที่ทรงไหน”

“รู้สึกเป็นลม ยกหัวก็ไม่วิ่ง”
เชลวาคอย “แต่ข้ารู้ว่ามีสิ่งที่จะรักษา
โรคของข้าได้อย่างเดียวเท่านั้น”

“อะไรอะ” หมอลาง

“มะนาวสดจากแบกแคท”

พอได้ยินเช่นนั้น เจ้าหญิงก็ไปรุด
ให้หมอลางกลับไป แล้วครัสแก่เชลวาว่า
“หลบตาเสีย แล้วอย่าลืมตาขึ้น
มานะจนกว่าข้าจะบอก ไม่อย่างนั้น
มะนาวสดจะรักษาอะไรเจ้าไม่ได้
เลย”

แล้วเจ้าหญิงก็ทรงนำบันไดเล็กๆ
ออกมาจากตู้ พากเข้ากับผนังแล้วทรง
ไต่ขึ้นไปจนถึงชั้นเหนือประตูห้อง

เจ้าหญิงทรงหยิบผอบทองเล็กๆ ไปหนึ่ง
ลงมา เมื่อเปิดผอบออก ก็พบกลิ้งงา
เมื่อเปิดกลิ้งงาก็มีแหวนวงหนึ่ง เจ้า
หญิงทรงหยิบแหวนวงนั้นมากำไว้
มีทาสเฝ้าประจักษ์ปรากฏร่างขึ้น เจ้าหญิง
ทรงส่ง โสมน ให้หามมะนาวสดจาก
แบกแคทมาละหนึ่งเค็มๆ

แม้ว่าตาเชลวาจะหลับ แต่เชลวา
ก็สามารถมองเห็นเหตุการณ์ ได้โดย
ตลอดทางจนตาอ่อนงอนยาวนั้น พัน
จากนั้นเชลวาก็แกล้งหลับตาปีจน
กระทั่งเจ้าหญิงทรงส่งให้ลิ้มตา เชลวา
ก็รีบลิ้มตาขึ้น และก็ออกทานออกมา
ด้วยความตื่นเต้นไม่ได้ เมื่อเห็น
มะนาวจากแบกแคท

วันรุ่งขึ้นเชลวารีบไปหาเจ้าชาย
อาลี เล่าให้ฟังถึงแต่ต้นจนปลาย
เจ้าชายก็ตรัสสั้นๆ ว่า “ไปเอาแหวน
มาให้ข้า”

เชลวาก็คอยจนวันหนึ่ง เชลวา
แน่ใจว่าเจ้าหญิงเสด็จไปจากวังนาน
พอสมควร จึงนำบันไดออกมาพาด
แล้วไต่ขึ้นไปหยิบผอบทองนั้นมา เปิด
ผอบทองออกหยิบกลิ้งงามาเปิด และ
รีบหยิบแหวนมาสวมใส่ในทันที
เพราะเกรงว่ามีทาสเฝ้าจะมาปรากฏ
ร่าง เมื่อได้แหวนแล้วเชลวาก็รีบ
นำมามอบให้เจ้าชายอาลี เจ้าชายก็
ตรัสว่า

“รีบกลับเข้าวังได้แล้ว ทำเฉยๆ

เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ก็อย่าจะ
ตามไป”

พออยู่แต่ลำพัง เจ้าชายก็ทรงกำ
แหวนไว้ เรียกมีทาสเฝ้ามา โสมน
หาเครื่องแต่งองค์อย่างเจ้าชายมาให้
ต่อจากนั้นเจ้าชายก็สวมแหวนไว้ และ
เสด็จเข้าไปในวังผ่านยามมาหลายต่อ
หลายค่าน จนในที่สุดมาถึงห้องที่
ประทับของเจ้าหญิง และแลเห็น
เจ้าหญิงประทับอยู่ที่นั่น เจ้าชายจึงนำ
แหวนมาสวมนิ้วไว้ และครัสทัก
เจ้าหญิงว่า

“สวัสดิ์ เจ้าหญิง”

“เอ๊ะ บังอาจอย่างไร ถึงได้มา
ที่นี่อีก” เจ้าหญิงตรัสก็อกก้วยคาก
ไม่ถึง “รีบกลับไปยังบ้านเมืองของ
คนเสียทันที แล้วปล่อยข้าให้อยู่อย่าง
สงบสุขต่อไป”

“ธุระอะไร ที่นี้จะบ้านเมือง
ของข้า” เจ้าชายตรัส “พระบิดาของ
เจ้าหญิงทรงแต่งตั้งข้าเป็นรัชทายาท
เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ไปคด้วยน้ำมือ
ของเจ้าหญิงเช่นนั้นแล้ว ข้าก็ต้องกลับ
มาครองราชย์สืบจากพระองค์”

เจ้าหญิงไม่คิดว่าอะไร แต่รีบ
วิ่งไปหยิบบันไดพาดเข้ากับผนังหยิบ
ผอบทองมาเปิด แต่เมื่อเปิดกลิ้งงา
ออก ก็ปรากฏว่ามีแต่ความว่างเปล่า
ไม่มีแหวน เจ้าชายตรัสว่า

(อ่านต่อหน้า ๑๗๔)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

ทัศน์า สังศรีสุข

สีห์ เสือแสงศรี

ถ่ายภาพ

สร้างศักดิ์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เสือแสงศรี เชื้อชื่น ศรียากษ์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปริศา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ธ.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรพรรณ คุณวิศาล

ยุบล ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมลนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง วังสิกุล ธ.บ.

แนววิเศษ - ต่อจากหน้า ๑๓๖

“แหวนอยู่ที่ข้าแล้ว”

เจ้าหญิงทรงกริสร้องออกมา แล้ว
วิ่งไปประณทีก่อนจะเรียกทหารยามแต่
เจ้าหญิงทรงขวางไว้ ครั้นว่า“ทหารยามจะมีประโยชน์อะไร
เธอคงจะรู้ว่าข้าอาจะเรียกทหารใน
กองมาให้เป็นพันๆ”แต่เจ้าชายก็ทรงถลกแหวนออก
เมื่อโหม่งปรากฏร่างขึ้น เจ้าชายก็
ทวิตแด่ว่า “เราจะทำอะไรก็กับ
เจ้าหญิงแสนสวยพอกับแสนร้ายกาจ
นี่”“ข้าทูลอะไรไม่ได้หรอกพะย่ะค่ะ
สุดแต่เจ้าชายจะทรงใช้”“ข้าจะไม่ประหารนางหรอก
เพราะนางเคยเป็นเมียของเรา แต่ก็
ปล่อยไว้ไม่ได้ เพราะเจ้าหญิงรู้ความ
ลับเรื่องแหวนวิเศษนี้แล้ว ถ้าอย่างนั้น
พาเจ้าหญิงไปไว้ที่ถ้ำที่พ่อข้าพบแหวน
นี้ดีกว่า พาไปแล้วจัดแจงให้นอนอยู่
ที่นั่นแหละ ไว้อีกพันปีจึงค่อยให้คืน
ขึ้น”ทั้งไม่นอนกับทั้งเจ้าหญิงหายไป
พริบตา และเจ้าหญิงคงจะนอนหลับ
อยู่ในถ้ำนั้นนับพันปี มีแต่พระอัลล่าห์เท่านั้นจะทรงทราบว่ามีเจ้าหญิงตื่น
บรรทมขึ้นมา จะเกิดอะไรขึ้น แต่ก็
ยังมีเวลาอีกถึง ๕๕๕ ปี กว่าเจ้าหญิง
จะตื่นขึ้นส่วนเจ้าชายอาลีก็ได้ครองราชย์
เป็นกษัตริย์แห่งเกาะการบูร และทรง
ปกครองผู้คนพลเมืองด้วยความสุข
และสงบ เป็นที่ยินดีแก่คนทั้งปวง
เจ้าชายได้ทรงเลือกเซเลวาเป็นมเหสี
ของพระองค์ เพราะเซเลวามีความ
งามเกือบเท่าๆเจ้าหญิงแต่ว่าดีกว่า
มากมายนัก - ชีวิตของคนทั้งสองจึง
ดำเนินอย่างมีความสุขตลอดไป ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๘๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๕๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกกับนายสำนักงาน
๘๓/๓๖-๓๘ อาคารศิริทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๕๕๐๖สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๑.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๒ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานพื้นบ้านภาคใต้

บรรจบ พันธุเมธา

ชวานากับนางฟ้า (นิทานอัฟริกา)

เมื่อคนทำไร่ไถนาอย่างจำเป็นต้องพึ่งธรรมชาติ เรื่องเทพธิดา นางฟ้าหรือภูเขเวดดา ภูมิตเวดดา ผู้สิงอยู่ในต้นไม้ทองไร้ทองนา จึงยังมีเล่ากันอยู่เสมอแทบทุกท้องถิ่น ดังนั้นเรื่องนทลลัน อานีออต เล่าไว้ในเทพนิยายอัฟริกา ต่อไปนี้

ครั้งหนึ่งยังมีชวานาคนหนึ่งผู้ซึ่งอยากจะทำที่ดินอันอุดมสมบูรณ์สักแปลงหนึ่งปลูกข้าวโพดกับต้นเผือกกับมัน ชวานาผู้นั้นพยายามเสาะแสวงหาที่ดินตามริมฝั่งแม่น้ำบ้าง ตามชายป่าบ้าง และตามเชิงเขาบ้าง ให้เป็นที่ที่มีพุ่มไม้ต้นไม้เขียวชอุ่มที่จะกักฝนตกลงมาได้ง่าย ในที่สุดชายผู้นั้นก็คิดว่าตนเองได้พบที่ที่ตรงกับความต้องการแล้ว ตรงนั้นเป็นที่ดินที่ยังไม่ได้ถูกถาง อยู่ชิดกับป่าทางด้านใต้ เป็นที่รกร้างไม่มีพุ่ม พืชดินก็อุดมสมบูรณ์จนชวานาคิดว่าถ้าปลูกมันปลูกข้าวโพดคงจะได้ผลงอกงามที่สุด

เมื่อได้ที่เช่นนั้นแล้ว ชวานาก็กลับหมู่บ้านเพื่อไปหาบิดาชวานามา พันธ์ต้นไม้และพุ่มไม้ในที่นั้น ชวานาจึงแจ้งบิดามีความสุขแล้ว แล้วก็นำมา

พันธ์ต้นไม้มาฝากไม้ พอพันธุ์ลงไปได้หลายต้น ชวานาก็ต้องสะดุ้งด้วยความแปลกใจที่อยู่ ๆ ก็ได้ยินเสียงพุดกึ่งมาแผ่ว ๆ ว่า

“ใครมาพันธ์ไม้ของเรา”

ชวานาตะลึงย่นตัวตรง แล้วมองไปรอบ ๆ ด้วยอาการตกตะลึง แต่เมื่อไม่แลเห็นผู้ใด ชวานาก็ลงมือพันธ์ต้นไม้ต่อไป คิดว่าตัวเองหลอกไป แต่ไม่ช้าก็ได้ยินเสียงแผ่ว ๆ นั้นดังขึ้นใหม่อีกว่า “ใครมาพันธ์ไม้ของเรา”

ชวานาก็ตะลึงย่นขึ้น และมองไปยังต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ข้างหน้าตรงชายป่า และก็ได้สังเกตเห็นเป็นมันเหมาะว่ากิ่งไม้กิ่งหนึ่งที่ต้นไม้ต้นนั้น กระดิกได้ เมื่อขยับเข้าไปใกล้เข้าไปอีก ก็ได้ยินเสียงที่แลไม่เห็นตัวร้องถามมาอย่างเก่าอีก ชวานาจึงนึกได้ว่า เสียงนั้น

คงเป็นเสียงรุกขเทพธิดาหรือนางฟ้าที่สิงสถิตอยู่ในต้นไม้ต้นนั้นเอง เมื่อกำหนดว่าเป็นเสียงของนางฟ้า ชวานาก็เชื่อได้ว่านางคงจะพอใจที่ ชวานาจึงตอบอย่างสุภาพนอบน้อมว่า

“ข้าเป็นชวานาจากหมู่บ้านในหุบเขาโน้น ที่มานี้ก็เพื่อจะมาถางป่าทำไร่”

เมื่อพูดแล้วเช่นนั้น ก็มีเสียงต้นไม้เสียดสีกันดังยั้งขึ้น และมีเสียงหนึ่งดังขึ้นมาว่า “เราจะช่วยชวานาคนนี้พันธ์ไม้ใหม่”

“ก็ คี” มีเสียงกระซิบตอบมาจากต้นไม้ต้นนั้นบ้างต้นนั้นบ้าง และทันใดนั้น ต้นไม้ก็โค่นลง ถอนรากขึ้นมาจากดินเหมือนมีคนถอน ที่ดินรกร้างเรียบเหมือนกับมีใครไถคราดไว้ให้ ทั้งๆที่ชวานาไม่แลเห็นใครในที่นั้นสักคน เมื่องานเสร็จสิ้นลง ชวานานั่นก็ปลื้มใจไม่ได้ ทำยที่สุดก็กล่าวขอบคุณนางฟ้าเทพธิดาที่สิงอยู่ในต้นไม้เหล่านั้น ที่ได้ช่วยเหลือทำงานให้จนเสร็จ

เมื่อชวานากลับไปถึงบ้าน ยายเมื่อยก็จัดแจงหาข้าวปลาให้กิน เรียบร้อยแล้วก็ตามถึงเหตุการณ์ในวัน

นั่น ชาวนาถก็ตอบตรงๆว่า “วันนี้
เป็นวันที่ดีที่สุดของข้า ไม่เคยมีวันไหน
เลยที่ข้าจะวางบำไ้มาทั้งเท่านี้ ภาย
ในวันเดียว” แต่เมื่อยายเมียดถามว่า
ไปเลือกที่ใดที่ไหน ชาวนานั้นไม่ยอม
บอก แม้เมื่อจะเข้าขั้ตามเพียงไรก็ตาม

สองสหายชวาก็ตามมา ชาวนาได้
ตกลงใจว่า จึงเวลาควรจะเผาหญ้าใน
ไร่อย่างหีบบรรดาชาวไร่ชาวนาทำกัน
ในฤดูแจ้งได้แล้ว จึงได้ออกเดินทาง
ไปยังไร่ที่ต่างวันนั้น นำหินสำหรับขุด
ไฟไปด้วย เกินพลงคิดพลงด้วย
ความอหังการว่า คราวนี้จะมีนางฟ้ามา
ช่วยงานของตนอีกไหมหนอ พอเดิน
มาถึงไร่ชาวนาก็จกแรงเคาะกอไม้
พยายามทำเสียงให้ดังๆ หวังจะให้นาง
ฟ้าได้ยิน และที่สมจริงกังหวัง คือมี
เสียงกระซิบว่า “ใครมาเคาะกอ
ไม้ของเรา” คราวนี้ชาวนาตอบออก
มาทันทีว่า

“ข้าเป็นชาวนามาจากหมู่บ้านทาง
โน้น และข้ามาก็เพื่อจะมาเผาป่า”
ทันใดนั้นก็มิเสียงหนึ่งก็ออกมา
ว่า “เราจะช่วยชาวนาคณนี้เผาป่า
ไหม”

“ก็ คี คี” มีเสียงกระซิบดังมาจาก
ต้นไม้ต้นนั้นบ้างต้นนั้นบ้าง ทันใดพุ่ม
ไม้ใบหญ้าแห้งๆเหล่านั้นก็คึกคักเป็น
เปลวไฟขึ้นมาทันที ไฟช้กแผ่ลามไป
ทั่วพื้นที่ที่ปรบไว้เรียบร้อยแล้ว ชาวนา
ไม่เห็นทวน้งฟ้าเหล่านั้นหรอก แม้
กระนั้นชาวนาก็ยังร้องกะโผนออกไป
ว่า (อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

ชื่อ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๓๐
บรรจุบ พันธุมเรชา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๓๐ ก.ย. - ๕ ต.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“คูปรารธนา” อยากทราบคำแปลของชื่อ ปวงมณ ถ้าไม่มีคำแปล
อยากขอให้ช่วยเปลี่ยนให้ด้วย

อาจเปลี่ยนเป็น นวกมล ได้ แปลว่า บัวทั้งเก้า หรือบัวใหม่

“ชัชมนัง” ต้องการ พ.นำหน้า (อย่าให้มี วี ลี คี กา ลา รา อยู่ในชื่อ)
ขอให้มีความหมายเป็นลิลิตวิมล จลลาค เรียบร้อย

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

ไพฤกษ์ - ชื่อพระอินทร์ พระวิษณุ

พิชฐา - มั่นคง

พสุภา - รัศมีแห่งทวีป ความมั่งคั่ง

“บุญล้อม” ต้องการอักษร ส ท น มีความหมายว่า น่ารัก มีสง่าราศี
สมเป็นลูกคนเคียวของพ่อแม่ (พี่สาวชื่อ สุวิโรจน์)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สธนา - มั่งมี

สาธมน - ความดี ยอกเยียม

สุพนา - พระอาทิตย์

“อินทรา” ต้องการอักษร ก อ ท มีความหมายว่า ความรู้ เป็นที่รักที่
ต้องการ จลลาคี เก่ง มีชื่อเสียง มีอำนาจ กล้องชื่อพ่อชื่อแม่ (บิดาชื่อ
กฤษณ์) เป็นชื่อลูกแฝด

สงสัยว่าจะเป็นชื่อรายเดียวกัน เพราะเกิดวันเดียวกัน เวลาเกือบ
เหมือนกัน โปรดกรุณาตอบไป (อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

ข้อที่ - ต่อจากหน้า ๑๔

“อรัญ” ต้องการอักษร ท อ มีความหมายเป็นสิริมงคล
ฉลาด ยอดเยี่ยม เป็นที่ปรารถนา ขอให้ชื่อคล้องกัน
(ท หรือ ก นำหน้า) เพราะเป็นชื่อลูกแฝด

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

กานติ - ที่ให้ความงาม ความน่ารัก ความปรารถนา
ทศ - ความยิ่งใหญ่ ความเรืองรอง

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

กานติ - ทรงไว้ซึ่งความงาม ความน่ารัก นำปรารถนา
ทศ - ความยิ่งใหญ่ ความเรืองรอง

“นฤพร” ต้องการชื่อที่มีสิริมงคล มีความหมาย สวยงาม
น่ารัก (พี่ชายชื่อ ‘ศฤกษ์’) ชื่อ รพี ใช้ได้หรือไม่สำหรับ
คนเกิดวันจันทร์

ถ้าไม่ดีเรื่องสระต้องห้ามสำหรับวันนั้นก็ไม่ใช่

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

นฤพร - มีสิริมงคลแก่คน
นรมย์ - ทำให้สนุกเพลิดเพลิน
นัยน์ - ยินดีในการนำและความประพจน์

“อรุณา” ต้องการอักษร อ ร ษ มีความหมายเป็น
สิริมงคล เกิดวันพุธกลางคืน

ต้องถือเป็นพุธกลางคืน ไม่ใช่พฤหัสบดี

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (ชาย)

อรุณ - ทรงไว้ซึ่งความรู้
อรุณ - รักและถือความรู้
รณ - เจ้าแห่งการรบ หรือความยินดี



ชวานากับนางฟ้า - ต่อจากหน้า ๑๔

“ข้าขอบพระเดช พระคุณทีนางฟ้า
ทั้งหลายช่วยเหลือข้า” แล้วชวานาก็
เดินทางกลับบ้าน

วันรุ่งขึ้นชวานาก็กลับไปยังท้อง
ทุ่งนั้นอีก เพื่อชุกคอไม้ใหญ่ ๆ ขึ้น
ต่อจากนั้นก็กลับไว้เป็นท่อนๆ กองไว้
ตามชายทุ่งเพื่อจักแจกจ่ายทำฟืนต่อไป แต่
งานนี้หนักไม่น้อย และทำได้ช้ามาก
ตามธรรมชาติจะต้องกินเวลาถึงหลายวัน
กว่าจะเสร็จ แต่แล้วชวานาก็ออก
ลึงโลกใจไม่คิดถึงพอเหวี่ยงขวานลงไป
ในดินหนแรก ก็ได้ยินเสียงกิ่งขึ้นว่า
“ไครมาชุกคอไม้ของเรา”

“ข้าเป็นชวานามาจากหมู่บ้านทาง
โน้น” ชวานาตอบ “ข้ามาที่นี่เพื่อจะมา
ชุกคอและตัดเป็นท่อนๆ”

และก็เป็นไปดังชวานาหวัง คือ
นางฟ้าที่สิงสถิตที่ต้นไม้เหล่านั้นได้
ช่วยกันทำงาน ไม่ช้าก็ถูกชุกจาก
ดินขึ้นมา และตัดเป็นท่อนๆ เรียงไว้
กบที่ที่ชายทุ่งนั้น ชวานาเห็นแล้วก็
พรั่นกลัวว่า “ขอบคุณ ขอบคุณเหลือ
เกิน” แล้วก็เดินทางกลับบ้านอย่างผาสุก

นับแต่นั้นมา ก็เป็นอันว่าชวานา
ไม่ต้องทำอะไร พอจะชุกดิน นางฟ้า
ก็มาช่วยชุก ถึงคราวจะหว้านขวานไป

กับปลูกเผือกปลูกมันอย่างละครั้งแปลง
นางฟ้าผู้ไม่เห็นตัวก็ได้มารับลุงข้าว
โพกไปจากมือชวานา ยังไม่ทันไร
ทุกอย่างก็สำเร็จเรียบร้อย

ชวานาได้ไปที่ไร่ของตนทุกวัน
ไปยืนอยู่ที่ชายทุ่ง มองดูพืชผลที่โตวัน
โตคืน ชวานาไม่เคยต้องถอนหญ้า
หรือพืชที่มาแย่งอาหารพืชผลของตน
ไล่กันก็ได้ ไม่ต้องไล่ บรรดานางฟ้าต่าง
ช่วยกันไล่ให้ ทำให้นางฟ้าต้องทำงาน
หนักแทนชวานานั่นอยู่ตลอดเวลา จึง
เป็นอันว่าชวานาเป็นผู้ที่สุขสบายที่สุด
จะลำบากอยู่อย่างเดียวก็น่าจะสบาย

ช่างตามไม่หยุดหย่อนว่า “ไรรุ่นอยู่ที่ไหน ทำไมตอนหญ้าได้รวกเร็วนี้ ไม่ต้องเสียเวลามากเลย”

แต่ทำอย่างไรชาวนาจะไม่ยอมบอก ด้วยกลัวว่าเมียของตนจะไปทันนั้น และทำให้นางฟ้าไม่พอใจ เพราะชาวนาว่า จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องปฏิบัติแก่นางฟ้าด้วยความเคารพนับถือ

วันหนึ่งขณะที่ชาวนาไปคุุพืชผลของตน พลองเปรียบเทียบกับของคนอื่นๆ และก็เห็นจริงว่าตนชาวโศกกับคนอื่นเขากลับกันของตนเจริญเติบโตยิ่งกว่าของใครก็ตามที่เคยพบเห็น จริงละ ถึงแม้ในขณะนี้ชาวโศกยังเขียวอยู่ ยังกินไม่ได้ และหัวเหือกหัวมันก็ยังไม่ได้พอจะทำอะไรกินได้ แต่ชาวนาทิดึกว่าอีก ๓-๔ อาทิตย์ก็ควรจะเก็บเกี่ยวได้แล้ว

ขณะที่ชาวนาเดินลัดเลี้ยวมาตามทางเพื่อกลับบ้าน ปากก็ตะเบ็งร้องเพลงเกี่ยวข้าวอย่างสบายอารมณ์อยู่นั้น ก็ได้เจอะเมียที่มากาม เมียแกทักขึ้นว่า “ช่างสบายใจจริงนะวันนี้” แล้วก็บอกต่อไปว่า “ข้ากามาหมายจะบอกแก่ว่าพื้นเราหมดแล้ว เย็นนี้ไม่มีพื้นหุงข้าวหрок ได้ยินอย่างนั้นบางทีจะหยุดร้องเพลงเสียทีละมัง”

ชาวนาชักหัวเสียที่รู้ว่าอาหารเย็นยังไม่เสร็จ จึงบอกเมียว่า “เข้าไปหากามห่มไม้มันนั้นละ หน้าที่หาพื้นมันหน้าทีของแก พวกผู้หญิง”

“ถ้าไปหาพื้นจากไร่ของแกได้ละก็ คงได้มวกโชติเคียว และถ้าแกไม่บอกข้าประเดี๋ยวนี้ว่าไร่ของแกอยู่ที่ไหนละก็ ข้าไม่อยู่กับแกหрок ข้าจะกลับไปบ้านพ่อแม่ข้า”

ตอนนี้ชาวนากลายเป็นคนเกียจคร้านไปแล้ว เพราะนางฟ้าช่วยทำอะไรให้หมด และการกลับไปไร่อีกครั้งหนึ่งในยามนี้ช่างเป็นเรื่องพันวสัย ดังนั้นชาวนาจึงยอมบอกยายเมียว่า ไร่ของตนอยู่ที่ไหน แล้วก็ไล่ให้เมียไปชวนพื้นมาให้พอหุงหาอาหารในเย็นวันนั้น

ชาวนาบอกเมียโดยตลอดว่าจะไปถึงไร่ได้อย่างไร แล้วก็เสริมว่า

“แกต้องรับปากข้าอย่างหนึ่งนะว่า แกจะไม่พูดอะไรเลย ขณะที่อยู่ในไร่แล้ว ใครถามอะไรก็ไม่ต้องตอบจำไว้นะ”

เมียชาวนาอดแปลกใจไม่ได้ แต่เมื่อรับปากว่าจะไม่พูดอะไร ก็เลยไม่ถาม แต่รีบผละจากไป ครั้นมาถึงท้องทุ่ง เมียชาวนาอดแปลกใจไม่ได้ก็เห็นพืชผลอันแสนแปลกเช่นนั้น ถึงกับอุทานออกมาว่า

“ข้าวโศกนี่คงจะกินได้ในเร็ววันนี้แล้วละมัง” ก็แล้วก็ชักข้าวโศกออกมาฝักหนึ่ง แล้วลองแกะเม็ดออกมาชิม ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงกังมาว่า “ใครมาชักข้าวโศกของข้า” ได้ยินเช่นนั้น เมียชาวนาจึงลืบลืมสติปัญญาที่ให้อีกกับ

ผัว รีบตอบอย่างเคื่องๆว่า

“ข้าวโศกนี่ไม่ใช่ของแณะนะ ไม่ว่าแณะเป็นใครก็ตามที มันเป็นของผัวข้าคงหาก”

พูดแล้วก็เลื้อยไปเห็นต้นเหือกอวบเขียว จึงจัดแจงเอามือชุกกินแล้ว ก็กลืนลงคอเหือกในกิน ทันใดนั้นก็มิเสียงกังมาว่า “ใครมาถอนต้นเหือกของข้า”

“นี่มันไม่ใช่ต้นเหือกของแณะ” ยายเมียชาวนาร้องลั่น “มันเป็นของผัวข้า เพราะฉะนั้นข้าจะชุกหัวเหือกสักเท่าไรข้าก็ชุกได้ตามใจข้า”

ในขณะนั้นก็ได้มีเสียงคันไม้เสียดสีกัน แล้วก็มีเสียงกระซิบกระซาบซึ่งทำให้หญิงนั้นกลัวตัวสั่น เมียชาวนาได้ยินเสียงหนึ่งกังขึ้นว่า “เมียชาวนา นี้อยากจะชักข้าวโศกอยากถอนต้นเหือก เราจะช่วยเขาไหม”

“ช่วย ช่วย ช่วย” เสียงกังแข็งแะขึ้น และแม้ว่าหญิงนั้นจะไม่แลเห็นตัว แต่ก็รู้สึกได้ว่ามีมือที่ตนแลไม่เห็นมาถอนต้นเหือก กับชักต้นข้าวโศกที่อวบสูงและเขียวสด จนกระทั่งต้นข้าวโศกเหล่านั้นหักและล้มระเนระนาดอยู่บนพื้น ใ้การใดๆไม่ได้เลย

เมียชาวนาจึงใจกลั้วเป็นที่สุด ไม่ยอมรอกเก็บพื้นคันที่ทั้งใจไว้ ได้แต่วิ่งพลงร้องให้พลง กลับไปยังหมู่บ้านในหุบเขา ชาวนาได้ยินเสียงเมียกลับมา (อ่านต่อหน้า ๑๔๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ	สุรางค์ เปรมปรีดิ์ นิตยวรรณ ปิ่นทอง	ผู้อำนวยการ บรรณาธิการ	ที่ปรึกษาทางวิชาการ นันทกา สุประภาชนะนันท์ ร.บ.ร.ม. สุกัตรา สิงหลกะ ร.บ. สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph.D. ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์ กนก สามเสน วิถ แพทย์หญิงอรรพณ กุณวิภา อุดล ธรรมมงคล อ.บ. สมศรี สุขกุลนันท์ แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์ เสี่ยม เม้าทองสุข จำนง รังสิกุล ร.บ.
ภาพปก	กองบรรณาธิการ สี่ เสือเผลงศรี เชื้อชื่น ศรียาภัย นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรงรักษ์ บรรณาธิการภาคพิเศษ สุภา ลือศิริ	กองธุรการ นวลศรี ปรภาศิริ ปรีดา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม ประทุม พัวตะมะ	
ภาณี มหาสมิตี หุน เกษจรัส ถ่ายภาพ			

ชวานากับนางฟ้า-ต่อจากหน้า ๑๓๖
ก็ออกไปรับ แท่หญิงนั้นตกใจขวัญ
บิน ไม่อาจจะอธิบายสิ่งใดให้กระจ่าง
ชัดได้ ชวานาเคาออกมาเกิดอะไรขึ้น
จึงถามขึ้นว่า

“แกพูดใช่ไหม แกชกคำสั่งข้า
ใช่ไหม”

แท่หญิงนั้นพูดไม่ออก ชวานา
คาดคิดว่าต้องเกิดเรื่องน่ากลัวขึ้นที่ไว้
นั้น จึงได้รีบวิ่งไปยังไร่ของตน พอ
แลเห็นเข้า ภาพที่เห็นนั้นทำให้ชวานา
กะลั่นงัน อะไรกันนั้น ถิ่นข้าวโพด

ล้มระเนระนาดเกลื่อนกล่นอยู่ทั่วไป
แต่ละคันยังไม่แก่จักพอจะใช้การได้
พืชผลอันงามมรดกเร็วอย่างน่ามหั
ศจรรย์ได้กลายมาเป็นสิ่งที่ใช้การไม่ได้
ไปแล้ว

ชวานาจนปัญญาจะทำอะไรได้
ก็แต่ตะโกนร้องออกมาว่า “ช่วยด้วย
ช่วยด้วย” หมายถึงให้นางฟ้ามาช่วย
อย่างเคย แต่ก็ไม่มีปรากฏมีเสียงใดๆ
ให้ได้ยินเลย มีก็แต่เสียงมดที่ยกกอง
กันมากินข้าวโพดที่ถูกหักเสียหายเหล้า
นั้นเท่านั้น ในที่สุดชวานาก็ต้องค่อยๆ

เดินกลับบ้าน ร่ำพั้งขึ้นว่า

“ข้าจะไม่ไว้ธุระให้นางฟ้าทำ
อะไรให้อีกต่อไปแล้ว สมน้ำหน้าแล้ว
ที่เราอยากช้เกียจ”

“ข้าก็จะไม่ยอมเสียถ้อยคำอีกเลย”
เมื่อชวานาพูด “เพราะถ้าหากข้าไม่
พูดอะไรออกมา เราก็คงมีพืชผลชนิด
ยอดเยี่ยมยิ่งกว่าใครในละแวกนี้ในไม่
ช้าแล้ว”

ผลสุดท้ายในคำวั้นนั้น คนทั้งสอง
ต้องไปนอนทั้งๆ ที่ท้องยังหิวอยู่อย่าง
นั้น ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร			ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาซึ่งสำนักงาน	
	มารับที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์	๘๓/๓๖-๓๘	อาคารศวิตศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๔๔๑๖๖
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท	สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์	
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท	เล่มละ ๓.๕๐ บาท ขนาดครึ่งหรือครึ่งไปรษณีย์ ระบบส่งชำระเงิน	
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท	ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์	
			สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ	

นิทานนิทานชาด

บรรจบ พันธุเมธา

คนอกตัญญู (นิทานอินโดนีเซีย)

ความอกตัญญูจะเป็นลักษณะอันไม่พึงประสงค์ จึงมีเรื่องเล่ากันเนืองๆ ในดินต่างๆ หลายดินด้วยกัน ดังเรื่องที่สามารถโน โสโสธรร โขโน เล่าไว้ คือไปนี้

วันหนึ่งชายคนหนึ่งได้ไปล่าสัตว์ในป่า วันนั้นโชคไม่ดีเลย ชายนั้นเดินไปเป็นชั่วโมงๆ ก็ไม่พบกวางหรือหมูป่าแม้แต่สักตัวเดียว มีทั้งหลายครั้งที่เห็นนกกระต่าย ชายนั้นก็ยิงแต่ยิงที่ไรก็พลาดทุกที กระต่ายหลบหายเข้าไปในพุ่มไม้หมด แมงก้นกพรอบป่าซึ่งเคยมีเป็นอันมากในฤดูนี้ ก็ไม่แสดงให้เห็นที่ไหนเลย ชายนั้นวนเวียนอยู่ในป่าจนกระทั่งมืดค่ำ รู้สึกทั้งหิวทั้งเหนื่อย แต่ยังไม่ได้อะไรก็มือกลับไปบ้านเลย

ชายนั้นรู้สึกขุ่นเคืองใจเป็นอย่างยิ่ง ก็ก็จะกลับบ้าน แต่การกลับไม่มีอะไรจะทำ จะต้องเผชิญกับการข่มขေးและเป็นที่ขบขันของคนอื่นๆ ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องน่าอินตึน

ขณะที่กำลังครุ่นคิดอยู่ว่าจะทำอย่างไรดี ก็พอดีได้ยินเสียงคำรามก้อง

ลั่นอยู่ไม่ไกลนัก เสียงนี้ทำให้ชายนั้นตกใจได้เลย ก็ด้วยความตกใจสุดขีด ชายนั้นทั้งปืนของชนแล้วก็วิ่งไปยังต้นไม้ที่ใกล้ที่สุด โดดขึ้นไปสูงพอพ้นเงื้อมมือเสือ ซึ่งมาถึงที่นั่นในอีกใจต่อมา

มาถึงได้ต้นไม้แล้ว เสือก็ไม่ไปไหน กลับเดินวนเวียนอย่างซัดเคืองใจอยู่แถวๆ นั้น ท้ายที่สุดก็เลยนอนลงที่ใต้ต้นไม้ตัวเอง ชายนั้นก็ได้กลายเป็นเชลยของเสือไปแล้ว ทำอะไรก็ไม่ได้ ได้แต่รอนจนกว่าสัตว์ร้ายนั้นจะลุดไปจากที่นั่น

ชายนั้นคอยด้วยความหวาดกลัว ชั่วโมงหนึ่งก็แล้ว สองชั่วโมงก็แล้ว แต่เสือกก็เหมือนจะไม่มีการทำอะไรจะผลจากที่นั่นไป

ขณะนั้นพระอาทิตย์ลับไปแล้ว ยังมืดมิด กวามมืดมิดยิ่งกว่านั้นก็ยังรู้สึกหิว ทั้ง

หิวข้าวหิวน้ำ ชายนั้นก็กลัวความหวาดสะทึงว่า “ถ้าเสือมันไม่ยอมไป มันจะคอยจนกว่าเหยื่อของมันจะตองถูกความหิวบังคับให้ไต่ลงมา แล้วอะไรจะเกิดขึ้น”

ขณะที่กำลังคิดว่าวันกวันใจอยู่นั้น ชายนั้นก็ได้ยินเสียงใบไม้เสียดสีกันอยู่ข้างบนหัว พอเงยหน้าขึ้นดู ก็ให้เห็นสิงอยู่กิ่งฟุ้งรวม ๘ ตัวด้วยกัน เป็นพ่อตัวหนึ่ง แม่ตัวหนึ่ง ลูกห้าตัว สิงพวกนั้นกำลังกินอาหารมื้อเย็นกัน นับเป็นอาหารที่หรูหราไม่น้อย เพราะมีผลไม้มากมายหลายอย่างที่มีมันหากันมา ก็มีทั้งกล้วย มะละกอ แดงโม และลูกเงาะ ทั้งไข่ก็มี อ้อยก็มี สิงเหล่านี้น่าใจและมีน้ำใจต่อชายนั้น เมื่อเห็นคนนั่งหิวอยู่บนต้นไม้ ก็ได้แบ่งผลไม้ให้กิน และแบ่งให้มากจนกินอิ่มทีเดียว

กินนั้นชายนั้นต้องนั่งจับเจ้าอยู่บนต้นไม้ตลอดทั้งคืน และรู้สึกชื่นชมกับความมีน้ำใจของสิงเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง ครั้นรุ่งสาง แสงเงินแสงทองทอดยาวมาเรื่อยๆ ชายนั้นก็ลืมมองดูไต่ต้นไม้และก็รู้สึกโล่งอกที่เห็นว่าเสือตัวนั้นลุดจากที่นั่นไปแล้ว จึงรีบ

จักแรงไต่กันไม่ลงมา เก็บบิ่นที่โยน
ทิ้งไว้แต่เมื่อคืนแล้วก็เตรียมตัวจะกลับ
บ้าน แต่แล้วก็รู้สึกได้ว่า ยังยังสัทว
อะไรไม่ได้สัทว ในที่สุดก็ตัดสินใจ
ว่าจะกลับบ้านเมื่อปล้ำไม่ได้ในเมื่อมา
เสียเวลาทั้งวันทั้งคืนอยู่ในป่า ไม่เช่น
นั้นคนทั้งบ้านจะหัวเราะเยาะเอาได้

“ไม่ได้ ไม่ได้ ค่องหาอะไรทีก
มือไปบ้านยาย คนพวกนั้นจะได้เชื่อ
ว่าเราใช้บิ่นเป็น”

เมื่อเจอหน้าชนคนกันไม้ ชายนั่น
ก็แลเห็นและรู้ทันทีที่มีน้ำใจต่อกันใน
ยามหัวโหมเมื่อคืนนี้ แต่ชายคนนั้นเห็น
แต่แก่ได้ ทั้งยังบอกเหี้ยมและออกทัญญ
เกินกว่าจะขอจางามมีน้ำใจของลุง
เหล่านั่นได้ ฉะนั้นไม่ทันต้องหยุดคิด
สักขณะเดียว ชายนั่นก็เล็งปืนและยิง
ไปยังลูกสิงโตหนึ่ง เพราะหัดยิงพลาด
ไม่ถูกลิงตัวนั้น ชายนั่นหัวเสียยิ่งนัก
จึงตั้งใจจะยิงไปอีกครึ่งหนึ่ง แต่แล้ว
ชายนั่นก็ตกใจตลึงทุกตัว ที่เห็นเสือ
ตัวเมื่อคืนกลับมานอีก ทั้งนี้เพราะเสียง
ปืนนั่นเองที่ทำให้เมื่อนึกขึ้นได้ถึงเหยื่อ
ของคนบนคันไม้

ชายนั่นเลยเดินไปที่เสือและยิงออก
ไป ลูกปืนถูกเสือเหวี่ยงกัน แต่ไม่
ได้ถูกที่จกรรพพอที่จะทำให้เสือตัวนั้น
ตายทันที เสือโมโหเป็นที่สุดจึงโจนเข้า
ใส่และขยี้ชายนั่นเป็นชิ้นๆ ในพริบตา
เดียว ❀

ช่อติ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๘
บรรจบ พันธุเมธา คอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๕ ค.ค. - ๑๐ ค.ค. ๒๕๑๖) ส่วนล่าตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรื่องตามลำดับวันที่

“พยงค์” ท้องการอักษร ส ว น มีความหมายว่าอำนาจ เจริญรุ่งเรือง
วาสนา เป็นที่รัก (บิคาชื่อสุชาติ มารดาชื่อวรรณ)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

สวรย์ - ประกอบด้วยคุณลักษณะอันยอดเยี่ยม
สวนันท์ - ยินดีในตัวเอง
สวรรณย์ - ที่มีความงามยิ่ง

“ระวีวรรณ” ชื่อ นันทพร สำหรับคนเกิดวันจันทร์จะเหมาะสม
ก็แล้ว ใช้ได้

“ดวงใจ” ท้องการชื่อที่มีความหมายดี (บิคาชื่อสมศักดิ์)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ศัสมน - (ออกเสียงศักดิ์สมน) การสรรเสริญ
ศรวณ - ชื่อเสียง
ศัญชวล - เปล่งแสงแจ่มจ้า

“กัญญา” ขอให้คล้องกับอักษรชื่อพ่อแม่ (ลือชัย-กัญญา) หรือคล้อง
กับพี่สาวชื่อ กนตลต

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

กวิภฏ - เจ้าแห่งภู
กคิท - ใช้เป็นชื่อ ไม่มีความหมายโดยเฉพาะ
กุลชน - ผู้เกิดในสกุลผู้ดี (อ่านต่อหน้า ๑๑๘)

นิทานมหาชาลี

บรรอบ พันธุเมธา

ไก่อันหยี่กะลาราส (นิทานอินโดนีเซีย)

กีฬาชนไก่ลงเป็นกีฬาที่ชาวอินโดนีเซียโปรดปรานกันนัก จึงได้มีเรื่องเล่าอันเนื่องด้วยไก่อันไวกี้ ทั้งเรื่องที่มีมารักเรต มุช อาลี มาซาห์ เล่าไว้ในนิทานชาวบ้านอินโดนีเซียต่อไปนี้

เมื่อนานมาแล้ว มีรายาผู้เรืองอำนาจองค์หนึ่งครองแคว้นมานาน รายาองค์นี้มีโอรสองค์เดียวเท่านั้น นับเป็นความหวังและความปลาบปลื้มพระทัยแก่รายาผู้เป็นบิดาอย่างยิ่ง แต่ครั้นเมื่อโอรสองค์นี้ทรงเจริญวัยขึ้น กลับกลายเป็นความผิดหวังและความท้อแท้พระทัย เพราะโอรสทรงประพฤติเหลวไหลมิได้เชื่อฟังบิดา ไม่ยอมฟังคำตักเตือนและสั่งสอน สนพระทัยอยู่อย่างเดียวในโลกคือ การชนไก่ การชนไก่เป็นสิ่งที่โปรดปรานที่ไม่มีใครจะหันเหความสนพระทัยให้ไปโปรดอย่างอื่นที่มีคุณค่ากว่าได้เลย จนท้ายที่สุดรายาแห่งบานตันไม่มีหนทางใดจะจัดการกับโอรสได้ จึงต้องถอดจากตำแหน่งรัชทายาทและเนรเทศไปให้พ้นบ้านเมือง

โอรสรายาบานตันก็ไม่คร่ำว่า

กระไร เสกจ์ออกจากวังตามประสงค์ของบิดา แล้วก็เดินทางไปโดยไม่รู้จักหมาย จนกระทั่งมาถึงป่าที่บ้ำเข้าแห่งหนึ่ง โอรสรายาบานตันทรงเหน็ดเหนื่อยยิ่งนัก ใครจะหาที่พักค้างคืนในบ้ำนั้น และที่กลางบ้ำนั้นเองโอรสรายาก็ทอดพระเนตรเห็นกระท่อมหลังเล็ก ๆ หลังหนึ่งซึ่งมุงด้วยใบมะพร้าว กุศธากเรียบร้อยดี และขณะที่โอรสรายากำลังยืนมองปรารภกับองค์เองว่า "เอ จะมีใครอยู่ในกระท่อมบ้างหรือเปล่าหนอ" ก็พอดีมีผู้หญิงสาวสวยคนหนึ่งปรากฏร่างขึ้นที่ประตู โอรสรายาจึงเสกจ์เข้าไปหาและถามหญิงนั้น หญิงนั้นตอบว่า

"ข้าอยู่ที่คนเดียวแหละ พ่อแม่ข้าตายหมด ปล่อยให้ข้าอยู่ในบ้ำนี้แต่ลำพัง"

เมื่อเป็นเช่นนั้น ชายหนุ่มกับหญิงสาวก็เลยอยู่ด้วยกันจนสามภรรยาอยู่ด้วยกันมานานจนใกล้จะคลอดลูกคนแรก เหลืออีกราวสองเดือนเท่านั้น โอรสรายาก็ได้ชื่อว่า รายาแห่งบานตันสิ้นพระชนม์เสียแล้ว ชาวบ้านทำให้โอรสรายาบานตันทรงตื่นตื่นมาก เพราะพระองค์เองไม่ใช่โอรสองค์เดียวของรายาบานตันหรือหากหรือ ทั้งนั้นพระองค์ไม่มีสิทธิสมควรจะได้ครองราชย์สืบต่อจากรายาบานตันหรือหากหรือ คำวิงวอนแล้ว โอรสรายาบานตันก็ตัดสินใจกลับเข้าบ้านเข้าเมือง แต่ก็จะไม่ยอมให้เมียตามไปด้วย มิโยนางจะอ่อนวอนและร้องไห้คร่ำครวญ ท้ายที่สุดก็ต้ออกชกหัว แต่โอรสรายาบานตันก็ยังเฉยไม่ยอมให้ไปด้วย ในที่สุดโอรสรายาบานตันก็ออกเดินทางไปทั้งเมื่อให้เมษิฐะศากรรมอยู่แต่ลำพังวันหนึ่งหลังจากนั้นมาสองสามเดือน ขณะที่เมียรายาของโอรสรายาบานตันกำลังนั่งคิดว่าฟังถึงโชคชะตาของตนอยู่ที่หน้ากระท่อม ก็ได้มีนกอินทรีตัวหนึ่งบินวนเวียนอยู่บนหัว

โนปากนกอินทรี คับตูกโก่ตัวหนึ่ง
ไว้ พอมาถึงหญิงนั้น นกอินทรีก็
ปล่อยตูกโก่ ตูกโก่หล่นลงมาอยู่
แทบเท้าหญิงสาวบ้า หญิงสาวหยิบขึ้น
มากุ เห็นตูกโก่นั่นได้รับบาดเจ็บ แต่
ยังไม่ตาย จึงอุ้มไปประคบประหงม
เป็นอย่างดี อีกไม่กี่วันต่อมา หญิงนั้น
ก็คลอดลูกเป็นชาย เป็นเด็กน่ารัก
และแข็งแรง

วันคืนล่วงไปเป็นปี เด็กน้อยก็
เติบโตขึ้นจนมีอายุได้ ๔ ขวบ เด็กนั้น
เฝ้าแต่ถามแม่ว่า “แม่จ๋า ลูกไม่มีพ่อ
หรือ” แม่ก็ตอบว่า “ไม่มีหรือ
ลูก” ก็เท่านั้นเอง แล้วนับแต่นั้นมา
ช่างก็ไม่ถามไม่ตอบกันว่อย่างไรรอีก

ในระหว่างนั้น ลูกโก่ที่ตูกนก
อินทรีคาบมา ก็หายเป็นปกติ และ
เติบโตขึ้นเช่นเดียวกันจนกลายเป็นโก่
ใหญ่งามสง่า ทั้งเด็กทั้งโก่เติบโตมา
ด้วยกัน และใกล้ชิดกันตลอดมา และ
โก่ตัวหนึ่งเองก็ได้ทำชื่อให้แก่เด็กน้อยผู้
มีชื่อว่า บันหยิกะลาราส เวลาโก่ขึ้น
เสียงขันของโก่ฟังเหมือนจะพูดว่า

“เอ็ก อี เอ็ก เอ็ก ข้าเป็นของ
บันหยิกะลาราส

แม่นอนกระต๋อมในป่า พ่อเป็น
รายนอนในวัง”

ฝ่ายโอรสรายาบันคันเมื่อกลับ
เข้าบ้านเข้าเมือง ก็ได้เป็นรายา
ครองราชย์สืบต่อไปสมดังหวัง แต่เมื่อ
ครองราชย์ได้ไม่นาน ราษฎรทั่วทั้ง
แคว้นแคว้น (อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ช้อด

ท่านผู้อ่านที่สนใจช้อด โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๓
บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอช้อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๐ ค.ค. - ๑๔ ค.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำขอช้อกับช้อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“แดง” ต้องการอักษร ก พ ค หรืออะไรก็ได้ มีความหมายว่า ฉลาด
น่ารัก สุขุม

ช้อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

กัณณวันต์ - ฉลาด เจียบแหลม

กัญจนันต์ - เหมือนทอง

กมัย - มีความสุข เจริญรุ่งเรือง

“ขวัญใจ” ต้องการอักษร ข จ น ว มีความหมายเป็นสิริมงคล ฉลาด
ร่าเริง ช้อสนัๆ

ช้อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

ขรัศมี - รักมีพระอาทิตย์

จันทร์รงค์ - องค์แห่งพระจันทร์

วจันันท์ - ยินดีในการพูด การแนะนำ

“พิมพ์ลัส” อักษรไม่จำกัดก็มีความหมายว่าเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด

ช้อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

เวทิตว์ - ความเป็นผู้รู้

ไพทยา - ผู้คงแก่เรียน แพทย์

ไพภพ - อำนาจ ความยิ่งใหญ่

“ศักดิ์” - ต้องการอักษรที่เป็นตรีเป็นเดช มีความหมายดี ๆ (พี่ช้อ
ฉัตรกนัย) (อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

พัลวิ - กลังสมบิ

พลินฐา - ประเสริฐ มั่งมีที่สุด

“รุจี” กองการอักษร ร ป ค ณ มีความหมายเป็นลัทธิมงคล
เป็นชื่อเก่าๆ

ณ ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

รัตนมัย - ล้วนแล้วไปด้วยรัตนะ

รติกร - ที่ให้ความยินดี ความสุข

รวินัย - ชื่อดาวพระเสาร์

“ทิพย์ประภา” กองการอักษร บ ข ท ป ภ พ ก ขอให้

ชื่อคล้องกับน้องสาว

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

บุญชัยฐ์ - สะสมไว้แล้ว

บัณฑา - ความรู้ ความฉลาด

เบญจชน - บุคคลทั้ง ๕ ประเภท

“ทิพย์ประภา” กองการอักษร บ ข ท ป ภ พ ก มีความหมาย
ไม่จำกัด ขอให้เหมาะกับชื่อพี่ชายข้างต้น

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

บุณชารักษ์ - คอกบวรา

บารณีย์ - สามารถทำให้สำเร็จลงได้

เบญจชญาณ - ความรู้ ๕ ประการ ♣

ไถ่บ้านหยีกะลาราส - ต่อจากหน้า ๑๗

ต่างก็รู้จักกันหมดว่ารายของค์ใหม่ไม่ทำ
อะไรเลยนอกจากขนไก่ อูทยานในวัง
ได้กลายเป็นสนามขนไก่ที่มีการขนไก่
เป็นประจำทุกวัน ราชการงานเมือง
ทั้งหลาย รายของค์นี้ทรงละเลยเสีย
หมด แล้วก็หมกมุ่นทำงานออกเริง
อย่างนั้นเท่านั้น

ถึงแม้บ้านหยีกะลาราสอยู่ดังในป่า
ลึก ก็ยังรู้วाराยาแห่งบานคันไปรอกให้
มีการขนไก่ทุกวัน ดังนั้นวันหนึ่งจึง
กักตุนใจพาไก่ของตนไปในวัง เพื่อ
ทำขนกับไก่ของรายา เมื่อบ้านหยี
กะลาราสอุ้มไก่มาถึงวังรายา ก็ได้เห็น
มีคนอยู่เต็มสนามกำลังทำพนันกัน จึง
ได้เดินเข้าไปทามกลางผู้คนก็แออัด
จอแจ และไม่ต้องกักตุนใจแต่แค่น้อย
บ้านหยีกะลาราสคงไปแจ้งความประสงค์
ขอขนไก่กับไก่ของรายา ผู้คนเหล่านั้น
พากันอ้าปากกว้าง ตกตะลึงที่เห็นเด็ก
น้อยอายุเพียงนั้นมารอทำขนกับไก่

ของรายา และคนเหล่านั้นจึงงงกันยิ่ง
ขึ้น เมื่อได้พินิจพิศดูไก่ที่บ้านหยี
กะลาราสอุ้มมา ดังนั้นจึงมีคนหลายคน
ก่อรองทั้งสองข้าง แค่ว่าไก่ของรายา
ถูกไก่ของบ้านหยีก็เพียงบ่าบเดียวก็
หมอบ และขณะที่คนดูพากันตะลึงงัน
ไก่ของบ้านหยีกะลาราส ก็ขึ้นขึ้นว่า
“เอ๊ก อี เอ๊ก เอ๊ก ข้าเป็นของ
บ้านหยีกะลาราส

แม่น่อนกระตอมในป่า พ่อเป็น
รายานอนในวัง”

บ้านหยีกะลาราสไม่รอช้า ได้เงิน
ที่ชนะพนันมาถุงหนึ่งแล้ว ก็จัดแจง
อุ้มไก่กลับบ้าน เมื่อถึงบ้านก็ยื่นถุง
เงินให้แม่ แม่ตกใจไม่ค่อยเชื่อคำตัว
เอง รีบถามขึ้นว่า

“ลูกไปไต่เงินมาจากไหน”

“ไม่มีอะไรหรอก” บ้านหยี
กะลาราสตอบอย่างธรรมดา เหมือน
กลัวว่าเคยหัวถุงเงินกลับบ้านอย่างนี้

ทุกวัน “ลูกไปชนะพนันขนไก่อรายา
มานะ อย่าห่วงไปเลย พรุ่งนี้ลูกจะไป
อีก และแม่แน่ใจเถอะว่า เราต้อง
ชนะอีก”

วันรุ่งขึ้นบ้านหยีกะลาราส ก็อุ้มไก่
ไปในวังอีก และก็ได้เห็นว่าผู้คน
มากกว่าเมื่อวานนี้เสียอีก ชาวที่มี
ไก่ประหลาดและเจ้าของไก่เป็นเด็ก
อายุเพียง ๔ ขวบ ได้แพร่สะพัดไปทั่ว
ใคร ๆ ต่างพากันอยากเห็นทั้งนั้น
เมื่อรายาเสด็จมาถึง ทอดพระเนตร
เห็นใคร ๆ พากันสนใจเด็กนั้นกับไก่
ก็ทรงกังวลพระทัยเป็นที่สุด ครัสกับ
เด็กนั้นว่า

“นี่ไงละ เงินเก็บพนัน ทองเก็บถุง
เลย แล้วเก็บพนันของเจ้าล่ะ”

“หัวของข้าพระองค์” บ้านหยี
กะลาราสตอบอย่างหนักแน่น “ถ้าไก่
ข้าพระองค์แพ้ ก็หัวข้าพระองค์ได้
ทันที” (อ่านต่อหน้า ๑๘๕)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

กนกกร บุญมา

อนันต์ โยธาประเสริฐ ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการสีห์ เสือเผดถ์ศรี เชื้อชื่น ศรียาภย์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรัตน์**บรรณาธิการภาคพิเศษ**

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ปรภาศิริ

ปริศา พูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวกะมะ**ที่ปรึกษาทางวิชาการ**นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.-
สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพวง คุณวิศาล

อุบล คุรุสมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมสนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ร.บ.

ไถ่บ้านหยี - ค่จากหน้า ๑๓๖

คนเหล่านั้นพากันนั่งอัน ร่ายา
เองก็ทะเล้งนั ทรวงรำพึงกับองค์เองว่า
“เจ้าเด็กนี้มันใครกันนะ มันดูเหมือน
ใครสักคนที่เรารู้จัก มันจะเป็นใครไป
ได้นะ” แล้วร่ายาก็ตรัสเรียกไถ่คว่เก้ง-
ที่สุก เป็นที่รู้จักกันว่า ไม่มีไถ่คว่ไหน
เทียบได้ มาเป็นคู่ต่อสู้

แต่แล้วความภาคภูมิใจของร่ายาและ
แวนแคว้นก็สูญสลายไป ในเมื่อไถ่
ของร่ายาไม่ยอมสู้ไถ่ของบันหยีกะลา
ราส ในขณะนั้นเอง ไถ่ของบันหยี
กะลาส ก็ขึ้นขึ้นว่า

“เอ็ก อี เอ็ก เอ็ก ข้าเป็นของ
บันหยีกะลาสราส

แม่นอนกระต้อมในป่า พ่อเป็น
ร่ายานอนในวัง”

ไถ่ขึ้นเช่นนั้น ร่ายากับบุคลลที่อยู่
ในที่นั้นพากันเงยไปหมก แค่บันหยี
กะลาสก็หาไถ่สนใจผู้ใดไม่ จักแจ้ง
อ้อมไถ่หนีบรักแร้กลับไปหาแม่ที่บ้าน
ซึ่งก็ได้ต้อนรับลูกอย่างชื่นใจ ทั้ง
บันหยีกะลาสกับแม่หารู้ไม่ว่า คน
เป็นที่สนพระทัยของร่ายา ร่ายาทน
อย่ากรู้ต่อไปไม่ได้ จึงตัดสินใจสั่งพระทัย
ว่าจะต้องค้นหาภัยของตัวเองว่าบันหยี

เป็นใคร อยู่ที่ไหน ฉะนั้นเมื่อบันหยี
อ้อมไถ่มาชนในวันหนึ่ง ตอนชากลับ
ร่ายาจึงสะกดยตามไปด้วย และก็
ปรากฏว่าแม่ของบันหยีกะลาสราสนั้น
หาใช่ใครอื่นไม่ที่แท้ก็คือเมียชาวป่าที่
ทนทั้งไวเมื่อหลายปีมาแล้ววันนั้นเอง
เมื่อทอดพระเนตรเห็นเช่นนั้น จึงทรง
เข้าไปหาและขอลูกกะโหลกที่ไถ่ละทิ้งไป
ทั้งสอบถามถึงบันหยีกะลาสว่าเป็น
ใคร เมื่อทรงทราบเรื่องราวโดยตลอด
จึงรับบันหยีกะลาสกลับเข้าไปในวัง
และบันหยีกะลาสก็ได้ครองราชย์
สืบต่อมา ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๑ เดือน (๓๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๔๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดติดอกรับมาส่งสำนักงาน

๔๓/๒๖-๒๘ อาคารศรีทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๐๔๑๐๖สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางเบ็ดธรรมค่าอีก
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ฐานคิดหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นมรับ

นิทานพเนจรชาต

บรรจบ พันธเมธา

ชาตากำหนด (นิทานฟิลิปปินส์)

การเชื่อคำทำนายโชคราชา ทำให้เกิดเรื่องเล่ากันต่าง ๆ มากมาย ครั้งหนึ่งเคยเล่านิทานอินเดียเรื่องคำทำนายที่ดาบสทำนายว่าวิตามหาราชาจะต้องแต่งงานกับชายที่เป็นลูกทาส มหาราชาทรงทราบแล้วก็พยายามขัดขวางทุกทาง แต่ท้ายที่สุดก็หาได้สำเร็จไม่ เรื่องนี้ของฟิลิปปินส์ก็คล้ายคลึงกัน แม้การแปลงสารอย่างเรื่องพระรถเมรีก็มีเช่นเดียวกัน ดังแมกซิโม ราโมสเล่าไว้ในนิทานชาวบ้านฟิลิปปินส์ต่อไปนี้

ครั้งหนึ่งยังมีช่างคัณห์คนหนึ่ง ชื่อเอชอย เมียเอชอยเป็นผู้หญิงหน้ากาตสวยซื่อสัตย์ คนทั้งสองแต่งงานกันมานาน แต่หาได้มีลูกแม้แต่สักคนไม่ วันหนึ่งเอชอยจึงปรารภกับเมียว่า

“ที่จริงเราก็แต่งงานกันมานานแล้วนะ แต่ก็ยังไม่มีลูกสักที”

“เรามาสวคณศรือธิษฐานขอต่อพระผู้เป็นเจ้ากันเถอะ เมื่อจะช่วยได้” จีตางแนะนำ เอชอยก็ไม่ขัดข้อง คนทั้งสองจึงทำตามนั้น และต่อมาไม่นานก็ได้ลูกสมปรารถนา แต่ขณะที่จีตางกำลังตั้งครรภ์นั้น เกิดอยากกินอาหารเหลือจากพระหรือจากพระราชาก็ได้บอกสามี ขอให้เอชอยไปหามา

ให้ เอชอยก็รีบไปจัดแจงหาให้

ก่อนแรกเอชอยไปหาเจ้าหน้าที่พัสดุและอาหาร ไปขออาหารที่เหลือจากพระเพื่อเอามาให้จีตางกินตามปรารถนา แต่เจ้าหน้าที่นั้นพูดว่า

“เสียใจนะ ไม่มีอาหารอะไรเหลืออยู่เลย เพราะอะไรที่เหลือจากพระมาเราเทให้หมากินหมด”

เอชอยจึงจำต้องไปยังวังพระราชาก็ไปขออาหารที่เหลือจากพระราชามาให้จีตาง โชคดีที่พวกวิเศษยังไม่ให้เททิ้ง จึงมอบอาหารเหล่านั้นเท่าที่มีอยู่ในห้องเครื่องให้เอชอยไป เอชอยก็อกดีใจอย่างยิ่ง รีบกลับบ้านเอาไปให้เมียกิน และจีตางก็กินเสียจนหมด เอชอยเห็นเช่นนั้นก็เลยเที่ยวไปอว

เพื่อนว่า “ลูกช้านี้แปลกนะ อยู่ในท้องแม่ก็ทำให้แม่อยากกินของเหลือจากพระหรือไม้ก็ของพระราชาลูกช้านี้เกิดมา ถ้าไม่ได้เป็นพระก็เห็นจะได้เป็นพระราชานะ” ท้ายที่สุดเมื่อใกล้เวลาที่จะคลอด เอชอยก็ได้พบกับเมียว่า “ลูกเราเห็นจะได้เป็นพระราชานะ”

ถ้าไอ้พวกของเอชอยรีบมือไปจนถึงพระกรรณพระราชาก็พระราชาก็พอพระทัย ทั้งไม่สบายพระทัยอย่างยิ่งด้วย ที่จะมีใครได้เป็นพระราชานั่นในกินแดนของพระองค์ ดังนั้นเมื่อลูกของเอชอยกับจีตางคลอดออกมาไม่ก็เดือน พระราชาก็มีเหตุก็ได้เสด็จไปเยี่ยมที่บ้านของคนทั้งสอง ทั้งนี้เพราะพระองค์เองกับมเหสีก็หาได้มีโอรสธิดาแต่สักองค์ไม่ เมื่อพระมเหสีทอดพระเนตรเห็นลูกของเอชอยกับจีตางก็บังเกิดความพอพระทัยอย่างสุดประมาณ ถึงกับคร่ำครวญจากคนทั้งสองว่า

“ให้เราเถอะนะ ให้เรา เราจะเอาไปเลี้ยงให้ดีกว่า”

จีตางก็เต็มใจจะยกให้ตามปรารถนาของพระราชากับพระมเหสี แต่เอชอย

ไม่ค่อยเต็มใจนัก สิลางต้องช่วยพูด
อ่อนหวาน เอชอยจึงยอมยกให้ ทั้งสอง
พระองค์ทูลว่า “เราจะเลี้ยงให้เหมือน
เลี้ยงลูกเราเองก็เถียว”

แต่คนทั้งสองก็หาไม่รู้ ว่า พระ
ราชาทรงมีแผนการอันร้ายกาจซ่อน
อยู่ในพระทัย ทั้งนี้ก็เพราะคำโอ้อวด
ของเอชอยว่าลูกจะโตเป็นพระราชา
นั่นเอง เมื่อเสด็จมาตามทางจะกลับวัง
จำเป็นต้องข้ามแม่น้ำ พระราชาทรง
บังคับให้พระมเหสีทั้งเจ็ดน้อยไว้ริมฝั่ง
น้ำนั้นหมายจะให้ตาย แต่ก็เป็นบุญ
ของเด็ก ที่หลังจากนั้นราวชั่วโมงเดียว
ก็บังเอิญให้คนทำสวนของพระราชา
ผ่านมาทางนั้น เมื่อได้ยินเสียงเด็กร้อง
จึงทรงเข้าไปดู ก็ได้เห็นเด็กนอน
หนาวตัวสั่นอยู่ คนทำสวนจึงอุ้มเอา
ไปบ้านส่งให้เมีย เมียก็อกทีใจจกหา
เสื้อผ้ามาสวมให้อุ่น หานมมาให้กิน
ต่อจากนั้นก็ประคบประหงมเลี้ยงดูเด็ก
น้อยนั้น ไม่ผิดกับลูกในไส้ของตนเอง
จนกระทั่งเด็กนั้นเติบโตอายุได้ ๘ ขวบ
วันหนึ่งขณะที่คนทำสวนพาเด็ก
น้อยไปโรงเรียน ได้เดินผ่านอุทยาน
และได้พบพระมเหสี พระมเหสีทรง
สังเกตเด็กกับคนทำสวน ก็ทรงเห็น
ได้ชัดว่าเด็กนั้นหาใช่ลูกคนทำสวน
นั้นไม่ ทั้งนี้เพราะหน้าตาต่างกัน
ผิวพรรณก็ผิดกัน เด็กนั้นน่ารัก น่า
เอ็นดู พระมเหสีพอพระทัยเป็นที่สุด
จึงทูลขึ้นว่า

“ให้เราเถอะ เราไม่มีลูก เจ้าก็รู้
ที่อยู่แล้ว (อ่านต่อหน้า ๑๓๕)

ชื่อ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๗
บรรจบ พันธุเมธา ทอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๙ ต.ค. - ๒๐ ต.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“สืบศักดิ์” อักษรและความหมายไม่จำกัด เป็นชื่อลูกแฝด

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

สกุลยา - ที่สืบมาจากสกุล

สมวรา - การเลือกสรร

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

สกุลม - ที่แบบบางและละเอียดอ่อนยิ่ง

สมวิภา - คึกค่านิ่ง

“ญาดา” ต้องการอักษร ช ญ มีความหมายว่า มีความรู้ นักปราชญ์
ชื่อ ฐิตญา (ออกเสียงอย่างไร) กับ ชญา ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิด
วันอาทิตย์

ใช้ได้ทั้งสองชื่อ ฐิตญา ออกเสียง ติตะยา

“กาญจนา” ต้องการอักษร ก ชันกัน มี ช ตาม มีความหมายเป็นที่รัก

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

กมรัช - (ออกเสียงกะมะรัช) เกิดมาสวย เป็นที่ปรารถนา

กฤษา - เกิดในสกุลผู้ดี

ปิยชาติ - เกิดมาเป็นที่รัก

“เรณู” ต้องการชื่อที่เก๋ ไพเราะ ไม่ซ้ำใคร เป็นมงคลนามและให้เข้า
หลัก ๘ ประการของการตั้งนาม กรุณาตอบเป็นส่วนทั่ว (ต่อหน้า ๑๓๕)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๑๘

ชื่อที่หาให้ต่อไปนี้ ชื่อใดจะเข้าหลักอย่างไรโปรดเลือก
ดูเอาเองก็แล้วกัน ส่วนที่ตอบเป็นส่วนตัวนั้นตอบให้ไม่ได้
ขอท่านทั้งหลายโปรดทราบทั่วกันอีกครั้งหนึ่งด้วย จะได้
ไม่ท้วงติงของและแตกมปมา

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

รติรา - รวดเร็ว

รุจิรา - ส่องแสงแจ่มจ้า น่าพึงพอใจ หวาน

รัชนา - รักมี

“ลาวัญย์” ต้องการอักษร ว ล ส มีความหมายยิ่งใหญ่
ชนะ มีเกียรติ มีปัญญา พืชื่อ ศรีวิชรุ บิคาชื่อ วลดก

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

ไวโรจน์ - รุ่งโรจน์ยิ่ง

ไวโรจน์ - ที่เกี่ยวกับพระพรหม

สิขญา - เก่ง เข้มแข็งเหนือผู้อื่น

“วันดี” ต้องการอักษร ส พ อ ร ที่เป็นสิริมงคล และมี
ความหมายดี มารดาชื่อ เจริญพร บิคาชื่อ สอาด

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

สุประภาพ - อำนางใหญ่ยิ่ง

สุกนิดา - พุดเพรา

สุกวิชัย - สวยงามยิ่ง

“วัชร” ต้องการอักษร อ ว มีความหมายเป็นสิริมงคล
แข็งแรง เก่ง ต้องการชื่อคล้องกับชื่อ บิคา (โอฬาร)

อุมารินทร์ ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันพุธกลางคืน
ม ใช้ไม่ได้

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

อรวรินทร์ - เป็นใหญ่บนพื้นพิภพ

อรัธยา - แข็งแรง

อรัญญา - บรรดาที่ปกป้องคุ้มครอง ❀

ข่าวกำหนด - ต่อจากหน้า ๑๘

เราจะดูแลเจ้าหนูนี้ให้ดี จะได้ศึกษา
เล่าเรียนอย่างกับลูกของเราเอง
ทีเดียว”

คนทำสวนไม่กล้าขัดพระทัยพระ
มเหสี นอกจากนั้นตนเองก็ยังยากจน
จะมีปัญญาส่งเสียให้เด็กน้อยนั้นได้
เรียนสูงสักแค่ไหน ดังนั้นแม้จะไม่
ค่อยเต็มใจนัก คนทำสวนก็จำเป็นต้อง
ถวายเด็กน้อยนั้นให้พระมเหสีไป

ขณะนั้นเอชอยกับสิดาลาหาได้รู้ไม่
ว่าเกิดอะไรขึ้นแก่ลูกของตน คิดว่า
พระราชากับพระมเหสีคงจะเลี้ยงดูลูก

ของตนเป็นอย่างดี อย่างที่ควรได้เมื่อ
ครั้งนั้น และเอชอยยังปลานปล้ำยิ่ง
ขึ้น เมื่อวันหนึ่งได้เห็นลูกชายของตน
ใกล้ ๆ โรงเรียน เด็กนั้นซึ่งมีชื่อว่า
คอนราโค ได้เล่าเรียนอยู่หลายปี จน
กระทั่งมีความรู้ความฉลาดทั้งยังเคร่ง
ศาสนาอีกด้วย ช่างนี้ทำให้เอชอยบึก
อินทิหาที่สิ้นสุกมิได้

วันคืนล่วงไปอีก ๑๐ กว่าปี
คอนราโคก็ได้เติบโตเป็นชายหนุ่ม
สวยงาม อายุ ๑๘ ปี เข้าวันหนึ่ง
คอนราโคได้ไปอาบน้ำในห้องน้ำใน

วัง พออาบน้ำเสร็จก็นึกขึ้นได้ว่าลืมเอา
ผ้าเช็ดตัวเข้ามาในห้องน้ำด้วย จึงร้อง
เรียกคนใช้ให้นำผ้าเช็ดตัวมาให้ แต่
ไม่มีใครอยู่แถวนั้นเลย พระราชา
ทรงได้ยินเสียงร้องเรียกของคอนราโค
จึงเสด็จไปดู และนำผ้าเช็ดตัวเข้าไป
ให้ และได้ทอดพระเนตรเห็นปานที่
หลังของคอนราโค ปานนี้เองทำให้
พระราชาทรงนึกย้อนหลังไปถึงเด็ก
น้อยที่ทรงทิ้งไว้ที่ริมฝั่งน้ำเพื่อจะให้
ตาย เด็กนั้นมีปานที่หลังเช่นเดียวกัน
นี้ คอนราโคจะเป็นเด็กคนเดียวกัน →

นั้นหรืออย่างไร

วันรุ่งขึ้นพระราชาก็โปรดให้คนทำสวนเข้าเฝ้า และคร่ำครวญถึงเรื่องคอนราโคว่า “บอกมาตรง ๆ ว่าคอนราโคเป็นลูกแท้ ๆ ของเจ้าหรือเปล่า เราไม่เอาโทษอะไรเจ้าหรอก”

“ไม่ใช่ลูกข้าพระองค์พะย่ะค่ะ”

คนทำสวนทูลตอบ แล้วก็เล่าเรื่องที่ตนไปพบเด็ก และนำมาเลี้ยงไว้ จนกระทั่งพระมเหสีทรงมาพบเด็กนั้นเข้า เมื่อเด็กอายุได้ ๘ ขวบ

นับแต่นั้นมา พระราชาก็ทรงหาทางที่จะกำจัดคอนราโคอยู่ตลอดเวลา วันหนึ่งพระราชาก็เสด็จไปยังโรงเผาอิฐแก่เจ้าครู เมื่อเสด็จถึงที่นั้นก็ได้คร่ำครวญแก่เจ้าของโรงอิฐว่า

“ข้าจะส่งคนมาที่นี่ในวันอาทิตย์หน้า ไม่ว่าใครมาตามหาเจ้า เจ้าจงจับโยนลงไปในทะเลเผาอิฐเสียเลย จำไว้นะ นี่เป็นคำสั่งของข้า”

แล้วก็เสด็จกลับ เมื่อถึงวันที่โปรดให้คอนราโคเข้าเฝ้า และคร่ำครวญว่า “เจ้าจงไปที่โรงเผาอิฐในวันอาทิตย์หน้า ไปถึงที่ตามหาเจ้าของเขาก็แล้วกัน”

วันอาทิตย์ที่กำหนดก็ไ้มาถึง แต่ด้วยเหตุที่คอนราโคเป็นคนที่ไม่เกรงศาสนา มีศรัทธามั่นในพระผู้เป็นเจ้า จึงได้ถามเสด็จพระมเหสีไปโบสถ์ และสวดมนต์ช่วยกันก่อน ออกจากที่นั่นแล้วจึงได้ออกเดินทางไปยังโรงอิฐ โรงอิฐนี้อยู่ห่างไกลมาก ระยะ

๑๓๖

ทางที่จะไปยังโรงอิฐจะต้องผ่านโบสถ์ถึงหลายต่อหลายโบสถ์ ด้วยศรัทธาของคอนราโค คอนราโคจึงตั้งใจว่าจะแวะเข้าไปในโบสถ์ทุกแห่งที่ผ่านไป ดังนั้นการเดินทางจึงล่าช้าไปกว่าควร ทำให้พระราชาก็ทรงคอยฟังผลร้อนพระทัยเป็นอย่างยิ่ง ทรงรำพึงว่า

“นี่เกือบจะเที่ยงแล้ว ทำไมยังไม่มีข่าวเกี่ยวกับคอนราโคมาถึงเลย ส่งคนไปสืบใหม่ดีกว่า”

ดังนั้นจึงได้โปรดให้คนสนิทของพระองค์เดินทางไปยังโรงเผาอิฐนั้นเพื่อสืบคว้าเรื่องที่พระองค์คร่ำครวญแก่เจ้าของโรงเผาอิฐนั้นสำเร็จเรียบร้อยหรือไม่ และคนสนิทผู้เคราะห์ร้ายที่ได้ทะโกนร้องตามเจ้าของโรงเผาอิฐเมื่อถึงที่นั่น ว่าจัดการตามรับสั่งแล้วหรือยัง ก็ได้ถูกเจ้าของโรงเผาอิฐที่คอยอยู่ จับโยนเข้าไปในทะเลเผาอิฐที่ไฟกำลังลุกโชติช่วง

ต่อจากนั้นอีกไม่กี่นาที คอนราโคก็ได้ไปถึงที่นั่น และเจ้าของโรงเผาอิฐก็ได้แจ้งให้ทราบ ว่า จัดการเรียบร้อยแล้วไปแล้ว คอนราโคจึงนำความนั้นมาทูลพระราช โดยมิได้รู้แม้สักนิดเดียวว่า พระราชาทรงโกรธแค้น

เมื่อแผนแรกไม่เป็นผล พระราชาก็ทรงคิดแผนต่อไป เย็นวันนั้นเอง พระราชาก็ได้คร่ำครวญแก่พระมเหสีว่าจะโปรดให้คอนราโคได้แต่งงาน แล้วก็ทรงนึกถึงเจ้าหญิงแห่งอาณาจักรไกลเคียงที่หน้าตาไม่น่าๆ เพราะออก

ผิดกาย อายุก็ไม่น้อย

วันรุ่งขึ้น พระราชาก็ทรงร่างพระราชสาส์นไปยังกษัตริย์แห่งแคว้นแคว้นนั้นซึ่งทรงรู้จักสนิทสนมเป็นอย่างดี ในสาส์นนั้นทรงขอให้พระราชาคืนรับคอนราโค ผู้ที่พระองค์ใคร่จะทรงส่งต่อเจ้าหญิงลินคาราธิกาให้เสกสมรสด้วย แต่แล้วไม่ช้าก็ทรงร่างใหม่อีกฉบับหนึ่ง ในฉบับนี้มีข้อความว่า “จับตัวใส่เข้าไปในบึงใหญ่แล้วยิงเสีย” พระราชาทรงฉีกพระราชสาส์นทั้งสองฉบับอย่างเรียบร้อย แล้วมอบให้คอนราโคนำพระราชสาส์นไปถวายพระราชาทองทั้งสองฉบับ

เช้าวันรุ่งขึ้น คอนราโคก็ออกเดินทาง ต้องเดินทางทั้งวันเต็ม จึงได้ถึงอาณาจักรนั้น และนับเป็นโชคที่ของคอนราโคอีก ที่ได้พบเจ้าหญิงลินคาราธิกาสีก่อน คอนราโคได้ทูลว่า นำพระราชสาส์นมาถวาย เจ้าหญิงลินคาตรัสว่า “พระราชาสั่งล่าสัตว์ คงจะเสด็จกลับในไม่ช้านี้แหละ จงไปพักและคอยอยู่ก่อน”

คอนราโคก็หาที่นอนพัก เพราะเดินทางมาแสนจะเหน็ดเหนื่อย เมื่อล้มตัวลงนอน ก็หลับสนิท เจ้าหญิงลินคาจึงทรงตั้งพระราชสาส์นทั้งสองฉบับนั้นมาอ่านดู ก็ทรงทราบแผนการของพระราชาก็ทันที เจ้าหญิงลินคาจึงนำพระราชสาส์นนั้นมาแกะเสียใหม่ให้ มีข้อความว่า (อ่านต่อหน้า ๑๓๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

ทาริกา อิตาพิศย์

อนันต์ โยธาประเสริฐ ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์ ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เต็มแสงศรี เรือขึ้น ศรียาภย์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังคัน

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ปรภาภาติ
ปริศา พูนนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพพุกม
ประทุม พัททะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ อ.บ.ร.ม.-
สุภัทรา สิงหลกะ อ.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิถ

แพทย์หญิงอรรพณ คุณวิภาส

อุบล กรธรมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมถนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสวียม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล อ.บ.

ข่าวกำหนด - ต่อจากหน้า ๑๓๖

“จัดแจงให้แต่งงานเสียทันที” แล้ว
นำไปใส่กระเป๋าลี้ลับคอนราโคไว้
คิซกิม

เมื่อพระราชเสกัจจรถมาได้ครัด
ตามถึงคอนราโคที่นอนหลับอยู่ว่าเป็น
โคธ เจ้าหญิงลินดาทูลว่า เป็นผู้ที่จะนำ
พระราชสารมาถวาย ครั้นคอนราโค
ทกใจขึ้นขึ้นก็รีบถึงพระราชสารนั้นมา
ถวายพระราช พระราชทรงทราบ
เรื่องคลอกแล้วก็ได้ตรัสตามเจ้าหญิง
ลินดาว่า “ลูกจะยอมแต่งงานกับผู้ชาย
คนไหนหรือ”

“แล้วแต่จะโปรดพะคะ” เจ้าหญิงทูล
พระราชารัจึงตรัสถามคอนราโค
บ้างว่า ยินดีจะแต่งงานกับเจ้าหญิงหรือ
ไม่ คอนราโคก็ทูลว่า “ข้าพระองค์
จะมีความสุขมากถ้าได้มีโอกาสเช่น
นั้น” สองสามวันต่อมา พระราชาก็
โปรดให้จัดงานพิธีเสกสมรส ได้โปรด
ให้เชิญพระราชจากอาณาจักรต่างๆ
ทั้งใกล้ทั้งไกลมาร่วมพิธีโดยทั่วกัน
และในบรรดาแขกที่รับเชิญ ก็ได้มี
พระราชากับมเหสีที่ได้ส่งตัวคอนราโค
มา เสด็จมาร่วมด้วย เมื่อพระราช
ทรงประจักษ์แจ้งว่าแผนการกำจัด

คอนราโคล้มเหลวโดยสิ้นเชิง มีหน้าซำ
ยังส่งผลให้คอนราโคได้เป็นเชยพระราช
อีกด้วยเช่นนั้นแล้ว พระราชาก็ถึงแก่
สลบ และไม่ฟื้นขึ้นมาอีกเลย ด้วย
ซาตาของคอนราโคกำหนดมาให้ได้
เป็นพระราช , แม้จะไม่ได้เป็นพระ
ราชาในบ้านในเมืองของตน ก็ยังได้
เป็นพระราชในบ้านเมืองของเจ้าหญิง
ลินดาเมื่อพระราชสิ้นพระชนม์ไปแล้ว
เรื่องนี้ทำให้เธอชอยอดอวดกับสิดางไม่
ได้ว่า

“จริงอย่างข้าว่าไหมล่ะ ว่าลูกข้า
จะต้องได้เป็นพระราช” ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๑๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน
๔๓/๒๖-๓๔ อาคารศิริทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๕๑๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ราคาคืนหรือเรคไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานนิทานชาด

บรรจบ พันธเมธา

แม่น้าหน้าหอม (นิทานอินโดนีเซีย)

เรื่องแม่ผัวกับลูกสะใภ้มีใจริษยา กันลงมีเล้ากันมานานนักหนา แล้ว ไม้เท้าทองถิ่นใดๆ ดังที่เคสเล่าไปแล้วหลายต่อหลายเรื่องด้วยกัน นิทานอินโดนีเซียเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ดังที่มาร์กาเรต มูธ อาดี นิทาน เล่าไว้ในนิทานพื้นเมืองอินโดนีเซีย ดังต่อไปนี้

ครั้งหนึ่งมีชาวเกาะวันออก มีราชธิดาองค์หนึ่ง พระนามสินธุรายา ทรงครอบครองอยู่ สินธุรายาทรงมีปาเตะห์หรืออัครมหาเสนาบดีชื่อว่า สิทธา บั๊กสา สิทธาบั๊กสามีเมียคนหนึ่งทั้งสวยที่สุด และมีนิสัยที่สุก ปาเตะห์สิทธาบั๊กสาจึงรักเมียของตนอย่างจับจิบจับใจ จนกระทั่งแม่ของสิทธาบั๊กสาทนอยู่ไม่ได้ คอยใจริษยา และคนทั้งสองคงจะอยู่ด้วยกันอย่างสุขตลอดไป ถ้าหากแม่ของสิทธาบั๊กสาไม่ได้คิดริษยา ลูกสะใภ้ และแม้ว่าลูกสะใภ้จะทั้งดีทั้งสวยเป็นที่สุดของบ้านนั้น แม่ผัวก็ยังคิดว่าไม่คู่ควรกับลูกชายของตนอยู่นั่นเอง ทั้งนี้เพราะลูกสะใภ้เป็นหญิงวรรณะต่ำๆ ยิ่งสิทธาบั๊กสาแห่งความรักและความซื่อตรงต่อเมียมาเท่าไรและลูกสะใภ้ยิ่งดีเท่าไร แม่ผัวยิ่งเกลียดลูกสะใภ้มากขึ้นเพียงนั้น ทั้งแม่ของ

สิทธาบั๊กสาก็ยังคอยหาโอกาสอยู่ทุกวัน ที่จะพาลูกชายของตนไปให้พันลูกสะใภ้

ในที่สุดแม่ของสิทธาบั๊กสาได้วางแผนการอันสกปรกและชั่วร้าย คือ คอยดักจับอันประจบสอพลอ และโน้มน้าวใจอย่างฉลาดเฉียบแหลม หญิงชราแม่ของสิทธาบั๊กสาก็ได้พูดสินธุรายาว่า

“ที่ภูเขาดินนะเพคะ มีดอกไม้วีเศษอยู่อย่างหนึ่ง ถ้าผู้ใดที่คอกดอกไม้แล้วจะสวยเสมอและสาวเสมอ ถ้าให้ปาเตะห์สิทธาบั๊กสา ลูกชายข้าพระองค์ไปเที่ยวหาแล้ว คงจะหาได้ไม่ยากนัก จะได้นำมาถวายรานีเพคะ”

สินธุรายาทรงพอพระทัยที่จะได้เห็นดอกไม้วิเศษเช่นนั้น จึงโปรดให้สิทธาบั๊กสาไปเที่ยวหามาให้ได้ สิทธาบั๊กสาจำใจต้องรับบัญชา แต่ภายในใจ

ให้รู้สึกเป็นทุกข์และเศร้าใจเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจากเมียไปปฏิบัติราชการในที่ทุรกันดารเช่นนั้น การเดินทางทั้งไกลทั้งยากลำบากอาจกินเวลาเป็นเดือนๆ หรือบางทีก็เป็นปีๆทีเดียว และที่ร้ายก็คือภรรยาของตนกำลังมีครรภ์แก่อีกไม่กี่เดือนก็จะคลอดลูกคนแรก แต่สิทธาบั๊กสาเป็นปาเตะห์ มีหน้าที่อยู่อย่างเดียวก็ต้องปฏิบัติตามบัญชาของราชาทุกประการ

ดังนั้นสิทธาบั๊กสาจึงลาเมียไปด้วยการเศร้าโศก เมื่อจะลาแม่ สิทธาบั๊กสาก็ได้ฝากฝังแม่ให้ช่วยดูแลเมียและลูกของตนให้ด้วยจนกว่าตนจะกลับ มิได้เจเลียวใจแต่สักนึกคิดว่าจะเกิดเหตุอะไรขึ้น

เมื่อสิทธาบั๊กสาจากไปได้ไม่นาน เมียของสิทธาบั๊กสาก็คลอดลูกชาย วันหนึ่งขณะที่เมียของสิทธาบั๊กสากำลังไปอาบน้ำที่ท่าน้ำ ทั้งลูกชายให้นอนหลับน้อยอยู่แต่ผู้เดียว ในโอกาสนั้นแม่ผัวผู้ใจร้ายก็ได้ลอบเข้าไปในห้อง แอบอุ้มเอาเด็กน้อยหลานชายของตนออกมาจากเปล แล้วก็ค่อยๆ ย่องออกจากบ้าน เมื่อถึงแม่น้ำก็โยนหลานชายตัวน้อยนั้นทิ้งลงแม่น้ำไป

กรันอาบน้ําเสร็จแล้ว เมียของ
สิทาบักสากลับไปห้องทักวักความรู้สึกล
สขชื่นและอยากชื่นชมกับลูกน้อยของ
คน แต่เมื่อวิ่งตรงไปที่เปล ก็หาเห็น
ลูกชายไม่ ในเปลคงมีแต่ความว่าง
เปล่า หญิงผู้เป็นแม่ไม่คิดว่าจะมีคน
มาลักเอาลูกของตนไป จึงเที่ยวกันไป
หาไป หาหมดทุกซอกทุกมุม ทั้งๆที่ที่
เช่นนั้นไม่น่าจะมีเด็กไปซุกซ่อนอยู่ได้
เมื่อหาไม่พบก็วิ่งกลับไปทีเปลใหม่อีก
ผู้คนในละแวกนั้นได้รับการขอร้องให้
ช่วยกันหาเด็กน้อยลูกของสิทาบักสา
แต่ก็หาได้พบไม่

หญิงผู้เป็นแม่ กินไม่ได้นอนไม่
หลับ เฝ้าแต่ทักวักโคกถึงลูกชายที่หาย
ไปทั้งกลางวันกลางคืน จนกระทั่งล้ม
เจ็บ และอาการก็ทรุดอยู่เช่นนั้นเป็น
เวลาแรมเดือน

เวลาสองปีผ่านไป ปาเตะหีสิทา
บักสาจึงได้เดินทางกลับมา และได้
ออกไม้วิเศษมาจากภูเขายาเจเน แม้
ว่าจะยากลำบากแสนสาหัสเพียงใดก็
ตาม สิทาบักสาได้นักออกไม้วิเศษนั้น
มาถวายราชินีของสินธุราชยา เมื่อเสร็จ
ธุระที่ได้รับมอบหมายมาแล้ว สิทา
บักสาก็รู้สึกโล่งอก รีบกลับไปบ้านเพื่อ
จะรับขวัญลูกและเมียของตน แต่ขณะ
ที่กำลังจะย่างเท้าเข้าไปในบ้าน สิทา
บักสาก็แลเห็นแม่วิ่งตรงมาหา และยัง
ไม่ทันที่จะก้าวต่อไป หญิงชราก็จับ
ตัวไว้ให้หยุด พลังเล่าเรื่องให้ฟังว่า

“ลูกเอ๊ย เมื่อตอนที่ลูกไม่อยู่นะ
เมียของลูกเข้าเอาลูกชายของเจ้าไปทั้ง
น้ำเสียแล้ว” (อ่านต่อหน้า ๑๙๖)

ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๔
บรรจบ พันธุมธนา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตริสาร (วันที่ ๒๒ ค.ค. - ๒๔ ค.ค. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“เต็มสุข” ชื่อ หักซา ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันอังคาร สะกด
อย่างนั้นถูกไหม หมายความว่าอะไร ใช้ชื่อนี้จะดีไหม

ใช้ได้ และดีแล้วด้วย เขียนถูกแล้ว ไม่ทราบว่าจะแปลว่าอะไร เห็น
ใช้เป็นชื่อเพลงกับทำรา

“วิไล” ท้องการอักษร ศ ฐ ษ มีความหมายเป็นผู้นำ เก่ง เป็นสิริมงคล
อยากเปลี่ยนให้คล้ายๆชื่อเดิม

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

วิไลสา - ส่องแสง ปรากฏ เป็นที่เพเล็คเพเล็คยีนคิ

วินี - นำ อบรม ส่องสอน

วินเตร - ผู้สอน

“นฤมล” ท้องการอักษร น ส มีความหมายว่า งาม จลาค

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

นิสากานต์ - พระจันทร์

นิศมา - เจียบสงบ

นิษฐา - ความมั่นคง ความภักดี

“สุทนต์” ท้องการอักษร ส ท น มีความหมายว่า เรียงเก่ง หรือหนัก
ปราชญ์ มีอำนาจ ถ้าไม่ได้อักษรข้างต้นก็ไม่ใช่เป็นไร

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

สัจญานี - (ออกเสียงสัจชะยา) ที่มีความรู้

สุธิดา - ความคิด ความคิดคำนึง

สุธิดา - เป็นเจ้าแห่งความคิดอันดี

(อ่านต่อหน้า ๑๙๕)

“จินตนา” ความหมายไม่จำกัด มีความหมายเป็นลัทธิมงคล อภิชาติ - แก่ล้นล้นยิ่ง รวดเร็วยิ่ง
ก็ สวย จลน หรือ จินตนา ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิด
วันอังคาร

ใช้ได้

“อารี” อักษรไม่จำกัด ความหมายว่า จลน น่ารัก
เป็นมงคล

“รอมแม” ต้องการอักษร ร หรือ ส นำหน้า มีความหมาย
เป็นลัทธิมงคล มีอำนาจ สถิติปัญญา และสามารถ เป็นชื่อ
๓ พยางค์

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)

อภิชาติ - ความรู้โดยสมบูรณ์

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (หญิง)

อาวันทนา - ทำความเคารพ

อาติธยา - มีใจโอบอ้อมอารี

อาณิษฐา - ความมั่นคง ไม่หวั่นไหว



แม่บ้านหาหมอม - ต่อจากหน้า ๑๘

หญิงชราคนหนึ่งพูด “ลูกไปได้เมื่ออะไร
อย่างนี้ก็ไม่รู้ ลูกในได้แต่ๆยังโยนทั้ง
น้ำเสียได้ จนจนน้ำหายไปเลย แล้วไป
กุชิ ก่อนนี้ละมาแก้งทำเจ็บ เพื่อจะ
กลบเกลื่อนความผิดความชั่วของตน
ที่ถึงอย่างไรก็ปฏิเสธไม่ได้”

แต่ก็ยังมิมีเรื่องไม่ดีอีกนานา
ประการของลูกสะใภ้ที่แม่ของสิทา
บักสาเล่าให้ลูกชายของตนฟัง เพื่อให้
ลูกชายซึ่งยังเมือ ซึ่งแต่ละเรื่องล้วน
แก่ทั้งทั้งนั้น ปาเตะห์สิทาบักสาที่ไม่
ได้สงสัยเลยว่าที่มารดาพูดจะเป็นเรื่อง
เท็จ ยังเป็นเรื่องความประพฤติของ
ภรรยาในระหว่างที่ตนไม่อยู่ ไปเดิน
ทางไกลนับถึง ๒ ปี ยิ่งทำให้สิทาบักสา
โกรธแค้นเมียแทบจะระงับไว้ไม่อยู่
พออย่างเข้าบ้าน แลเห็นเมียนอนเจ็บ
นับบอยบนเตียง จึงชักกริชออกมาถือ
ไว้ แล้วเดินตรงเข้าไปหาเมีย ทุกด้วย

เสียงโกรธเกรี้ยวกรากว่า

“หนอย นังคนชั่ว บอกมาเสียที
นะว่าเธอลูกไปทิ้งน้ำทำไม บอกมา
บอกมาก่อนที่ข้าจะเอากริชแทงเจ้า”

เมื่อขงสิทาบักสาเผยหน้าร้อนคู่มือ
คน หน้ากากอันสุขขีคนนั้นสงบเฉย

ปราศจากความหวาดหวั่น นางพูดขึ้น
ว่า

“ใช่ ท่านสิทาบักสา ทำไมถึง
ได้อยากทำร้ายข้าแน่ ข้าไม่รู้เรื่องราว
อะไรเลย กว่ท่านจะต้องได้ยายที่มีมือ
ของท่านเปื้อนเลือดของข้า ไม่จำเป็น
ต้องฆ่าข้าหรอก เพราะอีกไม่ช้าข้าก็จะ
ละโลกอันทารุณโหดร้ายนี้ไปแล้ว ข้า
รักท่านนะ แล้วข้าจะไปฆ่าลูกของเรา
ทำไม มาเถอะ มาพาข้าไปทแม่
ข้าจะพิสูจน์ให้ดูว่า ไม่ใช่ข้าหรอกเป็น
ผู้ทำกรรมชั่วนี้ จะมีก็แต่...”

แม่ของสิทาบักสานั่งฟังอยู่ตรง

ประตู รีบจัดขึ้นทันทีว่า

“โอ๊ย อย่าไปทำตามมัน ลูก มา
มันเสียเกี่ยวนี้เถอะ ในเมื่อลูกมีโอกาส
ถ้าพาออกไปข้างนอก มันจะหนีไป
จากลูก แล้วจึงจะนำเกราะที่ร้ายมาสู่
เรานี้ด้วย”

แต่ปาเตะห์สิทาบักสาไม่ฟังเสียง
แม่อีกแล้ว เพราะเกิดรู้สึกสงสารและ
เชื่อตามคำเมีย ด้วยว่าเคยรู้นิสัยและ
ความประพฤติของเมียได้ดี สิทาบักสา
ค่อยๆอุ้มเมียอย่างทะนุถนอม แล้วพา
ไปที่ริมคลอง สิทาบักสาพูดกับเมียว่า

“เฮ้ พิสูจน์ให้ข้าดูหนอยเถอะ
ว่านางไม่มีผิด ไม่ได้ทำกรรมอันร้าย
กาจนั้น”

ยังไม่ทันที่สิทาบักสาจะพูดจบ
เมื่อก็ดูขึ้นใจลงไปในแม่น้ำ และ
หายไปใต้น้ำอันชุ่มฉ่ำและเย็นคลั่ง
ของแม่น้ำนั้น (อ่านต่อหน้า ๑๙๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

สมบูรณ์ ตันศิริ

หุ่น เกษจำรัส

ถ่ายภาพ

บรรณาธิการ

นิลวรรณ ปันทอง

กองบรรณาธิการ

สิทธิ์ เสือแสงศรี เรือชน ศรีภักย์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสม กระจำรังสรรค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปริศา พูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ผู้อำนวยการ

บรรณาธิการ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาคนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธเมธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์ โสม วิจารณ์บรรณานท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล

อุบล ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมณันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสียม เผ่าทองสุข

จำนง วัชรกุล ร.บ.

แม่น้าหอม - ต่อจากหน้า ๑๓๖

เช่นเดียวกับลูกชายของนาง

"อะไรกัน พิไร พิไร" สิทธาบัศสา
อุทานออกมา "ข้าจะรู้ได้อย่างไรว่า
ใครพูดจริงใครพูดเท็จ แล้วข้าจะรู้ได้
อย่างไรว่าใครฆ่าลูกข้า"

พูดแล้วก็ก้มลงมองดูแม่น้านั้น
และทันใดนั้นเอง สิทธาบัศสาก็อดแปลก
ใจไม่ได้ ที่เห็นคอกบัวขาวบริสุทธิ์ผุด
ขึ้นมา ๒ คอก คอกหนึ่งใหญ่ อีกคอก
หนึ่งเล็ก คอกใหญ่ขุดกันสูงกว่า คอกบัว
ขาวทั้งสองคอกส่งกลิ่นหอมหวาน แล้ว
ค่อยๆ ไน้เข้าหาปาเตะหิธทาบัศสา

และคอกบัวคอกใหญ่พูดขึ้นว่า

"ท่านสิทธาบัศสา มองดูข้างๆข้านี้
แน่ๆ ข้าว่าอะไร นี่ละ ลูกของเราละ
ข้าไปพบลูกจมอยู่กันแม่น้านั้นเอง พัง
ลูกเราเล่าก็แล้วกันว่าใครฆ่าแก"

คอกบัวคอกเล็กพูดขึ้นว่า

"พ่อของลูก แม่นะไม่มีผิดหรอก
แม่บริสุทธิ์และไม่รู้โอ้ไหนโอ้ไหนอะไร
เลย ย่าของลูกต่างหากที่โยนลูกลงไป
ในน้ำทั้งแต่ลูกเพิ่งเกิดมาได้ไม่กี่วัน ที่
ย่าทำอย่างนี้ก็เพราะริษยาแม่ กับทั้ง
หึงผยองเห็นแม่ต่ำศักดิ์กว่า แต่ก่อน
นี้แม่ก็ได้มาอยู่กับลูกแล้ว ลูกก็ใจจ้ง

นี้ใจละแม่ เราจะไม่พราจากกันอีก
นะแม่นะ"

แล้วคอกบัวคอกใหญ่ก็กางกลีบ
หุ้มคอกบัวคอกเล็ก เหมือนแม่กาง
แขนโอบกอดลูก ต่อจากนั้นคอกบัวทั้ง
สองคอกก็หายไปในน้ำ ไม่ปรากฏให้
เห็นอีกเลย เหลือไว้ก็แค่น้ำในแม่น้ำ
ที่มีกลิ่นหอม แทนน้ำกลิ่นเหม็นคลุ้ง
ดังแต่ก่อน และเมืองที่อยู่ริมแม่น้านั้น
ก็เลยได้ชื่อว่า บันยวารี คือเมืองน้ำ
หอม (จากคำ บันยู ที่แปลว่าน้ำ ใน
ภาษาอินโดนีเซีย และวารี แปลว่า
มีกลิ่นหอม) ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกที่สำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๔.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน

๓๓/๓๖-๓๘ อาคารศรีทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๑๕๑๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบบส่งจ่ายเงิน
๒ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นที่รับ

นิทานพื้นบ้านชาตินิ

บรรจบ พันธุเมธา

หางเจ้านางช้าง นิทานอาฟริกา (มานา)

อันเครื่องรางของขลังกันภัยอันตราย ขนาดที่ทำให้สามารถ กลายร่างเป็นสิ่งต่างๆ หรือทำให้สิ่งหนึ่งกลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เพื่อให้หลบหลีกอันตรายหรือป้องกันอันตรายให้ คงเป็นของที่ นิยมนับถือกันจริงจรงในอาฟริกา ทั้งเรื่องสัตว์ลึกลับ อารยันต์ลึกลับ ไว้ในเทพนิยายอาฟริกา ดังนี้

ครั้งหนึ่งยังมีหญิงผู้หนึ่งมีลูกชาย สามคน ลูกแต่ละคนต่างก็รักแม่ ทั้งนั้น เมื่อแม่แก่เฒ่าอ่อนเปลี้ยเพลียแรงลงจนใกล้จะตาย ลูกชายทั้งสามก็ ตกสินใจว่าคนควรจะไปรับปากกับ แม่ว่าจะทำอะไรให้ แม่จะได้รู้สึก ชื่นบาน ชุ่มชื่นใจ ลูกคนแรกพูดว่า “แม่จ๋า แม่คงรู้ว่าทุกคนในเผ่าของเราอยากจะได้ผืนในที่มีผืนศพอันสวยงาม ลูกขอให้สัญญาว่า ถ้าแม่ตายลงเมื่อไร ละก็ ลูกจะสลักที่ผืนศพของแม่ให้สวยงามที่สุดเท่าที่ใครๆเคยพบเห็นที่เดียว” “ก็แล้วลูก” หญิงสาวตอบ “ได้ ยินลูกพูดอย่างนั้นแล้วแม่รู้สึกเป็นสุข” “แม่จ๋า” ลูกชายคนที่สองพูด “ถ้าแม่ตายลงละก็ ลูกจะทำโลงใส่ศพ แม่ให้สวยที่สุดเท่าที่ใครๆเคยพบเห็น

ที่เดียว ลูกจะเลือกไม้จากต้นไม้ต้น งามที่สุดในป่าแล้วก็จะเอามาประกอบ และแกะสลักให้สวยงามด้วยตัวของลูก เองทีเดียวแหละ”

“ก็ละลูก” หญิงสาวตอบ “ได้รู้ ว่าลูกเคารพนับถือแม่อย่างนี้ก็นับว่า ดีแล้ว”

คราวนี้ถึงลูกคนที่สามที่ชื่อเกวตี (เกวตี) ต้องกติกายากกว่า จะทำ อะไรให้แม่ก็ ที่ที่ทั้งสองยังไม่ได้ รับปากว่าจะทำให้แม่ ทนไถ่นั้นก็นึก ขึ้นมาได้ว่า เมื่อตนยังเด็ก ตนเคยได้ ยินว่าสิ่งที่มีค่าที่สุด คือปลายหางของ เจ้านางช้าง ดังนั้นทั้งๆที่เกวตียังไม่รู้ เลยว่าจะไปหาปลายหางเจ้านางช้างได้จากไหน เกวตีก็โพล่งบอกแม่ว่า

“แม่จ๋า ถ้าแม่ตายลงละก็ ลูกจะ

ออกเดินทางเที่ยวหาหางเจ้านางช้าง มาใส่ในโลงศพของแม่ให้ได้ทีเดียว”

“โอ แปลกทีนะลูก” หญิงผู้เป็น แม่ตอบอย่างเป็นสุข “ก็แล้ว ที่นี้แม่ คงได้ตายอย่างสงบละ”

ต่อมาอีกสองสามวัน หญิงชรา ก็ตาย และขณะที่ลูกชายคนโตลงมือ เจาะหินที่ข้างๆเขาเพื่อทำที่ฝังศพให้ แม่ และลูกชายคนกลางเข้าไปเลือก ไม้ในป่าเพื่อทำโลงใส่ศพ เกวตีลูกคน สุดท้ายก็ออกเดินทางเที่ยวหาปลายหาง เจ้านางช้าง เกวตีเอามือกับธนู ไปด้วย และสิ่งสำคัญที่เกวตีเอาใส่ไว้ในผม ก็ คือเครื่องรางอย่างหนึ่ง เป็นรูปสลัก เล็กๆเรียกว่ายูยู ถึงเวลาเข้าที่ถ้ำชั้น ยูยูจะช่วยให้พ้นอันตรายได้

เกวตีเดินทางอยู่หลายอาทิตย์ เที่ยวตามทุกคนที่พบว่ามีใครรู้บ้างว่า เจ้านางช้างโผล่อยู่ที่ไหน คนเหล่านั้น มีหลายคนเคยได้ยินเรื่องเจ้านางช้าง แต่ก็ไม่เคยมีใครรู้ว่าจะไปหาตัวได้ที่ไหน เกวตีก็จำต้องท่องเที่ยวต่อไปอีก ช้าม บ่า ช้ามหน้า ช้ามเขา จนกระทั่งเกวตี ชักจะคิดว่าคงไม่มีทางสำเร็จเสียแล้ว ก็พอดีตอนเย็นวันหนึ่งได้มาเจอ กระต่อมร่างเข้าหลังหนึ่งตรงชายป่า

เกวสีกึกว่ากระท่อมนั้นคงจะเป็นที่
เหมาะที่จะค้างคืนในคืนวันนั้น

เกวสิจึงเดินตรงไปที่ประตู สูงเสียง
ร้องเรียกว่า “มีใครอยู่ในนั้นบ้าง”
ทันใดนั้นก็ได้มีหญิงแก่คนหนึ่งออก
มาจากกระท่อม ในมือถือไม้กวาด
ทำท่าตื่นๆ ถามว่า

“เจ้าเป็นใคร มาที่นี่ทำไม ไม่
มีใครแปลกหน้าเลยมาที่นี่ก่อนเลยนะ
ทำไมล่ะรี ก็เพราะที่นี่เป็นที่ที่มี
อันครายแก่พวกมนุษย์นี่ซี มันเป็น
บ้านที่พักของเจ้าจริงจ๋าใช่”

“เออ ฉะนั้นงั้นการเดินทาง
ของข้าก็สิ้นสุดลงแล้วนี่ซี ข้าต้อง
เกี่ยวกันหาเจ้านางข้างมาทั้งหลาย
อาทิตย์แล้ว อยู่ที่นี่ละ ยาย”

หญิงแก่ตัวนั้นตอบว่า “พวก
ข้ากำลังชกไม่เข้าอยู่ในป่า แต่
ไม่เข้าก็ลงกลับมามหาสมุทร หอก ถ้า
เจ้าไม่รีบหนีไปทันทีประเดี๋ยวนี้ละก็
มันเป็นฆ่าเจ้าแน่ เพราะมันไม่เคย
ยอมให้ใครมาพักที่นี่หรอก”

ทันใดนั้นเอง ก็ได้ยินเสียงฝีเท้า
หนักๆ ฆ่าสวนสวน เสียงกิ่งไม้หัก
โครมครามดังอยู่ไกลๆ ข้ากำลังบ้าย
หน้ากลับมายังกระท่อมหลังนี้ อยู่แล้ว

“ข้าไปเสียแล้ว ข้าไปเสียแล้ว”
หญิงนั้นร้องออกมา “เจ้าหนีไม่พ้น
เสียแล้วคราวนี้ ไปซ่อนตัวใต้กองหิน
กองนี้ก็แล้วกันเร็ว รอนจนกว่าข้ากลับ
วันหมดแล้วเจ้าจึงค่อยๆ คุกานออกมา
แล้วหนีเอาตัวรอดไป”

“ขอบใจนะ ยาย” เกวสีกะซิบ
ขณะที่กลืนเข้าไปในกองหินใหญ่ตรง
ข้างประตูกระท่อม (ต่อหน้า ๑๓๖)

ช่อต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๑๐
บรรจบ พันธุเมธา คอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๐ ค.ล. - ๕ พ.ย. ๒๕๐๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“กฤษณา” อักษรไม่จำกัด อันธิดา แปลว่าอะไร ใ้กับคนเกิดวันพุธ
กลางวันได้หรือไม่ อยากได้ชื่ออื่นอีกสัก ๒ ชื่อ
ใช้ได้ แปลว่า ผู้หญิงที่มีลักษณะพิเศษอย่างหนึ่ง

“วลลา” ต้องการอักษร ว ล ก ษ ร มีความหมายเป็นสิริมงคล คนใด
เป็นหญิงเกิดวันจันทร์ คนรองเป็นชายเกิดวันพฤหัสบดี

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

วรรณมน - (ออกเสียงวัคสะมน) ที่มีร่างกาย เป็นสิริมงคล
วลักษกร - (ออกเสียงวลักสะกอน) รัศมีสีขาว พุระจันทร์

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

วรรณฐ - สูงสุด ใหญ่ยิ่งที่สุด
วลัมภ - ชื่อเมืองเมืองหนึ่ง

“น้อย” ต้องการอักษร ส ม อ ค ให้มีความหมายเป็นสิริมงคล (เป็น
ลูกคนเล็ก)

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

อนิมน - ความเล็ก แบบบาง อำนาคที่ทำให้ตัวเล็กได้เท่าอนุ
อนุคา - ความเล็ก
อนุนิคา - อบรมส่งสอนแล้ว ได้รับความนับถือแล้ว

“สุวัฒนา” ต้องการอักษร ก มีความหมายว่า เป็นที่รักยิ่ง ขอให้คล้อง
กับนามสกุลด้วย (อ่านต่อหน้า ๑๓๖)

ข้อดี - ต่อจากหน้า ๑๙

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (หญิง)

กมนเปรม - รักและปรารถนา
กนิษฐา - หญิงสาวที่รัก
กัธปรีชา - เป็นที่ยินดีเสมอไป

“กัทธิวรรณ” ต้องการอักษร ว ล ท มีความหมายเป็น
สตรีมงคล น่ารัก สอนง่าย เป็นคนดี ทุกคนนับถือ

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

วัชรวรรดี - (ออกเสียงว่าสะวัน) เชื่อฟัง
ฉันทิยา - เป็นที่นำอินทิ
วันนัย - มีค่า

“มุกดาวรรณ” ต้องการอักษรตามดวงระชา มีความ
หมายว่า ผู้มีบุญวาสนา ความสุข เกียรติ ชุมพูนุช
ชื่อ ชุมพูนุช ก็ฟังดีและเหมาะแล้วสำหรับคนเกิดวัน
ศุกร์ ถ้าเขียน ชุมพูนุท หมายถึง ทองคำเนียบวิสุทธิ

“มุกดาวรรณ” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายว่า
สามารถ และพากเพียร พร้อมทั้งประสพผลสำเร็จ

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

สาธนา - ที่เป็นผลสำเร็จ
สิริยา - ที่เป็นสิริมงคล
สิริรา - ที่สำเร็จผล ก็ สมบูรณ์

“ก่องแก้ว” ต้องการอักษร ท ก มีความหมายเป็น
สิริมงคล คล้องกับพี่ชายชื่อ ทวีกานต์ เป็นชื่อลูกแฝด

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

ทวีกา - เพิ่มทีละสอง
ทวีดา - ที่สอง

ชื่อคนเกิดวันพุธกลางคืน (หญิง)

ทวิกร - ทำให้เป็นสอง
ทวิสา - สองครั้ง ❀

หางเจ้านางข้าง - ต่อจากหน้า ๑๙

ในไม่ช้าก็มีแต่เสียงอื้ออึง ทั้งเสียง
ไม้ทัก เสียงหายใจพิศพาของข้าง
ขณะที่ข้างทั้งสองลงพากันมานอนบน
หญารอบๆกระท่อม เกวสิดิ้นข้าง
ลุกขึ้นว่า “ยาย ยาย ข้าไ้กลิ่นคนนะ”

“ก็กลิ่นข้าล่ะซี” หญิงชราพูด
“ในที่นี้มีข้าเป็นคนอยู่เพียงคนเดียว
แล้วจะมีใครอื่นไปได้”

มีข้างทั้งสองตัวเดินวนไปวนมา
รอบๆ กองฟืน เอาจวงฟาคไปมาที่
กองฟืนนั้นเพื่อค้นหา เกวสิดิ้นใจ
และรอกคอยด้วยความหวาดหวั่นให้ข้าง
ไปห่างกองฟืน จนกระทั่งทั่วบริเวณ
เรียบร้อยแล้ว เพราะข้างพากันหลับหมด
เกวสิจึงค่อยๆ กลานออกมาจากกอง

ฟืน และมองไปรอบๆ ข้างอื่นๆ กง
นอนหลับบนพื้นหญ้าโล่งๆ ข้างนอก
แต่ข้างกลุ่มหนึ่งซึ่งเชือกหนึ่งเป็นข้าง
พลาย อีกเชือกหนึ่งเป็นข้างพัง และ
อีกเชือกหนึ่งเป็นข้างสาว นอนบนฟาง
นุ่มๆ ที่นุ่มไว้สูงเหมือนยกพื้นภายใน
กระท่อม เกวสิดึกคิดว่าข้างสาวนั้น
อย่างไรเสียต้องเป็นเจ้านางข้าง จึง
ค่อยคลานมุ่งตรงไปทางนั้น แล้วก็
จับแรงกักปลายหางเจ้านางข้างตรงที่
มีขนออกอย่างรวกเร็ว เสร็จแล้วก็รีบ
ออกไปจากกระท่อมอย่างเงียบเชียบ
ที่สุด ทั้งหน้าเดินทางกลับบ้าน

แต่ว่านั้น ไม่ได้หมายความว่า การเดิน
ทางของเกวสิดิ้นสุดลงแล้วหรือ

เพราะเมื่อข้างขึ้นขึ้นตอนตะวันขึ้น
เจ้านางข้างหันไปเห็นปลายหางถูกตัก
ไปเช่นนั้น ก็ร้องลั่นว่า

“ตายแล้ว เมื่อคืนนี้กว่าฝันไป
ว่า มีคนมาตักปลายหางข้าไป กลับ
กลายเป็นเรื่องจริง มีใครไม่รู้มาตัก
ปลายหางข้าไป”

“ถ้าอย่างนั้นเมื่อคืนนี้ ก็ได้มีคน
เข้ามาในนี้จริงๆ ละซี” เจ้าข้างจำใจลง
ลุกขึ้น “ต้องแกะรอยตามไปฆ่ามัน
ให้ได้ ไม่มีใครที่บังอาจมาตักปลาย
หางเจ้านางข้างแล้วจะยังมีชีวิตลอย
นวลอยู่ได้”

บรรดาข้างมารวมโอรสกันแล้ว
พากันตาม (อ่านต่อหน้า ๑๙๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

อรพรรณ สุ่มชาติ

อนันต์ โยธาประเสริฐ ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการสีห์ แสงผลกริ เรือจีน ศรียาภัย
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรัตน์**บรรณาธิการภาคพิเศษ**

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ

ปรีดา หนูนุกิติ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ**ที่ปรึกษาทางวิชาการ**

นันทกา สุประภาละนันท์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph.D.

น.ร.ว. สอนงค์โสภณ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรพรรณ คุณวิศาล

ยุบล กรธมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมลันทนันท์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสงี่ยม เผ่าทองสุข

จำนง รังสิกุล ร.บ.

นางเจ้านางช้าง-ต่อจากหน้า ๑๓๖

เจ้าช้างจำโสด ออกแคะ รอยตาม
เกวตีไป ราวเที่ยงวันก็ใกล้จะทัน
เกวตีอยู่แล้ว เกวตีได้ยินเสียงช้างก็
กะได้ว่าช้างรู้แล้วว่าคนแอบตักปลาย
หางเจ้านางช้างมา จวนค่ำเทมที่ เกวตี
จึงร้องถามอยู่ในหมของคนที่ว่า “ทำ
อย่างไรทีละ ยู่ ทำอย่างไรถึงจะกัน
ช้างไม่ให้มาถึงตัว และขอข้าเสีย”

“หยิบกิ่งไม้ที่ตรงเท่านั้นขึ้น แล้ว
เอาขว้างขว้างมาไปทางช้างหลัง” เสียง
ยู่ส่งมาที่โสดแล้ว

เกวตีก็ทำตามที่ยู่สั่ง ทันใดนั้น

ก็ปรากฏเป็นคันไม้ใหญ่หมี่มาปรากฏ
ขึ้นตรงกิ่งไม้ที่เกวตีขว้างไปตกอยู่
ทันใดนั้นก็มีลำคันใหญ่จนช้างไม่อาจ
จะผ่านไปได้และที่ลำคดียิ่งกว่านั้นก็
คือใบของคันไม้ นั้นส่งกลิ่นหอมหวาน
ชวนกินจนช้างทั้งโสดนั้น ไม่อาจจะ
ผ่านเลยไปได้ โดยไม่แฉะกินเสียก่อน
จึงทำให้เกวตีวิ่งหนีรอกพันอันตราย
ไปได้ชั่วขณะหนึ่ง เพียงชั่วคราว
เท่านั้น เพราะไม่ช้าพอช้างกินใบไม้
จนหมดคันแล้ว ช้างก็พยายามหาทาง
หลีกเลี่ยงไม่ให้ใหญ่ขึ้นตักตามเกวตีต่อไป
พอจวนจะทัน เกวตีก็ร้องถามยู่ว่า

“ทำอย่างไรทีละ ยู่” ยู่ก็วิ่งส่งมา
ว่า “เอาผักข้าวโพดที่เท่านั้น โยนไป
ช้างหลัง”

เกวตีก็ทำตามนั้น ก็ปรากฏว่า
ข้าวโพดขึ้นมาจากหน้าช้างขว้างไว้
เมื่อช้างทั้งโสดตักตามมา มาแลเห็น
อาหารโอชะเข้าเช่นนั้น ก็เลยดื่มหมก
ว่ากำลังตักตามไครมา ต่างส่งเสียง
แปรแปรันตรงเข้าหักกันข้าวโพดกิน
กันอย่างเอร็ดอร่อยกว่าจะหมดก็ต้องทุ้ง
กินนานพอที่เกวตีจะรีบเดินทางไปจน
รอกพันเงื้อมมือช้าง และกลับไปถึง
บ้านโดยปลอดภัย (ต่อฉบับหน้า)

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมายังสำนักงาน

๔๓/๒๖-๓๔ อาคารวิเทศเทป ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๔๑๔๑๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบบส่งเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์ราคาเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานนิทานชาด

บรรจบ พันธเมธา

เก้าสิบเก้า (นิทานอินเดีย)

เคยเล่านิทานจีนเรื่องความสุขของคนจน กับความไม่มีความสุขของคนมั่งมี และเมื่อคนจนบังเอิญมีเงินขึ้นมา ก็เกิดความสุขเช่นเดียวกัน เรื่องนี้ก็ทำนองเดียวกัน คงกรเล่าไว้ในขุมนิทานอินเดียต่อไป

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในแคว้นเกรลาภาคใต้ของอินเดีย ยังมีชายสองคนเป็นเพื่อนกัน คนหนึ่งชื่อราม อีกคนหนึ่งชื่อคามู คนทั้งสองอยู่บ้านติดกัน รามเป็นพ่อค้าขายจระเข้ ส่วนคามูเป็นกุลี หากินทางรับจ้างได้เงินค่าจ้างไปวันๆเท่านั้น

รามถึงแม้จะมีแต่ก็ใช้จ่ายอย่างกระหน่ำกระแหม่ ทำเนิ่นชีวิตอย่างตระหนี่ถี่เหนียว วันหนึ่งๆ รามกินกับข้าวอย่างเคียดเท่านั้น และไม่ค่อยจะได้เชิญใครมากินข้าวที่บ้านของตน

ฝ่ายคามูถึงแม้จะจน แต่ก็กินอยู่ตามสบาย ทั้งสองคนกลัวเมียหาเงินได้มาเท่าไร เป็นไรหมดไม่มีเหลือ ใช้ซื้อกับข้าวของกินบ้าง ซื้อเสื้อผ้าบ้าง และแม้จะมีรายได้น้อย คามูก็ยังมิเพื่อนฝูงญาติพี่น้องมากินข้าวด้วยเสมอ

ตกกลางคืนก็ร้องเพลง ทบมือให้จังหวะบ้าง ใช้กรับตีบ้าง ภูมิใจความสุขไม่น้อยเลย

ไศกาเมียรามูเห็นเช่นนั้น ออกแปลกใจไม่ไ้ว่า คามูใช้ชีวิตอย่างไร จึงได้สะดวกสบายและสนุกสนาน ทั้งๆ ที่รายได้นั้นมีเพียงนิดหน่อยเท่านั้น ทั้งนี้เพราะนางกับสามีมีเงินมากกว่าทั้งเป็นกอง แต่ก็ยังรู้สึกหาเงินเก็บยากเสียจริงๆ มักจะไม่ค่อยได้มีของที่ต้องการเสียเลย ดังนั้นไศกาจึงลอบเผ้าดูชีวิตของคามูกับเมียที่ชื่อซีรุ ภู่ว่ามีความลึกลับอะไรซ่อนเร้นอยู่ ยิ่งเผ้าดูก็ยิ่งไม่เข้าใจ

ตอนบ่ายๆ ไศกากับซีรุมักจะยืนคุยกันบ่อยๆ ครบวันก็กลับบ้านของกันทั้งสอง วันหนึ่งไศกาทนอยากรู้ต่อไปไม่ได้ ตอนที่ยืนคุยกันนั้นก็เลยถามซีรุว่า “เออ ซีรุ ทำไมนางถึง

ได้มีเงินใช้อย่างสะดวกสบายและก็เป็นสุขอยู่เสมอละ”

ซีรุหัวเราะแต่ก็ตอบไม่ถูก ได้แต่พูดว่า

“ไม่รู้ซีรุ แม้ตัวข้าเองก็ยังไม่รู้ แต่ผัวนางบางทีจะรู้ละมัง เขาเป็นคนฉลาดนี่ ไม่ใช่หรือ”

ไศกาฟังแล้วยังงง จึงนำเรื่องนี้มาเล่าให้ผัวของตนฟัง เพราะถึงอย่างไรเขาก็เป็นคนฉลาดจริงอย่างที่ซีรุว่า รามูฟังเรื่องที่เมียคนเล่าแล้วก็ยิ้มพูดว่า

“ไม่น่าแปลกใจเลย นางเฮีย ที่คามูกับเมียอยู่อย่างสบายๆ ก็เพราะเจ้าคามูมันยังไม่เคยรู้อิทธิพลของเก้าสิบเก้า ก็เท่านั้นเอง”

“อิทธิพลของเก้าสิบเก้า เอ๊ะหมายความว่าอย่างไร” ไศกาถามด้วยความฉงน “ไม่เข้าใจเลย”

“นางไม่มีวันเข้าใจหรอก ถึงข้าจะอธิบายให้ฟังอย่างไรก็ตาม เพราะฉะนั้นข้าจะไม่อธิบายหรอก ของบางอย่างต้องเห็นเสียก่อนถึงจะเข้าใจได้”

ไศกาฟังแล้วก็ยังไม่ผ่อกัน รามูให้อธิบายต่อไปอีก เพราะรู้สึกได้ถึง

จะพยายามอย่างไรก็เปล่าประโยชน์
 งามเป็นคนชอบทำมากกว่าพูด ใน
 ที่สุคราพกับออกโสภาว่า "เอาเถอะไม่
 ข้านางก็จะเข้าใจได้เอง" เพียงเท่านั้น
 โสภาก็พอใจ

สองสามวันต่อมา โสภาก็ได้
 สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นใน
 บ้านของงาม เห็นแล้วโสภาก็แน่ใจว่า
 ต้องเกิดอะไรผิดปกติขึ้นเป็นแน่
 เพราะเดี๋ยวนี้ไม่ได้กลิ่นปลาหมึกหรือ
 กลิ่นแกงแพะอย่างแต่ก่อนแล้ว และ
 แม้เพื่อนฝูงญาติพี่น้องจะไปมาหาสู่
 เช่นแต่ก่อน แต่งามก็ไม่เคยชวนให้
 กินข้าวถ้วยเดียว เสียงเพลงชาวบ้านที่
 เคยได้ยิน ก็ไม่ได้ยินอีกแล้วเพราะ
 ไม่มีใครร้อง วันทั้งวันสิริไม่มีเวลา
 เพราะง่วนอยู่กับการสานเสื่อทาง
 มะพร้าว ตกเย็นก็นำไปขายที่ตลาด
 ครั้นค่ำลง ทั้งงามกับเมี้ยนนั่งลงสาน
 เสื่อต่อไปอีก

"เอ๊ะ แปลกจริง" โสภาร่ำพึม
 "เกิดอะไรขึ้นนะ งามกับเมี้ยนทำงาน
 ง่วนตลอดเวลา แท้ก็เคยเป็นทุกข์กังวล
 คุ้อยากจะหาเงินให้ได้มากขึ้นๆ"

โสภานำเรื่องที่ตนสังเกตเห็นให้
 งามฟัง แล้วถามว่า

"รู้ไหมว่า ทำไมคนทั้งสองนั้น
 ไม่ใช้เงินตามสบายอีกต่อไปแล้ว แล้ว
 ก็เขาทำเสื่อไปขายก็มากมายทำไม"

"จะไปรู้ได้อย่างไรนะ" งาม
 ตอบ "นางควรจะถามสิริเอาเองสิ
 เป็นเพื่อนกันนี่"

โสภาก็อยากจะถามสิริอย่าง
 นั้น (อ่านต่อหน้า ๑๐๖)

นิทาน ชีวิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๔
 บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
 สตรีสาร (วันที่ ๙ พ.ย. - ๑๔ พ.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
 เรียงตามลำดับวันที่

"ศ.ว." ท้องการอักษร พ ข จ มีความหมายว่าเรียบร้อย เป็นสุข
 สงบเสถียร สมหวัง

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (หญิง)

พินิดา - ประพฤติดี อบรมดีแล้ว สุภาพอ่อนโยน

พริษา - กิตติคุณ ยอกเยี่ยม

พรามร - เทพผู้ประเสริฐ

"ค.ช. ปาร์ค" ท้องการอักษร ป นำหน้า มีความหมายว่า มีความรู้
 ความสามารถดี เป็นชื่อไทยเก๋ๆ มีอักษรเป็นเลขและอายุรวมอยู่

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)

ปรีชญ์ - รู้ เข้าใจ

บัลลพ - ความเข้มแข็ง

ปวี - คำพูด

"ทศศัย" ท้องการอักษร ท มีความหมายเป็นมงคลแก่เด็ก ชื่อทรรศึกษา
 ทศตฤกษ์ ทินิกันต์ แปลว่าอะไร ใช้ได้หรือไม่ ถ้าความหมายไม่ดี
 ช่วยหาให้ใหม่ด้วย (เป็นชื่อฝาแฝด)

ใช้ได้ทั้งสามชื่อ ถ้าชอบเสียงแล้ว ความหมายน่าจะไม่สำคัญ เพราะ
 คำที่แต่งตามเสียงก็ชอบใจ ไม่ใช่จะมีความหมายเข้ากันได้เสียทุกคำไป

"ครุณี" ท้องการอักษร อ มีความหมายเป็นมงคล ฉลาด นำความสุข
 ความสำเร็จรุ่งเรืองมาสู่ตนเองและครอบครัว (อ่านต่อหน้า ๑๐๕)

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)
 นรข - สุภาพสมบุรณ์
 ทศทญ - ผู้ที่พระอินทร์โปรดปราน
 ทศทณ - ฉลาด สามารถ ชำนาญ ๑๐ ประการ

“กณรตน์” ท้องการอักษร ธ พ ก มีความหมายว่า มี
 ปัญญา แข็งแรง ยิ่งใหญ่ ชนะ อยากได้ชื่อที่คล้องกับชื่อ
 บิศา (วิรุฬ) และพี (พิรจักร)

ชื่อคนเกิดวันอังคาร (ชาย)
 ฐิต - ฉลาด

รพี - วงศ์ฉลาด
 ฐราชพ - เจ้าโลก

“รัตน” ท้องการอักษร ทร หรือ ผ่อง-รัตน มีความ
 หมายถึง สมปรารถนา ผู้มีบุญวาสนา (บิศาชื่อผ่อง) ขอ
 ให้ได้อักษรตามท้อง การ ความหมายไม่สำคัญเท่า

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (ชาย)
 ผลัด - อยู่ในพื้พพานทั้งรัตนะในพื้พพาน
 ผลามร - เทพผู้ให้ผล ให้ประโยชน์
 หิรินท์ - ชื่อบุคคล ไม่มีความหมายโดยเฉพาะ ❖

เก้าสิบเก้า - ต่อจากหน้า ๑๙

แต่ว่าหาโอกาสไม่ได้ เพราะซีรุมีงาน
 ยุ่งเหลือเกิน ไม่มีเวลามาเกาะรั้วยืน
 คุยกันเหมือนอย่างแต่ก่อน เมื่อคอย
 ค้างไปไม่ไหว โศภาก็เลยตรงไปหา
 ซีรุถึงบ้าน พอไปถึงก็เห็นซีรุกำลัง
 สแกนเสื้ออยู่ เมื่อซีรุเห็นโศภาก็เลื่อน
 เสื้อไปให้หนึ่ง แล้วซีรุก็ทำงานต่อ
 ทำไปคุยไป คุยเรื่องต่างๆทั้งเรื่อง
 เพื่อน เรื่องญาติ ตลอดจนชีวิตใน
 หมู่บ้านสักพักหนึ่ง โศภาก็ถามเรื่อง
 ที่ซีรุคือน้อยอยู่ในใจออกมา โศภาก็ถามซีรุ

ว่า
 “เกิดอะไรขึ้นนะ ซีรุ कामมีงาน
 น้อยหรือทุกวันนี้”

“เปล่าเลย” ซีรุแย้ง “เทพยดา
 อร่าขั้โปรดให้มีงานทำมากมายเหลือ
 เกิน”

“แต่อะไรๆก็ค้างไปนะ” โศภา
 พุก “ทำไมนางจึงได้เลิกแกลงแพะ
 แกลงปลวเสียดะ แล้วทำไมไม่ร้องเพลง
 เหมือนอย่างแต่ก่อน เลื่อนะสานไป

ทำไมกันตลอดทั้งวันๆ แล้วทำไมถึง
 ได้มีหน้าตาทุกซักร้อนกัณวลักเล่า”

“ไม่มีเหตุผลพิเศษอะไรหรอก”
 ซีรุพุก “เพียงแต่ที่เราเลิกประพุก
 อย่างแต่ก่อนเท่านั้นเอง”

“ไม่จริงหรอก” โศภาแย้ง “ต้อง
 มีเหตุผลอะไรอยู่บ้างแน่ๆเลย เอาละอะ
 ถ้านางไม่ยกเลิกก็ไม่ต้องเล่า ที่ตาม
 ก็เพียงแต่อยากจะช่วยเท่านั้น ข้าคิด
 ว่าบางทีนางอาจจะขาดเงิน ข้าจะ
 บอกหว่าข้าให้...”

“โอ๊ย ไม่ต้อง ไม่ต้อง” ซีรุ
 ขัดขึ้น รู้สึกว่าเสียความภาคภูมิใจใน
 ตัวเองไปตนคิดใจ “เราไม่เคียดแค้น
 อะไรเลย เอาละ ข้าจะเล่าให้ฟังว่าเกิด
 อะไรขึ้น แล้วอย่าบอกใครนะ แม้
 ฝัข้าก็อย่าไปบอก ถ้ารู้ว่าข้าเอาเรื่อง
 นี้มาเล่าให้นางฟังละก็เขาโกรธตาย
 เลย”

“นางก็รู้จักข้าดีพอนี่นา” โศภา
 “ความลับที่ใครบอกข้ามา รับรองได้”

ว่าเหมือนโยนก้อนกรวดลงน้ำป้อม
 ข้าไม่มีวันให้ใครรู้ต่อได้เลย”

“ถ้าอย่างนั้นข้าก็จะเล่าให้ฟัง”
 ซีรุเล่า “คือเมื่อสองสามอาทิตย์ที่แล้ว
 มานี่นะ ฝัข้ากลับมาจากงานมีเงิน
 ค่าแรงคิดตัวมาช่วยรูบีกครั้งอย่างเคย
 แต่พอมาถึงบ้านโคบ้านเท่านั้นละ ฝั
 ข้าก็แลเห็นลุงชาวๆโบหนึ่งหล่นอยู่
 ตรงกินหน้าบ้านโคนั้น พอเก็บขึ้นดู
 ก็ปรากฏว่าหนัก เข่าๆก็มีเสียงดัง
 กริ่งๆ แสดงว่าในถุงนั้นต้องมีเงิน”

“ถุงเงินละซี” โศภาอุทาน
 “ฟังก่อนซี” ซีรุพุกแล้วเล่าต่อไป
 ว่า “คามก็รีบเข้าไปในบ้านแล้วก็
 เข้าไปในห้องนอน บิศาประจักษ์กลอน
 ตอนนั้นข้าอยู่ในครัว พอได้ยินเสียง
 เขากลับมา ก็ออกมาดู เห็นเขาอยู่ใน
 ห้องนอนก็เลยเกาะประตู เขาก็เปิด
 ประตูให้ข้าเข้าไป ข้าก็เลยได้เห็น
 ว่าทำไมเขาถึงได้มีท่าสลดกลนแปลกไป
 อย่างนั้น (อ่านต่อหน้า ๑๑๙)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

อลิสสา แสงอุทิศ

สตี เลื่อนผลศรี

ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปันทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สตี เลื่อนผลศรี

เชื้อชื่น ศรียาภย์

นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกสุม กระจำรังสรรค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นาตกร์ ประภาศิริ

ปรีดา แฉนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพพุกม

ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

พันทกาศ สุประภาสภรณ์ ร.บ.ร.ม.

สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.

สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A

บรรจบ พันธุมธธา อ.บ. Ph.D.

ม.ร.ว. สอนงค์โสภ โรจนะบุรานนท์

กนก สามเสน วิล

แพทย์หญิงอรรณพ คุณวิศาล

อุบล ธรรมมงคล อ.บ.

สมศรี สุขุมถนันทน์

แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์

เสถียร เผ่าทองสุข

จาง รังสิกุล ร.บ.

เก้าสิบเก้า—ต่อจากหน้า ๑๓๖

นั่นก็เพราะมีเงินรูปีกองอยู่บนเตียง
เป็นเงินที่เขาเทออกมาจากถุงที่เก็บได้
นั่นเอง”

“อะไรกัน เงินรูปีทั้งกองเขียว
หรือ” ไสยาอุทาน “มีเงินเท่าไร
ล่ะ”

“เรานับดูแล้ว” ชีรุคอบ “มี
ทั้งหมดเก้าสิบเก้ารูปี”

“เก้าสิบเก้า” ไสยาอุทานอีก
“จะร้อยก็ไม่ร้อย มันน่าจะเต็มร้อยซี”

“ไม่ถึงหรอก” ชีรุค “มีเก้า
สิบเก้าเท่านั้น เราอุกสำหันธ์แล้วนับ

เล่าก็ยังเป็นเก้าสิบเก้ารูปีอยู่นั่นเอง”

“อ้อ ทำไม่อย่างนั้น” ไสยาอุทาน

“เราก็คิดว่ามันน่าจะเสียค่ายที่มี
เพียงเก้าสิบเก้า ไม่ถึงร้อย” ชีรุเล่า

ต่อไป “นับแต่นั้นมา หัวข้าก็เลยเอา
เงินรูปีหนึ่งที่ได้จากค่าแรงมารวมเข้า

ไว้ให้ครบร้อย วันรุ่งขึ้นข้าก็ต้อง
จักแจงเรื่องอาหารการกินด้วยเงิน

เพียงครึ่งรูปีเท่านั้น”

“ตายจริง จะพอหรือ” ไสยา
ร้องลั่น

“ยิ่งกว่านั้นอีก คือเมื่อหัวข้ากลับ
บ้านในวันรุ่งขึ้นนั่นเอง เขาก็มาบอก

ข้าว่า ก่อนนี้เรามีเงินครบร้อยแล้ว

ก่อนไปเราต้องเก็บออมเงินของเราให้
มันครบสองร้อยให้ได้ เพราะอย่างนั้น

เราถึงได้แบ่งเงินค่าแรงไปเก็บไว้รูปี
หนึ่งทุกวัน และให้ข้าใช้จ่ายเพียงครึ่ง

รูปีเท่านั้น”

“อ้อ อย่างนั้นเอง” ไสยาอุทาน
แสดงว่าเข้าใจเรื่องราวได้ตลอด “นาง

ถึงไม่แกลงแพะแกลงปลา ไม่ร้องเพลง
อย่างเคย แล้วก็ต้องสานเลื้อยหามรุ่ง

หามค่ำ แม้กระนั้นก็ยังอุทกทุกขังงวด
อิทธิพลของเก้าสิบเก้านี้เอง ที่ทำให้คน

เปลี่ยนไปได้ถึงเพียงนี้” ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๑๓ เล่มหนังสือ)	๔๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๕๒ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน

๘๓/๓๖-๓๘ อาคารตรีศตเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๘๔๕๓๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ตามอัตรา
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ธนาคารหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
ณ ที่ทำการไปรษณีย์รับชำระเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานนิทานชาด

บรรจบ พันธุเมธา

หุ่นเงิน (นิทานจีน)

นิทานอันเล็กราวที่แล้ว ได้แสดงขึ้นขึ้นด้วยคำที่ว่า เงินต่อเงิน เงินอยู่ที่ไหนมักจะงเงินไปเพิ่มจำนวนให้มากขึ้นเท่านั้น คนที่ไม่มีเงิน ยังไม่คิดเก็บเงิน ได้มากก็ใช้ไป แต่คนมีเงิน ยังมีเงินยังอยากให้เงินที่เก็บเพิ่มพูนงอกงามยิ่งขึ้น นิทานจีนเรื่องนี้ชวนให้เชื่อว่า แม้ตัวเงินเอง ก็ยังพอใจที่จะได้อยู่ในที่สงบสบายของบ้านคนมีเงิน นิทานที่เอเบอร์ฮาร์ดเล่าไว้ในนิทานชาวบ้านของจีน เล่าว่า

ในกาลก่อนโพ้น ยังมีชายคนหนึ่ง เป็นคนแซ่หลี่ ซึ่งมีมีมากจนกระทั่ง มีรูปหุ่นคนทำด้วยเงิน ทั้งแห่งถึง แปดหุ่นด้วยกัน เก็บรักษาไว้ในคลัง ของคน ตกมาถึงสมัยลูกหลานต่าง ก็ผลาญเงินกันจนหมดสิ้น จนอะไรๆ ก็หมดไปแล้ว เหลือก็แต่หุ่นเงินทั้งแปด หุ่นนั้น จะนำไปซื้อขาย ก็ยังเสียดาย คนเหล่านั้นจึงคิดเอาไปทีละน้อยตาม ความจำเป็น คนหนึ่งก็ไ้เอาขึ้นมา ถากเงินตรงกันของรูปหุ่นเหล่านั้นไป ซึ่งแน่นอนเหลือเกิน รูปหุ่นเหล่านั้น จะต้องโกรธแค้นเป็นธรรมดา

ถึงนั้นเมื่อหุ่นทั้งแปดทนต่อไปอีก ไม่ไหวแล้ว วันหนึ่งหุ่นเงินเหล่านั้น จึงได้กลายสภาพเป็นมนุษย์ เป็นชาย

หนุ่มแปดคนหนีออกจากคลังของ บ้านตระกูลหลี่ เมื่อมาถึงท่าเรือจ้าง ก็ได้ถามคนแจวเรือจ้างว่า

“อยากรวยบ้างไหม ลุง”

“โอ๊ย แค่นี้พอสิน ก็เป็นสุขพอ แล้ว เราพวกคนจนไม่ฝันถึงทรัพย์สมบัติอะไรหรอก” ชายชราตอบ

เห็นคนแจวเรือจ้าง และฟังแกพูดเช่นนั้นแล้ว หุ่นเงินในสภาพของ ชายหนุ่มทั้งแปดก็รู้ว่า ไม่มีแววแห่ง โชคลาภอยู่ในตัวเลย ดังนั้นคนทั้งแปด จึงข้ามแม่น้ำและเดินทางต่อไป เค้น ทางต่อไปได้อีกหน่อย ก็เจอพ่อค้า คนเหล่านั้นจึงถามว่า

“อยากรวยบ้างไหม พี่ชาย”

“หาเพียงซื้อข้าวกินพอไปวันหนึ่งๆ

ก็พอใจแล้ว” พ่อค้านั้นตอบ “มี ประโยชน์อะไรที่จะไปฝันถึงทรัพย์-สมบัติ”

หุ่นเงินก็รู้ได้ว่า ชายคนนั้นก็ไม่มีทางมีโชคลาภ และถึงแม้จะพยายาม ถามไกรท้อไกรมากหน้าหลายตาว่าไกร อยากรวยบ้าง ก็ล้วนแต่ได้คำตอบว่า ไม่อยากรวย เป็นอันว่าหุ่นเงินที่กลาย สภาพเป็นมนุษย์หาที่พักพิงไม่ได้ ไม่มี ไกรอยากได้ไกรมารับไว้อยู่ด้วย จึง จำเป็นต้องกลับไปบ้านตระกูลหลี่อย่าง เถื่อน

ตอนชากลับ เมื่อเดินทางมาถึง ท่าเรือจ้าง คนแจวเรือจ้างจำชายหนุ่ม ทั้งแปดได้ และรู้ด้วยว่าเป็นหุ่นเงิน กลายสภาพเป็นมนุษย์ เพราะข่าวที่หุ่น เงินของบ้านตระกูลหลี่หายไปจากบ้าน ได้แพร่สะพัดไปทั่ว ฉะนั้นตอนที่คน ทั้งแปดกำลังก้าวจากเรือขึ้นไปบนตลิ่ง และไม่ได้สนใจอะไร คนแจวเรือจ้าง จึงถือโอกาสนั้นเอามือพินิ้วมีของ ชายคนหนึ่งหลกตกไปที่พื้น พอเก็บ ขึ้นมาจากพื้น ก็เห็นว่านิ้วนั้นเป็นเงิน จริงๆ เป็นเงินบริสุทธิ์ด้วย เห็นดังนั้น คนแจวเรือจ้างก็อยากได้อีกสักนิ้วหนึ่ง

แต่คนเหล่านั้นก็ไปไกลจนตามไม่ทันเสียแล้ว คนแจวเรือจ้างก็เลยได้แก่ดอนใจ ว่าฟังว่า

“เราไม่มีโชคที่จะได้ทรัพย์สินสมบัติเงินทองมากมาย แต่อย่างน้อยที่สุดก็ได้มาแค่นี้ก็นับว่าดีพอแล้ว”

เมื่อคนในบ้านตระกูลหลี่ แลเห็นหุ่เงินกลับมาบ้านดังเดิมเช่นนั้น ก็พากันต้อนรับขับสู้ นาน้ำชา นาน้ำเหล้ามาเลี้ยงต้อนรับ เผากายาน และจุกระดาษเงินกระดาษทอง แล้วก็อธิษฐานว่า

“เจ้าประคุณ ขออย่าได้หนีพวกเราไปอีกเลย ถ้าเราไม่มีโชคลาภพอจะรักษาพวกท่านไว้ได้แล้วละก็ จะมีใครอีกเล่าที่มีโชคลาภเช่นนั้น”

นับแต่นั้นมา หุ่เงินทั้งแปดก็คงอยู่ในบ้านตระกูลหลี่เรื่อยไป

แต่คนก็มักจะพูดว่า การที่หุ่เงินกลับมาอยู่บ้านตระกูลหลี่อีกก็เป็นเพราะโชคของคนบ้านนั้น หากไร้โชคถึงคนอื่น ๆ ที่หุ่เงินได้ พนก็คงไม่ได้หุ่เงินมาไว้ครอบครอง เรื่องของคนไร้โชคและมีโชคก็มีเล่าในนิทานชาวบ้านของจีนที่เอเบอริฮาร์กเล่าไว้เช่นเดียวกัน ดังนี้

นานมาแล้วยังมีชายคนหนึ่ง ถ้าวันหนึ่งได้พบกับเมียของคนว่า “ที่ภูเขานั้นจะมีต้นไม้ใหญ่อยู่ต้นหนึ่งนะ ได้ต้นไม้ไม่มีฝั่งอยู่ใบหนึ่ง ในไอนั้นมีทองอยู่เต็ม ตรงที่ที่ฝั่งไหม้หินก้อนหนึ่งทับอยู่ ก่อนแรกข้าคิดว่าจะขุดเอาไอนั้นขึ้นมากำวันนี้ แต่แล้ว

(อ่านต่อหน้า ๒๐๕)

นิชิต

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๔
บรรจบ พันธุมเมธา คอบตามลาคับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๖ พ.ย. - ๑๔ พ.ย. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลาคับวันที่

“รัศมี” ต้องการอักษร ส ศ มีความหมายว่ายิ่งใหญ่ ฉลาด กตัญญู
ให้คล้องกับชื่อพี่ ศุภณะ สารณัฏฐ์ สทศยา

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (ชาย)

สทศ - (ออกเสียงสะทริศ) ถูกต้อง เหมาะ มีค่า
สทศย์ - มีความสามารถ ชำนาญ ฉลาด
สัทมน - สวรรค์กับพื้นพิภพ น้ำ

“พัชร” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายดี ๆ (บิดาชื่อจิรพันธ์)

ชื่อคนเกิดวันจันทร์ (หญิง)

จันทร์ชนก - ทะเล
พัชรขวัญ - สายฟ้าแลบ
พัชชัย - มีค่าควรแก่การสรรเสริญ

“พัชร” ชื่อคนน้อง ขอให้มีความหมายดี ๆ

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (หญิง)

จิตชญา - รู้ใจคน
พนนา - (ออกเสียงพะนะนา) ปรารถนา
พัชสา - ลูกสาวน้อย ๆ

“วราภรณ์” ต้องการความหมายว่าเป็นที่รัก ชื่อ ดวงแค ไร่ ได้หรือ
ไม่สำหรับคนเกิดวันอาทิตย์ (บิดาชื่อธิเชษ)

ไร่ได้

(อ่านต่อหน้า ๑๐๕)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

อรรพรรณ จีวรรณวงศ์

อนันต์ โยธาทะเลชัย ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เดือนหงส์ เรือจีน ศรียาภ
นิกสา วงศ์เกียรติธรรม ไกลุม กระจำรัตน์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นางศรี ประภาศิริ
ปรีดา หนูนุกัถิ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวตะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ร.บ.ร.-
สุภัทรา สิงหลกะ ร.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A
บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph.D.
ม.ร.ว. สอนงค์โสภณ ไร่นะบุรณนัท
กนก สามเสน วิล
แพทย์หญิงอรรพรรณ คุณวิศาล
อุบล คุรุสมกุล อ.บ.
สมศรี สุกุมลนันทน์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสียม เผ่าทองสุข
จำนง รังสิกุล ร.บ.

หุ้นเงิน - ต่อจากหน้า ๑๕

ก็อยากจะชวนอนเสียก่อน ให้หัวคำ
กว่าปากคัสักหน่อย แล้วค่อยชุกเอา
คอนแสงเงินแสงทองขึ้นพวงนี้เข้า"

ขณะที่ชายนั่นคุยกับเมีย บังเอิญ
ให้เพื่อนบ้านที่อยู่บ้านติดกันได้ยินเข้า
จึงรีบไปยั้งที่ที่ชายนั่นบอกเมีย และ
ก็นั่นเองชายเพื่อนบ้านก็ได้พบกันไม่
ใหญ่ มีหินก้อนหนึ่งอยู่ใต้กัน ชายนั่น
จกแจงชุกลงไป ก็ได้พบไหใบหนึ่ง
หนักอึ้ง จึงรีบเปิดไหเอามือส้วงลงไป
แต่ทันใดนั้นก็ต้องสะดุ้งโหยงร้องออก
มากลั่น เพราะภายในไหนั้นหาได้มี
ทองอย่างที่ชายนั่นบอกไม่ กลับมีแต่

มกแกงทำรังอยู่เต็มไปทั่ว เห็น
เช่นนั้นชายนั่นโกรธเหลือจะเปรียบ
รีบปัดฝ่าไหแล้วชุกเอาไหใบนั้นขึ้นมา
แบกเอากลับไปบ้าน แต่ก็มิได้กลับ
ไปบ้านของตน กลับไต่ขึ้นไปบน
หลังคาบ้าน ของชายคนแรกกับเมีย
แล้วรื้อกระเบื้องหลังคาตรงกับหลังมุง
ของชายนั่นออกสองสามแผ่น พลาง
ก้มหน้าตะโกนลงไปว่า

"แกอ้ายโกหก แกโกหกข้าว่ามี
ทองอยู่ในไห ที่แท้มีแต่มก เอาแกเอา
มกของแกไป เอาไปกิน"

พูดแล้วก็เบ็ดฝ่าไห กว่าไหตกลง
ไปข้างล่าง แต่ทันใดนั้นก็อกแปลกใจ

ไม่ได้ที่ไต่ขึ้นเสียงก้งก้งๆ เสียงก้งๆ
นี่เองปลุกให้ชายนั่นกับเมียตื่นขึ้นแล้ว
ก็อุทานออกมาว่า

"มหัศจรรย์อะไรอย่างนี้ เกิดมี
ทองคำตกลงมาจากสวรรค์กับท่าฝน"

ไต่ขึ้นคำว่า "ทอง" ชายผู้กำลัง
กว่าไหตกลงไปที่หลังมุง พลางก้มลงดูใน
ไห ก็ปรากฏว่าในไหมีเหรียญทอง
เหลืออยู่เหรียญหนึ่ง ชายนั่นเลยได้แค
ลอนใจ พิมพ์ออกมาว่า

"เหรียญทองเพียงเหรียญเดียว
เท่านั้นที่เหลือเป็น ของข้า ก็ยังดี พอ
เป็นค่าแรงที่ข้าออกส่างแบกไหทองมา
ให้เขาถึงบนหลังมุง" ♣

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทางไปรษณีย์
๓ เดือน (๓๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๖๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๑๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดมอบรับมาส่งสำนักงาน

๔๓/๒๖-๓๕ อาคารศิริกตเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๑๕๐๒๖

สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ตามอัตรา
เล่มละ ๑.๕๐ บาท ราคาค่าส่งทางไปรษณีย์ ระบุส่งชำระเงิน
๓ ที่ทำการไปรษณีย์อัตราค่าเงิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ

นิทานภาษาชาติ

บรรจบ พันธุเมธา

คนเจ้าเล่ห์ (นิทานอินโดนีเซีย)

คนแบบศรีธนษชัย ทำได้ในดินต่างๆ แทบทุกดิน ดังที่ปรากฏ
ในนิทานที่เล่าไปแล้วหลายต่อหลายเรื่อง ทั้งของไทยใหญ่ พม่า
แอฟริกาที่มีอาบูนะวัสและเปอร์เซียมีมูลา ดังที่เล่าไว้แล้วเมื่อไม่
นานมานี้ อินโดนีเซียมีลิกาบายน (ลิ เป็นคำนำหน้านามที่ว่าไม่สุกย่อง
นัก เห็นจะตรงกับคำอ้ายของเรา) ที่เจ้าเล่ห์เจ้ากลไม่แพ้คนอื่นๆ ที่กล่าว
ข้างนั้น ดังเรื่องที่มาภาเร็ค มูธ อาลี บาสาห์ เล่าไว้ในนิทาน
ชาวบ้านอินโดนีเซีย ต่อไปนี้

เรื่องแรกเป็นเรื่อง ลิกาบายน
ถิ่นเจ้าหน้ ลิกาบายนเป็นหน้ชาว
อาหรับที่ออกเงินให้กู้ให้ยืมอยู่ทั้ง
มาทมาย จนแม้กระทั่งจะคิดถึงเรื่องนี้
ลิกาบายนก็เวียนหัวสมองแทบจะจับ
และร้อสำคัญก็จะต้องไปหาเงินที่ไหน
มาใช้หนี้ ในเมื่อมองดูแล้วตลอดทั้ง
บ้านหาอะไรที่มีค่าพอจะขายเอาเงินมา
ใช้หนี้ได้บ้างสักสิ่งก็หาไม่ได้ ลิกา
บายนเฝ้าแต่คิด คิด คิด ในที่สุดแทนที่
จะคิดหาวิธีหาเงินมาใช้หนี้เขา ลิกา
บายนกลับคิดหาวิธีที่จะล้มหน้ เมื่อ
คิดได้แล้ว ลิกาบายนก็เรียกเมียมา
พูดว่า

“นี่แน่ะ นาง ชักติกออกแล้วว่า
ข้าจะทำอย่างไรกับเจ้าอาหรับ เจ้าหน้
ของเรา”

แล้วก็บอกเล่าความผิดของคน
ให้เมียฟัง เมียก็เห็นด้วย ทั้งยังชอบ
ออกชอบใจเสียอีก รีบไปจกแจงความ
แผนการทันที แรกเริ่มก็ไปเอาดั่งน้ำ
ใส่น้ำตาลมาต้ม แล้วก็เอาปุ๋ยฝ้าย
มาช้อออกต้มห้อง เมียของลิกาบายน
ให้ผัวเอาน้ำตาลมาอาบรดลงไปที่
ตัว แล้วก็นอนลงถึงเกลือกไปบน
ปุ๋ยฝ้ายนั้น จนไม่ช้าตัวของลิกาบายนก็
ดูขาวโพลนเป็นปุ๋ยไปทั่วตัว เสร็จแล้ว
ลิกาบายนก็กลานเข้าไปปรกตัวอยู่ใน

สุมไม้ขนาดใหญ่ ให้เมียเอาผ้าคลุม
สุมไม้ไว้

ต่อจากนั้นไม่นาน ชาวอาหรับ
เจ้าหน้ของลิกาบายน ก็มาทวงหนี้
จากลิกาบายนถึงบ้าน แต่ก็ได้พบ
ลูกหน้ของตนไม่ พบแต่เมีย เมื่อถาม
ว่าลิกาบายนไปไหน เมียก็ตอบว่า

“ผัวข้าไม่อยู่บ้านหรอก เขาไป
เผ้ารายา”

“รายาเขียวรี” ชาวอาหรับอุทาน
อย่างประหลาดใจ แล้วรีบตามต่อไป
ว่า “เกิดอะไรขึ้น”

“ไม่มีอะไรหรอก ผัวข้าเขาไป
เผ้ารายาเพื่อจะทูลว่า เขาได้พบนก
ชนิดมีราคาหายากเข้าตัวหนึ่ง จีบมา
ได้ จะนำมาถวาย”

“นกมีราคาหายากเขียวรีนั้น นก
อะไรนะ”

ชาวอาหรับทุกคนแสดงท่าว่า
อยากเห็นนกมีค่าราคาแพงนั้นนัก แต่
เมียลิกาบายนไม่ยอมให้ดู อ้างว่าจะ
เตรียมเอาไว้ไปถวายรายา ถ้าหากยอม
ให้ชาวอาหรับนั้นดูเสียก่อนละก็ ผัว
ของตนจะโกรธตายเลย เพราะลิกา
บายนพูดไว้เป็นมั่นเหมาะว่าจะไม่มี

ใครได้คุณกตวันก่อนเลย นอกจากราย
องค์เดียวเท่านั้น

ยังเมื่อยสีกาบายันพุกเร้นนี้ ยังทำ
ให้ชาวอาหรับอยากเห็นนกสำหรับ
พระราชามากยิ่งขึ้น เฝ้าแต่พุกจาให้เมื่อย
สีกาบายันยอมให้ตนดู เมื่อยสีกาบายัน
ฟังชาวอาหรับนั้นพุกอยู่นาน ในที่สุด
ก็ทำเป็นตกลง ยอมให้คุณกตวันมีราชาหา
ยากนั้นได้ นางพาชาวอาหรับไปยัง
หลังบ้าน แล้วชี้ให้ดูส้มโกล์ที่คลุมผ้า
ไว้ ชายนั้นยังตื่นเกินอยากเห็น ก้อยๆ
ยกชายผ้าขึ้น พอชายชาวอาหรับยกผ้า
ขึ้นสูงอีกหน่อย สีกาบายันก็ถลันออก
จากส้ม พลางร้องว่า “บา-รา-กา-กะ-
กะ บา-รา-กา-กะ-กะ” แล้วก็หายลับ
ไป

เมื่อยสีกาบายันก็เลยทำเป็นร้องให้
ร้องไปรำพันไปว่า

“กูสิ กู กูทำอะไรนั้นนะ นกมีค่า
หายากนั้นเลยหายไปแล้ว แล้วที่นี้ข้า
จะบอกผัวข้าอย่างไร ร่ายจะว่าอย่าง
ไรละ ไม่ยอมละ ข้าไม่ยอม ข้าจะต้อง
ทูลร่ายว่า นายเป็นคนทำให้คนบิน
หนีไป สีกาบายันก็คงจะต้องทูลร่าย
อย่างนั้นละ ฮือ ฮือ”

นางพุกไปสะอื้นไป ชายชาว
อาหรับนั้นฟังแล้ว ตกใจยิ่งนัก รีบพุก
ละล้าละลักว่า “อย่าเรียวนะ อย่าไป
ทูลร่ายนะ สีกาบายันก็อย่าไปบอก”

“ไม่ได้หรอก ถ้าจะบิคุปากข้าให้
ได้จริงๆ ก็ต้องยกหนัผัวข้าให้หมกขี”

ชายชาวอาหรับเห็นไม่มีทางจะ
หลีกเลี่ยง จึงจำเป็นต้องยอม

(อ่านต่อหน้า ๑๒๔)

ช่อติ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอ ชื่อ ไปรดาชีวิตในหน้า ๑๐๐

บรรจบ พันธุเมธา คอบตามลาคับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
สตรีสาร (วันที่ ๑๔ พ.ธ. - ๒๒ พ.ธ. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลาคับวันที่

“สายหยุด” ชื่อนี้แปลว่าอะไร ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันพุธ อยาก
ได้นามสกุลด้วย สันยงทิ

ใช้ได้ เห็นใช้เรียกชื่อดอกไม้ ส่วนจะมีความหมายนอกจาก สาย-
หยุด ชื่อดอกไม้ หรือไม้ไม่ทราบได้

“อนันต์” ต้องการอักษร ว ข ด และ วรรณานา เป็นชื่อใหม่ๆ มี
ความหมายดี ให้สัมผัสกับชื่ออนันต์

ชื่อคนเกิดวันเสาร์ (ชาย)

วันทรา - การสรรเสริญ การเคารพบูชา

วษา - กำลัง อำนาจ ความเข้มแข็ง

วัลลภัตม์ - เป็นที่รักที่สุด

“กัญญา” อักษรไม่จำกัด มีความหมายดี เป็นสิริมงคล สารีณี กับ
จันทร์รัตน์ ใช้ได้หรือไม่สำหรับคนเกิดวันอังคาร ช่วยแปลให้ด้วย ชื่อ
ไหนดีกว่ากัน

ก็ดีด้วยกันทั้งคู่แล้วแต่จะชอบเสียง สารีณี หมายถึงว่าล้าธาร

“นาคยา” ต้องการอักษร ศ หรือ ส มีความหมายว่า ผู้นำ มีเกียรติ
เก่ง เป็นสิริมงคล ให้คล้องกับชื่อพี่ชาย สุรนาถ

ชื่อคนเกิดวันพฤหัสบดี (หญิง)

สุรฤต - สฤตเทวคา

สุรปริษา - เป็นที่รักแห่งเทพ

สุรภาว - เกียรติแห่งเทพ

(อ่านต่อหน้า ๑๐๑)

นิทานมหาชาต

บรรจบ พันธเมธา

ผม ท อ ง (นิทานจีน)

เรื่องนี้ที่โวลแฟรม เอเบอร์ฮาร์ดเล่าไว้ในนิทานชาวบ้านของจีน ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเล่าถึงคนได้ดีเพราะความบังเอิญ จะเรียกว่าเป็น เพราะโชคก็เห็นจะได้ ผู้ได้ดีเพราะโชคหรือเพราะความบังเอิญผู้นั้นชื่อ หลิวคำ

หลิวคำเป็นคนจีนที่มีลักษณะ แปลกก็มีสมบัติทอง อย่างที่เรียกกันว่าผมแดง แต่ผมของหลิวคำคงจะมีสี กล้ายทองมาก เพื่อนฝูงและคนใกล้ ชิดจึงตั้งฉายาให้ว่า จันทมา ก็ผม ทอง จันทมาหรือหลิวคำไม่มีพี่ ไม่มี น้อง พ่อแม่ก็ไม่มีเพราะตายเสียตั้งแต่ เมื่อหลิวคำออกมาได้ไม่เท่าไร เติบโต ขึ้นมาก็เพราะสูงเป็นผู้เดียวคนเดียว แต่ว่า หลิวคำไม่เคยได้ทำให้สูงขึ้นออกขึ้นใจ ตักนิก เพราะเมื่อโตขึ้นมา หลิวคำเอา แต่เล่นทำเคียว ไม่ยอมเล่าเรียนอะไร เลย ซึ่งทำให้สูงว่ากาญจนา ยิ่งนัก ใน ที่สุดก็ต้องยื่นคำขาดว่าก่อนไปจะไม่ให้ เงินไรเลยแม้แต่ก็เคียว

เมื่อหลิวคำเห็นสูงไม่ให้เงินตน ใช้นั้นแล้ว จึงทวงไปหาสูง พูกว่า “ข้าจะไปเรียนหนังสือละ ขอเงิน ข้าตักสองร้อยเหรียญก็แล้วกัน”

สูงเห็นหลิวคำทำทำเอาจริงเอางี้ เช่นนั้น ก็พูกว่า

“ได้ยินว่าเจ้าทั้งออกตั้งใจอยาก จะไปเรียนอย่างนี้ สูงก็ยินดี จะแถมให้ เจ้าอีกร้อยเหรียญด้วยเข้าไปถ้าจำเป็น”

หลิวคำได้เงินแล้วก็ออกเดินทาง ไปท่องเที่ยวตามเมืองต่าง ๆ เป็นเวลา ถึงสองปี จนกระทั่งเงินหมกก็เลยต้อง กลับบ้าน เมื่อสูงเห็นหลิวคำกลับมา มือเปล่าเช่นนั้น ก็พูกว่า

“เจ้ากลับมาแล้ว ไปเรียนอะไร ได้มาบ้าง”

หลิวคำรู้ล่วงหน้าว่าอย่างไรเสีย สูงต้องถามตนอย่างนั้น จึงกิดหาคำ กอบไว้ก่อนแล้ว และคำกอบที่เหมาะสม ที่สุดก็คือบอกว่าไปเรียนเป็นหมอ คำแถมมา เพราะคนสมัยนั้นใครเลยจะ ได้ยินว่ามีผู้ชายเป็นหมอคำแถม สูงได้ ยินคำว่าหมอคำแถมก็ตกอกตกใจจนพูด

อะไรไม่ออก พุ่ออกมาได้เพียง คำเดียวว่า “ที”

ต่อจากนั้นไม่นาน ก็เกิดเหตุคือ มเหสีจักรพรรดิประชวรพระครรภ์ แท้ กลอดไม่ออกอยู่ถึงสามวัน จักรพรรดิ ต้องทรงบำพรภาคให้หาหมอคำแถม มาจากทั่วอาณาจักร แต่ก็ไม่มีหมอ คำแถมคนไหนจะช่วยได้ จนในที่สุด จักรพรรดิต้องมีโองการประกาศออก มาว่า ถ้าผู้ใดทำได้และโอรสหรือธิดา ที่ประสูติออกมายังมีชีวิตอยู่ละก็จะ แ่งทั้งให้เป็นเสนาบดี

เมื่อข่าวนี้แพร่ไปทั่ว จนกระทั่งมา ถึงหมู่บ้านของหลิวคำ สูงของหลิวคำ จึงบอกหลิวคำว่า “ไปอาสาสิ เชื่อว่า โชคก็จะได้เป็นเสนาบดี ไหนๆเจ้าก็ เรียนมาทางนี้แล้ว” ตอนแรกหลิวคำ ก็ไม่ยอมไป แต่เมื่อสูงเข้ามาๆเข้า และตนเองก็เห็นว่า ไปลองดูสักที ถึงอย่างไรก็คงไม่มีอันตรายอะไร ประเหมาะเคราะห์ก็อาจได้เป็นเสนาบดี ก็ได้ ดังนั้นหลิวคำจึงออกเดินทางไป ยังเมืองหลวง และเข้าไปในวังแจ้งแก่ เจ้าหน้าที่ว่าตนมาขออาสา และก็ถูก ส่งตัวไปเฝ้าทูลหาการพระมเหสี เมื่อได้ เห็นคนไรแล้ว หลิวคำก็พูกว่า

“ไม่ยากเลย ขอศึกษาสักสองตัว
เถอะ”

เมื่อได้ศึกษาแล้ว หลิวทาก็เอา
ไปเล่นอยู่เฉพาะพระพักตร์พระมเหสี
หลิวทาก็ทำหน้าทำตานั้น ปากก็พูด
ว่า “จักรพรรดิน้อยๆ ออกมาเถอะ
ออกมาเร็วๆ เข้า จักรพรรดิน้อย”
หน้าการทำทางของหลิวทานั้นจน
พระมเหสีทั้งๆ ที่ทรงเจ็บปวดอย่าง
ที่สุดเช่นนั้นแล้ว ก็ยังกลั้นพระสรวล
ไว้ไม่ได้ พระมเหสีทรงพระสรวล
ออกมาอย่างเต็มที่ ไม่ช้าพระกุมารก็
ประสุกออกมา

จักรพรรดิก็จะพระราชทานรางวัล
แก่หลิวทาคตามสัญญา แต่บรรดา
ขุนนางข้าราชการผู้ใหญ่ต่างพากัน
กักกันว่า “ไม่เห็นได้ทำอะไรเลย”
ทันใดนั้นเองขุนนางผู้หนึ่งได้มาทูล
จักรพรรดิว่ามีพวกหมานสี่ ก็พวก
คนบ้าเกิดกบฏขึ้น ขุนนางทั้งหลายจึง
ทูลแนะจักรพรรดิให้ส่งหลิวทาคไป
ปราบ จักรพรรดิจึงทรงสรวลแก่หลิวทาคว่า

“หัวหน้าพวกหมานสี่เกิดกบฏขึ้น
เจ้าช่วยไปปราบเสียสักหน่อยก่อน
กลับมาแล้ว ข้าจึงจะให้ตำแหน่งเจ้า”

หลิวทาคได้ยินแล้ว หมกความสข
ไปเลย ได้แก่ภิกว่า “เราจะไปสู้กับ
เขาอย่างไร ไปออกศึกอย่างนี้ เกี่ยวก็
ได้ถูกฆ่าตาย แต่ว่า... ถึงอยู่ที่คงตาย
เพราะฉะนั้นไปดีกว่า ไปกว่าจะเกิด
อะไรขึ้น” คิดได้เช่นนั้นแล้ว หลิวทาค
ก็ทูลจักรพรรดิว่า (ต่อหน้า ๑๓๖)

ชี ช่อ

ท่านผู้อ่านที่สนใจขอ ชื่อ โปรดใช้บัตรในหน้า ๑๐๓
บรรจบ พันธุเมธา ตอบตามลำดับวันที่บัตรขอชื่อมาถึงสำนักงาน
ศศิธาร (วันที่ ๒๒ พ.ศ. - ๒๓ พ.ศ. ๒๕๑๖) ส่วนคำตอบเกี่ยวกับชื่อไม่ได้
เรียงตามลำดับวันที่

“สรวีโล” ต้องการชื่อยาวๆ ๓ พยางค์ขึ้นไป

ชื่อคนเกิดวันอาทิตย์ (ชาย)

อาชนเทพ - เทพโดยกำเนิด

อภิกรม - ก้าวเข้าไปใกล้

อมฤตพันธุ์ - (ออกเสียงอำมริคตะพันธุ์) สหายเทพ

“ใหญ่” ต้องการอักษร ก ข ค ง น ความหมายไม่จำกัด ขอให้คิด
แล้วกัน เป็นชื่อพยางค์เดียว

ชื่อคนเกิดวันศุกร์ (ชาย)

ขกม - เคลื่อนไปในท้องฟ้า

กษณ - ลับให้คม

กฤณ - (ออกเสียงกริน) ชื่อพืชชนิดหนึ่ง

“สุจิตรา” ต้องการอักษร พ ร ให้มีความหมายเป็นสิริมงคล หรือเป็น
ที่รักยิ่ง ขณะนี้ตั้งชื่อให้ว่า พระยพร ไม่ทราบว่าจะดีหรือไม่ ถ้าไม่ดี
โปรดตั้งให้ใหม่ด้วย

ก็แล้ว ใช้ได้

“มธุรส” อักษรไม่จำกัด ขอให้มีความหมายว่า ผึ้ง น้ำผึ้ง หรือเกี่ยวกับ
สิ่งนี้ ขอให้เป็นชื่อสั้นๆ เก่ รักุม

ถ้าที่มีความหมายว่า ผึ้ง คือ มธุกร ภารมร (ออกเสียงพระมอร)
มธุธรา (สายน้ำผึ้ง) มธุมิข (ล้วนแล้วด้วยน้ำผึ้ง หวานเหมือนน้ำผึ้ง)
ทั้งหมดมี ภารมร คำเกี่ยวกับใช้ได้ดีสำหรับวันจันทร์ ส่วนชื่ออื่นถ้าไม่ถือเรื่อง
สระก็คงไม่เป็นไร (อ่านต่อหน้า ๑๒๘)

ตอบปัญหา - ต่อจากหน้า ๒๒

ไว้กับชีวิตได้ตลอดทั้งชีวิต ไม่ว่าความรักครั้งนี้จะจริงสักเพียงไหน

แต่กับคุณเก็กก็ รักกันนี้กันไปไม่มองงามอีกเหมือนกัน เพราะใจของคุณไม่ได้อยู่ที่ความรัก ไม่อย่างนั้นจะทนได้อย่างไรที่ไม่ได้เห็นหน้ากันถึง ๘ เดือน ความจริงคุณกำลังเริ่มหลงใหลอะไรอย่างถอนไม่ขึ้นเสียแล้ว คือหลงตนเอง หลงคำชมที่คนอื่นสรรพுகให้ฟัง หลงเชื่อว่าผู้ชายเราจะชกกันเพื่อแย่งเรา หลงว่ามีเสน่ห์พอแม้จะทำให้แฟนเพื่อนเหินห่างไปได้ หลงเสียจนไม่ใยดีแม้กับใครสักคนก็อาจจะจริงใจต่อคุณก็ได้

คุณถามมาขอให้แนะนำการวางตัวกับผู้ชาย ก็ไม่มีอะไรแนะนำ เพราะเท่าที่คุณทำอยู่นี้ก็จะมีอะไรให้ก็ได้ ไม่มีอะไรจะเสียหายเพราะคุณไม่สนใจในเขาเหล่านั้นเป็นทุนเสียแล้ว

ในด้านการวางตัวกับแฟนของเพื่อนนั้นมีแน่ เมื่อไรคุณรับความหลงตนเองได้ คุณก็จะรู้ได้เองว่าไม่สวยเลยที่จะทำลายน้ำใจของเพื่อนด้วยการปล่อยให้แฟนของเขามาต่อแย่งเรา แม้ว่าโดยจริงใจคุณจะไม่สนใจผู้ชายเหล่านั้นเลย เพียงต้องการให้มาวนเวียนรอบตัวเพื่อแสดงว่าเรามีเสน่ห์เท่านั้นก็แล้ว

ส่วนที่ถามว่าจะรู้ได้อย่างไรว่าใครเขารักเราจริงนั้น ไม่น่าถาม เพราะคุณยังไม่เคยมีเวลาสนใจใครให้ได้รู้สักเลย ว่าเขารู้สึกอย่างไรกับเรา และความสนใจที่ใครเขาจะ

มีต่อเรานั้นขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่เรามีสนองตอบเขานั้นด้วย เมื่อไรคุณสนใจในใครสักคนคุณก็ควรจะพอทราบได้เอง

สำหรับเรื่องนี้ขอบอกว่าเป็นห่วงคุณอยู่ คุณกำลังเกิดความเชื่อมั่นว่าจะเรียกความสนใจจากเพศตรงข้ามได้เสมอไปด้วยความสวยของคุณ ถึงขนาดให้ความสำคัญพอที่จะภาคภูมิใจได้จากการเข้าประกวดนางงามโน้น นางงามนี่เป็นการหลงตนเองถึงกล่าวแล้ว หวังว่าคุณจะตื่นขึ้นเสียทีพอที่ตาจะสว่างมองเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีราคาค่าอย่างใดกับชีวิตนั้นเลย

ยิ่งคุณกำลังเพ้อฝันไปถึงขนาดเชื่อว่าจะมีฝรั่งเดินทางมาขอแต่งงานด้วยแล้ว ก็ต้องขอเตือนอย่างจริงจังเสียทีเดียวว่า อันที่จริงความมั่นใจในข้อที่ว่าความสวยสามารถจะให้สิ่งที่คุณเรียกร้องได้ทุกอย่างนั้นเริ่มคลอนแคลนแล้ว จะเห็นได้จากความครุ่นคิดที่ว่าเพื่อนๆเรามีแฟนไปหมดแล้วทำไมคุณจึงไม่อาจพบใครสักคนที่ต้องใจ แล้วเลยพยายามให้ความหวังแก่คนด้วยการมองเลยไปถึงพวกคนต่างชาตินี้ รู้จักกันเพียงเขียนจดหมายถึงไม่กี่ตัว

กินเด็กคุณสาวน้อยที่น่ารัก บ๊ี้ใหม่แล้ว เปลี่ยนกระຈກใหม่ มองดูตนเองให้เห็นภาพที่น่ารักของตนเองใหม่ ภาพนั้นอาจจะไม่ใหม่นัก แต่จิตใจของคุณจะต้องใหม่ และสดใสเพราะคุณจะมองหาความดี ความน่ารักได้จากคนอื่น นอกกระຈກบ้านเท่านั้นแล้ว ♣

สมทอง - ต่อจากหน้า ๑๗

“ตกลงพะยะค่ะ ขั้วพระองค์จะไปแต่ลำพัง ไม่ต้องเอาทหารไปเลย แม้แต่คนเดียว”

จักรพรรดิก็ทรงยินยอมตามนั้น

หิวก็จึงความม้าขับไปยังสนามรบ มองแต่ไกลก็พอรู้ว่า ข้าศึกคนใด มีตำแหน่งใด พอเห็นเข้าหิวตัวก็ ทกใจจนตัวเนื้อสั่น อาการสั่นของ

หิวทำให้ม้าเกิดพยศ สะบัดเอา หิวก็หล่นไปปะทะกับต้นไม้ อารามตกใจหิวตัวก็คิดว่าพุ่มไม้ ไกลๆไว้ (อ่านต่อหน้า ๑๑๘)

หนังสือพิมพ์สตรีสาร

บริษัทการพิมพ์สตรีสาร จำกัด เจ้าของ

ภาพปก

พวงรัตน์ ปะนะมา

หุ่น เกษจรรย์

ถ่ายภาพ

สุรางค์ เปรมปรีดิ์

ผู้อำนวยการ

นิลวรรณ ปิ่นทอง

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

สีห์ เตือนแสงศรี เชื้อชื่น ศรียากย์
นิตยา วงศ์เที่ยงธรรม โกศล กระจำรังค์

บรรณาธิการภาคพิเศษ

สุภา ลือศิริ

กองธุรการ

นวลศรี ประภาศิริ
ปรีดา หนูนภักดิ์ สมบูรณ์ สรรพอุดม
ประทุม พัวทะมะ

ที่ปรึกษาทางวิชาการ

นันทกา สุประภาชนะนันท์ ธ.บ.ร.ม.
สุภัทรา สิงหลกะ ธ.บ.
สุภาพ วิเศษสุรการ อ.บ. M.A.
บรรจบ พันธุเมธา อ.บ. Ph. D.
น.ร.ว. สอดงค์โสม โรจนะบุรานนท์
กนก สามเสน วิธ
แพทย์หญิงอรรพวรรณ คุณวิศาล
ยุบล คุรุมนงกุล อ.บ.
สมศรี สุขุมลนันทน์
แพทย์หญิงอนงค์ สิริยานนท์
เสงี่ยม เผ่าทองสุข
จำนง วังสิกุล ธ.บ.

มณฑล - ต่อจากหน้า ๑๓๖

เพื่อพวงแก้ว และช่วยแรงเหนือ
ของหลิวคำ ทำได้พุ่มไม้ทั้งพุ่มถอน
รากก็พุ่มหลิวคำขึ้นมาด้วย ส่วนพุ่ม
ของหลิวคำก็ขึ้นกระพุ่มลงไปในดังปุย
เคราะห์ดี ดังนั้นพุ่มหลิวคำก็คิดว่า
พุ่มนี้พุ่มแก้วรักขึ้น หลิวคำจึงหัวถึง
ไปมือหนึ่ง อีกมือหนึ่งก็ถือพุ่มไม้ ที่
มีกิ่งก้านเก็บ พอเดินเข้าไปใกล้กอง
ทหารของพวกพม่ามานะ ทหารเหล่านั้น
ก็ยกเห็นแปดแปดไม่เท่าที่มองแต่ไกล
เป็นคนถือหอกก็มีหลายอย่างว่ามีมือหนึ่ง
หัวหม้อคัมโบวโบวพุ่มมามือหนึ่ง มอง

ดูเหมือนมีควันขึ้นจากหม้อนั้นด้วย
ทหารเหล่านั้นต่างก็ตื่นตกใจ รีบไป
แจ้งแม่เจ้านายของตน หัวหน้าพวก
พม่าเห็นทำไม่ได้การจึงสั่งให้ถอย
ทัพ

หลิวคำจึงกลับไปทูลจักรพรรดิ
พวกอำมาตย์อื่น ๆ ก็พากันก่อกันอีก
ว่า “ไม่เห็นได้ทำอะไรเลย พวกข้าศึก
ถอยไปเองต่างหาก”

จักรพรรดิจึงตรัสแก่หลิวคำว่า
“เอาเถอะ ข้าจะให้เจ้าทนายอะไร
สักอย่างหนึ่งก่อน ถ้าเจ้าทนายถูกข้าจะ
ให้ตำแหน่งเจ้าทันทีเลย” ตรัสแล้วก็

ทรงตั้งถูงออกมาใบหนึ่ง แล้วตรัสว่า

“เอา ทนาย ว่าอะไรอยู่ในนี้”

ก่อนนี้หลิวคำจนปัญญาจะรู้ว่า
อะไรอยู่ในนั้น รู้สึกตกใจขวัญเสีย
เป็นที่สุด พุคะอะไรไม่ออก ทำอะไร
ไม่ถูก ได้แต่ถอนใจ และปลอบตัวเอง
ขึ้นว่า “โอ้ จันทเมฆา จันทเมฆา”
จักรพรรดิทรงสำคัญว่า หลิวคำพูดว่า
“จันทเมฆา” ซึ่งแปลว่า “แมงทอง” จึง
ตรัสว่า

“เจ้าทนายถูกแมง นีโงแมงทอง
เอาละข้าจะแต่งตั้งเจ้าให้เป็นเสนาบดี
เป็นรางวัล” ❀

อัตราค่าสมาชิกหนังสือพิมพ์สตรีสาร

	สมาชิกสำนักงาน	ส่งทองไปรษณีย์
๓ เดือน (๓๓ เล่มหนังสือ)	๕๕.๐๐ บาท	๖๓.๐๐ บาท
๖ เดือน (๖๖ เล่มหนังสือ)	๑๐๐.๐๐ บาท	๑๒๐.๐๐ บาท
๑๒ เดือน (๑๒๖ เล่มหนังสือ)	๑๙๐.๐๐ บาท	๒๒๐.๐๐ บาท

ผู้ประสงค์เป็นสมาชิกโปรดบอกรับมายังสำนักงาน
๕๓/๓๖ - ๓๘ อาคารศรีทศเทพ ๒ ถนนประชาธิปไตย
กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๕๑๕๓๖
สมาชิกในต่างประเทศ เพิ่มค่าส่งทางไปรษณีย์ตามอัตรา
เล่มละ ๓.๕๐ บาท ราคาคือหรือเช็คไปรษณีย์ ระบุส่งจ่ายเงิน
ณ ที่ทำการไปรษณีย์ราชดำเนิน ในนามบริษัทการพิมพ์
สตรีสาร จำกัด เป็นผู้รับ